

ந ஹவத்யுஜே-தம் தே-க்ஞம் ந தே-க்ஞ-தே-த்யு-தம் தயா ।
 ப்ரக்யதொந்யூயாவொ நகயஹிஹிவிஷ்ணு-தி ॥ 134 ॥

அமृतம் சுஜே-தம்=மரணதர்மமில்லாதது

மர்யே தே-க்ஞம்=மரணதர்மமுள்ளதாக

நமவதி நஹவதி=ஆகமாட்டாது

தயா தயா =அப்படியே

மர்யே தே-க்ஞம்=மரணதர்மமுள்ளது

அமृतம் சுஜே-தம்=மரணதர்மமில்லாததாக

நமவதி நஹவதி=ஆகமாட்டாது.

ப்ரக்யதெஃ=ஸ்வபாவத்துக்கு

அந்யதாபாவ: சுந்யூயாவஃ=வேறு பாவம்

கயாச்சித் சுயஹிஹி=எவ்விதத்திலும்

நமவிஷ்யதி நஹவிஷ்ணு-தி=உண்டாகமாட்டாது.

IV 8-வது சுலோகம்.

स्वभावेनामृतोयस्य धर्मो गच्छति मर्यताम् ।

कृतकेनाऽमृतस्तस्य कथं स्यास्यति निश्चलः ॥ 135 ॥

ஸ்வபாவெநாமரூதொயஸ்ய டர்மோ கக்சுதிமர்யதாம் ।

கருதகெநாஃமரூதஸ்தஸ்ய கதம் ச்யாஸ்யதி நிஷ்ணு-தி ॥ 135 ॥

யஸ்ய டஸ்ய=எந்த பரிணாம வாதியின் மதத்தில்

ஸ்வபாவெந ஸ்வபாவெந=ஸ்வபாவத்தில்

அமூத: டர்ம: சுஜே-தஃ-க்ஞம்=மரணதர்மமில்லாத பரமாத்மா

மர்யதாம் தே-க்ஞ-தம்=காரியபாவத்தை அடைவதால் மரண

தர்மத்தை

கக்சுதி மஹி=அடைகிறதோ

தஸ்ய தஸ்ய=அந்த வாதி மதத்தில்

கதம் சுயஹி =எப்படி

கருதகெந சுருதகெந=கர்மம் உபாஸ்தி இவைகளை சேர்த்து

அனுஷ்டானம் பண்ணுவதினால்

அமூத: சுஜே-தம்=மரணரகிதமாயும்

நிஷ்ணு: நிஷ்ணு=சலனமற்றதாயும்

ச்யாஸ்யதி ஸ்வாஸ்ய-தி=இருக்கக்கூடும்.

தா - ம:— (6-7-8) முன்னுள்ளது பிரகரணம் 20.21-22-வது
 சுலோகங்களில் இவைகளின் தாற்பரியம்வந்திருந்தாலும், த்வைத
 சிகளின் விருத்தங்களை ஒரு விடத்தில் சேகரம் செய்து காட்

மும்பொருட்டு மறுபடியும் இவ்விடத்தில் இந்த சுலோகங்கள் எழுதப்பட்டன.

IV 9-வது சுலோகம்

சாंसिद्धिकी स्वभाविकी सहजा अकृताचया ।

प्रकृतिः सौति विज्ञेया स्वभावं न जहाति या ॥ 136 ॥

ஸாஸித்திகீ ஸ்வாபாவிகீ ஸஹஜா அகூதாசயா ।

புருஷ தி: ஸௌதிஜ்ஞேயா ஸ்வாபாவநஜஹாதியா ॥ 136 ॥

யா யா - வது

சாंसिद्धिकी ஸாஸித்திகீயோகிகளுக்கு யோகசுத்தினால் உண்டான அஸித்திகைபோல் வித்தியால் உண்டாபிடுக்கிறதோ

स्वभाविकी ஸ்வாபாவிகீயாவது அக்கினியின் உஷ்ணமும் பிரகாசமும் ஸ்வபாவப் பரிசுத்திதேவ எக்காலத்திலும் எந்த இடத்திலும் வித்தியாவால் வில்லாத அப்படி ஸ்வாபாவிகமா பிடுக்கிறதோ

सहजा ஸஹஜா - படித்தவர்களுக்கு ஆகாத்தில் பறக்கிற ஸ்வபாவம் அஹஜமா பரிசுத்தியுடையால் ஆதாயுடன் கூடியிருப்பதால் அஹஜமாபரிசுத்திதேவ

अकृता अकृता - உருவமில்லாததில் ஒரே ஜலத்தின் குணம் ஒருவனாலும் செய்யப்படாதுபோல் அப்படி செய்யப்படாம லிருக்கிறதோ

யா யா - வது

स्वभावं ஸ்வாபாவம் ஸ்வபாவத்தை

नजहाति नजஹாதீ - விலக்கிவிடுக்கின்றதோ

सा सा - அது - அல்லாம்

प्रकृतिः புருஷ தி: பரிசுத்தி

इति இதிலே - ஆ

विज्ञेया விஜ்ஞேயா - அறிவத்தக்கது.

ச - பா: - இந்த சுலோகத்தில் பிரகிருதி என்றால் இன்ன தென்பது குறிப்பிடப்படவில்லை. அதாவதாய் பிரபஞ்சிக விபவஹத்திலேயே அது பதார்த்தத்தின் பிரகிருதி என்றால் எக்காலத்திலும் மாறுபடாது அடையாத கபாவம் என்று அறியப்படுகிறது. அப்படியிருக்க பதார்த்த சத்தியமான பரமாத்மாவின் அபிதாதி பிரகிருதி ஒரே வித்தியாதத்தையும் அடைய மாட்டாது என்று சொன்னதின்கேயா ? ॥ 136 ॥

முகவுரை.

கிரமபிராப்தமான மாண்டேக்கியோபசிஷத்து இப்போது ஆரம்பிக்குகின்றது. இந்த உபசிஷத்துக்கு இப்பெயர் வந்த காரணம் வியக்தமாய் தெரியவில்லை. இந்த உபசிஷத்தின் ரிஷியானவர் மாண்டேகரானதால் இதற்கு அப்பெயர் கிடைத்தது என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். பண்டித் பீதாம்பரஜி அவர்கள்:—மண்டேகம் என்றால் தப்பினை, இது முன்றுதாவு தாண்டி நான்காவது தடவையில் ஸ்வத்தில் விழுந்து விடுவதுபோல், ஜீவனானவன் ஜாக்கிற ஸ்வப்ந சூரீயமாகிய முன்று அவஸ்தைகளைத் தாண்டி நான்காவதான தூரீயத்தை அடைந்து பிரம்ம பாவத்தை அடைகிறபடியால், ஜீவன் தப்பினை (மண்டேகம்) போலிருக்கிறான். ஆகையால் உபசிஷத்திற்கு மாண்டேக்கியம் என்று பெயர் கிடைத்தது என்று சொல்லுகிறார்கள்.

இது அதர்வவேதத்தைச் சேர்ந்தபடியால், இதற்கு அவ்வேதத்தின் சாந்தி மந்திரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இதில் அடங்கிய 12 மந்திரங்களையும் நான்கு பாகங்களாகப் பிரிக்கலாம். முதலில் 6 மந்திரங்களும், இரண்டில் 7-வது மந்திரமும், மூன்றில் 8, 9, 10, 11-வது மந்திரங்களும், நான்கில் 12-வது மந்திரமும் அடங்கியிருக்கின்றன.

இந்த உபசிஷத்தின்பேரில் ஸ்ரீ கௌடபாதாசாரியர் அவர்கள் காரிகை என்னும் விபாக்கியானத்தை எழுதியிருக்கிறார்கள். இந்த காரிகையில் 4 அத்தியாயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. முதலாவது அத்தியாயத்தின் சுலோகங்களை விசிஷ்டாத்வைதிகளும் துவைதிகளும் உபசிஷத்தாகவே பாவிக்கிறார்கள். மற்ற அத்தியாயங்களை இவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை.

அத்வைதம்.

இந்த உபசிஷத்திற்கும் இதன்பேரில் ஏற்பட்ட காரிகைக்கும் ஸ்ரீ சங்கராசாரியார் அவர்கள் பாஷ்யம் எழுதியிருக்கிறார்கள். அத்வைத மதப்படி ஜீவன் இந்திரிய விஷயங்களையும் இந்திரியத்துக்கு விஷயமாகாதவைகளையும் அறிய சாமர்த்தியமுள்ளவன். ஜீவனுக்கு ஜாக்கிற, ஸ்வப்ந, சுஷுப்தி தூரீயமாகிற நான்குவித அவஸ்தைகளிருக்கின்றன. ஜாக்கிரா வஸ்தையில் ஜீவன் இந்திரியங்கள் மூலமாக பாஹிய விஷயங்களை அறிகிறான். ஸ்வப்நா வஸ்தையில் வாஸனா ரூபமாயிருக்கிற விஷயங்களை அந்தரிந்திரியமான மனதால் ஜீவன் அறிகிறான். சுஷுப்தி அவஸ்தையில் விஷயங்களாவது அவைகளின் வாசனையாவது இருக்கிறதில்லை. ஞானமும் ஆரந்த

முகவுரை.

கிரமபிராப்தமான மாண்டேக்கியோபரிஷத்து இப்போது ஆரம்பிக்குகின்றது. இந்த உபரிஷத்துக்கு இப்பெயர் வந்த காரணம் வியக்தமாய் தெரியவில்லை. இந்த உபரிஷத்தின் ரிஷியானவர் மாண்டேகரானதால் இதற்கு அப்பெயர் கிடைத்தது என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். பண்டித் பீதாம்பரஜி அவர்கள்:—மண்டேகம் என்றால் தப்பினை, இது முன்றுதாவு தாண்டி நான்காவது தடவையில் லுத்தில் விழுந்து விடுவதுபோல், ஜீவனானவன் ஜாக்கிற ஸ்வப்ந சுஷுப்திகளாகிய முன்று அவஸ்தைகளைத் தாண்டி நான்காவதான துரீயத்தை அடைந்து பிரம்ம பாவத்தை அடைகிறபடியால், ஜீவன தப்பினை (மண்டேகம்) போலிருக்கிறான். ஆகையால் உபரிஷத்திற்கு மாண்டேக்கியம் என்று பெயர் கிடைத்தது என்று சொல்லுகிறார்கள்.

இது அதர்வவேதத்தைச் சேர்ந்தபடியால், இதற்கு அவ்வேதத்தின் சாந்தி மந்திரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இதில் அடங்கிய 12 மந்திரங்களையும் நான்கு பாகங்களாகப் பிரிக்கலாம். முதலில் 6 மந்திரங்களும், இரண்டில் 7-வது மந்திரமும், மூன்றில் 8, 9, 10, 11-வது மந்திரங்களும், நான்கில் 12-வது மந்திரமும் அடங்கியிருக்கின்றன.

இந்த உபரிஷத்தின்பேரில் ஸ்ரீ கௌடபாதாசாரியர் அவர்கள் காரிகை என்னும் விபாக்கியானத்தை எழுதியிருக்கிறார்கள். இந்த காரிகையில் 4 அத்தியாயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. முதலாவது அத்தியாயத்தின் சுலோகங்களை விசிஷ்டாத்வைதிகளும் துவைதிகளும் உபரிஷத்தாகவே பாவிக்கிறார்கள். மற்ற அத்தியாயங்களை இவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை.

அத்வைதம்.

இந்த உபரிஷத்திற்கும் இதன்பேரில் ஏற்பட்ட காரிகைக்கும் ஸ்ரீ சங்கராசாரியார் அவர்கள் பாஷ்யம் எழுதியிருக்கிறார்கள். அத்வைத மதப்படி ஜீவன் இந்திரிய விஷயங்களையும் இந்திரியத்துக்கு விஷயமாகாதவைகளையும் அறிய சாமர்த்தியமுள்ளவன். ஜீவனுக்கு ஜாக்கிற, ஸ்வப்ந, சுஷுப்தி துரீயமாகிற நான்குவித அவஸ்தைகளிருக்கின்றன. ஜாக்கிரா வஸ்தையில் ஜீவன் இந்திரியங்கள் மூலமாக பாஹிய விஷயங்களை அறிகிறான். ஸ்வப்நா வஸ்தையில் வாஸனா ரூபமாயிருக்கிற விஷயங்களை அந்தரிந்திரியமான மனதால் ஜீவன் அறிகிறான். சுஷுப்தி அவஸ்தையில் விஷயங்களாவது அவைகளின் வாசனையாவது இருக்கிறதில்லை. ஞானமும் ஆரந்த

மும் தானிருக்கின்றன. நான்காவது அவஸ்தையில் ஜீவன் தன் னுடைய அகண்ட பரிபூர்ண ஸ்வரூபத்தை அறிகிறான். ஒங்காரமானது பிரம்மத்துக்குப் பிரதீகமென்றும் இந்த ஒங்காரத்தி யானத்தினால் பிரம்மம் சுலபமாய் அறியப்படுமென்றும் அதமாதிகாரிகளுக்கு இந்த உபநிஷத்து உபதேசிக்கிறது. உத்தம மத்தியமாதிகாரிகளுக்கு நாந்த : பிரஞ்சும் என்பதாய் தத்வோபதேசம் செய்கிறது.

காரிகையில் நான்கு அத்தியாயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. முதலாவது அத்தியாயத்தில் சுருதிகளின் ஆதாரத்தின்பேரில் அந் தவைதம் ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது. இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் துவைதம் ஸ்வப்நம்போல் என்பதாய் நிரூபிக்கப்படுகின்றது. மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் அத்வைதமானது யுக்தியாலும் ஸ்தாபிக்கப் படுகின்றது நான்காவது அத்தியாயத்தில் அத்வைதத்திற்கு விரோ தமான மதங்களிலுள்ள பரஸ்பர விரோதங்கள் காண்பிவிக்கப்பட்டு அத்வைத விசாரம் முடிக்கப்படுகின்றது.

விசிஷ்டாத்வைதம்.

இந்த உபநிஷத்திற்கு ஸ்ரீ ரெங்கராமானுஜா சாரியாரும் ஸ்ரீ கூரநாராயண சுவாமிகளும் வியாக்கியானம் செய்திருக்கிறார்கள். ரெங்கராமானுஜா சாரியார் பனிரெண்டு மந்திரங்களைமட்டும் உபநிஷத்தாக பாவித்து வியாக்கியானம் செய்திருக்கிறார். கூரநாராயணர் காரிகையின் முதல் அத்தியாயத்தின் கலைகங்களையும் உபநிஷத்தாகவே பாவித்து வியாக்கியானம் செய்திருக்கிறார். பாஷ்ய காரரான ஸ்ரீ இராமானுஜா சாரியரவர்கள் பாஷ்யம் எழுதவில்லை. ஆயினும் அவர்களுடைய ரூத்திர பாஷ்யத்திலும் அதின் வியாக் கியானமான சுருதப்பிரகாசிகையிலும் சில மந்திரங்களுக்கு அர்த்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை பின்பற்றித் கொள்ளலாம். ஒங்கார துவாராபிரம் மோபாசனைபே இந்த உபநிஷத்தின் முக்கிய கருத்து.

துவைதம்.

முந்தின உபநிஷத்துக்களுக்குப்போல் இந்த மாணிக்கிய உபநிஷத்துக்கும் பாஷ்யம் முதலியவைகள் எற்பட்டிருக்கின்றன ஸ்ரீ ஆந்ததீர்த்தாசாரியார் அவர்கள் பாஷ்யம் எழுதியிருக்கிறார்கள். தான் செய்யும் அர்த்தத்துக்கு ஆதாரமாக பத்மம், பிரஹத்சம்ஹிதா நைந் குண்ணியம், ஹரிவம்சம், மகாயோகம், வராஹம், பிரகாசிகா, காரூட, பிரத்திய, பிரம்மதர்க்கம், பிரம்மர்த்தம், ஆத்மசம்ஹிதை முதலிய நிரந்தங் களினின்றும் சம்மதிவாக்கியங்களை எடுத்து எழுதியிருக்கிறார்கள்.

வியாசதீர்த்தர் சுருக்கமான டிகைகையையும் ஸ்ரீதிவாச தீர்த்தர் விஸ்தாரமான டிகைகையையும் எழுதி யிருக்கிறார்கள். இராகவேந்திர சுவாமிகள் கண்டார்த்தத்தை எழுதி யிருக்கிறார்கள். பலவிடங்களில் காணப்படும் விஷயங்களெல்லாம் இந்த மொழிபெயர்ப்பில் கோர்வைபாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நூதனமாய் த்வைதபாஷ்யங்களைப் பார்க்கிறவர்களுக்கு இந்த கோர்வை வெகு உபயோகமுள்ளதாக இருப்பதுமன்றியில் டிகைமுதலியவைகளைத் தனித்தனியே பார்த்தவர்களுக் கூட உபயோகமாயிருக்கலாம்.

கௌடபாதரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட காரிகையின் முதலாவது அத்தியாயத்தின் சுலோகங்களை நுவைதிகள் உபநிஷத்தைச் சேர்ந்த மந்திரங்களாகவே பாவித்து விபாக்கியானம் செய்திருக்கிறார்கள். இந்தமதப்படி-ஓம் பதவாச்சியமான பிரம்மம்பூர்ணம். இந்தபிரம்மம் சுகலஜீவர்களையும் நியமனம் செய்கிறதாய் ஒவ்வொரு சரீரத்திலும் நான்குரூபமா யிருக்கிறது, அந்தரூபங்கள் விசுவ தைஜஸ் பிராக்ஞா நூரீயங்களாம். இவைகளின் ஸ்தானங்கள் விபாபாரங்கள் முதலியவை கூறப்படுகின்றன.

ஷட்விதலிங்க தாற்பரிய நிரூபணம்.

வேதாந்தத்தின் தாற்பரியத்தை நிச்சயிப்பவை ஷட்விதலிங்கங்களாம். அவைகளின் சாமானிய ஸ்வரூபம் ஈசுவாஸ்யத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிராக்ஞாதமாண்டுக்கிய உபநிஷத்திற் அடியிற்கண்ட மந்திரங்களில் அந்தலிங்கங்கள் காணப்படுகின்றன. **ஓமித்யேததக்ஷரமிதம் சர்வ ஓமிதேது** க்ஷரபீடி ஸ்வ-ஓ (இது எல்லாம் ஓம் என்கிற அக்ஷரம்) என்கிற முதல் வாக்கியத்தில் உபக்கிரமலிங்கம் காணப்படுகின்றது.

(b) **அமாந்ரஸ்துயீ:** சுரோ-சு-ஹ-த-ய-ஓ (அமாத்திரம் நான்காவது பாதம்) என்கிற 12-வது மந்திரத்தில் உபசம்ஹார லிங்கம் காணப்படுகின்றது.

II. **ப்ரபஞ்சோபசம் சாந்த் ப்ரவஹோபஸஜே ஸாந்** (நிஷ்பிரபஞ்சம், சாந்தம்) என்கிற 12-வது மந்திரம் அப்யாசத்தைக் கூறுகிறது.

III. **அத்யமவ்யவஹ்யீ** சுஜ்ஜெ-வே-வஹாஸு-ஓ (பார்க்கப்படாதது விவஹரிக்கக்கூடாதது) என்கிற 7-வது மந்திரத்தில் இதர பிரமாணங்களுக்கு விஷயமாகாமை என்னும் அபூர்வதை என்னும் லிங்கம் காணப்படுகின்றது.

IV. சர்வீஸ்யாட்மனா஽த்மான் ய எவ்வேத ஸம்விஸ்தா஽த்நா஽த்நாநம்
ய வளவஹே (ஆத்மாவை எவன் இப்படி அறிகிறானோ அவன்
ஆத்மாவை பிரவேசிக்கிறான்) என்கிற 12 வது மந்திரத்தின் வாக்
கியம் பலத்தைக் கூறுகிறது.

V. அஸோதிஹவீ சர்வாந் காமாந் சூரேஷ்டாதிஹவெ ஸவ ஸாநு க்ஷா
ஸாநு (சகல இச்சைகளையும் அடைகிறான்) என்கிற 9 வது மந்திரமும்
10 வது மந்திரத்திற் கூறிய அவாந்திர பலமும் அர்த்த வாதத்தைக்
கூறுகின்றன.

VI, அத்வைத பிரம்மத்தைப் பிரவேசிக்கும் பொருட்டு
ஒன்று முதல் 12 வரையிலுள்ள வாக்கியங்களிற் செய்யப்பட்ட நா
ன்கு பாதங்களின் கற்பனையானது உபபத்தி அதாவது யுக்தி என்
னும் லிங்கமாயிருக்கிறது.

இந்த லிங்கங்களால் மாண்டேக்கிய உபநிஷத்தின் தாற்பரியம்
அத்வைத பரமாக இருக்கிறதென்று நிச்சயமாகிறது.

ओं तस्मद्ब्रह्मणेनमः.

ஓம் ததடி ஹ்ணை நமஃ ।

प्रज्ञानांशु प्रतानैः स्थिरचरनिकरव्यापि भिव्याप्य लोकान्भुक्त्वा भोगान्स्थ-
विष्ठान्पुनरपिधि षणोद्भासितान्कामजन्यान् । पीत्वा सर्वान्विशेषान्स्वपिति मधुरभु-
क्षायया भोजयन्नो मायासंख्यातुरीयं परममृतमजं ब्रह्म यत्तन्नतोऽस्मि ॥

புஜ்ஞாநாஸ்யபுதாநெநஃ ஸ்விரஹநிகரவ்யாவியிவ்யாப்ய
லொகாநகாநகா ஹொமாநவிஷ்டாநநாவி யிஷ்டணொடிாஸி
தாநாஜை ந்ராநு । ஸீக்ஷாஸவ்யாநிஸெஷாநவிதி ஸ்யாஹஹாய
யா ஹொஜயநொ ராயாஸஹ்வொதாரீயம் வரஜிதஜைம் ஸுஹ
யதநதொஸி ॥

स्थिरचरनिकरव्यापिभिः स्विरहरनिकरव्यापिभिः = स्तथावरा जन्
कमङ्कलिन् सप्तकत्तै विप्रापिक्रिह

प्रज्ञानांशु प्रतानैः पुज्ज्ञा नांशु पुता नैः = प्रीरम्मத்தின்
கிரணங்களாகிற சிதா பாசங்களின் (விஸ்தாரமான) கூட்டங்களால்

लोकान् लोकात् = விஷயங்களை

व्याप्य व्याप्य = வியாபித்து

स्थाविष्ठान् स्थाविष्ठान् = ஸ்தூலமான

भोगान् भोगान् = போகங்களை

भुक्त्वा भुक्त्वा = அனுபவித்து

पुनरपि पुनरपि = மறுபடியும் இன்னும்

विषणोद्भासितान् विषणोद्भासितान् = புத்தியால் பிரகாசம்
செய்யப்பட்டு

कामजन्यान् कामजन्यान् = இச்சையால் உண்டாபிருக்கிற

भोगान् भोगान् = போகங்களை

भुक्त्वा भुक्त्वा = அனுபவித்து

सर्वान् सर्वान् = ஸமஸ்தமான

विशेषान् विशेषान् = விசேஷங்களை யும்

पीत्वा पीत्वा = தன்னிடம் லயம் செய்துகொண்டு

स्वपिति स्वपिति = தூங்குகிறதும்

मधुरभुक् मधुरभुक् = ஆநந்தபோக்தாவாய்

नः नः = எங்களை

मायया मायया = மாயையால்

भोजयन् भोजयन् = புஜிப்பித்துக்கொண்டும்

मायासंख्यातुरीयं मायासंख्यातुरीयं = கல்பிதமான ஜாக்கிர
தாதிகளை அபேக்ஷித்து துரீயம் நான்காவதென்று சொல்லப்படும்.

नतोस्मि नदोतावुषि = நமஸ்; காராம் பண்ணுகிறேன்

2. வேதாந்த பிரமாணத்தால் பிரசித்தமான பிரம்மம் அசம்சாரியானால், மூன்று அவஸ்தைகளுடன் கூடினபோக்தாவான ஜீவன் எப்படி அனுபவங்களை அடைவான்? அனுபவிக்கும்படி ஈசுவரன் செய்வதாக எப்படி ஏற்படும்? அனுபவிக்கக் கூடிய விஷயகூட்டம் எப்படிவேறுகக்காணப்படலாம்? இவைகளெல்லாம் அத்வைத விஷயத்தில் விருத்தப்படுமே எனின்—பிரம்மத்தினிடத்திலேயே ஐகத்து, ஜீவன், ஈசுவரன், எல்லாம் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்னும் அபிப்பிராயத்தால் சொல்லுகிறார்.

சமூகத்தில் வியாபிக்கிற மேற்சொல்லிய சிதாபாசர்களால் போகங்களை வியாபித்து ³ (அதாவது விஷயங்களை கிரகித்து)

முக்தாபொகாந் சயவிஷாந் ஹுதூஹொமாத் ஸவிஷாந்:—ஸ்தூல⁴ போகங்களை அனுபவித்து புனர்பி...ந்யாந் வ-நாவி...ஜநாந்:—புத்தியால் பிரகாசித்தும்⁵ அவித்தியாகாம கர்மங்களால் உண்டாகியுமிருக்கிற அனுபவங்களை அனுபவித்து

பிவா...முக்த ஸ்தூ...ஹுதூ:—சகல விசேஷங்களையும் ⁶ தன்னிடத்தில் லயப்படுத்திக்கொண்டு ஆனந்தத்தை ⁷ அனுபவித்துத் தூங்குகிறது.

மாயயாமோஜயந: ரோயபாஹொஜயந⁸=இந்த பிரம்மமே பிரதிபிம்ப சமாநமான நம்மிடத்தில் மாயையால் ⁸ செய்யப்பட்ட மிததையான மூன்று அவஸ்தைகளை சம்பந்தப்படுத்துவதுபோல் செய்து நம்மைமாயையால் போகங்களை அனுபவிக்கும்படிச் செய்து விளங்குகிறது.

மாயாஸ்க்யாதூரீய் ரோயாஸாப்யாநாநீயம்=மாயையால் கற்பிக்கப்பட்ட சங்கியையை அபேக்ஷித்து ⁹ நான்காவதாயிருக்கிறது.

3. இதனால் ஜீவனுக்கும் விஷயத்துக்கும் சம்பந்தம் சொல்லப்பட்டது.

4. அதிஷ்டாதாக்களான தேவதைகளால் அனுக்கிரகிக்கப்பட்ட பாஹிய இந்திரியங்கள்மூலமாக விஷயசம்பந்தத்தை புத்தி அடைந்து விஷயாகாரமாகி அதினுலுண்டாகும் ஸ்தூலஅனுபவங்களை அனுபவித்து, இந்த (அனுபவித்து என்னும்) பதம் இனி வரப்போகிற “தூங்குகிறது” என்னும் பதத்துடன் சம்பந்தப்படுகிறது - அனுபவித்து என்பதனால் பிரம்மத்தினிடத்தில் ஜாக்கிராவஸ்தைகார்ப்பிக்கப் பட்டது.

5. இதனால் ஸ்வப்நம் கற்பிக்கப்படுகிறது - ஜாக்கிரத்காலத்தில் இந்திரியங்களால் விஷயங்கள் பிரகாசிக்கின்றன. ஸ்வப்நத்தில் இவைகளில் லாதபடியால் வாசனாருபமானவிஷயங்கள் தோன்றுகின்றன.

6. சகல ஸ்தூலசூட்சுமங்களும் ஜாக்கிரதஸ்வப்நரூபங்களாயிருக்கின்றன. அவைகளை சுஷுப்திசாலத்தில் தன்னிடத்தில் பிரம்மம் லயப்படுத்தி தான் காரணரூபமாக யிருக்கிறது. இதனால்சுஷுப்தி அவஸ்தைகற்பிக்கப்படுகிறது.

7. சுஷுப்தியில் ஆனந்தமே பிரதானமானதால் பிரம்மத்துக்கு விசேஷணமாக கூறப்பட்டது.

8. மூன்று அவஸ்தைகள், இவைகளையுடைய ஜீவன், மாயாவியான ஈசரன், இவைகளெல்லாம் சுத்தப்பிரம்மத்தில் கற்பிதங்கள் என்னும் அபிப்பிராயத்துடன் சொல்லுகிறார்.

9. கற்பிதமான மூன்று அவஸ்தைகளை அபேக்ஷித்து நான்காவது என்று சொல்லப்படுகிறது வாஸ்தவத்தில் அது இரண்டற்றது இவைகளுக்கு வேருனதால் கேவலம் ஞானஸ்வரூபம் என்று கூறப்படுகிறது.

परं वारं=10 परममाप्तिरुक्किह तु.

यो विश्वात्मा विधिजविषयान्प्राश्य भोगान्स्थविष्ठा पश्चाच्चान्यान्स्वमति विभ-
वाज्ज्योतिषा स्वेनसूक्ष्मान् । सर्वानेतान्पुनरपि शनैः स्वात्मनिस्थापयित्वा हित्वा
सर्वान्विशेषान्विगतगुणगणः पात्वसौ नस्तुरीयः ॥

யொ விஸ்வா த்மா வியிஜவிஷயாநாஸ்ய ஹொமாந்விஷ்டாநஸா
ஜாந்யாநஜிதி விஹவாநஜெஸ்தாதிஷ்டா ஸ்வநஸஞ்ஞாநாந் । ஸ்வபூ
நெதாநநாநாவி ஸநெநஃ ஸ்ராத்தநி ஸ்ராபயிக்வா ஹிதா ஸ்வபூ
நிஸெஷாநி மதமணமணஃ பாதஸௌ நஸுரீயஃ ॥

यः १०=எவன்

विधिजविषयान् वियिजविषयाந=விதியால் உண்டா யிருக்கிற
விஷயங்களாகிற

स्थविष्ठान् ஸ்விஷ்டாந்=அத்தியந்த ஸ்தூலமா யிருக்கிற

भोगान् ஹொமாந்=போகங்களை

प्राश्य प्रாஸ்ய=அனுபவித்து

विश्वात्मा விஸ்வா த்மா=வைகவா நானாகவும்

पश्चाच्च पश्ராஜ்=பிறகு

स्वमतिविभवान् ஸ்விதிவிஹவாந்=தன்னுடைய புத்திப்பிரபாவத்
தால் உண்டானவைகளாயும்

स्वेन ஸ்வந=தன்னுடைய

ज्योतिषा ஜெஸ்தாதிஷ்டா=தேஜஸால்

(विषयौकृतान् விஷயீக்யதாந்=விஷயீகரிக்கப்பட்ட)

सूक्ष्मान् ஸஞ்ஞாந்=சூட்சுமங்களான

अन्यान् ஸந்யாந்=அன்னிய விஷயங்களை

प्राश्यप्रாஸ்ய=அனுபவித்துக்கொண்டு

(तैजसः தெஜஸஃ=தேஜஸனாயும்)

सर्वान् एतान् ஸ்வபூந் னதாந்=இந்த எல்லா விஷயங்களையும்

पुनरपि पुनாநாவி=மறுபடியும்

शनैः ஸநெநஃ=மெள்ளமெள்ள

स्वात्मनि ஸ்ராத்தநி=தன்னிடத்திலேயே

स्थापयित्वा ஸ்ராபயிக்வா=நிறுத்திக்கொண்டு

(प्राज्ञः ப்ராஜ்ஃ=பிராஞ்ஞனாயும்)

सर्वान् ஸ்வபூந்=ஸமஸ்தமான

10. பிரம்மம் மாயாவியானால் நிகிருஷ்டமாகுமே எனின் அது உக்
ருஷ்டமாயிருக்கிறது. மாயை மூலமாக மாயையின் சம்பந்தம் உண்டான
லும் சுவரூபத்தில் சம்பந்தமில்லாதபடியால் அது நிகிருஷ்டமன்று.

விஷயாந் விஷயாந் = விஷயங்களையும்

ஹிதா ஹிதா = விட்டுவிட்டு

விமதமுணமணம் = குணகணங்க ளற்று

தூரிய: தூரியம் = தூரியன் என்று சொல்லப்படுகிற

அசௌ கஸௌ = இந்த பிரம்மம்

ந: நம் = எங்களை

பாது வாது = ரக்ஷிக்கட்டும்

அ-கை :—முதல் சுலோகத்தில் விதிமுகமாக பிரதிபாதிக்கப் பட்ட பிரம்மத்தின் ஸ்வரூபமும், அதுவே த்வம் பதத்தின் அர்த்தமான பிரத்தியகாத்மா வென்றும் சொல்லப் பட்டது. மேலும் விஷயத்தையும் பலத்தையும் சொன்னதினால் சம்பந்தத்தையும் அதிகாரியையும் சூசிப்பித்திருக்கிறது. இந்த இரண்டாவது சுலோகத்தில் நிரேஷதமுகமாக த்வம் பதத்தின் அர்த்தமே தத்பதத்தின் அர்த்தமாகிற அசம்சாரி பிரம்மம் என்று கூறப்படுகிறது. த்வம் பதாத்தத்தின் அர்த்தமாயும் ஸ்வத: சித்தமாயும் சிதாத்மா வினிடத்தில் ஆரோபிக்கப்பட்டு மிருக்கிற ஜாக்கிரா வஸ்தையை உதாசரிக்கிறார்,

விஷ்வாஹிதா = பஞ்சீகிருத பஞ்சமஹா பூதங்களும் அவைகளின் காரியங்களான ஸ்தூல ஜகத்தானது விச்வமென்ப பதம். இந்த விச்வமே விராட் புருஷனுடைய சரீரம். அந்த ஜாகிரதஸ்தானமான விசுவத்தினிடத்தில் நான் என்னுடையது என்னும் அபிமான முள்ளவன் விச்வாத்மா.

விதிஜவிஷயாந் விதிஜவிஷயாந் = அவித்தியாகாமங்களால் உண்டாகும் தர்மாதர்மங்களால் சப்தாதி விஷயங்கள் உண்டாகின்றன.

மோகாந் மோகாந் = போக போக்கியமான சயிவிஷாந் ஸுவிஷாந் = சூரியன் முதலான தேவதைகளால் அனுக்கிரகிக்கப்பட்ட பாஹிய இந்திரியங்கள் மூலமாக புத்திபரிணாமத்துக்கு விஷயமான ஸ்தூல விஷயங்களை ப்ரஹ்ம ப்ராஹ்ம = சாக்ஷாத் தாய் அனுபவிக்கிறவன் இந்த பிரத்திய காத்மா என்பது கருத்து.

பதாந்...சூக்ஷ்மாந் பதாந்...சூக்ஷ்மாந் = ஜாக்கிரத்துக்கு ஹேதுவான கர்மம் நாசமடைந்து 11 ஸ்வப்நத்திற்கு ஹேதுவான கர்ம முண்டான வளவில், (1) ஸ்தூல விஷயங்களுக்கு வேராயும், (2) அக்காரணத்தாலேயே சூட்சுமமாயும் (3) பாஹ்ய இந்திரி

11. இந்த சிதாத்மாவினிடத்தில் ஸ்வப்நாவஸ்தை ஆரோபிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று கூறுகிறார்.

யங்கள் ஒழிவடைந்தபடியால் அவித்தியா காமகர்மங்களால் பிரேரணை செய்யப்பட்ட தன்னுடைய புத்திப் பிரபாவத்தாலேயே உண்டான அந்தக்கரணத்தின் வாசனாமயமாயும், (4) ஸ்வப்நத்தில் சூரியாதிப் பிரகாசங்களில்லாததால் ஆத்மாவின் பிரகாசத்தாலேயே விளங்கும் விஷயங்களை அனுபவித்து, அபஞ்சிகிருத பஞ்சமஹாபூதங்கள், அவைகளின் காரியங்கள், இவைகளாகிற சூட்சுமபிரபஞ்சமென்னும் ஹிரணிய கர்ப்பனுடைய சரீரமாகிற ஸ்வப்நஸ்தானத்தை அபிமானிக்கிறவனாய் இந்த பிரத்திய காத்மாதைஜஸனாயிருக்கிறான்.

सर्वान्...स्थापयित्वा ஸவ-பூந... ஸூரபயிக்ஷா :—ஸ்தூல சூட்சும சரீரங்களாகிற இரண்டு உபாதிகள் மூலமாக ஜாக்கிர ஸ்வப்நங்களில் சஞ்சரிப்பதாலுண்டாகும் சிரமத்துக்குப்பிறகு அந்த சிரமத்தைப் போக்கடிக்க இச்சை 12 உண்டான வளவில் ஜாக்கிர ஸ்வப்நங்களுக்குரிய சகல போகங்களை கிரமமாகவாவது அக்கிரமமாகவாவது, அறியப்படாத தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தில் லயபடுத்தி, அவ்வியாகிருத மென்னும் உபாதியை பிரதானமாக உடையவனாய் இந்தப்பிரத்திய காத்மா பிராஞ்ஞனாகிறான்.

हिंवा...तुरीयः ஹிக்ஷா...த-ரீயம் :—சகல குணங்க ளற்றவராயும் நித்திய ஞானஸ்வபாவ முள்ளவராயு மிருக்கிற பரமாத்மா 13 சகலகாரிய காரணங்களாகிற அநர்த்தங்களை பிரமாண ஜன்னிய ஞானப்பிரபாவத்தாலேயே விலக்கி, வியாக்கியானம் செய்கிறவராயும் சுரோதாவாயு மிருக்கிற எங்களுக்கு புருஷார்த்தம் கிடைப்பதில் விக்கினங்கள் வராமற் செய்து மோக்ஷத்தைக்கொடுத்து, அதற்குக் காரணமான ஞானத்தையும் கொடுத்து எங்களை இரக்ஷிக்கட்டும்.

12. இந்த சிதாத்மாவினிடத்தில் சுஷுப்தியின் கற்பனை காண்பிவிக் கப்படுகிறது.

13. ஜாக்கிரதமுதலிய மூன்று அவஸ்தைகளுள்ளதும் நान्तः प्रज्ञः நானம் ப்ரஜ்னம் (16 வது சுலோகம்) முதலிய நிஷேதசாஸ்திரங்களால் ஜனிக்கும் ஞானத்துக்கு விஷயமாயுமிருக்கிற பிரத்தியகாத்மாவே நிருபாதிக பரிபூர்ணஞானமாகிற பரமாத்மஸ்வரூபம் என்னும் தத்துவத்தைச் சொல்லி அதின் பிரார்த்தனையை கூறுகிறார்.

சாந்திமந்திரம்.

ओं तत्सद्ब्रह्मणेनमः.

ओं भद्रं कर्णेभिः शृणुयामदेवाः ।

भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।

स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳसस्तनूभिः ।

व्यशेम देवहितं यदायुः ।

स्वास्तिन इन्द्रो वृद्धश्रवाः ।

स्वास्तिनः पूषा विश्ववेदाः ।

स्वास्तिनस्ताक्ष्यो अरिष्टनोमिः ।

स्वास्तिनो बृहस्पति र्ददातु ॥

ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ।

ஓம் தந்தி ஸ்ரஹணை நமஃ.

ஓம் ஹம் கணைகலிஃ ஸ்ருணாபாதி றேவாஃ ।

ஹம் பஸ்யேமாக்கலியபிஜத்ராஃ ।

ஸ்திரைரங்கைஸ்துஸ்துவாஸஸ்தனூபிஃ ।

வ்யஸேம தேவஹிதம் யதாயுஃ ।

ஸ்வஸ்திந இन्द्रோ வுத்தஸ்வாஃ ।

ஸ்வஸ்திநஃ பூஷா விஸ்வவேதாஃ ।

ஸ்வஸ்திநஸ்தாக்ஷ்யோ அரிஸ்தனோமிஃ ।

ஸ்வஸ்தினோ வுஹஸ்பதி ர்ஹதாது ॥

ஓம் ஸாந்திஃ ஸாந்திஃ ஸாந்திஃ.

ओं ஓம் = ஓம்

तत्सद्ब्रह्मणेनमः தந்தி ஸ்ரஹணை நமஃ = சத்ருப பிரம்மத்துக்கு

நமஸ்காரம்

हेदेवाः ஹேரேவாஃ = தேவதைகளே

भद्रं ஹம் = கேதமகரமாரிநுப்பதை

कर्णेभिः கணைகலிஃ = காதுகளால்

शृणुयाम ஸ்ருணாபாதி = கேட்டுப்போமாக

यजत्राः யஜத்ராஃ = பூஜார்க்களே

भद्रं ஹம் = கேதமகரமாரிநுப்பதை

अक्षभिः அக்கலிஃ = அண்களால்

पश्येम பஸ்யேம = பார்ப்போமாக

स्थिरैः ஸ்திரைஃ = ஸ்திரமான

अंगैः அங்கைஃ = அங்கங்களால்

तुष्टुवाꣳसः துஸ்துவாஸஸ = ஸ்தோத்திரம் செய்து கொண்டு

தநூமி: தநூமிஃ = (இந்த நம்முடைய) சரீரங்களுடன்

தேவஹிதம் தேவஹிதம் = தேவதைகளால் கொடுக்கப்பட்ட

யதாயு: யதாயுஃ = எவ்வளவு ஆயினோ அவ்வளவு ஆயுளை

வ்யசேம வ்யசேம = அனுபவிப்போமாக

வூஷ்வா: வூஷ்வாஃ = வெகு கீர்த்தியுள்ள

இन्द्र: இन्द्रஃ = இந்திரன்

ந: நஃ = எங்களுக்கு

சுவஸ்தி வூஷ்வா = கேசமத்தை

ததாது ததாது = கொடுக்கட்டும்

விஸ்வவேதா: விஸ்வவேதாஃ = சகலத்தையும் அறிந்த

பூஷா வூஷ்வா = போஷிக்கிறவர்

ந: நஃ = எங்களுக்கு

சுவஸ்தி வூஷ்வா = கேசமத்தை

ததாது ததாது = கொடுக்கட்டும்

அரிஸ்தநேமி: அரிஸ்தநேமிஃ = தங்கு தடையளியாத சங்கிரத்தை
யுடைய

தாஷ்ய: தாஷ்யஃ = சூரியனுடைய இரதத்திலிருக்கிற தேவதை

ந: நஃ = எங்களுக்கு

சுவஸ்தி வூஷ்வா = கேசமத்தை

ததாது ததாது = கொடுக்கட்டும்

வூஷ்வாதி: வூஷ்வாதிஃ = பிரசுரப்பதியானவர்

ந: நஃ = எங்களுக்கு

சுவஸ்தி வூஷ்வா = கேசமத்தை

ததாது ததாது = கொடுக்கட்டும்

ஓ சாந்தி: சாந்தி: சாந்தி: ஓ ஸாந்திஃ ஸாந்திஃ ஸாந்திஃ மூன்று
வித சாந்திகள் சித்திக்கட்டும்,

உபநிஷத்தின் முதலாவது மந்திரம். (அத்வைதம்.)

हरिः ओं । ओमित्येतदक्षरमिदं सर्वं तस्योप व्याख्यानं भूतं भवद्भविष्य-
दिति सर्वमोकारएव । यच्चान्यत् त्रिकालातीति तदप्योकार एव ॥ I ॥

ஹரி: ஒம் । ஒமிதெததக்ஷரமீதம் ஸ்வஹம் தவெவ்யோ பவ்யோ
வ்யோநம் ஹதம் ஹவஹ்விஷ்ணுதி ஸ்வஹோங்காரவனவ । யஜ்நாநு
தி காராஹீதம் ததெவ்யோங்காரவனவ ॥ I ॥

ओं ஒம் = ஒங்காரம்

इति ஹதி = என்கிற

एतत् வளதக் = இந்த

अक्षरं கக்ஷரம் = அக்ஷரம்

इदं ஹிதம் = இந்த

सर्वं ஸ்வஹம் = சமஸ்தமும்

तस्य தவ்ய = அந்த ஒங்காரத்தின்

उपव्याख्यानं உபவ்யாவ்யோநம் = ஸ்பஷ்டமாய் சொல்லுதல்

प्रस्तुतं ப்ரஸ்துதம் = ப்ரகிருதத்தில் இந்த உபவியாக்கியானம்

(वेदितव्यं வெதிதவ்யம் = அறியத்தக்கது)

भूतं भवद्भविष्यत् ஹதம் ஹவஹ்விஷ்ணுக் = சென்ற காலம் செல்
லும் காலம் வருங்காலம்

इति ஹதி = என்கிற

सर्वं ஸ்வஹம் = சமஸ்தமும்

ओंकारएव ஒங்காரவனவ = ஒங்காரமே

त्रिकालातीति த்ரிகாலாஹீதம் = மூன்றுகாலத்தையும் அதிக்ரா
மித்த

अन्यत् கந்யக் = வேறு

यच्च யஜ் = ஏதுவோ

तदपि ததபி = அதுவும்

ओंकारएव ஒங்காரவனவ = ஒங்காரமே

“ஒங்காரமாகிற அக்ஷரம்” என்பது முதல் வேதாந்தார்த்தத்
தின் சாரமாகிற ஜீவப்பிரம்ம ஐக்கியத்தின் உபதேசத்தை அடக்கிக்
கொண்டிருக்கும் நான்கு அத்தியாயமுள்ள இந்தப் பிரகரணம்
ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. வேதாந்தத்துக்கு விஷய சம்பந்தப்பிர
யோஜனங்கள் எவையோ அவையே இந்த கிரந்தத்துக்கும் இருப்
பதால் அவைகள் வியக்தமாய் எடுத்துச் சொல்லப்படவில்லை.
பிரகரணத்தில் அவைகளைச் சொல்லாவிட்டாலும் பாஷியகாரர்
அவைகளை சுருக்கமாய் சொல்லுவது யுத்தம். ஆத்மா வை அறியச்

சாதகங்களான உபாயங்களைச் சொல்லுவதினால் இந்தப்பிரகா
ணமே விஷய சம்பந்தப் பிரயோசனங்களுடன் கூடினதாக ஆகி
றது. இந்தப்பிரயோஜனம் இன்னும் வியக்தமாய்ச் சொல்லப்படு
கிறது. எப்படி யெனில், ரோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவன் ரோகம்
நிவிர்த்தியின்பேரில் முந்தின ஸ்திதியை அடைவதுபோல், துக்
கியான ஆத்மாவுக்கும் 14 துவைத பிரபஞ்ச நிவிர்த்தியின்பேரில்
அத்வைதமான முந்தின ஸ்திதி கிடைக்கிறது. இதுவே (அது
வைத பாவமே) பிரயோசனம், அஞ்ஞானத்தால் உண்டாகும்
துவைதப் பிரபஞ்சம் ஞானத்தால் நிவிர்த்தியாகுமாதலால், அந்த
பிரம்ம வித்தையை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டு இந்த கிரந்தம்
ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. இந்த அர்த்தம் அடியில் கண்ட சுருதிக
ளாலும் விளங்குகிறது.

यत्रहि द्वैतमिव भवाति यत्र वाऽन्यदिव तत्रान्योऽन्यत्पश्येदन्योऽन्यद्विजानी-
यात् । यत्रत्वस्य सर्वमात्मैवाभूत्तत्केन कं पश्येत्केन कं विजानीयात् ॥वृ-II-4-14॥

யதுஹி ட்வைதமீவவதி யதுவா஽ந்யதீவதந்ரான்யா஽
ந்யதஸ்ய ஐந்யா஽ந்யவிஜானீயாஸு । யதுக்வஸ்ய ஸ்வ-ஃரீ
தெஹ்வாவஹததேஹ கஃவஸ்யதேஹ கர்விஜானீயாஸு. ॥

உ-11-4-14 ॥

துவைதம் போலவும் தனக்கு வேறானது போலவும் இருக்கு
மிடத்தில் ஒன்றை ஒருவன் பார்க்கவும் அறியவும் இடமுண்டாகி
றது. ஞானியின் ஞானாவஸ்தையில் கர்த்தா கரணம் முதலிய எல்
லாம் ஆத்மாவாய்ப் பேரகுமிடத்தில் எந்த கரணத்தால் எவன்
எந்த விஷயத்தைப் பார்க்கவும் அறியவும் முடியும். ஆகையால்
துவைதப் பிரபஞ்சம் அவித்தையின் காரியமே. அது ஞானத்
தால் நிவிர்த்தியாகிறது.

இவ்விடத்தில் 15 ஆகமப் பிரதானமாயும் ஒங்காரத்தின் அர்த்
தத்தை நிச்சயிக்கிறதாயுமிருக்கிற இந்த முதலாவது பிரகரணம்
ஆத்மதத்துவத்தை அடைய உபாயமாயிருக்கிறது.

14. ஸ்வத: துக்கரகிதமாயும் நிரதிசயாரந்த ரூபமாயுமிருக்கிற ஆத்
மாவுக்குங்கூட தன்னுடைய அவித்தையாலுண்டான அஹங்காரமுதலிய
துவைத பிரபஞ்ச சம்பந்தத்தால், ஆத்மாவினிடத்தில் துக்கம் ஆரோபிக்
கப்பட்டு நான் துக்கீ, சுகம் அடையத்தகுந்தது என்று நினைக்கிறவனுக்கு பர
மகாருணிகரான ஆசாரியருடைய அத்வைத உபதேசத்தால் உண்டாகும்
அத்வைதஞானத்தால் துவைதம் நிவிர்த்தியாகி பிரதிபந்தங்கள் நாசம
டைந்தபின் ஸ்வபாவமான பரமாத்ம ஸ்வரூபம், சமஸ்ததுக்கரகிதமும்
நன்றும் விளங்குகின்றது.

15. விஷயப் பிரயோஜனங்கள் முதலிய அனுபந்தத்தைச்சொல்
லித்தான் கிரந்தத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டுமாயென்றால், இந்த கிரந்தத்தில்
டங்கிய நான்கு பிரகரணங்களின் விஷயங்களை சுபெமாய் தெரிந்து
கொள்ளும்பொருட்டு முதலில் பிரகரணத்தின் விஷயத்தைக்கூறுகிறார்.

இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பபிராந்தி நிவிர்த்தியானவுடன் இரஜ்ஜுவில்
ஸ்வரூபம் அறியப்படுவது போல் துவைதப் பிரபஞ்சம் நிவிர்த்தி
யானவுடன் அத்வைதம் சித்திக்கிறது. இந்த துவைதம் பொய் என்
பது காரண பூர்வகமாக இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் பிரதி பா
திக்கப்படுகிறது.

அத்வைதமே பொய் என்னும் பகஷத்தில் மூன்றாவது அத்தி
யாயத்தில் அத்வைதமே பரமார்த்த மென்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டி
ருக்கிறது.

அத்வைதத்தின் பரமார்த்த தத்துவ நிச்சயத்துக்கு விரோத
மாயிருக்கிற வேத விருத்தங்களான இதர சாஸ்திரங்கள் பரஸ்பர
விரோதமா யிருப்பதால் அவைகள் நான்காவது அத்தியாயத்தில்
நிராகரிக்கப்படுகின்றன.

ஒங்காரநிர்ணயமானது ஆத்மதத்துவத்தை அடைய எப்படி¹⁶
உபாயமாயிருக்கிறது என்பது இனி விவரிக்கப்படுகிறது.

(1) ओं इत्येतत् ஒஹ் ஐதெதத் = இது ஒங்காரம் 17

(2) एतदालंबनं வளதஜாயம்பநம் = இது ஆதாரம் 18

(3) एतद्वै सत्यकाम ओमित्यात्मानं उपासीत வளததெயை ஸத்யகாமி
ஒபித்யா ஆநஜை-பாவஸீத = எத்த இச்சையுள்ளவன் ஆத்மஸ்வரூப
மான ஒங்காரத்தால் ஆத்மாவை தியானம் செய்யவேண்டியது 19

(4) ओमितिब्रह्म ஒபிதிப்ரஹ்மம் என்பது பிரம்மம் 20

16. ஒங்கார ஞானத்தால் ஆத்மாவை எப்படி அறியலாம் என்பது சந்
தேகம் - ஒங்காரம் ஆத்மாவின் காரியமன்று. ஆத்மரூபேயில் அது சர்வ
வியாபி. ஆகவே எப்படி முதலாவது பிரகாசத்தின் அர்த்தம் சித்திக்
கும்.

17. இந்த வாக்கியத்தினால் யமன் நசினேதசனுக்கு ஒங்காரமே பிரம்
மம் என்று உபதேசிக்கிறார். ஒருவன் சித்தநிரோதம்செய்து ஒங்காரத்தை
உச்சரிப்பதில் எந்த சைதன்மியம் விளங்குகிறதோ அது ஒங்காரத்துக்குச்
சமீபத்திலிருப்பதால் தான் சாகாரந்திரநியாயப்படி ஒங்காரத்தால் அது
இலட்சிக்கப்படுகிறது. பிரம்மபுத்தி உண்டாவதற்குச் சமீபகாரணம் ஒங்கா
ரமாயிருப்பதால் ஒங்காரமே பிரம்மம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

18. விஷ்ணுபுத்தியுடன் உபாசிக்கப்பட்ட பிரதிமைபோல் பிரம்மபுத்
தியுடன் உபாசிக்கப்பட்ட ஒங்காரம் பிரம்மபிராப்திக்கு உபாயமாயிருக்கி
றது.

19. இதனால் பரபுரபிரம்மதிருஷ்டியுடன் ஒங்காரத்தை உபாசித்தால்,
அவைகளின் ஞானம் உண்டாகிறது என்று ஏற்படுகிறது மேலும் சமாதி
நிஷ்டை ஒங்காரத்தை அநுஸந்தானம் செய்துகொண்டு ஸ்நானமான அகா
ரத்தை சூட்சுமமான உகாரத்திலும், அதை காரணமான மகாரத்திலும்,
அதை காரியகாரணாதீதமான பிரத்தியகாத்மாவினிடத்திலும் உபசம்ஹாரம்
செய்து, பிரத்திய காத்மாவாகவே இருந்துவிடுகிறான். ஆனதால் ஒங்கா
ரம் அந்தஸ்திதியை அடைய உபாயமாயிருக்கிறது.

20. இந்த கட்டையையே புருஷன் என்பது போல், சாமானுதிகரண
யத்தினால் இந்த ஒங்காரமே பிரம்மம் என்று சுருதி கூறுகிறது.

(5) अंकारएवेदं सर्वं ओङ्कारावा न वेदो ऽथवा ओङ्कारमे इति
எல்லாம் 21

இவ்விதமாய் ஒங்காரமும் பிரம்மம் அல்லது ஆத்மாவும் ஒன்று என்று சொல்லுவதினால் ஆத்மாவை அடைய ஒங்காரம் சாதகமாயிருக்கிறது என்று மேற்கூறிய சுருதிகளும் இன்னும் அநேக சுருதிகளும் ஸ்பஷ்டமாய் கூறுகின்றன. பழுதை கிளிஞ்சல் முதலியவைகள் சர்ப்பம் வெள்ளி முதலிய கற்பனைகளுக்கு ஆஸ்பதமாயிருக்கின்றன. இது போல் ஆத்வயமான பரமார்த்த சத் ஸ்வபாவமுள்ள ஆத்மா பிராணாதிகற்பனைகளுக்கு ஆஸ்பதமாயிருக்கிறது. இப்படியே பிராணாதிகற்பனைகளை விஷயமாக்கும் சர்வவாக்கு பிரபஞ்சத்துக்கு ஒங்காரம் ஆஸ்பதமாயிருக்கிறது. (அதாவது வாக்கு பிரபஞ்சமே ஒங்காரம்). இந்த ஒங்காரம் ஆத்மாவாகவே யிருக்கிறது. ஏனெனின் ஒங்காரம் ஆத்மாவைக்கூடும் பதம். ஆத்மாவில் கற்பிக்கப்பட்ட பிராணாதிகள் எவ்விதத்திலாவது விளங்காமல் இருக்க முடியாது. இந்த விளக்கம் ஒங்காரத்தினின்று முண்டாகிற வாசகபதங்களால் தான் சாத்தியம். நாமதேயத்துக்கு வேறாக யாதொன்று மில்லை என்று சுருதிகள் கூறுகின்றன. “வாக்கினால் உச்சரிக்கப்பட்ட விகாரங்களுள்ளாம் நாமமாத்திரமே” விகாரங்களுள்ளாம் வாக்கு ஆகிற நூலாலும் நாமமாகிற கயிருளும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. “எல்லாம் நாமத்திலேயே இருக்கின்றன”. இப்படி ஒங்காரமே சசலத்துக்கும் ஆசிரயமாயிருப்பதால் பிரகிருதத்தில் இது எல்லாம் ஒங்காரம் என்று ओमित्ये तदक्षरमिदं सर्वं ஒலி(தெ) அக்ஷரமிடி(ஸ)வ-ஓ என்று சுருதி கூறுகிறது. நாமங்களால் குறிப்பிடவேண்டிய விஷய விகாரங்கள் நாமமன்றியி லிருக்கமாட்டா. நாமங்கள் ஒங்காரத்துக்கு வேறாக இல்லை. ஆகையால் எல்லாம் ஒங்காரமே. பரப்பிரம்மமும் நாமோச்சாரண உபாயத்தாலேயே அறியத்தக்க தாயிருப்பதால் அதுவும் ஒங்காரமாகவே இருக்கிறது.

तस्य उपव्याख्यानं तस्य उबव्याख्या-பரஅபர பிரம்மமாகிய ஒங்காரத்துக்கு இந்த கிரந்தம் உபவியாக்கியானம். (அதாவது பிரம்மத்தை அறிய உபாயமாயிருப்பதால் பிரம்மத்துக்குச் சமீபத்திலிருக்கிற ஒங்காரத்தின் அர்த்தத்தைச்சொல்லுகிற இந்த கிரந்தம் இப்போது ஆரம்பிக்க வேண்டியது தான்.

21. ஒங்காரம் சர்வத்துக்கும் ஆதாரம். அப்படியே பிரம்மமும் சர்வத்துக்கு ஆதாரம். ஆகையால் ஒங்காரபிராப்திதே பிரம்மபிராப்தி என்று இந்த சுருதிகூறுகிறது.

22. ஏனெனின் ஒங்காரத்தினின்றும் தான் சர்வவசனங்களுமுண்டாகின்றன. ஆகையால் ஒங்கார சமஸ்த்தத்துக்கும் ஆதாரம்.

மூத்.....ஹதம்.....:—மேற் சொல்லிய நியாயப்படியே முத பவிஷ்யத் வர்த்தமானங்களிலுள்ள யாவற்றும் ஒங்காரமே

सर्वे ओकारएव षष्ठ्यङ्गो ஓங்காரவனவ :—காலாதீதமாயும் காரி த்தால் அனுமானிக்கக் கூடியதாயுமிருக்கிற அவ்விதாகிருதம் முத வியவை யாவற்றும் ஒங்காரமே.

மாண்கேகிய உபநிஷத்தின் விசிஷ்டாத்வைத பாஷிய தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.

முதலாவது கண்டம். 1 - வது மந்திரம்.

கூரநாராயண பாஷ்யம் :—i

முமுக்ஷாவான அதிகாரி சகலனுக்க நிவிர்த்தியுடன் பரமா நந்தத்தை அடையும் பொருட்டு சமஸ்த வியஸ்தமான பிரணவத் தால் (அதாவது அகார, உகார, மகார, அர்த்தமாத்திரை இவை களின் சேர்ந்தையாலும், தனிமையாலும்) பிரதிபாதிக்கப்படுகிற பகவதுபாசனத்தை அவனுக்கு கற்பிப்பதற்காக இந்த உபநிஷத்து ஆரம்பிக்கப்படுகிறது.

ஓ ஓடி=ஓம்முதலில் சமஸ்தப் பிரணவத்தால் கூறப்படும் உ பாசனத்தை வேதம் கூறுகிறது. ஓதம் + ஜகத்து + அஸ்மின் (அதா வது ஜகத்தானது இதலிடத்தில் கோர்க்கப்பட்டிருக்கிறது) என் னும் விதத்தினால் ஓம் என்று கூறப்பட்ட யாதொரு பிரம்ம முண்டோ

एतत् तत् वस्तु तस्य =அந்த பிரம்மமானது

अक्षरं अक्षराणाम् =சத்தியம்

इदं सर्वं ॥१॥ षष्ठ्यङ्गो=சிறிதிக் விசிஷ்டமான பிரபஞ்சம் இதில் கோர்க்கப்பட்டிருப்பதால் இதுவே சர்வம். ஒங்கார வாச்சியமான பிரம்மம் என் அக்ஷரமென்று கூறப்பட்டதெனின் ந+க்ஷரத்தி= அக்ஷரம் என்ற விதத்தினால் முன்று காலங்களிலும் ஒரேவித மாய் நித்தியமாயிருக்கிறது என்னும் அபிப்பிராயத்தால் சப்த பிரவிர்த்திக்குக் காரணத்தை பிரதிஞ்ஞையுடன் சுருதி கூறுகிறது.

तस्य उपव्याख्यानं तद्वत् उपाख्यानम् :—

तस्य तद्वत्=ஓம் என்ற பதத்தால் கூறப்பட்ட வஸ்துவை அக்ஷரமென்று கூறுவதில்

उपव्याख्यानं उपाख्यानम् = உபபன்னம் + வியாக்கியானம் அதாவது உசிதமான வியாக்கியானம் சொல்லப்படுகிறது. வியாக் கியானம் என்றால் எதினால விவரமாய் சொல்லப்படுகிறதோ அது என்று அர்த்தம். இது சப்தப்பிரவிர்த்திக்குக் காரணம்

அந்த சப்தப் பிரவிர்த்திக்குக் காரணம் எதுவெனின்
 भूतं ஹுதம்=பிரம்மமானது சென்ற காலத்திலும் இருக்கிறது
 भवतु ஹவது=வர்த்தமான காலத்திலுமிருக்கிறது.

भविष्यतु ஹவிஷ்யது=வரப்போகிற காலத்திலுமிருக்கிறது. எப்
 போதும் ஒரே மாதரியாக இருக்கிறதென்று அர்த்தம். ஆகை
 யால் அக்ஷரமென்று கூறப்பட்டது.

इति உதி=இந்த பதத்தை உபவியாக்கியானத்தோடு சேர்த்துக்
 கொள்ளவேண்டும்.

॥॥॥ सर्वे ओंकार एव सव्य-० ओंकारा वनव=எந்த அக்ஷரமானது
 சர்வமாக இருக்கிறதென்று கூறப்பட்டதோ அந்த அக்ஷரத்தை
 விட வேறானது சர்வமாக இருக்கிறதா என்ற கேள்வியிரு இல்லை
 என்று உத்தரம் சொல்லுகிறார்.

सर्वे सव्य-० = சமஸ்தமும்

ओंकार एव ओंकारा वनव=ஓம் என்கிற பதத்தால் கூறப்படும்
 அக்ஷரமே சர்வம். அதைத்தவிர வேறு சர்வம் இல்லை என்று
 அர்த்தம்.

यच्च यजुः—அக்ஷர சப்தப் பிரவிர்த்திக்குக் காரணமான, மூன்று
 காலங்களிலும் ஒரேவிதமாயிருக்கிற தன்மை வேறு ஒன்றிற்கும்
 ஏற்படமாட்டாதென்கிறார்.

त्रिकालातीतं त्रिकालातीतं = மூன்று காலங்களிலுண்டாகும்
 விகாரமற்ற

यत् अन्यत् यस्य कर्तृत्वं=வேறான எந்த வஸ்து கண்ணிடா

तदपि ओंकार एव तद्वि ओंकारा वनव=அந்தவஸ்துவும் ஒக்ஷர
 ரத்தால் கூறப்படும் பிரம்மமே. அதைவிட வேறான இப்படிப்
 பட்ட வஸ்து இல்லை என்பது கருத்து.

இரங்க ராமானுஜ பார்வாயம்.

अतसीगुच्छ सच्छायमञ्चितोरस्थलं श्रिया ।

अञ्जनाचल शृंगारमञ्जलि ममगाहतां ॥

व्यासं लक्ष्मणयोगीन्द्रं प्रणम्यान्वाङ्मुखनपि ।

मांडूक्योपनिषद् द्वायाख्यां करिष्येविदुषांमुदे ॥

சுதவீ மஹ ஸஹாயஸிணிகொ ரஸ்யம் ப்ரியா ।

சுஜநாகல ஸ்ரீமாரமஜலி மமகாஹதா ॥

வ்யாஸம் லக்ஷணபொயீந்த்ரம் ப்ரணம்யாந்நாமநபி ।

மான்டூக்யொபநிஷத் த்வாயாக்யா கரிஷ்யேவிதுஷாம்புதே ॥

துவைத பாஷ்ய மொழி பெயர்ப்பு.

ஓம். ஹயக்கிரீவருக்கு நமஸ்காரம். இஹபா லோகங்களின் போகத்தில் விரக்தனாயும் சமதமாதி சாதனங்களுடன் கூடிய மிருக்கிற முமுகூஷுவுக்கு அநிஷ்ட நிவிர்த்தி சுகப்பிராப்தி இவைகளுக்குக் காரணமான பகவத் ஸ்வரூப ஞானந்நைக் கொடுக்க இந்த மாண்டேக்கிய உபநிஷத்து ஏற்பட்டிருந்தாலும், அது சரியாக வியாக்கியானம் செய்யப்படவில்லை என்றும், உள்ளபடி வியாக்கியானம் செய்யப்படாததினால் அந்த பகவத் ஸ்வரூபம் தெரியமாட்டாதென்றும் நினைத்து அதற்குச் சரியான வியாக்கியானம் செய்ய இச்சிக்கிறவராகிய பகவான் பாஷ்யகாரரான பூரி ஆனந்த தீர்த்த முனிவர் செய்யப்போகிற கிரந்தம் நிர்விக்கினமாய் முடியும் பொருட்டும், சிஷ்யர்களுக்கு பகவத் ஸ்வரூபம் தெரியும் பொருட்டும் பகவானை உபநிஷத்திற் சொல்லிய விசேஷணங்களாலேயே அதாவது (1) **आनन्दस्यः** சூநந்நயஸி (I-6) என்பதினால் பூர்ணநந்தரூபம் (2) **एष सर्वज्ञः** வளஷஸவ்ஜ்ஞஃ (I-6) என்பதினால் பூர்ணமான ஞான ஸ்வரூபம் (3) **एष योनिः सर्वस्य** வளஷ யொநிஃ ஸவஸ்ய (I-6) என்பதினால் சகல சிருஷ்டிக்கும் சாதகமான சக்தியுடன் கூடியிருத்தல், (4) **त्रिकालातीतं** த்ரிகாலாதீதம் (I-1) என்பதினால் நித்தியமாயிருத்தல் (5) **प्रणवोव्ययः** ப்ரணவொவ்யயஃ என்பதினால் நாசமில்லாமை (6) **स्थूलभूक्** **प्रावि विक्तभूक्** **आनन्दभूक्** ஸூஸூஸூஸூ ப்ரவீவிஶ்டபூக் **आनन्दभूक्** (I-1, 2, 3,) என்பதினால் விசுவன் முதலிய நான்கு ரூபங்களால் சகலத்தையும் புஜித்தல். (7) **तुरीयं** **पदमश्नुते** துரீயம் பதம் ஶ்நுதே என்பதினால் அடைவதற்குந்த சிவோஷ்டமான ஸ்தானம். இப்படிப்பட்ட விசேஷணங்களாலேயே பகவானை அடியில் கண்ட மங்களாசரண விலோகத்தினால் ஸ்துதிக்கிறார்.

पूर्णानन्द ज्ञानशक्तिस्वरूपं नित्यमव्ययम् ।

चतुर्धा सर्वभोक्तारं वंदे विष्णुं परंपदम् ॥

வண்ணாபூநந்நஜ்ஞாநஸக்திஸ்வரூபம் நித்யாவ்யயம் ।

வதயாபூஸவபூவொகாரம் வந்தேவிஷ்ணு வரம்பதம் ॥

இந்த உபநிஷத்துக்கு விசுவன் முதலான ரூபங்களுடன் கூடின விஷ்ணுவே விஷயம். அவரை அடைவதே பிரயோஜனம் அவரை அறிகிற யோக்கியனே அதிகாரி. பிரயோஜனத்தால் சம்பந்தமும் ஏற்படுகிறது. விஷயாதி நான்கும் சித்திக்கிறபடியால் இந்த கிரந்தம் ஆரம்பிக்கத்தக்கதே. தேவதை ரிஷி முதலான

வர்களை அறியாவிட்டால் அநர்த்தம் சம்பவிக்கும் என்று சுருதி சொல்லுவதால் அவைகளை அறியவேண்டியது அவசியம். இந்த உபநிஷத்துக்கு மண்டிக ரூபியான வருணன் ரிஷி- சந்தஸ் அனுஷ்டிப் நான்கு அவஸ்தைகளுடன் கூடின ஜீவன் விஷயம் அல்ல வென்பதும் நாராயணன் தான் விஷயமென்பதும் வருணன் ரிஷி என்பதும் அடிபிற்கண்ட பிரமாண வசனத்தால் தெரியவருகிறது.

ध्यायन्नारायणं देवं प्रणवेनसमाहितः ।

मंडूकरूपी वरुणस्तु ष्टावहरिमव्यमम् ॥ (इति पाद्वे)

யாயநாராயணம் ஷெவம் ப்ரணவெநஸமஹிதஃ

மீண்டுகரூபீ வரணஸ்து ஷ்டாவஹரிமவ்யமம் ॥

(ஐதி பாடே)

இந்த உபநிஷத்தானது, விஷயத்தில் விரக்தனாகவும் சமதமாதிகளுடன் கூடியிருக்கிற முமுக்ஷு-வான அதிகாரிக்கு சமஸ்ததுக்கத்தையும் நிவர்த்திசெய்து பரமாதந்தத்தைக் கொடுக்கும் பொருட்டு சமஸ்த வியஸ்த (அதாவது அகார உகார மகாரங்கள் சேர்ந்தும் தனித்தனிமையிலும்) பிரணவத்தால் அடையக்கூடிய பகவானுடைய உபாசனையைக் கூறுகிறது.

முதலில் சமஸ்தம்பிரணவப் பிரதிபாத்தியதையை ஓம் இதி ஓம் ஐதி வாக்கியம் முதல் அயமாது ப்ரஹ்மயோகா ஸ்ரஹ (2) வரையிலுள்ள பதங்களால் கூறுகிறார். एतत् ஷ்னதஸு என்று சொல்லியிருப்பதால் யத் யஸு என்ற பதத்தையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஓம் இதி ஓம் ஐதி :--ओतं + अस्मिन् + जगत् यस्मात् तस्मात् ओं हरिः
ஒகம்ஹிநி ஜகத் யஸுரஸு தஸுரஸு ஓம் ஹரிஃ- இந்த பிரம்மத்தினிடத்தில் ஒகத்தானது கோக்கப்பட்டிருப்பதால் ஓம் என்று சொல்லப்பட்ட

(यत् यस् = எந்தப் பிரம்மமோ)

एतत् अक्षरं शब्दस्य अक्षरम् = அந்த பிரம்மமானது அக்ஷரமென்று கூறப்படுகிறது.

அதாவது மூன்று காலத்திலும் நாசமடையாதது.

इदं इह = இந்த அக்ஷரமானது

सर्वं सर्वम् = பூர்ணகுணமுள்ளது.

तस्य कस्युः = (அ-கை) ஏன் ஒங்கார வாச்சியமான பிரம்மம் அக்ஷரமென்று கூறப்பட வேண்டுமெனின் மூன்று காலத்திலும்

அது நாசமற்றதாக இருப்பதால் அக்ஷர சப்தம் பிரவிர்த்தித்திருக்கிற தென்கிளர்.

तस्य उपव्याख्यानं தஸ்ய உவவ்யாவ்யாநம்=ஓம் என்கிற அக்ஷரத்தால் பிரதிபாத்தியமான பிரம்மத்தை அக்ஷர சப்தம் கூறுகிற தென்பதில் வியாக்கியானம் (அதாவது विशिष्य आख्यायते अनेन इति விசிஷ்ய சுவ்யாயதெ சுநெந ஐதி=) சரியான வியாக்கியானம் அதாவது அந்த சப்தப்பிரவிர்த்திக்குக் காரணமானது சொல்லப்படுகிறது என்பது அர்த்தம். அது என்னவெனின்

भूतं ஹுதம்=ஓம் என்று கூறப்பட்ட பிரம்மம் சென்ற காலத்திலு் மிருக்கிறது.

भवत् ஹவத்=இப்போது மிருக்கிறது.

भविष्यत् ஹவிஷ்யத்=வரப்போகிற காலத்திலு் மிருக்கிறது. எப்போதும் ஒரே ரீதியா் மிருக்கிறதென்பது கருத்து. ஆகவே அது அக்ஷரமென்று சொல்லப்படுகிறது.

इति ஐதி என்கிற பதத்தை உபவியாக்கியானத் தீதாடு சேர்க்க வேண்டும்.

सर्वे ओंकारएव ஸவஹ்=ஓங்காரவனவ :-இதம் சர்வம் என்கிற வாக்கியத்தால் அக்ஷரத்துக்கு பூர்ணத்தன்மை சொல்லப்பட்டது. அது வேறு எதற்காவது பொருந்துமா வெனின் பொருந்தாது என்று கூறுகிறார். ओंकारः एव ஓங்காரஃ வனவ ஓம் என்று கூறப்படும் அக்ஷரமே

सर्वं ஸவஹ்= பூர்ணமாயிருக்கிறது. மற்றது இல்லை என்பது கருத்து.

यच्च यश्च :-அ-கை:-பூதம் முதலிய பதங்களால் கூறப்பட்டு, எப்போதும் ஏகரூபமாயும் மூன்று காலத்தையும் அதிக்கிரமித்து மிருப்பதும் அக்ஷர சப்தத்துக்குக் காரணம். அதிலும் அன்னிய வஸ்துவுக்கு இல்லை என்கிறார்.

यच्चान्यत् त्रिकालातीतं யஜ்நாநுஸ்திரிகாலாதீதம்=மூன்று காலத்துக்குறிய விகார மற்றதாகவும் மூன்று காலத்திலு் மகப்படாததாகவும் சித்ஸ்வ பாவமாகவும் எது இருக்கிறதோ

तदापि ओंकारएव तद्वि ஒங்காரவனவ = அதுவும் அதாவது இலக்ஷ்மியின் ரூபமும் ஒங்காரமே. ஓம் என்று கூறப்படுகிற அக்ஷர மென்று பெயருள்ள பிரம்மமே- அதைவிட வேறான அப்படிப்பட்ட வஸ்து யாதெதானது மில்லை என்பது கருத்து. மூன்று காலங்களுக்குறிய விகாரங்கள் இலக்ஷ்மியிடத்தில் காணப்படா

அ. இம்மூலக் கூறா = ஆத்மா

ब्रह्म ब्रह्म=பிரம்மம்

सः सः=ஆந்த

अयं सः=இந்த

आत्मा आत्मा=ஆத்மா

चतुष्पात् चतुष्पात्=நான்கு பாதமுள்ளது.

ச-பா :—வாச்சியமும் வாசகமும் ஒன்றாக இருந்தாலும் வாசகமே பிரதானமாக முந்தின மந்திரத்தில் கூறப்பட்டது. “எல்லாம் ஒம்” என்று சொன்னது வாசக பிரதானத்தை உத்தேசித்ததாதான். இந்த மந்திரத்தில் வாச்சியத்தைப் பிரதானமாக கூறுகின்றனது வாச்சியமும் வாசகமும் பிறிக்கப்படாத ஒன்று என்று அறியும் பொருட்டாம். அப்படி வாச்சியத்தைப் பிரதானமாய்க் கூறுவிடின் “பதார்த்தமானது அதின் பெயரை அனுசரித்திருப்பதால் பெயரும் பெயருள்ளதும் ஒன்று என்று சொன்னது ஒளபசாரம்” என்று நினைக்கும்படியிருக்கும். வாச்சியமும்(பதார்த்தமும்) வாசகமும் (பெயரும்) அபேதம் (ஒன்று) என்று சொன்னதின் கருத்து யாதெனின், ஒரே பிரயத்தினத்தினால் இரண்டையும் தள்ளிவிட்டு இரண்டுக்கும் விலக்ஷணமான பிரம்மத்தை அறிவித்தேயாம் இனிவரும் 8-வது உபநிஷத்து வாக்கியத்தில் पादा मात्रा: मात्रा: च पादा: வாடாஃ ரீதூஃ ரீதூஃ உ வாடாஃ = அதாவது பாதங்கள் ஒங்காரத்தின் மாத்திரைகள், மாத்திரைகளே பாதங்கள் என்று சொல்லி யிருப்பதில் முற்கூறிய கருத்து விளங்குகிறது. இந்த வாச்சிய வாசக அபேதத்தைத்தான் பிரகிருத்தத்தில் காரிய காரண ரூபமான இது எல்லாம் பிரம்மம் सर्वं ह्येतत् ब्रह्म ஸவ-ஓ ஹெ) -ஓம் ஸ்ரஹ் என்கிற சுருதி கூறுகிறது. ஒங்கார மென்று சொன்னதெல்லாம் பிரம்மம்.

अयमात्मा ब्रह्म अयमात्मा=இப்படி. பரோக்ஷமாய் கூறப்பட்ட பிரம்மத்தை பிரத்தியக்ஷமாய் காண்பிவிக்கும் பொருட்டு “இந்த ஆத்மா பிரம்மம்” என்று சுருதி கூறுகிறது. விகவதை ஜஸ பிராஞ்ஞ துரீய என்கிற விபாகங்களோடு கூடின ஆத்மாவே பிரம்மம் என்று காட்டும் பொருட்டு விரலை ஒறிருதயத்தில் வைப்பதாகிய அபினயத்தால அய் சயம் இந்த ஆத்மா வென்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

सोयमात्मा चतुष्पात् सोयमात्मा चतुष्पात् :—இந்த ஆத்மா நான்கு பாதங்களுள்ளது. ஒங்கார வாச்சியமான ஆத்மா சர்வத்துக்கும் அதிஷ்டானமா யிருப்பதால் பா (சிரேஷ்டமாயும்) பிரத

திய காத்மாவா யிருப்பதால் அபரமாயும் இருக்கிறது. இப்படி காரிய காரண ரூபத்தால் சர்வத்துக்கும் ஸ்வரூபமாயிருக்கிற ஆத்மாவை சுலபமாய் அறியும் பொருட்டு ஆத்மா நான்கு பாதங்களுடன் கூடியிருப்பதாய் கற்பிக்கப்படுகிறது. நிரவயம்மா யிருக்கிற இந்த ஆத்மாவின் பாதங்கள் மிருகங்களின் பாதங்கள் போலில்லை. ஆனால் வியவஹாரத்துக்காக கார்ஷாபணம் என்னும் நாணயத்துக்கு பாதங்கள் கற்பிக்கப் பட்டிருப்பதுபோல் ஆத்மாவுக்கும் கற்பிக்கப்படுகின்றன. விசுவனை தைஜஸனிடத்திலும் தைஜஸனை பிராஞ்ஞனிடத்திலும், பிராஞ்ஞனை தூரியத்திலும் லயம் செய்வதினால் தூரியம் நிச்சயம் செய்யப்படுகிறது. ஆகையால் பாதசப்தத்தால் தூரியத்தை அறிய சாதகமான கருவியாக அறிய வேண்டியது. தூரியன் அடையத்தகுந்த ஸ்தானமாகையால் அதை அடைய சாதகமானது பாதம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

I - 2 - வது மந்திரம். (விசிஷ்டாத்வைதம்.)

ரஃ பா :—

एतत् वनक्ष=மூன்று காலத்தால் பரிச்சின்னமான

सर्वं स्वप्न=எல்லா வஸ்துக்களும்

ब्रह्म प्रज्ञ=பிரம்மமென்று அர்த்தம். அதினால் பாதா பிராயோஜனம் நித்தித்ததெனின்

अयं क्षय=இந்த ஓங்காரமானது

आत्मा ब्रह्म सूक्ष्मा प्रज्ञ=எல்லாருக்கும் ஆத்மாவான பிரம்மமே. ஆகையால் ஓங்காரத்தை சர்வத்துக்கும் ஆத்மாவான பிரம்மமென்று அறியவேண்டியது.

सोयमत्माचतुष्पात् स्वप्न=ஓங்கார ரூபமாக பாவிக்கப்பட்ட இந்த ஆத்மா நான்கு பாதங்களோடு கூடினவென்று அர்த்தம்.

கூ—பா :

சர்வம் ஓங்கார ஏவ என்கிற இடத்தில் ஓம் பதத்தால் கூறப்படும் பிரம்மம் பரிபூர்ணமென்று சொல்லப்பட்டது. அந்த பிரம்மம் எப்படி பரிபூர்ணமாக இருக்கும் என்கிற சங்கையை பிரமாணத்தால் நிவிர்த்திக்கிறார்.

एतत् वनक्ष=இந்த ஓங்காரத்தால் கூறப்படும் அக்ஷரமென்று பெயருள்ள

ब्रह्म प्रज्ञ=பிரம்மமானது

सर्वं स्वप्न=பூர்ணமாக இருக்கிறது.

हि ऋः—परमं योमहद्ब्रह्म, तदेतद्ब्रह्म परमं कवीनां, पूर्णमदः पूर्णमिदं
 ब्राह्मं योमहद्ब्रह्म, तदेतद्ब्रह्म परमं कवीनां, पूर्णमदः पूर्णमिदं
 ब्राह्मं योमहद्ब्रह्म, तदेतद्ब्रह्म परमं कवीनां, पूर्णमदः पूर्णमिदं
 ब्राह्मं योमहद्ब्रह्म, तदेतद्ब्रह्म परमं कवीनां, पूर्णमदः पूर्णमिदं

अयं स्यात्=ஜீவர்களுக்கும் கிரியைகளில் ஸ்வாதந்திரியானவர
 வமிருப்பதால் அவ்விடத்திலும் நியமனஞ் செய்கிறவன் ஒருவன்
 இருக்கவேண்டுமே எனின் சொல்லுகிறார்.

अयमात्मा ब्रह्म स्यात्=பிரம்மாதிகளிடத்தில்
 ஆதான கர்த்தாவாக ஆத்மா இருந்தபோதிலும், இந்த ஆத்மா
 அயம்பிரம்ம அதாவது முன் சொன்ன ஒம்பத வாசுதியமாவை பிரம்
 மமே, வேறல்லவென்று அர்த்தம்.

सोयं श्रौतव्यः—இப்படி சமஸ்த பிரணவத்தால் கூறப்பட்ட
 தை உபாசனையின் பொருட்டு நிரூபித்து, இனி அகார, உகார,
 மகார நாதங்களால் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட விசுவாதி பசுவத் ரூபங்
 களின் உபாசனையை மூன்றாவது கண்டத்தில் நிரூபிக்கும் பொரு
 ட்டு அந்த ரூபங்களைக் கூறுகிறார்.

सोयं श्रौतव्यः=சமஸ்த ஓங்காரத்தால் கூறப்பட்டும், அக்ஷர
 னென்று பெயருள்ளவராயும்; பிரம்மாதிகளில் நியாமகளுக இருக்
 கிற ஆத்மா

चतुष्पात्=நான்கு பாதங்கள் அதாவது ஸ்வரூபங்
 களான அம்சங்கள் எனனுக்கிருக்கின்றனவே அவன் சதுஷ்பாத
 சகல ஜீவர்களையும் நியமனஞ் செய்கிறதினால் அந்தந்த சரீரத்தில்
 நான்கு ரூபமாக இருக்கிறவன் என்று அர்த்தம்.

இப்படி மாண்கீகிய உபநிஷத்தின் முதல் கண்டத்தின் விசிஷ்டாந்தவைத
 பாஷ்யத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு
 முற்றிற்று.

I - 2 - வது மந்திரம். (துவைதம்.)

सर्वं हि एतत् ब्रह्म सख्यं ऋषिः—சர்வம் ஓங்கார
 ஏவ என்கிற இடத்தில் ஓம் பதத்தால் கூறப்படும் பிரம்மம் பூர்
 ணம் என்று சொல்லப்பட்டது. அது எப்படி பூர்ணமாக இருக்கலா
 மென்னும் சங்கைக்கு பிரமாண பூர்வமாக உத்தரம் சொல்லு
 கிறார்.

एतत् ब्रह्म=அக்ஷரம் என்று சொல்லப்பட்ட

ब्रह्म सख्यं=பிரம்மம்

सर्वं सख्यं=பூர்ணமாக இருக்கிறது

हि ऋ=இது பிரசித்தியைக் கூறுகிறது.

परमं योमहद्ब्रह्म, तदेवब्रह्मपरमं कवीनां, पूर्णमदः पूर्णमिदं ब्राह्मं यो
 ஹ ஸ்ரீஹ, தடுவஸுஹுபாஹி கவீநா, பகுணபுஜிஹி பகுணபு
 ஜிஹி மு.தலியவைகளில் பிரம்மம் பூர்ண மென்பது பிரசித்தமா
 யிருக்கிறது.

अयमात्माब्रह्म आयो-तु-आ-ஹ :- (அ-கை) ஜீவர்களுக்கு ஹிதா
 ஹிதமான காரியங்களில் ஸ்வாதந்திரிய மில்லாததால் அவர்களுக்
 குள் ஒருவன் நியந்தாவாக இருக்கவேண்டும். அவனுக்கும் பூர்ண
 குணங்களும் வேண்டியதாகையால் எப்படி ஓம் பதவாச்சியமான
 பிரம்மமே பூர்ணமென்று சொல்லலாமெனின் இவனே அவ்
 விடத்திலும் நியந்தா, வேறு ஒருவனுமில்லை என்று சொல்லு
 கிறார். பிரம்மாதிகளை நியமனஞ் செய்கிறவனும் விஷ்ணுவே
 தவிர வேறில்லை.

अयं आत्मा आयो-तु-आ-ஹ = ஸ்ரீ பிரம்மா இவர்களிடத்தில் ஆதா
 னாதி கர்த்தாவாக (கிரந்தத்தல் முதலிய காரியங்களைச் செய்கிற)
 ஆத்மா எனவே அவன் ப்ரஹ்மஹ=மேற் கூறிய ஓம் பதவாச்சிய
 மான பிரம்மமே. வேறு ஒன்று மல்ல என்பது சருத்து.

सोयमात्माचतुष्पात् सौ-आ-तु-आ-ஹ :- (அ-கை) இவ்வித
 மாக சம்பூர்ண பிரணவத்தால் பிரதிபாதிக்கக்கூடிய பிரம்மத்
 தை உபாசனையின் பொருட்டு நிரூபணம் செய்து, இந்த மந்தி
 ரத்தில் அந்த பிரணவத்தின் அம்சங்களான அகார உகார மகார
 நாதங்களால் பிரதிபாத்தியமான விசுவன், தைஜஸன், பிராஞ்
 றுன், ஆரீயன் இவர்களாகிற பகவத் ரூபங்களின் உபாசனையை
 மூன்றாவது கண்டத்தில் கூறுவதற்காக அந்த ரூபங்களை இவ்
 விடத்தில் கூறுகிறார்.

सोयं सौ-आ-तु-आ-ஹ = சம்பூர்ணமான ஓம் பதத்தால் கூறப்படும்
 அகாரமென்றும் பெயருள்ள ஸ்ரீ பிரம்மா முதலானவர்களிடத்
 தில் நியாமகளுக இருக்கிற

आत्मा सौ-आ-तु-आ-ஹ = ஆத்மா

चतुष्पात् सौ-आ-तु-आ-ஹ = நான்கு அம்சங்களை அடையவன், சர்வ
 ஜீவியாமகளுக அந்த தேகங்களில் விசுவாதி நான்கு ரூபமாக
 இருக்கிறான் என்று அர்த்தம்.

பிரமாண வாக்கியம் :—

पूर्णस्तु हरिरेवैको नान्यत्पूर्णं कदाचन ।
 विनाचप्रकृतिं नान्यत्कालातीतं परात्मनः ।
 कालश्चैव दिशोवेदाः प्रकृत्यात्मान ईरिताः ।

अभिमानात् जीवानां न कालातीता भवेत् ।
 मुक्तानां मपिपूर्वत्र कालसंबन्ध ईरितः ।
 पूर्णत्वेच सदाविष्णोः प्रसिद्धं सर्ववेदतः ।
 सोये विष्णुरमाब्रह्म रुद्रानन्तादि नस्सदा ।
 आदा नादनकृत् त्वादात्मा तेषामगोचरः ।
 इति मंडूकरूपी सन्दर्शवरुणः श्रुतिम् ॥ (इति हरिवंशेषु).

வகுணபூஷணஹாரி ரொவெகொ நா நடுதூணை-ஓ கராமபந
 விநாமபூசுதிம் நா நடுதூராதிகம் வராதூநம் ।
 காலஞ்செவ லிசொவெலாஃ பூசுதூராதூந ராபிதாஃ ।
 கலிராநாதூ ஜீவாநாந் நகாராதூதாமவெசு ।
 சேதூநாநிவி வகுவபூசு காலமஸம்பந் ராபிதாஃ ।
 வகுணபூதமஸலா விஷ்ணுஃ பூவிலிஃ மவபூவெதாஃ ।
 ஸொயவிஷ்ணு ராபு ஹாரஹாரநநாநி நஸலா ।
 குராநாநநக தூதூதாநாநா நெலாநிமொதாஃ ।
 உதி சேவககாநவீ ஸதூசபூவாநாநம் ஸூதூதி ॥
 (உதி ஹாரிவஸெஷா)

உபநிஷத்தின் முன்றாவது மந்திரம். (அத்வைதம்.)

जागरितस्थानो बहिः प्रज्ञः सप्ताङ्ग एकोनविंशतिमुखः स्थूलभुग्वैश्वानरः
 प्रथमः पादः ॥ ३ ॥

ஜாமரிதஸூநாநா வஹிஃ ப்ரஜ்ஞஃ ஸபாஹ வனகொநவிப
 ஸதிசேவஃ ஸூதூஹ-ஃ மெஸூநாநாஃ பூதூதி வாதஃ ॥ 3 ॥

प्रथमः प्रज्ञः=முதலாவதான

पादः वार्धः=பாதம்

वैश्वानरः वेष्वा-नरः=வைசுவானரன்

(सः षः=இந்த வைசுவானரன்)

जागरितस्थानः जामरीतस्थानम्=ஜாமரிதஸூநாநம்=ஜாக்கிராவஸ்தைதைய உடையவன்.

बहिः प्रज्ञः वबहिः प्रज्ञः=தனக்கு பின்னமான பாஹிய விஷயங்களில் பிரஞ்ஞையுடையவன்

सप्ताङ्गः षष्ठा-ङ्गः=ஏழு அங்கங்களுள்ளவன்

एकोनविंशतिमुखः वनकொநவிபஸதிசேவஃ = பத்தொன்பது முகங்களுடையவன்

स्थूलभुक् षू-भुक्=ஸ்தூல சப்தாதி விஷயங்களை அனுபவிக்கிறவன்

ச-பா :—ஆத்மா நான்கு பாதங்களுள்ளது எப்படி 23 என்பது இனி கூறப்படுகிறது.

जागरितस्थानः जामासि तल्लो नः=இவன் ஜாக்கிராவஸ்தையில் அபிமான முள்ளவன்.

बहिःप्रज्ञः बह्विप्रज्ञः = மேலும் தனக்கு பின்னமான பாஹிய விஷயங்களில் பிரஞ்ஞையுள்ளவன், 24 அதாவது அவித் தையாலுண்டான 25 பிரஞ்ஞை பாஹிய விஷயங்களை விஷயமாக்கு கிறது போல் காணப்படுகிறது.

सप्तः सप्तारम्भः=இவன் ஏழு அங்கங்களோடு கூடினவன் (1) தேஜோமயமான ஸ்வர்க்கலோகம் சிரசு (2) அநேக வர்ணங்க ளுடன் கூடின சூரியன் கண் (3) அநேகபிரகாரமாய் வீசும் காற்று பிராணன் (4) விஸ்தார குணமுடைய ஆகாசம் தேகத்தின் மத்திய பாகம் (5) அன்னத்திற்கு ஹேதுவான ஜலமே மூத்திரஸ்தானம் (6) பூமியே பாதம் (7) அக்கினி ஹோத்திர கற்பனைக்கு அங்க மான ஆஹவனீயாக்கினியே முகம் ஆக ஆத்மா இவ்வேழு அங்கங் களோடு கூடியிருக்கிறான்.

एकोनविंशतिमुखः एकोनविंशतिमुखः=இவன் 19-முகங்க ளுள்ளவன். அதாவது ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து, கர்மேந்திரியங் கள் ஐந்து, மனது, புத்தி, சித்தம், அஹங்காரம் ஆகிய அந்தக் காரண பேதம் நான்கு ஆக இந்த பத்தொன்பது வழிகள் மூலமாக ஞான மும் அனுபவமும் சித்திக்கிறபடியால் இவைகள் முகங்கள் போலி ருக்கின்றன.

23. ஆத்மாவுக்கு இரண்டுபாதங்களே யில்லையே, நான்கு பாதங்களி ருப்பதாக எப்படிச் சொல்லலாம். வாஸ்தவத்தில் பாதங்களே யில்லாவிட் டாலும் சாத்தியசாதனரூபமாக அவைகளை கற்பிப்பதில் விரோதமில்லை என்னும் அபிப்பிராயத்துடன் முதல் பாதத்தை பிரதிபாதிக்கிறார்.

24. பிரஞ்ஞை என்பது புத்தி. அது உள்ளே யிருக்கிறது என்பது பிரசித்தம். பாஹிய விஷயங்களில் இருக்கிறதாக எப்படிச் சொல்லலாம். சைதன்னிய ரூபமான பிரஞ்ஞை வெளிவிஷயத்தில் விளங்குகிறது ல்லை ஏனெனின் அது விஷயத்தை அபேஷிக்கிறதுதில்லை. ஆனால் புத்தி ரூபமான பிரஞ்ஞை பாஹியவிஷயத்தில் விளங்குகிறது.

25. பாஹிய விஷயமே வாஸ்தவத்திலில்லாமலிருக்க அந்த பிரஞ் ஞை பாஹியவிஷயத்தில் விளங்குவதாக எப்படிச் சொல்லலாம்? ஸ்வரூப மான பிரஞ்ஞை வாஸ்தவத்தில் வெளிவிஷயத்திலில்லாவிட்டாலும் புத் திவிருத்திரூபமான பிரஞ்ஞை அஞ்ஞானத்தால் பாஹியவிஷயத்தை விஷ யமாக்குகிறது. இந்த புத்திவிருத்தியும் வாஸ்தவத்தில் பாஹியவிஷய தை விஷயமாக்கவில்லை. ஏனெனின் தானுமில்லை, விஷயமும் கற்பி தம். ஆகையால் புத்திவிருத்தியானது பாஹிய விஷயத்தை பிரகாசிப் பிக்கிறதாகச் சொல்லுவது கற்பனையே.

தூதர்ப்புகார் :- மேற்கூறிய முகங்கள் மூலமாக ஸ்தூல சப்தாதிகளை அனுபவிக்கிற படியால் ஆத்மா (வைசுவானரன்) ஸ்தூல புகை எனப்படுகிறான்.

வீசுவாநர: வெஹாநா: = (விசுவ) சமஸ்தமான (நமர்களுக்
கும்) அவர்களுடைய நாநாவிதமான தர்மா தர்மகர்மா ஹமா
மாக கர்மபலனைக் கொடுக்கிறவன். ஆகையால் விசுவாநான் என்
று பெயருள்ளவன் அல்லது விசுவ = சகலமான, நம = மனிதன்
(பிண்டம்) அதாவது சகலஸ்வரூபத்தைவிட வேறுகாத விராட்
விசுவாநான். 26 விசுவாநானே வைசுவாநான்.

• **புறம:** பாட: பூ^{யு}ஃ வாடி: = இந்த வையவா நான் முதல் பாதம். இனிவரும் மூன்று பாதங்களின் ஞானம் இதனால் தான் உண்டாவதால் இவன் முதல் 27 பாதமாக சொல்லப்பட்டான்.

அயமாது ப்ரஹ் சதுஷ்பாது சுயபோதூ ஸுஹ உத-ஸ்தோசு = என்மிற வாக்கியத்தினால் பிரத்தியகாத்மாவை நான்கு பாதிங்களுடன் கூடி. பிருப்பதாக சொன்ன சந்தர்ப்பத்தில் கவர்க்க லோக அதிகருக்கு சிரசு முதலிய அங்கங்களை எப்படி பிரஸ்தாபிக்கலாம். இந்த விவ ரத்தை கூறினதில் தோஷமில்லை. ஏனெனின் ஆத்தியாபாதிபிக ஆதி தெய்விக பிரபஞ்சமெல்லாம் விராட் முதலான நான்கு பாதிங்களு டன்கூடியிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறது. இப்படி சமஸ்தப் பிரபஞ்சமும் நாசமடைந்தபின் அத்வைதமே சித்திக்கிறது. சமஸ் தத்திலு மிருக்கிற ஆத்மா ஒன்றே என்று பார்க்கப் பட்டவாறு வான். சமஸ்த பூதங்களும்ஆத்மாவிலிருக்கின்றன என்று அறியப்பட்டதாக ஆகும் यस्तु सर्वाणिभूतानि आत्मन्ये वानुपश्यति யஸ்து வ-ஸ்தோணி ஹதூநி சூதநே வாந-பஸ்யதி = (உசாவாகியம் -வது மந்திரம் முதலிய சுருதிகளின் அர்த்தம் சொன்னதாக ஆகும். இல்லாவிடின் ஆத்மா ஒவ்வொரு சரீரத்திலும் வெவ் வேறு என்று சாங்கியர்கள் சொல்லுவது போல் பாவிக்கவேண்டியதாக வரும். அப்போது சகல சுருதிகளால் பிரதிபாதிக்கப்

26. ஜாக்கிராவஸ்தையுடன் கூடின மணிதர்கள் அநேக ரூபமாயிருப்பதால் ஆத்மாவை வைசுவாநரன் என்று எப்படிக் சொல்லலாம்? சமஸ்தமான பிண்டங்களின் எவ்ருபத்துக்கு சமவீதியான விராட் என்று பெயர். அந்த விராட்டைவிட ஜீவர்கள் வேறுகாததால் ஆத்மாவை வைசுவாநரன் என்று சொல்லலாம்.

27. விசுவன் தைஜஸனிதமிருந்து உண்டாவதால் தைஜஸனை முதல் பாதமாகச் சொல்லவேண்டுமே எனின், லயசிந்தனாக் கிரமப் பிரகாரத்தில் விசுவனை தைஜஸனிதத்தில் லயம் செய்யவேண்டியதாக இருப்பதால் வைசுவாநரன் முதல் பாதம் என்று கூறப்பட்டது. உற்பத்திக் கிரமத்தை உத்தேசித்து கூறப்படவில்லை.

பட்ட அத்வைதம் சித்திங்காமற்போகும். ஆனால் சகல உபநிஷத் துக்களுக்கும் சகல தேகங்களிலு மிருக்கிற ஆத்மா ஒன்று என்று பிரதிபாதிக்கிறதில் இஷ்டம். ஆகையால் ஆத்தியாத்மிகமான பிரதி தியகாத்மாவும், சுவர்க்கலோகம் முதலியவைகளை அங்கங்களாக உடைய ஆதிதேவிகமான விராடாத்மாவும் ஒன்று என்ற அபிப் பிராயத்தால் சப்தாங்க வசனத்தைக் கூறினது யுக்தமே **सुधीते व्यप तिष्यति** **शुभ्य-பூதெ வுபநிஷதி = (சாந்தோகநியம்)** எதை யும் ஆத்மாவுக்குத் தனியாக உபதேசித்தால் உன் தலை விழு ந்து போகும் என்னும் சுருதியும் இதையே சொல்லுகிறது. விரா ட்டும் விகவனும் ஒன்று என்று சொன்னதினால் ஹிரணிய கர்ப்ப னும் தைஜஸனும் ஒன்று என்றும் அவ்வியாகிருதனும் பிராஞ்ஞ னும் ஒன்று என்றும் அறிய வேண்டியது 28

மதுப்பிராமணத்தில் (19 - IV - 5) **यश्चायमस्यां पृथिव्यां तेजोमयोऽमृतमयः पुरुषो यश्चायमव्यात्मसु यशूरायश्वरां ब्रूयिष्वरां தெஜோமயோ பொ ஸ்ஜே தமயஃ பூரா-ஷொ யஸூராயஸ்யரா ஸ்வஜ் (பிருதிவியிலிருக் கிறதே ஜோமயமும், அமிருதமய புருஷன், பிரத்தியகாத்மாவும் இதுவே)** என்று சொல்லியிருப்பதால் இந்த ஐக்கியம் அவ்விடத் திலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சுஷூப்திக்கும அவ்வியாகிருதத் துக்கும் வித்தியாச மல்லாதபடியால் இரண்டு மொன்றுதான் ஆகையால் சகல துவைத நாசத்தால் அதுவைதமே சித்திக்கிறது. ஆகையால் தத்துவ ஞானத்தாலும் ஆசாரியோபதேசத்தாலும் தத்துவ ஞானத்திற்கு பிரதி பந்தங்களாகிய மானஸப்பிர பஞ்ச மாகிய துவைதம் நிவிர்த்தியானவுடன் அத்வைதமே விஞ்சுகிற தென்கிறது சித்தம்.

2 - வது கண்டம். 1 - வது மந்திரம். (விசிஷ்டாத்வைதம்.)

ந-பர் :-

அ-கை :—மேற்சொன்ன நான்கு பாடங்களை விஸ்தாரமாக கூறுகிறார்.

जागरितस्थानः **जागृषीत्** **तस्मात्** **तद्वि =** ஜாக்கிரதஸ்தானை ன்னிடபண் ணுகிறவன் என்று அர்த்தம். **ஏனெனின் = जागरितेब्रह्म** **जागृषीत्** **தெ** **பு-ஹ** என்கிற சுருதியில் பிரம்மசப்தம் அநிருத்தமே ஜாக்கிர தசையின் நிர்வாஹகன் என்று கூறுகிறது.

28. விகவனும் விராட்டும் ஸ்தூலப்பிரபஞ்சத்தின் அபிமானிகளான தால் ஒன்று என்றும் தைஜஸனும் ஹிரண்ணிய கர்ப்பனும் சூக்ஷ்ம பிரபஞ்ச அபிமானிகளானதால் ஒன்று என்றுப் பிராஞ்ஞன் சுஷூப்தியில் தன்னிடத்தில் சகலத்தையும் லயப்படுத்தி தான் நிர்விசேஷமா யிருப்பதாலும் பிராஞ்ஞனும் அவ்வியாகிருத பிரளய காலத்தில் சகலத்தையும் தன்னிடத் தில் லயப்படுத்தி தான் நிர்விசேஷமா யிருப்பதாலும் பிராஞ்ஞனும் அவ் வியாகிருதனும் ஒன்று என்று அறியவேண்டும்.

बहिः प्रज्ञः ब्रह्मिणो ब्रह्मैवैवास्मिन्निति विज्ञेय
மான ஞானமுடையவன்.

सप्तः सप्तः=ஏழு அங்கங்களோடு கூடினவன். அதாவது வைசுவானர வித்தையில் சொல்லப்பட்ட சுவர்க்கம், பூரியன், வாயு, ஆகாசம், ஜலம், பிருத்திவீ, இவைகளாகிற தலை, கண். பிராணன், நடுஉடல், உபஸ்தம், கால் ஆகிய ஆறு அங்கங்களும் ஜீவனுமாகிய ஏழாவது அங்கமும் ஆக இவைகளையுடையவன்.

एकोनविंशतिमुखः वनको नविष्ठाति=ஒரேனெந்திரியங்கள் ஐந்து, கர்மேந்திரியங்கள் ஐந்து, பிராணன் ஐந்து, அந்தக்கரணம் நாலு, ஆக பத்தொன்பது முகங்களோடு கூடினவன் இவைகளெல்லாம் ஜீவன் மூலமாக அநிஷ்டானங்கள் என்று அறியவேண்டியது.

स्थूलभूत सूक्ष्म=ரூபாதி விஷயங்களை அனுபவிக்கிறவன், ऋतं पिबन्तौ கீதம் விஷனௌ (கட-I-3-1) என்கிற சுருதியில் ஜீவன் கர்மபலத்தை அனுபவிக்கும்படி சொல்கிற பாரமாத்மாவை பானம் பண்ணுகிறவன் என்று சொல்லியிருப்பதுபோல். ஜாக்கிறதபிமானிக்கு ரூபாதி விஷய ஞானத்தை உண்டிப்பண்ணுகிறபடியால் அநிருத்தனே ஸ்தூலபுக என்று அறியவும்.

वैश्वानरः வெவ்ஹாநரஃ=எல்லாரையும் பிரேரணை செய்கிறவனாக எவனிருக்கிறானோ அவன் ஓங்காரத்தின் முதலாவது பாதம்.

கூ—பா.

அ—கை :—அந்த பாதங்களுக்கு ஸ்தானங்கள் எவை வியாபாரமென்ன. ரூபங்கள் எப்படிப்பட்டவை. புறித்தத்தக்கவை எவை, பெயரென்ன இந்த கேள்விகளுக்கு கிராமமாக உத்தரத்த சொல்லுகிறார்.

जागरितस्थानः ஜாமரிதஸ்தானஃ=எந்த விடத்திலிருந்து ஜீவன் விழித்துக்கொண்டிருக்கிறானோ அந்த ஸ்தானத்துக்கு ஜாகரிதமென்று பெயர். அதுவே சக்துஸ் அந்த சக்துஸை ஸ்தானமாக உடையவன்.

बहिः प्रज्ञः ब्रह्मिणो ब्रह्मैवैवास्मिन्निति विज्ञेय
யப்படுத்துகிறவனாயும் அறிகிறவனுய் மிருக்கிறவன்

सप्तः सप्तः=நாலு கைகள், இரண்டு பாதங்கள், யானை முகமாயிருப்பதால் துதிக்கை ஆக ஏழு அங்கங்களையுடையவன்.

एकोनविंशतिमुखः वनको नविष्ठाति = மத்தியில் யானை முகமும், இரண்டு பக்கங்களிலும் ஒன்பது ஒன்பது மலுஷிய முகங்களும் ஆக பத்தொன்பது முகங்களை யுடையவன்.

स्यूलभुक् स्यूलभुक् = ஸ்தூலமான போகங்களை புஜிக்கிறவ
னாயும், புஜிக்கும்படி செய்கிறவனாயு மிருக்கிறவன்.

वैश्वानरः வெஹ்நா நரஃ=(विश्यते=गम्यते, ज्ञायते सर्वः விஸ்யுதெ =
மஜ்யுதெ, ஜ்நாயதெ ஸவெஹ்) எல்லாராலும் அடையத் தகுந்த
வனாயும் அறியத்தகுந்தவனாயு மிருக்கிறவன். அல்லது விஸ்வி
என்றால் எல்லாராலும் அறியக்கூடிய ஸ்தூலவஸ்து. அதை புஜிக்
கிறபடியால் அதின் சம்பந்தத்தோடு கூடினவன் वैश्वः வெஹ்நா நரः
நரஃ = नरीयते நரீயதெ = நாசத்தை அடையாதவன் ஆகவே
वैश्वश्चासौ नरश्च=वैश्वानरः வெஹ்நாநரஸௌ நரஸு=வெஹ்நா நரஃ=
இப்படிப்பட்ட வைசுவாநரன் प्रथमः पादः प्रथमो पादो = சகல
தேசங்களிலும் ஆதான கர்த்தாவாக இருக்கிற ஆத்மாவைக்கு முதல்
ரூபமென்று அர்த்தம். || 3 ||

3-வது மந்திரம். துவைதம்.

अ-हः—அந்த அம்சங்கள் எவை அவர்களுடைய ஸ்தா
னங்கள் எவை. வியாபாரங்கள் எவை. ரூபங்கள் எப்படிப்பட்ட
வை. அவர்களுக்கு போக்கியம் எது. இவைகளை யெல்லாம்
இப்போது சொல்லுகிறார்.

जागरितस्थानः ஜாஹரிதஸ்தானஃ=எந்த இடத்திலிருந்து விழித்
துக்கொண்டிருக்கிறானோ அந்த இடம் ஜாகரிதம் அதாவது
சகஜம். அதையே ஸ்தானமாக உடையவன் ஜாகரிதஸ்தானஃ
கண்ணை ஸ்தானமாக உடையவன்.

वहिः प्रज्ञः ब्रह्मिणीः ब्रह्मिणीः என்கிற சப்தம் பாஷிய பதார்த
தத்தைக் கூறுகிறது. பிரஞ்ஞஃ என்னும் பதம் பிரஞ்ஞையை உண்டு
பண்ணுகிறவனைக் கூறுகிறது. ஆகவே பாஷிய பதார்த்தத்தின் ஞா
னத்தை உண்டு பண்ணுகிறவன் என்பது அர்த்தம்.

सप्ताङ्गः सप्ताङ्गः=நான்கு கைகள், இரண்டு பாதங்கள்,
யானை முகமுள்ளவனாகையால் துதிக்கை ஒன்று ஆக எழு அங்
கங்களுடன் கூடினவன்.

एकोनविंशतिमुखः என்கொநவிஸ்திஜை = நடுவிலிருக்கிற
முகம் யானை முகம்போலிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் ஒன்
பது மணுவிய முகம்போலிருக்கிறது. ஆகவே பத்தொன்பது
முகங்களுள்ளவன்.

स्यूलभुक् स्यूलभुक् = ஸ்தூலமான போகங்களை புஜிக்
கிறவன்.

वैश्वानरः வெஸ்வாநரஃ=விசுவமென்றால் எல்லாராலும் அடியத்தகுந்த ஸ்தூல வஸ்து. அதை புஜிக்கிறவன் வைசுவன். நா நென்றால் நாசமற்றவன். ஆகவே ஸ்தூல வஸ்துவை புஜிக்கிறவனாகியும் நாசமற்றவனாகியுமிருக்கிறவன்.

प्रथमः पादः प्रथमः வாடிஃ=முதலாவது அம்சம் சர்வ தேவங்களில் ஆதாரம் முதலிய காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிற ஆத்மாவின் முதல் ரூபம் என்று அர்த்தம். || 3 ||

உபநிஷத்தின் 4-வது மந்திரம் அத்வைதம்.

स्वस्थानोऽन्तःप्रज्ञः सप्ताङ्ग एकोनविंशतिमुखः प्रविविक्तभुक्ततैजसो द्वितीयः
पादः || 4 ||

ஸுபஸ்தானஃ=ஸ்வப்னாவஸ்தையை ஸ்தானமாயுடையவன்
வஃ=புவிவிசுத்த-தெஜஸோ அகீய வாடிஃ || 4 ||

स्वस्थानः ஸுபஸ்தானஃ=ஸ்வப்னாவஸ்தையை ஸ்தானமாயுடையவன் (அதாவது அதில் அபிமான முடையவன்)

अन्तः प्रज्ञः சுஹஃ=உள்ளே பிரஞ்ஞையை முடையவன்

सप्ताङ्गः ஸப்தாங்கஃ=ஏழு அங்கங்களுடையவன்

एकोनविंशतिमुखः வனகொநவிஸ்திபஃ=பத்தொன்பது முகங்களுடையவன்

प्रविविक्तभुक् புவிவிசுத்த-ஃ=மிகவும் சூட்சுமங்களான பதார்த்தங்களை அனுபவிக்கிறவன்

तैजसः தெஜஸஃ=தெஜஸன்

द्वितीयः அகீயஃ=இரண்டாவதான

पादः வாடிஃ=பாதம்

ச-பா :—स्वस्थानः ஸுபஸ்தானஃ=இந்த தெஜஸஞ்ஞை திரிஷ்டாவுக்கு 29 ஸ்வப்னம் ஸ்தானமாயிருப்பதால் அதாவது நான் என்னுடையது என்கிற அபிமானத்திற்கு விஷயமாயிருப்பதால் ஆத்மா ஸ்வப்னத்தை அறிகிறான்.

अन्तः प्रज्ञः சுஹஃ=ஜாக்கிரத் காலத்திலிருக்கிற பிரஞ்ஞையானது அநேக சாதனங்களுடன் கூடியும், விஷயங்கள் மனதின் கற்பனையாகமட்டுமிருந்தும் அவைகள் தனக்கு வெளியேயிருப்பதாக பாவித்தும், அவைகளின் சம்ஸ்காரத்தை தன் மனதில் சேர்ப்பிவிக்கிறது. சித்திரமடங்கிய வஸ்திரம் 30 போல் இப்

29. ஆத்மாவின் விசுவனாகிய முதல் பாதத்தைக் கூறி இனி தெஜஸனாகிய இரண்டாவது பாதத்தைக் கூறுகிறான்.

30. ஜாக்கிரத்தின் வாசனையுடன் கூடிய மனது ஸ்வப்னத்தில் நுகர்கிறத் போலிருக்கிற தென்பதற்கு திருஷ்டாந்தம். துணியில் சித்திரத்தை எழுதிருந்தால் துணியானது சித்திரம்போல் காணப்படுகிறது. அப்படியே மனதும் ஜாக்கிரத் போல் காணப்படுகிறது.

படி ஸம்ஸ்காரமடைந்த மனதானது பாஷ்ரிய சாதனங்களை அபேக்ஷிக்காமல் அவித்தை காமங்களால் பிரேரணை செய்யப்பட்டு ஜாக்கிரத்போல் விளங்குகிறது.

अस्य लोकस्य सर्वावतो मात्रामापादेयत्

கூஸ்யுலொகஸ்யு ஸவபாவதொ ரோத்ராஜாவாடியெக

அதாவது இந்த லோகத்தின் சமஸ்தமான அனுபவங்களின் வாசனைகளை கிரகித்துத் தூங்குகிறான் என்று பிரஹதாரணிக சுருதி சொல்லுகிறது.

முண்டகோபநிஷத்தும் பரேதேவமனசி எகிமவாதி வரொடெவெந வரி வனகீலவதி முதல் அத்ரஷ்டேவ: ச்வமேமஹிமான் அநுமவாதி சுருவனவ ரெவரி ஸுபெஷேஹிஜோநம் அந-ஹவதி வரையில் இந்த அர்த்தத் தையே கூறுகிறது.

இந்திரிபங்களை அபேக்ஷித்து உள்ளிருக்கும் மனதின் வாசனா ரூபமான பிரஞ்ஞை ஸ்வப்நத்தில் எவனுக்கு இருக்கிறதோ அவன் அந்த : பிரஞ்ஞன்.

तैजसः तदेतज्जஸः=விஷயங்களில்லாமலிருக்க கேவல பிரகாசஸ்வரூபமான பிரஞ்ஞையில் விஷயங்களின் வாசனை எவனுக்குத் தோன்றுகின்றதோ அவன் தைஜஸன்.

प्रविविक्तमुक् प्रविविक्त-ஸ-ஸ-வனுக்கு விஷயத்தோடு கூடின ஸ்தூல பிரஞ்ஞை போஜ்ஜியமாயிருக்கிறது. இவ்விடத்தில் கேவலம் வாசனாமயமான பிரஞ்ஞை போஜ்ஜியமாயிருக்கிறது. ஆகையால் வாசனாமயமான சூட்சுமபோகத்தை யுடையவன் என்று அர்த்தம். மற்றது எல்லாம் முன்சொன்னபடியே. இரண்டாவது பாதம் தைஜஸன். || 4 ||

2-வது கண்டம் 2-வது மந்திரம் (விசிஷ்டாத்வைதம்.)

॥ १० ॥ பா :-

स्वप्नस्थानः अन्तः प्रज्ञः ஸ ஸுபநாநஃ அன்தஃ ப்ரஜ்ஞஃ=ஸ்வப்நத்தில் உண்டான வஸ்துக்கள் ஜாக்கிரத காலத்திலிருக்கிற வஸ்துக்கள் போல் பிறாகரூபைய அனுபவித்துக்கு விஷயமாகமாட்டா. ஆகையால் அந்த வஸ்துக்களை அனுபவிக்கும்படி செய்கிறவன் பிரத்யும்நன் அவன் அந்த : பிரஞ்ஞன் எனப்படுகிறான்.

सप्ताङ्गः ஸப்தாங்கஃ=ஸ்வப்நத்தில் ஈகவானால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஸ்வர்க்கம் சூரியன் முதலிய ஏழு அங்கங்களோடு கூடினவன்.

एकोनविंशतिमुखः வனகொ நவிஸ்திஃ = ஸ்வப்நத்தில் நகு
வானால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பிராணங்கள், கர்மேந்திரியங்கள்,
ஞானேந்திரியங்கள், அக்காலத்தில் லயத்தை அடையாமலிருக்கிற
அந்தக்கரணங்கள் நான்கு ஆக பத்தொன்பது முகங்களை உடைய
வன்.

प्रविविक्तभुक् புவிவிஶ்஠ுஃ = தனியே அனுபவிக்கிறவன் ஸ்வப்
நபதார்த்தங்கள் அந்தந்த புருஷனால் மட்டும் அனுபவிக்கப்படுகிற
படியால் ஸ்வப்ந தசையை அடைந்த ஜீவன் தனிமையில் அனுப
விக்கிறவனாயிருக்கிறான். அந்த ஜீவனுக்கு அதிஷ்டாதாவான
तैजसः தெஜஸஃ தைஜஸ சப்தத்தால் கூறப்படும் பிரத்யும்னனையும்
பிரவிவிக்தபுக் என்று அறியவேண்டும். மற்றவர்களால் அறியப்
படாததாயும் அதிசூட்சுமமாகவு மிருக்கிற பதார்த்தங்களை சொப்ப
னத்தின் அதிஷ்டாதாவான பிரத்யும்னன் தேஜஸ்போல் பிரகாசம்
செய்கிறபடியால் தைஜஸன் என்று சொல்லப்படுகிறான். (4)

கூ. பா.

स्वप्नस्थानः ஸுஶ்நஸ்தாநஃ = ஜீவன் எந்த இடத்திலிருந்து ஸ்வப்நத்
திலுண்டான பதார்த்தங்களை பார்க்கிறானோ அது ஸ்வப்நத்திற்கு
ஸ்தானம். அதையே ஸ்தானமாக உடையவன் கண்ட தேசத்து
லிருக்கிறவன்.

अन्तः प्रज्ञः சுஶ்஠ஃ ப்ரஶ்஠ஃ = உள் பிரஞ்ஞனாய்ளவன். அதா
வது வெளியிலிருக்கிற விஷயானுபோகத்தின் வாசனையானுண்
டான பதார்த்தங்களை அறியப்படுகிறவனாயும் அறிகிறவனாய்
மிருக்கிறவன்.

दृष्ट्वा दृष्ट्वा श्रुत्वा श्रुत्वा ननु भूतञ्च ननु भूतञ्च सर्वं पश्यति ட்ரஷ்ட்வா
வா ட்ரஷ்ட்வா ஸ்ரூத்வா தத்வா ஸ்ரூத்வா ந நஹுதத்வா ப்ரபுஷ்யத்வா
ஸவஃ வஸுதி = பார்க்கப்பட்டதையும் பார்க்கப்படாததையும்
கேட்கப்பட்டதையும் கேட்கப்படாததையும் அனுபவித்ததையும்
அனுபவிக்கப் படாததையும் எல்லாவற்றையும் பார்க்கிறான் என்று
சுருதி சொல்லியிருப்பதால் இவ்விடத்தில் ஸ்வப்ந பதார்த்தங்கள்
ஜாக்கிறத்வாசனையால் உண்டாகின்றனவென்று பெரும்பான்மை
யாகச் சொல்லப்பட்டது.

सप्तंगः ஸப்தாங்கஃ =

एकोनविंशतिमुखः வனகொ நவிஸ்திஃ = முன்போலவே ஆர்த்
தம்.

प्रविविक्तभुक् प्रविविक्तभुक्=பாஹிய விஷயங்களை விடவேறான சொப்பன பதார்த்தங்களை புஜிக்கிறவன், புஜிக்கும்படி செய்கிறவன்.

तैजसः तैजसः = தேஜோமயமான சித்தத்திலிருப்பதால் அப்பெயருள்ளவன்.

द्वितीयः पादः द्वितीयः पादः=அவன் ஆக்மாவுக்கு இரண்டாவது பாதம் அதாவது ரூபம் எனப்படுகிறான். || 4 ||

I - 4 - வது மந்திரம். (துவைதம்)

स्वमस्थानः स्वमस्थानः=எந்த இடத்திலிருந்து ஜீவன் ஸ்வப்நத்திலுண்டாகும் பதார்த்தங்களைப் பார்க்கிறானோ அது ஸ்வப்நம். அதை ஸ்தானமாக உடையவன் ஸ்வப்நஸ்தானன் கண்ட தேசத்திலிருக்கிறவன் என்று அர்த்தம்.

अन्तः प्रज्ञः अन्तः प्रज्ञः=அந்த: என்னும் பதம் பாஹிய வஸ்து விஷய ஞானத்தாலுண்டாகும் வாசனா பரிணாமத்தைக் கூறுகிறது. பிரஞ்ஞ: என்னும் பதம் ஞானத்துடன் கூடினவனைச் கூறுகிறது. ஆகவே வாஸனாமய பதார்த்தத்தை அறியும்படிச் செய்கிறவனும் அறிகிறவனுமான தானும், அந்த : பிரஞ்ஞன் என்பதின் அர்த்தம்.

सप्तमः एकोनविंशति मुखः सप्तमः एकोनविंशति मुखः=முன் போலவே அர்த்தம். || 4 ||

प्रविविक्तभुक् प्रविविक्तभुक्=பாஹிய பதார்த்தங்களை விடவேறான வாசனாமய ஸ்வப்ந வஸ்துக்களை ஜீவனை புஜிக்கும்படி செய்கிறான். தானும் புஜிக்கிறான் (அறிகிறான்)

तैजसः तैजसः = தேஜோமயமான சித்தத்திலிருப்பதால் தைஜஸன் என்கிற பெயருள்ளவன்.

द्वितीयः पादः द्वितीयः पादः=ஆக்மாவின் இரண்டாவது ரூபம் என்று அர்த்தம். || 4 ||

உபநிஷத்தின் 5-வது மந்திரம். (அத்வைதம்).

यत्र सुप्तो न कंचन कामं कामयते न कंचन स्वप्नं पश्यति तत्सुषुप्तम्
सुषुप्तस्थान एकीभूतः प्रज्ञानवन एवाऽनन्दमयो ह्यानन्दभुक्चेतोमुखः प्राज्ञस्तृतः
पादः || 5 ||

யத்ரு ஸு-ஹெபா ந கஞந காஜிம் காஜிபதெ ந கஞந ஸு வப்ந வஸ்துதி தத்ரு-ஹெபா. ஸு-ஹெபா-ஹெபா ந வனகீலகு-கா-பு-ஜாந வந வனவாத நநீயொ ஹொ. நநீ-ஹெபா-தொ-காஜி-ஹெபா-பு-ஜாந ஸ-தீயம் வாஜிம் ||

यत्र यत् = எந்த ஸ்தானத்தில் காலத்திலாவது.

सुतः श्वश्रुः = தூங்கினவன்

कञ्चन कञ्चन = ஒரு

कामं काङ्क्षामि विषयं विषयम् =

न कामयते न काङ्क्षते = விரும்பமாட்டானே

कञ्चन कञ्चन = ஒரு

स्वप्नं स्वप्नम् = ஸ்வப்னத்தையும்

न पश्यति न पश्यति = பார்க்கிறதில்லையோ

तत् तत् = அது

सुषुप्तं श्वश्रुः = காடந்தினை ஸ்வப்னமில்லாத தூக்கம்

तृतीयः तृतीयः = மூன்றாவதான

पादः पादः = பாதம்

प्राज्ञः प्राज्ञः = பிராஞ்ஞன்

(सः श्वश्रुः = அவன்)

सुषुप्तस्थानः श्वश्रुः = சுஷுப்திஸ்தான முடையவன்

एकीभूतः वनकैलुतः = ஒன்றாக இருக்கிறவன்

प्रज्ञानघनः एव प्राज्ञान्वयः वनवः = அவிவேக ரூபமாயிருப்பதால் பிராஞ்ஞானகரன் எனப்படுகிறான்

आनन्दमयः हि सुन्दरः = ஆனந்தப்பிராயம்

आनन्दमुक् सुन्दरः = ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கிறவன்

चोतोमुखः வெதொதி-வஃ = ஜாக்கிரத் ஸ்வப்ன மனதுக்கு துவாரம்போலிருக்கிறவன்

ச-பா:—ஆத்மாவின் மூன்றாவது பாதம் இந்த மந்திரத்தில் கூறப்படுகிறது. இந்த மூன்றாவது பாதம் பிராஞ்ஞன். இவன் சுஷுப்தி அபிமானி. சுஷுப்தியாவது எந்த ஸ்திதியில் அல்லது காலத்தில் ஸ்தூல்விஷயவிருத்தியும் அதற்கு வேறான வாசனா மாதிரத்தின் விருத்தியும் இல்லையோ அதுவேயாம். தத்துவத்தை அறியாமையாகிய நித்திரை ஜாக்கிரத் ஸ்வப்னாவஸ்தைகளிலுமிருக்கிறது. இந்த அவஸ்தைகளுக்கு வேறான சுஷுப்தி அவஸ்தையின் லக்ஷணத்தைச் சொல்லும்பொருட்டு மேற்சொல்லிய இரண்டு விசேஷணங்களும் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அல்லது, தத்துவத்தை அறியாமையாகிய தூக்கம் மூன்று அவஸ்தைகளுக்கும் சமானமாயிருப்பதால் ஜாக்கிரத் ஸ்வப்னங்களினின்றும் சுஷுப்தியைப் பிரித்துக் காண்பிவிக்கும் பொருட்டு மேற் சொல்லிய விசேஷணங்களை அதாவது யாதொரு கோறிக்கையையும் கோருமலிருப்பது, ஸ்வப்னம் பார்க்காமலிருப்பது, இவைகளை உபயோகித்திருக்கலாம்.

அல்லது, இந்த சுஷுப்தி அவஸ்தையில் அல்லது காலத்தில் தாங்கும் மனிதன் யாதொரு காம்மியத்தையும் இச்சிக்கிறதில்லை. சுஷுப்தியில் மற்ற இரண்டு ஸ்திதிகளிற்போல் அன்னியதாகி ஹண ரூபமான ஸ்வப்ந தர்சனமாவது இச்சையாவது யாதொன் றுமில்லை. இந்த காடமான நித்திரையை ஸ்தானமா புடையவன் அதாவது சுஷுப்தி ஸ்தானாபிமானியாக சொல்லப்படுகிறான்.

ஏகமீத: வனகீஹதஃ=ஜாக்கிர ஸ்வப்நங்களால் பிரிக்கப்பட்ட துவைத வியவஹாரங்க ளெல்லாம் மனதாற் கற்பிக்கப்பட்டவைகளாக யிருக்கின்றன. பகல் காலத்திலுள்ள சகலபதார்த்தங்களும் தங்கள் தங்கள் குணவிசேஷங்களை இழந்து போகாமலும் இறவில் பிரித் தறியப்படாமல் ஒரே அந்தகாரத்தில் முழுகிப் போவது போல் இருக்கின்றன. அப்படியே ஜாக்கிர ஸ்வப்ந வியவஹாரங் தும் தங்கள் தங்கள் விசேஷங்களை விடாமல் சுஷுப்தியில் ஒன் றாய்விட்டதுபோல் சொல்லலாம். அதாவது காரியங்களெல்லாம் காரணத்தை அடைந்து காரணமென்றே சொல்லப்படலாம். அந்த அவஸ்தையில் அந்த உபாதியுடைய ஆத்மா ஏகே பூதனாகிறான் அதாவது இவ்விடத்தில் எல்லாம் ஒன்றாய் விடுகிறது. ஆகையாற் றான் ஸ்வப்நஜாக்கிரங்களின் மனோ கற்பனைகளான பிரஞ்ஞைகளும் சுஷுப்தி காலத்தில் மொத்தளாகாரம் போல் ஆய்விடுகிறது. இந்த அவஸ்தை அவிவேக ரூபமாயிருப்பதால் பிரஞ்ஞானகன மென்று சொல்லப்படுகின்றது. இராத்திரியில் இரவின் இருட்டால் பிரித்தறியப்படாத சர்வமும் கனம் அதாவது மொத் தளாகாரமாயிருப்பதுபோல் ஆத்மாபிரஞ்ஞான கனமாகவேயிருக்கி றான். எவ் வனவ சப்தந்நால் பிரஞ்ஞையைத் தவிர வேறு ஒன்று மில்லை என்று அர்த்தம்.

அமந்தமய: சூநதீயஃ=மனது விஷய விஷயி ஆகாரமாக பரி ணமிக்கிறதினால் உண்டாகும் சிறமமில்லை. அதனால் துக்கமில்லை. ஆனதால் ஆத்மா ஆநந்த மயன். அதாவது வெகு ஆநந்த முள் ளவன் என்று அர்த்தம். ஆநந்த ரூபமன்று. ஏனெனின் நாச மாகாத ஆநந்த மற்றவனாக இருக்கிறான்.

அநந்தமுக: சூநதீயஃ=உலகத்தில் சிரமமன்றியில் சுகியா யிருக்கிற புருஷன் ஆநந்தத்தை புஜிக்கிறதாகச் சொல்லப்படுகி றான். யாதொரு சிரமமில்லாத இந்த ஸ்திதி இவனால் அனுபவிக்கப்படுகிறபடியால் இவன் ஆநந்தபுக. एवोऽप्यपरम आनन्द: வனஷொ டஸ்யுவாஜி சூநதீஃ என்கிற சுருதியும் சுஷுப்தியிலிருக்கிற புருஷனுக்கு தன் ஸ்வரூபமான நிர்விசயாநந்தம் விளங்குகிறதென்று கூறுகிறது.

चेतोमुखः வெதொமுகஃ=ஜாக்கிர ஸ்வப்நங்களை அறிய எவன் துவாரம் அதாவது காரணமாயிருக்கிறானோ. அதாவது ஜாக்கிர ஸ்வப்நங்களின் விஷயங்களை அறிய சேதஸ் துவாரம். அதாவது காரணமாயிருப்பதால் இவன் சேதோ முகன் எனப்படுகிறான்.

प्राज्ञः ப்ராஜ்ஞஃ=சென்றவைகளையும், வரப்போகிற வைகளையும் அறியும் தன்மையும், சர்வவிஷயங்களை அறியும் தன்மையும் இவனுக்கே யிருப்பதால் இவன் பிராஞ்ஞன், சுஷுப்தியிலிருக்கிறவனும் ஜாக்கிர ஸ்வப்நங்களின் பிராஞ்ஞையுடன் கூடியிருந்தபடியால் இப்போது பிராஞ்ஞன் எனப்படுகிறான். ஞான மாத்திரம் இவனுக்கே ஏற்பட்ட ரூபமாயிருப்பதால் இவன் பிராஞ்ஞன். மற்றவர்களுக்கு ஞானமும் ஞானவிஷயமான விஷயங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

तृतीयः पादः तृतीयो वाङ्मनः=இந்த பிராஞ்ஞன் மூன்றாவது பாதம். || 5 ||

II - 3 - வது மந்திரம். (விசிஷ்டாத்வைதம்.)

॥० पा० :-

यत्र यत्=எந்த ஸ்தானத்தில்

सप्तः ஸப்தஃ=ஜீவன் தூங்கிக்கொண்டு

नकचनकामं कामयते நகஞ்சநகாமஃ காமயதே = இராக முதலிய தோஷமற்றவனாக இருந்துகொண்டு, ஒன்றையும் இச்சிக்காமலும்

स्वप्नं ஸப்தம்=ஸ்வப்நத்தை

नपश्यति நபஸ்யதி=பார்க்கவில்லையோ

तत् தத்=அந்த ஸ்தானத்தை

सुषुप्तं ஸுஷுப்தம்=சுஷுப்தி என்கிறார்கள்.

सुषुप्तस्थाने एकीभूतः ஸுஷுப்தஸ்தானே ஏகீபூதஃ வனகீஹதஃ=சுஷுப்தி ஸ்தானத்தில் ஒன்றாக ஆகி அதாவது தான் சுஷுப்தி ஸ்தானமாக இருந்தான் என்று அர்த்தம். तदभावो नाद्विषुतञ्छूतेरात्मनि च तद्वா வாவொநாபிஷுதஞ்ஞூதேராஸ்மிநி ச தத்=சுஷுப்த ராத்நிவ=(III-2-7) என்கிற பிரம்ம சூக்திர அதிகாரணத்திற் சொல்லியபடி. சுஷுப்தஸ்தானமாக இருந்துகொண்டு

प्रज्ञानघनः ப்ராஜ்ஞாநவநஃ=ஞான ஸ்வரூபனாக இருக்கிறான்.

आनन्दमयः சூநந்நிவஃ=ஆநந்த ஸ்வரூபன். ஜீவனுக்கு சுஷுப்தி காலத்திலுண்டான ஆநந்தானுபவத்தை உண்டுபண்ணுகிறவன் என்பது கருத்து.

चेतोमुखः வெதொஹுஃ=சுத்த மனதால் கிரகிக்கத்தகுந்தவ
னையும் ஞானநந்த ஸ்வரூபனாகவு மிருக்கிறவன்.

आनन्दमुक् सुनदुल-सु = ஆநந்தத்தை அனுபவிக்கிறவனாக
இருக்கிறான். இப்படி

प्राज्ञः प्राज्ञो=எந்த பிராஞ்ஞனிருக்கிறானோ, சங்கர்ஷணன்
என்று பெயருள்ள அந்த பிராஞ்ஞன்

तृतीयः पादः तृतीयः वादो=மூன்றாவது பாதமாக இருக்கி
றான்

கூ. பா.

अ-कैः—மூன்றாவது பாதத்தின் ஸ்தானத்தைச் சொல்லு
வதற்காக அந்த ஸ்தானத்தின் ஸ்வரூபத்தைக் கூறுகிறார்.

यत्र यत्र=எந்த இடத்தில்

सुतः सु-सुतो = அஞ்ஞானத்தால் மறைபட்டவன் அல்லது
प्राज्ञेनात्मनासंपरिवृक्तः : प्राज्ञेना-த-நாஸ-வ-பரி-வ-கூ-ஃ=சுஷு-ப்தி
காலத்தில் ஜீவன் பிராஞ்ஞனை பரமர்த்மாவுடன் சம்பந்தத்தை
அடைகிறான் என்று சுருதியில் சொல்லியிருப்பதால் சுக்ரூப
னை பகவாணை அடைந்தவன்.

कञ्चनकामं कञ्चनकामो=இச்சிக்கக்கூடிய யாதொன்றையும்
नकामयते नकामयते= இச்சிக்கிறதில்லை

कञ्चनस्वप्नं कञ्चनस्वप्नो = ஸ்வப்னத்திலுண்டான யாதொரு
பதார்த்தத்தையும்

नपश्यति नपश्यति=பார்க்கிறதில்லை. தன்னைவிட வேறொன்
றையும் பார்க்கிறதில்லை என்பது கருத்து.

तत् तत्=அந்த ஸ்தானத்தை

सुषुप्तं सु-सुप्त-सु-सुप्त=சுஷு-ப்தமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

सुषुप्तस्थानः सु-सुप्त-स्थान-स्थानो = சுஷு-ப்தத்தை ஸ்தானமாக
உடையவன் அதாவது ஹிருதய தாமரைப்பூவின் நடுவிலிருக்கும்
காரியின் குணியிலிருக்கிறவன் என்பது தாற்பரியம்

एकीभूतः एकीभूत-एकीभूत=வைசுவானரன், தைஜஸன், இவர்கள்
போல் இவனும் ஞானம் ஆனந்தம் முதலான ரூபங்களுள்ளவன்.

प्रज्ञानघनः प्राज्ञ-न-घन-घनो=கர்மத்தால் சூழப்பட்ட ஜீவன் கனம்
எனப்படுகிறான். சுஷு-ப்தி காலத்தில் ஜீவஸ்வரூபத்தை அறிகிற
வன் கனப்பிரஞ்ஞன். மேல் கனப்பிரஞ்ஞன் என்று சொல்லியிருப்ப
தால் இவ்விடத்தில் பிரஞ்ஞானகனத்தை கனப்பிரஞ்ஞனாகவே
சொல் மாற்றியிருப்பதுபோல் அறியலாம். அல்லது பிரஞாபிதः +
கனः + ஏன + ஸः=எவனால் ஜீவன் போதிக்கப்படுகிறானோ அவன்
என்று அறியவும்.

आनन्दमयः सु नृद्विपः=பூர்ணநந்தத்தை உடையவன் என்ற
பது கருத்து.

हि हृदि=यतोवाचोनिवर्त्तन्ते யதொவாவொநிவடத-தெனெ என்ற
கருதியில் பிரசித்தமாயிருக்கிறவன்.

आनन्दभुक् सु नृद्विपः=விஷய போசங்களை விட்டு ஆநந்
தத்தை அனுபவிக்கிறவனாயும் அனுபவிக்கும்படி செய்கிறவனாயு
மிருக்கிறவன் என்று அர்த்தம். ஆகையால் ஸ்தூலத்தை புஜித்
தும் தன்மையும், பிரவி விக்ஷமாக புஜிக்கும் தன்மையும் நித்திய
பூர்ணநந்தானுபவ முள்ளவனுக்கு கிரீடாநுபவம் என்பது கருத்து.

चैतोमुखः येतोवाचो=ஞானரூப முகத்தைமுடையவன்
முகமென்பது உபலக்ஷணம். ஞானரூப சகல அவயவங்களை யுடைய
யவனென்று அர்த்தம். ஆநந்தமய: சேதோமுக: என்றித ஞானநி
வீசேஷணங்கள் மேற்சொன்ன இரண்டு ரூபங்களிலுக்கென்றுப்
நாந்த: பிரஞ்ஞ: என்று இனி வரும் வீசேஷணம் காண்காவது ரூப
த்துக்கும் இதற்கும் என்றும் அறியவும்பாடி: ப்ராஜ்ஞேப்ரகர்ஷணை
ஞாபயதி=ஜீவன் விசேஷமாய் பாறிய ஸ்வாபநிக பதார்த்தங்களை
அறியும்படி செய்யாதவன். ஆகையால் பிரஞ்ஞன் என்று பெயர்
ருடையவன் அவன்

तृतीयः पादः त्र्यक्षयः वाक्=ஆகமாவைக்கு முன்னுள்ளது நாம்
॥ 5 ॥

I - 5 - வது மந்திரம். (துவைதம்)

அ-கை:—மூன்றாவது பாதத்தின் ஸ்தானத்தைத் குறிப்பிடு
வதற்காக ஸ்தான ஸ்வரூபத்தைக் கூறுகிறார்.

यत्र यत्र=எந்த இடத்தில்

सुप्तः=सु+ (सुखरूपं) भगवन्तं प्राप्तः=சுப்த: ஸ-ந (ஸ ஸோக)
வம் ஹ மவனம்)+ ப்ராஜ்ஞே=ஸ-வ்ஜ்ஞே=அஞ்ஞானத்தால் குழிப்
பட்டவன் அல்லது ஸ-கஸ்வரூபியான பகவானை அடைந்தவன்,
இதற்கு

प्राज्ञेनात्मनासंपरिष्वक्तः ப்ராஜ்ஞேநாதநாஸம்பரிஷக்த: முத
லிய கருதிகள் பிரமாணம்.

नकञ्चन कामं कामयते நகஞ்சந காமி காமியதெ =இச்சிக்கக்
கூடிய யாதொரு வஸ்துவையும் இச்சிக்கிறதில்லையோ

नकञ्चनस्वप्नं पश्यति நகஞ்சநஸ்வபுந பஸ்யதி =ஸ்வாபத்திலுண்
டான யாதொரு வஸ்துவையும் பார்க்கிறதில்லையோ, தான், தன்
னுடைய காலம், அஞ்ஞானம், இவையனைவிட வேறு ஒன்றையும்
அறிகிறதில்லை என்பது கருத்து.

तत् सुषुप्तं तस्य स-ஷ-ஹு = அந்த ஸ்தானமானது சுஷுப்த
மென்று சொல்லப்படுகிறது.

सुषुप्तस्थानः स-ஷ-ஹுஸாநம் = சுஷுப்தத்தை ஸ்தானமா
யுடையவன். ஹிருதய தாமரை பூவின் துணியிலிருக்கிறவனெ
ன்று அர்த்தம்.

१ एकीभूतः என்கீஹுதஃ = வைசுவாநான் தைஜஸன் இவர்களு
டன் சேர்ந்து ஒன்றாக ஆனவன்.

प्रज्ञान घनः ப்ராநஹநம் = அவித்தையால் சூழப்பட்ட
ஜீவன் ஘ன பெந னென்று சொல்லப்படுகிறான். சுஷுப்தி காலத்
தில் ஜீவனுடைய ஸ்வரூபம், அஞ்ஞானம், அத்துடன் கூடின கா
லம் இம்மூன்றையும் ஜீவன் அறியும்படி செய்கிறபடியால் பிரஞ்
ஞானகனென்று சொல்லப்படுகிறான். प्रज्ञापितः + घनः (जीवः)
येन सः = प्रज्ञानघनः ப்ராஹிதஃ + ஹநம் (ஜீவஃ) பெநஹம் = ப்ராஹ
ஹநம் அல்லது ஘னப்ரஃ ஹநம்ப்ராஹம் என்று இனி சொல்லப்போ
கிறபடியால் பிரஞ்ஞானகன என்பதை கனப்பிரஞ்ஞன் என்பதின் மா
றுதலாக அறியலாம்.

आनन्दमयः ஆநந்தமயஃ = மிகுந்த ஆநந்தமுள்ளவன். यतोवाचो
निवर्त्तन्ते யதொவாவொ நிவந-ஹெ முகதிய கருதிகளில் இது
பிரசித்தம் என்பதை ஹி ஹி என்பது காட்டுகிறது.

आनन्दमुक् आनन्दஹு = விஷயானுபவ மன்றிரில் ஆநந்தத்
தை அனுபவிக்கிறவன். அனுபவிக்கும்படி செய்கிறவன். இவ்
விடத்திற் சொல்லிய ஸ்தூலபுக், பிரவிலித்தபுக், ஆநந்தபுக், இவைகள்
நித்திய ப்ரஹ்நந்தானுபவ ரூபத்துக்கு கிரீடாரூபமாயிருக்கிற
தாக அறியவும்.

चेतोमुखः தெதொஹு = ஸ்வரூபமான முகமுள்ளவன்.
ஞானஸ்வரூபமான ஸர்வாவயவ முள்ளவன் என்பது கருத்து
இந்த ஆநந்தமயத்வமும் சேதோ முகத்வமும் மேற் சொன்ன
இரண்டு ரூபங்களிலுமுண்டு.

प्राज्ञः ப்ராஹம் = அதிகமான ஒன்றையும் அறியும்படிச் சொ
யாதவன். ஜீவஸ்வரூபம், காலம், அஞ்ஞானம் இவைகளைத்தவிர
வேறு ஒன்றையும் அறியும்படி செய்யாததில் பிரஞ்ஞன் என்று
பெயர் சித்தித்தது.

तृतीयः पादः தூத்யஃ பாடிஃ = ஆத்மாவின்னுடைய மூன்றாவது
ரூபம் இதுவே. || 5 ||

உபநிஷத்தின் 6 - வது மந்திரம். (அக்ஷைவாதம்)

एष सर्वेश्वर एष सर्वज्ञ एषोऽन्तर्याम्येष योनिः सर्वस्य प्रभवाप्ययौ हि
भूतानाम् ॥ 6 ॥

ஊஷ ஸவெஹ்ஸுர ஊஷ ஸவஹ்ஸு வனஷ்வாதஸ்ய ஹ்ஸுஷ்ய
யொநிஃ ஸவஹ்ஸு ப்ரஹ்வாவ்யௌ ஹி ஹதாதாநாம் ॥ 6 ॥

एषः वनश्च=இந்த பிராஞ்ஞன்

सर्वेश्वरः स्ववेहसुर=சமஸ்தத்துக்கும் ஈசுவரன்

एषः वनश्च=இந்த பிராஞ்ஞன்

सर्वज्ञः स्ववहसु=சமஸ்தத்தை அறிந்தவன்

एषः वनश्च=இந்த பிராஞ்ஞன்

अन्तर्यामि ऋष्य-प्री=உள்ளே இருந்து நியமனம் செய்கிற
வன்.

एषः वनश्च=இவன்

सर्वस्य स्ववहसु=சமஸ்தத்துக்கும்

योनिः योनिः=உபாதான காரணம்

भूतानां हतानां=பூதங்களின்

प्रभवप्ययौ हि प्रहवाव्यौ=உத்பத்திப் பிரவாயங்க
ளும்

(एष एव वनश्च वनव=இவனே)

ச-பா:—एष सर्वेश्वरः वनश्च स्ववेहसुर=இந்த ஈஷ்வரத்திற்கு, அஃ
மானியான பிராஞ்ஞன் தன் ஸ்வரூபத்திலிருந்து கொண்டு அஃ
வது உபாதியற்ற சைதன்னிய ஸ்வரூபமாக இருந்துகொண்டு சகல
பிரபஞ்சத்துக்கும் ஈசுவரனாயிருக்கிறான். அதாவது சகலத்தையு
யும் நியமனம் செய்கிறான். மற்றவர்கள் சொல்லுவதுபோல சக
வரனை இதைவிட வேறாக பாவிக்கமுடியாது. प्राणवन्धनं हि संश्रमनः
प्राणवन्धनं ஹி ஸொஷீதநஃ = அதாவது “மனஸ் சப்தத்
தால் கூறப்படும் ஜீவன் பிராண சப்தத்தால் கூறப்படும் பிஷ்ம
மாகவே ஆய்விடுகிறான்” என்கிற சுருதியும் மேற்கூறிய அர்த்தத்
தையே விவரிக்கிறது.

एष सर्वज्ञः वनश्च स्ववहसु=இவனே சர்வ பீதங்களுள்ளவ
னாய் சகலத்தையும் அறிகிறான்.

एषः अन्तर्यामि वनश्च ऋष्य-प्री=சமஸ்தபூதங்களின் உள்
ளே பிரவேசித்து சமஸ்தத்தையும் நியமனஞ்செய்கிற நயபால் இவ
ன் அந்தர்யாமி.

एषयोनिः सर्वस्य वनश्च योनिः स्ववहसु=சமஸ்தமான தகத்
தும் இவனிடத்திலின் தும் உண்டாவதால் இவனே சமஸ்தத்துக்
கும் காரணம். ॥ 6 ॥

II - 4 - வது மந்திரம். (விசிஷ்டாத்வைதம்)

ரஃ பாஃ:-

யோநி: பொநிஃ=ஸ்தானம். மற்ற பதங்கள் ஸ்பஷ்டம். விசுவன் தைஜஸன் பிராஞ்ஞன் மூன்று பேர்களும் பகவானுடைய சரீரமாகையால் சர்வேசுவர த்வாதி குணங்கள் இம்மூன்று பேர்களுக்கும் சமானமாயிருந்தாலும் அவரவர்களுக்குத் தனித்தனியே ஏற்பட்ட மேற்சொன்ன குணங்களுடன் அவரவர்களிருப்பதாக தியானம் செய்யவேண்டியது என்பது கருத்து. (6)

கூ. பா.

அ-கை :-இந்தப்பிரகாரம் மூன்று பாதங்களையும் நிரூபணம் செய்து நான்காவது பாதத்தை நாந்த: பிரஞ்ஞ 8 என்கிற மந்திரத்தில் நிரூபணம் செய்ய இச்சித்திரவாய், வைசுவாநராதிகளுடைய ஸ்தானம், வியாபாரம் முதலியவைகளைச் சொல்லுவதற்குமூன் நான்கு ரூபங்களுடைய மஹிமையைக் கூறுகிறார்.

ரஃ: வனஷஃ = மேற்சொன்ன ரூபங்களுடனும் இனி சொல்லப்போகிற ரூபத்துடனும் கூடின ஆத்மா. ஏஷ: என்னும் பதத்தின் ஆவிர்த்தியானது ரூபங்களில் இந்த வேதத்துக்கிருக்கும் தாற்பரியத்தைக் கூறுகிறது. இதனால் (அதாவது இந்த ரூபங்களை வேதம் ஒப்புக்கொள்ளுகிறபடியால்) இந்த குணங்கள் அஞ்ஞானத்தால் கற்பிக்கப்பட்டவை என்று சொல்லும் பக்தம் தள்ளப்படுகிறது.

சर्वेश्वर: ஸவெ-ஸ்வரஃ=ஜாக்கிறதாதி நான்கு அவஸ்தைகளுடன் கூடின சகல வஸ்துக்களுக்கும் சேஷி அதாவது பிரதானமாயிருக்கிறவன்.

सर्वज्ञ: ஸவ-ஜ்ஞஃ=சகல பிரபஞ்சத்தின் தன்மையையும் ஸ்வரூபத்தையும் அறிகிறவன்.

अन्तर्यामि आद्यात्मा = சரீரத்துக்குள்ளிருந்துகொண்டு நியமனம் செய்கிறவன்.

हि = எக்காரணத்தால்

भूतानां ஸகலாத்மா = பிராணிகளுடைய

प्रमवाप्ययौ ப்ரமவாப்யயோ=உற்பத்தி விஞ்சக்களுக்கு மேலாவாயிருக்கிறோர் ஆக்காரணத்தால்

सर्वस्य ஸவ-ஸ்வஃ=சகல ஜகத்துக்கும்

யோநி: பொநிஃ=காமணமாயிருக்கிறவன் || 6 ||

I - 6 - வது மந்திரம். (துவைதம்)

அ-கை :—இந்தப்படி விசுவாதி முன்றின் மஹிமையை நிரூபணம் செய்து நான்த: ப்ரஜ் நான்தம் ப்ரஜை = என்கிற வாக்கியத்தால் நான்காவது ரூபத்தின் மஹிமையை சொல்ல இச்சித்து, நான்கின் மஹிமையையும் ஒரே காலத்தில் கூறுகிறார்.

एषः वनश्च = முன் கூறப்பட்டும் இனி கூறப்படப் போகிறது மான ரூபங்களுடன் கூடின ஆத்மா (ஏஷ: என்று அடிக்கடி கூறுவதானது தாற்பரியத்தைக் கூறுகிறது.)

सर्वेश्वरः स्वप्नोऽप्यसौ = சகலத்துக்கும் அதிபதி

एषः वनश्च = இந்த ஆத்மா.

सर्वज्ञः स्वप्नोऽप्यसौ = சகல விஷயங்களின் ஞானமுடையவன்

एषः वनश्च = இந்த ஆத்மா

अन्तर्यामि स्रज्य-धारी = பிராணிகளுக்குள் இருந்துகொண்டு சகலத்தையும் நியமனம் செய்கிறவன்

एषः वनश्च = இந்த ஆத்மா

सर्वस्योनिः स्वप्नोऽप्यसौ = சகலத்துக்கும் காரணம்.

भूतानां प्रभाष्ययौ ஹதாநாஹ் ப்ரஹ்வாவ்யொயௌ = இந்த வாக்கியம் முன் சொல்லிய யோனி என்பதற்கு வியாக்கியான ரூபம் பூதங்களின் அதாவது பிராணிகளின் உற்பத்தி விநாசங்கள் ஆக மாவிடமிருந்து உண்டாவதால் யோனி அதாவது காரணம் யிருக்கிறான் என்று அர்த்தம்.

चतुर्धावस्थितो देहे परमात्मा सदानतः ।

वैश्वानरो जागरितस्थानगो गजवक्रकः ॥

निर्माता बाह्यसंवित्तेर्जीवानां तदगोचरः ।

अष्टादशमुखान्यस्य पुमाकाराणि सर्वशः ॥

मध्यमंतु गजाकारं चतुर्बाहु धरः पुमान् ।

पादौ हस्ता इति सप्तांग ईरितः ॥

स्थूलान्भोगानिद्रियैः चक्षुभान्मुक्तेन चाशुभान् ।

विश्वं स्थूलं समुद्दिष्टं सर्वगम्यत्व हेतुतः ॥

तत्संबंधी नरोनाशाद्वैश्वानर उदाहृतः ।

विनायकस्तु विश्वस्य ध्यानादैर्द्रव्यवक्रतां ॥

तथैव तैजसध्यानादिध्याना दिद्रतां ।

चतुध्यानात्त रुद्रत्वं रुद्र आपजनार्दनात् ॥

एवं भूतगुणो विष्णुश्चतुरात्मा परात्परः । (इति महायोगे).

जाप्रदर्शन संस्काररूपत्वात्स्वप्नगंतुयत् ॥

प्रविचिक्तं तु तज्ज्ञान कारणोत्तर्ज्ञ उच्यते ॥ (इति वाराहे).

तन्मात्रस्य सकालस्य यतः प्रज्ञः प्रदर्शनात् ॥ (इति प्रकाशिकायां).

நவராத்திரி பூசையெழுந்ததால் தான் நவராத்திரி பூசை நடைபெற்றது.

(இதி புகார்பிசாயார்)

॥ अथ गौडपादीयकारिकाः ॥

॥ अत्रैते श्लोका भवन्ति ॥

बहिः प्रज्ञो विभुर्विश्वो ह्यन्तः प्रज्ञस्तुतैजसः ।

घनप्रज्ञस्तथा प्राज्ञ एक एव त्रिधा स्मृतः ॥ 7 ॥

॥ சுய மௌவபாடியகாரிகாஃ ॥

॥ சுனெதுதெ ஸ்ராகா ஹவந்தி ॥

வஹிஃ ப்ரஜ்ஞா விஹ-விபுஸ்யா ஹ்யந்தஃ ப்ரஜ்ஞஸ்து-தெஜஸஸி ।
வநப்ரஜ்ஞஸ்தா ப்ராஜ்ஞ வனக வனவ த்ரிதா ஸ்மர்தஃ ॥ 7 ॥

அந்ர சு-து = இவ்விடத்தில் இந்த உபநிஷத்தின் . அர்த்தத்தில்

ஏதே வனதெ = இந்த

శ్లోகா: ஸ்ராகாஃ = சுலோகங்கள்

भवन्ति ஹவந்தி = இருக்கின்றன

विश्व: விஸ்வஃ = விசுவன்

विभु: விஹ-ஃ = எங்கும் விரிபுகள்

बहिःप्रज्ञः வஹிஃப்ரஜ்ஞஃ = வெளியில் பிரஞ்ஞாபுள்ளவன்

तैजसः தெஜஸஸி = தைஜஸன்

अन्तःप्रज्ञः तु சுஹ்யஃப்ரஜ்ஞஃ - து = உள் பிரஞ்ஞாபுள்ளவன்

तथा தயா = அப்படியே இந்தப் பிரகாரம்

प्राज्ञः ப்ராஜ்ஞஃ = பிராஞ்ஞன்

घनप्रज्ञः வநப்ரஜ்ஞஃ = கனப்பிரஞ்ஞன்

एक एव वनक वनव = ஒரு ஆத்மாவே

त्रिधा த்ரிதா = மூன்றுவிதமாக

स्मृतः ஸ்மர்தஃ = நினைக்கப்படுகிறது சொல்லப்படுகிறது

காரிகையின் 2-வது சுலோகம்.

दक्षिणाक्षिमुखे विश्वो मनस्यन्तस्तुतैजसः ।

आकाशे च हृदि प्राज्ञस्त्रिधा देहे व्यवस्थितः ॥ 8 ॥

தக்சிணாக்ஷிமுகே-வெ விஸ்யா மனஸ்ய-அந்தஸ்து-தெஜஸஸி ।

ஆகாஸே-அ ஹ்ரி-ப்ராஜ்ஞஸ்த்ரிதா-தெஜஸஸி-தஃ ॥ 8 ॥

दक्षिणाक्षिमुखे தக்சிணாக்ஷிமுகே = வலது கண்ணின் அடிப்படையில்

विश्व: விஸ்வஃ = விசுவரூபமாயும்

अन्तः சுஹ்யஃ = உள்ளே

मनसि மனஸி = மனத்தில்

तैजसश्च தெஜஸஸு = தைஜஸரூபமாயும்

हृदि ஹ்ரி = ஹ்ரிருதயத்திலிருக்கிற

आकाशे ஆகாஸே = ஆகாசத்தில்

प्राज्ञश्च प्राज्ञैः = பிராஞ்ஞரூபமாயும்

(आत्मा श्रुता = ஆத்மா)

त्रिधा प्रिया = மூன்றுவிதமாக

देहे देहे = தேகத்தில்

व्यवस्थितः व्यवस्थितः = இருக்கிறான்

இந்த உபநிஷத்தின் முந்தின ஆறு மந்திரங்களின் அர்த்தத்தை ஸ்ரீரௌட பாதாசாரியருடைய ஒன்பது சுலோகங்கள் கூறுகின்றன.

बहिःप्रज्ञः.....अप्यन्विष्यते..... = பதவரைபிற் சொல்லியது போலவே.

இதற்கு அபிப்பிராயம் :—ஒரே ஆத்மா மூன்று ஸ்தானங்களிலும் கிரமமாக இருப்பதிலும், “அவனே நான்” என னும் ஸ்மரணையால் உண்டாகும் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தாலும் ஆத்மா மூன்று ஸ்தானங்களை விட வேறு என்றும், ஒன்று என்றும், சுத்தமென்றும், அசங்கமென்றும் சித்திக்கிறது. மஹா மத் சிபாதி திருஷ்டாந்தத்தைக் கூறும் சுருதி இதற்குப் பிரமாணம்

ஜாக்மிரா வஸ்தையிலேயே விசுவாதி மூன்றின் அனுபவத்தையும் காண்பிவிக்கும் பொருட்டு இந்த சுலோகம் ஆரம்பிக்கப் படுகின்றது. வஸ்து கண்ணில் முக்கியமாயிருந்து கொண்டு ஸ்தூல பதார்த்தங்களைப் பார்க்கிறவன் விசுவன் என்று தியான நிஷ்டையி லிருக்கிறவர்கள் அறிகிறார்கள். இதற்குச் சுருதிப்பிரமாணம் :—“इन्द्रोहवै नामैष योऽयंदक्षिणेऽक्षःपुरुष” “உன்பொஹ வெ நாநெஷெ யொதயஃஹிணைதக்ஷுஷ்டி-ஈர-ஷெ”(பிரஹ்ம IV-2-2)

இதற்கு அர்த்தம் :—வஸ்து கண்ணிலிருக்கிற விசுவனே சூரியாந்தர கதனாயும் பிரகாச ஸ்வரூபமாய் இருக்கிற விராட் பிருஷன்.

ஆகேஷபம் :—சூட்சுமப் பிரபஞ்சாபிமானியாயும் சூரிய மண்டலாந்தர கதனாயும், சமஷ்டி-சூட்சுமதேகத்தோடு கூடியும், கண்ணிலிருக்கிற இந்திரியத்தை அனுக்கிறகின்றவனாய் இருக்கிற ஹிரணிய சர்பன் சம்சாரியான ஜீவனை விட வேறு. ஸ்தூலப் பிரபஞ்சாபிமானியாயும், சூரிய மண்டலத்திலிருக்கிறவனாயும், சமஷ்டி-ஸ்தூல தேகத்தோடுகூடியும், கண்ணுகிற கோளசுத்தாக்கு அனுக்கிறகின்றவனாய் இருக்கிற விராட் ஆத்மாவும் ஜீவனை விட வேறு. சேஷத்திராஞ்ஞனே வியஷ்டதேக முள்ளவன் வஸ்து கண்ணிலிருந்துகொண்டு பார்க்கிறவன், சக்ஷ-ஹிந்திரியத்தை நியமனம் செய்கிறவன், சரீர இந்திரியங்களுக்கு ஸ்வாமி ; மேற் சொல்லிய சமஷ்டி-ஸ்தூல

சூட்சுமதேகாபி மானிகளை விடவேறு. ஆகவே சமஷ்டியான ஹிரணிய கர்பனும் விராட்டும், வியஷ்டியான ஜீவனும் வெவ்வேறாயிருப்பதால் ஒன்று என்று சொல்லுவது அயுத்தம்.

சமாதானம் :—இந்த ஆக்ஷேபம் சரியன்று. வடுவெனின் கற்பிக்கப்பட்ட பேத மிருந்தாலும் வாஸ்தவத்தில் பேதம் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. சுருதிப் பிரமாணம் :—

(1) एकोदेवःसर्वभूतेषुगूढः வனகொடுவஃஸவபூலகுடுதஜஸஃ (சுவே VI-11) பிரகாச ஸ்வரூபமான ஒன்றே சகல பூதங்களிலும் மறைபட்டிருக்கிறது.

(2) क्षेत्रज्ञं चापिमांविद्धि सर्वक्षेत्रेषुभारत क्षेत्रज्ञஃ வாவியோஷிஷி ஸவபூக்ஷெடுதுஷஃவாராத (கீதை XIII-3) “என்னை சகலபிராணிகளிலுமிருக்கிற ஆத்மாவாக அறி”

(3) अविभक्तं च भूतेषु विभक्तमिव च स्थितं अविवक्षितं உவஹிதஃ வஹிதஃ (கீதை XIII-17) பூதங்களில் விபாகமடையாமலிருந்தாலும் விபாகம் அடைந்தது போல் அது இருக்கிறது. (இதுவரையில் சமஷ்டியான ஹிரணியகர்பாதிகளும் வியஷ்டியான ஜீவனும் வேறல்லவென்று நிரூபிக்கப்பட்டது. இனி வஸ்துகண்ணைக் குறிப்பிட்டதின் பிரயோசனத்தைக் காட்டுகிறார்.) சகல இந்திரியங்களும் ஞானசாதகமா மிருந்தாலும் வஸ்து கண்ணில் ஞானசாமர்த்தியம் விசேஷமாய்க் காணப்படுவதால், அதில் விவகன் இருக்கிறான் என்று குறிப்பிடப்பட்டது.

मनस्यन्तस्तु तैजसः तेनஸ்யுஞஸுஃடுதஜஸஃ :—வஸ்துகண்ணிலிருக்கிற விசுவன் ரூபத்தைப் பார்த்து, பிறகு கண்ணைமூடி, பார்த்ததையே மனதில் ஸ்மரித்து, ஸ்வப்னத்தில் போல் வாசனா ரூபமாய் விளங்கும் அந்த ரூபத்தையே உள்ளே பார்க்கிறான். ஜாக்கிறக் காலத்தில் விஷயங்களை எப்படி பார்க்கிறானோ அப்படி ஸ்வப்னத்திலும் வாசனா விஷயங்களைப் பார்க்கிறான். ஆகையால் மனதிற்குள்ளிருக்கும் தைஜஸனும் விசுவனே.

आकाशे च हृदिप्राज्ञः சூகாஸௌ உஹுஷிபுரஃஃ—மேலும் எந்த விசுவன் தைஜசபாவத்தை அடைந்திருக்கிறானோ அவன் ஸ்மரணை என்னும் வியாபாரத்தினின்றும் நிவிர்த்தி அடைந்து, மனோவியாபார மில்லாததால் ஹிருதயத்திலிருக்கிற ஆகாசத்திலிருந்து சொண்டு பிராஞ்ஞாகி கனப்பிரஞ்ஞாகி விடுகி

றான். அதாவது பிராஞ்ஞனுடைய லக்ஷத்துடன் கூடினவனாகி
றான். தர்சனம், ஸ்மரணை இவைகள் மனதின் கற்பனைகள். இவை
களில்லாத சமயத்தில், ஹிருதயத்தில் யாதொரு விசேஷமன்
றியல் அவ்வியாகிருதபிராணனாக இருக்கிறதே ஜாக்கிரத்தில் காஷு-
ப்தி எனப்படும். “प्राणो ह्ये वैतान्सर्वान्संवृद्धे” “புராணொஹொ
வெதாநு ஸவபூநு ஸவ்ஹுஹீக்தே” (சா IV-3-3) பிராணனே
சகலத்தையும் தன்னிடத்தில் இழுத்துக் கொள்ளுகிறது என்று
கருதி சொல்லுகிறது. ஆகையால் பிராஞ்ஞன் ஜாக்கிரத்திலுள்ள
காஷுப்தியில் அவ்வியாகிருதமான பிராணனாக இருக்கிறான் என்
று சொன்னது யுத்தமே. மேலும் தைஜஸனே ஹிரணியகர்ப்பன்.
ஏனெனின் ஹிரணியகர்ப்பன் சமஷ்டி மனதிலிருக்கிறவன். தைஜ
ஸன் வியஷ்டி மனதிலிருக்கிறவன். சமஷ்டி வியஷ்டி மனது ஒன்
றானதால் அவைகளிலிருக்கிற ஹிரணிய கர்ப்பனும் தைஜஸனும்
ஒன்று என்று கூறுவது யுத்தமே. மேலும் मनोमयोऽयं पुरुषः ॥ 2 ॥
யொபாபம்பாபாஷா என்கிற (பி V-6-1) கருதிப்படி புருஷன்
மனோமயன் ஹிரணியகர்ப்பன், புருஷரூபம். ஆகையால் ஹிரணிய
கர்ப்பனுக்கும் மனது சித்திகிறது. ஆகையால் இந்த மனதிலிருக்
கிறதைஜஸனே ஹிரணியகர்ப்பன் என்று சொல்லுவது யுத்தம்.

ஆசேஷம் :—தூங்குகிறவன் சமீபத்திலிருக்கிற ஜன்ங்கள்,
பிராண வியாபாரத்தை வியக்தமாய் பார்க்கிறதினால் காஷுப்தியில்
பிராணன் இருக்கிறான், அவன் நாம ரூபங்களால் வியக்தமாயி
ருக்கிறான். மேலும் तदस्यैव स वैरूपमभवन् தவநதஸெவஸவெபு
ராவஸைவநு என்கிற (பி I-5-21) கருதிப்படி காஷுப்தி அவஸ்
தையில் வாகாதி இந்திரியங்களும் பிராணரூபமாகவே இருக்கின்
றன ; ஆகையால் பிராணன் வியாகிருதன் (ஸ்பஷ்டம்) என்று சொ
ல்லுவது யுத்தம். ஆகையால் பிராணன் அவ்வியாகிருதன் என்று
எப்படிச் சொல்லலாம்.

சமாதானம் :—(அவ்வியாகிருதமும் பிராணனும் ஒரு லக்ஷ
ணத்துடன் கூடியிருப்பதால் இரண்டும் ஒன்று என்று சொல்லுவ
தில் தோஷமில்லை என்றார்) இது தோஷமன்று. ஏனெனின் அவ்
வியாகிருதத்திற்கு (மாயைக்கு) தேசகாலவிசேஷங்களில்லை. அவ்
வியாகிருதமோ தேசத்தாலும் காலத்தாலும் வஸ்து வாலும் பரிச்
சேதமற்றது. காஷுப்தியில் திரஷ்டாவான பிராஞ்ஞனுடைய
பிராணனும் அப்படியே. ஏனெனின் பிராஞ்ஞனுடைய திருஷ்டி-
க்கு அக்காலத்திலுள்ள பிராணன் தேசகாலவஸ்து பரிச்சேதம

டைந்திருப்பதாகக் காணப்படுகிறதில்லை. ஆகவே இருவருக்கும் இலக்ஷணம் ஒன்றாக இருப்பதால் இருவரும் சமம் என்று சொல்லுவதில் விரோதமில்லை.

ஆ :—“ இந்த பிராணன் என்னுடையது” “ இந்த பிராணன் அவனுடையது” என்பதாய் தேசப்பரிச் சேதம் காணப்படுவதால் இருவருக்கும் ஒரு இலக்ஷணம் ஏற்படவில்லை. ஆகையால் இருவரும் ஒன்று என்று சொல்லக்கூடாது.

ச :—ஜாக்கிராவஸ்தையில் பிரதி ஸ்தூல சரீரத்தை உத்தேசித்து “ என்னுடையது” “அவனுடையது” என்கிற அபிமானத்தால் பிராணன் வியாகிருதன் என்று தோன்றினாலும், ஈஷாப்தி அவஸ்தையில் சரீர பரிச்சேதம் காணப்படாததால் நான் என்னுடையது என்னும் அபிமானமும் காணப்படவில்லை. ஆகையால் பிராணன் அவ்வியாகிருதன் என்று சொல்லுவதில் விரோதமில்லை. நான் என்னுடையது என்னும் அபிமானமுள்ளவர்களுக்கு மரண காலத்தில் அபிமானமிராமற் போவதால் பிராணன் காமகுடபங்களை இழந்து அவ்வியாகிருதனாகிறான். அப்படியே பிராண அபிமான முள்ளவர்களுக்கும் ஈஷாப்தியிலும் அபிமான மில்லாமற் போய் விடுகிறது. இப்படி அபிமான மில்லாமையால் பிராணன் அவ்வியாகிருதன் என்று சொல்லலாம்.

மேலும் तद्धेतुं तद्व्याकृतमासीत्तन्नामरूपाभ्यामेव व्याक्रियते (பிரஹ்மசூத்ரம் 4-1-7) தோவீ தந்நாஜாஹ்வாஸ்யாஸ்யேவ வ்யாக்ரயாதேத என்கிற (பி I-4-7) சுருதிப்படி அதிதைவமான அவ்வியாகிருதன் ஜகத் சிருஷ்டிக்குக் காரணமாக இருக்கிறதுபோல் பிராணன் என்பதும் பிராஞ்ஞனும் ஜாக்கிற ஸ்வப்நங்களின் உற்பத்திக்குக் காரணமாக இருக்கிறான் ஆகவே காரியத்தை உத்தேசித்து காரணமாக இருக்கிறதன்மை இருவர்களுக்கும் சமமாயிருப்பதால் இவர்களும் ஒன்று என்று சொல்லலாம்.

மேலும் உபாதியை உத்தேசித்து இருவரும் ஒன்று என்று சொன்னதுபோல் உபாதியுடன் கூடினதையும் உத்தேசித்து ஒன்று என்று ஏற்படுகிறது. எப்படி எனின் அவ்வியாகிருதன் தூடன் கூடினவன் ஈசுவரன். ஈஷாப்தியில் பிராணனுடன் கூடினவன் ஜீவன். இருவர்களுக்கும் அதிஷ்டாதா சித்ஸ்வரூபம். ஆகையால் இரண்டு பேர்களும் ஒன்று.

ஆகவே முன் சொன்ன புத்திகளால் பிராணனும் அவ்வியாகிருதனும் ஒன்றாக இருப்பதால் பிராணனுக்குக் கூறிய விசேஷணங்களான **एकीभूतः प्रज्ञानधनः** வனகீஹதஃபுஜோ நபநஃ இவைகள் பொருந்தும்.

ஆ:—பிராண சப்தம் ஐந்து விருத்திகளுடன் கூடின வாயுவை கூறுகிறதினால் எப்படி அவ்வியாகிருதத்தை பிராண சப்தத்தால் கூறலாம்.

ச :—மற்ற இடங்களில் பிராண சப்தம் பஞ்சப் பிராணன்களைக்கூறினாலும் இவ்விடத்தில் **प्राणबन्धनं हि सोम्यमनः** ப்ராணபநயநஃ ஹி ஸொஜ்யேநஃ என்கிற சுருதியில் மனது சுஷுப்தியில் தன்னுடைய லயத்துக்கு ஆதாரமான பிராணனுடன் கட்டப்பட்டுப் போகிறது என்று சொல்லியிருப்பதால் அவ்வியாகிருதத்திற்கு பிராண சப்தத்தை உபயோகிக்கலாம்.

ஆ :—நீ சொன்ன சுருதியானது **सदेवसोम्य** ஸடேவஸொஜ்யே என்று சத் அதாவது பிரம்மத்தைக் கூறும் பிரகாணத்திலிருப்பதால், பிராண சப்தம் பிரம்மத்தைத் தான் கூறும், அவ்வியாகிருதத்தை கூறமாட்டாது.

ச :—இதில் தோஷமில்லை. ஏனெனின் அந்த பிரகிரணம் சுத்தப் பிரம்மத்தைக் கூறாமல் மாயா சபளித பிரம்மத்தைக் கூறுகிறது. ஆகையால் அவ்வியாகிருதத்தை பிராண சப்தத்தால் கூறலாம். அவ்விடத்தில் சுத்தப் பிரம்மத்தைப் பிராணன் கூறினாலும் சகல காரியங்களுக்கும் காரணமாயிருக்குந்தன்மையை விடாமலே அதைக்கூறுகிறது. சுத்தப்பிரம்மத்தை அந்த ஸத் சப்தமும் பிராண சப்தமும் கூறும் பசுஷத்தில **“नोति नोति”** “நெதி நெதி” (புIII-2-11) **“यतोवाचो निवर्त्तन्ते”** “யதொவாவொ நிவத-ஹெ” (தை II-4-9) **“अन्यदेवतद्विदितादथो अविदितात्”** “கநஜ்)டேவத அவிதாதயொ கவிதிதாஸ” (கே I-3) என்று சொல்லியிருக்கவேண்டும் **नसत्तनासत्** நஸதநாஸஸ என்கிற வாக்கியப்படி சுத்தப் பிரம்மமே கூறப்பட்டிருக்கும் பசுஷத்தில்குஷுப்தியிலும் பிரளய காலத்திலும் பிரம்மத்தில் லயமடைந்து பிரம்மத்துடன் ஒன்றாகப்போகும் ஜீவர்கள் மறுபடியும் வெளிக்கிளம்ப மாட்டார்கள். அல்லது முக்தி தசையில் சுத்தபிரம்மத்தை அடைந்த முக்தர்களும் மறுபடியும் உண்டாகும்படி நேறிடும். ஏனெனின் அஞ்ஞானமாகிற காரணம் ஒரு வருக்கு மில்லை. மேலும் ஞானத்தால் தஹிக்கக்கூடிய காரணமில்லாததினால் ஞானம் வியர்த்தமாகும். ஆகையால், சகல சுருதிகளிலும் சபள (அஞ்ஞானசகித) பிரம்மம் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதால் ஸத்தானது பிராணன் என்றும் காரணமென்றும் சொல்லப்

படுகின்றது. அனாதியாயும் அநிர்வாச்சியமாயுமிருக்கிற அஞ்ஞானத்துடன் கூடின பிரம்மமே காரணமென்று சொல்லியிருப்பதால் சுத்தப் பிரம்மம் (1) अक्षरात् परतः परः अक्षरात् परतः परः (முII-1-2) அதாவது சிரேஷ்டமான அக்ஷரத்தைவிட சிரேஷ்டம் (2) सवाद्याभ्यन्तरोद्यजः ஸ்வாஹ்யோஹ்யைரோஹ்யஜஃ (முII-1-2) அதாவது காரணரூபமாயும் உண்டாகாதவர், காரிய ரூபமாயு முண்டாகாதவர் (3) यतो वाचो निवर्त्तन्ते யதொ வாவொ நிவதத்னொ (தைII-4-9) எதினிடனின்றும் வாக்கு திரும்பி விடுகிறதோ (வாக்குக்கு எட்டாதது என்பது கருத்து) (4) नेति नेति நெதி நெதி (பு III-2-11) இல்லை இல்லை முதலிய சுருதி வசனங்களால் அஞ்ஞான (காரண) சகிதமற்றதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த பிராஞ்ஞ சப்தத்தால் கூறப்பட்டவனுக்கே துரியனாகையால் தேகாதி சம்பந்த மற்றதாயும் பாரமார்த்திகமாயு மிருக்கிற அபீஜா வஸ்தையை அதாவது அஞ்ஞான சம்பந்த மற்ற அவஸ்தையை சுருதி இனிதனியே கூறுகிறது. தூங்கி எழுந்திருந்தவனுக்கு “நான் ஒன்றும் அறிய வில்லை” என்னும் ஸ்மரணை காணப்படுவதால் அஞ்ஞான சகிதகாரணாவஸ்தை தேகத்தில் அனுபவிக்கப் படுகிறது. ஆகவே தேகத்தில் மூன்றுவிதமாக தேகத்திலிருக்கிறான் என்று மூலத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

II - 5 - வது மந்திரம். (விசிஷ்டாத்வைதம்.)

அ-கை :—உபநிஷத்தானது, தான் ஸ்வயம் பிரமாணமாக இருந்தாலும் தான் சொன்ன அர்த்தத்தை திடப்படுத்துவதற்காக தன்னால் சொல்லப்பட்ட விஷயத்தை மந்திரங்களாலும் கூறுகிறது.

अत्र सूत्र=மேற்சொன்ன அர்த்தங்களில்

(सवादिनः स्ववादिनः=சொன்ன அர்த்தத்தை அனுசரித்துச் சொல்லுகிற)

एते श्लोकाः वनते श्रौतकाः=இந்த மந்திரங்கள்

भवन्ति अवन्ति=ஏற்பட்டிருக்கின்றன. வைசுவாநரனை பதறி பிராஞ்ஞன் என்றும் தைஜஸனை அந்த : பிராஞ்ஞன் என்றும் பிராஞ்ஞனை பிராஞ்ஞானகனென்றும் சொல்லிய அர்த்தத்தை பிரதிபாதிக்கும் மந்திரங்களையே அடியில் வரும் சுலோகங்களும் விவரிக்கின்றன.

विश्वः विश्वः=வைசுவாநரன். மற்ற பதங்களின் அர்த்தத்தை முன்போலவே செய்துகொள்ளவும்.

एकएव तृधास्मृतः वनकवनव त्र्युपास्युतः = மந்திரதிரிஷ்டா
வான பிரம்மாவானவர் இந்த பகவத் ரூபங்கள் ஒன்று என்று தான்
சொன்னார்.

I - 7 - வது மந்திரம். (துவைதம்.)

அ-கை :—உபநிஷத்தேப் பிரமாணமாக இருந்தாலும், அதி
னால் கூறப்பட்ட அர்த்தத்தை ஸ்திரப்படுத்தும்பொருட்டு பிரம்
மாவால் பார்க்கப்பட்ட மந்திரங்களும் கூறப்படுகின்றன.

अत्र एतेऽक्षाः सप्त वनतेऽष्टोकाः = மேற்சொன்ன விஷ
யத்தில் பிரம்மாவால் பார்க்கப்பட்ட சுலோகங்கள் அனுசரித்துச்
சொல்லுகிறதாக இருக்கின்றன. வைசுவானரன் பஹி: பிரஞ்ஞன்
என்றும், தைஜஸன் அந்த: பிரஞ்ஞன் என்றும், பிராஞ்ஞன்
பிரஞ்ஞானகன னென்றும் சொல்லிய அர்த்தத்தை இந்த மந்தி
ரம் கூறுகிறது.

विश्वः विश्वः = வைசுவானரன் என்றும் ரூபம்

विभुः विश्वः = சர்வ வியாபகமா யிருந்துகொண்டு

बहिः प्रज्ञः पृथिवीः प्रज्ञः = வெளியிலுள்ள பதார்த்தங்களின்
ஞானத்தை உண்டு பண்ணுகிறது

तैजसः तैजसः = தைஜஸ்ரூபம்

अन्तः प्रज्ञः सप्तः प्रज्ञः = ஸ்வப்நத்திலுள்ள பதார்த்தங்களின்
ஞானத்தை உண்டு பண்ணுகிறது.

तथा त्र्युपा = அப்படியே

प्राज्ञः प्राज्ञः = பிராஞ்ஞ ஸ்வரூபம்

घनः प्रज्ञः घनः प्रज्ञः = அஞ்ஞானத்தால் மூடப்பட்ட ஜீவனு
க்கு ஆத்மா, காலம், அஞ்ஞானம் இவைகளின் ஞானத்தை
உண்டு பண்ணுகிறது.

एकएव त्रिधास्मृतः वनकवनव त्र्युपास्युतः = ஒரே பரமாத்மா
3 விதமாக இருக்கிறதாக பிரம்ம தேவர் சொல்லி யிருக்கிறார்.

பிரமாண வாக்கியம் :—

प्रमाणस्य प्रमाणं च बलवद्विद्यते मुने ।

ब्रह्मदृष्टाद्यतोमन्त्रान् प्रमाणं सलिलेश्वरः ।

अत्रल्लोका भवन्तीति चकारेव पृथक् पृथक् ॥ (इति गारुडे).

प्रमाणम्) प्रमाणम्) प्रमाणम्) प्रमाणम्) प्रमाणम्)

प्रमाणम्) प्रमाणम्) प्रमाणम्) प्रमाणम्) प्रमाणम्)

सप्तः प्रमाणम्) प्रमाणम्) प्रमाणम्) प्रमाणम्) प्रमाणम्)

(உதி மார-வெ)

II - 6 - வது மந்திரம். (விசிஷ்டாத்வைதம்)

அ-ரை:--இது ஜாக்கிறத் ஸ்வப்ந சூஷுப்தி ஸ்தானங்கள் விஷயமாய் சுலோகம்.

दक्षिणाक्षिमुखे दिक्षिणாக்क्षितिः=வலதுகண்ணின் முன் பக்கத்தில்

मनासि श्रुत्वा=இது அந்த: என்பதற்கு வியாக்கியானம்

आकाशे च हृदि सुकाशेऽहो=ஹிருதயாகாசத்தில் ஹிருதய தாமரையின் நுணியில் என்பது கருத்து.

तृधा देहव्यवस्थितः त्रिधा शरीरेण व्यवस्थितः=அந்த பகவான் ஒருவரே. இந்த தேகத்தில் மூன்று விதமாக இருக்கிறார் என்பது கருத்து. (8)

I - 8 - வது மந்திரம். (துவைதம்.)

ஜாகரிதஸ்தானம், ஸ்வப்நஸ்தானம், சூஷுப்தி ஸ்தானம் இவைகளை யுடையவன் என்று கூறிய அர்த்தத்தை இந்த மந்திரம் கூறுகிறது.

दक्षिणाक्षिमुखे दिक्षिणாக்क्षितिः=வலது கண்ணின் முன் பக்கத்தில்

विश्वः विष्णुः=விசுவனும்

मनासि अन्तः श्रुत्वा=மனதில்

तैजसः तैजसः=தேஜஸனும்

आकाशे च हृदि सुकाशेऽहो=ஹிருதயத்திலுள்ள ஆகாசத்தின் முன் பக்கத்தில்

प्राज्ञः प्राज्ञः=பிராஞ்ஞனும் இவ்விதமாக

त्रिधा देह व्यवस्थितः त्रिधा शरीरेण व्यवस्थितः=பரமாத்மா சரீரத்தில் மூன்றுவிதமாயிருக்கிறான்.

காரிகையின் 3-வது சுலோகம்.

विश्वो हि स्थूलभुद् नित्यं तैजसः प्रविविक्तभूक् ।

आनन्द भुक्तया प्राज्ञस्त्रिधा भोगं निबोधत ॥१॥

விஷ்ணு ஹி ஸூக்ஷ்ம-ஹி நித்யம் தெஜஸஃ ப்ரவீவிக்த-ஹி
ஆநந்த-ஹி ப்ராஜ்ஞஸ்திரிதா ப்ரமம்-நிபோதயத்॥

विश्वो हि विष्णुः=விசுவனும்

नित्यं त्रिधा=எப்போதும்

स्थूलभुक् सूक्ष्म-ஹி=ஸ்தூலங்களான சப்தாதி விஷயங்களை அனுபவிக்கிறவன்

तैजसः तैजसः=தேஜஸன்

प्रविविक्तभुक् प्रुविविक्तभुक्=வாஸனாமயமான சூக்ஷ்மபோக
ங்களை அனுபவிக்கிறவன்

तथा तया = அந்தப்பிரகாரம்

प्राज्ञः प्राज्ञो = பிராஞ்ஞனம்

आनन्दभुक् सुन्दरभुक्=ஆநந்தத்தை அனுபவிக்கிறவன்

(एवं वनवन् = இந்தப்பிரகாரம்)

भोगं लोभम् = அனுபவத்தை

त्रिधा त्रिधा = மூன்றுவிதமாக

निबोधत निबोधत = அறிந்துக்கொள்ளுங்கள் இந்த சுவோ
கத்தின் அர்த்தம் வது பக்கத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. || 9 ||

II - 7 - வது மந்திரம். (விசிஷ்டா த்வைதம்.)

அ-கை :—ஸ்தூலபுக் பிரவிவித்தபுக் ஆநந்தபுக் என்ற அர்த்
தத்தை இந்த சுவோகம் விவரிக்கிறது.

निबोधत निबोधत = இந்தப் பிரகாரம் அறியுங்கள் என்று
மந்திரதிரிஷ்டாவான பிரம்மாவானவர் தன்னால் உபதேசிக்கத்
தகுந்தவர்களுக்கு சொல்லுகிறார். || 9 ||

I - 9 - வது மந்திரம். (துவைதம்.)

அ-கை :...ஸ்தூலபுக் என்று கூறிய அர்த்தத்தை இந்த சுவோ
கம் விவரிக்கிறது. விசுவாதிகளுக்கு உபயோகமான பதார்த
தங்களைச் சொல்லுகிறார்.

हि हि इति इति = இது பாதத்தை முரிக்க உபயோகப்பட்டிருக்கிறது.

निर्णयं निर्णयम् = எப்போதும்

स्थूलभुक् सूक्ष्मभुक् = சிறுஷ்டியிலுள்ள பாஹிய பதார்த்தங்
களை புஜிக்கிறவன்

तैजसः तेजसः = தைஜஸ்ரூபம்

प्रविविक्तभुक् प्रुविविक्तभुक् = பர்ஹிய பதார்த்தங்களுக்கு வே
றான ஸ்வப்ந பதார்த்தங்களை புஜிக்கிறது.

प्राज्ञः प्राज्ञो = பிராஞ்ஞரூபம்

आनन्दभुक् सुन्दरभुक् = ஆநந்தத்தை புஜிக்கிறது.

त्रिधाभोगं त्रिधाभोगम् = இவ்விதமாக மூன்று விதமான
போக்கிய பதார்த்தங்கள் இருப்பதாக

निबोधत निबोधत = மந்திரதிரிஷ்டாவான பிரம்மா தன்
னுடைய சிஷ்யர்களை உத்தேசித்து கவனியுங்கள் என்று சொல்
லுகிறார். இப்படியே விஜானத விஜானத என்கிற இடத்திலும்
அறியவும். || 9 ||

காரிகையின் 4-வது சுலோகம்.

स्थूलं तर्पयते विश्वं प्रविविक्तं तु तेजसम् ।

आनन्दश्च तथा प्राज्ञं त्रिधा तृप्तिं निबोधत ॥10॥

ஸூக்ஷ்மம் தவயுயதெ விஸ்வம் ப்ரவீவிக்தம் து தெஜஸம் ।
சூநந்நஹ தயா ப்ராஜ்ஞம் த்ரிதா த்ரூப்திம் நிபௌயத ॥10॥

स्थूलं ஸூக்ஷ்மம் = ஸ்தூலபதார்த்தம்

विश्वं विष्णु = விசுவணை

तर्पयते தவயுயதெ = திருப்திசெய்கிறது

प्रविविक्तन्तु ப்ரவீவிக்தனு = சூட்சும போகம்

तेजसं தெஜஸம் = தைஜஸணை

तर्पयते தவயுயதெ = திருப்திசெய்கிறது

तथा தயா = அப்படி

आनन्दश्च சூநந்நஹ = ஆநந்தம்

प्राज्ञं ப்ராஜ்ஞம் = பிராஞ்ஞணை

तर्पयते தவயுயதெ = திருப்திசெய்கிறது

(एवं எனவம் = இந்தப்படி)

तृप्तिं த்ரூப்திம் = திருப்தியை

त्रिधा த்ரிதா = மூன்று விதமாக

निबोधत நிபௌயத = அறிந்துக்கொள்ளுங்கள் இந்தமூலோ
கத்தின் அர்த்தம் -வது பக்கத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது

II - 8 - வது மந்திரம். (விசிஷ்டா த்வைதம்.)

அ.கை :—மேற்சொன்ன அர்த்தத்தையே இதுவும் கூறுகிறது.

स्थूलं ஸூக்ஷ்மம் = ஸ்தூலமான போக்கிய வஸ்துவானது

विश्वं विष्णु = விசுவணை அதாவது மேற்சொன்ன பிரதமபாதத்
தை

तर्पयते தவயுயதெ = திருப்தி செய்விக்கிறது. இப்படியே
மற்ற இடங்களிலும் அறியவும். நித்திய திருப்தியுள்ள பரமாத்மா
வுக்கு ஸ்தூலாதிகளா லுண்டாவதாகச் சொன்ன திருப்தியானது
கீர்டாரூபமெனத் அறியவும். ॥ 10 ॥

I - 10 - வது மந்திரம். (துவைதம்.)

அ.கை :...மேற் சொன்ன அர்த்தத்தையே வேறு மந்திரம்
கூறுகிறது.

स्थूलं ஸூக்ஷ்மம் = போக்கிய வஸ்துவானது அதாவது பரஹிய
சிருஷ்டியிலிருக்கிற வஸ்து

विश्वं विष्णु = விசுவரூபத்தை

तर्पयते தவயுயதெ = திருப்தி செய்கிறது.

இப்படியே மேலும் அறியவேண்டியது. நித்திய திருப்தனுக்கு ஸ்தூல முதலியவைகளாலுண்டாகும் திருப்தி கரீடாருபம் என்று அறியத்தக்கது || 10 ||

காரிகையின் 5-வது சுலோகம்.

त्रिषु धामसु यद्भोज्यं भोक्ता यश्च प्रकीर्तितः ।

वेदेतदुभयं यस्तु स भुञ्जानो न लिप्यते ||11||

திஷு ஧ாமஸு யத்ஹோஜ்யம் ஹோக்தா யஸ்ச ப்ரகீர்திதஃ ।

வெதெததுபயம் யஸ்து ஸஹுஜானோ நாலிப்யதெ || 11 ||

त्रिषु त्रिषु = மூன்று

धामसु धामसு = ஸ்தானங்களிலும்

यत् यत् = எது

भोज्यं भोज्यं = அனுபவிக்கத்தகுந்த விஷயமோ

भोक्ता भोक्ता = அனுபவிக்கிறவனாக

यः यः = எவன்

वेद वेद = அறிகிறானே

सः सः = அவன்

भुञ्जानः भुञ्जानः = அனுபவிக்கிறவனானவன்

न लिप्यते न लिप्यते = சம்பந்தப்படுகிறதில்லை.

त्रिषु...प्रकीर्तितः त्रिषु...प्रकीर्तितः :- ஜாக்கிரத முதலிய மூன்று அவஸ்தைகளில் ஸ்தூலம், சூட்சுமம், ஆரந்தம் என்று பெயருள்ள போஜ்ஜியம் ஒன்றே மூன்றுவிதமாக இருக்கிறது. விசுவன் தைஜஸன் பிராஞ்ஞன் என்று பெயருள்ள போக்தா ஒருவன் என்று கூறப்படுகிறான். ஏனெனின் சுஷுப்தி அடைந்தநாளே ஸ்வப்நத்தையும் அடைகிறேன். எவன் ஸ்வப்ந மடைகிறானே அவனே நான், ஜாக்கிராவஸ்தை யிருக்கிறவன். இப்படி ஒன்றாயிருக்குந் தன்மை அனுபவிக்கப்படுகின்றது. மேலும் அஞ்ஞானம், அதின் காரியம் இவைகளை உத்தேசித்து பிராஞ்ஞாதிகளுக்கு பார்க்குந்தன்மை சமானமாயிருக்கிறது. மேலும் பார்க்கிறவன் வெவ்வேறு என்பதற்கு பிரமாணமில்லை. ஆகையால் போக்தா ஒருவன் என்று கூறினது யுத்தமே.

वेद...लिप्यते वेद...लिप्यते :- போஜ்யம் போக்தா இப்படி அநேகவிதமாக இரண்டையும் எவன் அறிகிறானே அவன் எதை அனுபவித்தாலும் அத்துடன் சம்பந்தப்படுகிறதில்லை. ஏனெனின் போஜ்ஜியமானசர்வமும் போக்தாவான ஒருவனுக்கே விஷயமாயிருக்கிறது. எனனுக்கு எது விஷயமோ அவன் அதினால் குறையும் அடைகிறதில்லை, விருத்தியையும் அடைகிறதில்லை. அக்கினியானது தனக்கு விஷயமான காஷ்டத்தை தகித்து விருத்தி கூடியங்களை அடையாததுபோலும். 11

II - 9 - வது மந்திரம். (விசிஷ்டாத்வைதம்.)

அ-கை:—விசுவம் முதலிய மூன்று ரூபங்களையும் அவைகளின் ஸ்தானங்களையும் பொஜ்ஜிய ஸ்வரூபத்தையும் அறிந்தவனுக்கு பிரயோசனத்தை இந்த சுலோகம் கூறுகிறது.

त्रिषुधामसु त्रिष्वप्यार्षेण = கண், மனது, ஹிருதயாகாசம், இம்மூன்று ஸ்தானங்களில்

यत् भोज्यं यक्ष होज्य = ஸ்தூல, பிரவினிக்த, ஆநந்த (மயம்) களான பொஜ்ஜிய வஸ்து எதுவோ

यः चभोक्ता यः ह्यहोक्ता = விசுவ தைஜஸ பிராஞ்ஜநர்களான போக்தா எவனோ

एतदुभयं वनतश्च = போக்தா. பொஜ்ஜியம் இவ்விரண்டையும்

यः तु यः = எந்த அதிகாரி

वेद वेद = அறிகிறானோ

सः सः = அவன்

भुञ्जानः = விஷயங்களை அனுபவித்தாலும்

नलिप्यते नलिप्यते = அந்த பல சம்பந்தத்தை அடையாமை. அதாவது விஷயாநுபவத்தாலுண்டான தாழ்ந்த, உயர்ந்த ஸ்திதிகளை அடைகிறதில்லை. அந்தந்த ஸ்தானங்களில் அந்தந்த போகபலன்களைக் கொடுக்கிறவரும் எனக்கும் மற்ற ஜீவர்களுக்கும் கர்மபலனைக் கொடுக்கிறவரும் ஈசுவரனே. தனக்காவது மற்ற ஜீவர்களுக்காவது கர்மபல போகத்தில் ஸ்வாதந்திரியமில்லை என்று நினைத்து அதிகாரி புருஷன் விகாரமடைகிறதில்லை என்பது கருத்து.

11 - வது மந்திரம். (துவைதம்.)

அ-கை:—விசுவாதிகளின் ஸ்வரூபத்தையும் அந்த ஸ்தானங்களிலிருக்கிற அவர்களின் பொஜ்ஜிய ஸ்வரூபத்தையும் அறிந்தவனுக்கு பலனைச் சொல்லுகிறார்.

त्रिषुधामसु त्रिष्वप्यार्षेण = கண், மனது, ஹிருதயாகாசம், இம்மூன்று ஸ்தானங்களில்

यत् भोज्यं यक्ष होज्य = ஸ்தூலம் முதலியவை எவை

यः च भोक्ता यः ह्यहोक्ता = விசுவன் முதலான மூன்று ரூபமான ஆத்மா எவர்.

एतदुभयं वनतश्च = போக்தா, பொஜ்ஜியம் இவ்விரண்டையும்

यः तु यः = எந்த அதிகாரி

வே வெடி = அறிகிறோ

ச: ஸஃ = அந்த ஞானியானவன்

புஜான: ஹஃஜாநஃ = விஷயங்களை அனுபவித்தாலும்

நலியதே நலிபுதெ = அனுபவத்தாலுண்டான சம்பந்தத்
தை அடையமாட்டான். 11

காரிகையின் 6-வது சுலோகம்.

प्रभवः सर्वभावानां सतामिति विनिश्चयः ।

सर्वं जनयति प्राणश्चेतोऽंशुपुरुषः पृथक् ॥ 12 ॥

புஹவஃ ஸவஃ ஹாவாநாஃ ஸதாஸிதி விநிஸ்யஃ *

ஸவஃ ஜநயதி ப்ராணஸ்தெதாஃ ஸஞஸ்தாஃ ஷஃபுயஸு

ஸதா ஸதாஃ = இருக்கிற

सर्वभावानां ஸவஃ ஹாவாநாஃ = சர்வ பதார்த்தங்களுக்குள்

प्रभवः புஹவஃ = (அவித்தையாலுண்டான நாமரூபமயமான
மித்தியா ஸ்வரூபத்தில் நின்றும்) உற்பத்தி உண்டாகிறது

इति इति = என்று

विनिश्चयः விநிஸ்யஃ = சித்தாந்தம்

प्राणः ப்ராணஃ = பிராணரூபமான

पुरुषः பஃஸு = புருஷன்

सर्वं ஸவஃ = சமஸ்தமான அசேதனரூப ஜகத்தையும்

चेतोऽंशुन् வெதொஃஸஞ = (சைதன்னிய பிரதானமான மன
தில் சேதனபிரதி பிம்பங்களான) ஜீவர்களையும்.

पृथक् புயஸு = வெவ்வேறாக

जनयति ஜநயதி = சிருஷ்டிக்கிறான்

அ-கை:— ஆறாவது மந்திரத்தில் பிராஞ்ஞன் பிரபஞ்சத்
துக்குக் காரணமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விடத்தில்
சத்தான காரியத்தை உத்தேசித்து பிராஞ்ஞன் காரணமா? இப்
படி சந்தேகஞ் ஜனிக்க அதை நிச்சயிக்கும் பொருட்டு அல்
லது அஸத்தான காரியத்தை உத்தேசித்தது காரணமா! இனி
ஆரம்பிக்கிறார்.

प्रभवः...विनिश्चयः புஹவஃ...விநிஸ்யஃ இருக்கிற சகலபதா
ர்த்தங்களுக்கும் உற்பத்தி உண்டு என்பது நிச்சயம்.

सर्वं...पृथक् ஸவஃ...புயஸு = ஆகையால் பிராணனாகிற
புருஷன் சகலஜகத்தையும் ஜீவர்களையும் வெவ்வேறாக உண்டு
பண்ணுகிறான்.

प्रभवः புஹவஃ— அதிஷ்டான ரூபமாயிருக்கிற விசுவன்
தைஜஸன் பிராஞ்ஞன் ஆகிற சகலபதார்த்தங்களுக்கும் அவித்தை

யாலுண்டாகிற நாமரூபங்களுள்ள மித்தியாஸ்வரூபத்தால் உற்பத்தி சம்பவிக்கிறது. மலடிமகன் வாஸ்தவமாயாவது பொய்யாகவாவது உண்டாகிறதில்லை என்று மேல் சொல்லப்போகிறார். அசுத்தார்த்தங்கள் உண்டாகுமானால், அதாவது காரியங்கள் அசுத்தானால், காரியத்தால் காரணத்தை ஊகிக்கவேண்டியதாக இருப்பதால், காரியமே அசுத்தாவதால் காரணமும் அசுத்தாகும் அப்பொழுது பிரம்மம் அசுத்தன்று சொல்லவேண்டும். (காரியமும் காரணமும் இரண்டும் அசுத்தாயிருக்கட்டுமே எனின் பிரத்தியக்ஷவிரோதாம் வருகிறதென்கிறார்) அவித்தியாகாரியமான ரஜ்ஜுசர்ப்பாதிகள் ரஜ்ஜுமூதலிய ரூபமாக சுத்தாயிருக்கின்றன. ரஜ்ஜுசர்ப்பம், கானல்ஜலம் மூதலியவையாதொரு ஆதாசமன்றியில் எங்கேயாவது எவனாலாவது அறியப்படுகிறதா - இல்லை. எப்படி ரஜ்ஜுவினிடத்தில் சர்ப்பமுண்டாவதற்குமுன் சர்ப்பம் ரஜ்ஜுரூபமாகிருந்ததோ அப்படி சகல பதார்த்தங்களும் உண்டாவதற்கு முன் பிராணனாகிற காரணமாகவே இருக்கின்றன. ஆகையால் (1) ब्रह्मैवेदं ஸுஹெஹ்வெஹி(மு. II-2-11) “பிரம்மமே” இது (2) आत्मै वदमग्रिमासात् சூஹெஹ்வெஹிசூஹிஸ (ஐ. I-1-1) ஆத்மாவே முதலிலிருந்தது என்று சுருதியும்கூறுகிறது.

सर्वं जनयति प्राणः ஸவ-ஹ ஜநயதி ப்ராணஃ = இப்படிபிராணன் காரணமென்னும் வியவஹாரத்திற்கு யோக்கியனாகிறதினால் சகல அசேதனமான ஜகத்தை உண்டுபண்ணுகிறான்.

चेतोऽशून्...வெதொஸூஷ... = சூரியனுக்கு கிரணங்களிருப்பதுபோல் சித்ரூபபுருஷனுக்கு சிதாபாஸமான ஜீவர்களிருக்கிறார்கள். இவர்களை புருஷன் உண்டுபண்ணுகிறான். ஆனால் புருஷனுக்கும் ஜீவர்களுக்கும் வாஸ்தவத்தில் பேதமில்லை. ஜலத்தில் பிரதிபிம்பித்த சூரியன்போலிருக்கிறார்கள். தேவபசு பக்ஷிமூதலிய தேசங்களில் விசுவதைஜஸ பிராஞ்ஞ பேதத்தால் இவர்கள் வெவ்வேறு விஷயங்களை உடைத்தாயிருப்பதால் வெவ்வேறாயிருக்கிறார்கள். அக்கினியின் பொறிகள் போலும் ஜலத்தில்தோன்றும் சூரியபிரதிபிம்பம்போலும் இவர்கள் சேதனலக்ஷணத்துடன் கூடியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஜீவர்களை காரணமான பிராணன் உண்டாக்குகிறான். ஜலத்தில் தோன்றும் பிரதிபிம்பம் பிம்பத்தைவிட வாஸ்தவத்தில் வேறுகாபிராதனபோல் விசுவாதிகளும் பிராணனைவிட வேறல்ல.

यथोर्णनाभिः यथोऽग्नेर्विष्फुलिङ्गाः
यथोऽग्नेर्विष्फुलिङ्गाः (மு II 1-1) முகவிய சுருதிகள் பிரமா
ணம் || 12 ||

12 - வது மந்திரம். (துவைதம்.)

அ-கை:—एष्योनिः सर्वस्य वनश्च योनिः सवद्विष्य என்கிற
(6 - வது) மந்திரத்தின் அர்த்தத்தை இந்த சுலோகம் கூறுகிறது.

सर्वभावानां प्रभवः सवद्विष्य = சகல வஸ்துக்
களின் உற்பத்திக் காரணம் பரமாத்மா (என்று சேர்த்துக்கொள்
ளவும்.)

इति सतांविनिश्चयः इति सतांविनिश्चयः = என்பதாய் சாதுக்க
ளின் நிச்சயம் என்று சொல்லியிருப்பதால் அசாதுகளுக்கு வேறு
விதமான நிச்சயமிருக்கிறதாக தெரியவருகிறது.

सर्वं सवद्विष्य = (அ-கை) சர்வத்திற்கும் காரணமாயிருப்பதை
விவரிக்கிறார்.

प्राणः सर्वं जनयति प्राणः सवद्विष्य = எல்லாவற்றிற்கு
மும் நியந்தாவாயிருப்பதால் பரமாத்மா பிராணன் எனப்படுகிறான்
எல்லாவற்றையும் உண்டிபண்ணுகிறான் என்று சொன்னதினால்
பரிணாமகாரணம் ஏற்படவில்லை என்று சொன்னதாக ஆய்விட்
டது.

पुरुषः सवद्विष्य = பூர்ண குணமுள்ளவனாகையால் புருஷன்
என்று பெயருள்ள மேற்சொன்ன நான்கு ரூபத்துடன் கூடின
ஹரி

पृथक् पृथक् = தேவர்கள், அசுரர்கள், மனிதர்கள் இவ்வித
மார்க் பிரிக்கப்பட்ட

चेतोश्च नृणां चेतोश्च = ஞானமென்று பெயருள்ள கி
ணங்களை அதாவது ஜீவர்களை

जनयति सवद्विष्य = சிருஷ்டிக்கிறான்.
பிரமாண வாக்கியம் :—

प्रभवः सर्वभावानां विष्णुरेव सेशयः ।

इत्थंसतां निश्चयः स्यादन्यथात्वसतां भवेत् ।

सर्वस्य हि प्रणेतृत्वा प्राणो नारायणः परः ।

तां सृष्टिं बहुधा प्राहुर्ज्ञानिनो ज्ञानिनस्तथा ॥

புலவஃ ஸவதுஹாவாநாஃ விஷ்ணுரெவநஸம்ஸயஃ ।

ஐதம் ஸதாஂநிஸ்யஃஸ்யாஃந்யுபாஃஸதாஂஹவெஃ ।

ஸவதுஹிபுணே துக்வா துணொ நாராயணஃ பரஃ ॥

தாஂஸ்யுஷ்டிஂஸஹவா ப்ராஹ்மீபாநிநாஸ்யாநிநஸ்யா ।

II - 10 - வது மந்திரம். (விசிஷ்டாத்வைதம்.)

அ-கை :—ஏஷ யோநி : ஸர்வஸ்ய இவன் சகலத்துக்கும் காரணமென்று சொன்ன அர்த்தத்தை இந்த மந்திரம் கூறுகிறது.

सर्वभावानां ஸவபூவாநாஂ=சகல வஸ்துக்களுக்கும்

प्रभवः ப்ரஹ்மஃ=நான்கு ரூபத்தோடு கூடின ஆத்மா அதற்குத் தகுந்தபடி உற்பத்திக்காரணமாயிருக்கிறது.

इति सतांनिश्चयः இதி ஸதாஂநிஸ்ஸயஃ=இந்தப்பிரகாரம் சாதுக்களுக்கு நிச்சயம் என்று சொன்னதால் அசாதுக்களுக்கு வேறு விதமாக நிச்சயமிருக்கிறதென்று ஏற்படுகின்றது. இந்த அர்த்தத்தை இனி விவரிக்கிறார். சர்வத்துக்கும் காரணமாயிருப்பதை விவரிக்கிறார்.

सर्वं जनयति प्राणः ஸவபூஃ ஜநயதி ப்ராணஃ=சகலத்துக்கும் நியந்தாவாயிருப்பதால் பிராணன் என்கிற பெயரை வகித்தவர். அவரே சகலத்தையும் உண்டுபண்ணுகிறார் என்று சொன்னதினால் அவர் விவர்த்தொபாதான மல்லவென்று சொன்னதாக ஆய்விட்டது.

पुरुषः பரூஷஃ=ஷட் குணத்துடன் கூடியும் நான்கு ரூபங்களை அடைந்தவருமான ஹரி.

पृथक् पृथक्=தேவ அசுர மனுஷிய முதலிய அநேக விதமான

चेतोऽंशुन् चेतोऽंशुन्=ஞானமென்னும் பெயருள்ள கிரணங்களோடு கூடின ஜீவர்களை

जनयति ஜநயதி=சிருஷ்டிக்கிறார்.

(12)

காரிகையின் 7-வது சுலோகம்.

विभूर्ति प्रसवं त्वन्ये मन्यन्ते सृष्टि चिन्तकाः ।

स्वप्नमायास्वरूपेति सृष्टिरन्यै विंक्षिपता ॥13॥

விஹூதிஃ ப்ரஸவம் த்வந்யே மந்யந்நே ஸ்ருஷ்டிசிந்தகாஃ।

ஸ்வப்நமாயாஸ்வரூபேதி ஸ்ருஷ்டிரந்யே விஃக்ஷிபதா ॥

अन्ये சுந்யை=இதரர்களான

सृष्टिचिन्तकाः ஸ்ருஷ்டிசிந்தகாஃ=பிரபஞ்ச சிருஷ்டியை விசாரித்தவர்கள்

प्रसवं ப்ரஸவம்=சிருஷ்டியை

विभूर्ति விஹூதிஃ=நகவரனுடைய சாமர்த்தியமாக

मन्यन्ते மந்யந்நே=நினைக்கிறார்கள்

अन्यैः सहोऽपि = பரமார்த்தத்தை சிந்திக்கிற ஞானிகளால்

सृष्टिः सृष्टिः = சிருஷ்டி யானது

स्वमायास्वरूपोति स्वमाया = ஸ்வப்நம் மாயை

இவைகள் என்று

विकल्पिता विकल्पिता = பாவிக்கப்படுகிறது

சிருஷ்டியை பிரதானமாய் ஆதரிக்கிறவர்கள் சிருஷ்டியை நசுக்காது சாமர்த்தியத்தின் விளக்கமாகச் சொல்லுகிறார்கள். தத்துவத்தை விசாரிக்கிறவர்கள் சிருஷ்டியை ஆதரிக்கிறதில்லை என்பது கருத்து.

इन्द्रोमायाभिः पुरुरूपैर्यते इन्द्रो मायाभिः पुरुरूपैर्यते = () அதாவது இந்திரன் (பரமாத்மா) மாயையால் வெகுநாடங்க ளடைகிறான் என்று சுருதி சொல்லுகிறது. ஒரு வித்தையாடியானவன் ஒருகயிற்றை ஆகாசத்தில் எறிந்து அதின் மூலமாக ஆயுதசகிதமாய் மேலேறி கண்ணுக்கு மறைந்துவிடுகிறான். அவ்விடத்தில் யுத்தத்தினால் அவனுடைய அங்கம் கண்டம் கண்டமாக அறுபட்டு கீழ்விழுந்து மறுபடியும் அவன் எழுந்திருக்கிறான். இதை பார்க்கிறவர்கள் அவனால் செய்யப்பட்ட வித்தை வாஸ்தவமாவென்று விசாரிப்பதில் ஆதரவு செய்கிறதில்லை. இப்படியே இந்த மாயாவி விஷயத்தில் சுஷுப்தி ஸ்வப்நம் முதலியவைகள் கயிற்றை ஏறிவதற்குச் சமானமாயிருக்கின்றன. இவைகளிலிருக்கிற பிராஞ்ஞன் தைஜஸன் முதலானவர்கள் கயிற்றின்மேல் ஏறின மாயாவிக்குச் சமானமானவர்கள். வாஸ்தவமான வித்தையாடி யானவன் கயிறு, அதில் ஏறினவன் இவர்களைவிட வேறு. அவனை பூமியிலிருக்கிறான், மாயையால் மறைபட்டிருக்கிறான், கண்ணுக்குத் தெரியாமலேயிருக்கிறான். இதுபோல் துரியம் என்னும் பரமார்த்தத்துவமுமிருக்கிறது. ஆகையால் மோகி இச்சையுள்ளவர்களுக்கு பரமார்த்தத்துவத்தை விசாரிப்பதில்தான் இஷ்டமேதவிர பிரயோஜனமற்ற சிருஷ்டியிஷ்டமில்லை. स्वमाया ... स्वमाया... :- ஆகவே சிருஷ்டியை பிரதானமாய் கவனிக்கிறவர்களுக்கே சிருஷ்டியானது ஸ்வப்நத்திற்குச் சமானமென்றும் மாயைக்குச் சமானமென்றும் விகற்பங்கள் தோன்றுகின்றன. || 13 ||

I - I- 11 வது மந்திரம். விசிஷ்டாத்வைதம்.

அ-கை :- சாதுக்களுக்கு இப்படிப்பட்டது நிச்சயம் என்பதையும் அசாதுக்களுக்கு இதற்கு வேறான நிச்சயமென்பதையும் இந்த மந்திரம் விவரிக்கிறது.

सृष्टिचिन्तकाः व्युत्पत्तिहेतुकाः = सिद्धान्त विषयத்தை சிந்திக்கும்
 கிறவர்களான

அந்நிய சுநெடு=சில வாதிகள் அதாவது பிரம்மமே ஜகத்தாக
பரிணமிக்கிறதென்று சொல்லுகிற அசத்துக்கள்

புரவம் பூவம் = திருத்தியை

விமூதி விஹதி=விபுதிபாக அதாவது பிரம்மம். அநேகவித
ஜீவஜடங்களாய் பரிணமித்ததாக

मन्यन्ते २ नु)जे=எண்ணுகிறார்கள்.

சிருஷ்டி சிந்தகர்கள் என்று சொன்னதால் பிரம்மத்தை நன்றாக அறியாதவர்கள் என்று தெரியவருகிறது.

அந்நீ: சுசெநு: = பிரம்மத்தின் விவர்த்தம் பிரபஞ்சம் என்று சொல்லுகிற அத்தைவதிகளால்

சூத்ரி: ஸ்ரூஷிஃ=சிருஷ்டியானது

ஸ்வரூபம் அல்லவோ பரமாத்மாவை அறிவதற்கு உண்டான பதார்த்தங்கள் சுஷுப்தாத்மாவின் விவர்த்தமான மாயாஸ்வரூபங்களோ அப்படி பிரம்மத்தின் விவர்த்தமான ஜாக்ருத்காலத்திலுண்டான பதார்த்தங்களும் மாயாஸ்வரூபம். மாயாசப்தத்தால் மாயையால் ஏற்படும் கந்தர்வநகரம் முதலியவைகளை நிராகரித்துக்கொள்ளவும். அதற்கு சமானமான ஸ்வரூபமுள்ள பித்தியாபூதங்களென்று

விகாரிபதா விகஹிதா = அநேக விதமாக கற்பிக்கப்பட்டதென்று
அர்த்தம். || 13 ||

துவைதம்.

அ.கை:—முந்தின சுலோகத்தில் सर्वं जनयति ஸவபு. ஜநயதி என்பதனால் விஷ்ணு ஜகதூற்பத்திக்கு நிமித்த காரணமாயிருக்கிறார் என்று சொன்னதை விவரித்துக்கொண்டு வாதிகளுடைய பூர்வபக்சங்களையும் கூறுகிறார்.

சுருதிநிபந்தகா: ஸ்ரீராமபெருமாள் = சிருஷ்டி விஷயமாய் விசாரித்
கிறவர்களான

அந்நேக நெருங்கிய பரிணாமிக் கிதது என்று சொல்லு
கிற வாதிகளாகிற அசத்துக்கள்

புரவம் = பூ வாய் = சி ருஷ்டியை

வினாதி விவரம் = ஜீவஜட உற்பத்தியாக

மன्यन्ते ஶ்ரீநுஞை = நினைக்கிறார்கள். அதாவது ஜீவஜட ரூபமாக பிரம்மம் பரிணமிக்கிறதே சிருஷ்டி என்கிறார்கள்.

சிநுஷ்டி சிந்தகர்கள் என்று சொன்னதால் நன்றாக பிரம்ம
ஸ்வரூபத்தை அறியாதவர்கள் என்று குசணை செய்யப்பட்டது,
அந்யை: சுநெநு: = பிரபஞ்சம் பிரம்மத்தின் விவர்த்தமென்று
சொல்லுகிற வாதிகளால்

சுஷ்டி: ஸுஷ்டி: = சிநுஷ்டியானது

स्वप्नमाया स्वरूपेति ஸுஷுபாயா ஸுரூபவெதி = ஸ்வப்னபதார்த்
தம்போலும் கந்தர்வ நகரத்துக்குச்சமானமான மாயா ரூபம்போ
லும்

विकल्पिता विकल्पीता = கற்பிக்கப்பட்டது.

பிரமாண வாக்கியம்:—

विष्णु विकृति मायाति महदादि स्वरूपिणी ।

तत्तद्विविध भूतिस्तुसृष्टि: प्रोक्तोद्यपिडतै: ।

स्वप्नमाया स्वरूपां च कीचदज्ञा जनाविदु: ॥

விஷ்ணு-விபுக்ருதி மாயாதி மஹதாதி ஸுரூபவிணி: ।

தத்விவி யபிதிஸ்து-ஸுஷ்டி: ப்ரோக்தோஹ்யபிடுதெ: ।

ஸ்வப்னமாயாஸ்வரூபா: ஹகேவிஜ்ஞாஜ நாவிடி: ॥ 13 ॥

காரிகையின் 8-வது சுலோகம்.

इच्छामात्रं प्रभो: सृष्टिरिति सृष्टौ विनिश्चिता: ।

कालात्प्रसूतिं भूतानां मन्यन्ते कालचिन्तका: ॥14॥

ஐஹாஜாத்ரம் ப்ரஹோ: ஸுஷ்டிரிதி ஸுஷ்டௌ விநிஸ்திதா: ।
காலாத்ரூபிதி ஹதாநா: மந்யந்தே காலவிஞ்சகா: ॥

सृष्टौ ஸுஷ்டௌ = சிநுஷ்டிவிஷயத்தில்

कोचित् கெவிக் = சிலர்

सृष्टि: ஸுஷ்டி: = சிநுஷ்டியானது

प्रभो: ப்ரஹோ: = சத்திய சங்கல்பனாகிய ஈசுவரனுடைய

इच्छामात्रं ஐஹாஜாத்ரம் = இச்சை மாதிரம்

इति ஐதி = என்று

विनिश्चिता: விநிஸ்திதா: = நிச்சயம் அடைந்திருக்கிறார்கள்

कालचिन्तका: காலவிஞ்சகா: = ஜ்யோதிஸ் சாஸ்திரத்தையே பிர

தானமாகக் கொண்டிருக்கிற காலசிந்தகர்கள்

कालात् காலாத் = காலதத்வத்திலிருந்து

भूतानां ஹதாநா: = பூதங்களின்

प्रसूतिं ப்ரஸூதி: = சிநுஷ்டியை

मन्यन्ते மந்யந்தே = நினைக்கிறார்கள்

ச-பா:— குயவனுடைய சங்கற்பத்தால் மண்பாண்ட முண்டாகிறது.
அவனுடைய சங்கற்பத்தை விட்டு வேறாக பாண்டமில்லை. இது
போல் சகல பிரபஞ்சமும் ஈசுவர சங்கற்பத்தாலேபே உண்டாகி
இது ஈசுவர சங்கற்பத்தைவிட்டு வேறாக பிரபஞ்சசிநுஷ்டியில்லை
॥ 14 ॥

II - 12 - வது மந்திரம். விசிஷ்டாத்வைதம்.

கூ-பா :—(அ-கை) பரிணாம, விவர்த்த, இந்த இரண்டு வா
தங்களையும் ஒப்புக்கொள்ளாத பக்தத்தில் எப்படி விஷ்ணுவிலி
டத்தினின்றும் ஜகத்து உண்டாகும் என்கிற கேள்விக்கு சாதுக்
களுடைய நிச்சயப் பிரகாரத்தை உத்தரமாகச் சொல்லுகிறார்.

புமோ: ப்ருஹோ: = மிகுந்த சாமர்த்தியத்துடன் கூடின பர
மாத்மாவினுடைய

சூரீ: ஸ்ருஷீ: = ஜகத் சிருஷ்டியானது

இக்ஷமாந் ஐஹரீத = இச்சையைவிட வேறு சாதனமற்றது.
சிரமமன்றியிலும் தாமஸமன்றியிலு முண்டானது, என்று

விநிஷிதா: விநிஷிதா: = நிச்சயமடைந்தவர்கள், உபநிஷத்தின்
அபிப்பிராயத்தை அனுசரித்தவர்களென்று அர்த்தம்.

மந்யந்தே தேநுநெ = பகவான் சத்திய சங்கற்பமாகையால் சகலத்
திலும் சமர்த்தரான அவர் தன்னுடைய சங்கற்ப மாத்மித்துதை
லேயே சூக்ஷ்மமாயும் தனக்குச் சரீரமாயுநிருக்கிற சேதன
சேதன பிரபஞ்சத்தை முதலில் ஸ்தூல ரூபமாய் பரிணமிக்கும்
படி செய்து, சர்வாத்மகராயும் விகார மற்றவராய் நிரூபித்துகொ
ண்டு சர்வத்துக்கும் உபாதானமாகிறார் என்று எண்ணுகிறார்கள்
என்பது கருத்து. பின்னும் மதாந்தரங்களைக் கூறுகிறார்.

காலிசிந்தகா: காலிசிந்தகா: = காலத்தையே நகலாக ஒருக எண்ணு
கிறவர்கள்.

பூதானா ஹதாநா = பூதங்களின்

ப்ரஸூதி ப்ருஸூதி = பிராணிகளுடைய உற்பத்தியை

காலாந் காலாந் = காலத்தினின்றும்

மந்யந்தே தேநுநெ = உண்டானதாக எண்ணுகிறார்கள். காலம்
என்ற பதம் ஸ்வபாவ முதலானவைகளுக்கு உபலக்ஷணம். தற்
சயலாய் இந்த ஜகத்து உண்டாகிறதென்று சொல்லுகிற வாநிக
களும் அதிர்ஷ்டத்தா லுண்டாகிறதென்று சொல்லுகிற வாநிக
ளும், ஸ்வபாவத்தா லுண்டாகிறதென்று சொல்லுகிற வாநிக
தரிக்கும் மதம் புருஷ-பிரபு சப்தங்களால் தள்ளப்பட்டதாக அறிய
வேண்டியது. ஆகையால் இச்சாமாத்திரமென்கிற சிலாகத்தால்
கூறப்படும் பக்தம் மத்தியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. || 14 ||

அ-கை :—ஜகத்துபிரம்மத்தின் பரிணாமமன்று பிரம்மத்தினிடத்தில் ஆரோபிக்கப்பட்டதாமன்று என்று சொன்னால் பகவானிடத்தினின்றும் ஜகத்து எப்படி உண்டாயிற்று யெனின் சொல்லுகிறார்.

प्रमोः प्रहोः :- பிரபு சப்தத்துக்கு மூன்று அர்த்தங்கள் உண்டு.

(1) பூர்ண சக்தியுடன் கூடினவன்

(2) எப்போதும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கிறவன்

(3) சகலத்தையும் விசேஷமாய் அனுபவிக்கிறவன். ஆகவே பிரபு சப்தத்தால் பகவானுக்கு நிர்விகாரத் தன்மை, பூர்ணசக்தி தன்மை, சர்வஞ்ஞத்தன்மை இம்மூன்று குணங்களும் சொன்னதாக ஆகிறது.

சத்திய சிருஷ்டியை செய்ய அசமர்த்தனாயிருக்கிறவன் மாயிசு, சிருஷ்டியை செய்வான். ஸர்வஞ்ஞனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவஸ்து ஸ்வப்ந பதார்த்தம்போல் இருக்கமாட்டாது. ஆகையால் பரிணாமவாதம் விவர்த்தவாதம், மாயாசூபவாதம் இவைகள் தள்ளப்பட்டதாக ஆகின்றன. இப்படிப்பட்ட பிரபுவினின்றும்

सृष्टिः सृष्टिः = சிருஷ்டியானது

इच्छामात्रं इच्छामात्रं = சிரமமன்றியிலும் தாமஸமன்றியிலும் விகாரத்தை அடையாமலும் உண்டானதென்று

सृष्टौ सृष्टौ = சிருஷ்டியில்

विनिश्चिताः विनिश्चिताः = பிரம்மாதிகளான சத்தனங்கள் நிச்சயிக்கிறார்கள்.

कालात् कालात् :- அ-கை :—மறுபடியும் மதாந்திரத்தைக் கூறுகிறார்.

कालचितकाः कालचितकाः = காலத்தை முக்கியமாக எண்ணுகிறவர்கள்

भूतानां भूतानां = பூதங்களின்

प्रसूतिं प्रसूतिं = உற்பத்தியை

कालात् कालात् = காலத்தினின்றும்

मन्यन्ते मन्यन्ते = எண்ணுகிறார்கள்

இது உபலக்ஷணம் (1) பிரம்மாவை பாமென்று நினைத்தவர்கள் பிரம்மாவிரிடத்தினின்றும், (2) ருத்திர சிந்தகர்கள் ருத்திரவிரிடத்தினின்றும், பூதங்களின் உற்பத்தியை பாவிக்கிறார்கள். இவை முதலிய மதங்களும், விஷ்ணு ஒருவரே பூர்ணசக்தி குண

முள்ளவராயும் மற்ற தேவர்கள் அப்படியில்லாமலுமிருப்பதால்
பிரபு பதத்தாலேயே நிராகரிக்கப்பட்டன என்று அறியவும். காலா
திகள் ஜடமாசையால் கர்த்தார்களாகமாட்டார்கள்
பிரமாண வாக்கியம் :—

अविकारस्य चिन्मात्रस्यै वाखिलजगत् ।
उत्पद्यप्राज्ञाः प्राहुर्ब्रह्मा दयोऽखिलाः ।
पूर्णशक्तेः कुतोमाया सावज्ञात्स्वप्नवत्कुतः
सर्वदोष व्यपेतस्य विकारः कुतः इष्यते ।
तस्मा देवावकारस्य विष्णो रिच्छावशादिदं ।
यथार्थमेव संभूतमिति वेदवचोखिलं ।
केचिक्तालतएवतां सृष्टिमाहुरकोविदः ।
केचिद्रद्राद्रह्मणश्च प्रधानादितिचापरे ।
विमूढाः सर्वएवैते यतो नारायणः परः ।
सर्वकर्त्ता सर्वशक्तिरेक एवनचापरः ।
प्रधानकाल ब्रह्मेशमुखाः सर्वेपितद्वशाः ।
तस्याविष्णोः सृष्टिं तु केचिदाहुरनैपुणाः ॥14॥

சுவிசாரஸ்ய விந்மாத்திரஸ்யை வாஹிலஜகத் ।
உத்பத்யபாஜ்னாஃ ப்ராஹுர்ஹ்ம தயோஃஹிலாஃ ।
புரூணசக்தேஃ குதோமாயா சாவஜ்னாத்ஸ்வப்னவத் குதஃ ।
ஸர்வதோஷ வ்யபேதஸ்ய விகாரஃ குதஃ இஷ்யதே ।
தஸ்யாவிஷ்ணோஃ ச்ருஷ்டிம் து கேசிதாஹுர்நைபுணாஃ ॥14॥
கெஹிதாஹுத் வநவெதாஃ ஸ்ருஷ்டிபாஹு ரகோவிதஃ ॥
கெஹித்யுத்யாஹு ஹண ஸ்ருயாநாதிதி தாவரெ ॥
விஜ்ஹா ஸவத் வநவெதே யதொநாரயணஃ பரஃ ।
ஸவத் சுதா ஸவத் ஸக்திரெக வநவநதாவரஃ
புயாநகாஹு ஸ்ருஷ்டிஸக்திவாஃ ஸவெதபிததிஸாஃ ।
தஸ்யவிஷ்ணோஃ ஸ்ருஷ்டிஃ துகெஹிதாஹு ரநெநவநணாஃ ॥

காரிகையின் 9-வது சுலோகம். (அத்வைதம்.)

भोगार्थं सृष्टिरित्यन्ये क्रीडार्थमिति चापरे ।
देवस्यैष स्वभावोयमाप्तकामस्यकास्पृहा ॥15॥

ஹோமாத்யுஃ ஸ்ருஷ்டிரித்யநெ ஸ்ருவாத்யுதி தாவரெ ।
தேவஸ்யேஷ ஸ்வஹாஹொப்தகாமஸ்யகாஸ்ப்ரஹா ॥15॥

भोगार्थं ஹோமாயு₂₀=ஈசுவரனுடைய போகத்தின் பொருட்டு என்றும்

अपरेच சுவரொஹ=வேறுசிலர்

क्रीडार्थं इति க்ரீடாயு₂₀ ஐதி = ஈசுவரனுடைய லீலையின் பொருட்டு என்றும்

मन्यन्ते 3-ந)₂₀ஹே=நினைக்கிறார்கள் (ஆனால் சித்தாந்தம் என்ன வெனில்)

अयं एषः சுயவ்னஷஃ=இந்த சிருஷ்டி.

देवस्य றேவஸ்யு=பரமேசுவரனுடைய

स्वभावः ஸ்வாவஃ=ஸ்வபாவம் அதாவது மாயை

आप्तकामस्य சூக்பகாமஸ்யு=பூர்ணகாமனுக்கு

का का=என்ன

स्पृहा ஸ்ப்ரஹா=இச்சை

வேறு சிலர், ஈசுவரன் போகத்தின் பொருட்டும், இன்னும் வேறு சிலர் ஈசுவரன் லீலையாகவும் பிரபஞ்சத்தை சிருஷ்டித்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

देवस्य...देवस्यु...:-இந்த பகஷங்களின் தூஷணம் இனி சொல்லப்படுகிறது. இந்த சிருஷ்டியானது பரமேசுவரனுடைய ஸ்வபாவம். பூர்ணகாமமான ஈசுவரனுக்கு என்ன இச்சையிருக்கும்: ஒன்று மிருக்கமாட்டாது.

ஸ்வபாவ பகஷத்தை ஆசிரயித்து மேற் சொல்லிய இரண்டு பகஷங்களையும், அல்லது சகல பகஷங்களையும் தூஷிக்கிறார்.

(1) ஈசுவரனுடைய சாமர்த்திய விளக்கமே சிருஷ்டி என்று சொன்ன முதல் பகஷம் கூடாது. ஏனெனின் ஆப்தகாமமான பரமாத்மா மாயையன்றியில் சாமர்த்தியத்தை விளக்கமாட்டார்.

(2) சத்திய சங்கற்பமான ஈசுவரனுடைய சிருஷ்டியானது ஸ்வப்நஸ்வரூபம் அல்லது மாயாஸ்வரூபம் என்பது ஒரு பகஷம். ஸ்வப்ந மாயைக்குச் சமானமென்று சொல்லலாம் ஸ்வப்நமாயா சிருஷ்டியைச் சொல்ல முடியாது ஏனெனின் ஸ்வப்நமாயாசப்தங்கள் பொய்யையே கூறுகின்றன.

(3) ஈசுவரன் உதாசீனரானதால் அவரிடத்தினின்றும் சிருஷ்டி உண்டாகிறதாகச் சொல்லக்கூடாது. காலத்தினின்றும் சிருஷ்டி உண்டாகிறதாகச் சொல்லவேண்டும்.

(4) போகத்தின் பொருட்டாவது லீலையின் பொருட்டாவது சிருஷ்டி உண்டாகிறது என்று சொல்லவேண்டும்.

உபநிஷதர்த்த தீபிகை.

இந்த பக்ஷங்களும் பொருந்தாவாம். ஏனெனின் பரமாத்மாவை
ஸ்வபாவமான பரமாத்மாவுக்கு மாயையன்றியில் இச்சை உண்
டாகமாட்டாது. ஸ்வாத் : விகாரமற்றவருக்கு இச்சை முதலிய
வைகள் சம்பவிக்கமாட்டா. மாயையன்றியில் டேயகமாவது
கிரீடையாவது அவருக்கு ஒவ்வாது. ஆகையால் பகவானுடைய
சிருஷ்டியானது மாயாருபமே என்பது சுருத்தது. அதிஷ்டாந
ரஜ்ஜுவானது அவித்தியா பலத்தால் சர்ப்பாகாமாகத் தோன்று
கிறதுபோல், பரமாத்மா தன் மாயாபலத்தால் ஆகாசாதி பிரபஞ்
சம் போல் தோன்றுகிறார். **आत्मनः आकाशः संभूतः सूक्ष्मन् सूक्ष्मा
णो ஸூக்ஷ்மக்** (தை II - 1.) என்பதினால் ஆத்மாவினிடமிருந்து
ஆகாசம் உண்டானதாகச் சொல்லியிருப்பதால் காலத்தினின்றும்
உண்டானதாகச் சொல்லுவதற்குப் பிரமாணமில்லை. || 15 ||

II - 13 - வது மந்திரம். விசிஷ்டாத்வைதம்.

அ-கை :- அப்படியானால் பரிபூர்ணமான ஈசுவரனுக்கு இந்த
சிருஷ்டி என்னத்திற்காக எனின் உலகத்தில் அனுக்நிராத்தின்
பொருட்டு ஸ்வபாவமே பிரவிர்த்திக்கிறது என்பதைச் சொல்
லும் பொருட்டு மதாந்தரங்களைக் கூறுகிறார்.

भोगार्थं ஹோமாயு = திருப்தியடையாத பகவான் ஈசுவரனுக்காக
அனுபவிக்கிறதற்காக

सृष्टिः ஸ்ருஷ்டி = சிருஷ்டிக்கிறார் என்று

अन्य கூறெ = சிலர்

मन्यन्ते மனெ = எண்ணுகிறார்கள்.

अपरे கூவரெ = வேறு சிலர்

क्रीडार्थं க்ரீடாயு = மகாராஜாவுக்கு பந்து முதலிய விளை
யாட்டுப்போல் ஈசுவரனுக்கு இந்த ஜகத்சிருஷ்டியானது கிரீடை
என்று எண்ணுகிறார்கள். சுருதியின் மதம் யாதெனின்,

देवस्य டேவஸ்யு = கிரீடை செய்துகொண் டிருக்கிறவருக்கு

अयं एषः அயம் ஏஷ : = இந்த சிருஷ்டி முதலிய விஷயமான
விளையாட்டானது.

स्वभाव एव ஸ்வஹாவ வனவ = ஸ்வபாவந்தான். வேறு விதமான
பிரயோசனத்தை உத்தேசித்ததல்ல என்று தாற்பரியம். **लोकवत्**
लोकैकवत् லோகவத் = லோகெகவயு = (II-2-33) என்கிற பிரம்ம
சூத்திரத்தில் இந்த அர்த்தம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

आप्तकामस्य அப்தகாமஸ்யு = இச்சித்த வஸ்துவை அடைந்தவ
னுக்கு

कास्पृहा काष्पृहा = என்ன இச்சை. ஒரு பிரயோசனத் திலும் இச்சையில்லை என்று அர்த்தம்.

इति इति = இந்த சப்தம் மூன்று ரூபங்களும் நிரூபிக்கப்பட்டன என்றும் முடிவை கூறுகிறது. ||15||

துவைதம்.

அ - கை :— ஆனால் பரிபூர்ணரான பகவான் ஏன் சிருஷ்டிக்கிறார் எனின், லோகங்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்தல் அவருடைய ஸ்வபாவம் இப்படி சொல்லுவதற்காக மேல் கிரந்தத் தைக்கூறுகிறார். திருப்தியடையாத பகவானுக்கு

भोगार्थं सृष्टिः लोमायुः० षुद्धिः० = போகத்தின் பொருட்டு சிருஷ்டி

अन्ये कथे = இவர்

मन्यन्ते ३ कथे = நினைக்கிறார்கள்

अपरे कथे = வேறு சிலர்

क्रोडार्थं क्रोडायुः० = மகாராஜாவுக்கு பந்து முதலிய விளையாட்டுப்போல நினைக்கிறார்கள். சுருதியானது ஸ்வபாவத்தைக் கூறுகிறது.

देवस्य देवस्य = தேவதைக்கு

एषः वनश्च० = சிருஷ்டி விஷயமான வியாபாரம்

स्वभावएव लोमायवन्व = ஸ்வபாவமே தவிர வேறு பிரயோசனமுள்ளதல்ல.

आप्तकामस्य कास्पृहा कृष्णकालेऽकाष्पृहा = பூர்ணகாமனுக்கு ஆசை ஏது ஒன்றுமில்லை.

इति इति = இது சமர்ப்தியை கூறுகிறது.

पिरमाण वाक्कियम् :—

अतृप्तस्यैवभोगार्थं क्रोडार्थं तुविपश्चितः ।

साचक्रोडा स्वभावोस्य कुतोतृप्त्या स्पृहाविभोः ॥

कृष्णकालेऽकाष्पृहा लोमायुः० क्रोडायुः० तन्विपश्चितः०

लोमायुः० क्रोडायुः० लोमायुः० कृष्णकालेऽकाष्पृहा लोमायुः०

பகவதிச்சையால் சிருஷ்டி உண்டானதாக ஒருவன் சொல்லுவதும் பிச்சு. ஏனெனின் பிரயோசனத்தை அவர் அபேக்ஷித்தால் பூர்ணகாமராதமாட்டார். அபேக்ஷிக்காமல் சிருஷ்டி செய்தால் முர்க்கத்தன்மை ஏற்படும். இப்படி ஒருவன் சொன்னால் அதற்கு உத்தரமென்னவெனின் :— அவர் போகத்தின் பொருட்டு

முள்ளவரையும் மற்ற தேவர்கள் அப்படியில்லாமலுமிருப்பதால்
பிரபு பதத்தாலேயே நிராகரிக்கப்பட்டன என்று அறியவும். காலா
திகள் ஜடமாசையால் கர்த்தார்களாகமாட்டார்கள்
பிரமாண வாக்கியம் :—

अविकारस्य चिन्मात्रस्यै वाखिलंजरै ।
उत्पद्यप्राज्ञाः प्राहुर्ब्रह्मा दयोऽखिलाः ।
पूर्णशक्तेः कुतोमाया सावज्ञात्स्वप्नवत्कुतः
सर्वदोष व्यपेतस्य विकारः कुतइष्यते ।
तस्मा देवावकारस्य विष्णो रिच्छावशादिदं ।
यथार्थमेव संभूतमिति वेदवचोखिलं ।
केचिस्तालतएवतां सृष्टिमाहुरकोविदः ।
केचिद्रद्राद्रह्मणश्च प्रधानादितिचापरे ।
विमूढाः सर्वएवैते यतो नारायणः परः ।
सर्वकर्त्ता सर्वशक्तिरेक एव नचापरः ।
प्रधानकाल ब्रह्मेशमुखाः सर्वेपितद्वशाः ।
तस्याविष्णोः सृष्टिं तु केचिदाहुरनैपुणाः ॥14॥

கவிகாரஸ்ய சிந்மாந்ரஸ்யை வாஹிலன்ஜரே ।
உத்பத்யபாஜ்நாஃ ப்ராஹுர்ஶ்ரஹ்மா தயோஹிலாஃ ।
பூர்ணசக்தேஃ குதோமாயா சாவஜ்நாத்ஸ்வபந்வத்குதஃ ।
ஸர்வதோஷ வ்யபேதஸ்ய விகாரஃ குதஇஷ்யதே ।
தஸ்தா தேவாவகாரஸ்ய விஷ்ணோ ரிஷ்ஷாவசாதிதம் ।
யதார்த்மேவ சம்பூதமதிதி வேதவசோஹிலம் ।
கேசிஸ்தாலதஶ்வதாந் ச்ரஸ்திமாஹுரகோவிதஃ ।
கேசித்ரத்ராத்ரஹ்மணஸ்ச ப்ரதானாதிதிசாபரே ।
விமூடாஃ சர்வஶ்வேதே யதோ நாராயணஃ பரஃ ।
சர்வகர்த்தா சர்வசக்திரேக ஶ்வநசாபரஃ ।
ப்ரதானகால ப்ரஹ்மேசமுஶாஃ சர்வேபிதத்வஸாஃ ।
தஸ்யாவிஷ்ணோஃ ச்ரஸ்திம் து கேசிதாஹுர்நைபுணாஃ ॥14॥

காரிகையின் 9-வது சுலோகம். (அத்வைதம்.)

भोगार्थं सृष्टिरित्यन्ये क्रीडार्थमिति चापरे ।

देवस्यैष स्वभावोयमाप्तकामस्यकास्पृहा ॥15॥

ஹோமார்த்தம் ச்ரஸ்திரித்யந்யே க்ரீடார்த்தமதிதி சாபரே ।

தேவஸ்யேஷ ஶ்வபாவோயமாப்தகாமஸ்யகாஸ்ப்ரஹா ॥ 15 ॥

अन्ये कुतेन = वेदवचोखिलं

सृष्टिः सृष्टिः = सुरुक्ष्मियाननु

भोगार्थं ஹோமாயு₂ = ஈசுவரனுடைய போகத்தின் பொரு
ட்டு என்றும்

अपरेच சுவரோ₂ = வேறுசிலர்

क्रीडार्थं इति சூ₂யாயு₂ உதி = ஈசுவரனுடைய லீலையின்
பொருட்டு என்றும்

मन्यन्ते 3-நடு₂னெ = நினைக்கிறார்கள் (ஆனால் சித்தாந்தம் என்ன
வெனில்)

अयं एषः சுய₂வளஷ₂ = இந்த சிருஷ்டி

देवस्य டேவஸ்ய₂ = பரமேசுவனுடைய

स्वभावः ஸ்வ₂பாவ₂ = ஸ்வபாவம் அதாவது மாயை

आप्तकामस्य சூ₂பகா₂மஸ்ய₂ = பூர்ணகாமனுக்கு

का का = என்ன

स्पृहा ஸ்ப்₂ஹா = இச்சை

வேறு சிலர், ஈசுவரன் போகத்தின் பொருட்டும், இன்னும்
வேறு சிலர் ஈசுவரன் லீலையாகவும் பிரபஞ்சத்தை சிருஷ்டித்த
தாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

देवस्य...देवस्य...:-இந்த பகஷங்களின் தூஷணம் இனி சொ
ல்லப்படுகிறது. இந்த சிருஷ்டியானது பரமேசுவரனுடைய
ஸ்வபாவம், பூர்ணகாமரான ஈசுவரனுக்கு என்ன இச்சையிருக்
கும்: ஒன்று மிருக்கமாட்டாது.

ஸ்வபாவ பகஷத்தை ஆசிரயித்து மேற் சொல்லிய இரண்டு
பகஷங்களையும், அல்லது சகல பகஷங்களையும் தூஷிக்கிறார்.

(1) ஈசுவரனுடைய சாமர்த்திய விளக்கமே சிருஷ்டி என்று
சொன்ன முதல் பகஷம் கூடாது. ஏனெனின் ஆப்தகாமரான பர
மாத்மா மாயையன்றியில் சாமர்த்தியத்தை விளக்கமாட்டார்.

(2) சத்திய சங்கற்பரான ஈசுவரனுடைய சிருஷ்டியானது
ஸ்வப்நஸ்வரூபம் அல்லது மாயாஸ்வரூபம் என்பது ஒரு பகஷம்.
ஸ்வப்ந மாயைக்குச் சமானமென்று சொல்லலாம் ஸ்வப்நமாயா
சிருஷ்டியைச் சொல்ல முடியாது ஏனெனின் ஸ்வப்நமாயாசப்தங்
கள் பொய்யையே கூறுகின்றன.

(3) ஈசுவரன் உதாசீனரானதால் அவரிடத்தினின்றும் சிரு
ஷ்டி உண்டாகிறதாகச் சொல்லக்கூடாது. காலத்தினின்றும் சிரு
ஷ்டி உண்டாகிறதாகச் சொல்லவேண்டும்.

(4) போகத்தின் பொருட்டாவது லீலையின் பொருட்டாவது
சிருஷ்டி உண்டாகிறது என்று சொல்லவேண்டும்.

உபநிஷதர்த்த தீபிகை.

இந்த பக்ஷங்களும் பொருந்தாவாம். ஏனெனின் பரமாத்மாவை
ஸ்வபாவமான பரமாத்மாவுக்கு மாயையன்றியில் இச்சை உண்
டாகமாட்டாது. ஸ்வாத்மாவை : விகாரமற்றவருக்கு இச்சை முதலிய
வைகள் சம்பவிக்கமாட்டா. மாயையன்றியில் போகமா வது
கிரீடையாவது அவருக்கு ஒவ்வாது. ஆகையால் பகவானுடைய
சிருஷ்டியானது மாயாருபமே என்பது சுருத்து. அநிஷ்டான
ரஜ்ஜுவானது அவித்தியா பலத்தால் சர்ப்பாகாபமாகத் தோன்று
கிறதுபோல், பரமாத்மா தன் மாயாபலத்தால் ஆகாசாதி பிரபஞ்
சம் போல் தோன்றுகிறார். **आत्मनः आकाशः संभूतः सूक्ष्मः सूक्ष्मा
णो ஸூஹுதஃ** (தை II - 1.) என்பதினால் ஆத்மாவினிடமிருந்து
ஆகாசம் உண்டானதாகச் சொல்லியிருப்பதால் காலத்தினின்றும்
உண்டானதாகச் சொல்லுவதற்குப் பிரமாணமில்லை. || 15 ||

II - 13 - வது மந்திரம். விசிஷ்டாத்வைதம்.

அ-கை :- அப்படியானால் பரிபூர்ணமான ஈசுவரனுக்கு இந்த
சிருஷ்டி என்னத்திற்காக எனின் உலகத்தில் அனுக்கிரகத்தின்
பொருட்டு ஸ்வபாவமே பிரவிர்த்திக்கிறது என்பதைச் சொல்
லும் பொருட்டு மதாந்தரங்களைக் கூறுகிறார்.

भोगार्थं ஹோமாயுதம் = திருப்தியடையாத பகவான் ஈகாதிகளை
அனுபவிக்கிறதற்காக

सृष्टिः सृष्टिः = சிருஷ்டிக்கிறார் என்று

अन्य = சிலர்

मन्यन्ते = எண்ணுகிறார்கள்.

अपरे = வேறு சிலர்

क्रीडार्थं = மகாராஜாவுக்கு பந்து முதலிய விளை
யாட்டுபோல் ஈசுவரனுக்கு இந்த ஜகத்சிருஷ்டியானது கிரீடை
என்று எண்ணுகிறார்கள். சுருதியின் மதம் யாதெனின்,

देवस्य = கிரீடை செய்துகொண் டிருக்கிறவருக்கு

अयं एषः = இந்த சிருஷ்டி முதலிய விஷயமான
விளையாட்டானது.

स्वभाव एव = ஸ்வபாவந்தான். வேறு விதமான
பிரயோசனத்தை உத்தேசித்ததல்ல என்று தாற்பரியம். **लोकवत्
लोकैव** = லோகவத் = லோகெவம் (II-2-33) என்கிற பிரம்ம
சூத்திரத்தில் இந்த அர்த்தம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

आप्तकामस्य = இச்சித்த வஸ்துவை அடைந்தவ
னுக்கு

காஸுஹா காஸுஹா = என்ன இச்சை. ஒரு பிரயோசனம் திலும் இச்சையில்லை என்று அர்த்தம்.

इति ஐதி = இந்த சப்தம் மூன்று ரூபங்களும் கிருபிக்கப்பட்டன என்றும் முடிவை கூறுகிறது. ||15||

துவைதம்.

அ - கை :— ஆனால் பரிபூர்ணமான பசுவான் என்பது :
மிக்கிறார் எனின், லோகங்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்தல்
அவருடைய ஸ்வபாவம் இப்படி சொல்லுவதற்காக மேல் காட்டி
தைக்கூறுகிறார். திருப்தியடையாத பசுவானுக்கு

भोगार्थं सृष्टिः ஹொமாயுஃ = போசத்தின் பொருட்டு
சிருஷ்டி

अन्ये सन्ते = சிலர்

मन्यन्ते ते = நினைக்கிறார்கள்

अपरे स्वर्गे = வேறு சிலர்

क्रीडार्थं क्रीडायुः = மகாராஜாவுக்கு பந்து முதலிய விளையாட்டுப்போல நினைக்கிறார்கள். சுருதியானது ஸ்வபாவத்தைக் கூறுகிறது.

देवस्य देववशः = தேவதைக்கு

एषः वनश्च = சிருஷ்டி விஷயமான வியாபாரம்

स्वभावएव स्वभाववशः = ஸ்வபாவமே தவிர வேறு பிரயோசனமுள்ளதல்ல.

आप्तकामस्य कासृहा सुखकाशे कासृहा = பூர்ணகாமனுக்கு ஆசை ஏது ஒன்றுமில்லை.

इति ஐதி = இது சமாப்தியை கூறுகிறது.

பிரமாண வாக்கியம் :—

अतृप्तस्यैवभोगार्थं क्रीडार्थं तुविपश्चितः ।

साचक्रीडा स्वभावस्य कुतोतृप्त्या सृहाविभोः ॥

சுதூஷுஷெவ வஹொமாயுஃ க்ரீவாயுஃ துவீவஸ்தித்
ஸாசக்ரீடா ஸ்வஹாவொஸ்ய குதொதூஷ்யா ஸுஹாவிஹோ

பகவதிச்சையால் சிருஷ்டி உண்டானதாக ஒருவன் சொல்லுவதும் பிச்சு. ஏனெனின் பிரயோசனத்தை அவர் அபேக்ஷித்தால் பூர்ணகாமராகமாட்டார். அபேக்ஷிக்காமல் சிருஷ்டி செய்தால் முர்க்கத்தன்மை ஏற்படும். இப்படி ஒருவன் சொன்னால் அதற்கு உத்தரமென்னவெனின் :— அவர் போசத்தின் பொருட்டு

உபநிஷதர்த்த தீபிகை.

இந்த பக்ஷங்களும் பொருந்தாவாம். ஏனெனின் பரமாத்மந்த ஸ்வபாவமான பரமாத்மாவுக்கு மாயையன்றியில் இச்சை உண்டாகமாட்டாது. ஸ்வத: விகாரமற்றவருக்கு இச்சை முதலியவைகள் சம்பவிக்கமாட்டா. மாயையன்றியில் போகமாவுது கிரீடையாவது அவருக்கு ஒவ்வாது. ஆகையால் பகவானுடைய சிருஷ்டியானது மாயாருபமே என்பது சுருத்தும். அறிஷ்டான ரஜ்ஜுவானது அவித்தியா பலத்தால் சர்ப்பாகாமமாகத் தோன்றுகிறதுபோல், பரமாத்மா தன் மாயாபலத்தால் ஆகாசாதி பிரபஞ்சம் போல் தோன்றுகிறார். **आत्मनः आकाशः संभूतः सूक्ष्मं सूक्ष्माण्डं ஸஹகுதஃ** (தை II - 1.) என்பதினால் ஆத்மாவினிடமிருந்து ஆகாசம் உண்டானதாகச் சொல்லியிருப்பதால் காலத்தினின்றும் உண்டானதாகச் சொல்லுவதற்குப் பிரமாணமில்லை. || 15 ||

II - 13 - வது மந்திரம். விசிஷ்டாத்வைதம்.

அ-கை :- அப்படியானால் பரிபூர்ணமான ஈசுவரனுக்கு இந்த சிருஷ்டி என்னத்திற்காக எனின் உலகத்தில் அனுக்ரிதத்தின் பொருட்டு ஸ்வபாவமே பிரவிர்த்திக்கிறது என்பதைச் சொல்லும் பொருட்டு மதாந்தரங்களைக் கூறுகிறார்.

भोगार्थं ஹோமாயுதம் = திருப்தியடையாத பகவான் ஈசுவரனாக அனுபவிக்கிறதற்காக

सृष्टिः ஸ்ருஷ்டி: = சிருஷ்டிக்கிறார் என்று

अन्य சுநெ) = சிலர்

मन्यन्ते மனெ = எண்ணுகிறார்கள்.

अपरे சுபரெ = வேறு சிலர்

क्रौडार्थं க்ரூடாயுதம் = மகாராஜாவுக்கு பந்து முதலிய விளையாட்டுப்போல் ஈசுவரனுக்கு இந்த ஜகத்சிருஷ்டியானது கிரீடையென்று எண்ணுகிறார்கள். சுருதியின் மதம் யாதெனினும்,

देवस्य देववशे = கிரீடை செய்துகொண்டிருக்கிறவருக்கு

अयं एषः சுயம் வனஷ: = இந்த சிருஷ்டி முதலிய விஷயமான விளையாட்டானது.

स्वभाव एव ஸ்வாவ வனவ = ஸ்வபாவந்தான். வேறு விதமான பிரயோசனத்தை உத்தேசித்ததல்ல என்று தாற்பரியம். **लोकवत् लीलैकवत् லொகவத் லீலாகெவயு** (II-2-33) என்கிற பிரம்மகுத்திரத்தில் இந்த அர்த்தம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

आप्तकामस्य குபுகாமஸெ = இச்சித்த வஸ்துவை அடைந்தவனுக்கு

कास्पृहा काष्पृहण = என்ன இச்சை. ஒரு பிரயோசனத் திலும் இச்சையில்லை என்று அர்த்தம்.

इति उचि = இந்த சப்தம் மூன்று ரூபங்களும் நிரூபிக்கப்பட்டன என்றும் முடிவை கூறுகிறது. ||15||

துவைதம்.

अ - कः— ஆனால் பரிபூர்ணரான பகவான் ஏன் சிருஷ்டிக்கிறார் எனின், லோகங்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்தல் அவருடைய ஸ்வபாவம் இப்படி சொல்லுவதற்காக மேல் கிரந்தத் தைக்கூறுகிறார். திருப்தியடையாத பசவானுக்கு

भोगार्थं सृष्टिः लोमायुः० वृद्धिः० = போகத்தின் பொருட்டு சிருஷ்டி.

अन्ये कः० = சிலர்

मन्यन्ते ०० = நினைக்கிறார்கள்

अपरे कः० = வேறு சிலர்

क्रिडार्थं क्रियायुः० = மகாராஜாவுக்கு பந்து முதலிய விளையாட்டுப்போல நினைக்கிறார்கள். சுருதியானது ஸ்வபாவத்தைக் கூறுகிறது.

देवस्य देवस्य० = தேவதைக்கு

एषः वनश्च० = சிருஷ்டி விஷயமான வியாபாரம்

स्वभावस्य ललाववनव = ஸ்வபாவமே தவிர வேறு பிரயோசனமுள்ளதல்ல.

आप्तकामस्य कास्पृहा कृष्णकाशे० काष्पृहण = பூர்ணகாமனுக்கு ஆசை ஏது ஒன்றுமில்லை.

इति उचि = இது சமர்ப்தியை கூறுகிறது.

पिरमाणे वाक्कियम् :—

अतृप्तस्यैवभोगार्थं क्रिडार्थं तुविपश्चितः ।

साचक्रिडा स्वभावोस्य कुतोतृप्त्या स्पृहाविभोः ॥

कृष्णकः० वः० लोमायुः० क्रियायुः० कः० विवृतिः०

वृद्धिः० क्रियायुः० लोमायुः० कः० कृष्णकः० लोमायुः०

பகவதிச்சையால் சிருஷ்டி உண்டானதாக ஒருவன் சொல்லுவதும் பிச்சு. ஏனெனின் பிரயோசனத்தை அவர் அபேக்ஷித்தால் பூர்ணகாமமாக மாட்டார். அபேக்ஷிக்காமல் சிருஷ்டி செய்தால் மூர்க்கத்தன்மை ஏற்படும். இப்படி ஒருவன் சொன்னால் அதற்கு உத்தரமென்னவெனின் :— அவர் போகத்தின் பொருட்டு

சிநுஷ்டிக்கவில்லை. பிரளய காலத்தில் ஈசுவரன் ஒருவரே இருப்பதால் அவர் விஷயத்தில் ஆலசியம் கூறும்படி நேரிடும். அதை பரிசுரிக்கிறதற்காக கிரீடையாக சிநுஷ்டிசெய்கிறார் என்று இராமானுஜாசாரியார் சொல்லுவதுபோல் சொல்லுவதும் நரியன்று, ஆப்தகாமராயிருக்கிற பகவானுக்கு போகத்தின் பொருட்டு சிநுஷ்டி யும் வேண்டியதில்லை. ஆலசியம் இல்லாமலிருப்பதற்காக கிரீடையாகவும் சிநுஷ்டிக்கவேண்டியதில்லை. தனக்குப் பிரயோசனமில்லாவிட்டாலும் பரபிரயோசனத்தை உத்தேசித்து சுவபாவமாகவே சிநுஷ்டி உண்டாகிறது. ||15||

முதலாவது கண்டம் முற்றிற்று.

उपनिषत् (அக்ஷை, தம்)

உவநிஷ்டக்

नान्तः प्रज्ञं न ब्रहिः प्रज्ञं नोभयतः प्रज्ञं न प्रज्ञानघनं न प्रज्ञं नाप्रज्ञम् । अ-
दृष्टमव्यवहार्यमप्राह्यमलक्षणमाचिन्त्यमव्यपदेश्य मेकात्मप्रत्ययसारं प्रपञ्चोपशमं शा-
न्तं शिवमद्वैतं चतुर्थं मन्यन्ते स आत्मा स विज्ञेयः ॥ १६ ॥

நானும் பூனும் நவஹிம் பூனும் நொஹயதகி பூனும் ந
பூனாநவநம் ந பூனும் நாபூனில் । சுஜீஷ்டசிவ்வஹாயது
பூஹிவேக்ஷண சிவிஞ்சிவ்வபெஷுடுகிகாத பூத்யஸாராம்
பூவனோவஸம் ஸாணம் சிவசிவெதகம் உதகயதும் சிவநினைவை
சூதாவல வினேயம் ||16||

அந்த: ப்ரஹ் ஸஹ: ப்ரஹ் = உள் விருக்கும் ஸ்வம் ந ஞானவாண
கிய தைஜசன்

ந டு = அல்ல

வஹி: ப்ரஜ் ஷஹி: ப்ரஜ்ஹி: வெளி பிரஞ்ஞையுள்ள ஜாந்நிரா
ஸ்தாபிமரணியாகிய விசுவன்

௪ ந = ஆஸ்ஸ

உபயத: ப்ரஜ் உஹயதஃப்ரஜை = ஜாக்கிர ஸ்வபங்குள்ஸ் மத்தி
யாவஸ்தையின் அபிமானியும்

ந டு = ஆ ஸ் ல

[illegible]

ந டு = அல்ல

புன் பூ^{லு} = (கேவலம் ஞான ரூபமாயிருந்தாலும் சர்வஞ்ஞ
 ராவ சகவரன் போல் எல்லாவற்றையும் ஒரேகாஸத்திஸ் ஆழிநிற
 வர்

ந . ந = ஆஸ்ஸ

அபர்த் சுபுரீஹி = அறியப்பட்டதாகிய அசைதன்னியம்

ந ந = அல்ல

அதர்த் சுபுரீஷ்டி = ஞானேந்திரியப் பிரமாணத்தால் அறியத் தகுந்தவரல்ல

அவ்யவஹாய்ஸ்வஹாயபு = ஆனதால் வாக்கால் வியவஹாயத் துக்கு யோக்கியரல்ல

அபாஹ் சுபுரஹி = மற்ற கர்மேந்திரியங்களால் கிரகிக்கத்தகுந்தவரல்ல

அலக்ஷண சுபுரக்ஷண = லிங்கங்களால் ஊஹிக்கத் தகுந்தவரல்ல

அசிந்ய சுபிஹி = ஆனதால் மனதினால் நினைக்க அசக்கியமானவர்

அவ்யபதேர்ய் சுபுரபெரீஸு = ஆனதால் சப்தத்தால் இன்னதென்று நிர்தேசிப்பதற்கு அசக்கியமானவர்

ஏகாத்மபுரயஸார் வனகாஹ் தபு த்யுபஸார = ஜாக்கிரதாதி அவஸ்தைகளில் ஒரே ஆத்மாவாய் இருக்கிறான் என்கிற ஞானத்தால் ஊகிக்கத்தக்கவர்

புரபுச்சாபுரமம் புவனொவஸு = ஜாக்கிரதாதிஸ்தானங்களின் தர்மங்களில்லாதது

சாந்த் ஸாஹி = ஆனதால் ராகதுவேஷாதி தோஷங்களற்ற கூடஸ்தர்

சிவ் ஸிவ = பரிசுத்தம் பாமாநந்த போதருபம் (இப்பேர்ப்பட்ட

அதீந்த் சுபெதா = பேதமில்லாத அத்வைதத்தை

சுத்யு வதபு = நான்காவது என்று

மந்யந்தே நுஹி = நினைக்கிறார்கள்

சு: ஸு = அவரே

அர்மா சுஹி = பாமாத்மா

சு: ஸு = அவரே

விஜ்ஞ: விஜ்ஞய = அறியத்தக்கவர்

மூன்று பாதங்களைச் சொன்ன பிறகு நான்காவது பாதத்தைச் சொல்ல சுருதி ஆரம்பிக்கிறது. சப்தங்களால் கூறக்கூடிய குணங்கள் தர்மங்கள் முதலியவை பிராதபடியால் அது சப்தத்தால் கூறப்பட மாட்டாது என்று விசேஷங்களை நிஷேதிக்கிறதினாலேயே துரியத்தைக்கூற சுருதி இச்சிக்கிறது. ஆனால் அது சூன்னி

யமோ ? அல்ல. மித்தியாவஸ்துவுக்கு அதிஷ்டான மில்லாம லிருக்கமாட்டாது. வெள்ளி, சர்ப்பம், புருஷன் கானஸஜலம் முத லில் விகற்பங்கள் கிளிஞ்சல், ரஜ்ஜு, கட்டை, ஹஷாபுரீ இவைக ளன்றியில் ஒன்றையும் ஆசிரிக்காமல் இருப்பதாக சொல்ல முடியாது. அப்படியானால், பிராணாதி சர்வ விகற்பங்களுக்கும் துரீயம் ஆதாரமாயிருப்பதால் உதகத்திற்கு ஆதாரமான கம் சப் தத்தால் கூறப்படுவதுபோல் சப்தத்தால் கூறப்படட்டுமே, நிமீஷ தத்தால் அதை அறிய வேண்டிய தில்லையே.

இது யுக்தமன்று ஏனெனின் கிளிஞ்சலை முதலியவைகளில் வெள்ளி முதலியவைகள் பொய்யா யிருப்பதுபோல் பிராணாதி விகற்பங்களும் பொய்யா யிருக்கின்றன. (துரீயம் வாச்சியமா யிருக்கும் பக்தத்தில் ஐந்துவிதகாரணங்க ளிருக்கவேண்டும். அதா வது சம்பந்தம், ரூப, ஜாதி, கிரியை, குணம். இவைகளில் ஒன் றுமில்லை என்று இனிசொல்லுகிறார். எப்படி எனின்) (1) துரீயம் வஸ்து, துரீயத்துக்குவேறானது. வஸ்துவுக்கும் அவஸ்துவுக்கும் சம்பந்தம் ஏற்படமாட்டாது. (2) விசிஷ்ட ரூபமாய் பிரம்மம் விஷயமானாலும் ஸ்வரூபத்தில் உபாதிபற்றதாக இருப்பதால் அது பசுமுதலியவைகள் போல் பிரத்தியக்ஷாதிப் பிரமாணமாகக் குக்ரு விஷயமாகிறதில்லை. ஆகவே ரூப சம்பவிக்கமாட்டாது (3) பசு முதலியவைகளில்போல் அத்விநியமான துரீயத்தில் சாமான்னிய விசேஷபாவங்களில்லாத படியால் ஜாதிவிஷயமாயும் வாச்சியத் தவம் ஏற்படமாட்டாது (4) சமயல்காரனிடத்தில் கிரியை யிருக்கிற தாக சொல்லுவதுபோல் கிரியை யற்ற துரீயபிரம்மத்தில் கிரியா விஷயமாய் வாக்கியத்வம் சொல்லமுடியாது (5) உத்பலை முதலிய புஷ்பத்தில் நிலம முதலிய குணங்களிருப்பதுபோல் நிர்குணப் பிரம்மத்தினிடத்தில் குணவிஷயமாய் வாச்சியத்வம் ஏற்படமாட் டாது. ஆகவே துரீயப் பிரம்மத்தை பெயரால் குறிப்பிட முடியாது.

ஆ :—அப்படியானால் முயற்கொம்பு முதலியவைகள் அந்ந தினால் பிரயோஜன மில்லாததுபோல் இதை அறிவதிலுமாம் பிர யோசனமில்லாமற் போகவேண்டும்.

ச :—அது சரியன்று கிளிஞ்சலை அறிந்த மாத்திரத்தில் வெள்ளியின் ஆசை நிவிர்த்தியாய்விடுவதுபோல் துரயமே ஆத்மா என்று அறிந்த வளவில் அநாத்ம ஆசை நீங்கிவிடுகிறது. துரய த்தை ஆத்மாவாக அறிந்தவளவில் அவித்தை இச்சை முதலியவை

களாகிற தோஷங்கள் இருக்கமாட்டா. மேலும் தூரியத்தை ஆத்மாவாக அறியாததற்குக் காரணமில்லை. ஏனெனின் (1) तत्त्वमसि தகுவஸி (சா-VI-8-7) அது நீயே (2) अयमात्मन् அயமாஆத்மன் ஹ (மா - 2) இந்த ஆத்மா பிரம்மம், (3) तत्सत्यम् தத்ஸத்யம் (சா-VI-8-7) அது சத்தியம் (4) स आत्मायत्साक्षादपरोक्षाद्ब्रह्म ஸ சூத்ரா யத்ராக்ஷா டிவரொக்ஷாடி ஸ்ரஹ (பிரஹ) எது சாக்ஷாத் அபரோக்ஷத் பிரம்மமோ அது ஆத்மா (5) सबाह्याभ्यन्तरो ह्यजः ஸபாஹ்யாஹ்யுஜ ரொஹஜஃ (மு11-1-2) அது உள்ளும் வெளியுடனும் கூடிப்பிறப்பற்ற தாயிருக்கிறது (6) आत्मैवेदं सर्वमिदं சூரெதெவெதம்ஸவபுரீதம் (சா - VII-25-2) இதுவெல்லாம் ஆத்மாவே முதலிய உபநிஷத்துக்களில் லாம் அந்த அர்த்தத்தையே கூறுகின்றன. பரமார்த்த அபரமார்த்த ரூபமான இந்த ஆத்மா நான்கு பாதங்களுள்ளது என்று (முன் இரண்டாவது மந்திரத்தில்) சொல்லப்பட்டது. அபரமார்த்த ரூபமானது அவித்யையாலுண்டானது. ரஜ்ஜ-ஸர்ப்பாதிக்குச் சமமாயிருக்கிறது, விரைமுளைபோல ஒன்றுக்கொன்று காரியகாரணமாயிருக்கிற மூன்று பாதங்களுள்ள தென்று முன்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இனி காரியகாரணமற்ற இரஜ்ஜ-போல பரமார்த்த ரூபமான தூரியத்தை சர்ப்பத்துக்குச் சமானமான மூன்று பாதங்களை நிஷேதித்து சுருதி நान्तः प्रज्ञं நானுஃப்ரஜ்ஜம்=முதலியதால் கூறுகின்றது.

ஆ :—ஆத்மாவுக்கு நான்கு பாதங்களிருக்கிறதாகச் சொல்லி மூன்று பாதங்களை கூறினதினாலேயே நான்காவது பாதம் अन्तःप्रज्ञं ஸனுஃப்ரஜ்ஜம் முதலியவைகளுக்கு வேறு என்று சித்திக்கும்போது, இவைகளை நிஷேதித்தல் பிரயோசனமற்றதே. (இந்த ஆஷேத காரணுடைய அபிப்பிராயத்தில் ஆத்மாவினுடைய மூன்று பாதங்களும் வாஸ்தவம் ; இவைகளை நிஷேதிக்கிறதினால் நான்காவது பாதம் சித்தித்துப்போகிறது, ஆகவே அதைத் தவிரையாக கூற வேண்டியதில்லை. மூன்று பாதங்களும் மித்தை என்றும் நான்காவதே வாஸ்தவம் என்றும் ஆகவே அதைத்தவிரையே கூறவேண்டியது யுகத மென்றும் இனி சித்தாந்தி சொல்லுகிறார்.)

சி :—சர்ப்பாதி விகற்பங்களை நிஷேதிக்கிறதினாலேயே இரஜ்ஜ-வின் ஸ்வரூபம் அறியப்படுகிறதுபோல மூன்று அவஸ்தைகளுடன் கூடின ஆத்மாவுக்கு அவைகளை நிஷேதிக்கிறதினால் நான்காவது ஸ்திதியைக்கூற சுருதி இச்சிக்கிறது. तत्त्वमसि தகுவஸி= (சா VI-8-7) என்னும் வாக்கியத்தில் த்வம் தத் பதார்த்தங்களுக்கு ஐக்கியம் சொல்லுகிறது போலும்.

சு :—மூன்று அவஸ்தைகளுடன் ஆத்மாவைவிட துரீயம் உண்டாகிறது. ச: இரண்டுக்கும் சம்பந்தமில்லை. உபநிஷதம் ஒன்று சாதகமாகவும் மற்றொன்று சாத்தியமாகவும் இருக்கக்கூடாது. ஆகையால் விசிஷ்ட ஆத்மா மூலமாக துரீயத்தை உருவாக்கியிருக்கக்கூடாது. அதை அறிய வேறு மார்க்கமும் காணப்படவில்லை. ஆகையால் துரீயத்தின் ஞானமே உண்டாகக்கூடாது. ஆகையால் உன் ஆக்ஷேபம் யுத்தமன்று.

சு :—சாஸ்திரத்தால் துரீயத்தை அறியலாமெனில்

ச :—விசிஷ்டமான ஆத்மாவை ஒப்புக்கொண்டு அதிலுள்ள விசிஷ்டமும் சங்களைத் தள்ளி மீச்சப்படுவதை துரீயமாக சாஸ்திரம் உபதேசிக்கிறது. இரண்டுக்கும் அத்தியந்தம் பேதமிருக்கும் பகைத்தல் உபதேசம் வியர்த்தமாகும். சாஸ்திரத்தால் அதை உருவாக்கியிருக்கக்கூடாது. ஆகையால் உன் ஆக்ஷேபம் யுத்தமன்று.

சு :—துரீயத்தின் ஞானமே வேண்டாமே எனின்.

ச :—விசிஷ்டந்தான் அறியப்பட்டிருக்கின்றது. துரீயமே அறியப்படவில்லை. விகவாதிகள் தள்ளப்பட்டுப் போய்விட்டன. மாயமும் வேறு ஒன்றும் அறியப்படாததினாலும் ஆத்மா இல்லாத ஞானமே சித்திக்கும்.

சு :—மேற்கூறிய தோஷங்களால் பேதம் சித்திக்க வேண்டாம். அபேத பகைந்தான் எப்படி சித்திக்கும்.

ச :—(a) பிரயோசனமில்லை என்பதாய் இந்த ஆக்ஷேபப்படுமா? (b) சப்தம் பிரமாணம் அல்ல என்பதாய் ஆக்ஷேபப்படுமா? (c) சாதனமல்ல என்று ஆக்ஷேபிக்கிறாயா?

(a) முதலாவது பகைத்தில், அதிஷ்டானமான இரண்டாவது என்பதும், ஜலதாரை முதலியவைகள் போல் தோன் டுபிறந்து போல், ஒரே ஆத்மா மூன்று அவஸ்தைகளிலும் அந்த: பிரஞ்ஞன் முதலியவைகள் போல் வெகுவாய் எப்போது காணப்படுகிறதோ, அப்போது அதை ஒப்புக்கொண்டு அதிலுள்ள அந்த: பிரஞ்ஞன் அன்மை முதலியவைகளை நிஷேதிக்கிறதினால் உண்டாகும் துரீயம் சித்திக்குங்காலத்திலேயே அநர்த்த நிவிர்த்தியாகியபலம் சித்திக்கிறது. ஆகவே பிரயோஜனமில்லை என்றும் ஆக்ஷேபத்துக்கிடமில்லை.

(b) “பரோக்ஷஞானம் அதாவது ஒருகாலத்தில் உண்டாகக் கூடியது அல்லது கற்பிக்கப்பட்டது. அந்த ஞானத்திற்கு சப்தம் வேறுதான். நித்தியதுரீயனுடைய அபரோக்ஷ ஞானமோ

சுற்பிக்கப்பட்டதல்ல. ஆகையால் அதை உண்டாக்க (அல்லது கொடுக்க) சப்தம் ஹேதுவாக போக்கியமல்ல. ஆகையால் துரீயத்தை அறிவதற்கு வேறு பிரமாணத்தைத் தேடவேண்டும்” என்னும் பக்ஷத்தில் துரீயத்தை சாக்ஷாத்கரிக்கிற விஷயத்தில் சப்தத்தைத் தவிர வேறுபிரமாணத்தைத் தேடவில்லை, எனினில், (பிரகிருதவிஷயமாகிய) துரீயமோ, சிஷ்டிக்கப்பட்டாததும் (ஸ்வப்பிரகாசம், அல்லது நித்திய) அபரோக்ஷமாயும் இருக்கிறது. ஆகையால் சப்தமே பிரமாணம். வேறு பிரமாணம் தேடவேண்டி சிதில்லை.

(6) துரீயத்தை ஸாக்ஷாத்கரிப்பதற்கு **प्रसूयानं = ध्यानं** பூஷாநௌ=யௌநௌ அல்லது **योग्य** பொய்யு என்கிற சாதனந்தரம் வேண்டும் (**शब्दं** ஸஹ்ஷௌ போதாது) என்னும் பக்ஷத்தில், **प्रसूयानं** பூஷௌ=யௌநௌ அப்பிரமாணமாகையால் (**पंचदशी** பஹுதஸீ IV 37 IX 117),— வாஸ்தவ ஞான ஸாக்ஷாத்காரணத்தை அது **प्रसूयानं** பூஷௌ=யௌநௌ உண்டாக்காது,

ஆ : பிரமாணத்தின் பிரயோஜனமானது விஷயத்தை ஸ்பஷ்டமாக்குவதே தவிர அதிலுள்ள அத்தியாசமாகிய அநித்தத்தின் நிவர்த்தியன்று என்று சொன்னால்.

ச : இப்படிச் சொல்லுவது கோடாலியால் கட்டையைப்பிளக்கும் கிரியையானது பிளக்கப்பட்ட ஒரு பாகத்திலிருந்து அதற்கு ஒரு விசேஷத்தைக்கொடுக்கிறதாகிறதே தவிர, பாகங்களின் சேர்க்கையை விலக்குகிறதாக இல்லை என்று சொல்லுவதற்கு ஒப்பாகும்.

ஆ :—அஞ்ஞான நிவர்த்தியே பிரமாணத்தின் பிரயோசனம் என்னும் பக்ஷத்தில் விஷய ஞானமுண்டாவதற்குக் காரணமில்லாததால் விஷயஞானம் உண்டாகமாட்டாது. கெடமானது இருட்டால் மூடப்பட்டதாய் வியவஹாரத்துக்கு போக்கியமன்றியிடு இருக்கிறது. பிரத்தியக்ஷாஐப் பிரமாணமானது இருட்டை விலக்கிக் கெடத்தை வியவஹாரத்துக்கு போக்கியமாகச் செய்கிறது. பிரமாணத்தின் பலமானது இருட்டை நிவர்த்திக்கிறதாச இருந்தால் கடஞானப் பிரமாணம் பலமாகமாட்டாது. கட்டையைப்பிளக்குங் கிரியையானது அதின் பாகங்களின் சேர்மானத்தை விலக்குகிறதில் பிரவிர்த்திக்கிறதுமேல் இவ்விடத்திலும் இருட்டைப்போக்குவதில் பிரமாணம் பிரவிர்த்திக்கிறது. ஆகையால் கெடஞானம் உண்டாகமாட்டாது.

ச :—பிரமாணத்தின்பலம் அந்தகார நிவிர்த்திதான். அந்த க
விர்த்தியால் கெடஞானம் தானாகவே சித்திக்கிறது. அதற்கு
வேறு சாதகம் வேண்டியதில்லை. அது பிரமாணத்தின்பலமன்று
மேலும் கெடாதிகள் ஜடமாயிருப்பதால் பிரகாசிக்கிற விஷயத்தில்
ஞானத்தை அபேக்ஷிக்கின்றன. இந்த ஞானமானது பிரமாண
த்துக்குப் பலமாயிருந்தாலும் துரியமான ஆத்மாஞான ஸ்வரூப
மாயிருப்பதால் அது பிரகாசிக்கிற விஷயத்தில் வேறு ஞானம்
வேண்டியதில்லை. ஆகவே, அதிற்சம்பந்தப்பட்ட அந்த:பிரஞ்ஞ மு
தலிய அஞ்ஞானநிவிர்த்தியே பிரமாணத்தின்பலம். அந்த : பிரஞ்
ஞமுதலியவைகளின் நிவிர்த்தியாகுங்காலத்திலேயே பிரமாணபு
தலிய பேதங்கள் நிவிர்த்தியாய் விடுகின்றன. அப்படியே इति ह्ये
नविद्यते ஜாதெதெதெதெ நவிடிதெ அதாவது பிரமாணம்
அறிந்தமாதிரத்தில் துவைதம் இல்லாமற்போகிறது. என்று
மேல்சொல்லப்போகிறார். மேலும் எந்தக்ஷணத்தில் ஞானமு
ண்டாகி துவைதம் நிவிர்த்தியாகிறதோ அந்தக்ஷணத்தையே
வேறுக்ஷணத்தில் ஞானமிருக்கிறதில்லை. அப்படி ஞானமிருந்தா
ல் அதற்கு விஷயமானபிரம்மம் ஞெயம் ஒன்று இருக்க மறுபடி
யும் துவைதம் ஏற்படும். இதை நிவிர்த்திக்க ஒருஞானம் வேண்
டும். இப்போதும் துவைதம் ஏற்படும். இப்படி அனவஸ்தாரதோ
ஷம் சித்திக்கும். துவைதமே நிவிர்த்தியாகமாட்டாது. ஆகை
யால் நிஷேதிக்கிறதினால் எந்த ஞானம் உண்டாகிறதோ அந்தஞா
னம் உண்டாகிற காலத்திலேயே ஆத்மாவினிடத்தில் ஆரோபிக்க
ப்பட்டிருக்கிற அந்த: ப்ரஜ் க்ஷை: ப்ரஜ் முதலிய அந்த:க நிவி
ர்த்தி ஆய்விடுகிறது.

नान्तः प्रज्ञः नानां प्रज्ञैः=இது கைஜஸனை நிஷேதிக்கிறது

नवाहिः प्रज्ञः न वधन्ति प्रज्ञैः= இது விசுவனை நிஷேதிக்கி
றது.

नोभयतः प्रज्ञं नो भय-कंप्रज्ञैः=இது ஜாக்கிற ஸ்வப்நங்களி
ன் மத்தியி லிருக்கிற அவஸ்தையை நிஷேதிக்கிறது.

नप्रज्ञानवनः नप्रज्ञान-नवनः=இது கஷ-வந்தி அவஸ்தையை
நிஷேதிக்கிறது. ஜாக்ர ஸ்வப்நங்களுக்குக் காரணம் கஷ-வந்தி
இதில் யாதொருவியக்த விசேஷஞானமும்மில்லை. ஆகவே பிரிக்கக்
கூடாத ஒரே ஞானமாயிருக்கிறது. அப்படிப்பட்டதும் அல்ல.
இந்த துரியம்.

नप्रज्ञं नप्रज्ञैः=இது ஒரேகாலத்தில் சகல விஷயங்களையும்
அறிகிறவன் என்பதை நிஷேதிக்கிறது.

நாபஜ் நாபுஜ் = இது அசேத்னமென்பதைநிஷேதிக்கிறது.

ஆ :—ரஜ்ஜு முதலியவைகளில் பிராந்தியால் தோன்றும் சர்ப்பாதிகள் நிஷேதிக்கப்படுகிறபடியால் அவைகள் இல்லை என்று சொல்லுவது யுத்தம். ஆத்மாவிலிடத்திலோ அந்த : பிரஞ்ஞத்தன்மை முதலியவைகள் பிரமாண சித்தமாயிருப்பதால் அவைகளை எப்படி நிஷேதிக்கலாம்.

சு :—அந்த : பிரஞ்ஞாதிகள் ஞானஸ்வரூபமா யிருப்பதால் ஒன்றுக்கொன்று விசேஷ மில்லாவிடினும், ரஜ்ஜு முதலியவைகளில்கற்பிக்கப்பட்ட சர்ப்பம் ஜலதாரமுதலியவைகள்போல் ஒன்று தோன்றும்போது மற்றொன்று தோன்றாமையால், அசத்தாயிருக்கின்றன. ரஜ்ஜு முதலியவைகள் போல், ஞானஸ்வரூபம் மாறாமலிருப்பதினால் அது சத்தியமாயிருக்க சகல கற்பனைக்கும் அது சத்தியமாயிருக்கிற அதிஷ்டானமாகும்.

ஆ :—சுஷுப்தியால் ஞானமில்லை என்று சொல்லுவோமே

சு :—அது சரியன்று. ஏனெனின் சுஷுப்தி அடைந்த புருஷனுக்கு ஞானரூபமும் சித்தமாயிருக்கிறது. नहि विज्ञातुः विज्ञाते विपरिणोपो विद्यते நஹிவிஜ்ஞாதஃ விஜ்ஞாதவிபுரீஹொஹொ விஜ்ஞாதெ (பிரஹ) ஞானியின் ஞானத்துக்குலோபம் சம்பவிக்கிறதில்லை. என்று நருதியும் கூறுகிறது.

அதஜ் சுஷுஷு = இப்படி தூயமானது நிஷேத வசனங்களால் நிர்விசேஷமாகிறது. ஆகையால் அது ஞானேந்திரியத்துக்கு விஷயமாகமாட்டாது. ஆகவே அது அதிர்ஷ்டம் அதாவது பார்வைக்குளடங்கினதன்று.

அவ்யவஹாய் அவ்யவஹாய = அதிர்ஷ்டமாயிருப்பதால் வியவஹாரத்துக்கு யோக்கிய மன்றியிலிருக்கிறது.

அபாஜ் சுபுராஹு = கர்மேந்திரியங்களால் கிரகிக்கக்கூடாதது

அலக்ஷர் அலக்ஷண = ஊழறிக்கத்தக்கதன்று.

அசிந்ய் சுலிணு = பிரத்தியக்ஷ அனுமானங்களுக்கு விஷயமாகாதபடியால் சிந்திக்கக் கூடாததாயிருக்கிறது.

அவ்யதேஜ் அவ்யபெஷு = மனதிற்கு விஷயமாகாதபடியாலேயே சப்தத்தால் குறிப்பிடக்கூடாது.

ஏகாஹ் ப்ரத்யசார் வனகாஹ் த்யஸார = அப்படியானால் பிரமாணங்களில்லாதபடியால் இப்படிப்பட்ட வஸ்துவே இல்லையா

வெனின், ஜாக்கிரத் முதலிய அவஸ்தைகளில் இந்த ஆத்மா ஒன்று
 தே மாறுபாட்டை யடையாமலிருக்கிறது என்று யாதிகாரு
 ஞானமுண்டோ அந்த ஞானத்தால் அறியத்தக்கது. அவஸ்தை
 எந்த துரியத்தை அறிவதில் ஆத்ம ஞானமே பிரமாணமாயிருக்கிற
 தோ அந்த துரியம் ஏகாத்மியப்பிரத்திபாசாரம் அநிஷ்டாபாதித
 தெய்வொவாவீத = அதாவது ஆத்மாவே உபாதிக்கத்தக்கது
 என்றுபிரஹ்தாரணியக () சுருதியில் பரிபூர்ணமான விலக்ஷணங்
 களுடன் கூடினவன் ஆத்மா. அவன் வரங்குக்கும் மனதிற்கும்
 எட்டாதுவன் ; சுருதியால் அறியத்தக்கவன். அப்படிப்பட்ட பர
 மாத்மாவை தான் என்று கிரகித்து ததாகாரமாக இருக்கிறான்
 என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே மூன்று அவஸ்தைகளை
 அதிகக்ரமிக்க துரியமான ஆத்மா அபரோகஷாமாய் காணப்படு
 கிறதென்று சுருதியால் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

प्रपञ्चोपशमं ब्रुवन्ब्रह्मणो = அந்த: பிரஞ்ஞன் முதலான
 வர்கள் என்று சொன்னதால் அந்த ஸ்தானங்களில் அபிரமா
 னிகளின் தர்மங்கள் துரியத்துக்கில்லை என்று நிஷேதிக்கப்பட்டன.
 பிரபஞ்சோபசமம் என்பதால் ஜாக்கிரத் முதலிய ஸ்தானங்களின்
 தர்மங்களில்லை என்று கூறப்படுகின்றது.

शान्तं शास्त्रं = இராக துவேஷாதிகளற்றது, விசாரமற்றது,
 கூட ஸ்தம் என்று அர்த்தம்.

शिवं शिवम् = பரிசுத்தம், பராமனந்த ஞான ஸ்வரூபம்.

अद्वैतं चतुर्थं मन्यन्ते சுதெயதம் உத-ய-பு-ஹ-ஹெ = பேதப்
 பிரமைகளற்றதானதால் நான்காவது என்று நினைக்கிறார்கள். இது
 எண்ணிக்கைக்கு விஷயமாகவிட்டாலும் காணப்படும் விசுவாதி
 மூன்று பாதங்களுக்கு விலக்ஷணமாயிருப்பதால் இது நான்கா
 வது என்று கூறப்படுகின்றது.

सआत्मा सविज्ञेयः ஸகூதா ஸவிஜ்ஞேயம் = காணப்படும் சார்பம்
 பூமிப்பிளப்பு, தண்டம், இவை முதலியவைகளுக்கு வேறுக தத்தா
 எப்படியிருக்கிறதோ அப்படி அவன் ஆத்மா அவன் அறியத்தக்க
 வன் “ தத்வமஸி முதலிய வாக்கியங்களின் அர்த்தமாக ஏற்படுகி
 ரது. ஆத்மா பார்க்கப்படாமலிருந்து பார்க்கிறான். नहिदृष्टः दृष्ट्वि
 पार्लोपोविद्यते நஹி ட்ரஷ்ட-ஃ ட்ரஷ்டவி-பு-பரி-ஹ-ஹெ =
 அதாவது திரஷ்டாவின் திரஷ்டியானது நாசமடைகிறதினாலே
 முதலிய சுருதிகளில் கூறப்பட்ட ஆத்மா அறியத்தக்கவன் என்று
 சொன்னதானது அவித்தியாவஸ்தையில் அப்படி சொல்லுவதை
 அனுசரித்துத்தான். வித்தியாவஸ்தையில் ஞானி ஒரு ஞானமேவாய் பே
 தங்களில்லை. ஞானத்தால் அவைகளுக்குக் காரணமான அவஸ்தை

II - 14 - விது மந்திரம். விசிஷ்டாத்வைதம்.

நட்பா அ-சை:- நான் சாசன பாதித்ததன் ஞாபிக்கிறார்.; நான்: ப்ஜ: ந
 बहि: पञ्च: नोभयत. पञ्च: நாஹிஃ ப்ஜஃ ந ஸஹிஃ ப்ஜஃ நொஹயத:
 ப்ஜஃ = என்பவைகளால் வெளி பிரஞ்ஞான விகவன், அந்த
 பிரஞ்ஞன் தைஜஸன், இவர்களை விட வேறு என்று ஏற்படுகிறது

ந ப்ஜானவனம் ந.ப்ஜ் ந ப்ஜுஹி நபெ.நம் ந ப்ஜுஹி = என்பவைகளால் நபெ-ப்தி ஸ்தாநஞ்ஞன் பிரஞ்ஞானனைவிட வேறு என்று ஏற்படுகிறது. பிரஞ்ஞன் என்பதும் பிராஞ்ஞன் என்பதும் ஒரு பொருளைத்தான் கூறுகிறது.

ந பஜ் ந ப்ரஹ்மஃ—ந பிரஞ்ஞன் என்று சொன்னால் பிரஞ்ஞை இல்லாதவன் என்று ஏற்படும். பிரஞ்ஞை இல்லாதவன் அப்பிரஞ்ஞன் ஆவனெனின் இல்லை என்கிறார்.

புகழ் பெற்றவன். விசேஷமாக அறிந்தவன். ஞானமுதலிய ஆறு
 குணங்களுக்குள் ஞானமதிகமாயிருப்பதால், பிரஞ்ஞ சப்தத்தால்
 கூறப்படும் சப்தம் தி ன்தான, சதுஷிருக்ஞ சங்கர்ஷணவிட வே
 ராக இருந்தாலும் சர்வஞ்ஞானைமால் அஞ்ஞன் அல்ல வென்
 டது கருத்து.

அதன் கூடியுஷ்டம் பாழிய இத்திரியங்களால் அறியத்தகாதது.

அவ்வாறு அபாஹ் கவ்யவஹாபுஃ சுபாஹுஃ = வாக்கு ஹஸ்
தம் முதலிய கர்மேந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகாதது. ஆகையால்

அலக்ஷன் சுருஷி ண = அ ஹா டா ன த்தால் அ றி ய த்த காதது. ஆன
தால்

अचिन्त्यं अव्यपदेश्यं अविज्ञेयं अशुभप्रदेश्यं=இது இப்படிப்
பட்டதென்று நினைக்கவும் சொல்லவும் முடியாதது.

एकारम प्रत्ययसारं वराकृत्य प्रत्ययसाराद्वेकात्मनोऽनन्तं
 कृतं विशेयमाह इत्युक्त्वा.

ப்ரபஞ்சோபசம் ப்ரபஞ்சோபசம் = சங்கர்ஷண, பிரத்தியும்ன
 அநிருத்த முதலிய பிரபஞ்சம் எதிரிடத்தில் லயத்தை அடை
 கிறதேதா அது பிரபஞ்சேசாபசமம். அப்படி இருக்கிறது. एतन्नाना
 'वताराणां निदानं बीजमन्ययं वनतुलानावाताराणां निदानं बीजम
 வயம் என்கிற ஸ்மிருதி இவற்குப் பிரமாணம்.

शान्तं प्राणैः=பசிதாகமுதலிய ஆறு ஊர்மிகளற்றது.

சிவ் சிவம் = ஒரு காலத்திலும் உற்பத்தி நாசமுதலியவைக
 ளெல்லாம் மங்களம்.

படியே ஜாக்நிற் காலத்தில் நிர்விஷையமான ஆக்பஸ்புரணமா கிற . ஜடபாவத்தை பிரகாசம் செய்வது பிரஞ்ஞன் . சுஷுப்தி யிலும் பிரகாசம் செய்வது பிரஞ்ஞன் . துரியன் இப்படிப்பட்ட வனல்ல ஆகையால் தைஜஸன்.

இந்தப் பிரகாரம் விசுவ, தைஜஸ, பிரஞ்ஞ என்று பெயரு ள்ள மூன்று ரூபங்களின் வியாபாரங்களையும் அதாவது வெளி பதார்த்தம் உள் பதார்த்தம் இவைகளின் ஸ்வரூபத்தை அறிவிப் பதையும் ஸுஷுப்தஸ்வரூப ரூபனத்தையும் அதாவது தூங்குகிற வனுடைய ஸ்வரூபத்தை தெரியப்படுத்துகிறதையும், கொஞ்சம், பாஹியம் கொஞ்சம் ஸ்வப்நம் இப்படி இருவிதவியாபாரத்தையும், சமாதிகில் நிரந்தர ரூபனத்தை உண்டுபண்ணும் வியாபா ரத்தையும், மேற்சொல்லிய ஜடபாவமாகிய வியாபாரத்தையும், இவைகளை துரியன் செய்யவில்லை என்பது கருத்து.

நா ப்ரஜ் நா ப்ரஹ்ம : - (அ-கை) நோமயதப்ரஹ்ம என்பதினால் ஸ்வரூபத்தால் செய்யப்பட்ட இரண்டு வியாபார மும் இவனுக்கில்லையெனின் அதை விசாரிக்க வேண்டிய அந்த துரியமானது வியாபாரமற்றதா வெனின் வியாபாரமுள்ளது என்று உத்தரம் சொல்லுகிறார். பிரஞ்ஞரூபமென்ற வியாபா ரத்தோடு கூடினவர். முத்தரங்குக்கு யோக்கியமான சர்வ ரூபனத்தை கொடுக்கும் வியாபாரத்தோடு கூடினவர் என்று அர்த்தம்.

அதஜ் சுஜ்யஷ்டௌ = பாஹிய ஆந்தர பதார்த்தங்களின் ரூபஞ்ஞ ரூபனங்களால் விசுவாதிகள் ஸுஜ்யிதப்படுகிறார்கள். துரியன் விசுவாதியல்ல. ஆகையால் அதிர்ஷ்டன் - அல்லது பத்தர்களுடைய திருஷ்டிக்கு விஷயமாகாதபடியால் அதிர்ஷ்டம்.

அவ்யவஹயீ அபாஹி சுபுஷ்டவஹாபு = அபுரஹ்முக்திகாலத்தில் தவிர மற்ற காலங்களில் பகவானுடைய ரூபனம், அவரைக்கூறும் சப்தங்கள் இவைகள் சம்பவிக்க மாட்டாவாகையால் அக்கிரஹ யம், அவ்விய வஹாரியம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

அகஜ் சுஜ்யஷ்டௌ = லக்ஷணமற்றது. ஜாக்நித முதலிய காலங்களில் பிரவிர்த்தி என்கிற ஹேதுவற்றது. ஆகையால்

அசிந்த்ய் சுசிந்த்யௌ = சிந்திக்கத்தகாதது. ஆகையால்

அவ்யபுத்ய் சுபுஷ்டபுத்யௌ = இன்னதென்று சொல்ல முடியாதது.

एकाम्य प्रत्ययसार वनकात्प्रत्ययसाराणं = பிரதானமாயும், பூர்ணமாயும், ஞானரூபமாயும், ஆநந்தரூபமாய் மிருக்கிறவர்.

प्रपञ्चोपशमं प्रवृत्तमொவஸஸம் = என்கும் நிரந்தவராயும், கிருஷ்டாநந்த ரூபமாய் மிருக்கிறவர். அல்லது முக்தர்களுடைய பிரபஞ்சத்தை அதாவது அவர்களுக்கு அறிஷ்டங்களான தேக காதி பந்தங்களை உபசமம் பண்ணுகிறபடியால் அதாவது நிவிர்த்தி செய்கிறபடியால் பிரபஞ்சோபசமம்,

शान्तं शास्त्रं = ஊர்மிளற்றவர்

शिवं शिवम् = துக்கமற்றதாயும் சுகரூபமாய் மிருப்பதால் சிவம்

अद्वैतं सद्ब्रह्म = துவைதம் என்றால் மித்தியாஞானம் எதினால் மித்தியாஞானம் உண்டாக வில்லையோ அது அக்வைதம். அல்லது மித்தியாஞானத்துக்கு விரோதி என்றாவது அர்த்தம். நான் என்னுடையது என்கிற மித்தியா ஞானத்தை நிவர்த்தி செய்கிறது என்பது கருத்து.

चतुर्थं ब्रह्म = இப்படிப்பட்ட ஆத்மாவை நான்காவது ரூபமாக உபநிஷத்தில் விசுவாச முள்ளவர்கள்

सन्त्यन्ते श्रेष्ठान् = எண்ணுகிறார்கள்.

सोऽमात्मा चतुष्पात् श्रुत्या = இந்த ஆத்மாவானவர் நான்கு ரூபத்தோடு கூடினவர் என்று வேதத்தால் பிரதிஞ்ஞை செய்யப்பட்டது. விசுவன், வைஜஸன், பிராஞ்ஞன், துரியம் என்று பெயருள்ள நான்கு ரூபங்களையும் விஸ்தாரமாக நிரூபணம் செய்து மூன்று ரூபங்களை விளங்கச்செய்யும் மந்திரங்களை உதாகரித்து நான்காவது ரூபத்தை விளங்கச்செய்யும் மந்திரங்களை உதாகரிக்கப் போகிறவரா யிருந்துகொண்டு, இப்போது நான்காவது ரூபமான ஆத்மா அறிபத்தகுந்தவரென்று சொல்லி முடிக்கிறார்.

(य. यः = எவர் நான்காவது ரூபமான)

आत्मा श्रुत्या = ஆத்மாவோ

सः सः = அந்த ஆத்மா

विज्ञेयः विज्ञेयः = நான்கு ரூபமாக முமுக்ஷுக்களால் அறியத்தகுந்தவர். ||16||

அப்புடியானால் இந்த நான்சாவது ரூபத்துக்கு வியாபாரமே யில்லையாவெனின் சொல்லுகிறார்.

அபரஹ் ந சுபு^{ஜ்ஞ} ந=பிரஞ்ஞையை உண்டிபண் ணுகிறதில்லை என்பதில்லை. முக்தர்களுக்கு அவரவர்களுக்குத் தகுதியான பூர் ணஞானத்தை உண்டிபண்ணுகிறதென்பது சுருத்தது.

பிரமாண வாங்கியம் :—

सर्वज्ञान प्रदश्चापि मुक्तस्यैवतुरीयकः ॥ ब्रह्मांडे॥

ஸவ^{ஜ்ஞ}ந ப்^{பு}ஜ்^{ஜ்ஞ}வி^{ஜ்ஞ} ச^{ஜ்ஞ}க^{ஜ்ஞ}ஸெ^{ஜ்ஞ}வத^{ஜ்ஞ}ரீ^{ஜ்ஞ}யக^{ஜ்ஞ} ॥

॥ ப்^{பு}ஜ்^{ஜ்ஞ}ர^{ஜ்ஞ}வ^{ஜ்ஞ} ॥

அபரஹ் சுபு^{ஜ்ஞ}ஷ^{ஜ்ஞ}=விசுவன் முதலிய மூன்று ரூபங்கள் பாவிய ஆந்தர ஞானத்தை உண்டிபண்ணுவதால் ஊழிக்கப்படுவது போல் நான்காவது ரூபம் ஊழிக்கப்படவில்லை. அல்லது (2) அமுந்தர்களின் கிருஷ்டிக்குக் காணப்படாததால் அதிர்ஷ்டம். பிரமாணம் :—

अमुक्तस्यैव दृष्टत्वाणोडशी वाकलामृते ॥

சு^{ஜ்ஞ}சு^{ஜ்ஞ}ஸ^{ஜ்ஞ} க்^{ஜ்ஞ}ஷ^{ஜ்ஞ}க^{ஜ்ஞ}வ^{ஜ்ஞ}ரீ^{ஜ்ஞ}யக^{ஜ்ஞ} ॥

பதினாறு கலைகளுடைய முக்கிய பிராணனுடைய அனுக்ரக மன்றியில் ஜீவன் முக்தியில்லாததால் அப்படிப்பட்டவர்களால் அதிர்ஷ்டம்.

अव्यवहार्यं सुखं वृद्धाय=முக்தியன்றியில் அந்த ரூபத்தின் ஞானமும் அதின் வியவஹாரமுமிராததால் அவ்வியவஹாரியம். பிரமாணம் :—

तुष्योदष्ट इत्युक्तो ग्रहणादेरगोचरः ।

विनामुक्तिं यतस्तेना व्यवहार्य इतीरितः ॥

த^{ஜ்ஞ}ய^{ஜ்ஞ}யோ^{ஜ்ஞ} டு^{ஜ்ஞ}ஷ^{ஜ்ஞ}த^{ஜ்ஞ} இ^{ஜ்ஞ}த^{ஜ்ஞ}ய^{ஜ்ஞ}க^{ஜ்ஞ}த^{ஜ்ஞ} உ^{ஜ்ஞ}க^{ஜ்ஞ}ர^{ஜ்ஞ}த^{ஜ்ஞ} ॥

வி^{ஜ்ஞ}நா^{ஜ்ஞ}க^{ஜ்ஞ}தி^{ஜ்ஞ}ம் ய^{ஜ்ஞ}த^{ஜ்ஞ}ஸெ^{ஜ்ஞ}நா^{ஜ்ஞ}ய^{ஜ்ஞ} வ^{ஜ்ஞ}ஹா^{ஜ்ஞ}ய^{ஜ்ஞ}ப^{ஜ்ஞ}ல^{ஜ்ஞ}த^{ஜ்ஞ}ரீ^{ஜ்ஞ}யக^{ஜ்ஞ} ॥

अप्राहं सुग्राह्यं=முன் சொல்லிய அர்த்தமே

अलक्षणं சு^{ஜ்ஞ}க^{ஜ்ஞ}ஷ^{ஜ்ஞ}ண^{ஜ்ஞ}=ஜாக்கிரதாதி அவஸ்தைகளில் ஜீவர்களை பிரவிர்த்திக்குட்படி செய்தல் எப்படி. விசுவாதி ரூபங்களை அனு மானிச்சுக் காரணமாயிருக்கிறதோ அப்படி. இதை அனுமானிச்சுக் காரணமில்லை. அப்படிப்பட்டது. ஆகவே

अचिन्त्यं சு^{ஜ்ஞ}க^{ஜ்ஞ}ஷ^{ஜ்ஞ}ண^{ஜ்ஞ}=சிந்திக்கக்கூடாத சக்தியுள்ளது. பிரமாண வாங்கியம் :—

जाप्रदादे प्रवृत्तिस्तु लक्षणं ह्यनमापकं ।

अलक्षणस्त द्राहियाद चिन्त्यस्ततएवच ॥

ஜாமுஜாஜி ப்ருவ்யதிஸு-ஹக்ஷணம் ஐந-ரோவகம் ।

கௌக்ஷணஸுஜாஹித்ராஜிவி ஹிஸுத வனவஹ॥

அவ்யபதேர்யி கவ்யவபெஹ்யம்=பிறருக்குச் சொல்லமுடியாதது
பிரமாணம் :—

ततएवह्य निर्देश्य श्रिदानन्दैक लक्षणः ।

मुक्तस्य सर्वव्यापार हेतुरेव तुरीयकः ॥

தத வனவஹ்யநிஹே-ஹ்ய ஸ்ரீஜாநநெநு கௌக்ஷணம் ॥

முக்தஸ்ய ஸர்வவ்யாபாரஹே த-ஹேவத-ஹீயகம் ॥

ऐकात्म्य प्रत्ययसारं வெண்காத்து ப்ருத்யபஸாரம்=பிரதானமாக
வும், பூர்ணமாகவும் ஞானரூபமாகவும், ஆநந்த ரூபமாகவும் இருக்
கிறது.

பிரமாணம் :—

एकः प्रधान उद्दिष्टः आत्मापूर्णत्वतः श्रुतः ।

तदेवास्यस्वरूपं यदैकात्म्यं नामकीर्तितः ।

प्रत्ययोज्ञानरूपत्वात्सार आनन्दरूपतः ॥

வனகம் ப்ருத்யாநதஜ்ஜிஷ்டம் சூத்ராஹண-ஹ்வதம் ஸ்ரு-தம் ।

ததேவாஸ்யஸ்வரூபம் யதேகாத்த்ம்யம் நாமகீர்த்தி-தம் ॥

ப்ருத்யயொஜ்ஞானரூபத்வாஸார் சூநந்ரூஹ-தம் ॥

प्रपञ्चोपशमं ப்ருபஞ்சோபஸம்=பிரபஞ்சரூபமாகவும் அதா
வது வியாபகமாகவும், உத்திருஷ்டமான ஆநந்தரூபமாகவுமிருக்கி
றது. அல்லது தேகசம்பந்த முநிய அநிஷ்ட பிரபஞ்சத்தை
நிவிர்த்திக்கிறதென்று அர்த்தம்.

பிரமாணம் :—

प्रपंचो विस्तृते विष्णुः शम आनन्दरूपतः ।

उत्कृष्टानन्दरूप त्वादुपशब्दः प्रकीर्तितः ।

प्रपंचं देहबन्धारव्यं तुरीयं शमयेद्यतः ।

प्रपंचोप शमस्तेनाप्युक्तः सभगवान्प्रभुः ॥

ப்ருபஞ்சோபஸமஸ்தேவிஷ்ணு-ம் ஸம் சூநந்ரூஹ-தம் ।

உக்தரூஷ்டானந்ரூஹ-தவா-ஹ்வதம் ப்ருகீர்த்தி-தம் ॥

ப்ருபஞ்சம் ஹேஹவ-ந்ரூஹ-த-ஹீயஸம்ஸ்யே-தம் ।

ப்ருபஞ்சோபஸமஸ்தேநாப்ய-ஹ்வதம் ஸஹவா-ஹ்வதம் ॥

शिवे शरीरं=துக்கமன் லியிலும் சுகரூபமாயுமிருக்கிறது.

பிரமாணம் :—

निर्दुःख सुखरूपत्वाच्छिवः शब्दः श्रुतौ श्रुतः ॥ माहात्म्ये ॥

நிர்-ஹ்வ-ஸ-ஹ்வரூபத்வா-ஹ்வ-ஹ்வ-ஸம்ஸ்யே-தம் ஸ்ரு-தம் ஸ்ரு-தம்
॥ மஹாத்ம்யே ॥

அद्वैतं கூடுதலாக = துவைதம் = என்றால் அறியப்பட்ட வஸ்து. துவைதம் இது துவைதம் அறியப்பட்ட வஸ்து மித்தியா ஞானம். எதினிடமிருந்து அன்னியதா ஞானம் திரும்புகிறதோ (नविद्यते द्वैतं यस्मात् = அद्वைதம் நவித்யதே துவைதம் யஸ்யாஸு = கூடுதலாக) அது அத்வைதம், நான் என்னுடையது முதலிய மித்தியா ஞானத்தை நிவிர்த்திக்கிறது.

பிரமாணம் :—

अन्यथा प्रत्ययोद्वैतं शमयते यज्ञोहरिः ।

अद्वैतस्ते न चोद्विष्टस्तुरीयः पुरुषोत्तमः ॥ माहात्म्ये ॥

अपेक्ष्यवस्तु याथावर्था द्वैत्वमन्यस्वरूपता ।

इणुगता विविधातोश्च तद्वान् द्वैत्युच्यते ॥ संकल्पे ॥

கூடுதலாக = துவைதம் = என்றால் அறியப்பட்ட வஸ்து. துவைதம் இது துவைதம் அறியப்பட்ட வஸ்து மித்தியா ஞானம். எதினிடமிருந்து அன்னியதா ஞானம் திரும்புகிறதோ (नविद्यते द्वैतं यस्मात् = அद्वைதம் நவித்யதே துவைதம் யஸ்யாஸு = கூடுதலாக) அது அத்வைதம், நான் என்னுடையது முதலிய மித்தியா ஞானத்தை நிவிர்த்திக்கிறது.

கூடுதலாக = துவைதம் = என்றால் அறியப்பட்ட வஸ்து. துவைதம் இது துவைதம் அறியப்பட்ட வஸ்து மித்தியா ஞானம். எதினிடமிருந்து அன்னியதா ஞானம் திரும்புகிறதோ (नविद्यते द्वैतं यस्मात् = அद्वைதம் நவித்யதே துவைதம் யஸ்யாஸு = கூடுதலாக) அது அத்வைதம், நான் என்னுடையது முதலிய மித்தியா ஞானத்தை நிவிர்த்திக்கிறது.

॥ பிரமாணம் ॥

கூடுதலாக = துவைதம் = என்றால் அறியப்பட்ட வஸ்து. துவைதம் இது துவைதம் அறியப்பட்ட வஸ்து மித்தியா ஞானம். எதினிடமிருந்து அன்னியதா ஞானம் திரும்புகிறதோ (नविद्यते द्वैतं यस्मात् = அद्वைதம் நவித்யதே துவைதம் யஸ்யாஸு = கூடுதலாக) அது அத்வைதம், நான் என்னுடையது முதலிய மித்தியா ஞானத்தை நிவிர்த்திக்கிறது.

கூடுதலாக = துவைதம் = என்றால் அறியப்பட்ட வஸ்து. துவைதம் இது துவைதம் அறியப்பட்ட வஸ்து மித்தியா ஞானம். எதினிடமிருந்து அன்னியதா ஞானம் திரும்புகிறதோ (नविद्यते द्वैतं यस्मात् = அद्वைதம் நவித்யதே துவைதம் யஸ்யாஸு = கூடுதலாக) அது அத்வைதம், நான் என்னுடையது முதலிய மித்தியா ஞானத்தை நிவிர்த்திக்கிறது.

॥ வஸ்துவை ॥

இணை என்னும் பகுதிக்கு அறிவு என்று அர்த்தம். இது னின்றும் இத: என்னும் பதம் உண்டாகிறது. வஸ்துவின் யாதார்த்தத்தை அபேக்ஷித்து இரண்டாவது பிரகாசமான ஞானம் த்வைதம் எனப்படும்.

चतुर्थं मन्यन्ते உத்யுதம் = இப்படிப்பட்டதை பா மாத்மாவின் நான்காவது பாதமாக பிரம்மத்தி ஞானிகள் அறிஞர்கள்.

விசுவாதிகளுக்கு ஸ்தானம் ஏற்பட்டதுபோல் இதற்கு ஸ்தானம் துவாதசாந்தம் அதாவது முக்கின் துணிமுதல் பாரிரெண்டு விரல் இடம் என்று மாஹாத்மிய கிரந்தத்தை அனுசரித்து பாஷ்ய காரர் சொல்லுகிறார்.

सः आत्मा सः विज्ञेयः ஸ: சூதா ஸ: விஜ்ஞேய: = விசுவாதிகளின் ரூபத்தை நன்றாக நிரூபித்து மந்திரங்களையும் உதாஹரித்து, நான் காவது ரூபவிஷயமாய் மந்திரங்களைச் சொல்லப்போகிறவர், நான் காவது ரூபமான ஆத்மா அவசியம் அறியத்தக்கவர் என்று முடிக்கிறார்.

(ய: ய: = நான்கு ரூபமுள்ள எந்த ஆத்மாவோ)

सः आत्मा ஸ: சூதா: = அந்த ஆத்மா

விஜ்ஞய: விஜ்ஞயம் = முமுக்ஷு-க்களால் நான்கு விதமாக அறியத்
தக்கவர்.

பிரமாணம் :—

विश्वादि रूपो यस्यात्मा^१ स विज्ञेयो मुमुक्षुभिः ।
निर्विशेषोपि भगवांश्चतुर्धा समुदीरितः ॥ प्रत्यये ॥

விஸ்வாதி ரூபொ யஸ்யா¹த்மா² ச விஜ்ஞேயோ முமுக்ஷு³பி: ।
நிர்விசேஷோபி பகவா⁴ன்சுத⁵ர்⁶தா⁷ சம⁸ு⁹தீரி¹⁰த: ॥ ப்ர¹¹த்யே ॥

॥ ப்ரத்யே ॥ 16 ॥

अत्र एत श्लोकाः भवन्ति (அத்வைதம்.)

சுத்ரு வனதெ ஸ்ரோகாஃவனி

निवृत्ते: सर्वदुःखानामीशानः प्रभुर्व्ययः ।

अद्वैतः सर्वभावानां देवस्तुर्यो विभु स्मृतः ॥ 17 ॥

நிவ்ரு¹தே: சர்வ²து:க³வா⁴நா⁵மீ⁶சா⁷ந: ப்ர⁸பு⁹ர்¹⁰வ்ய¹¹ய: ।

சு¹²தே¹³த: ஸ¹⁴வ¹⁵து¹⁶வா¹⁷நா¹⁸மீ¹⁹வஸு²⁰யெ²¹பு²²ர்²³வி²⁴வ²⁵ஸு²⁶த: ॥

अत्र एते श्लोकाः भवन्ति सुत्रुवनतेश्ரோकाःवनि = अन्त
பிரஞ்ஞன் அல்லவென்று முந்தின சுருதியில் சொல்லிய தாத்தபரி
யத்தை ஸ்ரீ கௌடபாதாசாரியர் இனிவரும் சுலோகங்களில் விவ
ரிக்கிறார்.

सर्वदुःखानां ஸவது:கவாநா = பிரஞ்ஞ தைஜஸ விசுவரூப

ஜீவர்களின் சகல துக்கங்களின்

निवृत्ते: நிவ்ருதே: = நிவர்த்திக்கு

तुर्य: து¹ய-² = நான்காவதான

ईशान: ஈ¹சா²ந: = சுவாமியாயும்

प्रभु: ப்ர¹பு² = காரணமாயும்

अव्यय: அவ்ய¹ய: = ஸ்வரூபத்தில் வியபிசாரத்தை அடையாதவ

னாயும்

सर्वभावानां ஸவது:வாநா = சகல பதார்த்தங்களுக்குள்

अद्वैत: சு¹தே²த: = அத்வைத ஸ்வரூபமாயும்

देव: டே¹வ: = பிரகாச ஸ்வரூபமாயும்

विभु: வி¹பு² = விவிதமான ஸ்தானத்திரயங்கள் இவரிடத்திலிரு

ந்து உண்டாவதால் விபு, அதாவது வியாபகமான ஆத்மா,

स्मृत: ஸ்ம¹ரு²த: = சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

निवृत्ते:...ईशान: நிவ்ருதே:...ஈசாந: = பிரஞ்ஞதைஜஸவிச
வங்களாகிற ரூபங்களிலுக்கிற சகல துக்கங்களும் நான்காவதை
சாக்ஷாத்கரிப்பதினால் நிவர்த்தியாய் விடுவதால் அது சகலதுக்க

நாசகமாயிருக்கிறது. துரியத்தை சாக்ஷாத்கரித்த மாந்திரத்தில் துக்கம் காணாமல் போவதால், அப்படிப்பட்ட துக்கத்தை துரியமே நிவிர்த்திக்கிறதாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

அவ்யய: சுவ்யய: = ஸ்வரூபத்தி னின்றும் மாறுதலை அடைகிற தில்லை. ஏனெனின்,

அद्वैत: सर्वभावानां சுபெதாஃ ஸவ-ஹாவாநாஃ = சகல பதார்த்தங்களும் ரஜ்ஜுவில் காணப்படும் சர்ப்பம்போல் மிதையாயிருப்பதால் இது ஒன்றே மாறுதலை அடையாததாக இருக்கிறது; ஒன்றாக இருக்கிறது.

देव: லெவஃ = பிரகாச ஸ்வரூபம், சகலபதார்த்தங்களி னிருப்புக்கு இது காரணம்.

स्मृत: ஸ்மூதஃ = அவஸ்தாத் திரயாதிதமான துரியத்துக்குச் சொன்ன லக்ஷணம் வித்வான்களுடைய அனுபவசித்தம் என்பதை இப்பதம் சூசிப்பிக்கிறது. ||17||

II - 15 - வது மந்திரம். விசிஷ்டாத்வைதம்.

அ-கை :--மேற் சொன்ன நான்காவது ரூபத்தின் மகாத்மியத்தை பிரமாணத்தால் கூறுவதாகச் சொல்லுகிறார்.

अत्र சுத்ர = நான்காவதுக்குச் சொன்ன விஷயத்தில்

एतेऽङ्का: வனதெஹோகாஃ = இந்த மந்திரங்கள்

भवन्ति ஹவந்தி = அனுசரித்துச் சொன்னதாக இருக்கின்றன.

அ-கை :- பிரபஞ்சோபசமம் முதலியதால் கூறப்பட்ட சர்வ அநர்த்த நிவிர்த்தியாகிற அர்த்தத்தை இந்த மந்திரம் கூறுகிறது.

तुर्य: துர்யஃ = பிரம்மத்தின் நான்காவது ரூபம்

सर्वदु:खानां ஸவ-ஹ-ஹாவாநாஃ = சகல துக்கங்களுடைய

निवृत्ते: நிவூதேஃ = நாசத்திற்கு

(कारणं காரணம் = ஹேது.)

ईशान: ஐசான: = பிரம்மாதிகளை பிரேரணை செய்கிறவர்

प्रभु: ப்ரஹு: = சுவாமி

अव्यय: சுவ்யய: = எப்போதும் ஒரே ரூபத்தை உடையவர்

अद्वैत: சுபெதாஃ = மித்தியா ஞானத்தை நிவிர்த்தி செய்கிறவர்.

सर्वभावानां ஸவ-ஹாவாநாஃ = भवन्ति इति भाव: ஹவந்தி இதி ஹவஃ = உண்டாகிறவர்கள் என்று அர்த்தம். அதாவது பகவத் ஞானத்தால் சத்தையை அடைந்தவர்கள். அதாவது சகல அநிகாரிகளான ஜீவாத்மாக்கள் என்பது கருத்து.

देव: லெவ: = உபாசிக்கத்தகுந்தவர்

विभु: விஹு: = சமர்த்தர்.

स्मृत: ஸ்மூத: = இப்படி நிஷிகளால் சொல்லப்பட்டவர். ||17||

II - ல் 2 - வது மந்திரம். (துவைதம்.)

அ-கை:—அत्र एते श्लोकाभवन्ति சுது னதெ ஸ்ரோகாவவனி= இந்த நான்காவது ரூப விஷயத்தில் அடியில் வரும் சுலோகங்க ளிருக்கின்றன. நான்காவது ரூபம் சர்வ அநிஷ்டத்தையும் நிவிர்த் திக்கிறதென்றும் ப்ரபஞ்சோபசம் ப்ரவஹ்வொவஸூஃ என்பதால் முன் கூறப்பட்ட அர்த்தத்தை இந்த சுலோகமும் கூறுகிறது.

तुयः तद्युः=நான்காவது ரூபம்

सर्वदुःखानां लघुदुःखानां=சகல துக்கங்களின்

निवृत्तेः निवृत्तेः=நிவிர்த்திக்கு

(कारण कारणं=காரணம்)

ईशानः आत्मना=முக்தர்களை பிரேரணை செய்கிறவர்

प्रभुः प्रभुः=சகலத்துக்கும் சுவாமி

अव्ययः अव्ययः=எப்போதும் ஒரே ரீதியாக இருக்கிறவர்

अद्वैतः अव्ययः=மித்தியா ஞானத்தை நிவிர்த்திக்கிறவர்

सर्वभावानां देवः लघुदुःखानां आत्मनो देवः=சகல ஜீவர்களுக்கு அதாவது சசல ஜீவர்களால் அடையத் தகுந்தவர்

विभुः विभुः=சமர்த்தர்

स्मृतः स्मृतः=இப்படி இருக்கிறதாக மந்திரதிரஷ்டாவான பிரம்மாவால் வர்ணிக்கப்பட்டவர்

பிரமாண வாக்கியம் :—

हरिस्तुरीयरूपेण मोक्षदः संप्रकीर्तितः ।

देवः ससर्ज जीवानां गम्यत्वात्समुदीरितः ।

भावजीवाः समुद्रिष्टा भवन्त्येते यतोविभोः ।

ईशानामपि मुक्तानां मीशानः सोननात् श्रुतः ॥ प्रत्याहारे ॥

ஹரிஸூரியரூபேண மோக்ஷஃ சம்ப்ரகீர்திதஃ ।

டேவஃ சஸர்ஜ ஜீவானாம் கமயத்வாத்ஸமுதீரிதஃ ॥

ஹவஜீவாஃ சமூட்ரிஷ்டா பவன்யேதே யதோவிபோஃ ।

ஐசானாபி முக்தானாமிசானஃ சோனநாத் ஸ்ருதஃ ॥ ப்ரத்யாஹாரே ॥

॥ प्रत्याहारे ॥ 17 ॥

அத்வைதம் - காரிகை.

कार्यकारणबद्धौ ताविष्यते विश्वतैजसौ।

प्राज्ञः कारणबद्धस्तु द्वौ तौ तुर्ये न सिध्यतः ॥18॥

கார்யகாரணபத்தௌ தாவிஷ்யதே விஸ்வதேஜஸௌ ।

ப்ராஜ்ஃ காரணபத்தஸ்தௌ தௌ துர்யே ந சித்யதஃ ॥18॥

தௌ தேள=இந்த பிரசித்தர்களான

विश्वेतैजसौ विष्णुर्देवताजस्र = விசுவதைஜஸர்கள்

कार्यकारणबद्धौ काय-कृकारणवैज = காரியமாகிற பலபாவத்
தாலும் காரணமாகிற பீஜாவத்தாலும் கட்டப்பட்டதாய்

इत्येते ऽद्वैते = சொல்லப்படுகிறார்கள்

प्राज्ञः तु प्राज्ञैः = பிராஞ்ஞனே

कारणबद्धः काणवैज = பீஜபாவத்தால் கட்டப்பட்டவன்

तुयै-त-य- = துரியமான ஆத்மாவினிடத்தில்

द्वौ तौ द्वै = இந்த இரண்டும்

न सिध्यतः नविय-त- = சம்பவிக்கவில்லை.

துரியத்தின் யதார்த்த ஸ்வரூபம் ஸ்பஷ்டமாய் தெரியும் பொருட்டு விசுவாதிகளின் சாமான்னிய விசேஷ குணங்கள் நிரூபிக்கப்படுகின்றன.

कार्यकारणबद्धौ काय-कृकारणवैज = ஏது செய்யப்படுகிறதோ அது காரியம் அதாவது பலம் எது செய்கிறதோ அது காரணம் அதாவது பீஜம்.

कार्य...तैजसै काय-...देवताजस्र :- தத்துவத்தை அறியாமை, தத்துவத்தை விபரீதமாய் அறிதல், ஆகிய காரண (அஞ்ஞான) காரிய (பிராந்தி) குணங்களால் முன்சொன்ன விசுவதைஜஸர்கள் கட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறப்படுகிறார்கள்.

प्राज्ञः कारण बद्धः तु प्राज्ञैः काणवैज-त- = பிராஞ்ஞன் காரணகுணத்தால் மட்டும் கட்டப்பட்டிருக்கிறான். ஏனெனின் தத்துவத்தை அறியாமை மட்டும் தான் பிராஞ்ஞன் சித்திக்குற விஷயத்தில் காரணமாயிருக்கிறது.

द्वौ...सिध्यतः द्वै...नविय-त- = ஆகையால் காரணமாயும் காரியமாயிருக்கிற தத்துவத்தையும் அறியாமையும் விபரீதகிரகணமும் துரியனிடத்தில் சம்பவிக்கவில்லை. துரியம் சித் ஸ்வரூபமாயிருப்பதால் அதினிடத்தில் இவைகளிருப்பதாகச் சொல்லக்கூடாது. || 18 ||

II - 16 - வது மந்திரம். விசிஷ்டாத்வைதம்.

अ-कैः—नान्तःप्रज्ञः न बहिःप्रज्ञः नान्तोऽप्यज्ञो न बहिःप्यज्ञो என்கிற (16) வாக்கியத்தால் துரியமானது விசுவன் முதலிய மூன்று ரூபங்களைவிட வேறு என்று சொன்ன விஷயத்தை இந்த மந்திரம் கூறுகிறது.

द्वौविश्व तैजसौ द्वैविष्णु देवताजस्र = இந்த விசுவதைஜஸர்களான இருவர்களும்

कार्यकारण बद्धौ काल-कारणवद्भेदः :- அஞ்ஞானத்தின் காரியமான நான் என்னுடையது என்கிற பிராந்தியானது காரியமெனப்படும். இந்த பிராந்திக்குக் காரணமான அவித்தையானது காரண பந்த மெனப்படும். ஜீவனுக்கு ஜாக்கிறத் காலத்திலுண்டாகிற பிராந்தியாகிற காரிய பந்தத்துக்கும் அவித்தையாகிற காரணபந்தத்துக்கும் சுவாமி விசுவன். அதாவது பந்தத்தை பண்ணுகிறவனை விசுவன் என்கிறார்கள். அவித்தியாகாரியமான ஸ்வப்நகாலத்தில் உண்டாகிற நான் என்னுடையது என்கிற பிராந்தி அதின் காரணமான அஞ்ஞானம் இவைகளாகிற ஜீவபந்தத்துக்கு தைஜஸன் சுவாமி. இப்படி விசுவன் தைஜஸன்.

इत्येते उद्देश्ये = சொல்லப்படுகிறார்கள்.

प्राज्ञः तु प्राज्ञोऽन्तः = பிராஞ்ஞே வென்றால்

कारणबद्धः काल-कारणवद्भेदः = மேற் சொன்ன ஜாக்கிற ஸ்வப்ந

திகளுக்குக் காரணமான அஞ்ஞானமாகிற சுஷுப்தியாலுண்டான பந்தத்துக்கு ஸ்வாமி என்று கூறப்படுகிறான்.

तुयै त्वयै = நான்காவது ரூபத்தில்

द्वौ तौ = இதை = இந்த இரண்டு பந்தங்களும்

नक्षितः = நவலிஷு-தம் = சித்திக்கிறதில்லை. || 18 ||

II - ல் 3 - வது சுலோகம். (துவைதம்)

அ-கை :- அந்த : பிராஞ்ஞன் அன்று, பஹிபிராஞ்ஞனன்று என்பதால் விசுவதைஜஸ ரூபங்களைவிட வேறான ரூபம் என்று யாதொன்று கூறப்பட்டதோ அந்த அர்த்தத்தை இந்த சுலோகம் கூறுகிறது,

विश्वतैजसौ विष्णु-तैजसो = விசுவதைஜஸர்கள்

कार्यकारणबद्धौ काल-कारणवद्भेदः :- ஜீவனுக்கு ஜாக்கிறத் காலத்தில் நான், என்னுடையது என்கிற பிரமை, அவைகளின் காரணமான அவித்தை, இவைகளாகிற பந்தத்தை விசுவன் உண்டுபண்ணுகிறான், ஸ்வப்ந காலத்தில் உண்டான பிரமை, அதின் காரணமான அஞ்ஞானம், இவைகளை உண்டுபண்ணுகிறவன் தைஜஸன் இப்படி இவர்கள் காரியகாரணங்களால் ஜீவனை சுட்டுகிறார்கள்

प्राज्ञः प्राज्ञोऽन्तः = பிராஞ்ஞன்

कारणबद्धः काल-कारणवद्भेदः = அஞ்ஞானமாகிற காரணத்தை உண்டுபண்ணுகிறவன். அப்படியே तदधीनत्वादर्थवत् தடியீநக்யாத்யபு வக் (I-4-3) என்கிற பிரம்ம சூத்திரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. || 18 ||

காரிகை அத்வைதம்.

नाऽऽत्मानं न परांश्चैव न सत्यं नापि चानृतम् ।

प्राज्ञः किंचन संवेत्ति तुर्यं तत्सर्वदृक् सदा ॥19॥

நா஽஽த்மான் ந பராஂஷ்வ ந ஸத்யஂ நாவியா நபி சந் |

புராஜ்ஞஃ கிஞ்சந ஸஂவெத்தி துர்யஂ தத்ஸர்வதூக் ஸதா ||19||

प्राज्ञः प्राज्ञैः = பிராஞ்ஞன்

आत्मानं अत्मा = தன்னை

न संवेत्ति न ஸஂவெத்தி = நன்றாக அறிகிறதில்லை

परांश्च एव पारांश्वेव = தனக்கு அன்னியமானதையும்

न न = அறிகிறதில்லை

सत्यं सत्य = சத்தியத்தையும்

न न = அறிகிறதில்லை

अनृतमापिच अनृत = அசத்தியத்தை

न न = அறிகிறதில்லை

किंच किञ्च = எதையும்

न न = அறிகிறதில்லை

तत् तत् = அந்த

तुरीयं तुरीय = நான்காவதான ஆத்மா

सर्वदा सर्वदा = எப்போதும்

सर्वदृक् सर्वदृक् = எல்லாம் பார்க்கிறவன்

அகை :—பிராஞ்ஞனுக்கு காரணபந்தம் சித்திகிறதென்றும் துரியத்துக்கு தத்துவத்தை அறியாமை தத்துவத்தை விபரிதமாய் அறியுந்தன்மை ஆகிய பந்தங்கள் சித்திக்கவில்லை என்றும் எப்படிச்சொல்லலாம். ஆத்மாவைவிட வேறாயும் அவித்தியாபி ஜத்தினின்றும் உண்டாவதாயு மிருக்கிற பாஹிய துவைதப்பிர பஞ்சத்தை பிராஞ்ஞன் விசுவன் தைஜஸன் அறிவதுபோல் கொஞ் சங்கூட அறியாததால் இவன் விபரிதமாய் அறிவதற்குக் காரணமான தத்துவாஞ்ஞானமாகிற இருட்டால் கட்டப்பட்டவனாயிருக்கிறான்.

துய்...சதா துய...ஸதா— துரியமானது சகலமாபிநுப் பதாலும், எப்போதும் பார்க்கிறதினாலும் அதைவிட வேறு ஒன்று மில்லாததாலும், தத்துவத்தை அறியாமை என்னும் கார

துய் துய = நான்காவது ரூபத்தில்

द्वौ द्वौ = மேற்சொல்லிய காரியகாரண நிபந்தன வியாபாரம், காரணநிபந்தன வியாபாரம், இவ்விரண்டு வியாபாரங்களும் நசித்த: நஸித: = இருக்கவில்லை,

ணமும் ஏற்பட வில்லை ; அதினால் உண்டாகிற விபரீத கிரகணமும் ஏற்படவில்லை. எப்போதும் பிரகாச ஸ்வரூபமாயிருக்கிற சூரிய னிடத்தில் பிரகாசிக்காமலிருக்கும் தன்மையானது வேறு வித மாய் பிரகாசிக்கும் தன்மையாவது உண்டாகிறதில்லை.

नदिद्रष्टुं दृष्टेर्विपरिणामो विद्यते நனி ட்ரஷ்டு-ட்ரஷ்டவிபுபரினொ வெவிட்ரஷ்டெ திரஷ்டாவின் திருஷ்டிக்கு நர்சம் இல்லை என்றும் அருகி பிரமாணமாயிருக்கிறது. அல்லது தூரியனே ஜாக்கிற ஸ்வப் நங்களின் ஸகல பதார்த்தங்களிலிருந்து சகல வஸ்துக்களையும் டார்க்கிற சிதாபாசன் தானாகையால் சர்வதீர்க்கு எனப்படுகிறான். नान्यदतोस्तिद्रष्टुं ना नृदितो वापि दृष्टुं = இவனைவிடவேறு திரஷ்டா வில்லை என்பது கருதிப்பிரமாணம். || 19 ||

II - 7 - வது மந்திரம் விசிஷ்டாத்வைதம்.

नप्रज्ञानवन् नप्रज्ञं न ब्रह्मा नव नः नाब्रह्म என்கிற வாக்கி யாதற்கல் கூறப்பட்ட தூரிய பிராஞ்ஞ பேதத்தை இந்த மந்திரம் கூறுகிறது.

प्रज्ञः ब्रह्म = பிராஞ்ஞன்

आत्मानं ब्रह्म नः = தூங்குகிற ஜீவனை

न संवेत्ति न ஸ்வெத்தி = அறியும்படி செய்கிறதில்லை.

अपरान् च एव स्वप्राण उ वनव = இதர ஜீவர்களையும்

न नः = அறியும்படி செய்கிறதில்லை.

सत्यं सत्यं = கடம் முதலிய வஸ்துக்களையும்

न नः = அறியும்படி செய்கிறதில்லை.

अनृतं चापि सत्यं कथं वाच्यं = சுத்திரஜத முதலியவைகளையும்

न नः = அறியும்படி செய்கிறதில்லை.

किञ्चन किञ्चन = ஜீவஸ்வரூப சுகத்தைத்தவிர வேறு ஒன்றை யும்

न नः = அறியும்படி செய்கிறதில்லை.

तुरीयन्तु तुरीयन्तु = (இது விசிஷ்டாத்வைத பாடம்) நா ண்காவது ரூபமானது

सदा सदा = எப்போதும்

सर्वदृक् सर्वदृक् = சகலத்தையும் காண்பிவிக்கிறது. முக்தி காலத்தில் அவாவர்களுக்கு யோக்கியமான சகல வஸ்துக்களையும் எப்போதும் காண்பிவிக்கிறதென்பது கருத்து. || 19 ||

காரிசை. (அத்வைதம்)

द्वैतस्याग्रहणं तुल्यमुभयोः प्राज्ञतुर्ययोः ।

बीजनिद्रायुतः प्राज्ञः साच तुर्ये न विद्यते ॥20॥

தெய்வதூய்மை ஹணம் துல்யம் உபயோஃ ப்ராஜ்ஞதூய்மை
யோஃ । வீஜநித்ராயுதஃ ப்ராஜ்ஞஃ ஸாசு துர்யே ந வித்யதே ॥20॥

उभयोः உபயோஃ=இருவரான

प्राज्ञतुर्ययोः ப்ராஜ்ஞதூய்யோஃ=பிராஞ்ஞ துரியானுக்கு

द्वैतस्य தெய்வதூய்மை = துவைதத்தை

अग्रहणं சும ஹணம்=கிரகிக்காமலிருத்தல்

तुल्यं துல்யம்=சமம்

प्राज्ञः ப்ராஜ்ஞஃ=பிராஞ்ஞன்

बीजनिद्रायुतः வீஜநித்ராயுதஃ=காரணமான அஞ்ஞான நித்
திநாடிடன் கூடினவன்

सा च ஸாசு = அந்த நித்திரை

तुर्ये துர்யே=துரியததினிடத்தில்

न विद्यते நவித்யதே = இல்லை

அகை :—துரியனும் காரணத்தால் கட்டப்பட்டிருக்கிறான்
என்னும் அனுமான சங்கையை நிவிர்த்திக்கும் பொருட்டு இந்த
பாலோகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எப்படியெனின் ? துரியனுக்கும்
பிராஞ்ஞனுக்கும் துவைதத்தைக் கிரகிக்காமை (அறியாமை) சம
மாயிருப்பதால் பிராஞ்ஞன் தான் காரணபத்தன் என்றும் துரியம்
அல்லவென்றும் சொல்லுவானேன்.

बीजनिद्रायुतः வீஜநித்ராயுதஃ=தத்துவத்தை அறியாமையே
நித்திரை. அதுவே விசேஷ ஞானமுண்டாவதற்குக் காரணம்.
இததுடன் கூடினவன்

प्राज्ञः ப்ராஜ்ஞஃ=பிராஞ்ஞன்

सा...विद्यते ஸா...வித்யதே = துரியன் எப்போதும் ஞான
ஸ்வரூபனாதால் தத்துவத்தை அறியாமை என்னும் நித்திரை
துரியனிடத்தில் சம்பவிககவிலலை. ஆகவே காரணபந்தம் அவ
னிடத்திலில்லை என்பது கருத்து. ॥20॥

II - 18 - வது பந்திரம் விசிஷ்டாத்வைதம்.

அகை :—சிவ அஹ்ம் சரிவம் சுதெயதம்=என்கிற மந்திரத்தால்
எந்த துரியமானது மத்தியாஞானத்தை நிவிர்த்திக்கிற தென்று
சொல்லப்பட்டதோ அந்த விஷயத்தில் பிராஞ்ஞனும் சமம்
என்று சொல்லி, அவனைவிட துரியன் வேறு என்பதை இந்த மந்
ரம் கூறுகிறது.

ஔதஸ்ய டெததஸ்ய=வீடு தேகம் முதலியவைகளின் சுவாதந்தம்
திரியத்தை அதாவது இவைகளின் பிரமைமை

அபரஹ் சுபுஹணம்=கிரகிக்காமையானது

உமயோ:பாஜதூயோ: உஹயோ: பூரணதூய-யோ: பிராஞ்ஞன்
தூர்யன் இருவர்களுக்கும்

தூய் தூய்=சமமாக இருக்கிறது.

பாஜ: பூரணம்=பிராஞ்ஞன்

வீஜநிட்ராயுத: வீஜநி டூய-தூ = தேகாதிசுவாதந்திரியத்துக்குக் காரணமான மூலாவித்தையோடு கட்டிக்கொண்டிருக்கும் தன்மையைக் கொடுக்கிறவன்.

சாச ஸாச=இந்த தன்மை

தூய் தூய்=தூர்யத்தில்

நவித்யதே நவித்யதே=இல்லை. || 20 ||

II - ல் 5 - வது சுலோகம் துவைதம்.

அ-கை :—தூர்யத்துக்கு சிவம் அத்வைதம் என்றும் வாக்கியத்தால் மித்தியஞானத்தை நிவிர்த்திக்கிறது என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அது பிராஞ்ஞ ரூபத்துக்கும் பொருந்திருக்கிறது. ஜீவன்வீரணம் டெக்கும் வேறு வைலக்ஷணியம் இமமந்திரம் கூறுகிறது. (முதலாவைலக்ஷணியம் முந்தின சுலோகத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.)

ஔதஸ்ய டெததஸ்ய=தேகம், கிரகம், முதலியவைகளின் சுவாதந்தம் தந்திரியத்தை

அபரஹ் சுபுஹணம்=கிரகிக்கும்படி செய்யாமலிருப்பதானது

பாஜதூயோ: உமயோ: பூரணதூய-யோ: உஹயோ: பிராஞ்ஞன், தூர்யன், இவ்விரண்டு பேர்களுக்கும்

தூய் தூய்=சமமாக இருக்கிறது

வீஜநிட்ராயுத: பாஜ: வீஜநி டூய-தூ: பூரணம்=சிரம், கிரகம், முதலியவைகளில் தனக்கு சுவாதந்திரியம் இருக்கிறது என்பதான பிரமை உண்டாவதற்கு காரணமான ஜீவன் இருக்கும்படி பிராஞ்ஞன் செய்கிறான்.

தூய் தூய்=நான்காவது ரூபத்தில்

சாச ஸாச=அது

நவித்யதே நவித்யதே=இல்லை தூர்யரூபம் அப்படி செய்யவில்லை என்பது கருத்து.

பிரமாண வாக்கியம் :—

निद्रायुतस्तु विश्वाद्यास्तद धीनायतोहिंसा ।
 यथाभूत्ययतः स्वाभी नह्यज्ञाने परात्मनः ॥ ब्रह्मतर्के ॥
 अभेदमपि तद्ब्रह्म बहुरूप विशेषतः ।
 करोतिन करोतीति व्यवहार्यं स्वशक्तिः ॥ ब्रह्मतर्के ॥
 न संवेदयति त्यस्वीकारे तुरियं तत्सर्वदृक् ।
 सदाद्वै तस्यागृहणं तुल्यमुभयोः प्राज्ञतुर्ययो- ॥ ब्रह्मतर्के ॥
 द्वैतं न ग्राहयेत्तुर्यो न च प्राज्ञः कथंचन ।
 द्वैतग्रहण बीजन्तुनिद्रा प्राज्ञं समाश्रिता ॥ प्रकटश्रुतिः ॥

நித்ரா யுதஸ்து விஸ்வாடியாஸ்த தயீநாயதொஹிஸா ।
 யதாபூத்யயதஃ ஸ்வாபி நஹ்யஜ்ஞானம் பரா தநஃ
 ॥ ப்ரஹ்மதகெடு ॥
 அஹேதமபி தபிஹை ஸ்வஹைராகுவம் விஸெஷதஃ
 கரோதிந கரோதிதி வ்யவஹாயபும் ஸ்வசக்திதஃ ॥
 ॥ ப்ரஹ்மதகெடு ॥
 நஸ்வெத்யதீ துஷீகாரொ தநீயந்ததவடீபுக் ।
 ஸதாரொதெ தஸ்யோப ஹணம் துயுஜீஹயொஃ ப்ராஜ்ஞ
 துயபுயொஃ ॥ ப்ரஹ்மதகெடு ॥
 தெததந ப்ராஹ்யெ துயெபுநவப்ராஜ்ஞஃ கயம்வந ।
 தெததபு ஹணம் ஸீஜஞநித்ரா ப்ராஜ்ஞம் ஸஜிஸிதா ॥
 ॥ ப்ரகடஸ்துதிஃ ॥ 20 ॥

காரிகை. (அத்வைதம்)

स्वप्ननिद्रायुतावाद्यौ प्राज्ञस्वस्वप्ननिद्रया ।
 न निद्रां नैवच स्वप्नं तुर्यं पश्यन्ति निश्चिताः ॥21॥

ஸவப்நநித்ரா யுதா வாடி ஸுபநித்ரா யா ।
 ந நித்ரா னெவசு ஸவப்நம் துயெபு பஸ்யந்தி நிஸிதாஃ ॥

आद्यौ त्रु(निद्रा) = விசுவ தைஜஸர்கள்

स्वप्ननिद्रायुता = ஸவப்நநித்ரா யுதா = அன்னியதா கிரகணமாகிய
 ஸ்வப்நத்தாடனும், அஞ்ஞானமாகிற நித்திரையுடனும் கூடி இருக்
 கிறார்கள்

प्राज्ञस्तु = பிராஞ்ஞனே

अस्वप्ननिद्रया (युतः) = ஸவப்நநித்ரா யா (யுதஃ) = அன்னியதா கிர
 கண மன்றியில் கேவலம் அஞ்ஞானமாகிற நித்திரையுடன் மட்
 மெ கூடியிருக்கிறான்

निश्चिताः = நிஸிதாஃ = பரம்பிரம்ம ஸ்வரூபத்தை நிச்சயமாய்
 தெரிந்துகொண்ட ஞானிகள்

तुयं त्वयै = துரியத்தினிடத்தில்

निद्रां निद्रा = அஞ்ஞான நித்திரையை

न पश्यति न पश्यति = பார்க்கிறதில்லை

स्वप्नं स्वप्न = அன்னியதா கிரகணரூப ஸ்வப்னத்தையும்

नैव पश्यन्ति नैव पश्यन्ति = பார்க்கிறதில்லை.

स्वप्ननिद्रायुतौ आदौ ஸ்வநிद्रாயுதௌ :—ரஜ்ஜுவில் சர்ப்பமபோல் ஒன்றிருக்க ஒன்றை கிரகித்தல ஸ்வப்னமாம். தத்தவத்தை அறியாமை என்னும் இருட்டே நித்திரை என்று முன் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஸ்வப்ன நித்திரைகளுடன் கூடியவர்கள் விசுவதைஜஸர்கள். ஆகையால் அவர்கள் காரியகாரணங்களால் கட்டப்பட்டவர்கள் என்று கூறப்படுகிறார்கள்.

प्राज्ञस्वस्वप्ननिद्रया प्राज्ञஸ்வஸ்வநிद्रயா = பிராஞ்ஞே ஸ்வப்ன மன்றியில் கேவல நித்திரையுடன் கூடியிருப்பதால் காரணத்தன் என்று கூறப்பட்டது.

निद्रा...निश्चिता: निद्रा... निश्चिता: :- துரியனிடத்தில் இருட்டானது ஒருக்காலத்திலும் பார்க்கப்படாததுபோல் துரியனிடத்தில் நிச்சய புத்தியுள்ள பிரம்ம ஞானிகள் காரணத்தையாவது காரியத்தையாவது துரியத்தில் பார்க்கிறதில்லை. என்னின் துரியனும் இருட்டும் பரஸ்பரம் விருத்தர்களா யிருப்பது போல் துரியனும் காரியகாரணங்களும் பரஸ்பரம் விருத்தங்கள் ஆகையால் துரியன் காரிய காரணங்களால் கட்டப்பட்டவனல்ல, என்று கூறப்பட்டது. ||21||

II - 19 - வது மந்திரம் விசிஷ்டாத்வைதம்.

அ-கை :—வேறு பிரகாரமாக விசுவன் முதலியவைகளுக்கு பேதா பேதத்தை இந்த மந்திரம் கூறுகிறது.

आद्यौ सृष्टौ = விசுவனும் தைஜஸனும்

स्वप्ननिद्रायुतौ ஸ்வநிद्रாயுதௌ = ஸ்வப்ன சப்தம் ஜாக்ஞாத் தையும் கூறுகிறது ஜாக்ஞாத் காலத்திலுண்டான பிராந்தி ஸ்வப்னத்திலுண்டான பிராந்தி இவைகளின் காரணமான நித்திரா சப்தத்தால் கூறப்படும் அவித்தை இவைகளின் சம்பந்தத்தை உணர்ப்பனாகிறார்கள்.

प्राज्ञस्तु प्राज्ञस्तु = பிராஞ்ஞே வென்றால்

अस्वप्ननिद्रया अस्वप्ननिद्रया = இரண்டுவித பிரமைகளற்ற அவித்தையுடன்

(யுத: யு-தஃ = கூடினவன்) அதாவது கேவலம் அவித்தையா
லுண்டான பந்தத்தைச் செய்கிறவன் என்று அர்த்தம்

நிஷ்தா: நிஷு-தாஃ = திருட நிச்சயத்தோடு கூடினவர்கள்

தூரியே து-யெ = தூரியத்தை

நித்ரா நி-தாஃ = நித்திரையிலுண்டான பந்தத்துக்கு எஜமான

ன

நபர்யாந்த நபஸ்ரணி = அறிகிறதில்லை.

ஸ்வம் ஸு-பு = ஜாக்கிரத் ஸ்வப்ந பிரமையா லுண்டான பந்தத்
துக்குக் காரணமாக

ந ந = அறிகிறதில்லை. || 21 ||

II - ல் 6-வது சுலோகம். (துவைதம்)

அ-கை:— விசுவா திகளின் சாம்மியத்தையும் பேசத்தையும்
வேறு விதமாகச் சொல்லுகிறார்.

அயி சூ-ரெ-ள = விசுவதைஜஸர்களில்

ஸ்வமிந்ராயுதா ஸு-பு-நி-த-ய-த-ள = ஜாக்கிரத் காலத்தில் உண்
டான பிரமை என்ன அதற்குக் காரணமான அவித்தை என்ன,
இவைகளாகிற பந்தத்தை உண்டுபண்ணுகிறவன் விசுவன்,
ஸ்வப்நகாலத்திலுண்டான பிரமை என்ன, அதற்குக்காரணமான
அவித்தை என்ன இவைகளாகிற பந்தத்தை உண்டுபண்ணுகிற
வன் தைஜஸன்

பாஜ: ந ப்ரா-ஹி-த- = பிராஞ்ஞனோவென்றால்

அஸ்வமிந்ராயுத: ஸு-பு-நி-த-ய-த- = இரண்டுவித பிரமைக
ளன்றியில் கேவல அவித்தையாகிற பந்தத்தை உண்டுபண்ணுகிற
வன்.

நிஷ்தா: நிஷு-தாஃ = நிச்சயம் அடைந்த சத்துக்கள்

தூரியே து-யெ-து தூரியனிடத்தில்

நித்ரா ஸ்வம் நி-த-ய-த- = ஜாக்கிரத் ஸ்வப்நங்களுக்குரிய
பிரமைக்குக் காரணமான பந்தத்தை உண்டுபண்ணுகல் என்ன.
அதற்குக் காரணமான அஞ்ஞானபந்தத்தை உண்டுபண்ணுகல்
என்ன, இவ்விரண்டும் பார்க்கிறதில்லை.

ந பர்யாந்த ந பஸ்ரணி = பார்க்கிறதில்லை. || 21 ||

காரிகை (அத்வைதம்.)

अन्यथा गृह्यतः स्वप्नो निद्रा तत्त्वमजानतः ।

विपर्यासं तयोः क्षीणे तुरीयं पदमश्नुते ॥ 22 ॥

சுந்யோ மூண் ஹதஃ ஸுஷோ நிசுர தக்ஷஜாநதஃ
விபயபூஸெதயொஃ க்ஷீணெ தாஸீயம் வடிஜோதெதாஸீயம்

அந்யதா சுந்யோ=ஒன்று இருக்கவேறு ஒன்று

மூஹத: மூண் ஹதஃ=கிரகிக்கிறவனுக்கு

ஃவம: ஸுஷு=ஸ்வப்நம்

(भवति ஹவதி=உண்டாகிறது)

तत् तக்ஷ=தத்துவத்தை

अज्ञानत: சுஜாநதஃ=அநியாதவனுக்கு

निद्रा நிசுர=அஞ்ஞானமாகிற நித்திரை

(भवति ஹவதி=உண்டாகிறது)

तयो: தயொஃ=இந்த ஸ்வப்ந நித்திரைகளின்

विपर्यये विபयபூஸெ=விபரீதகிரகண அந்நியமானவர்களின்
பந்தங்கள்.

क्षीणे க்ஷீணெ=நசிக்கும்போது

तुरीयं தாஸீயம்=நான்காவதாகான

पदम् படம்=ஸ்தானத்தை

(जीव: ஜீவ: =ஜீவன்)

अश्नुते சுஸு-தெ=அனுபவிக்கிறான்.

அ-கை :—தூரியனிடத்தில் நிச்சய புத்தி எப்போது ஐந்து
னுக்கு உண்டாகும் என்பது இனி சொல்லப்படுகிறது.

अन्यथागृह्यत: स्वम: சுந்யோமூண் ஹதஃ ஸுஷு=ஸ்வப்நம் என்ற
கிரகணங்களுள், ரஜ்ஜுவில் சர்ப்பத்தைப்போல் தத்துவத்தை
வேறுவிதமாக கிரகிக்கிறவனுக்கு ஸ்வப்நம் உண்டாகிறது.

निद्रातत्त्वमज्ञानत: நிசுர தக்ஷஜாநதஃ—தத்துவத்தை அநியாத
வனுக்கு நித்திரை உண்டாகிறது. இந்த நித்திரை முன்பு அறிய
தைகளிலும் சமமாயிருக்கிறது.

विपर्यये...अश्नुते विपयपूषे...सुषु-ते :—ஸ்வப்ந நித்தி
ரைகள் விசுவனுக்கும் தைஜஸனுக்கும் சமமாயிருப்பதாலும், அந்நி
யதா கிரகணம் இருவருக்கும் பிரதானமா யிருப்பதாலும், இந்நி
யதம் இருவருப்பில் சேர்ந்தவர்கள். இந்த வகுப்பில் அந்நியதா
கிரகணம் பிரதானமாயும் தத்துவத்தை அநியாமை என அழைத்
திரை ஸ்வல்பமாயிருப்பதால், இந்த வகுப்புக்குப் பிரதானமாக
அந்நியதா கிரகணமே ஸ்வப்நம் என்று கூறப்படுகின்றது. முன்பு
ருவது ஸ்தானமான பிராஞ்ஞன் இரண்டாவது வகுப்பில் சேர்ந்த
வன். இந்த வகுப்பில் தத்துவத்தை அநியாமை என அழைத்

சையே விபர்யாசம் அதாவது அந்நியதாவாக இருக்கும் தன்மை. ஆகையால் காரியசாரணங்களின் சக்ஷணங்களான அந்நியதா கிரக ணம், அநியாமை இவைகளாகிற விபரீதங்கள் பரமார்த்த தத்துவ ஞானத்தால் நாசமான வளவில் நான்காவது ஸ்தானத்தை ஒருவன் சாக்ஷாத்நாய் அடைகிறான். காரியகாரணங்களின் பந்தரூபங்களை துரியத்தில் பார்க்காதவன் தத்துவம் அறியப்பட்டு விபரீதம் நசி த்த சமயத்தில் துரியத்தினிடத்தில் நிச்சய புத்தியை அடைகி றான் என்பது கருத்து. || 22 ||

II - 20 - வது மந்திரம் விசிஷ்டாத்வைதம்.

அ-கை :—இப்படி துரியத்தின் தர்சனம் பிராப்தி இவைகள் எப்போது உண்டாகும் என்னும் கேள்விக்கு இந்த மந்திரம் உத்த ரம் கூறுகிறது.

अन्यथागृह्यतः कृत्वा यामुण्डा ஹதஃ = பகவதாதீனமான கிரக தேசாதிகளை தனக்கு ஸ்வாதீனம் என்று அறிந்தவனுக்கு

स्वप्नः स्वप्नஃ = பிரமபாம்பரையானது

(भवति ஸ்வபி = உண்டாகிறது)

तत्त्वं तत्त्वஃ = பகவானுடைய சுவாதந்திரியம் முதலிய தத்து வத்தை

अज्ञानतः कृत्वा यामுண्डா ஹதஃ = அநியாதவனுக்கு

निद्रा நிद्रா = மூலாவித்தையா லுண்டான பந்தமானது உண் டாகி விடுகிறது.

तयोः तयोஃ = நித்திரை பிரமம் இவைகளின்

विपर्ययः விபரயஃ = சுற்றுதல்

क्षीणसति क्षீணஸதி = நசித்திருக்கும்போது

तुरीयेपदं तुरीयेபदஃ = நான்காவது ரூபத்தை

अश्नुते அஷ்நுதே = பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்த்து அடைகிறான். || 22 ||

II-ல் 7-வது சுலோகம். துவைதம்.

அ-கை:—இப்படிப்பட்ட நான்காவது ரூபத்தின் தரிசனமும் பிராப்தியும் எப்போது உண்டாகுமெனின் உத்தரம் கூறுகிறார்.

अन्यथागृह्यतः कृत्वा यामுண्डா ஹதஃ = ஈசுவராதீனமான கிரகம் முதலியவைகளை தனக்கு ஸ்வாதீனமென்று அறிந்தவனுக்கு

स्वप्नः स्वप्नஃ = ஸ்வபகம் அதாவது மித்தியாஞானம் உண்டா கிறது.

तत्त्वं तत्त्वஃ = பகவானுடைய சுவாதந்திரிய முதலியவைகளை

अज्ञानतः कृता न तः = அறியாதவனுக்கு

निद्रा निद्रा = அவித்தியாபந்தம் உண்டாகிறது.

तयोः विपर्यये क्षणे तयोः विपर्यये क्षणे = விவ்யூதாவெக்சீணை நித்திரா யாகிற பிரமை, அஞ்ஞானம் இவைகள் நாசமடை யும்போது

तुरीयं तुरीयं = துரீயத்தை

अस्तुते अस्तुते = பிரத்தியக்ஷமாக அடைகிறது. || 22 ||

காரிகை

अनादिमायया सुप्तो यदा जीवः प्रबुध्यते ।

अजमनिद्रमस्वप्नमद्वैतं बुध्यते तदा ॥ 23 ॥

अनादिमायया सुप्तो यदा जीवः प्रबुध्यते = ஆதியில்லாத மாயையால்

अजमनिद्रमस्वप्नमद्वैतं बुध्यते = அவித்தியாபந்தம் உண்டாகிறது. || 23 ||

अनादिमायया अनादिमायया = ஆதியில்லாத மாயையால்

सुप्तः सुप्तः = தூங்கும்

जीवः जीवः = ஜீவன்

यदा यदा = எப்போது

प्रबुध्यते प्रबुध्यते = விழித்துக்கொள்ளுகிறது

तदा तदा = அப்போது

अजं अजं = பிறப்பில்லாமலும்

अनिद्रं अनिद्रं = நித்திரையில்லாமலும்

अस्वप्नं अस्वप्नं = ஸ்வப்ன மில்லாமலிருக்கிற

अद्वैतं अद्वैतं = அத்வைத ஸ்வரூபமான துரீயத்தை

बुध्यते बुध्यते = அறிகிறது

அ-கை : ...முற்கூறிய விபரீத நாசத்திற்குக் காரணமாகத் தத் துவபோதம் எப்போதும் உண்டாகிற தென்பதை இந்த மந்திரத் திற் கூறுகிறார்.

अनादिमायया सुप्तो जीवः अनादिमायया सुप्तो जीवः : - அத்தத் துவத்தை அறியாமை என்னும் சாரணம், அந்நியதாசினம் அநிய இவ்விரண்டு விதமான, அனாதிகால்மாய் பிரவிர்த்தித்திருக்கிற, மாயையாகிற ஸ்வப்னத்தால், இந்த சம்சாரியான ஜீவன், ஜீவன் என்னுடைய பிதா, இவன் புத்திரன், போதன், இது என்னுடைய பூமி, இவை என்னுடைய மிருகங்கள், நான் இவைகளின் சகலர், நான் சுகீ, துக்கீ, இதனால் நான் கேஷமத்தை அடைந்திருக்கிறேன். இதனால் நான் விர்த்தி அடைந்திருக்கிறேன்” இப்படிப்பட்ட ஸ்வப்னங்களை ஜாக்கிற ஸ்வப்னங்களாகிற இரண்டு அவன்னைகளி லும் பார்த்துக்கொண்டு தூங்குகிறான்.

यदाप्रबुध्यते यदाप्रबुध्यते:-இவன் எப்போது வேதாந்த தத்துவார்த்தத்தை அறிந்த பரம தயானுவான குருவால் “நீ இன்னொரு னுடைய பிள்ளை, இன்னொரு னுடைய தகப்பன் இப்படிப்பட்ட காரிய காரண ரூபமாயிருக்கவில்லை. ஆனால் அந்த பிரம்மமே நீ இப்படி போதிக்கப்படுகிறாளு” அப்போது அவன் விழித் துக்கொள்கிறான். அதாவது அடியில் வருமாறு அறிகிறான்.

अज्ञं शब्दः :-இந்த ஆத்மாவின்மீடத்தில் உள்ளும் வெளியு மில்லை ; ஜன்மம் முதலிய விகாரங்களில்லை. ஆகையால் ஆத்மா அஜம் அதாவது காரியகாரணங்களற்றது. ஜன்மாத்மி சகல விகா ரங்களற்றது என்பது கருத்து.

अनिद्रं शब्दः :-ஜன்மாத்மிக்குக் காரணமான அவித்தை யாகிற தமஸ் என்னும் காரணமாகிய நித்திரை இல்லாததால் அது அநித்ரம் அதாவது எப்போதும் விழித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

अस्वप्नं शब्दः :-தூரியமானது நித்திரையற்ற தாகையால் ஸ்வப்னமற்றதாயிருக்கிறது. ஏனெனின், அந்நியதா கிரகணம் என்ற ஸ்வப்னம் அஞ்ஞான நித்திரையால் உண்டாகிறது.

अद्वैतं ब्रूयतेतदा शब्दोऽप्युच्यतेतदा :- நித்திரையும் ஸ்வப்னமும் இல்லாததால் பிறப்பற்றதாயும் அத்வைதமாய் இருக்கி றது. இப்படி தூரியனை நான என்று அறிகிறான். || 23 ||

II - 21 - வது மந்திரம் விசிஷ்டாத்வைதம்.

அ-வை :-நித்திரை பிராந்திகளின் நாசம் எதினாலுண்டாகிறது என்று நாசத்தை அடைந்திருக்கும் போது பகவானுடைய பிரத்தி பாக்ஷமுடைய முண்டாகிறது என்கிறதேன் விக்கு பகவத் பிரஸாதத் தாலேயே உண்டாகிறதென்று இந்தமந்திரம் உத்தரம் கூறுகிறது.

अनादिमायया शब्दाद्वैतोपाप = மாயை என்றால் பகவதிர்சையும் அதின் அதீனமான அவித்தையுமாம். அனாதியான விஷ்ணுவின் கர்மரூப அவித்தையால்

सुप्तः शब्दः = சம்சாரத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிற

जीवः जीवः = ஜீவன்

यदा यदा = எப்போது

अनादिमायया शब्दाद्वैतोपाप = பகவானுடைய இச்சையால் அதாவது பகவத் பிரஸாதத்தால் (இவ்விடத்தில் மாயா சப்தம் இச் சையை கூறுகிறது. முந்தின இடத்தில் அவித்தையைகூறுகிறது.

प्रबुध्यते प्रबुध्यते = பகவானே கவதந்திரம் மற்றதெல் லாம் அவருடைய ஆதினம் என்கிற தத்துவஞானத்தோடு கூடினவ னாக ஆய்விடுகிறாளு

ததா ததா = அப்போது

அஜ் சுஜெ = ஜனனாதி தோஷமற்றவனாயும்

அநித்ர அஸ்வம் சுநி ஓம் சுஸுஷு = விசுவன் முதலானவர்க்கின் வியாபாரத்தை உண்டுபண்ணுகவனாயும்,

அதேத சுனெதுத = மித்தியாஞானத்தை நிவிர்த்திக்குற்றவனாகவும் (இது உபலக்ஷணம்) சகல அநிஷ்டங்களையும் நிவிர்த்திக்குற்றவனாகவும் இருக்கிற பகவானே

बुध्यते षष्ठ्युक्ते = சாக்ஷாததாய் பார்க்கிறான் அதாவது பிரத்தியக்ஷமாய் பார்க்கிறார். || 23 ||

II - ல் 8-வது சுலோகம் துவைதம்.

அ-கை:—எந்த பிரமம். அஞ்ஞானம். இவைகளின் நாசத்தால் பகவானுடைய அபரோக்தஞான முண்டாகிறதோ, அவைகளின் நாசம் எதினாலுண்டாகிற தெனின் பகவத் பிரசாதத்தால் என்பதோ.

அநாதிமாயயா சுநாதிபோயயா = அநாதியான விஷ்ணுவின் மாயையால் அதாவது இச்சையாலும் அதற்கு வசமான அவிதத்தையாலும்

सुप्तः जीवः षष्ठ्युक्ते = சும்சாரத்தை அடைந்த ஜீவன்

यदा तदा = எப்போது

(அநாதிமாயயா சுநாதிபோயயா = பகவானுடைய பிரசாதத்தால்)

प्रबुध्यते षष्ठ्युक्ते = விழித்துக் கொள்ளுகின்றான் அதாவது பகவானே சுவதந்திரம், மற்றவை பொல்லாம். அவருக்குச் சுவாதீனம் என்பதாய் தத்துவஞான முள்ளவனாக ஆகிறான்

तदा तदा = அப்போது

अजं सुजे = ஜனனாதி தோஷமற்றவனாகவும்

अनित्रं अस्वमं सुनि ओं सुसुषु = விசுவாதி முன்னா முதலான ஜீவன் மூலமாக எந்த வியாபாரத்தைச் செய்யின்றனவனாக அவைகளைச் செய்யாதவரும்,

अदैतं सुनैतुत = மித்தியாஞானம் முதலிய சகல அநிஷ்டங்களையும் நிவிர்த்திக்குற்றவராகவுமிருக்கிற பகவானே

बुध्यते षष्ठ्युक्ते = பிரத்தியக்ஷமாக பார்க்கிறான்.

பிரமாணம் :—

अनादिमायया विष्णोर्ब्रह्मया स्वापितोयदा ।

तया बोधमायाति यदा विष्णुं प्रपश्यति ॥ प्रकाशिकायां ॥

சுநாதிபோயயா விஷ்ணோர்^ண_ண உயாஸாபி^ய தொயதா ।

தயா^ய பொயபோயாதி யதாவிஷ்^ண_ண ஷ்^ய ஷ்^ய ஷ்^ய ॥

(புக்ஷாரிகாயா) || 23 ||

காரிகை.

प्रपञ्चो यदि विद्येत निवर्तेत न संशयः ।

मायामात्रमिदं द्वैतमद्वैतं परमार्थतः ॥ 24 ॥

புவனெனூர யஜி விஜயெத நிவெததுத நவஸம்ஸயஃ ।

சாயாசாசுரிஷிம் தெதததததத வராயுதம் :24||

प्रपञ्चः ब्रह्मणो = प्रपञ्चम्

यदि विद्यते यद्विधिः = இருக்குமேயானால்

निवर्तेत शिवदेव-त = पार्यविदुम

न सशयः नमोऽस्त्यर्थः = अन्तर्गत कर्मि लो

ਸ੍ਰਦਾਂ ੨੦ = ੨੧

ஊத் தொகு = த்வைதமானது

மாயாமாத்ரம் தோபாதோக்ரம் = மாயாஸ்வரூபமே

परमार्थतः प्राज्ञो योऽहम् = वास्तव्यमात्मक

அஃதன் கூடுதலாக = அந்நவதமே

भवति एवम् । इत्युक्त्वपि ।

அ-கை:—பிரபஞ்ச நிவிர்த்தியால அத்வைதம் அறியப்படுமே யானால், பிரபஞ்சம் நிவிர்த்தி யாகாதவரையில் எப்படி தூர்யமா னது அத்வைதம் என்று சித்திக்கும். இதற்கு உத்தரம் சொல்லப் படுகிறது.

புறநாடு...சங்கம்: புறநாடு...சங்கம் :-பிரபஞ்சம்பரமார்த்த
மாக இருக்குமேயானால், அதனைவதம் சித்திக்குமாட்டாது என்று நீ
சொல்லுவது சத்தியமாகும். ஆனால் ரஜ்யத்தில் சர்ப்பம்போல்
பிரபஞ்சம கற்பிக்கப்பட்டதாயினால் அது இல்லை. ஆகையால்
அதனைவதம் சித்திக்கிறது. மேலும் பிரபஞ்சம இருக்குமேயானால்
அது நிவிர்த்தியாகக்கூடும். இதில் சந்தேகமில்லை.

மாயாமாத்...பரமாத்: ஶாயாஶோத்ர...வரஶோயத்ர: :— ரஜ்ஜ-ஹி
 ணிடத்தில பிராந்தியிற் கற்பிக்கப்படும் சர்ப்பம் இருந்தாலும்
 விவேகத்தால் நிவிர்த்தியாய்விடும். ஆகையால் அது வாஸ்தவத்
 திலிலலை. மேலும் மாயாவிபுருஷனால் காட்டப்பட்ட மாயையா
 ணது இருந்தாலும் அதைபார்க்கும் ஜனங்களின் கட்டு நீங்கின
 உடன் நிவிர்த்தியாய் விடுகிறது ; ஆகையால் அது வாஸ்தவத்தில்
 இலலை. இதுமேலால், இந்த பிரபஞ்சமென்கிற துவைதம் மாயமாத்
 திரமாக இருக்கிறது. ரஜ்ஜ-ஹிபாலும் மாயாஹிபாலும் அத்வை
 தம் பரமார்த்தமாயிருக்கிறது. ஆகையால் பிரவிர்த்தித்து நிவி
 ர்த்தி யாகும்படியான பிரபஞ்சம் யாதெதான் ஹிமில்லை என்பது
 கருத்து. ||24||

II - 22 - வது மந்திரம் விசிஷ்டாத்வைதம்.

அ-கை :—ஜீவனுடைய ஸ்வரூபம் எப்படி ஸ்வாபாவிகமாயாக யால் நிவிர்த்தியடைகிறதில்லையோ, அப்படி தேகம், 'கிரகம் முதலிய வஸ்துக்களில் ஸ்வ ஸ்வாமிசம்பந்தமாகிற பந்தம் (அதாவது விரியோசம் பண்ணத்தகுந்த வஸ்துவுக்கும் அதின் யஜமானனுக்கும் உள்ள சம்பந்தமாகிய பந்தம்) ஸ்வாபாவிக மாகையால் நிவிர்த்தி அடைகிறதில்லை. ஆகையால் விபர்யா ஸைத்யோ : க்ஷீணே என்று எப்படி சொல்லக்கூடுமெனின் உத்தரம் சொல்லுகிறார்.

प्रपञ्चः प्रवृत्तिः = தேக கிரகாதிகள் நம்முடையவை நாம் அவைகளுக்கு ஸ்வாமி என்கிற சம்மந்தமாகிற பந்தமானது ஸ்வ தந்திரமாக இல்லை.

यद्विद्यते ब्रह्मविज्ञेयं = பராதீனமாரிருந்தாலும் பந்த மிருக்கிறதென்று ஒப்புக்கொண்டால், அப்போதும்

परमार्थतः वार्यायुक्तः = (பாம்...அர்த்த :), உத்தமமான வஸ்து அதாவது பகவான், அவருடைய பிரசாதத்தால் என்பது கருத்து

निवर्त्तत निवर्त्तयति = நிவிர்த்தி அடைகிறதுதான்.

नसंशयः नसंशयः = அதில் சம்சயமில்லை. அனாதிகாலமாய் உண்டான தேகாதிகளில் நம்முடையது என்கிற பிரமை எப்படி நிவிர்த்தியாகும் எனின் சொல்லுகிறார்.

अद्वैतं क्वेद्वैतं = பெரியோர்களால் எதார்த்தமாக அறியப்பட்ட பிரம்மாதிகளான வஸ்துக்கள்

द्वैतं क्वेद्वैतं = அஞ்ஞார்களால் விபரீதமாக அறியப்பட்டன. அவர்களுடைய அந்த விபரீதஞானம்

मायामात्रं वार्यायुक्तं = பகவானுடைய இச்சாமாத்நிரந்தரால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதென்று அர்த்தம்.

இப்படிப்பட்ட மித்தியா ஞானமானது அனாதியாயிருந்தாலும் ஈசுவரனுடைய இச்சையாலுண்டாயிருப்பதால் ஸ்வாபாவிகமல்ல. ஆகையால் ஈசுவரனுடைய பிரசாதத்தால் அந்த பந்தத்துக்கு நிவிர்த்தியாகும் என்பது கருத்து.

संसारबन्धस्थितिमोक्षहेतुः दैवीह्येषागुणमयी मममाया दुर्लभया - மாமேவயே प्रपद्यन्ते मायामेतां तरन्ति ते ஸம்ஸாரபந்தநிலிதி மோக்ஷஹேது ஃ ஹேவீஹேஷாமணியீஜிவாயாடி-பாதுயா ரோஜெவயெ ப்ரபடினெ ரோயாரெ தாந்தாணிதெ = அதாவது சம்சார பந்த ஸ்திதிக்கும் மோக்ஷத்துக்கும் ஈசுவரன்காரணமென்றும் சத்வராஜஸ் தமோ

குணம்மகமான இந்த என்னுடைய மாயையானது தாண்ட முடியாதது. என்னையே எவர்கள் சரணமடைகிறார்களோ அவர்கள் இந்த மாயையைத்தாண்டி விடுவார்கள் என்று கீதையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ||24||

II - ல் 9-வது சுலோகம் துவைதம்.

அ-கை:—தேகம், கிரகம் முதலியவைகளுக்கு நான் சுவாமி என்கிறபந்தம் சுவாபாவிகமானால், நசுவரப் பிரசாதத்தால் தான் அது எப்படி நிவிர்த்தியாகக்கூடும்? நசுவரனுடைய இச்சைக்கு சுவாநீனமாயிருப்பதால் நசுவர பிரசாதத்தால் நிவிர்த்தியாகலாம் என்கிறார்.

प्रपंचः प्रबन्धो=தேகம், கிரகம் முதலியவைகளுக்கு தான் சுவாமி என்கிற பந்தமில்லை.

यदिविद्यत यद्विद्वेद्य=பரானீனமாகவாவது அந்த பந்தமிருக்கிறது என்று ஒப்புக்கொண்டால்

परमार्थतः पारोक्ष्य=தேகம், கிரகம் முதலியவைகளுக்கு தான் சுவாமி என்கிற பந்தமில்லை. (பரம: சாஸன + அர்த்த: ச) பகவானுடைய பிரசாதத்தால்

निवर्त्तत निवर्त्त=நிவிர்த்தியாகும்

न संशयः न संशय=இதில் சம்சயமில்லை. தேகம் முதலியவைகளில் அனாதிகாலமாக இருக்கும் தன்னுடையது என்கிற பிரமை எப்படி நிவிர்த்தியாகும் எனின் சொல்லுகிறார்.

अद्वैतं अव्यक्तं=மஹத்துக்களால் யதார்த்தமாக அறியப்பட்ட பிரம்மம் முதலிய வஸ்துக்கள்

द्वैतं अव्यक्तं=அஞ்ஞானிகளால் இரண்டாவது பிரகாரமாக அறியப்பட்டது அதாவது அவர்களுடைய மித்தியாஞ்ஞானம்.

मायामात्रं पारोक्ष्य=இவ்விரண்டு வித ஞானமும் பகவானுடைய இச்சையால் உண்டானது. அப்படிப்பட்ட மித்தியாஞ்ஞானம் அனாதிகாலமாய் துயர்ச்சியாயிருந்தாலும் நசுவர இச்சையி லுண்டானபடியால் சுவாபாவிகமல்ல. ஆகையால் பகவத் பிரசாதத்தால் அதின் நிவிர்த்தி உண்டாகக்கூடும்.

பிரமாண வாக்கியம் :—

तन्वास्वस्वामि संबन्धः प्रपंचोस्य शरीरिणः ।

वस्तुतो सौनचावस्ति परमस्यवशेयतः ।

तन्वादिकस्तथा प्येषह्याभिमाना त्रपश्यते ।

अतः सविद्यत इति ह्यंगाकारो भवेद्यादि ।

तथापि भगवज्ज्ञाना त्सानिवृत्तेद संशयः ॥ ब्रह्मतर्के ॥

சாஸ்திரம், சிஷ்யன் ஆகிய விகற்பங்கள் எப்படி சம்பவிக்கும் எனின் சொல்லுகிறார்.

विकल्पः ...केनचित् विकल्पः...கெநகிஃ :—விகற்பமானது எவனாலாவது கற்பிக்கப்பட்டிருந்தால் நிவிர்த்தியாகும்.

उपदेशात्...विद्यते உவபேஸாஃ...விஜ்யதே :—எப்படி இந்த பிரபஞ்சம் மாயைபோலும் ரஜ்ஜு சர்ப்பம்போலும் ஞானமுண்டாவதற்கு முன்னிருக்கிறதோ, அப்படி சிஷ்யன் முதலிய இந்த விகற்பமும் (பேதமும்) ஞானத்திற்கு முன் உபதேசத்தின் பொருட்டு ஏற்படுகிறது. ஆகையால் சிஷ்யன், குரு, சாஸ்திரம் என்பதால் உபதேசத்திற்கு முன் தான் இருக்கிறது. உபதேசத்தின் பலமான ஞானம் சித்தித்தவுடன் பரமார்த்த தத்துவம் அறிந்து விடப்பட்டபடியால் துவைதம் சித்திக்கிறதில்லை. || 25 ||

II - 23 - வது மந்திரம். விசிஷ்டாத்வைதம்.

அ-கை:—மேற்சொன்ன அர்த்தங்களையே ஸ்பஷ்டமாக்கி உபசங்காரம் செய்கிறார். மேற்சொன்னபடி சுவாபாவிகமாயிராத

विकल्पः विकल्पः = தேகாதிகளில் நம்முடையது என்னும் அபிமானமாகிற பந்தமானது

केनचित् कल्पितो यदि கெநகிஃ கல்பிதொயதி = எவனாலாவது ஸ்வாபாவிகமென்று அஞ்ஞானாதிகளால் கற்பிக்கப்பட்டாலும்.

उपदेशात् உவபேஸாஃ = மகான்களுடைய உபதேசபலத்தால்

विनिवर्त्तते விநிவர்த்துத = போய்விடும். நிவிர்த்தேத என்கிற பாடத்தில் நிவிர்த்தியாய்விடாதா? ஆய்விடும் என்று அர்த்தம், எந்த வாதத்தால் நானாவிதமான ஸ்வாதந்திரியம் முதலிய பிரமநிவிர்த்தி உண்டாகிறதோ, அந்தசாதுக்களின் வாதம் எது எனின் சொல்லுகிறார்.

ब्रह्मणि ब्रह्मஹணி = பிரம்மமானது

ज्ञाते सति ஜ்நாதஸதி = நன்றாக அறியப்பட்டிருக்கும்போது

द्वैतं द्वैतம் = மித்தியா ஞானமானது.

निवर्त्तते निवர்த்துத = நிவிர்த்தி அடைகிறது.

अयंवादः अयंவாஃ = இது சாதுக்களுடைய வாதம் || 25 ||

இரண்டாவது கண்டம் முற்றிற்று.

துவைதம்.

அ-கை:—மேற்சொன்னதையே ஸ்பஷ்டம் செய்து முடிக்கிறார்.

विकल्पः विकल्पः = தேகாதிகள் தன்னுடையவை என்கிற அபிமானமாகிற நானாவித பந்தமானது ஈசுவராதீனமாயிருந்தும்

केनचित् केनचित् = அஞ்ஞான முதலிய காரணத்தால்
कल्पितोयादे कल्पितोयादे = ஸ்வாபாவிகமென்று கற்பிக்கப்பட்ட
ருந்தாலும்

उपदे शतु உபதேசாத் = மஹாத்மாக்களுடைய உபதேசத்தால்
निवर्तेत निवर्तेत = நிவர்த்தியாகிறது.

எந்த உபதேசத்தால் அநேக வித ஸ்வாதந்திரிய முதலியோமை
நிவர்த்தியாய் விடுகிறதோ சாதுக்களின் அந்தவாதம் எது எல்லின்

ज्ञाते ज्ञाते = இரம்மம் யதார்த்தமாக அறியப்படுகிறது
மித்தியா ஞானம்.

नविद्यते नविद्यते = நிவர்த்தியாய் விடுகிறது. பிறகு அந்த
ரூபமான முக்தி கிடைக்கிறது.

अयंवादः अयंवादः = இது சாதுக்களின் வாதம் என்று அர்த்தம்.

इति इति = இந்த சப்தத்தை

एते श्लोकाःभवन्ति एते श्लोकाःभवन्ति = என்பதுடன் அன்
வயிக்கவேண்டும்.

பிரமாணவாக்கியம்:—

विकल्पो देहबन्धादिः केनचित्कारेणनतु ।
कल्पितो धिनिवर्त्तेत गुरुवाक्यादसंशयः ।
एषश्च सतांवादो ज्ञाते ब्रह्मणि तत्त्वतः ।
निवर्त्तते न्यथाज्ञानं तत आनन्दमेत्यसौ ॥ ब्रह्मतर्क ॥

விகல்போ டேஹ் பந்தாதிஃ கெந் சித் காரேண நது ।
கல்பிதோ டிநிவர்த்தேத குருவாக்யா டஸம்ஸயஃ ।
ஏஷச் சதாந்வாடோ ஜ்ஞாதே ப்ரஹ்மணி தத்வதஃ ।
நிவர்த்ததே ந்யதா ஜ்ஞாநம் தத ஆநந் டேத்யஸௌ ॥
॥ ப்ரஹ்மகதே ॥

இந்த இரண்டு சுலோகங்களும் தத்துவநிர்ணயம் முதலிய நூல்களில்
ஐந்து வேதங்களை சத்தியமாகவும் அநாதியாகவும் கூறுவதாக
வியாக்கியானம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது.

இரண்டாவது பாகம்

முற்றிற்று.

॥ उपनिषत् ॥ (அத்வைதம்.)

॥ உபநிஷத் ॥

सोयमात्माऽध्यक्षरमोकारोऽधिमात्रं पादा मात्रा मात्राश्च पादा अकार उकारो मकार इति ॥ 8 ॥

ஸொயமோத்யக்ஷரமோங்காரொடயிரோத்ரம் வாஜிரோ
த்ரா ரோத்ராஹ் வாஜிரா ஸகாரா உகாரொரோ ககாராஹ் ||

अध्यक्षरं ऋद्युक्क्षरम् = முழுதான அக்ஷரத்திலும்

अधिमात्रं ऋद्यிரोत्त्रम् = தனித்தனி பாகத்திலுமிருக்கிற

सः ओकारः ऋः उंकारः = அந்த ஒங்காரமே

अयं आत्मा ऋद्यं ऋत्त्रम् = இந்த ஆத்மா.

पादाः वाजाः = பாதங்கள்

मात्राः रोट्राः = மாத்திரைகள் (பாகங்கள்)

अकारः उकारः मकारः इति ऋकारः उकारः रकारः इति = அகார
உகார மகாரங்கள் என்னும்

मात्राः रोट्राः = மாத்திரைகள்

पादाः वाजाः = பாதங்கள்

அர்த்தத்தைப் பிரதானமாய் வைத்துக்கொண்டு ஒங்காரமா
னது நான்கு பாதங்களுடன் கூடின ஆத்மாவென்று முன் (1-2
மந்திரங்களிற் கூறப்பட்டது. அந்த ஒங்காரமே அகாரப்பிராதானிக
பாகங்களால் ஆத்மாவாயிருக்கிறது. இந்த பாகங்கள் எவை?
இந்த பாகங்கள் சேர்ந்து ஓம் என்னும் சமுதாய பதமாகின்றன.
பாகங்களாக பிரிக்கக்கூடியது ஒங்காரம் என்று கூறப்படுகின்றது.
இவ்விரண்டும் (ஒங்காரமும் ஆத்மாவும்) எப்படி ஒன்றாகக்கூடும்?
பாகங்களானதாலும் பாகங்களே பாதங்களானதாலும் பாதங்
களே பாகங்களானதாலும் இவ்விரண்டும் ஒன்றே. இந்த பாகங்கள்
அ. உ. ம. ॥ 26 ॥

முன்னுரவது கண்டம் 1-வது மந்திரம்.

॥ ० ॥ :-

अध्यक्षरं ऋद्युक्क्षरम् = அக்ஷரங்களிலும்

अधिमात्रं ऋद्यிரोत्त्रम् = மாத்திரைகளிலுமிருக்கிற

ओकारः उंकारः = நாதருபமான அந்த ஒங்காரமே

स एवायमात्मा ऋवनवायरोत्त्रम् = அதுவே இந்த ஆத்மா

पादाः मात्राः वाजाः रोट्राः = பிரம்மத்தின் பாதங்களாக கூறப்
பட்ட அநிருத்தன், பிரத்யும்னன், சங்கர்ஷணன் வாசுதேவன்

இவர்கள் பிரணவத்தின் மாத்திரைகளான அகார உகார மகாரங்
களால் கூறத்தகுந்தவர்கள். ஆகையால்

மாநா: ஶோத்ரா: = ஒங்காரத்தின் அகார உகார மகாரங்கள்

பாடா: வாகா: = பிரம்மத்துக்கு பாதங்களாக இருக்கின்றன
என்று அர்த்தம்,

சமஸ்தபிரணவத்தில் பிரம்மத்தை பாவித்து அதாவது பிரம்
மோ பாசனையை விதித்து பிரணவத்தின் மாத்திரைகளான அகா
ராதிகளில் அநிருத்தன் முதலானவர்களை உபாசிக்க வேண்டுமென்
பது கருத்து.

அகார உகார மகார इति अकार उकार मकार इति अकार उकार मकार इति = இவையே
இவைகள் காண்பிக்கின்றன. அகாராதிகள் நாதத்துக்கும் உப
லணக்ஷம் || 26 ||

கூ ரு ஓ உ.

அகை:—இந்தப் பிரகாரம் சமஸ்த ஒங்காரத்தில் கூறப்படும்
ஆத்மாவின் விசுவாதி, நான்கு ரூபங்களையும் நிரூபணம் செய்து
அந்த ரூபங்களின் அகாரமுதலிய ப்ரணவாம் சங்களால் பிரதிபா
திக்கப்படும் மகாத்மியத்தை சொல்லுகிறதற்காக மேற்சொன்ன
ஆத்மஸ்வரூபத்தை மறுபடியும் வேதம் கூறுகிறது.

அகார: ஓங்கார: = ஒங்காரத்தால் கூறப்பட்டதாயும்

சுயம் ஸ்வாயம் = நான்கு ரூபங்களாக கூறப்பட்டதாய் நிரூ
கிற்

அதா சூத்ரா = ஆத்மா

அகார: சுயக்ஷர: = சகலத்துக்கும் மேலானவனாயும் நான்கு
மற்றவனாயும்ருக்கிறான். அகார சப்தம் சுவயமாக அவிப்பாலாத
லால் அகாரம் என்று பிரயோகம் ஏற்பட்டது.

அந்த அகாரம் எப்படிப்பட்ட அதனின்:—

அதிமாந் சுயி: ஶோத்ரா: = அதிக அம்சங்களை உடையது மாத்திரை
கள் எவை எனின்.

பாடா: வாகா: = பாதங்கள் அதாவது விசுவ முதலான ரூபங்
கள்.

மாநா: ஶோத்ரா: = மாத்திரைகள் என்று சொல்லப்படுகின்றன.
பாதங்கள் எப்படிப்பட்டவை எனின்:—

மாநா: சபாடா: அகார உகார மகா इति ஶோத்ரா: உவாகா: அகார
உகார மகார इति = அ என்கிற அகாரத்தால் கூறப்படுவதால்
அகாரம் விசவனென்றும், உ என்கிற அகாரத்தால் கூறப்படுவ

தால் உகாரம் தைஜஸன் என்றும், ம என்கிற அக்ஷரத்தால் கூறப் படுவதால் மகாரம் பிராஞ்ஞன் என்றும், நாதத்தால் போதிக்கிற படியால் நாதம் துரியம் என்றும் கூறப்படுகின்றன. அகாராதி உபலக்ஷணம். நாதத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது.

இந்த விசுவதைஜஸ பிராஞ்ஞ துரியங்களான பாதங்கள் அதி மாத்ரம் என்றவிடத்தில் மாத்திரை சப்தத்தால் கூறப்பட்டன வென்று அர்த்தம். || 26 ||

மூன்றாவது பாகம். துவைதம்.

அகராதிமாஹிமா (3&4.)

சுகாராஸாஸிஹிஸா (3&4.)

அ-கை :—இந்தப் பிரகாரம் சமஸ்த ஓங்காரத்தால் பிரதி பாத்தியமான ஆத்மாவின் நான்கு ரூபங்களை நிரூபணம் செய்து, அந்த ரூபங்கள் பிரணவத்தின் அம்சமான அகாராதிகளால் பிரதி பாத்தியமென்று சொல்லுவதற்காக மேற்சொன்ன அர்த்தத்தை திரும்பவும் கூறுகிறார்.

ஐ-கார: ஓங்காரஃ = ஓம் என்று சொல்லப்பட்ட

சு: அய் ஸஃ சுபஃ = மேற் சொன்ன நான்கு ரூபமான ஆத்மா

அத்யக்ஷர் சுயுக்ஷரஃ = எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகவும் நாச மற்றதாகவும் இருக்கிறது. அந்த அக்ஷரமான பிரம்மம் எப்ப டிப்பட்டதெனின்

அதிமாத்ர சுயிஸாதுஃ = அதிகமான மாத்திரைகளை (அம்சங் களை) உடையது. அவைகள் எவை யெனின்

மாத்ரா: ஸாதுஃ = மாத்திரைகள்

பாடா: வாஹிஃ = விசுவாதி ரூபங்கள்.

பாதங்கள் எவையெனின், அகாராதி பிரதிபாத்தியமான விசுவாதிகள் என்று சொல்லுகிறார்.

அகார: சுகாரஃ = அ என்று பிரதிபாதிக்கப் படுகிறபடியால் அகாரம் விசுவன் எனப்படும்.

உகார: உகாரஃ = உகாரம் தைஜஸன்.

மகார: மகாரஃ = மகாரம் பிராஞ்ஞன்.

துரியோபி துரியோபாவி = நாதத்தால் அறியத்தகுந்த துரிய னும் நாதமென்று நிரூபிக்கவேண்டியது

பிரமாண வாக்கியம் :...

अधिकत्वाच्च नित्यत्वादध्यक्षरमुदाहृतः ।
 येशास्तस्य तु सर्वेपि पूर्णाः प्रत्येकशः प्रभोः ।
 अतोधिमात्रमुद्दिष्टो मात्रांशा उदाहृताः ।
 श्रुतः सविष्णुरेकार ओमित्याक्रयतेयतः ॥

சுயிக்ஷாஹு நிதிக்ஷாடியக்ஷரஜிஹுதஃ ।
 பெஹாஸஸ்ய தஸஸவெதுவிவகுணபூஃபுதெகஸஸாஃபு ஸோ
 சுதொயிராதுஜிஷ்டா ரா த்ராஃஸாஹுதாஃ ।
 ஸுதஃ ஸவிஷ்ணுரெகார ஒமித்யாக்ரயதேயதஃ ॥

உபநிஷத்தின் 9-வது மந்திரம்.

जागरितस्थानो वैश्वानरोऽकारः प्रथमा मात्राऽऽसेरादि मत्त्वाद्वाऽऽप्नोति
 वै सर्वान्कामानादिश्च भवति य एवं वेद ॥ 9 ॥ 27 ॥

ஜாமரிதஸ்தானா வெஹாநரெகாரஃ ப்ரதமாரிரா த்ராஃ
 வெஹாஜிஷ்டாஹாதி ஹ வெ ஸவபூநகாராநாதிஸு ஹ
 திய வஸவம் வெஃ ॥ 9 ॥ 27 ॥

जागरितस्थानः जामरितस्थानम् = जाङ्गिरावस्तेतयै स्तथा
 मायुदைய

वैश्वानरः வெஹாநரஃ = வைசுவாநரன்

आसेः சுஹைஃ = வியாப்தியினாலேயும்

आदिमत्त्वाद्वा சுஜிஷ்டாஹா = ஆதியாக இருப்பதினாலேயும்

(ओंकारस्य ஒஃகாரஸ்ய) = ஒங்காரத்தின்

प्रथमा ப்ரதமாரி = முதலாவதான

मात्रा ரா த்ரா = மாத்திரையாகிய

अकारः சுஃகாரஃ = அகாரம்

यः யஃ = ஏவன்

एवं வஸவம் = இந்த பிரகாரம்

वेद வெஃ = தெரிந்து கொண்டிருக்கிறானே

सः ஸஃ = அவன்

सर्वान् ஸவபூந் = சமஸ்தமான

कामान् காராஹ் = இச்சைகளை

आप्नोति ह वै சுஹைதி ஹ வெ = அடைகிறான்

आदिश्च சுஜிஷ்டா = மஹாத்மாக்களுக்கும் முதல்வாக

भवति ஹவதி = ஆகிறான்

ச-பா :—ஆத்மாவுக்கும் ஒங்காரத்துக்கும் சாமான்னியமாய்
 கூறப்பட்ட ஏகத்வம் இனி விசேஷமாய் எடுத்துக்காட்டப் படுகின்
 றது.

जागरित...मात्रा जाग्रति...श्रीः = ஜாக்கிராவஸ்தையில் ஸ்தூலாபிமானியான வைசுவா நரன் ஓங்காரத்தின் முதல்மாத்திரையாகிய அகாரமாகிருன்.

आप्तेः...ऋषेः...—இப்படி சொல்லுவதற்கு என்ன காரணம். (1) अकारो वै सर्वावाक् अकारो अवैश्वानरा = “அகாரமே ஸமஸ்த சப்தங்களும்” என்று சுருதியில் சொல்லியபடி அகாரத்தால் சகல சப்தங்களும் வியாபிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அதாவது அகாரம் எல்லாவற்றிலுமிருக்கிறது.

तस्य ह वै तस्यात्मानो वैश्वानरस्य मूर्ध्वसुतेजाः தஸ்ய ஹவெ தஸ்யாநாநவஸ்யாநாநஸ்ய ஸுதெஜாஃ அதாவது அந்த வைசுவாநரனாகிற ஆத்மாவுக்கு சுவர்க்கமே சிரசு என்பது முதலான சுருதிகள்படி வைசுவாநரன் ஜகத்து முழுமையும் வியாபித்திருக்கிறான். வாசகத்துக்கும் வாச்சியத்திற்கும் பேதமில்லை என்று நாம் சொல்லியிருக்கிறோம். வியாபிக்கும் தன்மை இரண்டுக்கும் சமானமா யிருப்பதால் வைசுவாநரனே அகாரம்.

आदिमत्वात् ऋषिः = மேலும் அக்ஷரங்களில் அகாரம் முதலிய பாதங்களில் வைசுவாநரன் முதலாவது. இந்த சமான தன்மையாலும் வைசுவாநரனே அகாரம்.

आप्तेः ऋषेः = இவ்விதமாக வைசுவாநரனையும் அகாரத்தையும் ஒன்றாக அழிகிறவன் நிச்சயமாக சகல போகங்களையும் அடைகிறான். மஹான்களுக்குள் அவன் முதல்வனாய் மிருக்கிறான். || 27 ||

III - விசிஷ்டாத்வைதம்.

அ-கை :—அதையே பிரித்துக்காட்டுகிறார்.

जागरित...प्रथमा मात्रा जाग्रति...प्रथमश्रीः = முதலாவது மாத்திரையான அகாரத்தை ஜாகரிதஸ்தானாகவும் வைசுவாநர சப்தத்தால் கூறப்படும் அநிருத்தமாகவும் பாவிக்க வேண்டியது.

आप्तेः ऋषेः :—வைசுவாநரனை அகாரரூப மென்று சொல்லுவதில் காரணமென்ன வெனின், ஆப்தி என்றால் வியாப்தி அதாவது சகலஜகத்தையும் வியாபித்திருக்கிற அநிருத்தன் போல் சகல சப்தங்களையும் வியாபித்துக் கொண்டிருக்கிற தென்று அறியவும்.

आदिमत्वादा ऋषिः = சகல சப்தத்துக்கும் ஆதியான அகாரத்தால் வைசுவாநரன் கூறப்படுகிற படியால் வைசுவாநரன் அகாரம்.

ஆதியுடனும் ஆப்தியுடனும் கூடினவன் என்று அறிந்தவனுக்குப் பலன் யாதெனின்:—

यः यः = எவன்

एव वनवः = இந்தப்படி

वेद वेद - அறிக்கிறானே

(सः सः = அவன்

सर्वान् कामान् ஸர்வ-காமகாமோநு = சமஸ்தமான இச்சைகளையும்

आप्नोतिहवै சூஹோதிஹவெ - அடைகிறான்

आदिभवाति சூஹிஹவதி = சகலத்துக்கும் பிரதானமாக ஆய்
விடுகிறான் என்று அர்த்தம் || 27 ||

கூ0 ஹ0.

அ-கை :—அகாரத்தால் கூறப்படும் ரூபத்தை அதின் ஸ்தானத்தைக் கூறுவதால் குறிப்பிடுகிறார்.

अकारः सकाराः = அகாரமென்று சொல்லப்படுவதானது

प्रथमाभावा प्रयोजोऽत्र = பிரணவத்தால் பிரதிபாதிக்கப்படும் அக்ஷரத்தின் முதலாவது அம்சம் என்றும் அர்த்தம் ஜாக்கிறத் ஸ்தானமாகவும் முதலாவது அம்சமாகவும் இருக்கிற விகவனை உத்தேசித்து அகாரத்தால் பிரதிபாதிக்கப் படுந்தன்மை விதிக்கப்பட்டது. ஆகையால் கூறியதைக்கூறல் என்னும் தோஷமில்லை. இப்படியே உகாராதி விஷயத்திலும் அறியவும்.

வைசுவானரன் அகாரத்தால் கூறப்படுவதில் இரண்டு காரணங்களைச் சொல்லுகிறார்.

आप्तः आदिमत्वाद्वा सृष्टौ सृष्टिक्रियायाः :—அந்தந்த ஜீவனுக்குத்தக்க விஷயங்களை அனுபவிக்கும்படி விகவன் செய்கிறபடியால் விகவன் அ எனப்படுகிறான். அல்லது பிராஞ்ஞன் தைஜஸன் இவர்களை உத்தேசித்து ஆதியாக இருப்பதால் அகாரமெனப்படுகிறான். விகவன் சுஷ்ருப்தி காலத்திலும் சொப்பன காலத்திலும் பிராஞ்ஞனுடனும் தைஜஸனுடனும் ஒன்றாக இருந்து நித்திரைபிழந்து விழித்துக்கொள்ளும்போது பிராஞ்ஞனைவிட வேறாகவும் ஸ்வப்நத்திலிருந்து விழித்துக்கொள்ளும்போது தைஜஸனைவிட வேறாகவும் இருந்து வலது கண்ணை அடைகிறான். ஆகையால் இவ்விருவர்களுக்கும் ஆதியாக இருப்பதால் விகவன் ஆதி என்றும் அகாரம் என்றும் கூறப்படுகிறான்.

இப்படி அறிந்தவனுக்குப் பலன் யாதெனின்,

यः यः = எவன்

एव वनवः = இந்தப்படி விகவனுக்கு அகாரத்தால் கூறப்படும் தன்மையை

वेद वेद = அறிகுறே

(अस्य कृष्ण) = அவனுக்கு)

(वैश्वानरः वेष्वा नरा = வைசுவானரன்)

सर्वान् कामान् स्वप्न-प्राप्तुकाशौ = இவனால் இச்சிக்ககூடிய சகல போகங்களையும்

आप्नोति कृष्णाति = அடையும்படி செய்கிறான்.

आदिश्व कृष्ण = இப்படி அறிந்தவனுக்கு விசுவன் ஆதியாக ஆகிறான். இப்படி அறிந்தவன் முத்தரூபனாகிறபடியால் முக்தியில் விசுவன் காரணமாயிருக்கிறான் என்று அர்த்தம். ஆப்நோதி என் பதற்குமுன் அந்த ஞானி என்று சேர்த்தும் அர்த்தம் செய்யலாம்.

॥ 27 ॥

III-ல் 2 வது சுலோகம். துவைதம்.

அ-கை : ... அகாரத்தால் பிரதிபாத்தியமான விசுவரூபத்தை அதின் ஸ்தானத்தைக் குறிப்பிடுவதால் விவரிக்கிறார்.

अकारः ककारा = அ என்று பிரதிபாதிக்கப்படுகிற விசுவன்

प्रथमामात्रा प्रयोजोऽत्रा = சமஸ்தமான பிரணவ பிரதிபாத் தியமான ஆத்மாவின் முதலாவது அம்சம் என்பது கருத்து.

இவ்விடத்தில் जागरितस्थानः प्रथमामात्रावैश्वानरः ஜாமரிதஸ்தானம் प्रयोजोऽत्रावेष्वा नराः என்று அனுவதித்து அகாரமென்று சொல்லப்படுகிறது என்பது மட்டும் இவ்விடத்தில் விதிக்கப்படு கிறது. ஆகையால் கூறியதைக்கூறல் என்னும் தோஷமில்லை. இப் படியே மற்ற இடங்களிலும் அறியவும்.

விசுவனை அகாரமாகக் கூறுவதில் இரண்டு காரணங்களைச் சொல்லுகிறார்.

आप्तेः कृष्णो = அந்தந்த ஜீவர்களுக்கு யோக்கியமான போக் கியங்களை அடையும்படி செய்வதாலும்

आदिमत्वाद्वा कृष्णिक्वाद्या = பிராஞ்ஞன் தைஜஸன் இவர்களு க்கு முந்தினவனாயிருப்பதாலும் அகாரமென்று கூறப்படுகிறான்.

சுஷுப்தியிலும் சொப்பனத்திலும் விசுவன் பிராஞ்ஞனுட னும் தைஜஸனுடனும் ஐக்கியமாயிருக்கிறான். ஜாக்கிராவஸ்தை வரும்போது பிராஞ்ஞன் தைஜஸன் இவர்களைவிட்டு விசுவன் விலகி வலது கண்ணில் வந்து சேருகிறான். அப்போது விசுவனு க்கு முன் பிராஞ்ஞனும் தைஜஸனு மிருக்கிறபடியால் விசுவன் ஆதியாக இருக்கிறான் எனப்படுகிறான் என்பது கருத்து.

यः यो = அகாரம் விசுவனை இரண்டு காரணங்களால் கூறுகி றது என்று அறிந்தவனுக்கு பலனைச் சொல்லுகிறார்.

यः यं = எவன், எந்த அதிகாரி

एवं वनवम् = மேற் சொன்னபடி

वेद वेद = அறிகிறானே

अस्य कस्य = அந்த அதிகாரிக்கு

सर्वान् कामान् ஸவபூநகாரோநு = சகல கர்மங்களையும்

आप्नोति சூஷோதி = (விசுவன்) அடையும்படி செல்கிறான்.

आदिश्वमवति சூஷிஹவதி = இப்படி அறிந்தவனுக்கு விசுவன் ஆதியாக அதாவது சாதாரணமாக ஆய்விடுகிறான். ஆத்ம ஸ்வரூபம் பிரகடமானதால் முக்தனாகி ஞானி விசுவனிடமிருந்து உண்டாகிறான். ஆனதால் விசுவன் காரணமாக ஆகிறான். அல்லது எவன் விசுவனை ஆதியாக அறிகிறானே அவன் இச்சிந்தனையெல்லாம் அடைகிறான். || 27 ||

உபநிஷத்தின் 10 - வது மந்திரம்.

स्वप्स्थानस्तैजस उकारो द्वितीया मात्रोत्कर्षादु भयत्वाद्दोत्कर्षति ह वै ज्ञान-
संततिं समानश्च भवति नास्या ब्रह्मावेत्कुले भवति य एवं वेद || 28 ||

ஸ்வபூநாநஸௌஜஸ உகாரொ ஹிதீயா ரோத்ரா தஷ்டா
ஹயத்ராதொதஷ்டி ஹவெ ஜோ நஸந்ததிம் ஸரோ நஸு ஹ
தி நாவ்யாஸு ஹவிதஷ்டெ ஹவதி ய வனவம் வெடி || 28 ||

स्वप्स्थानः स्वप्स्थानம் = ஸ்வப்நாவஸ்தையை ஸ்தானமாயுடைய

तैजसः தெஜஸம் = தைஜஸன்

उत्कर्षात् உதஷ்டாஸு = உக்கிருஷ்டனா யிருப்பதாலும்

उभयत्वाद्वा உஹயக்வாஹி = இரண்டுடன் சம்பந்தப்படுவதாலும்

(ओंकारस्य ओंकारास्य) = ஒங்காரத்தின்)

द्वितीया द्वितीया = இரண்டாவதான

मात्रा मात्रा = மாத்திரையாகிய

उकारः உகாரம் = உகாரமாக இருக்கிறான்

यः यं = எவன்

एवं वनवम् = இவ்விதமாக

वेद वेद = அறிகிறானே

ज्ञानसंततिं ஜோ நஸந்ததிம் = ஞானத்தின் பாரம்பரியத்தை

ह वै ஹ வெவநிச்சயமாக

उत्कर्षति உதஷ்டதி = விர்த்திசெய்கிறான்

समानश्च ஸரோ நஸு = சத்துரு மித்திரர்களுக்கு சமானனாயும்

भवति ஹவதி = ஆகிறான்

अस्य कस्य = அவனுடைய

குலே கூ-வெ=வம்சத்தில்

அபிவாதி கூ-ஹுவிசு = பிரம்மத்தை அறியாத அஞ்ஞானி
ந பவதி ந ஹதி = உண்டாகிறதில்லை

அ - கை:—இரண்டாவது மந்திரமும் இரண்டாவது மாத்திரையும ஒன்று என்பதைக் கூறுகிறார்.

स्वप्न...मात्रा ஸ்வப...மாத்ரா :—ஸ்வப்னத்தை ஸ்தானமாயுடைய தைஜஸன் ஓங்காரத்தின் இரண்டாவது மாத்திரையான உகாரம் இந்த சாதிரிசுயத்துக்குக் காரண மென்னவெனின் उत्कर्षात् உத்ஷடாசு என்று சொல்லுகிறார்.

उत्कर्षात् உத்ஷடாசு :—உகாரமானது அகாரத்துக்கு பாடக் கிரமத்தில் மேலாக இருக்கிறது. அதுபோல் ஸ்தூல உபாதிபுடன் கூடின விசுவனைவிட சூட்சும உபாதிபுடன் கூடின தைஜஸன் சிரேஷ்டனாயிருக்கிறான். இத்தன்மையால் இரண்டும் ஒன்று.

उभयत्वात् உஹயத்வாசு :—மேலும் எப்படி அகாரத்திற்கும், மகாரத்திற்கும் மத்தியில் உகாரம் இருக்கிறதோ அப்படி விசுவனுக்கும் பிராஞ்ஞனுக்கும் மத்தியில் தைஜஸன் இருக்கிறான். ஆகையால் இரண்டுடன் சம்பந்தப்படும் தன்மை இரண்டுக்கும் சமமாயிருப்பதால் இரண்டும் சமம்.

उत्कर्षाति...वेद உத்ஷடதி...வெடி :—இவ்விரண்டும் ஒன்று என்று அறிந்தவனுக்குக் கிடைக்கும் பலத்தைக் கூறுகிறார். எவன் இப்படி அறிகிறானோ அவன் மேன்மேல் ஞானத்தை அடைகிறான்; சமானனாகிறான், அதாவது மித்திரனால்போல் சத்துருவாலும் நுவேஷிக்கப்படுகிறதில்லை. மேலும் இவன் குலத்தில் பிரம்மத்தை அறியாதவன் உண்டாகிறதில்லை. ॥2४॥

III - 3 - வது மந்திரம். (விசிஷ்டாத்வைதம்)

॥० ஹா :—

அ-கை:—ஸ்வப்னஸ்தானஞ்ஞ தைஜஸன் இரண்டாவது மாத்திரையான உகாரரூபம் அதற்குக் காரணம்சொல்லுகிறார்.

उत्कर्षात् உத்ஷடாசு = விசுவனை உத்தேசித்து தைஜஸன் உக்கிருஷ்டனாகையால்

वा वा = அல்லது.

उभयत्वात् உஹயத்வாசு = விசுவனுக்குச் சமானமான பிராஞ்ஞ தைஜஸர்கள் இவனுக்கு இரண்டாவதாயிருப்பதால் உகாரரூபம். இவ்விடத்தில் விசுவனை பார்க்கிலும் தைஜஸன் சூட்சுமமாயிருப்பதால் உக்கிருஷ்டனாக இருக்கிறான். விசுவன், தைஜஸன் பிராஞ்

ஞன் இம்மூன்று பேர்களுக்கும் குணம் பூர்ணமாயிருப்பதால் இவர்கள் சமானமாக இருக்கிறார்கள் என்று அறியவும்.

இந்தபடி உகாரம் அகாரத்துக்கு லயஸ்தானமாக இருப்பதால் அவைவிட உத்திருஷ்டம். அகார உகார மகாரம் இம்மூன்றும் அக்ஷரமாயிருப்பதால் இவைகள் சமம் என்று அறியவும் உத்திருஷ்டம் என்று அறிந்தவனுக்கு பலன் யாதெனின் :—

उत्कर्षितहै वज्ञानसन्तति உகுகஷ-ஃதிஹ வெஜ்ஞா நவஸன்திஹை ஒருவன் சிஷ்யனுக்கு ஞானத்தை உபதேசித்து அவன் பூர்ணமாய் அவனுடைய சிஷ்யனுக்கு உபதேசிப்பதால் உத்திருஷ்ட ஞானிகள் என்று அர்த்தம்.

இவன் இரண்டாவதாயிருக்கிறான் என்று அறிந்தவனுக்குப் பலன் யாதெனின் :—

समानःचभवति ஸமீநஃ ஹவதி = உத்திருஷ்டமாயிருக்கிறவர்களுக்குச் சமானமாயிருக்கிறவர்களுக்குச் சமானமாக ஆய்விடுகிறான் என்று அர்த்தம். 28.

கூ.-பா :—

அ-கை :—இரண்டாவது பாதத்தைக்கூறுகிறார்.

द्वितीयामात्रा द्वितीयोपाया = ஆத்மாவின் இரண்டாவது அமசம்

तैजसः तैजसः = தைஜஸன்.

उकारः उकारः = உ என்கிற அக்ஷரத்தால் கூறப்படுகின்றான். ஏனெனின்

उत्कर्षित उकर्षित = ஜாக்கிரத காலத்தில் விடத்தக்காத போகாதி அபிமானத்தை விடும்படிச் செய்து ஸ்ளாபத்தில் ஜீவனை இழுக்கிறான். அல்லது

उभयत्वात् उभयत्वात् = பாஹிய அஞ்ஞானமாகிற நித்திரையையும் வாசனாமயமான விஷயானுபவத்தையும் கொடுக்கப்படியால் உகாரனென்று கூறப்படுகிறான். அப்படி அறிந்தவனுக்குப் பலன் யாதெனின்

यः यः = எந்த அதிகாரியானவன்

एवं एवं = இப்படிப்பட்ட தைஜஸனை

वेद वेद = அறிகிறானே

(सः सः = அவன்)

ज्ञानसन्तति ज्ञानसन्तति = ஞானதாரையை அகாவது நித்திய ஞானத்தை

(அமோதி சூஷோதி = அடைகிறான்)

उत्कर्षति உகுகஷ-தி = தேக பந்தத்தினின்றும் ஆத்மாவை விடுவிக்கிறான்.

समानः च भवति ஸமீ நஃ ஹவதி = மானமென்றால் உள் பிரவேசம் தோஷமற்றவனாயும் ஸமவர பீரீதிக்குப் பாத்திரனாய் மிருப்பதால் சர்வ முக்தாகளுக்குள் சேர்ந்தவனாகவும் ஆகிறான்.

अस्य कव्य = இந்த ஞானியனுடைய

कुले क-ये = வம்சத்தில்

अब्रह्मवित् சுப்ரஹ்மவிக் = பிரம்மத்தை அறியாதவன்

न भवति நஹவதி = உண்டாகிறதில்லை. இப்படி அறிகிறவனுடைய குலத்தில் பிரம்ம விதையானது இதர குலத்தில்விட அதிகமாகவே இருக்கிறதென்பது கருத்து. ||28||

III ல் 3-வது சுலோகம் துவைதம்

அ-கை : ...எவன் உகாரம் என்று கூறப்பட்டானோ அந்த இரண்டாவது பாதம் எதுவெனின் உத்தரம் கூறுகிறார்.

स्वस्थानः ஸுஸ்தானஃ = ஸ்வப்நத்தை ஸ்தானமாக உடையவனாகவும்

द्वितीयामात्रा द्वितीयோத்ரா = ஆத்மாவின் இரண்டாவது அம்சமாகியு மிருக்கிற

तैजसः தெஜஸஃ = தைஜஸன்

उकारः உகாரஃ = உகாரன் என்று சொல்லப்படுகிறான். தைஜஸனை உகாரமென்று கூறுவதில் இரண்டு காரணங்களை கூறுகிறார்.

उत्कर्षति உகுகஷ-தி = ஜாக்கிறத் தசையிலிருக்கிற தேகாபிமானத்தை ஜீவனை விடும்படி செய்து ஸ்வப்ந ஸ்தானத்தில் ஜீவனை இழுக்கிறபடியால் தைஜஸன் உகாரமெனப்படுகிறான்.

उभयत्वाद्वा உஹயக்வாத்வா = அல்லது நித்திரை, வாஸனாமய விஷயானுபவம் இவைகளைக் கொடுப்பதால் உகாரமெனப்படுகிறான்.

இப்படி அறிந்தவனுக்குப் பயன் என்னவெனின் :—

यः एवं वेद यः वनवन्वेद = எவன் இப்படி அறிகிறானோ

(सः ஸஃ = அந்த ஞானி)

ज्ञानसन्तति ஞானநஸந்தி = ஞானதாரையை அதாவது நித்தியமான ஞானத்தை

अमोति சூஷோதி = அடைகிறான்.

उत्कर्षति உகுகஷ-தி = தேக பந்தத்தினின்றும் ஆத்மாவை கரையேற்றுகிறான்.

समानः च भवति ஸமோ நஃ ஹ வதி = சமானனாகவும் ஆகிறான். அதாவது முக்த லோகத்தில் தங்குகிறான். தோஷ மில்லாததாலும் இவ்விடத்தில் பகவானுக்குப் பிரீதி இருப்பதாலும் என்பது கருத்து.

अस्य कस्य = இந்த ஞானினுடைய

कुले कस्य = குலத்தில்

अब्रह्मवित् कस्य ஹ்விஷ் = பிரம்மத்தை அறியாதவன்

न भवति நஹவதி = உண்டாகிறதில்லை. பிரம்ம ஞானியாகவே உண்டாகிறான் என்பது கருத்து. || 28 ||

உபநிஷத்தின் 11-வது மந்திரம்.

सुषुप्तस्थानः प्राज्ञो मकारस्तृतीया मात्रा मितेरपीतेर्वा भिनोति ह वा इदं सर्वमपीतिश्च भवति य एवं वेद || 29 ||

ஸுஷுப்தஸ்தானஃ ப்ராஜ்ஞோ மகாரஸ்தூதீயா மீத்ரா தீதெ ரவீதெவயூ தீநொதி ஹ வா ஐதம்ஸவயூதீதிஸு ஹவதி ய வனவம் வெடி || 29 ||

सुषुप्तस्थानः ஸுஷுப்தஸ்தானஃ = சுஷுப்தி அவஸ்தையில் அபிமானியான

प्राज्ञः ப்ராஜ்ஞஃ = பிராஞ்ஞன்

मिते: தீதெஃ = பரிமிதியாவதாலும்

अपीतेर्वा क्वीतेवयू = ஏதீபா வமாவதாலும்

(ओंकारस्य ओंकारस्य) = ஒங்காரத்தின்)

तृतीया तृतीया = மூன்றாவதான

मात्रा मीत्रा = மாத்திரையாகிய

मकारः मकारः = மகாரமாக இருக்கிறான்

यः यः = எவன்

एवं वनवम् = இந்தப்படி

वेद वेद = தெரிந்துக்கொள்ளுவானே

सः सः = அவன்

इदं सर्वं इदं ஸவயம் = இந்த சமஸ்த ஜகத்தையும்

मिनोति தீநொதி = இவ்வளவுதான் என்று தெரிந்துக்கொள்ளுகிறான்

अपीतिश्च क्वीतिश्च = ஜகத் காரணத்தமாவாயும்

भवति ஹவதி = ஆகிறான்

अ-कैः—மூன்றாவதுபாதமும் மூன்றாவது மாத்திரையும் ஒன்று என்பதை நிரூபிக்கிறார்.

सुषुप्त...मात्रा लब्ध-...श्रीः :-சுஷுப்தியை ஸ்தானமா யுடைய பிராஞ்ஞன் ஓங்காரத்தின் மகாரமாகிற மூன்றாவது மாத்தி ரையாயிருக்கிறான்.

எந்த சமானத்தன்மையால் இரண்டும் ஒன்று? இந்த சாமா ன்னியம் அடியில் வருமாறு இருக்கிறது :—

मित्रैः शीतोः :-பரிமாணத்தால் இரண்டும் ஒன்றே. எப்படி யெனின் ஒருபடியால் தான்னியத்தை அளக்கிறதுபோல் பிரஸபத்தி லும் உற்பத்தியிலும் பிரவேசத்தாலும் வெளிப்படுவதாலும் விசுவ தைஜஸர்கள் பிராஞ்ஞனைய அளவிடப்படுகிறார்கள்போலிருக்கிறார்கள். அப்படியே ஓங்காரத்தை உச்சரித்தவுடன் மறுபடியும் உச்சரித்தால் அகார உகாரங்கள் மகாரத்தில் பிரவேசித்து வெளிக்கிளம்புகிறது போலிருக்கின்றன. ஆகவே இவைகள் மகாரத்தால் அளவிடப்பட் டவை போலிருக்கின்றன. ஆகையால் பிராஞ்ஞனும் மகாரமும் ஒன்று.

अपितेर्वा क लीतोव-... :-மேலும் எப்படி ஓங்காரத்தை உச் சரித்தவளவில் மகாரமாகிற கடைசியான அக்ஷரத்தில் அகார உகா ரங்கள் இரண்டும் லயப்படுவது போலாகின்றனவோ, அப்படி விசுவ னும் தைஜஸனும். சுஷுப்தி காலத்தல் பிராஞ்ஞனுடன் ஒன்றாய் விடுவதுபோலிருக்கிறார்கள். ஆகையால் ஏகமாகப் போகும் தன்மை சமமாயிருப்பதால் பிராஞ்ஞனும் உகாரமும் ஒன்றாகின்றன.

मिनोति...वेद शीतोनाति...वेद :-இனி இவ்விரண்டும் ஒன்று என்று அறிந்தவனுக்குக் கிடைக்கும் பலத்தைக்கூறுகிறார். எவன் இப்படி அறிகிறானோ. அவன் நிச்சயமாய் சகலஜகத்தையும் உள்ளபடி அறிகிறான். மேலும் ஜகத்துக்குக் காரணமாக ஆகிறான் அதாவது சகலமும் தன்னிடத்தில் அடங்கினதாக அறிகிறான் என்பது கருத்து. ஒவ்வொரு அறிவுக்கும் பலத்தைக்கூறினதானது முக்கியமான விஷ யத்தை அறிவதில் சாதகமாயிருக்கும்படி ஸ்துதிருபமாம். பாதங் களும் மாத்திரைகளும் கிரமமாக ஒன்று என்று அறிவதினால் சில பிரயோசனங்க ளுண்டாவதாகக் கூறப்பட்டது. அப்படி கூறுதலா னது, சகல பாதங்களையும் மாத்திரைகளையும் தன்னிடத்தில் அடக்கி பிரதானமான பிரம்மத்தியானத்தில் சாதகமாயிருக்கும் ஓங்கார அக்ஷரத்தை ஸ்துதிப்பதில் பிரயோஜனப்படுகின்றது. இதனால் உபாச னை ஒன்றே, மற்றவைகள் அதின் அங்கங்களே. உபாஸ்தி பேதமில்லை என்பது கருத்து. || 29 ||

III - 4 - வது மந்திரம். (விசிஷ்டாந்தவைதம்)

சுஸு:....மாநா ஸஷ-ஹோத்ரா = சுஷ-ஹிந்தாநானோநிரா
ஞ்ஞன் மூன்றாவது மாத்திரையான மகாரூபம். ஏனெனின்

மீதே: தீதே: = பிராஞ்ஞன் தன்னிடத்தில் எல்லாவற்றையும்
தானாகவே அறிகிறான். மகாரூபம் தன்னிடத்தில் அகார உக
ரங்களை சேர்ப்பிவிக்கிறது. அகார உகாரங்கள் மகாரூபம் விரைவி
விருத்தின்றன.

அபிதே:வா சுஷீதேவா = பிராஞ்ஞனிடத்தில் ஜகத்தானது
லயத்தை அடைகின்றன. மகாரூபம் அஃ முடிவு பெறுகின்
றன.

இந்த இரண்டு ஞானத்துக்கும் பலன் யாதெனின்

ய: யஃ = எவன்

ஏவ் வனவம் = இப்படி.

வேத வெத = அறிகிறானே

(ச: ஸஃ = அவன்)

இத் சர்வ் ஐதஃ ஸவஃ = இந்த எல்லாவற்றையும்

மினாதி தீநாதி = அடைகிறான்.

அபிதி:சமவதி சுஷீதிஃ ஸவதி = அவனுக்குப் பரமாத்மாவின் வித்
தில் லயமுண்டாகிறது என்று அர்த்தம். 29)

கூபாஃ :-

அ - கை :- மூன்றாவது பாதத்தைக்கூறுகிறார்.

தூதியாமநா தூதீயாஹோத்ரா = ஆத்மாவின் மூன்றாவது அம்ச
மான

பாந: ப்ராஹ்மஃ = பிராஞ்ஞன்

மகார: மகாரூபம் = ம என்கிற அக்ஷரத்தால் கூறப்படுகின்றன.
ஏனெனின்

மீதே: தீதே: = தன்னிடத்தில் ஜீவனை அடக்கிக் கொண்டிருப்
பதால் அல்லது அப்படி அடங்குவதற்குக் காரணமாக இருப்பதால்
என்பது கருத்து.

வா வா = அல்லது

அபிதே: சுஷீதே: = விருத்தி ஞானத்துக்கு லயத்தைப் பண்ணு
கிறபடியால் மகாரனென்று கூறப்படுகிறான் என்று அர்த்தம்.

ய: ஏவ் வேத யஃ வனவம் வெத = எவன் இப்படி அறிகிறானே

(ச: ஸஃ = அவன்)

இத் சர்வ் ஐதஃ ஸவஃ = இந்த சர்வஜகத்தை

மினோதி தீநொதி = தகுந்தபடி உள்ளே அடக்குகிறான். ஜீவர்கள் அணுவாயிருந்தாலும் சூரியாதிகள் பிரகாசத்தால் வியாபித்து இருப்பதுபோல், அதிகாரியான ஜீவன் ஞானமாகிற பிரகாசத்தால் வியாபித்திருக்கிறான் ஆகையால் முக்தனாயிருந்துகொண்டு அந்த பிரகாசத்தின் மத்தியில் ஜகத்தை அடக்கிக்கொள்ளுகிறான்.

அபிதி: ச பவதி சுடீதிஃ உ ஹவதி = துக்காதிகளான அறிஷ்டங்களுக்கு லயத்தைச் செய்கிறவனாய் மிருக்கிறான் ||29||

III-ல் 4-வது சுலோகம். துவைதம்.

அ-கை:—மூன்றாவது பாதம் எது. அதை மகாரமாக எப்படி சொல்லலாம். அதை அறிந்தவனுக்குப் பலனென்ன? இவைகளுக்கு உத்தரம் கூறுகிறார்.

சுபுஸ்தான: ஸ-ஷ-புஸா-நஃ = ஸ-ஷ-பு-தி-யை ஸ்நானமாக உடைய

தூதியாமா-தா-தூ-தீயா-பி-தூ-ரா = ஆம்மாவின் மூன்றாவது அம்மான்

பாஃ பூ-ஹி = பிராஞ்ஞன்

மகார: தீகார: = மகாரனெனப்படுகிறான். என்னின்

மீத: தீ-த: = தன்னிடத்தில் ஜீவனை சேர்ப்பிவிக்கிறதினால் அல்லது

அபிதிவா சுடீ-தவ-ரா = விருத்தி ஞானத்தின் லயத்திற்குக் காரணமாயிருப்பதால் பிராஞ்ஞன் மகார மெனப்படுகிறான்

ய: எவ்வே-ய-ஃவ-வ-வெ-டி = இந்தப்படி எவன் அறிகிறானோ

(சு: ஸ: = அவன்)

இ-த-ச-வ்-இ-டி-ஸ-வ-டி = இந்த சடஸ்தத்தையும்

மினோதி தீநொதி = தனக்குள் அடைகிறான். அப்போது ஜீவன் அணுவாயிருந்தாலும் இவனுடைய பிரகாசம் சூரியன்போல் வியாபகமாயிருப்பதால் முக்தனாகி சகல ஜகத்தையும் தன்னுடைய பிரகாசத்தில் வைத்துக்கொள்ளுகிறான். ஆகையால் ஜகத்தை உள்ளே அடக்கிக்கொள்ளுகிறான். ஞானத்தால் சகலத்தையும் விஷயமாக்குகிறான் என்பது கருத்து.

அபிதி:சபவதி சுடீதிஃஉஹவதி = துக்கம் முதலிய அறிஷ்டங்களையும் நிவர்த்திக்கிறவனாகவும் ஆகிறான்.

2-3-4 க்கு பிரமாண வாக்கியங்கள்:—

॥ अत्रैते श्लोकाः भवन्ति ॥ (அத்வைதம்.)

॥ சுடுதெ தெ ஸோகாஃ ஹவனி ॥

विश्वस्यात्वं विवक्षाया मादिसामान्य मुत्कटम् ।

मात्रासंप्रतिपत्तौ स्यादासि सामान्यमेव च ॥ 30 ॥

விஸ்வஸ்யாஃவக்ஷாயா மாஹிஸாஹாந்யுஃகடடஃ ।

ஹாந்யுஃஸஃபுதிவத்ஸுள ஸ்யாஹிஸாஹாந்யுஹேவ ஹ ॥ 30 ॥

विश्वस्य विष्णुस्य = विश्ववन्तुக்கு

அவ்விவக்ஷாயாஃ ஸக்ஷவிவக்ஷாயாஃ = அகார மாத்திரையாக இருப்பதாகச் சொல்ல இச்சிக்குமளவில் அதாவது விசுவனே அகாரம் என்று சொல்லும்போது

आदिसामान्यं सुक्षिप्ताहो न्यु = முதலாவதாக இருப்பதாகிய சமான்பாவம்

उत्कटं உகடஃ = சிரேஷ்டமாக அதாவது ஸ்பஷ்டமாக

(दृश्यते दृष्ट्यु) தெ = காணப்படுகிறது)

मात्रा संप्रतिपत्तौ ह्यहो न्यु = விசுவன் அகாரம் அறியப்படும் போது

आदिसामान्य मेव च सुक्षिप्ताहो न्यु हेव च = வியாபிக்கும் சமானதர்மமும்

स्यात् ஸ்யாஃ = ஸ்பஷ்டமாக காணப்படுகிறது

ச-பா:—அ-கை:—பாதங்களும் மாத்திரைகளும் ஒன்று என்று காரண பூர்வகமாய் நான்கு சுருதிகளால் நிரூபிக்கப்பட்டது. அந்த சுருதியின் அர்த்தத்தை விவரிக்கிற ஸ்ரீ கௌடபாதாசாரியருடைய ஆறு சுலோகங்கள் இனி கூறப்படுகின்றன.

विश्वस्य...उत्कटम् विष्णुस्य...உகடஃ :—விசுவன் அகாரமாகிற மாத்திரை என்று சொன்னபோது முன் சொன்னபடி. (ஆதி) யாயிருக்கும் தன்மையாகிற சாதிருச்சயமே ஸ்பஷ்டமான காரணமாக காணப்படுகிறது.

मात्रा...च ह्यहो न्यु :—பூர்வார்த்தத்திலுள்ள அவ்விவக்ஷாயாஃ ஸக்ஷவிவக்ஷாயாஃ என்பதின் வியாக்கியானமே உத்தரார்த்தத்திலுள்ள मात्रा संप्रतिपत्तौ ह्यहो न्युதிவதெள என்பது. விசுவனே அகாரமென்று நிச்சயிக்கும்போது வியாபிக்கும் தன்மையும்கூட இரண்டுக்கும் சமானமான காரணமா யிருக்கிறது. ॥ 30 ॥

III - 5 - வது மந்திரம் விசிஷ்டாத்த்வைநம்.

அ-கை :—இந்தப்படி மூன்று ரூபங்களும் பிரணவத்தின் அகாராதி மூன்று அக்ஷரங்களால் கூறத்தக்கவை என்று சொல்லி நான் காவதுரூபத்தை அமாந்ஷதூய்: சுரோத்ரூபதாயு: என்றித வாக்கியத்தால் அடியில் சொல்லப்போகிறவா யிருந்துகொண்டு மேற்சொன்ன மூன்றுரூபங்களை அறிந்த ஞானிக்கு எந்தப்பலன்கள் சொல்லப்பட்டனவோ அவ்விஷயத்தில் பிரம்மாவால் பார்த்தப்பட்ட சுலோகத்தை சொல்லுகிறார்.

அந்ந எதே ஸ்லோகா: பவந்தி சுரு வனதெ மெய்யானா லவயதி = ரூபத்
திரயத்தை அறிந்தஞானியின் பலவிஷயத்தில் அடிமையில்வரும் மந்தி
ரங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளைக் கிராமமாகச் சொல்லு
கிறோம்.

விஷய அ்வவிக்ஷாயா. விஸ்வஸ்ய) சகவலிவக்ஷா. ராபா ௦ = விவகக்ஷா சப்
தத்தால் உபாசனையை கிரகிக்கவேண்டும். ஆதிமத்வாத்வா என்கிற
மந்திரத்தில் சொல்லியபடி விசுவன் ப்ரணவத்தின் வகதேசமான
அகாரத்தால் கூறப்படுகிறான் என்கிற உபாசனை இருக்குமேயானால்
உபாசகனுக்கு

आदिसामान्यं कृषिवाशीनाम् = ஆத்யாக இருப்பதால் விக் வ
 னுக்குச் சமானமாக இருக்கும் தன்மை

உக்டம் உக்டு = ஸ்பஷ்டமாக ஆகிறது.

யயதா யதோபாஸதே சதயैவமவாதி பயபயாயபொஹாஸதெ, கஸைகஸெப்ய
வஹவதி என்கிற சுருதுப்படி எவன் பரமாத்த்மாஸை எப்படடி எப்
படி உபாசிக்குறானோ அப்படடி யாகிவிடுகிறான் என்பது சொல்லுகிறிருக்
கிறது. ஆகையால் விசுவன் போலாகிறான்,

மாநாசுப் ப்ரதிபத்ஸி ரீதூரஸம் ப்ரதிபத்ஸு = ஆத்மாவின் அம்ச
மான விசுவன் வியாபிக்கும் தன்மையையுடைய பிரணவத்தின் அம்
சமான அகாரத்தால் கூறப்படுகிறவன் என்று தியானிக்கும்போது
தியானம் செய்கிறவனுக்கு

आसिसामान्य मेवस्यात् **சூகீஸாஜாநடு** ஜேயஸூரகல் = ஸர்வபலத்
 தையும் விசுவன் போல் அடைகிறான். || 30 ||

III-ல் I வது சுலோகம். துவைதம்.

அ-கை — இந்தப் பிரகாரம் விசுவாதி மூன்று பூபங்களும் அகாராதி மூன்று அக்ஷரங்களால் கூறப்படு மென்பதையும் அறிந்தவனுக்கு உண்டாகும் பலத்தையும் சொல்லி, நான்காவது ரூபத்தை இனி விவரிக்கப்போகிறவராயிருந்து கொண்டு, சொன்ன அர்த்தத்தில் பிரம்மாவால் பார்க்கப்பட்ட சிலோகங்களை பிரமாணமாக கூறுகிறார்.

அத கூகு = மூன்று ரூபங்களைடும் அறிந்தவனுக்கு உண்டா
கும் பலத்தில்

என வந்தென = அடியில் வரும்

சொகா: ஸ்ரீராகா = சுலோகங்கள்

(சுவாமிந:) भवन्ति (ஸ்வாமிந:) ஸ்வாமி = மேற் சொன்ன அர்த்தத்தை அனுசரித்துச் சொல்லுவதாக இருக்கின்றன.

विश्वस्य अत्वविवक्षायां विष्णुस्य साक्षविवाङ्मूलादयाम् = विश्ववணै मेम्
சொன்ன வழியாய் அகார வாச்சியனென்று உபாசிக்கும்போது

उत्कटं $\frac{1}{\sqrt{2}} = 0.707$ = $\sin 45^\circ$ = $\cos 45^\circ$

ஆதिसामान्यं சூழிஸாரோந் = ஆதிமத்வமாகிய சாத்ருநியமி
 ருக்கிறது. அந்த பரமாத்மாவை எப்படி உபாதிக்கிறாணோ அப்
 படி ஆய்விடுகிறான் என்று சொல்லியிருப்பதால் விசுவ உபாசகன்
 ஆதிமானாகிறான் அதாவது விசுவனிடமிருந்து ஆத்மஸ்வரூபம்
 வெளிப்பட்டு முக்தனாகிறான் என்பது கருத்து.

மாநாசுப்பிரிபதௌ ரோத்ராஸுபுதிபதௌ = ஆத்மாவின் அம்ச
மான விசுவனை பிரணவத்தின் அம்சமான ஆகாரமென்று தியானம்
பண்ணுவதில்

ஆதிக்ரமம் = அபாசகணுக்கு ஆபத்தி
 ஆதிக்ரமம் = அபாசகணுக்கு ஆபத்தி

ச்யாத் ஸுராக் = உண்டாய் விடுகிறது. அதாவது உபாசகனு
 டைய சகல மனோரதங்களும் நூர்ணமாய் விடுவதால் அவன் விச
 வன்போலாகிறான். || 30 ||

காரிகை சுலோகம்.

तैजसस्यो त्वविज्ञान उत्कर्षा दृश्यते स्फुटम् ।

मात्रा संप्रतिपत्तौ स्यादुभयत्वं तथाविधम् ॥ ३१ ॥

தெய்வசுயோகவிஞ்ஞாந உக்தஞ்சொல்லுமபுதெய்வமபுத
 சாசுராஸம்புதிபுதளசுராநமயதம் தயோவியபு || 31 ||

தேசசுய தெஜஸஸு = தேசஜஸஸுக்கு

உவ்விஜ்ஜானே உவ்விஜ்ஜானே = உகாரமாத்நிசையாக தெரிந்துகொள்
 ஞவதில்

பாக்கி: உ-க-உ-88=மலாக இருந்தால்

சுருடம் உம்-பு-ஸ்-பக்டமாக

दृश्यते अणुभेद=காணப்படிகிறது

மாநா சंप्रतिपत्तौ போதூ ஸம்ப்ரதிபத்தௌ = தைஜஸாஸுக்ருதகா
ரத்வம் சித்திப்பதில்

ரத்வம் சித்திப்பதில்

उभयत्वं = உஹயத்வம் = இரண்டுக்கு மத்தியில் இருந்தல்
 तथाविधं तद्व्यावृत्तिः = ஸ்பஷ்டமாயிருக்கிறது

ச-பா:—அ.கை:—இரண்டாது பாதமும் இரண்டாவது மாத்திரையும் ஒன்று என்று சுருதி சொன்னதை சுலோகம் விவரிக்கிறது.

तैजस...सुप्तम् तदेतजஸ்...ஸ்ரீ:—தைஜஸன் உகாரமென்று சொன்னபோது மேலாயிருக்கும் தன்மை சமானமென்று ஸ்பஷ்டமாய் காணப்படுகிறது.

मात्र शीघ्र... :- இரண்டிற்கும் மத்தியிலிருக்கும் தன்மையும் ஸ்பஷ்டமாயிருக்கிறது. சகலத்தையும் முன்போலவே அறியவும். ||31||

III - 6 - வது மந்திரம் விசிஷ்டாத்வைதம்.

तैजसस्य तदेतजஸ்...தைஜஸன்

उत्पविज्ञाने உதவிஜ்ஞானே = முன் சொன்னபடி உகாரத்தால் வாச்சியம் என்று உபாசனை செய்யும்போது, அந்த உபாசகனுக்கு

उत्कर्षः உதக்ஷஸம் = மேற் சொன்னபடி சிரேஷ்டத் தன்மை.

सुप्तम् ஸ்ரீ: = ஸ்பஷ்டமாக

दृश्यते दृश्यते = நிச்சயம் பண்ணப்படுகிற தென்று அர்த்தம்

मात्रासं प्रतिपत्तौ शीघ्र...திவதௌ = முன் சொன்னபடி இரண்டின் சம்பந்தப்படும் பிரணவத்தின் அம்சமான உகாரத்தால் கூறப்படும் ஆத்மாவின் அம்சமான தைஜஸனுடைய நியானத்தால் உபாசகனுக்கு

तथाविधं उभयत्वं तद्व्यावृत्तिः = மேற் சொல்லிய சர்வஞ்ஞத்துவமும் சமானத்வமும்

स्यात् स्यात् = உண்டாகின்றன. இவன் தைஜஸனுக்குச் சமானனாகிறான். || 31 ||

III-ல் 2வது சுலோகம். துவைதம்.

तैजसस्य उत्पविज्ञाने तदेतजஸ்...உதவிஜ்ஞானே = மேற் சொன்னபடி தைஜஸனை பிரணவத்தின் ஏகதேசமான உகார வாச்சியமாக உபாசிக்கும்போது

उत्कर्षः உதக்ஷஸம் = உபாசகனுக்கு உத்கர்ஷமாகிற சாதிருசியம்

सुप्तम् ஸ்ரீ: = ஸ்பஷ்டமாக

दृश्यते दृश्यते = காணப்படுகிறது. பிரமாணத்தால் நிச்சயம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது என்று அர்த்தம்.

மாசாஸ்ப்ரதிபதௌ ரோத்ராஸஹ்விவதௌ=மேற் சொன்ன ரீதியாக ஆத்மாவின் அம்சமான தைஜஸனை பிரணவத்தின் அம்சமான உகாரமாகத் தியானம் பண்ணுவதில், தியானம் பண்ணுகிற வனுக்கு

தथाविधं उभयत्र तद्व्यापिप०உஹயக்ஷஹ்=மேற் சொன்ன நித்திய ஞானம், முக்தர்களுக்குள் ஒன்றாக இருத்தலான சமானத்வம் இரண்டும்

स्यात् ஸ்யாஸு=உண்டாய்விடுகிறது என்று அர்த்தம். || 31 ||

காரிகை சுலோகம்.

मकारभावेप्राज्ञस्य मानसामान्यमुत्कटम् ।

मात्रासंप्रतिपत्तौ तु लयसामान्यमेवच ॥ 32 ॥

செகாரஹாவெ ப்ராஜ்ஞஸ்ய ரோநஸாரோந்யஹ்=தூடம் ।

ரோத்ராஸஹ்விவதௌ தஹ்யஸாரோந்யஹ்வை || 32 ||

பாஜ்ஞஸ்ய ப்ராஜ்ஞஸ்ய=பிராஞ்ஞனுக்கு பிராஞ்ஞனை

மகாரभावे செகாரஹாவெ=மகாரமாக நினைப்பதில்

मानसामान्यं रोनसाराणान्य०=பரீமான சாமான்னியம்

उत्कटं உதூடம்=சுரேஷ்டமாக யிருக்கிறது

मात्रासंप्रतिपत्तौ तु रोट्राஸஹ்விவதௌ தஹ்=பிராஞ்ஞனுக்கு

மகாரத்வம் சித்திப்பதில்

लयसामान्यमेवच ஹ்யஸாரோந்யஹ்வை = எல்லாம் லயமாகும் படியான சமான தர்மமும் காணப்படுகின்றது.

ச-பா:-அ-கை:-மூன்றாவது பாதமும், மூன்றாவது மாத்திரையும் ஒன்று என்று சுருதி சொன்னதை இந்த சுலோகம் விவரிக்கிறது

मकार...उत्कटं செகார ... உதூடம் :-பிராஞ்ஞனும் மகார அக்ஷரமும் ஒன்று என்று சொல்லுவதில் பரிமாணம் சாமான்யமாயிருக்கிறது.

मात्रा...च रोट्रा...च :-மாத்திரையை நிச்சயிக்கிற விஷயத்தில் லயம் அதாவது அனுவகளின் சகலமும் அடங்கிப் போகுதல் சமானமாயிருக்கிறது. || 32 ||

III-வது மந்திரம். விசிஷ்டாத்வைதம்.

प्राज्ञस्य प्ராज्ञस्य=பிராஜ்ஞனுக்கு

मकारभावे செகாரஹாவெ=மூன் சொன்னபடி அளவு என்னும் காரணத்தால் பிரணவத்தின் அம்சமான மகாரத்தில் கூறப்படும் தன்மையானது உபாசிக்கப்படும்போது,

मानसामान्यं रोनसाराणान्य०=சர்வத்தையம் உள்ளே அடக்குதல் என்னும் பிராஞ்ஞனுடைய சாம்மியமானது

उक्तं உக்தம் = ஸ்பஷ்டமாயிருக்கிறது.

मात्रासंप्रतिपत्तौ ரீதூஸாஹிவதௌ = இந்திரியங்களின் ஞானத்தை லயப்படுத்தும் பிரணவத்தின் அம்சமான மகாரத்தால் கூறப்படும் ஆத்மாவின் அம்சமான பிராஞ்ஞனுடைய தியானத்தால் உபாசகனுக்கு

लयसामान्यं வயஸாரோநு = துக்காதிகளின் லயத்தைச் செய்கிறபடியால் பிராஞ்ஞனுடைய சாம்மியமானது உண்டாகிறது என்று அர்த்தம். || 32 ||

III - ல் 3 - வது சுலோகம். துவைதம்.

प्राज्ञस्य मकारत्वे प्राज्ञैश्वर्येणैकाग्रत्वे = பிராஞ்ஞனை மேற் சொன்னபடி பிரணவத்தின் ஏகதேசமான மகார வாச்சியானென்று அறியும்போது

मानसामन्यं ரோநஸாரோநு = எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்குவதான சாதிருசியம்

उक्तं உக்தம் = ஸ்பஷ்டமாக இருக்கிறது.

मात्रासंप्रतिपत्तौ ரீதூஸாஹிவதௌ = ஆத்மாவின் அம்சமான பிராஞ்ஞன் பிரணவத்தின் அம்சமான மகார வாச்சியானென்று தியானம் பண்ணுவதில்

लयसामान्यं வயஸாரோநு = அப்படி தியானம் பண்ணுகிறவன் துக்கம் முதலியவைகளுக்கு லயத்தைப் பண்ணுகிறபடியால் பிராஞ்ஞனோடு சமானனாகி விடுகிறான் என்று அர்த்தம். || 32 ||

காரிகை சுலோகம்.

त्रिषु धामसु यत्तुर्यं सामान्यं वेत्ति निश्चितः ।

स पूज्यः सर्वभूतानां वन्द्यश्चैव महामुनिः ॥ 33 ॥

திஷு ஧ாமஸு யத்துர்யம் ஸாமான்யம் வெத்தி நிஷிதஃ ।

ஸபூஜ்யஃ ஸர்வபூதானாம் வந்த்யஸ்சைவ மஹாமுனிஃ ॥ 33 ॥

त्रिषु திஷு = ஜாக்கிரஸ்வப்ந சுஷுப்தியாகிற மூன்று

धामसु ஧ாமஸு = அவஸ்தைகளில்

यत् யத் = யாதொரு

तुर्यं துர்யம் = துல்லியம்

सामान्यं ஸாமான்யம் = சமானமாக

(उक्तं உக்தம் = சொல்லப்பட்டதோ)

(तत् தத் = அதை)

(यः யஃ = எவன்)

निश्चितः நிஷிதஃ = நிச்சயமாக

वेत्ति வெதி=அறிகிறானே

सः ஸஃ=அவன்

सर्वभूतानां ஸவ-ஹ-தாநாஃ=ஸமஸ்த பூதங்களுக்கு

पूज्यः பூஜ்யஃ=பூஜிக்கத்தக்கவன்

वन्द्यः வந்த்யஃ=வந்தனம் செய்யத்தகுந்தவன்

महामुनिः மஹாமுநிஃ=பிரம்மத்தை அறிந்தவன்

ச. பா:—அ-கை:—விசுவாதிகளும் அகாராதிகளும் ஒன்று என்று சொன்னதை ஸ்துதிக்கிறார்.

त्रिषु...निश्चितः திருஷு...நிஹிதஃ :—முன் சொன்னபடி ஜாக் கிற ஸ்வப்ந ஸுஷுப்தியாகிற மூன்று ஸ்தானங்களிலுள்ள சமான தர்மங்களை எவன் நிச்சயமாய் அறிகிறானே

सः...मुनिः ஸஃ...முகுநிஃ:—அவன் சகல பிராணிகளுக்குள் பூஜ்ஜியனாகிறான் ; மேலும் அவன் நமஸ்கரிக்கத்தக்கவனாகிறான். அவன் உலகத்தில் பிரம்மத்தை அறிந்தவனாயிருக்கிறான். || 33 ||

III - 8 - வது மந்திரம். விசிஷ்டாத்வைதம்.

அ - கை :—விசுவன், தைஜஸன் பிராஞ்ஞன் இவர்கள் அகார உகார மகாரங்களால் கூறப்பட்டவர்க ளென்று உபாசித்தவனுக்கு எந்தப்பலனானது கூறப்பட்டதோ, அதைத் திடப் படுத்துவதற்காக விசுவாதிகளை உபாசித்தவர்களுக் குண்டாகும் பலத்தை எவன் அறிகிறானே அவனுக்கும் பலன் கூறுகிறார்.

त्रिषुधामसु திருஷு-தாமஸு=மூன்று ஞாபங்கள் மேற்சொன்ன படி தியானிக்கப்படும் போது

यत् तुल्यं யத் துல்யம்=உபாசிக்கிறவனுக்கு தியானிக்கத் தகுந்த விசுவாதிகளின் எந்த சாதிகுரியமானது இருக்கிறதோ

सामान्यं ஸாமான்யம்=அந்த ஆதிமதவாதி சாமியமானது உண்டாகிறதென்று

निश्चितः நிஹிதஃ=நிச்சயத்தோடு கூடினவனாய்

वेत्ति வெதி=எவன் அறிகிறானே

(सः ஸஃ=அவன்)

महामुनिः மஹாமுநிஃ=மகா முனியாக

सर्वभावानां ஸவ-ஹாவாநாஃ=சர்வபூதங்களாலும்

पूज्यः பூஜ்யஃ=பூஜிக்கத் தகுந்தவனாயும்

वन्द्यश्च வந்த்யஸ்ச=நமஸ்காரம் பண்ணத்தகுந்தவனாயும் ஆகிறான். || 33 ||

III-ல் 4-வது சுலோகம். துவைதம்.

அ-கை :...விசுவன், தைஜஸன், பிராஞ்ஞன், இவர்கள் அகாரம், உகாரம், மகாரம், என்று அறிந்தவனுக்கு எந்த பலன் சொல்லப்பட்டதோ, அது சித்திக்க வேண்டியதற்காக மேற் சொல்லிய பலத்தை எவன் அறிகிறானோ அவனுக்கும் பலன் உண்டென்று சொல்லுகிறார்.

விஷயம் சூட்சுமமாகவே = மூன்று அபகாரங்களும் மேற் சொ
ன்னபடி தியானம் செய்யப்பட்டிருக்கும்போது

यत्तुल्यं यत्तु-७० = தியானிக்கிறவனுக்கு தியேயமான விசுவாதிகளின் சாதிரியுமாம்

सामान्यं षष्ठांशोऽत्र = ஆதிமத்வாதி சாமான்னியமும்

(भवति अवधि = உண்டாகிறதென்று)

निश्चितं निष्पत्तिः = निश्चयमात्र

வேதி வெதி = எவன் அழிகிறானோ

ச: ஸஃ = அவன்

மஹாமுனி: சீஹாசு-நி: - மகரிஷி

சர்வபாவானாம் ஸவ-ஹாவாநாம் = சர்வ பிராணிகளாலும்

பூஜய: பஞ்சுஜிஃ=புஜிக்கத்தக்கவன்

வந்ந:வரண: வாந்ந: வரண: = நமஸ்கரிக்கத் தக்கவனாகவும் ஆய்
விடுகிறான்.

பிரமாண வாக்கியம் :...

आदिमत्वेन सामान्य मुपास्थेनभवेदित ।

उपासकस्य सं ज्ञानन्सर्ववन्द्योभवे त्पुमान् ।

सामान्यत्रयमेतत्तुल्यं मुक्तिगत्वतः ॥ आत्मसंहिता ॥ ३३ ॥

சூழிகென நலராநு ஶ்வாஸெநலவெழிதி ।

உபாஸகஸ்யஸம்ஜாந தவ-வெந்நெய்வெக்ப-மோநு ।

ஸாரீர நுத்யபெத துயு^{ம்} திமகவ த^{ம்} || பூ-தஸ^{ம்} ஹி-தா || 33 ||

காரிகை சுலோகம்.

अकारो नयते विश्वमुकारश्चापि तैजसम् ।

मकारश्च पुनः प्रार्शं नामात्रे विद्यते गतिः ॥ ३४ ॥

சுகாரொநயதெ விஸுஜைகாரஸாவி தெஜயஸு ।
 சுகாரஸ தெந் தெஜயஸு

சிகாரஸு வுநம் பூரணம் நாரோதெ விரிதெ மதிஃ || 34 ||

अकारः ककाराः = अकारम्

विश्वं विष्णुः = विश्ववर्धनः

नयते नयते = अन्तर्हितम्

உகாரசுவாபி உகாரஸூ_அரவி = உகாரமும்

तैजसं தெஜஸம் = தைஜஸனை

नयते நயதெ = அடைவிக்கிறது

मकारश्च पुनः ககாரஸ்து வுநம் = மகாரமும்

प्राज्ञं प्राज्ञैः = பிராஞ்ஞனை

(नयते नयतெ = அடைவிக்கிறது)

अमात्रे சுமாத்ரு = மாத்திராரகீதமான ஒங்காரத்தின்

गतिः மதிஃ = கமனம்

नविद्यते ந விடிதெ = இல்லை

ச-பா:—அ-கை:—முன் சொன்ன பாதங்களுக்கும் மாத்திரைகளுக்கு முள்ள சமான தர்மங்களை அறிந்து தியானம் செய்கிறவனுக்கு உண்டாகும் வெவ்வேறு பலன்களைக் கூறுகிறார்.

अकारः...विश्वं सुकारो...विष्णुः :—ஆத்மாவின் பாதங்களும் மாத்திரைகளும் ஒன்று என்று முன்கூறிய சமான அம்சங்களால் அறிந்து ஒங்காரத்தின் யதார்த்த ஞானத்தையும் அடைந்து எவன் தியானிக்கிறானோ அவன் விசுவனை அடையும்படி அகாரஞ்செய்கிறது. அகாரப்பிரதானமான ஒங்காரத்தைத் தியானிக்கிறவன் வைசுவனராகிறான் என்பது கருத்து.

उकारः...तैजसं उकारो...तेजः :—அப்படியே உகாரம் தைஜஸனை அடையும்படிச் செய்கிறது அதாவது உகாரப்பிரதானமான ஒங்காரத்தைத் தியானிக்கிறவன் ஹிரண்யகர்ப்பனாகிறான்.

मकारः च पुनः प्राज्ञं सुकारो व वुनः प्राज्ञैः :—மேலும் மகாரமும் பிராஞ்ஞனை அடையும்படிச் செய்கிறது. அதாவது மகாரப் பிரதானமான ஒங்காரத்தைத் தியானிக்கிறவன் பிராஞ்ஞனாகிறான் அதாவது அவ்வியாகிருதனாகிறான் என்பது கருத்து.

नामात्रे...गतिः नामात्रे...मतिः :—மகாரம் நீங்கினவுடன் காரணபாவமும் நீங்கிவிடுகிறது. மாத்திரைகளாகிற விபாகமில்லாத ஒங்காரமே மிச்சப்படுகின்றது. அது விஷயத்தில் காரிய காரணங்களுக்குரிய யாதொரு செய்கையுமில்லை. அதாவது:— மாத்திரைகளுடையவும் பாதங்களுடையவும் விபாகம் எப்போது இல்லாமற் போகிறதோ அப்போது ஒங்காரமாகிற துரிய ஆத்ம வாயிருக்கிற புருஷன் விஷயத்தில் அடையும்படியான பொருள் அடைகிறவன், அடைதல் என்னும் பேதங்களில்லாமற் போகின்றன. ஸ்தூலப்பிரபஞ்சம், ஜாக்கிராவஸ்தை, அபிமானியான விசுவன் இம்மூன்றும் அகாரமாம். சூட்சுமப்பிரபஞ்சம், ஸ்வப்நாவஸ்தை அபிமானியான தைஜஸன் இம்மூன்றும் உகாரமாம். ஸ்தூல

சூட்சுமமான இரண்டு பிரபஞ்சங்களுக்கும் காரணம். சுஷுப்தி அவஸ்தை, அபிமானியான பிராஞ்ஞன், இம்மூன்றும் மகாரமாம். இவைகளிலும் முன்னுலிருப்பது பின்னாலிருப்பதை அடைகிறது. இவ்விதமாய் எல்லாம் ஒங்காரமாயிருக்கிறது. இப்படி தியானிக் கிறவன், இதுவனாயில் ஒங்கார ரூபமாய் எந்த வஸ்து அறியப்பட்டதோ அது சுத்தப்பிரம்மம் என்று ஆசாரிய உபதேசத்தால் அறிகிறான். இந்த அறிவினால் சகல விபாகங்களுக்கும் காரணமானதும் மகாரத்தால் குறிப்பிடப்படுவதுமான அஞ்ஞானம் நீங்கிவிடுவதால் அவன் வியாபகமான சுத்தப்பிரம்மமாகவே ஆகிறான் ஆகவே அவனுக்கு யாதொரு செய்கையும் ஏற்படவில்லை. ||34||

III - 9 - வது மந்திரம். விசிஷ்டாத்வைதம்.

அ - கை :—விசுவன் முதலான உபாசனையால் சர்வ காமங் களும் உண்டாகிறதென்று சொல்லப்பட்டது. இப்போது விசுவாதிகளை அடைதலான பலத்தைக் கூறுகிறார்.

அகார: ஸகாரஃ = அகாரத்தால் கூறப்படும் விசுவன்

விஷ்வே விஸ்வஃ = தன்னை உபாசிக்கிறவனை, தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை

நயதி நயதி = அடையும்படிச் செய்கிறான்.

ஓகார: வாபி உகாரஃ வாபி = உகாரத்தால் கூறப்படும் தைஜஸனும்

தேவச: தெஜஸஃ = தன்னை உபாசிக்கிறவனை தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை

நயதி நயதி = அடையும்படிச் செய்கிறான்.

மகார: மகாரஃ = மகாரத்தால் கூறப்படும் பிராஞ்ஞனும்

புன: ப்ராஜ் வஃ = தன்னை உபாசிக்கிறவனை தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை மறுபடியும்.

நயதி நயதி = அடையும்படிச் செய்கிறான். மறுபடியும் அடைகிறான் என்பதற்கு தினந்தோறும் சுஷுப்திகாலத்தில் பிராஞ்ஞனை அடைந்தாலும் ஸ்தான விசேஷமான முக்தியால் அந்தப் பிராஞ்ஞனை அடைகிறபடியால் மறுபடியும் என்று சொல்லப்பட்டது. துரியோபாசகனுக்கு எப்படி யென்றால், அவனுக்கும் பிராஞ்ஞபிராப்தி உண்டு என்று சொல்லுகிறார்.

அமாத்ரி: சுரோமெத்ரி: —விசுவ தைஜஸர்கள் தினந்தோறும் பிராஞ்ஞனோடு ஒன்றாக இருப்பதால் மாத்திரை என்று சொல்லப்படுகிறார்கள். துரியன் அப்படி ஒன்றாக இராதபடியால் அமாத்திரை என்று சொல்லப்படுகிறான். அந்த அமாத்திரையான துரியத்தில்

अगतिः न विद्यते சும தி: நவித்யதெ = அதை உபாசிக்கிறவனுக்கு அகதி இல்லை. அதாவது அதை அடைதலுண்டு. துரீயத்துக்கு கதியானது இருக்கிறது என்று சொல்லவேண்டியதாயிருக்க அகதி இல்லை என்று சொன்னதானது, விசுவாதிகள் வெளிமுதலிய வியவஹாரங்களுக்குக் காரணமாகவும் உபாசகர்களால் அடையத் தகுந்தவர்களாகவும் எப்படி இருக்கிறார்களோ, அப்படி துரீயம் பாஹிய வியவஹாரங்களுக்குக் காரணமாக இல்லாதது போல் அடையத்தகுந்ததன்றோ என்னும் சங்கையைநிவிர்த்திக்கும் பொருட்டு அகதி: நவித்யதெ என்று சொல்லப்பட்டது. || 34 ||

மூன்றாவது கண்டம் முற்றிற்று.

III-ல் 5வது சுலோகம். துவைதம்.

அகை :...விசுவாதி ரூபங்களை உபாசிக்கிறவர்கள் சகல காமங்களையும் அடைகிறார்கள் என்று கூறப்பட்டது. இப்போது விசுவாதிகளை அடைவதால் அவர்களுக்கு உண்டாகும் பலத்தை கூறுகிறார்.

अकारः अकारः = அ என்று கூறப்படும் விசுவன்

स्वात्मोपासकं ஸ்வாத்மோபாஸகம் = தன்னை உபாசிக்கிறவனை

विश्वं விஷ்வம் = விசுவனை அதாவது தன்னை

नयते नयते = அடையும்படிச் செய்கிறான்

उकारः उकारः = உ என்று கூறப்படும் தைஜஸன் தன்னை உபாசிக்கிறவனை

तैजसं தெஜஸம் = தைஜஸனை அதாவது தன்னை

नयते नयते = அடையும்படிச் செய்கிறான்

मकारः मकारः = ம என்று கூறப்படும் பிராஞ்ஞன் தன்னை உபாசிக்கிறவனை

पुनःप्राज्ञं पुनःप्राज्ञं = மறுபடியும் பிராஞ்ஞனை அதாவது தன்னை

नयते नयते = அடையும்படிச் செய்கிறான். புன: என்னும் சப்தம் தினந்தோறும் சுஷுப்தியில் பிராஞ்ஞனை அடைந்திருந்தாலும் ஸ்தான விசேஷமான முக்தியில் அவனை அடைகிறான் என்கிற அபிப்பிராயத்தால் பிரயோகிக்கப் பட்டிருக்கிறதென்று அறியவும்.

துரீயோபாசகனுக்கு அதாவது நான்காவது ரூபத்தை உபாசிக்கிறவனுக்கு பலன் யாதெனின், அவனுக்கும் அதின் பிராப்தி உண்டென்று சொல்லுகிறார்.

அமாவே சுசோடுது, = நான்காவது ரூபத்தில் விசுவ தைஜஸர்கள் பிராஞ்ஞனோடு பிரதிதினம் ஒன்றாகியும் விலகியுமிருக்கிறார்கள். ஆனதால் பிராஞ்ஞனுக்கு அம்சம் ஏற்படுகிறது. தூரியமே அப்படியில்லை. ஆகையால், அ மாத்திரை என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட தூரியத்தில்

अगतिः சுமத்ரிஃ = அழைத் அடைய"மை

நவிசுதே நவிசுதே=அதை உபாசிக்கிறவனுக்கு இல்லை. கதி இருக்கிறதென்றே அர்த்தம். நான்காவது ரூபத்தில் கதி இருக்கிறதென்று சொல்ல வேண்டியதாயிருக்க, அகதி இல்லை என்று சொன்னதானது, நான்காவது ரூபம் விசுவாதிகள் போல் பாஷரிய வியவஹார காரணமாக இல்லாதபடியால் அந்த ரூபத்துக்கு கதி யுமில்லை என்று சங்கையம் வருமாகையால் அதை நிவர்த்திக்க வேண்டியதற்காக அகதியில்லை என்று கூறப்பட்டது.

பிரமாண வாக்கியம் :—

अमात्रत्वंतुरीयस्य त्वाविभागा दिनेदिने ।

जाग्रदादेरकर्त्तापि गम्यो सौज्ञानिनां भवेत् ॥

आदिमत्वादि सामान्यं तुल्यं मोक्षोपभोग्यतः ।

अमात्रत्वंतुरीयस्याप्यविभागा दिनेदिने ॥ आत्मसंहितायां ॥ ३४ ॥

சுரோத்ருக்ஷந்தர்யஸு, க்ஷவிஹா மாஜிநெநிநெ ।

ஜாழ் ஞானொருக ஶ்ரீ ஶ்ரீ மெழுவாஸன ஶ்ரீ ஶ்ரீ நாமவெய்க .

சுழிசெய்யாவிடமா போட்டுத் தூய்மைப்படுத்துவதென்பதுதான்.

சுமீரகுபுந்தரீயஸூர வுவிஹாபாதிநதிநதி ||

॥ சூ-சுஸம்ஹரி-தாப்யாம் ॥ 34 ॥

॥ उपनिषत् ॥

अमात्रश्च तुर्योऽव्यवहार्यः प्रपञ्चोपशमः शिवोऽद्वैत एवमोकार आत्मेव
संविशत्यात्मनाऽऽत्मानं य एवं वेद ॥ ३५ ॥

इति माण्डूक्योपनिषत्समाप्ता ॥

॥ உபநிஷத்க் ॥

சுரோத்ருதயொபாஸ்யவஹாயஃ புவனெஜாவஸஃ பரி
வொதெதெத வனவமோங்கார சூதெதவ ஸம்விசாக்ராத்நாத்தா
நம் ய வனவம் வெடி || 35 ||

ஐதி பாணுகுக்ஞாபநிஷதபாபா ||

அமாத்: கூரோத்ரம் = அகா ரா தி மாத் திரைகளில்லாத

எவ் ஆகார: வளவம் ஒங்காரம் = இப்படிப்பட்ட ஒங்காரம்

चतुर्थः अक्षय-पुं = तुरीयमानसु

अव्यवहार्यः अव्यवहार्य-ஃ=வாக்கு மனதுகளால் வியவஹரிக்
கக்கூடாது

प्रपञ्चोपशमः प्रपञ्चोपशम-ஃ=ஜாக்கிரதாதி ஸ்தான தர்மங்
களில்லாமல் சாந்தமானது

शिवः शिव-ஃ=கலியாண ஸ்வரூபம்

अद्वैतः अद्वैत-ஃ=தவைதமற்ற துமான

आत्मैव श्रुत्येव=ஆத்மாவே

यः य-ஃ=எவன்

एव एव=இந்தப்பிரகாரம்

वेद वेद=தெரிந்துகொள்ளுகிறானே

(सः सः=அவன்)

आत्मना श्रुत्या=தன் ஸ்வரூபத்தால்

आत्मानं श्रुत्या=பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தை

संविशति संविशति=பிரவேசிக்கிறான்.

अमात्रः अमात्र-ஃ = मात्रा यस्य नास्ति स अमात्रः ரா-தூயஸ்ய
நாஸ்தி ஸ அமா-தூ-ஃ எதற்கு மாத்திரையில்லையோ அது இந்த அமா
ததிர ஓங்காரம்

चतुर्थः आत्मैव चतुर्थ-ஃ=ஆத்மாவே

अव्यवहार्यः अव्यवहार्य-ஃ=ஒரு பதார்த்தத்தைக் குறிப்பிட
சாதகங்களான வாக்கும் மனதும் அதை அறியமுடியாதபடியால்,
அது வியவஹரிக் கத்தக்கதன்று என்பது கருத்து.

प्रपंच...अद्वैतः प्रपञ्च...अद्वैत-ஃ :-இவ்விதமாக துவைத
பிரபஞ்சம் நாசமடையும்போது அது ஆத்மஸ்வரூபமாயும் ஆகை
யால் இரண்டற்றதாகவுமே இருக்கிறது

இப்படி அறிந்த புருஷனால் உச்சரிக்கப்பட்ட ஓங்காரமானது
மூன்று மாத்திரைகளுடன் கூடினதாயும் மூன்று பாதங்களுள்ள
தாயு மிருக்கின்றது.

यः एवं वेद यः एव वेद=எவன் இப்படி அறிகிறானே

संविशत्यात्मना आत्मानं संविशति संविशति=அவன் தன்
னுடைய ஆத்மாவினாலேயே தன்னுடைய பரமார்த்த ரூபமான
ஆத்மாவே பிரவேசிக்கிறான் அதில் ஐக்கியமாய்விடுகிறான் என்பது
கருத்து அதாவது, சுஷுப்தியாகிற மூன்றாவது ஸ்தானமான கார
ணத்தை தவிர்த்து பரமார்த்த தர்சியான பிரம்மஞ்ஞானியின்
ஆத்மாவில் பிரவேசித்து அதாவது அத்துடன் ஒன்றாகி மறுபடி
யும் ஜன்மத்தை அவர்கள் அடைகிறதில்லை. ஏனெனின் துரியமா

னது காரிய காரணங்களற்ற கேவல ரூபமாயிருக்கின்றது. இரஜ-
ஜ-ஸர்ப்பங்களை விவேசனை செய்ததின்பேரில் ரஜஜ-வில் ஐக்கிய
மான சர்ப்பம் பிராந்தி சம்ஸ்காரத்தால் விவேகிக்கு முன்பேரல்
மறுபடியும் தோன்றுகிறதில்லை. அப்படியே முக்தனுக்கும் முந்-
தின சம்ஸ்காரத்தால் மறுபடியும் புனர்ஜன்மம் உண்டாகிறதில்லை.
உத்தமாதிகாரிகளான சுத்தப் பிரம்மாத்மைக்கியத்தை அறிந்தவர்
களுக்கு ஒங்கார மூலமாக மறுபடியும் ஜன்மமில்லை என்று சொல்-
லப்பட்டது. இனி மந்த ம்த்தியம புத்தியுள்ளவர்களுக்கு எப்படி
பிரம்ம பிராப்தி சித்திக்கும் என்பதைக் கூறுகிறார். அவர்களுக்கு
கிரமமுத்தி கிடைக்கும் என்று சொல்லுகிறார் சாதகங்களை அடை-
ந்தும் சன்மார்க்கத்திலிருந்தும், மாத்திரைகளும் பாபங்களும் சமம்
என்று நிச்சயபுத்தி அடைந்து மிருக்கிற மந்தமத்தியம புத்தியுள்ள
சன்னியாசிக்கு விதிப்படி உபாசிக்கப்பட்ட ஒங்காரமானது பிரம்-
மப்பிராப்திக்குச் சாதகமாகிறது. அப்படியே அஷ்மரிஸ்விபாதிநா:
சூஸ்ரோவிலியாஹீநா: (III 16.) கீழ்ப்பட்ட முதலிய முன்னுவித
ஆசிரமங்கள் என்று இனி சொல்லப்படுகிறது. || 35 ||

மாண்கேக்யோபநிஷத்தின்

மூலமந்திரங்களின் பாஷ்ய மொழிபெயர்ப்பு

மூன்றிற்று.

4-வது கண்டம் 1-வது மந்திரம், விசிஷ்டாத்வைதம்

|| 1 || பா || :—

अमात्रः क्षीराक्षुण्णं = அளவற்றவன்

अव्यवहार्यः क्षयवन्मया = மேற்சொன்ன வியவஹரிக்க முடி-
யாத முதலிய குணங்களுடன் கூடினவன்

चतुर्थः अक्षय = துரீயன்

आत्मैव ब्रह्मेति = ஆத்மாவே.

एव ओंकारः ब्रह्म एव = வியூஹவாகுதேவர் தானே இப்-
படிப்பட்ட ஒங்காரம் ஒங்காரத்தின் ஏகதேசமான நாதரூபம் என்று
கருத்து.

இந்த வியூஹவாகுதேவனை ஸமஸ்தப் பிரணவரூபமான பரவா-
சுதேவனோடு ஐக்கியத்தை சூசிப்பிக்கிறதற்காக ஒங்காரமென்று
கூறப்பட்டது. அப்படி அறிந்தவனுக்கு யாது பலனெனின்,

यः एवं वेद यः ब्रह्म ब्रह्म वेद = எவன் இப்படி அறிருத்த, பிரத்-
யம்ன, சங்கர்ஷண, வாகுதேவ, பரவாகுதேவரூபமாக வியஸ்த சம-
ஸ்த பிரணவத்தை உபாசிக்கிறானோ அவன்

आत्मना ब्रह्म वेद = பரமாத்மாவால் அனுக்கிரகிக்கப்பட்டவன்

ஐய் அந்த உபாயத்தாலேயே கிரமமாக

आत्मानं சூத்ராநம் = அந்த பரமாத்மாவை

संविशति ஸஹிஸ்தி = அடைகிறான் || 35 ||

ரங்கராமாநுஜ பாஷ்ய மொழிபெயர்ப்பு முற்றிற்று.

கூ - பா - :—

அ - கை :—नान्तः प्रज्ञं நானஃ ப்ரஜ்ஹ் என்கிற வாக்கியத்தால் கூறப்பட்ட நான்காவது ரூபத்தின் குணத்தை மறுபடியும் கூறி துரியமானது நாதத்தால் பிரதிபாத்தியமென்று சொல்லுகிறார். அத்வைதம் என்கிற பதம் வரையில் மறுபடியும் கூறுதல்.

ओंकारः ஓங்காரஃ = பிரணவத்தின் ஏகதேசமான நாதத்தால் கூறப்படுகிறதென்று அர்த்தம் அமாத்திரை முதலான பதங்களுக்கும் முன்போலவே அர்த்தம் செய்துகொள்ளவும்.

துரியத்தின் முன் சொன்ன அவ்வியவஹாரியத்வாதி குணங்கள் உபாசகனுக்கு முக்திகாலத்திலும் சமமாக இருக்கிறதென்று தெரியப்படுத்துவதற்காக இந்த அனுவாதம் ஏற்பட்டது. எப்படி விசுவன் முதலானவர்கள் அகார முதலானவைகளால் கூறப்படுகிறார்கள் என்ற அப்படி துரியமானது ஓங்காரத்தின் ஏகதேசமான நாதத்தால் கூறப்படுகிறதென்று அர்த்தம்.

துரியன் நாதத்தால் கூறப்படுகிறான் என்று உபாசிக்கிறவனுக்குப் பலன் யாதெனின் :—

यः यः = எந்த அதிகாரியானவன்

एवं வளவம் = இந்தப்படி

वेद வெடி = அறிகிறானே

सः ஸஃ = அவன்

आत्मैवसन् சூதெத்வஸந் = ஆத்மஸ்வ ரூபமாக இருந்துகொண்டு அதாவது தேவாதிகளில் நான் என்னுடையது என்கிற அபிமானத்தை விட்டவனாக இருந்து

आत्मना சூத்ராநா = பரமாத்மாவால், அதாவது அவனுடைய பிரசாதத்தால்

आत्मानं சூத்ராநம் = நாதத்தால் கூறப்படும் துரியரூபத்தை

संविशति ஸஹிஸ்தி = உள்ளும் வெளியிலும் தன்னிஷ்டப்படி பிரவேசித்து தனக்குத்தகுந்த போகங்களை அனுபவித்து சுகமாயிருக்கிறான் என்பது கருத்து.

யவ்வம்வெத என்று இரண்டு தடவை சொன்னதானது மேற் சொன்ன உபாசனையை நிச்சயிப்பதற்காக என்று அர்த்தம் || 35 ||

நான்காவது கண்டம். துவைதம்.

(தூரியம் நாதம் என்று கூறப்படுதல்.

அ-கை:—நாந்த : பிரஞ்ஞம் என்கிற வாக்கியத்தால் கூறப்பட்ட தூரியத்தின் குணத்தை அனுவதித்து அந்த தூரியம் நாதப்பிரதிபாத்தியம் என்று கூறுகிறார்.

அமாத்: சுரோத்ரம் முதல் அஹை: சுரோத்ரம் வரையில் அநுவாதம். அர்த்தம் முன் சொல்லியபடியே.

அஃகார: ஓங்காரம்=பிரணவத்தின் ஏகதேசமான நாதத்தால் பிரதிபாத்தியம். ஆகையால் நாதப் பிரதிபாத்தியத்தின் விதிக்கப்படுகிறது.

அவ்வியவ ஹார்யாதிகளை மறுபடியும் சொன்னதற்குக் காரணம் உபாசகனிடத்திலும் முக்தி காலத்திலும் சமமாக இருக்கிறதென்று காண்பிவிக்கும் பொருட்டாம்.

தூரியத்தை நாதப் பிரதிபாத்தியம் என்று அழைக்கவனுக்கு பலத்தைக் கூறுகிறார்:—

ய: யம்=எவன்

ஏவ் வனவம்=மேற்சொன்னபடி ஒங்காரத்தை நாதப்பிரதிபாத்தியமென்று

வேத வெத=அறிகுறவே

(ச: ஸம்=அவன்)

ஆம் எவ் சூத் வனவம்=சுத்தாத்மாவாகவே இருந்துகொண்டு அதாவது தேகம் முதலியவைகளில் என்னுடையது என்கிற அபிமானத்தை விட்டவனாக இருந்துகொண்டு

ஆத்மனா சூத்நா=பரமாத்மாவின்னுடைய பிரசாதத்தால்

ஆத்மனா சூத்நா=நாதபோத்தியமான தூரியாத்மாவை

சர்வசித் ஸம்விஸ்தி=பிரவேசிக்கிறான். பிரவேசித்து உள்ளும் வெளியிலும் தன்னிஷ்டப்படி தனக்கு யோக்கியமான போகங்களை புலித்துக்கொண்டு சுகமாயிருக்கிறான் என்பது கருத்து. பிரமாணவாக்கியம்:—

तुरीयं नादनामानं हरिज्ञात्वा परंपदं ।

तमेवप्रविशे च्छुद्धरूपीत तसदृशात्मवान् ।

ज्ञानानं दौचशक्तिश्च तथापिनसमाः क्वचित् ।

विमुक्तस्यापि जीवस्य पारतन्त्र्येच नित्यदा ॥ 35 ॥

தூரியம் நாதநாமம் ஹரிஞ்ஞாத்மாவாவம்வதம் ।

தமேவபுவிஸேஷ்ஞுத்தரூபீததஸ்த்ரீசாத்மவான் ।

ஜ்ஞானம் தௌசக்திஸ்ச ததாபிநஸமா: க்வசித் ।

விமுக்தஸ்யாபி ஜீவஸ்ய பாரதன்ட்ரயேச நித்யதா ॥ 35 ॥

॥ गौडपादीयश्लोकाः ॥

ओंकारं पादशो विद्यात्पादा मात्रा न संशयः ।

ओंकारं पादशो ज्ञात्वा न किञ्चिदपि चिन्तयेत् ॥ 36 ॥

पूर्ववदत्रैते श्लोकाभवन्ति ॥

॥ மனவ்வாழியஸோகாஃ ॥

ஓங்காரம் வாடிஸொ விடிாஹாஹி ஶாஶ்ராதஸம்ஸயஃ ।

ஓங்காரம் வாடிஸொ ஹோகா நகிஹிடிவிஹிஹயெஸ ॥ 36 ॥

வவ-வடிஹெஶுஹெ ஶோகாஹவஹி ॥

ओंकारं ஓங்காரம்=ஓங்காரத்தை

पादशः வாடிஸஃ=பாதங்களின் விபாகமற்றதாக

विद्यात् விடிாஶ=தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்

पादाः வாடிஃ=பாதங்களே

मात्राः ஶாஶ்ராஃ=ஓங்காரத்தின் அகாராதி மாத்திரைகள்

न संशयः ந ஸம்ஸயஃ=ஸம்சயமில்லை

ओंकारं ஓங்காரம்=ஓங்காரத்தை

पादशः வாடிஸஃ=பாதவிபாகமற்றதாக அதாவது ஒன்றாக

ज्ञात्वा ஹோகா=தெரிந்துகொண்டு

किञ्चिदपि கிஹிடிவி=யாதொன்றையும்

न चिन्तयेत् நஹிஹயெஸ=சிந்திக்கமாட்டான்

ச-பா:-அ-கை:-சுருதியின் அர்த்தத்தை விளக்கிவைக்கும் சுலோகங்கள் முன் ஸ்ரீகௌடபாதாசாரியரால் ஏற்படுத்தப்பட்டதுபோல் இப்போதும் இந்த சுருதி அர்த்தத்தில் சுலோகங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

ओंकार...संशयः ஓங்காரம்...ஸம்ஸயஃ :-முன்கூறிய சாமான்னிய காரணங்களால் பாதங்களே மாத்திரைகள் பாதங்கள், மாத்திரைகளே பாதங்கள் ஆகையால் ஓங்காரத்தை பாதங்களுடன் கூடினதாக அதாவது விபாகமற்றதாக அறியவேண்டியது.

ओंकार...चिन्तयेत् ஓங்காரம்...ஹிஹயெஸ :-இவ்விதமாக ஓங்கார மறியப்பட்டவளவில் ஒருவன் கிருதார்த்தமாக ஆய்விட்டபடியால் திருஷ்ட பிரயோஜனத்தையாவது அதிர்ஷ்டப் பிரயோஜனத்தையாவது சிந்திக்கமாட்டான். விபாகமற்ற ஓங்காரத்தைப் பிரம்ம புத்தியுடன் தியானிக்கிறவன் கிருதகிருத்தியரூப விடுகிறான் என்பது கருத்து. ॥ 36 ॥

IV - - 2 - வது மந்திரம். விசிஷ்டாத்தவைதம்.

அ - கை : ...பிரணவத்தின் அவயங்களான அகாராதிகளால் கூறப்படும் பகவானுடைய ரூபத்தை வேறு வஸ்துக்களை நினைக்காமல் தியானம் செய்யவேண்டிய தென்கிற விஷயத்தில் பிரம்மாவால் பார்க்கப்பட்ட மந்திரங்களைக் கூறுகிறார்.

அत्र சுத்ரு = மேற்சொன்ன அர்த்தத்தில்

ஔகார் ஓங்காரம் = அகாராதிகளுடன் கூடின பிரணவ சமுதாய ரூபத்தை

பாடச: வாடிஸ: = உபாசகர்களால் அடையப்படும் பாதங்கள் அதாவது விசுவன் முதலான ரூபங்களாக

வித்யா விடிஸ: = அறியவேண்டும்.

பாதங்கள் எப்படிப்பட்டவை எனின்

பாடா: வாடிஸ: = ரூபங்கள்

மாத்தா: சாத்தா: = பிரணவத்தின் அம்சங்களான அகாராதிகளால் பிரதிபாதிக்கத் தகுந்தவை என்று அர்த்தம்.

ஔகார் ஓங்காரம் = பிரணவத்தாம் கூறிய அர்த்தத்தை

பாடச: வாடிஸ: = நான்கு ரூபமாக

ஜாஸா ஜாக்ஸா = அறிந்து

கிச்சிடபி கிம்விடிவி = வேறு ஒன்றையும்

நச்சிந்தயேது நச்சிந்தயேது = சிந்திக்கமாட்டான். இஃகா சிந்தனை யாலுண்டாகிற பலனும் அதைவிட அதிகமான பலனும் இந்த ஓங்காரத் தியானத்தாலேயே உண்டாகிறபடியால் மற்ற ஒன்றையும் சிந்திக்கமாட்டான் என்பது கருத்து. || 36 ||

IV - ல் 1 - வது சுலோகம். துவைதம்.

அ-கை: — பகவானுடைய ரூபங்கள் பிரணவத்தின் அவயவமான அகாராதிகளால் பிரதிபாத்தியங்கள் அந்த ரூபங்களின் ஞானம் வேறு பதார்த்தத்தின் ஸ்மரணையை விட்டுவிடுவதால் சம பாதிக்கத் தகுந்தது என்று கூறப்பட்டது. அந்த அர்த்தத்தை சர்வேசுவரரான பிரம்மாவால் பார்க்கப்பட்ட சுலோகங்களால் உத ஹரிக்கிறார்.

அत्र சுத்ரு = இவ்விடத்தில்

एते श्लोका: வனதெ ஷ்லோகா: = இந்த சுலோகங்கள்

भवन्ति ஹவந்தி = இருக்கின்றன

ஔகார் ஓங்காரம் = சமஸ்தப் பிரணவப் பிரதிபாத்தியமான ஆத்மாவை

பாடச: வாடிஸம்=விசுவாதி அம்சங்களால்

விதாது விடிஸம்=அறியவேண்டும். அதாவது விசுவாதி நான்கு ரூபமாக அறியவேண்டும். . பாதங்கள் எவையெனின் :—

பாடா: வாடிஸம்=அம்சங்கள்

மாநா: சாசுராஃ=பிரணவத்தின் அம்சங்களான அகாராதிகளால் பிரதிபாத்தியமென்று அர்த்தம்.

அகாரம் ஒங்காரம்=ஒங்கார வாச்சியமான பரமாத்மாவை

பாடச: வாடிஸம்=நான்கு ரூபமாக

ஜாதா ஸாக்ஷா=அறிந்து

கிச்சிடபி கிஹிடிவி=மற்றொன்றையும்

நசிதயேது நலிஹ்யெஸு=சிந்திக்கக்கூடாது. இதர தியானத் தாலுண்டான தியானத்தைவிட இந்த ஞானத்தால் அதிக பலம் சித்திப்பதால் வேறு ஒன்றையும் சிந்திக்கக் கூடாது என்பது கருத்து.

॥ 36 ॥

காரிகை சுலோகம்.

யுஞ்சித ப்ரணவே சேத: ப்ரணவோ ப்ரஹ் நிர்மயம் ।

ப்ரணவே நியயுக்தஸ்ய ந பயம் வித்யதே கச்சித் ॥ 37 ॥

யுஞ்சித ப்ரணவெ வெதஃ ப்ரணவோ ப்ரஹ்நிர்மயம் ।
ப்ரணவெ நிக்யயுக்தஸ்ய ந பயம் வித்யதே கச்சித் ॥ 37 ॥

சேத: வெதஃ=மனதை

ப்ரணவே ப்ரணவெ=பிரணவத்தில்

யுஞ்சித யுஞ்சித=சேர்க்கவேண்டும்

ப்ரணவ: ப்ரணவஃ=பிரணவம்

நிர்மயம் நிர்மயம்=ஜனனமரண ரூபசம்சார பயமில்லாத

ப்ரஹ் ப்ரஹ்=பிரம்மஸ்வரூபம்

ப்ரணவே ப்ரணவெ=பிரணவத்தை

நியயுக்தஸ்ய நிக்யயுக்தஸ்ய=எப்போதும் தியானிக்கிறவனுக்கு

கச்சித் கச்சித்=எவ்விடத்திலும்

பயம் பயம்=பயம்

ந வித்யதே ந வித்யதே=இல்லை.

ச-பாஃ—ஒங்காரானு சந்தானத்தில் சாமர்த்திய முள்ளவனுக்கு சகல த்வைதத்தையும் போக்கிவைக்கும் ஒங்கார ஞானமானத்தி னாலேயே இருதார்த்ததை உண்டாகிறது என்று சொல்லப்பட்ட தது. இந்த ஒங்கார ஞானமில்லாமல் பிறருடைய உபதேசத் தையே ஆசிரயித்திருக்கிறவன் தியானம் செய்யவேண்டியது என்று இப்போது கூறப்படுகின்றது.

யுஜித...சேத: ய-ஐ-த...வெ-த:—மனதை முன் சொல்லிய படி பிரம்மரூபமான ஓங்காரத்தில் செவ்வையாகச் செலுத்தவேண்டியது.

புணவ: ப்ரஹ்நிஹ-ய: வுணவின் ஓங்காரமே அபயமற்ற பிரம்மம். எப்போதும் பிரணவத் தியானம் செய்கிறவன் யாதொரு பயமுமடைகிறதில்லை.

வித்யாந் நவிமேதிகுததந வித்யாந் நவிமேதிகுததந வித்யாந் வித்யாந் ஒன்றிலும் பயப்படுகிறதில்லை என்று கூறுதி சொல்லுகிறது. ||37||

IV - 3 - வது மந்திரம். விசிஷ்டாத்வைதம்.

அ - கை :—சம்சார பயத்தினின்றும் நான் எழவேண்டும் என்று இச்சிக்கிறவன் ஓங்காரத்தை பகவானென்று எவ்விதத்திலும் தியானம் செய்யவேண்டியது என்கிறார்.

புணவெ = பிரணவத்தால் கூறப்படும் விஷ்ணுவின் டத்தில்

சேத: வெ-த: = சித்தத்தை

யுஜித ய-ஐ-த = சேர்க்கவேண்டும். அந்தப்பிரணவம் எப்படிப்பட்டதெனின் :—

ப்ரஹ்நிஹ = குணங்களால் விரத்தியடைந் திருப்பதால் பிரம்மமென்று சொல்லப்படுகிறது

புணவ: புணவ: = விகவன்முதலிய நான்குரூபத்தால் கூடிய ஸ்வரூபமானது

நிமய் நிஹ-ய: = பயமற்றது. அல்லது குணபூர்ணமாக இருப்பதால் விகவாதி நான்குரூபமான ஹரியானவர் ஜீவனுக்கு அக்கிரதாதி அவஸ்தைகளை உண்டுபண்ணுகிறபடியால் பிரணவமென்று சொல்லப்படுகிறார்.

பிரணவத்தை அறிந்தவனுக்குப் பலனைச் சொல்லுகிறார்.

புணவெ = அந்த ஹரியை

நியயுக்தஸ்ய நித்ய-யுக்தஸ்ய = நித்தியம் தியானிக்கிறவனுக்கு

கசித் கசித் = ஒரு நிமித்தத்தாலும் பயமானது

நவிதே நவிதே = இல்லை. பலன் இருவர்களுக்கும் சமம் என்று சொல்லவேண்டியதற்காக பிரம்மம் நிர்பயம் என்று கூறப்பட்டது. || 37 ||

प्रणवः हि प्रणवो हि=பிரணவமே

अपरं ब्रह्म स्वरां ब्रह्म=அபரப்பிரம்ம ஸ்வரூபம்

प्रणवश्च प्रणवस्तु=பிரணவமே

परः स्वरां=பரப்பிரம்ம ஸ்வரூபமாக

स्मृतः ब्रह्म-तः=சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

प्रणवः प्रणवो=பிரணவம்

अपूर्वः स्वभाव-तः=ஆர்வம் அதாவது காரணம் யாதொன்று மில்லாதது

अनन्तरः कननरां=இதற்கு வேறாக, விஜாதியமான யாதொன்று மில்லாதபடியால் இது அநந்தரம்

अवाह्यः स्वभाव-तः=இதற்கு வெளியில் யாதொன்று மில்லாதபடியால், அபாஹியம்

अनपरं कननरां=இதற்கு யாதொரு காரியமு மில்லாததால் இது அநபரம்

अव्ययः स्वय-तः=நாசமில்லாதது

அ-கை :—மந்திராதிகாரிகள் பிரணவத்தை அபரப்பிரம்மரூபமாயும், மத்தியமாதிகாரிகள் பரப்பிரம்ம ரூபமாயும் தியானிக்க வேண்டியதென்று முற்பாதி சுலோகத்தால் கூறுகிறார்.

प्रणवः...स्मृतः प्रणवः.. ब्रह्म-तः :—ஒங்காமே அபரப்பிரம்ம ரூபமாயும் பரப்பிரம்ம ரூபமாய் இருக்கிறது.

अपूर्वः...अव्ययः स्वभाव-तः ...स्वय-तः :—

அ-கை :—உத்தமாதிகாரிகள் யாதொரு விசேஷமன் திரிலும், ஏகரஸமாயும் பிரத்தியக் ரூபமாய் இருக்கிற பிரம்மமே பிரணவம் என்று அறிகிறார்கள் என்பதாய் உத்தரார்த்தத்தில் கூறுகிறார்.

மாத்திரைகளும் பாதங்களும் விடப்பட்டபின் பரமான ஆத்மா அதாவது சுத்தப்பிரம்மமே மிச்சப்படுகின்றது. (அதாவது லக்ஷணங்கள் பத உரையில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.) முன் சொன்ன விஷயத்தில் பிரமாண சுருதி :—सवाह्याभ्यन्तरोद्यजः (कट) सन्धवधनवसु (बृह) स्वभाव-तः (अव्यय) (स्वय-तः) (अव्यय) (स्वय-तः) உப்புக்கட்டிப்போல் உள்ளும் வெளியாலும் ஏக ரஸமாயிருக்கிறது என்பது கருத்து. || 38 ||

IV - 4 - வது மந்திரம். விசிஷ்டாத்வைதம்.

அ - கை :—விசுவாதி ரூபங்களுக்கும் மூல ரூபத்துக்கும் ஒன்றுக் கொன்று அன்னியோன்னிய குணதாரதம்மியாநிலை என்று சொல்லுகிறார்.

அபர்: சுபரஃ=மூலரூப பூர்வாவதாரமான

ப்ரணவ: ப்ரணவஃ=ஹரியானவர்

ப்ரஹ் ஸ்ரஹ்=பூர்ணமாகவும்

ஹி ஹி=ஸர்வேஷு பூதேஷு ஏதமேவாச ஷதே என்கிற இடங்
களில் பிரசித்தம் என்று அர்த்தம்.

பர் பரஃ=ஆத்மாவின் விசுவாதி அவதாரரூபமான

ப்ரணவ: ச ப்ரணவஃ உ=ஹரியும் பூர்ணமாக

स्मृत: ஸ்மৃ-தஃ=சொல்லப்படுகிறார். முன் ரூபமும் பின் ரூப
மும் பூர்ணமாகவே யிருக்கிறதே தவிர ஒன்றும் குறைவாக இல்லை
என்பது கருத்து.

பிரணவம் பூர்ணமென்பதை விவரிக்கிறார் :—

அபூர்வ: சுபௌக்யஃ=காரணமற்ற

ப்ரணவ: ப்ரணவஃ=ஹரியானவர்

அந்தர: சுனாஸஃ=நாசமற்றவர்

அவாஹ: சுபாஹுஃ=எங்கு மிருப்பதால் அபாஹிய மென்று
சொல்லப்படுகிறார்.

பர் பரஃ ந = பராதினமான ஸ்திதி இராதபடியால் பா
னல்ல.

அவ்யய: சுவ்யயஃ=எப்போதும் ஒரேவிதமாக இருக்கிறார். ||38||

IV - ல் 3 - வது சுலோகம். துவைதம்.

அ.கை :—விசுவாதி ரூபங்களில் ஒன்றுக்கு ஒன்றும், ஜெ
ரூபங்களுக்கும் மூலரூபத்துக்கும் குணதாரதம்நியாயில்லை என்று
கூறுகிறார்.

அபர் சுபரஃ=மூலரூபமான

ப்ரணவ: ப்ரணவஃ=ஹரியானவர்

ப்ரஹ் ஸ்ரஹ்=பூர்ணம்

ஹி ஹி=सर्वेषु भूतेषु एतमेव ब्रह्मेत्याच क्षते ஸர்வேஷு பூதேஷு
எனதமேவ ஸ்ரஹ் த்யோயக்ஷதே முதலிய கருதிகளால் பிரசித்
தம்,

பர் பரஃ=பிற்பாடு உண்டான

ப்ரணவ: ப்ரணவஃ ப்ரஹ் ஸ்ரஹ்=விசுவாதி ரூபமான ஹரி

ப்ரஹ் ஸ்ரஹ்=பூர்ணமென்று

स्मृत: ஸ்மৃ-தஃ=பிரம்மாவால் ஸ்மரிக்கப்பட்டது அதாவது,
கூறப்பட்டிருக்கிறது.

प्रणवः हि प्रणवो ஹி = பிரணவம்
 सर्वस्य स्वप्नो = சமஸ்தத்துக்கும்
 आदिः सुषो = ஆதியானது
 तथैव तद्वै = அப்படியே
 मध्यं तद्वै = மத்தியமானது
 अन्तः च सुषो = அந்தமும்
 एवं हि वनवो ஹி = இவ்விதமாக
 प्रणवः प्रणवो = பிரணவத்தை
 ज्ञात्वा तद्वै = தெரிந்துகொண்டு
 अनन्तरं सुषो = பிறகு
 तत् तस्य = அந்த பிரம்ம ஸ்வரூபத்தை
 व्यनुते व्यनुते = அடைகிறான்.

ச-பா :— தூரியத்துக்குக் கூறிய விசேஷணங்களுக்குக் காரணம் சொல்லுகிறார். இந்திரஜால யானை, ரச்சசார்ப்பம், கானல்ஜலம் ஸ்வப்நம் முதலியவைகளுக்கு சிருஷ்டி ஸ்திதி நாசங்கள், அந்த இந்திரஜால புருஷன், இரஜா முதலியவைகளிலிருப்பதுபோல் ஆகாசாதி சமஸ்த பிரபஞ்சத்தின் சிருஷ்டி ஸ்திதி நாசங்களும் பிரணவ ஸ்வரூப ஆத்மாவின்னிடத்தில் இருக்கின்றன. இப்படி ஆத்மாவை இந்திரஜால புருஷனாக அறிகிறவன் தக்கூணமே பிரம்ம ஸ்வரூபத்தை அடைந்து விடுகிறான். || 39 ||

IV - 5 - வது மந்திரம். விசிஷ்டாத்வைதம்

प्रणवः प्रणवो = ஹரியானவர்
 सर्वस्य स्वप्नो = சகலத்துக்கும்
 आदिः सुषो = காரணம்
 मध्यं तद्वै = ஸ்திதிகர்த்தா
 तथा अन्तमेव च तद्वै = அவரே நாசகர்த்தா இப்படி
 அறிந்தவனுக்குப் பலன் யாதெனின் :—

एवं वनवो = இந்தப்பிரகாரமாக
 प्रणवः प्रणवो = ஹரியை
 ज्ञात्वा तद्वै = அறிந்து
 अनन्तरं सुषो = பிராரப்தத்தை அனுபவித்ததற்குப் பிறகு
 तत् तस्य = அந்த பிரம்மத்தை
 व्यनुते व्यनुते = நன்றாக அடைகிறான். எப்போதும் பக வத்சமீபத்தி லிருந்தாலும் வைகுண்டாதி ஸ்தானத்தை அடைகிற படியால் பிரம்மத்தை நன்றாக அடைகிறான் என்று கூறப்பட்டது. 39

IV - ல் 4 - வது சுலோகம்.

सर्वस्य सवदुःखे = सकलத்துக்கும்

प्रणवः प्रणवः = ஹரியானவர்

आदिः सुखे = காரணம்

मध्यं शिखे = ஸ்திதியை கொடுக்கிறவர்

अन्तः सन्तः = நாசம் செய்கிறவர்

एवं नवम् = இப்படி

प्रणवं प्रणवम् = ஹரியை

ज्ञात्वा श्रुत्वा = அறிந்து

अनन्तरं सन्तः = பிரார்ப்த போகத்திற்குப் பிறகு

तत् तत् = பிரம்மத்தை

व्यनुते व्यनुते = விசேஷமாக அறிகிறான் பிரம்ம பிரார்ப்தி எப்போதுமிருந்தாலும் ஸ்தான விசேஷத்தைக் காட்டும் பொருட்டு வி என்று கூறப்பட்டது. || 39 ||

காரிகை சுலோகம்.

प्रणवं हीश्वरं विद्यात्सर्वस्य हृदि संस्थितम् ।

सर्वव्यापिनमोँकारं मत्वा धीरो न शोचति ॥ 40 ॥

प्रणवम् ஹீஸ்வரம் விடியாதவது ஹ்ரி ஸ்திதி கருவியுள்ளவது ஸ்வயாவிராதி நமோங்காரம் மகவா யீரோ ந ஸோசதி || 40 ||

सर्वस्य सवदुःखे = சமஸ்த பிராணிகளின்

हृदि हृदि = ஹிருதயத்தில்

संस्थितं सन्स्थितं = இருக்கப்பட்ட

ईश्वरं ஹீஸ்வரம் = ஈசுவரனாக

प्रणवं हि प्रणवम् ஹி = பிரணவத்தை

विद्यात् विद्या = அறியவேண்டியது.

धीरः धीरः = ஞானி

सर्वव्यापिनं सवदुःखाविनம் = எல்லாவற்றையும் விராபித்திருக்கும்

ओंकारं ஒங்காரம் = பிரணவத்தை

मत्वा மகவா = தெரிந்துகொண்டு

न शोचति न शोचति = துக்கிக்கிறதில்லை.

சு-பா :—புணவ...சுஸ்தித புணவ...ஸுஸ்தித = சகல பிராணிகளின் ஸ்மரணம் ஞானம் இவைகளுக்கு ஸ்தானமான ஹிருதயத்திலிருக்கப்பட்ட ஈசுவரனே பிரணவம் என்று அறியவேண்டியது.

सर्व...शोचाति ஸவ-ஃ...ஸொவதி=ஆகாசம் சர்வ வியாபகமாயி
ருப்பதுபோல் பிரணவரூப ஆத்மாவும் சர்வ வியாபி என்று ஞானி
தெரிந்துகொண்டு துக்க காரணமான அஞ்ஞானமில்லாதபடியால்
ஞானி சோகத்தை அடைகிறதில்லை. तरति शोकमात्मिवत् தரதி
ஸொகமாத்மிவிக் ஆத்மஞானி சம்சார துக்கசாகாதத்தைத் தாண்டு
கிறான் என்று சுருதி கூறுகிறது. || 40 ||

IV - 6 - வது மந்திரம். விசிஷ்டாத்வைதம்

அ - கை :—உபர்சனையில் ஸ்தான விசேஷத்தை விதித்து
ஹரியின் வேறு மகிமையைக் கூறுகிறார்.

ईश्वरं ॥ १ ॥ ॥ ॥ = சகலத்துக்கும் நியாமகனான

प्रणव प्रणवम् = ஹரியை

सर्वस्य ஸவ-ஃஸ்ய = சகலபிராணிகளுடைய

हृदि ஹ்ரி = ஹ்ருதயத்தில்

संस्थितं ஸம்ஸ்திதம் = இருக்கிறதாக

विद्यात् விடியா = உபாசிக்கவேண்டும்.

ईश्वरः सर्वभूतानां हृद्देशेऽर्जुनातिष्ठति - तमेवशरणं गच्छेत् ॥ १ ॥ ॥ ॥
ஸவ-ஃஸ்ய-ஃ தாநாம் ஹ்ருதேஸ்தேஸ்தே-ஃ-ணதிஸ்ததி - தமேவஸரணம்
மஹேஸ்தே என்கிற ஸ்மிருதிகள் இதற்குப் பிரமாணம் இப்படி.

सर्वव्यापिनं ஸவ-ஃவ்யாவிநம் = எங்கும் வியாபித்திருக்கிற

ओंकारं ஒங்காரம் = ஒங்காரத்தால் கூறப்படும் விஷ்ணுவை

मत्वा மத்வா = உபாசித்து

धीरः டீரஃ = ஞானியானவன்

नशोचाति நஸொவதி=துக்கமடைகிறதில்லை. அபஹத பாப்
மத்துவாதி குணங்களோடு கூடினவனாக இருந்துகொண்டு துக்கத்
தினின்றும் விடுபடுகிறான் என்பது கருத்து || 40 ||

IV - ல் 5 - வது சுலோகம்.

அ - கை :—ஹரியின் (பிரணவத்தின்) வேறு மஹிமையைக் கூறு
கிறார்.

ईश्वरं ॥ १ ॥ ॥ ॥ = எல்லாவற்றையும் நியமனம் செய்கிறவர்
என்று அர்த்தம்

ओंकारं ஒங்காரம் = ஒம் என்று கூறப்பட்டவனாக

मत्वा மத்வா = தியானம் பண்ணி

नशोचाति நஸொவதி = துக்கப்படமாட்டான் அதாவது முக்த
னாக ஆய்விடுகிறான் என்பது கருத்து.

காரிகை சுலோகம்.

அமாत्रोऽनन्तमात्रश्च द्वैतस्योपशमः शिवः ।

ओंकारो विदितो येन स मुनिर्नेतरो जनः ॥ 41 ॥

॥ इति माण्डूक्योपनिषदर्थ विष्करणपरायाम्

गौडपादोयकारिकायां प्रथममागमप्रकरणम् ॥

॥ ओं तत्सत् ॥

சுரோத்ராநன்தமாத்ரஸ்ச ட்வைதஸ்யோபஸம் ஸிவஃ । ஓம்
காரொ விதீதொ யெந ஸ மூநிநேதரோ ஜநஃ ॥ 41 ॥

ஐதி ஸாண்குக்ஷொவநிஷ ட்யுபா விஷ்ணுண பராயாமா

மளவபாடீயகாரிகாயாம் ப்ரதமமா஗மப்ரகரணம் ॥

॥ ஒம் தத்ஸத் ॥

அமாत्र: சுரோத்ரஃ = அகாராதி மாத்திரைகளில்லாமலும்

अनन्तमात्रश्च சுநன்தமாத்ரஸ்ச = முடிவில்லாத பரிமாணமுடைய
வும்

द्वैतस्य ட்வைதஸ்ய = துவைதத்தின்

उपशमः உபஸம் = நாசகரமாயும்

शिवः ஸிவஃ = கல்லியாணமயமாயு மிருக்கிற

ओंकारः ஓங்காரஃ = பிரணவம்

येन பெந = எவனால்

विदितः விதீதஃ = தெரிந்துகொள்ளப்பட்டிருக்கிறதோ

सः ஸஃ = அவன்

मुनिः மூநிஃ = முனி.

इतरः ஐதரஃ = வேறு

जनः ஜநஃ = மனிதன்

न न = இல்லை,

சு-பா :—அனந்தமாत्र: சுநன்தமாத்ரஃ = மாத்திரை என்றால் அவ்வு
முடிவில்லாத அளவுள்ளது. அதாவது அளவில் அடங்காதது
பிரம்மம் என்பது கருத்து. இது இவ்வளவு என்று அவ்விட
முடியாது என்று அர்த்தம்.

सर्वस्योपशमः शिवः ஸவஸ்யோபஸம் ஸிவஃ = சகல துவைத
பிரபஞ்சமும் நீங்கிப்போவதால் தான் சுகரூபம்.

ओंकारः...जनः ஓங்காரஃ...ஜநஃ = ஒங்காரத்தை முன்சொன்ன
படி அவன் அறிகிறானே அவன் பரமார்த்த தத்துவத்தை தியா
னம் செய்கிறதினால் முனியாகிறான். சாஸ்திரத்தை அறிந்திருந்
தாலும் மற்றவன் முனியல்ல. ॥41॥

முதலாவதான ஆகமபிரகிரணத்தின் அத்வைத பாஷ்ய மொழி பெயர்ப்பு
முற்றிற்று.

IV - 7 - வது மந்திரம். விசிஷ்டாத்வைதம்

அ - கை :—இந்தப் பிரகாரம் மேற்கூறிய சமஸ்தவியஸ்த பிரணவத்தால் கூறப்படும் பசவானுடைய உபாசனையை மறுபடியும் உபதேசித்து அந்த உபாசகனையை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து கிரந்தத்தை முடிக்கிறார்.

அமாத்ர: சுரோத்ரம் = அம்சங்க ளற்றவன் மூல ரூபமாக இருக்கிறான் என்பது கருத்து.

அனந்தமாத்ர: சுநனரோத்ரம் = ஜகத்வியாபாரத்தைப் பண்ணுவதற்காக இச்சைப்படி அநேக ரூபங்களை உடையவர். இஃது மூஹிதா மிமதோரூதேஹ உஹா மூஹிதாவிஜெதாரா-ஹேஹ என்கிற ஸ்மிருத இவற்குப் பிரமாணம்.

ஹேதஸ்ய உபாசம: ஹேதஸ்ய உபாசம: = தன்னை உபாசிக்கிறவர்களுக்கு சகல அநிஷ்டங்களையும் நிவர்த்திக்கிறவர்.

சிவ: ஸிவம் = துக்கமற்ற ஸ்வரூபமாய்மிருக்கிற

ஓங்கார: ஓங்காரம் = ஓங்காரத்தால் கூறப்படும் விஷ்ணுவானவர்

யேன ஹேத = எவனால்

விதீத: விதீதம் = இப்படிப்பட்டவனாக அறியப்படுகிறாரோ

ச: ஸம் = அவனை

மூனி: மூனிம் = மனன நிலன்

நேதர: நேதரம் = மற்றவன் முனியல்ல. ஆனால்

ஜன: ஜனம் = ஜநநமாணாதிகளுடன் கூடினவன் என்று அர்த்தம். மனனநிலன் என்பதினால் விதிபடுகிறான் என்பது கருத்து.

ச மூனி: ஸ மூனிம் என்றும் நேதர: நேதரம் என்றும் இரண்டு தடவை சொன்னதானது மேற்கூறிய சகல பிரமேயத்தை நிச்சயிப்பதற்காகவும் உபநிஷத்தின் சமாப்தியைக் கூறுவதற்காகவும் ஏற்பட்டது.

கூர நாராயணசுவாமிகள் எற்படுத்தின விசிஷ்டாத்வைத பாவ்யத்தின்

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு

முற்றிற்று.

IV - ல் 6 - வது சுலோகம்.

இந்தப்படி மேற்சொன்ன சமஸ்தவியஸ்த பிரணவ வாச்சிய னுன பகவானுடைய உபாசனையை அனுவதித்து பகவானை அறிந்த ஞானியை ஸ்துதித்து கிரந்தத்தை முடிக்கிறார்.

அமாத்ர: சுரோத்ரம் = அம்சமற்றவராயும்

அனந்தமாத்ர: சுநனூரோத்ரம் = விசுவாதிகளான அநேக அம்சங்க ளுள்ளவராயும்

ஹேதஸ்ய உபாசம: ஹேதஸ்ய உபாசமம் = சர்வ அறிஷ்டங்களை யும் நிவிர்த்திக்கிறவராயும்

சிவ: சிவம் = துக்கமன்றியிலும் கருடமாய்மிருக்கிற

ஓங்கார: ஓங்காரம் = ஒங்காரமென்று சொல்லப்பட்ட

யேன யேன = எவனால் ஹரியானவர்

விதீத: விதீதம் = அறியப்படுகிறாரோ

ச: சம் = அவன்

சுநி: சுநிம் = எப்போதும் மனனம் செய்கிறவன்

இதர:ந இதரம் = மற்றவன் அப்படிப்பட்டவனல்ல.

சமுநி: நேதரோஜன: ஸுநிம் நேதரோஜனம் என்று இரண்டு தடவை சொன்னதானது இதற்குச் சொன்ன எல்லா பிரமேயங்களும் நிச்சயமென்று காட்டும் பொருட்டேயாம்.

பாஷ்யகாரருடைய மங்களம்:—

एकोपि निर्विशेषोपि चतुर्धा व्यवहारभाक् ।

यस्ते वंदे चिदात्मानं विष्णुं विश्वादिरूपिणं ॥

வனகொவிநிவிபுஸெஷொவி உதயபூவ்யவஹாரஸாஸம் ।

யஸுஸ்யவெஹிஜாநாநவிஷ்ணுவிஸ்வாநிர்வகுவிணம் ॥

கண்டார்த்த காரருடைய மங்களம்:—

प्रणवप्रतिपाद्याय चतुर्मुखैस्त्विखरूपिणे ।

नमः श्रीप्राणनाथाय भक्ताभीष्टप्रदायिने ॥

புணவபுதிபாடியஉதயபூவ்யவஹாரஸாஸம் :

நம:ஸ்ரீபுராணநாதாய ஹக்ஷாஹிஷ்ணுநாயிநம் ॥

மாண்டுக்கிய உபநிஷத்
துணைத பாஷ்யத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு
முற்றிற்று.

अथ गौडपादीयकारिकाया वैतथ्याख्यं
द्वितीयप्रकरणं ॥

हरिः ओं ॥ वैतथ्यं सर्वभावानां स्वप्न आहुर्मनीषिणः ।

अन्तः स्थानात्तु भावानां संवृतत्वेन हेतुना ॥ 42 ॥

சுய மனவாழிய காரிகாபா வெதயோப்யம்

அதீயம் புகாரணம் ॥

ஹரிஃ ஓம் வெதய்யம் ஸவபூவாவாநாம் ஸப சூஹம் ஸு
ஷிணம் । அஹம் ஸாநாதம் ஹாவாநாம் ஸவ்யதகெந ஹேத-
நா ॥ 42 ॥

மனிஷிண: ஸுஷிணம் = பிரமாணத்தில் சூசலர்களான பண்டி-
தர்கள்

भावानां ஹாவாநாம் = பதார்த்தங்கள்

अन्तःस्थानात् அஹம்ஸாநாஸு = சரீரத்திற்குள் விருப்பதினாலும்
संवृतत्वेन हेतुना ஸவ்யதகெந ஹேத-நா = மறைபட்டிருக்-
கும் காரணத்தினாலும்

स्वप्ने ஸுபே = ஸ்வப்னத்தில்

सर्वभावानां ஸவபூவாவாநாம் = வெளியேயுள்ள கடாதிகள் உள்-
ளேயிருக்கும் சுகாதிகள் இவைகளின்

वैतथ्यं வெதய்யம் = அசத்தியத்தன்மையை

आहुः சூஹம் = சொல்லுகிறார்கள்

சு-பா:—அ-கை :—ज्ञातेद्वैतं न विद्यते ஸுதெதெதெதம் நவிடி-
தெ அதாவது ஞானமுண்டானபின் துவைதம் இருக்கிறதில்லை
என்று முதல் பிரகாரணத்தில் 18 வது சுலோகத்தில் एकमेवाद्विती-
यं ब्रह्म வாகுமேவாஅதீயம்ஸூஹம் யத்ரிதேதாமிவமவாதி யசூஹம்ஸூ-
தரிவஹவதி முதலிய சுருதி ஆதாரங்களின்பேரில் சொன்னதினால்
துவைதம் மித்தை என்று சொன்னதாக ஆகிறது. இந்த மித்தி-
யாத்வத்தை யுக்தியாலும் நிச்சயிக்க முடியும் என்று இந்த இரண்-
டாவது பிரகாரணம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. பிரபஞ்சம் பொய்-
யென்று காண்பிவிக்கும் பொருட்டு ஸ்வப்ன திருஷ்டாந்தத்தைக்
கூறுவதற்காக அதுவும் பொய் என்று நிரூபிக்கிறார்.

वैतथ्यं...मनीषिणः வெதய்யம்... ஸுஷிணம் = ஸ்வப்னத்தில் அனு-
பவிக்கப்படும் சமஸ்தமான கடாதி பாஷைய பதார்த்தங்களும் உள்-
ளேயிருக்கும் சுகாதி பதார்த்தங்களும் அசத்தியம் என்று ஞா-
னிகள் சொல்லுகிறார்கள். ஏனெனின் ஸ்வப்ன காலத்தில் காணப்

படும் பர்வதம் யானே முதலிய பதார்த்தங்கள் சரீரத்துக்குள் தோ
ன்றுகின்றனவே தவிர சரீரத்துக்கு வெளியே தோன்றுவதில்லை.
ஆகையால் பர்வதாதிகள் பொய்.

अन्तः...हेतुनाः ... ஹேதுநா :—பிரைக்குள் விருக்கும்
கடாதி பதார்த்தம் பொய்யாக இராதுபோல் ஆவரணத்துக்குள்
விருக்கிற காரணத்தால் மட்டும் பொய் என்று எப்படிச் சொல்ல
லாமெனின் உள்ளே மறைபட்டிருக்கிற படியால் என்று சொல்
லுகிறார். தேகத்திலேயே பர்வதாதிகளில்லை என்பது வியத்தமா
யிருக்க, தேஹத்துக்குள்விருக்கும் ஆதிசூட்சுமமான நாடிகளில்
பர்வதாதிகள் எப்படி இருக்கக்கூடும். ஆகையால் அவைகளுக்கு
வேண்டிய தேசமில்லாதபடியால் ஸ்வப்நத்தில் காணப்படும். பர்வ
தாதிகள் ரச்ச சர்ப்பம்போல் பொய்யே. ||42||

आदीर्घत्वाच्च कालस्य गत्वा देशानपश्यति ।

प्रतिबुद्धश्चैसर्व तस्मिन्देशे न विद्यते ॥ 43 ॥

சுதீவ-ஃகூர்ந்து காலஸ்ய மகூர் றெஸாந வஸ்யதி ।

பு-திவ-ஃகூர் வெ ஸவ-ஃகூர்நுநெஸெ ந விடிநெக ||43||

कालस्य कालम् = காலத்தின்

अदीर्घत्वाच्च सुतீव-ஃகூர்ந்து = சுவல்பத்தினாலும்

गत्वा मकூர் = வெளியே போய்

देशान् देशान् = பிரதேசங்களை

नपश्यति नवஸ்யதி = பார்க்கிறதில்லை

प्रबुद्धः च वै पु-ब-ஃகூர் வெ = விழித்துக்கொண்ட

सर्वः ஸவ-ஃகூர் = சமஸ்தமும்

तस्मिन् तस्மிந் = ஸ்வப்நத்தில் கண்ட ஆந்த

देशे देशे = இடத்தில்

नविद्यते नவிடிநெக = இருக்கிறதில்லை

अदीर्घत्वात् ...पश्यति सुतீவ-ஃகூர்ந்து...வஸ்யதி :—ஸ்வப்நத்தில்

பார்த்த பதார்த்தங்கள் சரீரத்துக்குள் ஸ்வல்ப இடத்தில் காணப்
படுவதாகச் சொல்லக்கூடாது. ஏனெனின் கிழக்கில் தூங்குகிற
வன் வடதேசத்தில் ஸ்வப்நத்தைப் பார்க்கிறவன் போல் காணப்படு
கிறான். இந்த சங்கை சரியன்று. தேக மிருக்கு மிடத்துக்கு வெகு
தூரத்திலிருப்பதாயும் ஒருமாக காலத்தில் தான் போய் சேரக்
கூடாததாய் மிருக்கிற தேசத்தில் ஒருவன் தூங்கின வுடன்
ஸ்வப்நம் காணுவது போல் காணப்படுகிறான். அவ்விடத்துக்குப்
போகவாவது அவ்விடமிருந்து வரவாவது எவ்வளவு காலம்
வேண்டியதோ அதில் கொஞ்ச பாகங்கூட அவன் தூங்க ஆரம்பித்
தது முதல் ஸ்வப்நம் காணும் வரையில் காணப்படவில்லை. ஆன

தால் அவன் தேசத்தைவிட்டு வெளியேபோய் பதார்த்தங்களைப் பார்த்ததாகச் சொல்லக்கூடாது.

प्रतिबुद्धश्च...प्रुतिबुद्धश्च = மேலும் விழித்துக்கொண்டவன் ஸ்வப்நத்திற்குண்ட தேசத்திலிருக்கிறதில்லை. அப்படி அவன் ஸ்வப்நத்தில் தேசாந்திரம் போயிருக்கும் பகஷத்தில் எந்த இடத்தில் ஸ்வப்நத்தைப் பார்க்கிறானோ அந்த இடத்திலேயே தான் விழித்துக்கொள்ள வேண்டும். அனுபவம் அப்படிச் காணப்படவில்லை மேலும் இராத்நிரியில் தூங்குகிறவன் ஸ்வப்நத்தில் பகல்காலத்தில் போல் பதார்த்தங்களைப் பார்க்கிறான். அநேகம் பேர்களை சந்திக்கிறான். இதெல்லாம் வாஸ்தவமாயிருந்தால் அவர்களும் இவனைப் பார்த்திருக்கவேண்டும். அனுபவத்தில் அப்படி இல்லை. ஏனெனில் பார்த்திருக்கும் பகஷத்தில் உன்னை நாம் அங்கே பார்த்தோம் என்று சொல்லுவார்கள். இப்படி இல்லை. ஆகையால் தூங்குகிறவன் ஸ்வப்நத்தில் வேறு இடத்துக்குப் போகிறதில்லை. || 43 ||

अभावश्च रथादीनां श्रूयते न्यायपूर्वकम् ।

वैतथ्ये तेन वै प्राप्तं स्वप्न आहुः प्रकाशितम् ॥ 44 ॥

சுவாவஸ்து ரதாதிநாம் ஸ்ரூயதெ ந்யாயவகுவுகூழ் । வெதத்யுத் தெந வெ ப்ராத் ஸப ஸுஹஃ ப்ரகாஸிதம் || 44 ||

रथादीनां रथादीनां=இரதம் முதலிவைகளின்

अभावश्च சுவாவஸ்து=அபாவமும் (அறியப்பட்டவஸ்து இல்லாவிட்டால் அறிவும் இருக்கமாட்டாது என்பதைக்காட்டிச் சாப்தம் உபயோகம்.)

न्यायपूर्वकं न्यायपूर्वकं=புத்தி பூர்வமாக

श्रूयते ஸ்ரூயதெ=கேழ்க்கப்பட்டிருக்கிறது அதாவது சுருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

तेन தெந=சரீரத்துக்குள்ளிருக்கும் நாடியாகிற சூட்சுமஸ்தானத்தில் சம்பவிக்கும் காரணத்தால்

प्राप्तं ப்ராத் = அடையப்பட்ட

वैतथ्यं வெதத்யுத்=பொய்யாக இருப்பதானது

स्वप्ने ஸபெ=ஸ்வப்நத்தில்

(श्रुत्या ஸ்ரூத்யா = சுருதியால்)

प्रकाशितं ப்ரகாஸிதம் = ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப்படுகிறதென்று

(ब्रह्मविदः ब्रह्मविदः=பிரம்மவித்துக்களான ஞானிகள்)

आहुः श्रुतम् = சொல்லுகிறார்கள்

சபாஃ = ஸ்வப்நத்தில் பார்க்கப்படும் பதார்த்தங்கள் மித்தை என்பதற்கு வேறுவேறு சொல்லுகிறார் नतस्तथा: तत्र श्रुतम्:— அவ்விடத்தில் இரதம்இல்லை, குதிரைகள் இலைமுதலிய (वृहस्पतः IV3-10) ஆத்மாவின் ஸ்வபிரகாசத்தைபிரதிபாதிக்கும் வசனங்களால் சரீரத்துக்குள் இருக்கும் சூட்சுமான நாடிஸ்தானங்களில் பர்வதாதிகள் இருக்கமாட்டாது என்னும் யுக்தியை அனுசரித்து ஸ்வப்நமித்தியத்வம் ஸ்பஷ்டமாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று ஞானிகள் சொல்லுகிறார்கள் || 44 ||

अन्तस्थानात्तुभेदानां तस्माज्जागरिते स्मृतम् ।

यथातत्र तथास्वप्ने संवतत्वेन भिद्यते ॥ 45 ॥

சுனஸாநாது ஹேநாநாஃ தஸாஜாஹரிதே ஸ்மர்தம் ।
யதாதத்ர ததாஸ்வப்நே ஸ்வதத்வேந பிடியதே ॥ 45 ॥

यथा यथा = எப்படி

तत्र तत्र = அந்த

स्वप्ने स्वप्ने = ஸ்வப்நத்தில்

(दृश्यानां दृश्योन्मादம் = பார்க்கப்பட்ட)

(भावानाम् भावाநாஃ = பதார்த்தங்களின்)

(वैतथ्यं वैतथ்யம் = மித்தையோ)

तथा तथा = அப்படி

(जागरितेऽपि जागरितेऽपि = ஜாக்கிரத்திலும்)

(दृश्यत्वं दृश्यत्वं = பார்க்கப்படும் தன்மை)

(भवाति भवाति = இருக்கிறது.)

तस्मात् तस्मात् = ஆகையால்

जागरितेपि जागरितेपि = ஜாக்கிரதத்திலும்

(वैतथ्यं वैतथ்யம் = மித்தை)

स्मृतं स्मृतं = அறியப்பட்டிருக்கிறது (வேதவாக்கியம்)

तु तु = ஆனால்

भेदानां भेदानां = ஸ்வப்நத்தில் ஜாக்கிரதப்பதார்த்தங்கள்

अन्तस्थानात् अन्तस्थानात् = சரீரத்துக்குள் இருப்பதாலும்

संवतत्वेन (च) संवतत्वेन (च) = நாடிகளில் அடங்கியிருப்பதாலும்

ता लम्

भिद्यते भिद्यते = பேதப்படுகின்றன.

स्वप्नजागरितस्थाने ह्येकमाहु मनीषिणः ।

भेदानां हि समत्वेन प्रसिद्धेनैव हेतुना ॥ 46 ॥

ஸபஜாமஸி தஸாநெ ஹைகோஹ- ஸ்ரீநீஷிணஃ ।

ஹெஜாநாஹி ஸஜிகெந ப்ரஹிகெநெநவஹைத்-நா||46

प्रसिद्धेन प्रुषीये न=प्रासित्तमरान्

हेतना $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ ना = कारण त्तिनुले

भेदानां हि लोकाणां हि=ஜாக்கிரதஸ்வப்ந பதார்த்தங்கள்

समत्वेन षडैकोन = सममायि रूपं भूतम्

मनीषिणः शिष्याः = श्रानिकள் மனன சீலர்கள்.

स्वमजागरितस्थाने $\frac{\text{வழிபாடு}}{\text{வழிபாடு}}$ $\frac{\text{தவிர்ப்பு}}{\text{தவிர்ப்பு}}$ $\frac{\text{நீர்வாழ்வு}}{\text{நீர்வாழ்வு}}$ =ஸ்வப்ந ஜாக் கிரத்
 துக்களே

एकं हि वनक० ध्वि=ஒன்று கவே

மாது: குஹ-ஃ=சொல்லுகிறார்கள்

சுபா:—பேதங்களான ஜாக்கிறத் ஸ்வப்நபதார்த்தங்கள் கிராஹ்
யங்களான விஷயங்களாயும் கிராஹகங்களான இந்திரியங்களாயு
மிருப்பதால் பார்க்கப்படுகின்றன என்றும் காரணத்தால் சமான்
மாயிருக்கின்றன, ஆகையால் விவேகிகள் இவ்விரண்டையும் ஒன்
றாகச் சொல்லுகிறார்கள். முந்தின பிரமாணத்தால் கிடைத்ததை
யே இந்த சுலோகம் சொல்லுகிறது || 46

आदावन्तेचयन्नास्ति वर्तमानेऽपि तत्तथा ।

वितथैः सदृशाः सन्तोऽवितथा इव लाक्षिताः ॥ ४७ ॥

சூராவனெழு யனாஸி வதபூரெந்விததயா ।

விசுவெஸ்ஸோ மஹிஸாஸோ மஹேஸ்வரிதயா ஐவ வக்ஷிதாஃ || 47 ||

यत् प्रकृतं = எந்த வஸ்து

ஆதோ ஸ்ரௌ = ஆகியும்

अन्ते च सुखेन च = कलैः सिद्धिः च

நாஸ்தி நாஸ்தி = இல்லையோ

तत् एक = அந்த வஸ்து

वर्तमानोपि வதஃகோநவி = மத்தியிலும்

ததா தயா = அப்படியே இல்லை

(**जागृदश्याः भेदाः** ஜாமுடிஸ்யாஹிபேதாః=ஜாக்கிரதத்தில் காணப்படும் வெவ்வேறு பதார்த்தங்கள்)

விதயை: விதயெஃ = மித்தையான கானல் ஜலம் போன்றவை
கருங்கு

सदृशः सन्तः शब्दोपपत्तिः = समानमायि ऋक्किन्तुन

अवितथा: इव अविद्यया^०व=सत्तु^०தியமானவைகள் போல்

காசிதா: ஐக்கிதாஃபார்க்கப்படுகின்றன

ச-பா :—ஜாக்கிரதத்தில் காணப்படும் பதார்த்தங்கள் மித்தை யென்பதற்கு வேறு அனுமானத்தையும் காண்பிவிக்கிறார். எது ஆகியிலும் அந்தத்திலும் இல்லையோ அது மத்தியிலுமில்லை. கா னல் ஜலம் போன்ற வஸ்துக்கள் ஆகியிலுமில்லை அந்தத்திலுமில்லை என்பது ஜகத் பிரசித்தம். இதுபோல் ஜாக்கிரதத்தில் பலவிதங்க ளாய்க் காணப்படும் பதார்த்தங்கள் ஆகியிலும் அந்தத்திலுமில்லா தபடியாலும் கானல் ஜலம்போன்ற மித்தியா பதார்த்தங்களுக்குச் சமானமாயிருப்பதாலும் பொய்யாகவே இருக்கின்றன. இப்படி யிருந்தும் அஞ்ஞானிகளுக்கு அவைகள் சத்தியம்போல் காணப் படுகின்றன. || 47 ||

सप्रयोजनतातेषां स्वप्ने विप्रतिपद्यते ।

तस्मादाद्यन्तवत्त्वेन मिथ्यैव खलु ते स्मृताः ॥ 48 ॥

ஸபுயொஜநததா தெஷாஃஸுநெ விபு திவடி தெ விபு தாஃ
ஜாஜ்ஞவக்சுந திஃஸ்யைவ வலு தெ ஸுதாஃ || 48 ||

तेषां தெஷாஃ=அன்னபானாதிகளின்

सप्रयोजनता ஸபுயொஜநததா=பிரயோஜநத்துடன் கூடியிரு க்குகை

स्वप्ने ஸுநெ=ஸ்வப்நத்தில்

विप्रतिपद्यते விபு திவடி தெ=விருத்தப்படுகிறது

तस्मात् தஸாஃ=ஆகையால்

आद्यन्तवत्त्वेन சூஜ்ஞவக்சுந=ஆதி அந்த சகிதமாயிருப்பதால்

ते தெ=ஜாக்கிரத பதார்த்தங்கள்

मिथ्यैव திஃஸ்யைவ=மித்தையாகவே

स्मृताः ஸுதாஃ=பாவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன

खलु வலு=நிச்சயம்.

ச-பா:—ஸ்வப்நத்தில் பார்க்கப்பட்ட பதார்த்தங்கள்போல் ஜாக் கிரத்தில் பார்க்கப்பட்டவைகளும் மித்தை யென்று சொன்னது சரியன்று. ஏனெனில் ஜாக்கிரதத்தில் பார்க்கப்பட்ட அன்னம், ஜலம், வாஹனம் முதலியவை பசி தாபம் முதலியவை நிவிர்த்தி செய்கின்றன; போகவரவசாதகங்களா யிருக்கின்றன. ஸ்வப்நத் தில் பார்க்கப்பட்ட அன்ன பானாதிகளோ யாதொரு பிரயோஜ னத்துடனும் கூடியிருக்கவில்லை. ஆகையால் ஸ்வப்ந பதார்த்தங் கள் போல் ஜாக்கிரத பதார்த்தங்களும் கற்பிதங்கள் என்று சொல் லுவது சரியன்று. இப்படி பூர்வபக்ஷி சொல்வதுபிசகு. ஏனெனில் ஜாக்கிரதத்தில் திருப்தி அடையும் வரையில் போஜனம் செய்து பானம் பண்ணியிருந்தாலும் ஸ்வப்நத்தில் பசிதாகங்களால் பீடித்

கப்பட்டவனாக நினைக்கிறான். அப்படியே ஸ்வப்நத்தில் திருப்தி அடைந்திருந்தாலும் விழித்துக்கொண்டவுடன் இவைகளால் பீழக் கப்பட்டவனாக காணப்படுகிறான். ஆகையால் ஜாக்கிரத் பதார்த்தங்கள் ஸ்வப்நத்தில் விபரீதங்களாகக் காணப்படுகின்றன. ஆகையால் ஸ்வப்ந பதார்த்தங்கள் போல் ஜாக்கிரத் பதார்த்தங்களும் மித்தை என்று சொன்னது சரியே. ஆதி அந்தத்துடன் கூடியிருப்பது ஜாக்கிர ஸ்வப்ந இரண்டின் பதார்த்தங்களுக்கும் சமான மாயிருப்பதால் ஜாக்கிரத் பதார்த்தங்கள் மித்தையே நிச்சயம் சந்தேகமில்லை. || 48 ||

अपूर्वं स्थानिधर्मो हि यथास्वर्गनिवासिनाम् ।

तानयं प्रेक्षते गत्वा यथैवेह सुशिक्षितः ॥ 49 ॥

சுவபுவ-ஓ ஸூநியஜே-ஹி யயா ஸும-ஓநிவாஸிநா-ஹி

தாநயம்-பெக்ஷதெ-மகவ யயெவெஹஸ-ஓஸிக்ஷிதஃ || 49 ||

(स्वप्ने ஸுபெ = ஸ்வப்நத்தில்)

(दृष्टं ईदृशं = பார்க்கப்பட்ட)

अपूर्वं சுவபுவ-ஓ = அபூர்வ வஸ்து (ஜாக்கிரத்தில் பார்க்கப் படாதது.)

यथा ययா = எப்படி

स्वर्गनिवासिनां ஸும-ஓநிவாஸிநா-ஓ = ஸ்வர்கத்தில் வசிக்கும் இந் திராதிகளின் ஸஹஸிராஷாம் முதலிய அபூர்வமோ அப்படி

स्थानिधर्मोहि ஸூநியஜே-ஹி = ஸ்வப்ந திருஷ்டாவின் தர்மம்

इह एव इहவय = இந்த லோகத்தில் தானே

सुशिक्षितः ஸு-ஓஸிக்ஷிதஃ = நன்றாக சிக்ஷிக்கப்பட்டவன்

यथा ययா = எப்படியோ

(तथा ययா = அப்படி)

अयं ஸய-ஓ = இவன் (ஸ்வப்ந திருஷ்டா)

गत्वा .மகவா = ஸ்வப்ந மடைந்து

तान् தாந-ஓ = ஸ்வப்நத்திலுள்ள அபூர்வபதார்த்தங்களை

प्रेक्षते பெக்ஷதெ = பார்க்கிறான்.

ச-பா:—ஸ்வப்நஜாக்கிரபதார்த்தம் சமமாயிருப்பதினால் ஜாக்கிரபதார்த்தமும் மித்தை என்று சொன்னது சரியன்று. ஏனெனின் திருஷ்டாந்தம் சித்திக்ஷவில்லை. எப்படி யெனின் ஜாக்கிரத்தில் காணப்பட்டபதார்த்தங்களே ஸ்வப்நத்தில் காணப்படவில்லை. பின்னையோவெனின் ஸ்வப்நத்தில் ஒருவன் 8 கைகளுடன் கூடினவனாயும் 4 தந்தங்களுள்ள யானையின்பேரில் ஏறிக்கொண்டவனாக

யும் நினைக்கிறான். இப்படியே வேறு அபூர்வமான ஆகையையும் ஸ்வப்நத்தில் பார்க்கிறான். ஆகையால் ஸ்வப்ந பதார்த்தங்கள் பொய் போலிராமல் சத்தியமாகவேயிருக்கின்றன. ஆகையால் ஜாக்கிறத் பதார்த்தங்கள்மித்தை யென்று நினைக்க ஸ்வப்நதிருஷ்டாந்தம் சித்திக்கவில்லை. ஆகையால் ஸ்வப்நமேபோல் ஜாக்கிறத்தும் அசத்து என்று சொன்னது அபுத்தம்.

இப்படி பூர்வபகூழி சொல்லுவது அபுத்தமன்று. எப்படியெனின் ஸ்வப்நத்தில் பார்க்கப்படும் அபூர்வபதார்த்தம் ஸ்வாத : சித்தமாய் சத்தியமாயிருக்கவில்லை. ஸ்வர்க்கத்தில் வரிக்ஞம் இந்திராகுருடைய சஹஸ்ராக்ஷம் (1000 கண்கள்) முதலியவை அவர்களின் ஸ்வர்க்க வாசத்தால் ஏற்படுவதுபோல் ஸ்வப்நத்திலும்பார்க்கப்பட்டதாக நினைக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களும் ஸ்வப்நதிருஷ்டாவின் அபூர்வதர்மமே. திருஷ்டாவின் ஸ்வரூபம்போல் ஸ்வாத : சித்தமன்று.

எப்படி ஒரு ஊனாவீட்டு மற்றொரு ஊனுக்குப்போகிறதற்காக மார்க்கத்தைச் செவ்வையாய்த் தெரிந்துகொண்டவன் அந்தமார்க்கத்தின் வழியாய்ச்சென்று அவ்ஹரை அடைந்து அங்குள்ள அபூர்வபதார்த்தங்களை பார்க்கிறானே அப்படி இதை ஸ்வப்நதிருஷ்டாவும் ஸ்வப்நத்தை அடைந்து அந்த அவஸ்தையில் தன் மனதால் கற்பிக்கப்பட்ட அபூர்வபதார்த்தங்களைபார்க்கிறான் இரக்கில் சர்ப்பம் கானல் ஜலம் முதலியவை எப்படி வாஸ்தவத்தில் இராமல் திருஷ்டாவின் தர்மமாயிருக்கின்றனவோ ஆகையால் பொய்யோ? அப்படி ஸ்வப்நத்தால் பார்க்கப்படும் அபூர்வபதார்த்தங்களும் ஸ்வப்நதிருஷ்டாவின் தர்மமாயிருக்கின்றன. ஆகையால் அவைகள் பொய், ஆகையால் ஜாக்கிறத்பதார்த்தம் பொய் என்பதற்கு ஸ்வப்நதிருஷ்டாந்தம் சித்திக்காமலில்லை. || 49 ||

स्वप्नवृत्तावापि त्वन्तश्चेतसा कल्पितन्त्वसत् ।

बहिर्ष्वेतोगृहीतं सदृष्टं वैतथ्यमेतयोः ॥ 50 ॥

ஸுஷுப்தாவபி க்வன்தஸ்சேதஸா கல்பிதத்வஸத் ।

வஹிஸ்தொதொஹீதம் சத்யம் வைத்யம் ॥ 50 ॥

स्वप्नवृत्तावापितु स्फुटवृत्तावापि तु=स्வப்நவிர்த்தியாகிதஸ்வப்ந

நஸ்தானத்திலும்

अन्तश्चेतसा क्वन्तस्तेष्वपि=உள்ளிருக்கும் மனதிலுள்

कल्पितन्तु कल्पितम्=கற்பிக்கப்பட்டது

असत् कल्पितम्=பொய்

बहिर्ष्वेतोगृहीतं वृत्तिवृत्तावापि=சகலாராதி இந்திரி

யங்கள் மூலமாக (பாஹியமனதால்) கிரகிக்கப்பட்டது, அழியப்பட்டது.

सत् सः = சத்தியம்

एतयोः वनतयोः = இவ்விரண்டின்

वैतथ्यं वेतथ्यो = மித்தியாபாவம்

इष्टं ईष्टं = பார்க்கப்படுகிறது.

ச-பா:— ஜாக்கிரத்தில் பார்க்கப்படும் பதார்த்தங்கள் சிலது சத்ருபமாயும் சிலது அசத்ருபமாயுமிருப்பதால் எல்லாம் மித்தை யென்று சொல்லுவது சரியன்று. இப்படி ஆக்ஷேபிப்பது அயுக் தம். ஸ்வப்நாவஸ்தையிலுங்கூட மனதின் கற்பனைகள் அசத்தா யிருக்கின்றன. ஏனெனின் மனோகற்பனை கற்பனைக்கு அடுத்தகூ ணத்தில் காணப்படுகின்றதில்லை. அதேஸ்வப்நத்தில் சக்ஷாராதி பாஹிய இந்திரியங்களால் அறியப்படும் கடாதிகள் சத்தியமாபி ருக்கின்றன. ஸ்வப்ந பதார்த்தம் சர்வதாபொய் என்கிற நிச்சய மிருந்தாலும் அப்பதார்த்தங்களுக்குள்ளேயே சிலது சத்தியம்போ லும் சிலது பொய்போலும் காணப்படுகின்றன. இப்படி ஸ்வப் நத்தில் இருவித கற்பனைகளும் பார்க்கப்படுகின்றன. உள்ளே கற்பிக்கப்பட்டதும் வெளியே கற்பிக்கப்பட்டதும் பொய் என்பது காணப்படுகின்றது || 50 ||

जामदृत्तावपि त्वन्तश्चेतसा कल्पितन्त्वसत् ।

बहिर्धेतोगृहीतं सद्युक्तं वैतथ्यमेतयोः ॥ 51 ॥

ஜாமதூதாவபி த்வன்ஸெதஸா கல்பிதந்வஸத் ।

பஹிஸ்தொதோமுஹீதம்சத்யுக்தம்வெதத்யோஃ || 51 ||

जामदृत्तावपि त्वन्तश्चेतसा कल्पितन्त्वसत् = ஜாக்கிரதத் விருத்தியாகிற

ஜாக்கிராவஸ்தையிலும்

अन्तश्चेतसा कल्पितन्त्वसत् = உள்ளேயிருக்கும் மனதினால்

कल्पितन्त्वसत् = கற்பிக்கப்பட்ட வஸ்து

असत् = அசத்

बहिर्धेतोगृहीतं = பாஹிய இந்திரியங்

களால் அறியப்பட்டது

सत् सः = சத்தாக இருக்கிறது

एतयोः वनतयोः = இவ்விரண்டின்

वैतथ्यं वेतथ्यो = மித்தியாபாவம்

युक्तं युक्तं = யுத்தமே.

ச-பா:—ஜாக்கிரத்காலத்திலும் உள்ளே மனோ கற்பிதங்கள் அசத் தாயும் சக்ஷாராதி இந்திரியங்களால் வெளியில் அறியப்பட்டவை சத்தியமாயும் காணப்படுகின்றன. அசத்தியம் நிச்சயமாயினும்

சதசத் விபாகம் காணப்படுகிறது. இவைகள் மித்தை என்பது யுக்தம் ஸ்வப்நம் போலவே ஜாக்கிரத்திலும் சதசத்துக்கள்பொய், ஏனெனின் உள் வெளிகற்பனை இரண்டுக்கும் சமம் || 51 ||

उभयोरपि वैतथ्यं भेदानां स्थानयोर्द्यदि ।

क एतान्बुध्यते भेदान्को वै तेषां विकल्पकः ॥ 52 ॥

உஹயொரபி வெதத்யம் ஹைநாநாம் ஸ்வாநயொரபி-யதி । க
வனதாநவபயுதெ ஹைநாநுகொ வெததஷாநம் விகல்பகஃ || 52 ||

स्थानयोः स्वाநयொஃ = ஜாக்கிர ஸ்வப்நங்களாகிற

उभयोः உஹயொஃ = இரண்டின்

भेदानां ஹைநாநாம் = பதார்த்தங்களின்

वैतथ्यं வெதத்யம் = மித்தியாபாவம்

यदि (स्यात्) யதி (ஸ்யாக்) இருந்தால்

कः கஃ = எவன்

एतान् வனதாந = இந்த

भेदान् ஹைநாந = பதார்த்தங்களை

बुध्यते பயுதெ = அறிவான்

एतेषां வனதஷாநம் = இவைகளை

वि कल्प कः விகல்பகஃ = சிருஷ்டிக்கிறவன்

कः वा कः वा = எவன்

ச-பா:—தா-ம்:—எல்லாம் மித்தையாய்விட்டால் பிரமாதா பிரமா
ணம் முதலிய வியவஹாரங்களுக்கு இடமில்லை. ஆகையால்
பூர்வபக்ஷி அடியில் வருமாறுசங்கிக்கிறான். ஜாக்கிர ஸ்வப்நாவஸ்
தைகளில் காணப்படும் பதார்த்தங்கள் எல்லாம் மித்தையானால்,
மனதினாலும் பாஹிய இந்திரியங்களாலும் கற்பிக்கப்படும் பதார்த
தங்களை அறிகிறவன் யார்? சிருஷ்டிக்கிறவன் யார்? கர்த்தாவான
வன் முன் அனுபவிக்கப்பட்டதை ஸ்மரித்து, அதை அனுசரித்து
மறுபடியும் சிருஷ்டி செய்கிறான். ஸ்மிருதி அனுபவங்களை
உத்தேசித்து கர்த்தாவும் ஹேண்டியதாக இருக்கிறது. கர்த்தா
இல்லாவிட்டால் சூன்னியவாதம்சம்பவிக்கும் ஆனால் இது சம்மத
மன்று ஏனெனின் இப்படி இல்லை என்று சொல்லுகிறவனே
ஆத்மாவாகையால் ஆத்மநிராகாணம் செய்யமுடியாது. || 52 ||

कल्पयत्यात्मनाऽऽत्मानमात्मादेवः स्वमायया ।

सएव बुध्यते भेदानीति वेदान्तनिश्चयः ॥ 53 ॥

கலபத்யாத்நாஃஃதாநோதாநேவஃ ஸ்வோயயா ।

ஸ வனவ பயுதெ ஹைநாநிதி வெநாநாகிபூயஃ || 53 ||

देवः देवः = தேஜோரூபமான

आत्मा आत्मा = ஆத்மா

स्वमायया स्वमायया = தன்னுடைய மாயா சக்தியால்

आत्मना आत्मना = தன்னாலே

आत्मानं आत्मानं = தன்னை

कल्पयति कल्पयति = கற்பிக்கிறது

सएव सएव = அந்த ஆத்மாவே

भेदान् भेदान् = சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பேதஜாதங்களை

ब्रूयते ब्रूयते = அறிகிறது

इति इति = என்பதாய்

वेदान्तनिश्चयः वेदान्तनिश्चयः = வேதாந்த நிச்சயம்

ச-பா:-கல்ப...மாயயா கல்ப...மாயயா :-ஸ்வபிரகாசஞான ஆத்மா தன்னுடைய மாயையால் தன்னிடத்திலேயே இரச்சவினிடத்தில் சர்ப்பாடிகளைப்போல தன்னை தானே இனிசொல்லப் போகிறபடி கற்பிக்கிறான்.

ச...நிश्चयः स्व...निश्चयः = அப்படியே தானே அந்த பேதங் களை அறிகிறான். இதுவே வேதாந்த நிச்சயம். ஞானம் ஸ்மிருதி இவைகளுக்கு இவனைத்தவிர வேறு ஆசிரயமில்லை, (ஞானத்துக்கும் ஸ்மிருதிக்கும் ஆசிரயம், எவன் ஜகத்சிர்ஷ்டாவோ எவன் பிரமாதாவோ, இவர்களைத்தவிரவேறில்லை. சேதனம் வெவ்வேறு என்பதற்குப் பிரமாணமில்லாத படியாலும் அனுபவம் ஸ்மிருதி இவைகள் ஒன்றையே ஆசிரயிக்கிற தென்பது பிரசித்தமானதாலும் இவனை ஆசிரயம். இவனைத் தவிரவேறு ஆசிரயமில்லை. க்ஷணிகவிஞ்ஞான வாதுகள் சொல்லுவதுபோல் அனுபவஞானமும் ஸ்மிருதி ஞானமும் ஆசிரயமன்றியில் இருக்கமாட்டாது. || 53 ||

विकरोत्यपरान्भावा नन्तश्चित्ते व्यवस्थितान् ।

नियतांश्च बहिश्चित्त एवं कल्पयते प्रभुः ॥ 54 ॥

விகரொத்யபரான்வாவா நன்துச்சித்த வ்யவஸ்திதானா ।

நியதாங்க்ஷபிஹிச்சித்த வனவம் கல்பயதெப்ரஹ் || 54 ||

प्रभुः प्रभुः = நசுவான், ஆத்மா

अन्तश्चित्ते अन्तश्चित्ते = உள்ளே சித்தத்தில்

व्यवस्थितान् व्यवस्थितान् = வசனரூபமாயிருக்கிற

अपरान् अपरान् = ஸோக பிரசித்தமான

भावान् भावान् = சப்தாதி பதார்த்தங்களையும்

नियतांश्च त्रिय-तांस्तु=ஸ்திரமான பிருதிவியாதிகளையும் அன்
திரங்களான மின்னல் முதலியவைகளையும்

विकरोति विकरो-ति=ஆநேக விதமாகச் செய்து

बहिश्चि-वे-வஹிஷி-தெ=பாஹிய சித்தஞாரிஞந்து கொண்டு

एवं वन-व-இந்தப் பிரகாரம்

कल्पयते क-ल-य-ते=கற்பிக்கிறார்.

ச-பா:—ஆத்மா எவ்விதமாக அனுபவங்களை கற்பிக்கிறான் என்பது இப்போது கூறப்படுகிறது. ஆத்மா பாஹிய சித்தஞாரிஞந்துகொண்டு லோகப்பிரசித்தமான சப்தாதி பதார்த்தங்களை யும் ஸாஸ்திரப் பிரசித்தமான வாசனா ரூபமாக மனதில் குள்ளடக்கிய ஸ்திரமான பிருதிவியாதிகள், அஸ்திரமான மின்னல் முதலியவைகள் இவைகளையும் கற்பிக்கிறான். அப்படியே அந்த: சித்தஞாரிஞந்துகொண்டு இனி வியவஹாரத்துக்கு யோக்கியமாகும் பொருட்டு தன்னிடத்தில் மானசிக இரதாதிகளை கற்பிக்கிறான். பாஹிய சித்தமுள்ளவனாய் பாஹிய பதார்த்தத்தையும் அந்த: சித்த முள்ளவனாய் வாசனாரூப பதார்த்தங்களையும் கற்பிக்கிறான் என்பது கருத்து.

ஒரு குயவன் முதலில் வியவஹாரத்துக்கு யோக்கியமாகாத கட பாவனையை மனதில் சங்கற்பித்துக்கொண்டு, பிறகு அந்த பாவனையை நாமரூபங்களால் களிமண்ணில் வியக்தமாக்வி வியவஹாரத்துக்கு யோக்கிய மாகும்படி செய்கிறான். இதுபோல் ஆதி கர்தாவான ஈசுவரனும் மாயாரூபமான தன்னுடைய சித்தத்தில் சிருஷ்டிக்கும் இச்சையால், நாமரூபங்களன்றியிலும் இனி சிருஷ்டிக்கப்படப்போகிற பதார்த்தங்களை அவைகளின் ஆகாரத்துடன் மனதில் தரித்து, பிறகு எல்லாருக்கும் தெரியும்படி அவைகளுக்கு ஆகாரங்கள் கொடுத்துவிடுகிறார். இதுவே கற்பனையின் பிரகாரம்.

चित्तकाला हि येऽन्तस्तु द्वयकालाश्च ये बहिः ।

कल्पिता एव ते सर्वे विशेषो नान्यहेतुकः ॥ 55 ॥

வி-தகாலா ஹி யெ-அ-ந-ஸ்து-ஹி-த-வ-காலா-ஸ்து-யெ-வ-ஹி-ஃ ।

கலி-தாவனவதெஸுவெ-ஹி-ஸெ-ஹி-நா-ந-ஹி-தெ-ஹி-ஃ ॥ 55 ॥

ये ये = எந்த பாவங்கள்.

अन्तस्तु अ-न्-त-स्-त- = உள்ளே, அநாவது ஸ்வப்னத்தில்

चित्तकाला: வி-தகாலா-ஃ = மனதினால் கற்பிக்கப்படும் காலத்
தில் மட்டும் இருக்கின்றனவோ

ये ये = வைகள்

बहिः बह्विः=வெளியே அதாவது ஜாக்கிரத்காலத்தில்

द्वयकालाश्च द्वयकालाः=மனதால் கற்பிக்கப்படும் காலத்திலும், இதரகாலத்திலும் இருக்கின்றனவோ

ते सर्वे ते सवे=அவைகள் எல்லாம்

कल्पिताः एव कल्पिताः=கற்பிக்கப்பட்டவைகளே

विशेषः विशेषः=இரண்டுகாலம் பந்தம் என்கிற விசேஷம்

अन्यहेतुकः न अन्यहेतुकः=கற்பனையைத் தவிர வேறு ஹேதுவைபுடையதா யில்லை.

ச-பா:—ஸ்வப்நம் போல் சகலமும் கற்பிக்கப்பட்ட தென்று சொல்லக்கூடாது. ஏனெனின் பரஸ்பரம் அறியும் பாஹிய பதார்த்தங்கள் மானசிக கற்பனைகள் என்று சொல்லக்கூடாது. அவைகள் மனதினால் கிரகிக்கப்படுகின்றன.

இது யுக்தமன்று ஏனெனின்

चित्तकाः चित्तकाः=மனதினால் கற்பிக்கப்படும். காலத்தில் தவிர இதரகாலத்தில் இராத மனோரத ரூபபாவங்கள் சித்த காலங்கள் எனப்படும். (அவைகள் அறியப்படுவதினால் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகின்றன.)

द्वयकालाः ... द्वयकालाः...=ஜாக்கிரத காலத்தில் மனதினால் வெளியே பார்க்கப்படும் பதார்த்தங்கள் அப்படி கற்பிக்கப்படும் காலத்திலிருக்கிறது மன்றி பிரத்தியபிஞ்ஞாரூபமாய் அதாவது “முன்பார்த்ததே இது” என்கிற ஞானரூபமாய் காலாந்திரத்திலுமிருந்து வியவஹாரத்துக்கு யோக்கியமாயிருக்கின்றன. ஜாக்கிரத்பதார்த்தங்கள் அன்னியோன்னிய பரிச்சேதங்கள். “பால் கறக்கிறவரையில் அவள் இருந்தாள்” என்று சொன்னால் அவளிருக்கும்போது பால் கறக்கப்பட்டதென்றும் பால் கறக்கும்வரையில் அவளிருந்தாள் என்று அர்த்தம் விளங்குகிறது. “இது” இவ்வளவு “அவன் அப்படிப்பட்டவன்” இப்படி பாஹியபதார்த்தங்களுக்குள் ஒன்றை அபேக்ஷித்து ஒன்று கூறப்படுகிறது. இதுவே அன்னியோன்னிய பரிச்சேதம் எனப்படும்.

कल्पिताः कल्पिताः=மனோகற்பிதகாலத்திலிருக்கப்பட்டவைகளும் இரண்டுகாலங்களிலுமிருக்கும் பாஹியபதார்த்தங்களும் எல்லாம் கற்பிதங்களே. ஜாக்கிரத்பதார்த்தங்களில் பிரத்யபிஞ்ஞாரூபவிசேஷமிருப்பதால் கற்பனை இல்லை என்று சொல்ல இடமில்லை. ஏனெனின் ஸ்வப்நத்தில் கற்பிக்கப்படும் பதார்த்தங்களிலும் இந்த விசேஷம் காணப்படுகின்றது. ஆகையால் ஸ்வப்நம்போல் ஜாக்கிரதத்தும் மிததை என்று சொன்னது சரியே. || 55 ||

नियतांश्च नृपि तांस्तु=ஸ்திரமான பிருதிவியாதிகளையும் அஸ்திரங்களான மின்னல் முதலியவைகளையும்

विकरोति विकरोति=அநேக விதமாகச் செய்து

बहिश्चिन्ते बहिश्चिन्ते=பாஹிய சித்தஞாயிருந்து கொண்டு

एवं वनवन्=இந்தப் பிரகாரம்

कल्पयते कल्पयते=கற்பிக்கிறார்.

ச-பா:—ஆத்மா எவ்விதமாக அனுபவங்களை கற்பிக்கிறான் என்பது இப்போது கூறப்படுகிறது. ஆத்மா பாஹிய சித்தஞாயிருந்துகொண்டு லோகப்பிரசித்தமான சப்தாதி பதார்த்தங்களுக்கும் ஈஸ்திரப் பிரசித்தமான வாசனா ரூபமாக மனதில் குள்ளடங்கிய ஸ்திரமான பிருதிவியாதிகள், அஸ்திரமான மின்னல் முதலியவைகள் இவைகளையும் கற்பிக்கிறான். அப்படியே அந்த: சித்தஞாயிருந்துகொண்டு இனி வியவஹாரத்துக்கு யோக்கியமாகாகும் பொருட்டு தன்னிடத்தில் மானசிக இரதாதிகளை கற்பிக்கிறான். பாஹிய சித்தமுள்ளவனாய் பாஹிய பதார்த்தத்தையும் அந்த: சித்த முள்ளவனாய் வாசனாரூப பதார்த்தங்களையும் கற்பிக்கிறான் என்பது கருத்து.

ஒரு குயவன் முதலில் வியவஹாரத்துக்கு யோக்கியமாகாத கட பாவனையை மனதில் சங்கற்பித்துக்கொண்டு, பிறகு அந்த பாவனையை நாமரூபங்களால் களிமண்ணில் வியக்தமாகி வியவஹாரத்துக்கு யோக்கிய மாறும்படி செய்கிறான். இதுபோல் ஆதி கர்தாவான ஈசுவரனும் மாயாரூபமான தன்னுடைய சித்தத்தில் சிருஷ்டிக்கும் இச்சையால், நாமரூபங்களன்றியிலும் இனி சிருஷ்டிக்கப்படப்போகிற பதார்த்தங்களை அவைகளின் ஆகாரத்துடன் மனதில் தரித்து, பிறகு எல்லாருக்கும் தெரியும்படி அவைகளுக்கு ஆகாரங்கள் கொடுத்துவிடுகிறார். இதுவே கற்பனைப்பின் பிரகாரம்.

चित्तकाला हि येऽन्तस्तु द्वयकालाश्च ये बहिः ।

कल्पिता एव ते सर्वे विशेषो नान्यहेतुकः ॥ 55 ॥

விதகாலா ஹி யெ஽ந்தஸ்து=அபகாலாஸு யெ மஹிஸு ।

கல்பிதாவனவதெஸவெபு விஸெஷெநா நான்யஹேதுக: ||55||

ये ये=எந்த பாவங்கள்.

अन्तस्तु अन्तस्तु=உள்ளே, அதாவது ஸ்வப்னத்தில்

चित्तकाला: विदकाला: = மனதினால் கற்பிக்கப்படும் காலத்தில் மட்டும் இருக்கின்றனவோ

ये ये = எவைகள்

बहिः बह्विः=வெளியே அதாவது ஜாக்கிரத்காலத்தில்

द्वयकालाश्च आभ्यासात्=மனதால் கற்பிக்கப்படும் காலத்திலும், இதரகாலத்திலும் இருக்கின்றனவோ

ते सर्वे ते सव्ये=அவைகள் எல்லாம்

कल्पिताः एव कल्पिताः=கற்பிக்கப்பட்டவைகளே

विशेषः विशेषः=இரண்டுகாலம் பந்தம் என்கிற விசேஷம்

अन्यहेतुकः न=கற்பணையைத் தவிர வேறு வேறுவைபாட்டையதா யில்லை.

ச-பா:—ஸ்வப்நம் போல் சகலமும் கற்பிக்கப்பட்ட தென்று சொல்லக்கூடாது. ஏனெனின் பாஸ்பரம் அறியும் பாஹிய பதார்த்தங்கள் மானகிக கற்பனைகள் என்று சொல்லக்கூடாது. அவைகள் மனதினால் கிரகிக்கப்படுகின்றன.

இது யுக்தமன்று ஏனெனின்

चित्तकाकाः चित्तकाकाः=மனதினால் கற்பிக்கப்படும். காலத்தில் தவிர இதரகாலத்தில் இராத மனோராத ரூபபாவங்கள் சித்தகாலங்கள் எனப்படும். (அவைகள் அறியப்படுவதினால் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகின்றன.)

द्वयकालाः ... आभ्यासात्...=ஜாக்கிரத காலத்தில் மனதினால் வெளியே பார்த்தப்படும் பதார்த்தங்கள் அப்படி கற்பிக்கப்படும் காலத்திலிருக்கிறது மனதி பிரத்யபிஞ்ஞாரூபமாய் அதாவது “முன்பார்த்ததே இது” என்கிற ஞானரூபமாய் காலாந்திரத்திலுமிருந்து வியவஹாரத்துக்கு யோக்கியமாயிருக்கின்றன. ஜாக்கிரத்பதார்த்தங்கள் அன்னியோன்னிய பரிச்சேதங்கள். “பால் கறக்கிறவரையில் அவள் இருந்தாள்” என்று சொன்னால் அவளிருக்கும்போது பால் கறக்கப்பட்டதென்றும் பால் கறக்கும்வரையில் அவளிருந்தாள் என்று அர்த்தம் விளங்குகிறது. “இது” இவ்வளவு “அவன் அப்படிப்பட்டவன்” இப்படி பாஹியபதார்த்தங்களுக்குள் ஒன்றை அபேக்ஷித்து ஒன்று கூறப்படுகிறது. இதுவே அன்னியோன்னிய பரிச்சேதம் எனப்படும்.

कल्पिताः कल्पिताः=மனோகற்பிதகாலத்திலிருக்கப்பட்டவைகளாம் இரண்டுகாலங்களிலுமிருக்கும் பாஹியபதார்த்தங்களும் எல்லாம் கற்பிதங்களே. ஜாக்கிரத்பதார்த்தங்களில் பிரத்யபிஞ்ஞாரூபவிசேஷமிருப்பதால் கற்பனை இல்லை என்று சொல்ல இடமில்லை. ஏனெனின் ஸ்வப்நத்தில் கற்பிக்கப்படும் பதார்த்தங்களிலும் இந்த விசேஷம் காணப்படுகின்றது. ஆகையால் ஸ்வப்நம்போல் ஜாக்கிரதத்தும் மித்தை என்று சொன்னது சரியே. || 55 ||

अव्यक्ता एव येऽन्तस्तु स्फुटा एव च ये बहिः ।

कल्पिता एव ते सर्वे विशेषस्त्विन्द्रियान्तरे ॥ 56 ॥

சுவகூடா வளவ யெதனவஹுஹுடா வளவ யெவ்வஹிஃ ।

கலிதா வளவ தெ வஸவெபுவிஸெஷஹிஃ ஹிந்திரியான்தரெ ॥ 56॥

யேது யெத=எவைகள்

अन्तः सन्तः = உள்ளே பாவனாநுபமாயிருப்பதால்

अव्यक्ताः एव सवकूटा वलव = அஸ்பஷ்டங்களா ஹிருக்கின்றனவோ

येच येव = எவைகள்

बहिः ववहिः = மனதுக்கு வெளியே தோன்றுவதால்

स्फुटाः एव सवकूटा वलव = ஸ்பஷ்டங்களா ஹிருக்கின்றனவோ

ते सर्वे தெவஸவெபு = இவைகள் எல்லாம்

कल्पिताः एव कलिता वलव = கற்பிக்கப்பட்டவைகளே

विशेषस्तु विशेषस्तु = ஸ்பஷ்டமாயிருக்கிற விசேஷம்

इन्द्रियान्तरे इन्द्रियान्तरे = இந்திரியபேதத்தில்

भवति भवति = இருக்கிறது

ச-பா:—ஸ்வப்ந ஜாகராணம் இரண்டும் மிததையானால், ஒன்று அஸ்பஷ்டமாயும் மற்றொன்று ஸ்பஷ்டமாயுமிருக்கக் காரணமில்லையே யென்னும் ஆகேஷபத்துக்கு உத்தரம் சொல்லுகிறார். வாசனா மாத்திரா நுபமாயிருக்கிற பதார்த்தங்கள் மனதுக்குள் பாவனா நுபமாய் மட்டுமிருந்து அஸ்பஷ்டங்களாயிருக்கின்றன. சகேஷவாதி இந்திரியங்களால் கிரிக்கக்கூடிய பதார்த்தங்கள் மனதுக்கு வெளியேயிருந்துகொண்டு ஸ்பஷ்டங்களாயுமிருக்கின்றன. இவ்விரண்டுவித பதார்த்தங்களும் மனதுனால் தான் ஸ்புரிக்கும்படியாயிருப்பதால் கற்பனைகளே. அந்தரிந்திரியம் பஹிரிந்திரியங்கள் இவைகளால் உண்டாகும் அஸ்பஷ்டத்வஸ்பஷ்டத்வ விசேஷங்கள் மிததையே. ஸ்வப்நத்திலும் ஸ்பஷ்ட அஸ்பஷ்ட விசேஷங்கள் காணப்படுவதால், இந்தவிசேஷங்கள் பதார்த்தத்தின் சத்தியத்தை யைச் சொல்லவில்லை, ஆனால் இந்திரியபேதத்தால் இதை விசேஷணபேதங்கள் உண்டாவதாக ஏற்படுகிறது. ஆகையால் ஸ்வப்ந பாவங்கள் போல் ஜாக்கிறத்பாவங்களும் கற்பிதங்களே. ॥ 56 ॥

जीविकल्पयते पूर्वं ततो भावान्पृथग्विधान् ।

बाह्यानाध्यात्मिकांश्चैव यथाविद्यस्तथास्मातिः ॥ 57 ॥

ஜீவம் கலுயதெ வஹுஹுடா ததொ ஹாவாநுபுயபுரியாநு ।

வாஹிஃ நாயுதிகாஹெவ யபாவிஷுஸயாஸுதிஃ ॥ 57॥

ஆமா குதா = ஆத்மா)

पूर्वं बभूवुः = முதலில்

जीवं जीवन् = ஜீவனை

कल्पयते कल्पयते = கற்பிக்கிறது

ततः ततः = பிறகு

यथाविद्यः तथास्मृतिः यथाविद्योः-तथास्मृतिः = ஞான ஸ்மரணங்
களை அனுசரித்து

बाह्यान् बाह्यान् = வெளியி விருக்கிறவையாயும்

आध्यात्मिकान् च आध्यात्मिकान् = உள்ளே யிருக்கிறவையாயும்
யிருக்கிற

पृथग्विधान् पृथग्विधान् = அநேக விதங்களான

भावान् भावान् = பாவங்களை பதார்த்தங்களை

कल्पयते कल्पयते = கற்பிக்கிறது

சபா:- எல்லாம் கற்பனை என்று முன்கூறப்பட்டது. எந்தக்
கிரமமாக கற்பனைகள் ஏற்படுகின்றன என்பது இப்போது கூறப்ப
கின்றது. வெளியிலும் உள்ளேயுமிருக்கிற பதார்த்தங்கள் பாஸ்
பரம் காரியகாரணங்களாக சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன என்று கற்
பிப்பதில் என்ன காரணமிருக்கிறது. இதுவிவரிக்கப்படுகிறது, தன்
மாயாசக்தியால் சர்வத்தையும் கற்பிக்கும் ஆத்மா, நான் கர்த்தா,
நான் சுரீ, நான் துக்கீ, முதலிய லக்ஷணங்களுடைய ஜீவனை எப்படி
ரச்சிவினிடத்தில் சர்ப்பம் கற்பிக்கப்படுகிறதோ, அப்படி சுத்தமான
தன்னிடத்தில் முதலில் கற்பிக்கிறான், பிறகு இந்த ஜீவனுக்காக கிரி
யாகாரகபல பேதங்களுடன் கூடிய பிராணுதி நானாவிதமான
பாஹிய ஆந்தர பதார்த்தங்களை ஆத்மா கற்பிக்கிறான். இந்த கற்
பனைக்கும்காரணமேது. கற்பிக்கப்பட்ட ஜீவன் சகலகற்பனைக்
கும் ஆதிகாரியாயிருக்கிறான். (தன்னுடையகற்பனைக்கு தான் உறு
வைக்கொடுக்கிறான், இவனுடைய ஞானத்துக்குத்தக்கபடி ஸ்ம
ரணை உண்டாகிறது. அநாவது காரணத்தின் ஞானத்தால் காரி
ய (பலத்தின் ஞானமுண்டாகிறது. பிறகு இவ்விரண்டின் ஸ்ம
ரணை உண்டாகிறது. பிறகு ஞானமும் கிரியாகாரக பல பேதங்
களின் ஞானமும் உண்டாகிறது. ஞானத்தினின்றும் ஸ்மரணை,
ஸ்மரணையினின்றும் ஞானம் உண்டாகிறது. இப்படி பாஹிய ஆந்
தர பதார்த்தங்களை பாஸ்பரம் நிமித்தமாக அநேகவிதமாய் ஜீவன்
கற்பிக்கிறான். திருஷ்டாந்தம்:- அன்னபாணிகளிருந்தால் திரு
ப்தி உண்டாகிறது. இவைகளில்லாவிட்டால் திருப்தி உண்டாகி
றதில்லை. இந்த அன்வயவியதிரேகத்தால் போஜனம், வேறு
என்றும் திருப்திபலன்வேறு என்றும் கற்பனா ஞானமுண்டாகிறது
பிறகு மறுநாள் இந்த ஹேது பலன்களின் ஸ்மரணை உண்டாகி

றது. பிறகு சாதனங்களைத்தேடவேண்டும் என்கிற ஞானம் உண்டாகிறது பிறகு திருப்திமுதலிய பலனை அடையும்பொழுட்டு சமயலாகிற கிரியை, அதற்கு காரகமான அரிசிமுதலியவை, அதின் பலனாகிற அன்னம் இவைகளின் ஞானம் உண்டாகிறது, பிறகு ஹேதுவானபோஜனத்தில் ஸ்மரணை உண்டாகிறது. பிறகு அதின் அநுஷ்டானம் பிறகு அதின் பலன். இவ்விதமாக ஞானத்தில் நின்றும் ஸ்மரணை, ஸ்மரணையினின்றும் ஞானம், மறுபடியும் ஸ்மரணை மருபடியும் ஞானம் இப்படி பாஸ்பரம் நிமித்தகநிபித்திகங்களாக அநேகவிதமாய் பதார்த்தங்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. **तत्सृष्टातदेवानुप्राविशत्** தக்ஷுஷ்டா ததெஷ்வாநஹுபுராவிஸஸ்பாஸ் நிறகருதிபடி ஆத்மாவே மாயாசக்தியில் ஜீவனாகி நானாவித பாவங்களை கற்பிக்கிறது. ஞானஸ்மிருதிகளின் அநேகத்தால் கற்பிக்கப்படும் பாவங்களிலும் அநேகத்வம் ஏற்படுகிறது. || 57 ||

अनिश्चिता यथा रज्जरन्धकारे विकल्पिता ।

सर्पधारादिभिर्भावैस्तद्वदात्मा विकल्पितः ॥ 58 ॥

சுநிஸ்திதா யயா ரஜ்ஜாநகாரெ விகல்பிதா ।

ஸவ்யுபாராஜிவிஹுரெவெ ஸுஷுஷுதா விகல்பிதா ॥ 58 ॥

यथा ययौ = எப்படி

अनिश्चिता சுநிஸ்திதா = இன்ன வஸ்து வென்று நிச்சயிக்கப்படாத

रज्जुः रज्जु-रं = இரஜ்ஜுவானது, பழுதையானது

अन्धकारे சுஹகாரெ = மந்தாந்த காரத்தில்

सर्पधारादिभिः भावैः विकल्पिता ஸவ்யுபாராஜிவிஹுரெவெ விகல்பிதா = ஸர்பமோ, ஜலதாரையோ, தண்டமோ இவ்விதமான அநேக விதங்களாய் பாவிக்கப்படுகிறதோ

तद्वत् ததக்ஷ = அப்படியே

आत्मा சுத்மா = ஆத்மா

विकल्पितः விகல்பிதஃ = கற்பிக்கப்படுகிறது.

ச-பா :—முந்தின மந்திரத்தில் ஜீவகற்பனை சகல கற்பனைகளுக்கு மூலகாரணம் என்று சொல்லப்பட்டது. இதை இப்போது திருஷ்டாந்தத்தால் ஸ்திரப்படுத்துகிறார். லோகத்தில் இன்ன வஸ்துவென்று தெரியாமலிருக்கும் ஒரு இரக்க மந்தாந்த காரத்தில் சர்ப்பமாய் அல்லது ஜலதாரையாய் அல்லது தடிக்கம் பாய் இப்படி பலவிதமாய் கற்பிக்கப்பட்டு காணப்படுகிறது.

நம்முடைய கைவிரலைப்பார்த்து இது சர்ப்பம் என்று ஒரு நாளும் பிராந்திஞானம் உண்டாகிறதில்லை. அது போல் இரக்

சுவை எதிரில் பார்த்து இரச்சுதான் என்று நிச்சயமாக தெரிந்து
கொண்ட விடத்தில் அதில் கர்ப்பப்பிராந்தி ஒருக்காலத்திலும்
உண்டாகிறதில்லை. இந்த பிராந்தி உண்டாகிறபடியால் எதிரிலி
ருப்பது இரச்சுதான் என்கிற நிச்சயஞானமில்லை. இந்த அநிச்சிய
மே சர்ப பிராந்திக்குக்காரணமாயிருக்கிறது. இதுபோல் ஹேது
பலம்முதலியசம்சார தர்மங்களாகிற அநர்த்தங்களுக்கு விலக்ஷ
ணமாயிருக்கிற ஆத்மாவின் சுத்தம், ஞான ஸ்வரூபம், சத்ரூபம்
அத்வைத ரூபம் முதலியவைகள் தெரியாததினால், ஆத்மா ஜீவன்
பிராணன் முதலிய பாவங்களாக காணப்படுகிறது. இதுவே சர்வ
உபநிஷத்துக்களின் சித்தாந்தம். || 58 ||

निश्चितायां यथा रज्ज्वां विकल्पो विनिवर्तते ।

रज्ज्वेतिचा द्वैतं तद्वदாत्मविनिश्चयः ॥ 59 ॥

நிபுரிதாயாஃ யதா ரஜ்ஜாஃ விகல்போ விநிவதபுதெ ।

ரஜ்ஜுவெதி ட்வைதம் தத்வதாஃ தவிநிஸ்யஃ || 59 ||

यथा यथा = எப்படி.

रज्जुः एव इति रज्ज्वेति = இது ரஜ்ஜுதான் என்று

रज्ज्वां रज्ज्वा = இரஜ்ஜுவிடத்தில்

निश्चितायां निपुரிताया = நிச்சயம் வந்தபோது

विकल्पः विकल्प = சர்ப்பாதி விகல்பஞானம்

विनिवर्तते विनिवतपुत = நிவர்த்தியாய் விடுகிறதோ

तद्वत् तद्वत् = அதுபோல்

आत्मविनिश्चयः आत्मविनिश्चय = ஆத்மா நிச்சயமாய் அறியப்
பட்ட விடத்திலை

द्वैतं द्वैत = அத்வைதம் (சித்திக்கிறது.)

சுபா :—அவித்தையால் ஜீவன் கற்பிக்கப் பட்டான் என்று
அன்வய ரூபமாய் காண்பித்ததுபோல் வியதிரோக ரூப
மாய் காட்டுகிறது. இது இரச்சுதான் என்று நிச்சயமாய்த்
தெரிந்த பிறகு அஞ்ஞானம் நிவர்த்தியாகி அந்த அஞ்ஞானத்தா
லுண்டான சர்ப்பாதி பிராந்தி நிவர்த்தியாய் விடுகிறது. இர
ச்சு மட்டும் மிச்சப்படுகிறது. இது போல் சுருதியிற் சொல்லிய
படி. ஆத்மஸ்வ ரூபம் அறியப்பட்ட மாத்திரத்தில் ஆத்மாவின்
அஞ்ஞானத்தால் கற்பிக்கப்பட்ட இரஜ்வாதிபாவங்கள் நிவர்த்தி
யாகி ஆத்மதத்துவமாகிய அத்வைதமே மிச்சப்படுகிறது. இது
சுலோகார்த்தம். இதின் பாவார்த்த மென்னவெனின் :—இது ரச்சு
வென்று தெரிந்த மாத்திரத்தில் சகல விகற்பங்களும் நீங்கி அத்
வைத ரச்சுவே இருக்கிறதுபோல் சர்வாதர்மமற்ற வஸ்துவைப்

கெறது. இந்த மோஹ மிருக்கிறதினால் ஆத்மாவினிடத்தில் மாயை இருக்கிறதாக அறியப்படுகிறது. मम मायादुरत्या ३३ மாயாதுர்யா துயா (VII-4) என்கிறதில்தாவாக்கியத்தில் என்மாயைத் தாண்டுகிறது வருத்தம் என்றும் மோஹத்துக்குக் காரணம் மாயை என்றும் பகவான் சொல்லியிருக்கிறார். || 60 ||

प्राण इति प्राणविदो भूतानीति च तद्विदः ।

गुणा इति गुणविदस्तत्त्वानीति च तद्विदः ॥ 61 ॥

பிராண விதி பிராணவிதோ ஹதாநீதி வ தவிதிஃ

गुणविदः इति गुणविदस्तत्त्वानीति च तद्विदः ॥ 61 ॥

பிராணவித: பிராணவிதிஃ=பிராணத்தைத் தெரிந்து கொண்டவர்
கள்

प्राणः प्राणविदः=प्राणान्

(जगद्धेतुः ३३ जगद्धेतुः=जगत्कारणम्)

इति ३३ इति=என்று

(कल्पयन्ति कल्पयन्ति=கற்பிக்கிறார்கள்)

भूतानीति ३३ भूतानीति=பஞ்சபூதங்கள் என்று

तद्विदः ३३ तद्विदः=தவிதிஃ=பஞ்சபூதங்களை அறிந்தவர்களும்

गुणाः ३३ गुणाः=சுவாகுணங்கள்

इति ३३ इति=என்று

गुणविदः ३३ गुणविदः=குணங்களை அறிந்தவர்களும்

तत्त्वानीति ३३ तत्त्वानीति=தத்வங்கள் என்று

तद्विदश्च ३३ तद्विदश्च=தத்வ வித்துக்களும்

कल्पयन्ति कल्पयन्ति=ஜகத்காரணம் என்று கற்பிக்கிறார்கள்.

ச-பா:—பிராணன் முதல் (69ல்) ஸ்திதிவரையில் சொல்லப் பட்டவைகள், இரச்சுகளில் சர்ப்பாதிதிகள் போல் பிராணிகளால் கற்பிக்கப்பட்ட பீதங்கள் மாயையால் கற்பிக்கப்பட்ட பிராணாதி அறிந்த பாவங்கள் எவையெனில் சொல்லுகிறார்.

(a) ஹிரணியகர்ப உபாசகர்களும் வைசேஷிகாதிகளும் பிராணனை ஜகத்காரணம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது கற்பனையே எனெனில் ஸ்வதந்திரமான ஹிரணிய சர்ப்பன் சர்வஜகத் ஹேது வென்பதற்கு அபௌருஷேயமான வேதத்தில் பிரமாணமில்லை.

(b) லோகாயதர்கள் மிருகினி, அப், தேஜஸ், வாயு ஆகிய நான்கு பூதங்களே ஜகத்காரணங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் கற்பனையே. அக்கினியின் உஷ்ணத்வத்துக்கு அக்கினி

விஷயமாக மாட்டாதுபோல் பிருதிவியாதி பூதங்களுக்கே ஜகத் விஷயமாக மாட்டாது.

(c) சாங்கியர்கள் சத்வ ரஜஸ் தமோகுணங்களின் சாமியா வஸ்தையே ஜகத் காரணமென்று சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் கற்பனையே. இந்த சாம்மிய காரணத்தில் பிரளயம் அதாவது லயம் சம்பவிக்கிறதாகச் சொல்லப்படவில்லை.

(d) சைவர்கள், ஆத்மா, அவித்தை, ஜீவன், இம்மூன்றும் சர்வ ஜகத் காரணம் என்று சொல்லுவதும் கற்பனையே. ஆத்மாவுக்கு வேறாக ஜீவனிருந்தால், ஜீவன் கடம்போலாவான். ஆத்மாவுக்கு வேறாக இல்லாவிட்டால், மூன்றை சொல்லவேண்டியதில்லை. ||61||

पादा इति पादविदो विषया इति च तद्विदः ।

लोक इति लोकविदो देवा इति च तद्विदः ॥ 62 ॥

பாடா ஐதி பாடவிடோ விஷயாஐதி ச தவிடஃ ।

லொகா ஐதி லொகவிடோ டேவா ஐதி ச தவிடஃ ॥ 62 ॥

पादविदः पादविदो = विषयवादि पादங்களை அறிந்தவர்கள்

पादाः इति पादाः इति = पादங்கள் என்றும்

विषयाः इति विषयाः इति = विषयங்களை அறிந்தவர்களும்

तद्विदः तद्विदो = सप्तधा विषयங்கள் என்றும்

लोकविदः लोकविदो = लोक வித்துக்களும்

लोकः इति लोकाः इति = पृथिव्यादि மூன்று லோகங்கள் என்று

देवाः इति देवाः इति = தேவர்களை அறிந்தவர்களும்

तद्विदः च तद्विदो = அக்கினியாதி தேவர்கள் என்று

(कल्पयन्ति कल्पयन्ति = கற்பிக்கிறார்கள்)

ச-பா:—கற்பனை பேதங்களையே சொல்லுகிறார்

(a) சிலர் ஆத்மாவின் ஒன்றான விசுவாதி பாதங்களை சர்வ வியவஹாரங்களுக்கும் காரணம் என்று கற்பிக்கிறார்கள். பிரம்மமான ஆத்மாவுக்கு அம்சபேதம் கற்பனையே.

(b) வாட்ச்யாயனாதி காவிய கர்த்தர்கள் சப்தாதி விஷயங்கள் அடிக்கடி அநுபவிக்கப்படுவதால் அவைகளை தத்வம் என்கிறார்கள். விஷயானு சந்தானம் நிந்திக்கப்பட்டிருப்பதால் விஷயம் பாரமார்த்திக தத்வமாக மாட்டாது.

(c)பௌராணிகர்கள் பூ: புவ: ஸ்வ: என்றமூன்று லோகங்களை வாஸ்தவமாகச் சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் கற்பனையே, மூன்று ஸ்தானங்கள் வாஸ்தவமா யிருந்தால் அனேகஸ்தானங்கள் இருக்கக்கூடும்:

(d)தேவதைகளை உபாசிக்கிறவர்கள் அக்கினி இந்திரன் முதலிய தேவதைகளே பலனைக் கொடுக்கிறவர்கள் என்றும் ஈசுவரன் கொடுக்கவில்லை யென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் கற்பனையே. நம்முடைய பிரயத்தினத்துக்குத் தக்கபடி அவர்கள் தக்க பலனை கொடுக்கிறதா யிருந்தால் நமக்கும் அவர்களுக்கும் விசேஷமில்லை. அவர்களே ஸ்வயம் பலனை கொடுக்கிறதா யிருந்தால் வர்களை ஆராதிக்கவேண்டியது அவசியம். ||62||

वेदा इति च वेदविदो यज्ञा इति च तद्विदः ।

भोक्तेति च भोक्ताविदो भोज्यमिति च तद्विदः ॥ 63 ॥

வெடா ஐதி ஁ வெடிவிடொ யஜ்ஞா ஐதி ஁ தஅடிஃ ।

ஹொக்தேதி ஁ ஹொக்து ஜவிடொ ஹொஜ்யீதி஁ தஅடிஃ ॥ 63॥

वेदा: वेदाः = ரிக்வேதாதிகள்

(तत्त्वानि तद्विदः = தத்வங்கள்)

इति इति = என்று

वेदविदः वेदविदः = வேத வித்துக்களும்

यज्ञा: इति यज्ञाः = யஜ்ஞாஐதி = எஞ்ஞங்கள் என்று

तद्विदः च तद्विदः = எஞ்ஞவித்துக்களும்

भोक्तेति भोक्ता = போக்தாவென்று

भोक्ताविदः भोक्ताविदः = சாங்கியர்களும்

भोज्यमिति भोज्यमिति = புஜிக்கும்படியான வஸ்துவென்று

तद्विदः च तद्विदः = போஜ்ஜியங்களை அறிந்தவர்களும்

वदन्ति वदन्ति = சொல்லுகிறார்கள்)

ச-பா :—(1) வேதபாடம் சொல்லுகிறவர்கள் நான்கு வேதங்களே தத்வங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் கற்பனையே வேதங்களில் விளங்கும் அக்ஷரங்கள் லோகத்தில் விளங்கும் அக்ஷரங்களைவிட வேறு அன்று. அக்ஷரவார்ணங்களே வேதங்களிலும் வருகின்றன. உச்சரிக்கும் விதம் அக்ஷரங்களில் ஆரோபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஆரோபிக்கப்பட்டிருக்கிற வேதசப்தம் எப்படி பாரமார்த்திகமாகக்கூடும்.

(2) பொதாயனர் முதலிய யாஞ்ஞியர்கள் ஜ்யோதிஷ்டோமாதிரியஞ்ஞங்கள் வாஸ்தவம் என்று நினைக்கிறார்கள். இதுவும் பிராந்

தியே. யஞ்ஞம் என்பதில் திரவியம் தேவதை, தியாகம் முதலிய வைசேர்ந்திருக்கின்றன. இவைகளில் ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனியே யஞ்ஞம் என்று பெயரில்லாதபடியால், இவைகள் கூடின சமுதாயம் வாஸ்தவமானது என்று சொல்ல வேறுதவில்லை.

(c) சாங்கியர்கள் ஆத்மா போக்தாவே, கர்த்தாவன்று என்கிறார்கள். இதுவும் பிராந்தியே எப்படி. எனின். போகமிருந்தால் அதுவிகாரத்தாலுண்டாகிறதா சுவபாவத்தாலுண்டாகிறதா. முதல் பக்ஷத்தில் ஆத்மா அநித்தியமாவான் இரண்டாவது பக்ஷத்தில் போகம் எப்போதும் இருக்கவேண்டும். இரண்டும் சம்பந்தமாகாமையால் பிராந்தியே.

(d) சமயல்காரன் புஜிக்கப்பட்டது எல்லாம் வாஸ்தாவமான பதார்த்தம் என்று நினைக்கிறான். இதுவும் பொய்யே. ஷட்வித இர சங்களுடன் கூடிய பதார்த்தங்கள் எல்லாருக்கும் ஒரேவிதருளையைக் கொடுக்கிறதில்லை. ஒரேவஸ்து பலபேர்களுக்குப் பலவித ருளையைக் கொடுக்கிறது. ஆகையால் புஜிக்கப்பட்ட பதார்த்தம் பாரமார்த்திகவஸ்து வல்ல கற்பனையே.

सूक्ष्म इति सूक्ष्माविदः स्थूल इति च तद्विदः ।

मूर्त इति मूर्तविदो अमूर्त इति च तद्विदः ॥ 64 ॥

ஸுக்ஷ்ம இதி ஸுக்ஷ்மாவிதஃ ஸ்தூல இதி ச ததவிதஃ ।

மூர்த இதி மூர்தவிதஃ அமூர்த இதி ச ததவிதஃ ॥ 64 ॥

(आत्मा सूक्ष्मा=ஆத்மா)

सूक्ष्मः इति सूक्ष्मविदः इति=அணுபரிமாணம் என்று

सूक्ष्मविदः सूक्ष्मविदः=சூட்சும வித்துக்களும்

स्थूलः इति स्थूलविदः इति=ஸ்தூலம் என்று

तद्विदः च तद्विदः=ஸ்தூல வித்துக்களும்

मूर्तः इति मूर्तविदः इति=மூர்த்தி ரூபம் என்று

मूर्तविदः मूर्तविदः=மூர்த்திகளை அறிந்தவர்களும்

अमूर्त इति अमूर्तविदः इति=மூர்த்தியற்றது என்று

तद्विदः तद्विदः=மூர்த்தியை ஒப்புக்கொள்ளாதவர்களும்

(वदान्ति वदन्ति=சொல்லுகிறார்கள்)

ச-பா:— (a) சிலர் ஆத்மா பரமாணுரூபம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் பிசகு. அணுவானால் சர்வ சரீரத்திலும் (அதாவது தேகம் முழுமையும்) அறிவு இருக்கக்கூடாது. ஆனால்

அறிவு (உணர்ச்சி) எங்குமிருப்பதால் ஆத்மா அணுவாக மாட்டாது.

(b) சில சார்வாசர்கள் ஸ்தூலதேகமே நான் (அதாவது ஆத்மா) என்று சொல்லுகிறார்கள். அதுவும் கற்பனை. சரீரமே ஆத்மாவானால், இறந்தவன், தூங்குகிறவன், அவர்களுக்கு வித்தியாசமில்லாதபடியால், இறந்தவனும் ஆத்மாவாகவேண்டும். ஆனால் இறந்த சரீரத்தில் சைதன்னியம் இருப்பதாக ஒருவரும் சொல்லுகிறதில்லை. ஒவ்வொரு பூதத்திலும் சைதன்னியம் காணப்பட்டபடியால் பூதசமூகமான சரீரமும்பாரமார்த்திக வஸ்துவாக மாட்டாது.

(c). அகம சாஸ்திரங்களை அனுசரிக்கிறவர்கள் திரிசூலதாரியான நகவன் முதலிய மூர்த்தி விசேஷங்களே பாரமார்த்திகமாயிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் கற்பனை நம்முடைய சரீரம் போல் அவர்களுடைய சரீரம் பஞ்சபூதங்களால் செய்யப்பட்டிருப்பதாலும், லீலா விக்ரகம் என்று சொல்லும் பஞ்சத்தில் விக்ரகம் இல்லாமல் லீலை உண்டாகமாட்டாது, லீலையில்லாத காலத்தில் விக்ரஹமூலில்லாதபடியாலும், விக்ரஹம் பாரமார்த்திகம் என்பது கற்பனையே.

(d) சூன்னிய வாதிகள் சர்வாவார சூன்னியமான நிஸ்வபாவமே பாரமார்த்திகம் என்று சொல்லுகிறார்கள். பாரமார்த்திகமும் நிஸ்வபாவமும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமானவை. ஆகையால் சூன்னியவாதமும் கற்பனையே, ||64||

काल इति कालविदो दिश इति च तद्विदः ।

वादाइति वादविदो भुवनानीति तद्विदः ॥ 65 ॥

கால இதி காலவிடொ டிசா இதி உ ததவிடி .

வாடா இதி வாடிவிடொ ஹவநாநிதி ததவிடி || 65 ||

कालः इति कालो इति=காலம் என்று

कालविदः कालविदो=காலத்தை அறிந்த வர்களும் :

दिशः इति दिशः इति =திக்குகள் என்று

तद्विदः च तद्विदो=திக்குகளை அறிந்தவர்களும்.

वादाः इति वादो इति=வாதம் என்றும்

वादविदः वादविदो=வாதத்தில் சிறந்தவர்களும்

भुवनानि इति भुवनानि इति=14-லோகங்கள் என்று

तद्विदः तद्विदो=இவைகளை அறிந்தவர்களும்

(वदन्ति वदन्ति=சொல்லுகிறார்கள்.)

சு-பா:-ஜோதிஷ சாஸ்திரம் தெரிந்தவர்கள் காலமேபரமார்த்தம் என்கிறார்கள். காலம் ஒன்றானால் முகூர்த்தாகதி வியவஹாரங்கள் கூடாது. அநேகமானால் சுவாதந்திரியம் போய்விடும். முகூர்த்தாதிகளும் விஷய சம்பந்தமன்றியில் தானாகவே காணப்படுகிறதில்லை. உதய காலத்தில் இன்னகாரியம் செய்யவேண்டியது என்றும் இப்படியே ஒவ்வொரு காரியத்துடன் காலம்சேர்ந்திருப்பதால் காலம் தானாகவே ஸ்வதந்திரமாக காணப்படவில்லை.

(b) சப்த துவனியை அறிந்தவர்கள் திக்குகளே பாரமார்த்திகம் என்கிறார்கள். அவர்களும் அபஜயத்தை அடைவதால் அவர்கள் மதமும் கற்பனையே.

(c) சிலர் (இரச தாது) வாதம், மந்திரவாதம் முதலிய வாதங்களே பாரமார்த்திகம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதுவும் கற்பனை தாம்பிர ஸ்வபாவம் இருக்குமளவிலும் நஷ்டமான வளவிலும் ஸ்வர்ணம் உண்டாகிறதில்லை. காலத்தில் விஷ திரிஷ்டி உண்டானால் மனிதன் பிழைக்கிறதில்லை. அகாலத்தில் உண்டானால் தானே பிழைத்துவிடுகிறான். ஆகையால் மந்திரப் பிராபல்சியம் அநிச்சயம் ஆகையால் வாதங்கள் கற்பனைகளே.

(d) பதினாலு லோகங்களே சத்தியம் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அதுவும் கற்பனை. யார் பார்த்திருக்கிறார்கள்? 65 ||

मनइति मनोविदो बुद्धिरिति च तद्विदः ।

चित्तमिति चित्तविदो धर्माधर्मौ च तद्विदः ॥ 66 ॥

2ந உதி 2நொவிடொ வ-ஹி-தி உ தவிடி ।

வி-தூ-தி வி-தூவிடொ: ய2பூய2பூள உ தவிடி ॥ 66 ॥

(आत्मा कृत्ता=ஆத்மா)

मनःइति 2नःउति=மனதே என்று

मनोविदः 2नोवादिः=மனதை அறிந்தவர்களும்

बुद्धिइति व-हि उति=புத்தியென்று

तद्विदः च तविडिउ=புத்தியை அறிந்தவர்களும்

चित्तमिति वि-तू-ति=சித்தமென்று

चित्तविदः वि-तूविडि=சித்தத்தை அறிந்தவர்களும்

धर्मा धर्मौ य2पूय2पूण=தர்மா தர்மங்கள் என்று

तद्विदः च तविडिउ=தர்மாதிகளை அறிந்தவர்களும்

(वदति वदन्ति=சொல்லுகிறார்கள்.

சு-பா :—(a) சில லோகாயதர்கள் மனதே ஆத்மா வென்கிறார்கள். இதுவும் பிராந்தியே மனது ஸ்வதந்திரமானால் கிலேசம்

உண்டாகக்கூடாது. அஸ்வதந்திரமானால் கடம் போல அனாத்மா வாகும் கரணமாய் மாகும் அனாத்மா ஆத்மாவாகமாட்டாது.

(b) பெளத்தர்கள் புத்தியே ஆத்மாவென்கிறார்கள். இதுவும் கற்பிதமே சுஷுப்தியில் புத்தி காணப்படவில்லை ; ஆனால் அனுபவ மிருக்கிறது. ஆகையால் புத்தியே ஆத்மாவாகமாட்டாது.

(c) சிலர் கித்தமே ஆத்மாவென்கிறார்கள் முன்சொன்னது போல் இதுவும் பிராந்தியே.

(d) மீமாம்சர்கள் விதி நிஷேதங்களால் கூறப்பட்ட தர்மா தர்மங்களைப் பரமார்த்தம் என்கிறார்கள். இதுவும்கற்பனையே. தேச காலங்களுக்கே தக்கபடி தர்மாதர்மங்கள் ஏற்படுவதாலும் தர்மாதர்மங்கள் கற்பனைகளே. || 66 ||

पञ्चविंशक इत्येके षड्विंशइति चापरे ।

एकविंशक इत्याहुरनन्त इति चापरे ॥ 67 ॥

வஹுவிஃஸக ஐதேஹிகே ஷஷ்டிஃஸ ஐதி ஶாவரௌ ।

வளகத்ரிஃஸக ஐத்யாஹநாந ஐதி ஶாவரௌ ॥ 67 ॥

पञ्चविंशकः वःश्वविःसकः = 25 वस्तुक्कल

इति इति = என்று

एके वलक = ஶிலரும்

षड्विंशः इति षड्विःसकः इति = இருபத்தி ஆறு என்று

अपरेच षवःसक = வேறு ஶிலரும்

एकविंशकः वलक त्रिःसक = முப்பத்தி ஒன்று

इति इति = என்று

(पाशुपतः पःशु-प-तः = பாசுபதர்களும்)

अनन्त इति अनन्त इति = அநேகம் என்று

अपरेच षवःसक = வேறு ஶிலரும்

(वदान्ति वदन्ति = சொல்லுகிறார்கள்.)

சுபா :—சாக்ஷியர்கள், பிரதானமாகிற மூலப்பிரகிருதி (1) மஹத், அஹங்காரம், பஞ்சதந் மாத்திரைகளாகிற 7 ப்ரகிருதி விகிருதிகள், ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து, கர்மேந்திரியங்கள் ஐந்து, விஷயங்கள் ஐந்து, மனது ஒன்று ஆக 16 விகாரங்கள், திரிஷ்டாவான ப்ரஞ்ஷன் 1 ஆக 26 தத்துவங்களுள்ள பிரபஞ்சம் தான் சத்தியம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் கற்பனை. ஏனெனில் 25 என்னும் லக்ஷத்தை குறிப்பிட்டால், அதற்குமேல் ஒப்புக்கொள்ளுகிறாயா இல்லையா? ஒப்புக்கொண்டால் இந்த லக்ஷம் சத்தியமாகமாட்டாது. ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டால் 25 என்று சொல்லுவானேன்.

() பாதஞ்சலர்கள் இவ்விருவத்தி ஐந்துடன் ஈசுவரனையும் சேர்த்து தத்துவங்கள் 26 என்கிறார்கள். ஈசுவரன் புருஷனுக்குள் அந்தர்பாவமாகையால் அனாவசியம். அந்தர்பாவமாகாவிட்டால், கடம்போல் ஈசுவரனும் அனீசுவரனாகவேணும். ஆகையால் கற்பனையே.

(c) பாசுபதர்கள் ராகம் முதலிய 31 தத்வங்களை சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் கற்பனையே.

(d) சிலர் பதார்த்தபேதம் அநந்தம் என்கிறார்கள். இதுவும் கற்பனையே அஞ்ஞானத்தால் பலவிதமாக சொல்லப் படுவதால் கற்பனை. || 67 ||

லோகானுலோகவித: ப்ராஹ்மணா இதி தாஹித: ।

ஸூர்யபுஷ்பகம் லேஜா: பராபரமதாபரே || 68 ||

லோகானுலோகவித: ப்ராஹ்மணா இதி தாஹித: ।

ஸூர்யபுஷ்பகம் லேஜா: பராபரமதாபரே || 68 ||

லோகானு லோகானு=லோகங்களை

(ஆத்மா ஸூர்யா = ஆத்மாவாக)

லோகவித: லோகவித: = லோகங்களை அறிந்தவர்களும்

ப்ராஹ்மணா: = சொல்லுகிறார்கள்

ஆத்மா இதி ஸூர்யா இதி = ஆசிரமங்களாக

தாஹித: தாஹித: = ஆசிரமங்களை அறிந்தவர்களும்

ஸூர்யபுஷ்பகம் ஸூர்யபுஷ்பகம் = புல்லிங்கம் ஸூர்யா லிங்கம்

நபும்ஸகலிங்கமாக

லேஜா: லேஜா: = லிங்கபேதங்களை அறிந்தவர்களும்

அத அபரே ஸூர்ய ஸூர்யா = வேறு சிலர்

பராபரம் பராபரம் = பரம் அபரமென்றும்

ப்ராஹ்மணா: = சொல்லுகிறார்கள்.

தா-ம் :—(a) லௌகிக ஜனங்கள் லோகத்தை சந்தோஷப்படுத்துவதே தத்வம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் கற்பனையே. லோகம் பின்னருசியுடன் கூடியிருப்பதால் எல்லாரையும் சந்தோஷப்பிக்க ஈசுவரனாலும் முடியாது.

(b) தக்ஷன் முதலானவர்கள் ஆசிரமங்களே பரமார்த்தம் என்கிறார்கள் இதுவும் கற்பனையே. ஆசிரமம் என்பதற்கு தண்டகமண்டலாதி வேஷம் அர்த்தமா. அல்லது சாதி அர்த்தமா. வேஷமானால் சூத்திராதிகளுக்கும் வரும். சாதி என்று அர்த்த

மானால் ஆசிரமத்தை குறிப்பிட முடியாது. வர்ணாசிரமமான சம்ஸ்காரம் தேகசம்பந்தியா அல்லவா? தேக சம்பந்தியானால், பாலோக சரீரத்துக்கு உபயோகப்பட மாட்டாது, ஆத்ம சம்பந்தியானால், ஆத்மா அசங்கம், அவனிடத்தில் சம்பந்திக்க மாட்டாது.

(c) வைபாகரணிகள் சப்தங்களின் புல்லிங்கம் (ஆண்பால்) ஸ்திரீ லிங்கம் (பெண்பால்) நபும் சகலிங்கம் (அலிப்பால்) இவைகளுடன் கூடிய சப்தேதமே தத்வம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் அயுக்தம். லிங்கபேதமற்ற ஆத்மாவான பரமாத்ம தத்வம் லிங்கபேதங்களுள்ள சப்தாதிகளாகா,

(d) சிலர் பரம் அபரம் என இரண்டு பிரம்மங்களை அறிய வேண்டியது என்கிறார்கள். பரிச்சேதமற்ற பிரம்மத்துக்கு இவ்வித விபாகம் ஒவ்வாது. || 68 ||

सृष्टिरिति सृष्टिविदो लय इति च तद्विदः ।

स्थितिरिति स्थितिर्विदः सर्वे चेह तु सर्वदा ॥ 69 ॥

ஸுருஷ்டிரிதி ஸுருஷ்டிவிதோ லய ஐதி ச தத்விதஃ ।

ஸ்திரிதிதி ஸ்திரிதிவிதஃ ஸர்வெ து ஸர்வதா || 69 ||

சுரு: ஸுருஷ்டி: = சிருஷ்டியே

(तत्त्वं लयम् = தத்வம்)

इति लयः = என்று

सृष्टिविदः ஸுருஷ்டிவித: = சிருஷ்டியை அறிந்தவர்களும்

लय: इति लयः ஐதி லயமே தத்வம் என்று

तद्विदः च तद्विद: = லயத்தை அறிந்தவர்களும்

स्थिति: इति स्थिति: ஸ்திரிதி = ஸ்திரிதியே தத்வம் என்று

स्थितिर्विदः ஸ்திரிதிவித: = ஸ்திரிதியை அறிந்தவர்களும்

सर्वे च सर्वदा = சொல்லப் பட்டதும் சொல்லப் படாதது

மான ஸமஸ்தமான கற்பனைகளும்

इह तु लयम् = ஆத்மாவனிடத்தில்

सर्वदा सर्वदा = கற்பனாவஸ்தையில்

(कल्प्यन्ते कल्प) = கற்பிக்கப்படுகிற தென்றும்)

वदन्ति वदन्ति = சொல்லுகிறார்கள்.

சு-பா:—சில பெளராணிகர்கள் சிருஷ்டியே தத்வம் என்றும் சிலர் சம்ஹாரம் தத்வம் ஒன்றும், சிலர் ஸ்திரிதியே தத்வம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் கற்பனையே. சத்துக்கும் அசத்துக்கும் உற்பத்தி முதலியவை இல்லை என்று மேல் சொல்லப்படப் போகிறது. மேற்சொல்லியதும், சொல்லாததுமான சமஸ்த

கற்பனைகளும் ஆத்மாவினிடத்திலேயே கற்பிக்கப்படும் காலத்தில் இருக்கின்றன. ஆத்மா கற்பிக்கப்படவில்லை. ஏனெனின் கற்பிதங்களுக்கு அது அதிஷ்டானமா யிருக்கிறது.

20 - 28 வரை சமுதாய தாற்பரியம் என்னவெனில் பிராணன் அதாவது சகலத்துக்கும் பீஜமாயிருக்கிற பிராஞ்ஞன் இந்த பிராணன் முதல் 28 ல் स्थिति ஸூத்ரி=வரையில் இருக்கும் சகலமும் பிராணத்தின் காரியங்கள். இவைகளும் லௌகிக ஜனங்களால் கற்பிக்கப்படும் சகல பதார்த்தங்களும் ஈசுவரனிடத்தில் சர்பம் போல, ஆத்மாவினிடத்தில், ஆத்மஸ்வரூபத்தை நிச்சயிக்கமுடியாததற்குக் காரணமான அவித்தையால் கற்பிக்கப்படுகின்றன.

यं भावं दर्शयेद्यस्य तं भावं स तु पश्यति ।

तं चावति स भूत्वाऽसौ तद्रहः समुपैति तम् ॥ 70 ॥

யம் ஹாவம் டிஸ்யெயெஸ்ய தம் ஹாவம் ஸ தம் பஸ்யதி ।
தம் ஹாவதி ஸ ஹக்ஷாதஸௌ தடி ம்ஹம் ஸமூபெயிதம் ॥ 70 ॥

यं यं=எந்த

भावं ஹாவம்=பாவத்தை

यस्य யஸ்ய=எவனுக்கு

(आचार्यः குறாயுஃ=ஆசாரியர்)

दर्शयेत् டிஸ்யெயெ = காண்டிவிக்கிறாரோ

तं தம்=அந்த

भावं ஹாவம்=பாவத்தை

स तु ஸ தம்=அவன்

पश्यति பஸ்யதி=பார்க்கிறான்

तं தம்=அவனை

सः ஸஃ=அந்த பதார்த்தம்

असौ भूत्वा ஸஸௌஹக்ஷா=குருவா ல்காண்டிவிக்கப்பட்ட பாவமாக ஆகி

अवति ஸவதி=இரகுகிடுகிறது

तद्रहः தடி ம்ஹம்=அந்த பதார்த்தத்திலிருக்கப்பட்ட அபிரிவேசம் (அபிப்பிராயம்)

तं தம்=அவனை

समुपैति ஸமூபெயி=அடைகிறது.

ச-பா :— $\text{यं... पश्यति यं... वसुति}$ = அதிகதிருஷ்டாந்தங்களை
கொடுப்பதில் விசேஷ மென்ன. பிராணாதிகளில் சொன்னதையா
வது சொல்லாததை யாவது ஒன்றை இது தான் தத்துவம் என்று
ஆசாரியார் அல்லது ஆப்த புருஷன் சொல்லுகிறானோ அவன்
அந்த பதார்த்தத்தையே ஆத்மாவாக அறிகிறான்.

त...तं तं...तं = அப்படி அறிந்தவனை அந்த பதார்த்தம்
ஆசாரியரால் கூறப்பட்ட ரூபமாகி இரகூழிக்கிறது. அதாவது
அதின் நிஷ்டையிலேயே அந்த புருஷனிருக்கும்படிக்கும் இதர
விஷயத்தில் பிரவிர்த்திக்காம விருக்கும்படிக்கும் செய்கிறது.
இந்த பதார்த்தமே தத்துவம் என்கிற அபிப்பிராயம் கொண்ட
அந்த புருஷன் அதையே ஆத்மாவாக பாவிக்கிறான். || 70 ||

एतैरेषोऽपृथग्भावेः पृथगेवेति लक्षितः ।

एवं यो वेद तत्त्वेन कल्पयेत्सोऽविशंकितः ॥ 71 ॥

வனமெதொவெனா஽ப்யயஹாவெவெதிவகூழிக்
வனவம் யொ வெடி தகெவந கஹு யெதொ஽விஸங்கிதஃ || 71 ||

अपृथग्भावेः अपृथग्ययमावैः = ஆத்மாவுக்கு வேறுகாத

एतैः वनमெதஃ = இந்த பிராணாதிகளால்

एषः वनमெதஃ = இந்த ஆத்மா

पृथगेवेति अपृथग्ययमावै = பின்னம் போல்

लक्षितः वகூழிக் = மூடர்களுக்கு காணப்படுகிறது

एवं वनवம் = இந்த பிரகாரம்

यः यः = எவன்

तत्त्वेन तகெவந = சுருதியாலும் யுக்தியாலும்

वेद வெடி = அறிகிறானோ

सः सः = அவன்

अविशंकितः अवிஸங்கிதஃ = யாதொரு சங்கையன்றியில்

कल्पयेत् कஹு யெசு = வேதாந்தத்தை அறிய சமர்த்தனாகிறான்
கற்பிக்கிறான்.

ச-பா :—பிராணாதி பதார்த்தங்களுக்கு பின்னமாய் ஆத்மா ஒருக்
காலத்திலுமில்லை. ஆரீனும் மூட ஜனங்கள், ரச்சுபோல் பார்க்
கப்பட்டவைகளுக்கு வேறுக ஆத்மா இருப்பதுபோல் பாவிக்கி
றார்கள். விவேகிகளோ, ரச்சுவினிடத்தில் கற்பிக்கப்பட்ட சர்ப்
பம்போல, பிராணாதிகள் ஆத்மாவுக்கு வேறென்று அபிப்பி
ராயப்படுகிறார்கள். इदंसर्वयदयमात्मा इदंस्वयदयमात्मा “இது

எல்லாம் ஆத்மா” (बृह स्पृह)வென்று சுருதி சொல்லுகிறது. ரச்
சுவில் கற்பிக்கப்பட்ட சர்ப்பம் ரச்சுவன்றியில் மித்தைபோல்,
ஆத்மாவில் கற்பிக்கப்பட்ட சமஸ்த பாவங்களும், ஆத்மாவுக்கு
வேறன்று என்றும், ஆத்மாவின்றியில் மித்தையென்றும் வேதத்
தில் சொல்லிய பிரகாரத்தாலும் யுக்தியாலும் யாதொரு சங்கை
யன்றியில் அறிகுறானே, அவன் வேதவாக்கியத்துக்கு இதுதான்
அர்த்தம் என்றும் இது அர்த்தமல்லவென்றும் அறிகுறன்.

स्वप्न माये यथादृष्टे गन्धर्वनगरं यथा ।

तथा विश्वमिदं दृष्टं वेदान्तेषु विचक्षणैः ॥ 72 ॥

ஸ்வப்ன மாயை யதா ட்ரஸ்டே மஹ்நவ நமஸம் யதா ।

ததா விஸ்வமிதம் ட்ரஸ்டம் வெதாந்தேஷு விசக்ஷணைஃ ॥ 72 ॥

यथा यद्रूपं = எப்படி

स्वप्नमाये ஸ்வப்னமாயை = ஸ்வப்னமும் மாயையும்

दृष्टे ட்ரஸ்டே = பார்க்கப்படுகின்றனவோ

यथा यद्रूपं = எப்படி

गन्धर्वनगरं மஹ்நவ நமஸம் = கந்தர்வபட்டணம்

(दृष्टं ட்ரஸ்டம் = பார்க்கப்படுகிறதுதோ

तथा तद्रूपं = அப்படி

इदं इदம் = இந்த

विश्वं விஸ்வம் = சமஸ்தமான ஜகத்தும்

वेदान्तेषु வெதாந்தேஷு = வேதாந்தங்களில்

विचक्षणैः விசக்ஷணைஃ = நிபுணபார்வையுள்ளவர்களால்

दृष्टं ட்ரஸ்டம் = பார்க்கப்படுகிறது

ச-பா:—துவைதம் மித்தை என்பதை எந்த யுக்திகளால் நிரூபித்
தோமோ அவைகள் பிரமாணங்களுக்குச் சாதகமாயிருப்பதால்
சரியானவை என்று நிரூபிக்கிறார். ஸ்வப்னமும் மாயையும் வாஸ்த
வத்தில் அசத்தியமாயிருக்கின்றன. அப்படியிருந்தும் அவிலேவநி
களால் சத்தியம்போல் பார்க்கப்படுகின்றன. ஆகாசத்தில் ஒரு
கந்தர்வபட்டணம் இருக்கிறதுபோலும், அதில் அநேக வீதிகள்,
வீடுகள் உள்ளிருப்பதுபோலும், ஜனங்கள் தங்கள் தங்கள் வியவ
ஹாரங்களில் பிரவிர்த்தித்திருப்பதுபோலும் காணப்பட்டு ஒரு
க்ஷணத்தில் ஒன்றும் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. எப்படி ஸ்வப்ன
மும் மாயையும் வாஸ்தவத்தில் பார்க்கப்பட்டாலும், பூராவாக மித்
தையாய் இருக்கின்றனவோ, அப்படி இந்த சமஸ்த ஜகத்தும் சத்
தியம்போல் அனுபவிக்கப்பட்டாலும், வாஸ்தவத்தில் மித்தையே

न निरोधो नचोत्पत्तिर्न बद्धो न च साधकः ।

न समुक्षुर्न वै मुक्त इत्येषा परमार्थता ॥ 73 ॥

ந நிரோயோ நசொத்திநநு வஹோ ந ஹ ஸாடகஃ ।

ந சமுகுந்ந வை முக்த இத்யேஷா பரமார்த்தா ॥ 73 ॥

निरोधः निरोधः = பிரளயம்

न न=இல்லை.

उत्पत्तिः உத்திஃ = உற்பத்தி

न न=இல்லை.

बद्धः பஹஃ = பந்தம்

न न=இல்லை.

साधकः ஸாடகஃ = மோக்ஷசாதன முள்ளவன்

न न=இல்லை

समुक्षुः சமுகுஃ = மோக்ஷ இச்சையுள்ளவன்

न न=இல்லை

मुक्तः முக்தஃ = முக்தியடைந்தவன்

नवै नवै=இல்லை

इत्येषापरमार्थता इत्यேஷா பரமார்த்தா = இதுவே பாரமார்த்த திக சத்தியம்

ச-பா:—முன் சொன்ன அர்த்தத்தையே இந்த சுலோகத்தில் முடிவாய்ச் சொல்லுகிறார். துவைதம் மித்தையாயும் ஆத்மாவே பாரமார்த்திக சத்தியமாயுமிருந்தால் என்ன சித்திக்கிறதெனில் லௌகிக வைதிக சமஸ்த வியவஹாரங்களும் அவித்தியா விஷயங்கள் இல்லை பிரளயமில்லை; உற்பத்தியில்லை; சம்சாரியான ஜீவனில்லை; மோக்ஷசாதன சம்பன்னனில்லை; பந்தத்தில் நின்றும் விடுபட இச்சிக்கிறவனில்லை; பந்தத்தில் நின்றும் விடுபட்டவனில்லை; உற்பத்திப்பிரளயவைகளில்லாதபடியால் பந்தம் முதலியவைகள் இல்லை வேயில்லை என்பது பாரமார்த்திக சத்தியம்.

உற்பத்தி பிரளயங்கள் எப்படியில்லை? “எல்லாம் ஆத்மாவே;” “எல்லாம் பிரம்மமே” என்பவை முதலிய சுருதிகளால் துவைதம் அசித்தமாகிறது. சத்தான வஸ்துவுக்கு உற்பத்தி பிரளயங்களைச் சொல்லலாம். முயல் கொம்புபோன்ற அசத் வஸ்துவுக்கு உற்பத்தி பிரளயங்களிரா. அத்வைதத்துக்கு உற்பத்தியுமில்லை; பிரளயமுமில்லை. அத்வைதத்துக்கு உற்பத்தி பிரளயங்கள் சொல்லுவது விருத்தம். பிராணன் முதலிய த்வைதங்களெல்ல இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பம்போல் ஆத்மாவினிடத்தில் கற்பிதங்களே என்று சொல்லப்பட்டது. இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பம் மனதின் கற்பனையே இந்த கற்பனைக்கு இரச்சுவினிடத்தில் உற்பத்திப் பிரளயங்களில்லை. ஏனெனின் இரஜ்ஜுவைப்பார்க்கிறவர்கள் எல்லாருக்கும் சர்ப்பஞானம் உண்டாகட்டுமே. அனுபவத்தில் அப்படியில்லை

இது அர்த்தமல்லவென்றும் கற்பிக்கச் சமர்த்தனாகின்றான். ஏனெனினில் ஆத்ம தத்வத்தை பூர்ணமாக அறிந்தவன்தான் வேதவாக்கியத்துக்கு இன்ன அர்த்தம் என்று நிச்சந்தேகமாய் சொல்லக்கூடும். மனு சொல்லியிருக்கிறதாவது ஆத்மஞானத்தை அடையாதவன் வேதார்த்தத்தை உள்ளபடி அறிய சமர்த்தனாகமாட்டான். ஆத்ம ஞானமில்லாதவன் தத்வஞானமாகிற பலத்தை அடையமாட்டான். || 71 ||

அப்படியே இந்த கற்பனைக்கு மனதிலும் உற்பத்தி பிரளயங்களில்லை. ஏனெனினில் வெளியே சர்ப்பஞானம் உண்டாகிறபடியால் உள்ளே உற்பத்தி பிரளயங்களைச் சொல்லுவது விருத்தம். அப்படியே மனதிலும் ரச்சவிலும் உற்பத்தி பிரளயங்களைச் சொல்லுவதும் பிசுரு. ஏனெனினில் இரண்டு ஆதாரங்கள் ஏற்படும். இரச்ச சர்ப்பம்போல் த்வைதமும் மானசிகமாயிருப்பதால், த்வைதத்துக்கும் உற்பத்தி பிரளயங்களைச் சொல்ல முடியாது. மனதை நிரோதம் செய்த காலத்திலாவது சுஷுப்தியிலாவது த்வைதம் காணப்படவில்லை. ஆகையால் த்வைதம் மனோ கற்பனையே யென்று சித்திக்கிறது. ஆகையால் த்வைதமில்லாதபடியால், உற்பத்தி பிரளயங்களில்லை என்று சொல்லப்பட்டதும் பாரமார்த்திகமே இது யுக்தமே.

அப்படியானால், சாஸ்திரத்தின் கருத்தாவது துவைத பார்வையைத் திரிபாதிப்பதி லிருக்கவேண்டுமே தவிர அத்வைதத்தை ஸ்தாபிப்பதி லிருக்கமாட்டாது. ஏனெனின் அபாவத்தை பிரதிபாதிக்கிற சாஸ்திரம் பாவத்தைப் பிரதிபாதிப்பதாக சொல்லுவதில் விருத்தமுண்டு. அப்படியானால் அத்வைதம் வாஸ்தவம் என்பதற்கு பிரமாணமில்லாதபடியால், ஞன்னியவாதமே மிச்சப்படும். ஏனெனின், துவைதம் இல்லை என்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(நி) இந்த ஆக்ஷேபம் யுக்தமன்று. ரச்சவாகிற ஆஸ்ப்தமன்றியில் சர்ப்பம் இருக்கமாட்டாதென்று முன்னேயே (ஓங்கார பிரகரணத்தில்) சொன்னதை மறுபடியும் கவனிப்பதில் பிரயோசனமில்லை.

(ஆ) இப்படி சொல்லுவது சரியன்று. சர்ப்கற்பனைக்கு ஆசிரயமான ரச்சவே உங்கள் மதத்தில் கற்பனையாயிருப்பதால் இந்த திருஷ்டாந்தம் ஒவ்வாது

(சி) இது யுக்தமன்று. கற்பிதங்கள் நாசமடைந்த வளவில் கற்பிக்கப்படாமல் மிஞ்சுகிற வஸ்து அப்படி மிச்சப்படுகிறதினாலேயே சந்தியமாயிருக்கிறது. சர்ப்பம்போல் அதுவும் கற்பனை

என்று சொல்லுவாயோ அதுவும் யுத்தமன்று. எனெனின் சார்ப்பு பிராப்தி என்னும் ஞானத்திற்கு முன்னும் அது சத்தியமாக இருக்கிறதே தவிர ஒருக்காலும் கற்பித ரச்ச என்பதாக இல்லை. மேலும் கற்பனைக்குமுன் கற்பிக்கும் மனிதன் இருக்கவேண்டியதாகையால் அவன் சத்தியம். ஆகவே அதிஷ்டானம் அசத்தியம் என்னும் பக்சம் ஒவ்வாது.

(ஆ) சாஸ்திரம் (ஆத்ம) ஸ்வரூபத்தை நினைப்பிக்காத பக்சத்தில் அது எப்படி துவைதஞானத்தை நாசம் செய்யும்.

(சு) இது பாதுகமன்று ரச்சுவில் சார்ப்பாதிபோல் ஆத்மாவில் துவைதம் அவித்தையால் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(ஆ) அது எப்படி ?

(சு) நான் சுகீ, நான் துக்கீ நான் மூடன், நான் பிறந்தவன், நான் இறந்தவன், கிழவன், தேகமுள்ளவன், பார்ச்சிமேன் ஸ்தூல மாயிருக்கிறேன். சூட்சுமமாயிருக்கிறேன், கர்த்தா, போக்தா, சேர்ந்திருக்கிறேன், பிறந்திருக்கிறேன், க்ஷீணாகதியை அடைந்திருக்கிறேன், இது என்னுடையது இவை முதலியவைகள் ஆத்மாவில் ஆரோபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, இவைகளில் ஒவ்வொன்றிலும் ஆத்மா தோன்றிக்கொண்டே யிருக்கிறது. சார்ப்பும், ஜலதாரை முதலியவைகளில் இரச்சுவானது இருந்து கொண்டேயிருப்பதுபோலும்.

(ஆ) அப்படியானால் ஆத்மாவின் விசேஷஞானமிருக்கிறதே. சாஸ்திரத்தால் ஆகவேண்டியதென்ன ? சாஸ்திரம் வித்திக்காததை சித்திக்கச்செய்ய வேண்டியது. வித்தித்ததையோ சொல்லும் பக்சத்தில் அது உபயோக மற்றது.

(சு) அவித்தையால் கற்பிக்கப்பட்ட ககம் முதலிய கற்பனைகளால் உண்டான பிரதி பந்தத்தால் ஆத்மாவின் ஸ்வரூபம் தெரியவில்லை. ஸ்வரூபாவஸ்தானமே மோக்சம் என்பது பிரதித்தம். சுருதிகள் நேதிநேதி நெதிநெதி என்று போதிக்கிறபடி ஆத்மாவின்-சுகி முதலியவையல்ல என்னும்-கபாவத்தை போதிக்கிறது. னால் துவைதத்தை சாஸ்திரம் நிவர்த்திசெய்து, ஆத்மாவின் ஸ்வரூபஞானத்தைக் கொடுக்கிறது.

சுகித்வாதி தர்மங்கள் இல்லை என்று போதிக்கிற சாஸ்திரம் ஆத்மாவில் அசுகித்வாதி தர்மங்களை போதிக்கிறது. னால் நேதிநேதி நெதி முதலிய வாக்கியங்களால் ஆத்மஸ்வரூபத்தை போதிக்கிறதுபோல் அசுகித்வாதி தர்மங்களும் ஆத்மாவில் சேர்ந்துருக்கவில்லை, உஷ்ணஸ்வரூபமான அக்கினியில் குளிர்ச்சி யென்னும்

தர்மம் சேர்ந்திராதது போலும். ஆகையால் நிர்விசேஷமான ஆத்மாவிலிடத்தில் சுகம் முதலியவைகள் கற்பிதங்களே. ஆத்மா அசுமி என்பதால் எந்த சாஸ்திரம் பிரதிபாதிக்கிறதோ அதின் கருத்தானது ஆத்மா சுகி என்னும் விசேஷத்தை நிவிர்த்தி செய்வதிலேயே இருக்கிறது. வேதவேத்தாவான திரவிடா சாரியாருடைய குத்திரம் இதற்குப் பிரமாணம். 117311

भावैरसाद्वैरेवायमद्वयेन च कल्पितः ।

भावा अप्यद्वयेनैव तस्मात्तद्वयता शिवा ॥ 74 ॥

ஹாவைரஸா^{தீ}வైரேவாயம^{தீ}தவ்யேன^{தீ} ச கல்பி^ததஃ

ஹாவா அப்ய^ததவ்யேன^{தீ}வை தஸமா^ததவ்யதா^த சிவா (74 ॥

असाद्वै: अवयव^{தீ} = அசத்துக்களான

भावै: ஹாவை^{தீ} = பாவங்களால்

अद्वयेनच अवयव^{தீ} = அத்வைதத்தாலும்

अयं अवयव^{தீ} = இந்த ஆத்மா

कल्पितः कल्प^{தீ} = கற்பிக்கப்படுகின்றன

भावा: अपि ஹாவா: अवयव^{தீ} = பாவங்களும்

अद्वयेनैव अवयव^{தீ} = அத்வையமான சத்தால்தான்

(विकल्पिता: विकल्प^{தீ} = கற்பிக்கப்படுகின்றன

तस्मात् कल्प^{தீ} = ஆகையால்

अद्वयता अवयव^{தீ} = அத்வயமே

शिवा शिवा = தலியானம்

ச-பா :—பிரளயம் முதலிய சுகல விசேஷணங்களின் அபாவத்தால் உபலக்ஷிதமான யாதொரு வஸ்து உண்டோ, அதுவே வர்ஸ்தவரூபம் என்பது முந்தின கலோகத்தின் அர்த்தம். இந்த அர்த்தத்துக்கு ஹேது சொல்லுகிறார். ரச்ச திருஷ்டாந்தத்தில் ரச்சயில் சார்பாதிக்கள் அசத்து. இந்த ரச்சவே சர்பத்தை கற்பிக்கிறது. இதுபோல் ஆத்மாவும் பிராணுதி அநேக அசத்தபதார்த்தங்களை கற்பிக்கிறது. வர்ஸ்தவத்தில் அவைகளுக்கு சத்தை இல்லை. மனதின் வியாபாரமன்றியில் எந்த பதார்த்தமும் எவனாவும் அறியப்படமாட்டாது. ஆத்மாவோ யாதொரு வியாபாரமூரில்லாதது. மனதின் வியாபாரத்தால் மட்டும் அறியக்கூடிய பதார்த்தங்கள் வர்ஸ்தவத்தில் சத்தியமாக இருக்கமாட்டா. ஆகையால் அசத்தான பிராணுதி பாவங்களால் சத்தான ஆத்மா, அநேக விதமாய் இருப்பதாக பாவிக்கிறான். சமஸ்த கற்பனைகளும் ஆசிரய முதமான ஒரே சத்ருபமாய்தான் இருந்

தும், ஆத்மா அநேகமாக பாவிக்கிறான். பிராணாதி பாவங்களும் சத்ருப அத்தைத ஆத்மாவால்தான் கற்பிக்கப்படுகின்றன. எங்ங் கற்பனையும் அதிஷ்டான மன்றியில் நித்திக்கமாட்டாது. எதாவது அதிஷ்டானம் இருக்கவேண்டியது. சர்வ கற்பனைகளுக்கும் அதிஷ்டானமா யிருப்பதாலும், தான் ஸ்வயம் எப்போதும் ஒன்றாயும் அவ்வியபிசாரியாக இருப்பதாலும், ஆத்மாவே கற்பனாஸ்தையிலும் கல்லியாண ஸ்வரூபம். ரச்சு சர்ப்பமாகிய போல் கற்பனைகளே பயகாரணமாயிருப்பதால், துக்கரூபங்கள், அத்வயத்துக்கு எதனாலும் பயமில்லை. ஆகையால் அதுவே கருபம். ||7||

नात्मभावेन नानेदं न.स्वेनापि कथंचन ।

न पृथक्ना पृथक्किंचिदिति तत्वाविदो विदुः ॥ 75 ॥

நா தஹாவெந நாவெஊந ஸ்வேநாவி கதஞ்சந ।

ந ப்ரூபநாப்ரூபகிஞ்சிதீதி தத்வாவிடோவிதஃ || 75 ||

इदं इदं=இந்த ஜகத்து

आत्मभावेन नृ-तृ-ஹாவெந=பாரமார்த்திக ரூபத்தால்

नाना ना-ना=ஆத்மாவைவிட வேறான ஆன்மீய வஸ்துவானது

न न=இல்லை

स्वेनापि स्वे-நாவி=தன்னுடைய பிராணாதி ஸ்வ ரூபத்தால்

कथंचन क-थ-ஞ்சந=ஒரு காலத்திலும்

(इदं इदं=ஜகத்து)

न न=இருக்கவில்லை

किंचित् किञ्चित्=பாதொன்றும்

न. पृथक् न पृथक्=பரஸ்பரம் பின்னமாயுமில்லை

न अपृथक् न अपृथक्=ஒன்றோடொன்று சேர்ந்துமில்லை

इति इति=இவ்விதமாய்

तत्वाविदः त-त्व-விதஃ=ஞானிகள்

विदुः वि-दुः=அறிஞர்கள்.

ச-பா:—அத்தைதம் கலியாணம் என்று என் சொல்லப் பட்டதெனில் :—கற்பனைகள் ஆத்மாவைவிட வெவ்வேறாக காரணப்படுமிடத்தில்தான் துக்கம் சம்பவிக்கிறது. அத்வய பரமார்த்தரூப ஆத்மாவினிடத்தில் பிராணாதி சமுகமான ஜகத்தகனது பரமார்த்த ஸ்வரூபமாக இருக்கிறதாக நிரூபணம் பண்ணமுடியாது. பிரகாசத்தால் இரச்சு என்று ஸ்பஷ்டமாய் தெரியப்போது அதை சர்ப்பமாக கற்பிக்க முடியாதது போலும், தீபபிரகாசத்தால்

ரச்சுவிவிடத்தில் கர்மித சர்பாநிகள் இல்லாமல் போகிறதுபோல், ஆத்மபிரகாசத்தால் பார்க்கு மளவில் பிராணதிகளும் பரமார்த்த திக ஆத்மாவைக்கு அன்வியமாக காணப்படவில்லை. ரச்சுவில் கற் பிக்கப்பட்ட சர்ப்பம் ஸ்வதந்திரமா பிராணதிகளால் பிராணதிகள் கற்பனை ஸ்வதந்திரமா விருக்கவில்லை. குதிரை எருமை பரஸ் பரம் வெவ்வேறாக இருப்பதுபோல் பிராணதிகள் பரஸ்பரம் பின்ன மாகவில்லை. எல்லாம் அசத்தாரிபுப்பதால் தனித்தனியாகவாவது, ஒன்றுக்குள் ஒன்றுகவாவது யாதொன்று மில்லை. இப்படி பரா மார்த்திக தத்வத்தை அறிந்த பிராமணர்கள் அறிகுறர்கள். த்வை தம் அசத்தாரிபுப்பதால் ஸ்வதந்திரமாயாவது. ஆத்ம தாதாத் மிய பரமாயாவது இராகு, த்வைதமே பயருபம். பயதேஹது வான அத்வைதம் விருபம், சுகருபம். || 75 ||

வீதரா஘மயக்ரோதி மூனிமீவீத பாரமீ:

நிவீகல்ப ஸ்ய டர: ப்ரபஞ்சோபசமோ஽த்ய: || 76 ||

வீதரா஘மயக்ரோதியெ டே-அநிவிவெ-புடிவாருமெம் | நி வி-கல்ப ஸ்ய ப்ரபஞ்சோபசமோ஽த்ய || 76 ||

வீதரா஘மயக்ரோதி: வீதரா஘மயக்ரோதியெ = அனுராகம் பயம் கோபம் துவைதத்தில்லாமலும்

வேதபாரமீ: வேதபாரமயெ = வேதாந்தத்தை அறிந்த

மூனிமீ: மூனிமீ = மனை மீலர்களான முனிசுளால்

நிவீகல்ப: நிவி-கல்ப = சர்வ விகல்ப ரகிதமாயும்

ப்ரபஞ்சோபசம: ப்ரபஞ்சோபசம = த்வைதப் பிரபஞ்சமில்லா மலும்

அத்ய: அப்ய = அத்வையமாய் விருக்கிற

ஓத் வாய = இந்த ஆத்மா

டர: டிரெ-பார்க்கப்படுகிறது

சு-பா:—தத்வஞானிகளின் ஸ்துதி சொல்லப்படுகிறது. அனு ராகம், பயம், த்வைதம் கோபம் முதலிய தோஷங்களில்லாமலும் எப்போதும் மனமம் செய்து கொண்டும், வேதாந்த தத்வத்தை அறிந்து விருக்கிற முனிசுள் ஆத்மாவை யாதொரு விகல்பமும் ஸாததாயும், பிரபஞ்ச அபாவிருபமாயும், அறிகுறர்கள். அபிப் பிராயம் என்னவெனின் ராகாதி தோஷங்களில்லாமலும், எப்போ தும் வேதாந்த விசாரத்தில் முழுநியமிருக்கிற சன்னியாசிகளால் தான் ஆத்மா அறியப்படுமே தவிர, இராகாதி தோஷங்களால் மலி வசிக்கத்தக்க அடையவர்களாலும், தங்கள் அபிப்பிராயத்திலேயே

பகூதபா தமான அபிமானத்தை யுடையவர்களாயித் தார்க்கிகாடுக
ளால் ஆத்மா அறியப்படமாட்டாது. || 76 ||

तस्मादेवं विदित्वैनमद्वैते योजयेत्स्मृतिं ।

अद्वैतं समनुप्राप्य जडबल्लोकमाचरेत् ॥ ७७ ॥

தலூரெடிவம் விழிசெய்த நடுநெய்தெ யொப்பெய்துதிட்ட
கருநெய்தல் ஸரிநாபுராவு ஜயவஞ்சோகாரமுருகு || 77 ||

तस्मात् तृष्णाः = आकाशात्

ஏன வளநாடு = இந்த ஆத்மாவை

எவ் வன் வம்=இவ்விதமாக

விதிவா விதிவா = அறிந்து

அஹேதே சுருஷெத = அந்நவதத்திஸ்

स्मृतिं ह्युप त्रि०=७॥ பகத்தை

யோஜயேத் யொஜயெசு = சேர்ப்பதற்கு வேண்டியது

அஃதீர் சுருஷு து = அத்தவையுத்தவையு

समुत्प्राप्य लक्ष्मि-रूपेण = செவ்வையாக அடைந்து

जडवत् जलवत् = जलान्वितम्

லோக் தொகை = லோகத்தை

आचरेत् कृमिरोक्ता = अनुसரிக்க வேண்டியது.

ச-பா :—சகல அநர்த்தங்களுமில்லாத அத்வைதம் சுகுட்ப
மாயும் அபயரூபமாய் மிருக்கிறது. ஆகையால் ஞானி இவ்வித
மாக அறிந்து எப்போதும் அத்வைதத்திலேயே ஞாபகம் வைக்க
வேண்டியது. பசிதாகம் முதலியவைகளில்லாத, ஜனனமாண
தர்மமற்ற சாக்ஷாத் பரப்பிரம்மமே நான் என்று செவ்வையாக
அறிந்து, யாதொரு வியவஹாரமும்இல்லாத ஜடன்போல் லோகத்
தில் இருக்கவேண்டியது. தன்னுடைய ஞானம், முதலியவை
களை பிரசித்தப்படுத்தாமலே ஞானி லோகத்தில் சஞ்சரிக்கக்கூண்
டது என்பது கருத்து. ||77||

निस्तुतिर्निर्ममस्कारो निः स्वधाकार एव च ।

चलाचलानि केतश्च यतिर्यादृच्छिको भवेत् ॥ 78 ॥

நிஸ் - தி நி - ந ஸ ரொ நிஸ் யாகார வளவ அ ।

உயா உயாநிகெதஸ் யதியுடாஜிஹிகொலவெஸ் || 78 ||

நிஸ்துதி: நிஸ்து-திஃ=ஸ்தோத்திரம் செய்யாமல் இருக்கவேண்டியது.

निर्नमस्कारः நிற-ஹிஸ்காரஃ = நமஸ்காரம் செய்யாமல் இருக்க வேண்டியது.

निः स्वधाकार एव च त्रिंशद्व्याகார वनवच=ஸ்வதாகார மில்லா
திருக்கவேண்டியது

चलाचल निकेतश्च यत्नान्वयिकेत्यु=சலமாகிற சரீரத்துக்கும்
அசலமான ஆத்மாவுக்கும் இருப்பிடமாக இருக்கவேண்டியது

यातिः यत्निः=யதியானவன்

यदृच्छिकः यदृच्छिक=தற்சயலுக்கு உட்பட்டவனாக

भवेत् लोको=இருக்கவேண்டியது.

சு - பா:—எட்டிய லோகத்தில் சஞ்சரிக்கவேண்டிவது எனில்
அவன் தேவதைகளை அடைய ஸ்தோத்திரத்தையாவது, நமஸ்கா
ராதி விரிவையாவது செய்யக் கூடாது. பிதிர்களுக்கு சிராத்தாதிக
கோச் செய்யவேண்டும்என்ற இச்சையையாவது யாதொன்றையும்
எதிர்பார்க்கக்கூடாது. சர்வ கர்மத்தையும் தள்ளி இச்சா சகித
றாய் பாடினவனேயோ இருக்கவேண்டியது. போஜனாதி வியாபா
ரங்களில் ஆகாசமேயால் அசல ஸ்வபாவமான ஆத்மாவை மறைந்து
நான் என்று விதவான் அபிமானம் கொள்ளுகிறான், மற்ற சமயங்
ளில் தன்னை அடைய எதார்த்தஸ்வரூபத்தை மறைந்துபோகிறதில்லை.
இவ்விதமாக த்ரவி க்ஷணக்ஷணத்தில் மாறுதல் அடையும் சரீரம்
எப்போதும் மாறாத ஆத்மா இவைகளுக்கு இருப்பிடமாகிறான்.
ஆனால் பாடலிய விஷயங்களுக்கு எப்போதும் ஆசிரயமாகிறதில்லை,
ஆகையால் சரீர தாரபையாமட்டும் உத்தேசித்து அன்னாதி விஷ
யங்களில் எந்த எந்த காலங்களில் எவை எவை கிடைக்குமோ.
அவையாவையமட்டும் கொடுக்கவேண்டியது. 78

तत्त्वमाध्यात्मिकं दृष्ट्वा तत्त्वं दृष्ट्वा तु बाह्यतः ।

तत्त्वोभूतस्तदाराय तत्त्वादप्रच्युतो भवेत् ॥ 79 ॥

इति गौडपादौपकारिकायां वैतथ्याख्यं

द्वितीयप्रकरणम् अंतर्सत् ॥

தத்துவமாத்மிகம் துஷ்டிதா தத்துவம் துஷ்டிதா துஷ்டிதா துஷ்டிதா

தத்துவமாத்மிகம் துஷ்டிதா தத்துவம் துஷ்டிதா துஷ்டிதா துஷ்டிதா ॥ 79 ॥

தத்துவமாத்மிகம் துஷ்டிதா தத்துவம் துஷ்டிதா துஷ்டிதா

इति तथ्याख्ये उपनिषत् ॥

आध्यात्मिकं तदु=அந்தரங்கமான

तत्त्वं तदु=தத்வத்தை

दृष्ट्वा दृष्ट्वा=பார்த்து

बाह्यतः बाह्यतः=வெளியேயுள்ள

तत् तदु=தத்வத்தையும்

दृष्ट्वा दृष्ट्वा = பார்த்து

तत्क्षीभूतः तक्षीभूतः = தத்வாகாரமாகி

तदारामः तदारामः = அநிலேயே ரமிக்கவேண்டியது

तत्वात् तत्वात् = தத்வத்தினின்றும்

अप्रच्युतः भवस् अप्रच्युतः = நழுவுக்கூடாது.

ச - பா:—விகாரங்கள் எல்லாம் நாமம் என்று கருதியில் சொல்லியபடி ரச்சுர்பாநிகள் போலவும் ஸ்வப்னமாயாதிகள் போலவும் அசத்தாபிருக்கிற இந்த ஆத்தியாத்மிகமான சரீரத் துக்கு சவாஹ ஸவாஹ = ஆத்மா அதிஷ்டானம் என்று பார்த்து ஆத்மாவே சத்தியம், ஆத்மாவே நான் என்று அறிகிறவன் பாஷி யவிஷயங்களில் பிரீதி அடையாமல் ஆத்மாவிலேயே ரமிக்கிறான். தன்னிடத்தில் ஆசக்தகித்தனாய் வெளி விஷயங்களினின்றும், திரு ம்பின புத்தியுடையவனாய் பரமாத்மதத்வத்தி லிருந்துகொண்டு அதினின்றும் நழுவாமலே ஞானி யிருப்பான். அங்ஞானி ஒரு சமயத்தில் தான் சரீரம் என்றும் ஒரு சமயத்தில் தான் சரீரமல்ல ஆத்மாவென்றும் ஆகிறான். ஞானிக்கு இப்படிப்பட்ட சந்தேக புத்தியில்லை. இவனுக்கு ஆத்மா எப்போதும் சஞ்ஜலிக்காத ஹே ஸ்வரூபம். “நானே பிரம்மம்” என்று ஞானி எப்போதும் நிச்சய மான ஞாபகத்தை யுடையவன். 79)

2-வது காரிகை முற்றிற்று.

हरिः ओम् ।

ஹரி ஒம்.

—

अथ गौडपादीयकारिकायाः

अद्वैताख्यं तृतीयप्रकरणम् ॥

ओं॥ उपासनाश्रितो धर्मो जाते ब्रह्मणिवर्तते ।

प्रागुत्पत्तेरजं सर्वं तेनासौ कृपणःस्मृतः ॥

சுய மௌனவாழீயகாரிகாயா

சுமெதாவோம் துதீயபுரணம் ॥

ஒம்॥ உபாஸநாஸ்ரீதொ யமேஜாஜாதெ ஸுபுஷ்டிவததெ
தெ । ப்ராமுததொஜம் ஸவடம் தெநாஸளக்ய வணேஷ்டபுததெ ॥
அவதாரிகை

முந்தின பிரகரணத்தில் யுக்தியால் த்வைதம் பித்ததை அதாவது பொய்யென்று நிரூபித்ததால் அத்வைதம் ணித்தித்தது. அந்த அத்வைதத்தை தர்க்கத்தாலும் நிரூபிக்க இந்த பிரகரணம் ஆரம்பிக்கப் படுகிறது.

தன்பொருட்டு அடையத்தக்கது. “ நான் உபாசகன் பிரம்மம். என் னால் உபாசிக்கத்தக்கது. அப்படி உபாசனை செய்வதால் பஞ்சபூதங் களின் ஆகாரமாய் விளங்கும் பிரம்மத்தில் நான் இருக்கிறேன், அதாவது நானும் பிரம்மாகாரமாகிறேன்; சரீரம் போனபிறகு ஜன்ம மில்லாத பிரம்மத்தை அடைகிறேன். உற்பத்திக்கு முன் அவஸ்தை யில் எல்லாம் அஜன்மாவாபிருந்தது, நானும் அப்படியே இருந்தேன். உற்பத்திக்கு முன் பிரம்மரூபமா யிருந்த நான் இப்போது ஜன்ம த்தை அடைந்திருக்கிறேன், பிரம்மத்தில்காணிருக்கிறேன் ; உற்பத் திக்கு முன்னிருந்த ஸ்திதியையே பிரளயத்திலும் உபாசனைபின் பலத்தால் அடைவேன்” என்று உபாசனையை அறியித்த ஜீவன் பிரம்மத்தை அற்பமாய் அறிகிறபடியால் அற்பன் என்று நித்திய மாயும் அஜமாயுமிருக்கிற பிரம்மத்தை அறிகிற மகான்கள் சொல்லு கிறார்கள். தளவகார சாகையில் यद्वाचानभ्युदितं यथायथा नश्ये-¹₂³⁴⁵⁶⁷⁸⁹¹⁰¹¹¹²¹³¹⁴¹⁵¹⁶¹⁷¹⁸¹⁹²⁰²¹²²²³²⁴²⁵²⁶²⁷²⁸²⁹³⁰³¹³²³³³⁴³⁵³⁶³⁷³⁸³⁹⁴⁰⁴¹⁴²⁴³⁴⁴⁴⁵⁴⁶⁴⁷⁴⁸⁴⁹⁵⁰⁵¹⁵²⁵³⁵⁴⁵⁵⁵⁶⁵⁷⁵⁸⁵⁹⁶⁰⁶¹⁶²⁶³⁶⁴⁶⁵⁶⁶⁶⁷⁶⁸⁶⁹⁷⁰⁷¹⁷²⁷³⁷⁴⁷⁵⁷⁶⁷⁷⁷⁸⁷⁹⁸⁰⁸¹⁸²⁸³⁸⁴⁸⁵⁸⁶⁸⁷⁸⁸⁸⁹⁹⁰⁹¹⁹²⁹³⁹⁴⁹⁵⁹⁶⁹⁷⁹⁸⁹⁹¹⁰⁰¹⁰¹¹⁰²¹⁰³¹⁰⁴¹⁰⁵¹⁰⁶¹⁰⁷¹⁰⁸¹⁰⁹¹¹⁰¹¹¹¹¹²¹¹³¹¹⁴¹¹⁵¹¹⁶¹¹⁷¹¹⁸¹¹⁹¹²⁰¹²¹¹²²¹²³¹²⁴¹²⁵¹²⁶¹²⁷¹²⁸¹²⁹¹³⁰¹³¹¹³²¹³³¹³⁴¹³⁵¹³⁶¹³⁷¹³⁸¹³⁹¹⁴⁰¹⁴¹¹⁴²¹⁴³¹⁴⁴¹⁴⁵¹⁴⁶¹⁴⁷¹⁴⁸¹⁴⁹¹⁵⁰¹⁵¹¹⁵²¹⁵³¹⁵⁴¹⁵⁵¹⁵⁶¹⁵⁷¹⁵⁸¹⁵⁹¹⁶⁰¹⁶¹¹⁶²¹⁶³¹⁶⁴¹⁶⁵¹⁶⁶¹⁶⁷¹⁶⁸¹⁶⁹¹⁷⁰¹⁷¹¹⁷²¹⁷³¹⁷⁴¹⁷⁵¹⁷⁶¹⁷⁷¹⁷⁸¹⁷⁹¹⁸⁰¹⁸¹¹⁸²¹⁸³¹⁸⁴¹⁸⁵¹⁸⁶¹⁸⁷¹⁸⁸¹⁸⁹¹⁹⁰¹⁹¹¹⁹²¹⁹³¹⁹⁴¹⁹⁵¹⁹⁶¹⁹⁷¹⁹⁸¹⁹⁹²⁰⁰²⁰¹²⁰²²⁰³²⁰⁴²⁰⁵²⁰⁶²⁰⁷²⁰⁸²⁰⁹²¹⁰²¹¹²¹²²¹³²¹⁴²¹⁵²¹⁶²¹⁷²¹⁸²¹⁹²²⁰²²¹²²²²²³²²⁴²²⁵²²⁶²²⁷²²⁸²²⁹²³⁰²³¹²³²²³³²³⁴²³⁵²³⁶²³⁷²³⁸²³⁹²⁴⁰²⁴¹²⁴²²⁴³²⁴⁴²⁴⁵²⁴⁶²⁴⁷²⁴⁸²⁴⁹²⁵⁰²⁵¹²⁵²²⁵³²⁵⁴²⁵⁵²⁵⁶²⁵⁷²⁵⁸²⁵⁹²⁶⁰²⁶¹²⁶²²⁶³²⁶⁴²⁶⁵²⁶⁶²⁶⁷²⁶⁸²⁶⁹²⁷⁰²⁷¹²⁷²²⁷³²⁷⁴²⁷⁵²⁷⁶²⁷⁷²⁷⁸²⁷⁹²⁸⁰²⁸¹²⁸²²⁸³²⁸⁴²⁸⁵²⁸⁶²⁸⁷²⁸⁸²⁸⁹²⁹⁰²⁹¹²⁹²²⁹³²⁹⁴²⁹⁵²⁹⁶²⁹⁷²⁹⁸²⁹⁹³⁰⁰³⁰¹³⁰²³⁰³³⁰⁴³⁰⁵³⁰⁶³⁰⁷³⁰⁸³⁰⁹³¹⁰³¹¹³¹²³¹³³¹⁴³¹⁵³¹⁶³¹⁷³¹⁸³¹⁹³²⁰³²¹³²²³²³³²⁴³²⁵³²⁶³²⁷³²⁸³²⁹³³⁰³³¹³³²³³³³³⁴³³⁵³³⁶³³⁷³³⁸³³⁹³⁴⁰³⁴¹³⁴²³⁴³³⁴⁴³⁴⁵³⁴⁶³⁴⁷³⁴⁸³⁴⁹³⁵⁰³⁵¹³⁵²³⁵³³⁵⁴³⁵⁵³⁵⁶³⁵⁷³⁵⁸³⁵⁹³⁶⁰³⁶¹³⁶²³⁶³³⁶⁴³⁶⁵³⁶⁶³⁶⁷³⁶⁸³⁶⁹³⁷⁰³⁷¹³⁷²³⁷³³⁷⁴³⁷⁵³⁷⁶³⁷⁷³⁷⁸³⁷⁹³⁸⁰³⁸¹³⁸²³⁸³³⁸⁴³⁸⁵³⁸⁶³⁸⁷³⁸⁸³⁸⁹³⁹⁰³⁹¹³⁹²³⁹³³⁹⁴³⁹⁵³⁹⁶³⁹⁷³⁹⁸³⁹⁹⁴⁰⁰⁴⁰¹⁴⁰²⁴⁰³⁴⁰⁴⁴⁰⁵⁴⁰⁶⁴⁰⁷⁴⁰⁸⁴⁰⁹⁴¹⁰⁴¹¹⁴¹²⁴¹³⁴¹⁴⁴¹⁵⁴¹⁶⁴¹⁷⁴¹⁸⁴¹⁹⁴²⁰⁴²¹⁴²²⁴²³⁴²⁴⁴²⁵⁴²⁶⁴²⁷⁴²⁸⁴²⁹⁴³⁰⁴³¹⁴³²⁴³³⁴³⁴⁴³⁵⁴³⁶⁴³⁷⁴³⁸⁴³⁹⁴⁴⁰⁴⁴¹⁴⁴²⁴⁴³⁴⁴⁴⁴⁴⁵⁴⁴⁶⁴⁴⁷⁴⁴⁸⁴⁴⁹⁴⁵⁰⁴⁵¹⁴⁵²⁴⁵³⁴⁵⁴⁴⁵⁵⁴⁵⁶⁴⁵⁷⁴⁵⁸⁴⁵⁹⁴⁶⁰⁴⁶¹⁴⁶²⁴⁶³⁴⁶⁴⁴⁶⁵⁴⁶⁶⁴⁶⁷⁴⁶⁸⁴⁶⁹⁴⁷⁰⁴⁷¹⁴⁷²⁴⁷³⁴⁷⁴⁴⁷⁵⁴⁷⁶⁴⁷⁷⁴⁷⁸⁴⁷⁹⁴⁸⁰⁴⁸¹⁴⁸²⁴⁸³⁴⁸⁴⁴⁸⁵⁴⁸⁶⁴⁸⁷⁴⁸⁸⁴⁸⁹⁴⁹⁰⁴⁹¹⁴⁹²⁴⁹³⁴⁹⁴⁴⁹⁵⁴⁹⁶⁴⁹⁷⁴⁹⁸⁴⁹⁹⁵⁰⁰⁵⁰¹⁵⁰²⁵⁰³⁵⁰⁴⁵⁰⁵⁵⁰⁶⁵⁰⁷⁵⁰⁸⁵⁰⁹⁵¹⁰⁵¹¹⁵¹²⁵¹³⁵¹⁴⁵¹⁵⁵¹⁶⁵¹⁷⁵¹⁸⁵¹⁹⁵²⁰⁵²¹⁵²²⁵²³⁵²⁴⁵²⁵⁵²⁶⁵²⁷⁵²⁸⁵²⁹⁵³⁰⁵³¹⁵³²⁵³³⁵³⁴⁵³⁵⁵³⁶⁵³⁷⁵³⁸⁵³⁹⁵⁴⁰⁵⁴¹⁵⁴²⁵⁴³⁵⁴⁴⁵⁴⁵⁵⁴⁶⁵⁴⁷⁵⁴⁸⁵⁴⁹⁵⁵⁰⁵⁵¹⁵⁵²⁵⁵³⁵⁵⁴⁵⁵⁵⁵⁵⁶⁵⁵⁷⁵⁵⁸⁵⁵⁹⁵⁶⁰⁵⁶¹⁵⁶²⁵⁶³⁵⁶⁴⁵⁶⁵⁵⁶⁶⁵⁶⁷⁵⁶⁸⁵⁶⁹⁵⁷⁰⁵⁷¹⁵⁷²⁵⁷³⁵⁷⁴⁵⁷⁵⁵⁷⁶⁵⁷⁷⁵⁷⁸⁵⁷⁹⁵⁸⁰⁵⁸¹⁵⁸²⁵⁸³⁵⁸⁴⁵⁸⁵⁵⁸⁶⁵⁸⁷⁵⁸⁸⁵⁸⁹⁵⁹⁰⁵⁹¹⁵⁹²⁵⁹³⁵⁹⁴⁵⁹⁵⁵⁹⁶⁵⁹⁷⁵⁹⁸⁵⁹⁹⁶⁰⁰⁶⁰¹⁶⁰²⁶⁰³⁶⁰⁴⁶⁰⁵⁶⁰⁶⁶⁰⁷⁶⁰⁸⁶⁰⁹⁶¹⁰⁶¹¹⁶¹²⁶¹³⁶¹⁴⁶¹⁵⁶¹⁶⁶¹⁷⁶¹⁸⁶¹⁹⁶²⁰⁶²¹⁶²²⁶²³⁶²⁴⁶²⁵⁶²⁶⁶²⁷⁶²⁸⁶²⁹⁶³⁰⁶³¹⁶³²⁶³³⁶³⁴⁶³⁵⁶³⁶⁶³⁷⁶³⁸⁶³⁹⁶⁴⁰⁶⁴¹⁶⁴²⁶⁴³⁶⁴⁴⁶⁴⁵⁶⁴⁶⁶⁴⁷⁶⁴⁸⁶⁴⁹⁶⁵⁰⁶⁵¹⁶⁵²⁶⁵³⁶⁵⁴⁶⁵⁵⁶⁵⁶⁶⁵⁷⁶⁵⁸⁶⁵⁹⁶⁶⁰⁶⁶¹⁶⁶²⁶⁶³⁶⁶⁴⁶⁶⁵⁶⁶⁶⁶⁶⁷⁶⁶⁸⁶⁶⁹⁶⁷⁰⁶⁷¹⁶⁷²⁶⁷³⁶⁷⁴⁶⁷⁵⁶⁷⁶⁶⁷⁷⁶⁷⁸⁶⁷⁹⁶⁸⁰⁶⁸¹⁶⁸²⁶⁸³⁶⁸⁴⁶⁸⁵⁶⁸⁶⁶⁸⁷⁶⁸⁸⁶⁸⁹⁶⁹⁰⁶⁹¹⁶⁹²⁶⁹³⁶⁹⁴⁶⁹⁵⁶⁹⁶⁶⁹⁷⁶⁹⁸⁶⁹⁹⁷⁰⁰⁷⁰¹⁷⁰²⁷⁰³⁷⁰⁴⁷⁰⁵⁷⁰⁶⁷⁰⁷⁷⁰⁸⁷⁰⁹⁷¹⁰⁷¹¹⁷¹²⁷¹³⁷¹⁴⁷¹⁵⁷¹⁶⁷¹⁷⁷¹⁸⁷¹⁹⁷²⁰⁷²¹⁷²²⁷²³⁷²⁴⁷²⁵⁷²⁶⁷²⁷⁷²⁸⁷²⁹⁷³⁰⁷³¹⁷³²⁷³³⁷³⁴⁷³⁵⁷³⁶⁷³⁷⁷³⁸⁷³⁹⁷⁴⁰⁷⁴¹⁷⁴²⁷⁴³⁷⁴⁴⁷⁴⁵⁷⁴⁶⁷⁴⁷⁷⁴⁸⁷⁴⁹⁷⁵⁰⁷⁵¹⁷⁵²⁷⁵³⁷⁵⁴⁷⁵⁵⁷⁵⁶⁷⁵⁷⁷⁵⁸⁷⁵⁹⁷⁶⁰⁷⁶¹⁷⁶²⁷⁶³⁷⁶⁴⁷⁶⁵⁷⁶⁶⁷⁶⁷⁷⁶⁸⁷⁶⁹⁷⁷⁰⁷⁷¹⁷⁷²⁷⁷³⁷⁷⁴⁷⁷⁵⁷⁷⁶⁷⁷⁷⁷⁷⁸⁷⁷⁹⁷⁸⁰⁷⁸¹⁷⁸²⁷⁸³⁷⁸⁴⁷⁸⁵⁷⁸⁶⁷⁸⁷⁷⁸⁸⁷⁸⁹⁷⁹⁰⁷⁹¹⁷⁹²⁷⁹³⁷⁹⁴⁷⁹⁵⁷⁹⁶⁷⁹⁷⁷⁹⁸⁷⁹⁹800

மயபாஷியது மயமொடுதெழா தாவெ துதிபுந்நது || 82 ||

आत्मा हि सूक्ष्मा ஹி=பரப்பிரம்மம்

आकाशवत् सूक्ष्मावत्=சூட்சுமமாயும் நிரவியவமாயும் பரவசுத்
மாயு மிருக்கிற ஆகாசம்போல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

वटाकाशैः इव वटाकाशेभ्यो इव=கடாகாசங்கள் போல்

जीवैः जीवैः=ஜீவர்கள்

उदितः உலிதஃ=சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

वटादिवत् च वटादिवत्=கடாநிகள்தோல்

संवातैः ஸவாஹைஃ=சங்காதங்களும்

(उदितः உலிதஃ=உண்டானதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது,

जातौ ஜாதௌ ஆகையால் இருஷ்டி விஷயத்தில்

एतत् एतत्=இது

निदर्शनम् நிதர்ஸனம்=நிரூபணத்தாம்

சுடா:—ஜன்ம மற்றதாயும் நிரூபணபாவமற்றதாயுமிருக்கிற
பிரம்மத்தைச் சொல்லுகிறேன் என்று பிரதிஞ்ஞை சொல்லப்பட்டது.
இது சித்திக்கும் பொருட்டு யுக்தியையும் நிரூபணத்தையும்
சொல்லுகிறேன் என்று சொல்லுகிறார்.

ஆத்மாவாகிற பிரம்மம் ஆகாசம்போல் சூட்சுமமாயும் நிரவிய
மாயும் ஸர்வ வியாபியாயும் இருப்பதால் ஆகாசம்போல் சொல்லப்
படுகின்றது. கடாகாசத்துக்குச் சமானமாக ஜீவர்கள் சொல்லப்படு
கிறார்கள். அந்த ஜீவர்களே ஆகாச சதிர்சமான பரமாத்மா. (இது
उदितः உலிதஃ=என்னும் பதத்திற்குச் சொல்லப்பட்டது என்றும்
அர்த்தத்தின்பேரில் ஏற்படுகின்றது. இனி உண்டாகிறது என்ற
னும் அர்த்தத்தைக்கொண்டு சொல்லுகிறார்.)

அல்லது கடாகாசங்களால் எப்படி ஆகாசம் உண்டாகிறதோ
அப்படி பரமாத்மா ஜீவாத்மாக்களால் உண்டாகிறார். அதாவது
நானாவித ஜீவர்களாகக் காணப்படுகிறார் என்பது கருத்து. ஜீவாத்
மாக்கள் பரமாத்மாவினின்றும் உண்டானதாக வேதாந்தத்தில்
சொல்லியதை மகாகாசத்தினின்றும் கடாகாசங்களுண்டானதற்குச்
சமானமாக அறியவேண்டியதேதவிர வாஸ்தவமன்று என்பது
கருத்து.

மேலும் ஆகாசத்தினின்றும் எல்லா கடங்களும் உண்டானது
போல் பரப்பிரம்மத்தினின்றும் பிருதிவீ முதலிய சமஸ்தமான பூதங்
களும் சரீர இந்திரியாதிகளும் ரக்ஷஸில் சர்ப்பம்போல் கேவலம்
கற்பனையாக உண்டாகின்றன! மகாகாசத்தில் கடாகாசங்களும்
கடங்களும் அடங்கியிருப்பதுபோல் பரமாத்மாவில் ஜீவர்களும்
தேகாதிகளும் அடங்கியிருக்கின்றன. | மந்தபுத்தியுள்ளவர்களின்

युते य-ते=கூடினபோது

सर्वे सर्वे=சமஸ்த கடாகாசங்களும்

नसंप्रयुज्यन्ते न सम्प्रय-ज्य-न्ते=அந்த ஜாஸி புனை முதலியவைகளுடன் சம்பந்தத்தை அடையவில்லையோ

तद्वत् तद्वत्=அப்படி

जीवाः जीवाः=ஜீவர்கள்

सुखादिभिः सम्प्रय-ज्य-न्ते=பிறருடைய சுகதுக்காதிகளால்

न संप्रयुज्यन्ते न सम्प्रय-ज्य-न्ते=சம்பந்தப்படுகிறதில்லை.

ச-பா:—சகல தேகங்களிலும் ஒரே ஆத்மா இருந்தால் ஒருஜீவனுடைய ஜன்மமரண சுகதுக்காதிகள் சகல ஜீவர்களுக்கும் இருக்கவேண்டுமே, ஒருவன் கர்த்தாவாக இருந்தால் எல்லாரும் கர்த்தாவாக இருக்கவேண்டும். ஒருவன் பலபேராகவாக இருந்தால் எல்லாரும் அப்படியே யிருக்கவேண்டும். இப்படிச் சொல்லும் துணைவாதிக்கு உத்தரம் சொல்லப்படுகிறது. புனை முதலியவைகளால் ஒரு கடாகாசம் சம்பந்தப்படுவதால் எல்லா கடாசங்களும் சம்பந்தப்படாததுபோல் ஒரு ஜீவன் சுகதுக்காதிகளை அடைந்ததினால் சகல ஜீவர்களும் சுகாதிகளை அடைகிறதில்லை.

ஆகேபம்:—ஆத்மா ஒன்று என்று சொல்லுகிறார்களோ?

சமாதானம்:—ஆம். ஆகாசம்போல் சர்வ சரீரங்களிலும் ஒன்று. ஆத்மா யிருக்கிறான் என்று கருதியிற் சொல்லியதைக் கேட்கவில்லையோ?

ஆ:—சர்வசரீரங்களிலும் ஆத்மா ஒன்றுதான் என்று சொன்னால் மேற்சொன்ன தோஷம் சம்பவிக்குமே.

ச:—இது சாங்கியனுடைய கேள்வியாக இருக்கவேண்டும் அப்படி அவன் கேட்டது சரியல்ல. எனனின் அவன் ஆத்மாவின் னிடத்தில் சுகதுக்காதிகளை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. புத்தியினிடத்தில் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறான். ஆகவே, சுகதுக்கங்களின் வியாபிதையின் பொருட்டு ஆத்மபேதத்தை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதில்லை, மேலும் ஞானஸ்வரூபமான ஆத்மாவுக்கு பேதம் கற்பிக்கிறதில் பிரமாணமில்லை.

ஆ:—ஆத்மாவுக்குப் பேதம் ஒப்புக்கொள்ளாதபடித்தில் பிரகிருதியானது ஒருவனுடைய போகார்த்தமாகவும், ஒருவனுடைய மோகார்த்தமாகவும் பிரவிர்த்தித்தல் ஒவ்வாது, அதற்காக பேதத்தை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்.

ச:—நீ சொன்னது சரியன்று. எனனின், பிரகிருதியால் உண்டுபண்ணப்பட்ட பந்த மோகங்கள் புருஷனிடத்தில் சம்பந்தப்படுகிறதில்லை. ஆத்மாவை நிர்விசேஷமாகவும் சேதனமாத்மரமாக

வும் சாங்கியன் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறான். ஆகையால் பிரகிருதி யானது புருஷனுடைய பந்த மோகதார்த்தமாக பிரவிர்த்திக்கவில்லை. மேலும், புருஷபேத கற்பணையில் வேறு பிரமாணமில்லை. புருஷனுடைய சத்தாமதத்திதத்தை தீவிரத்தையாக வைத்துக்கொண்டு பிரகிருதி யானது தானே காட்டுப்படுகிறது, விடுபடுகிறது.

ஆ:— (யோகியின்):—பிரகிருதியானது ஈசுவரனால் பிரேரேபணை செய்யப்பட்டு பிரவிர்த்திக்கிறது.

ச:—அதுவும் சரியன்று. அந்த ஈசுவரனும் புருஷ விசேஷ னாகையால் அனைவ்வாறு புகை மாத்திரம் இருக்கிறான். ஆகவே, ஈசுவரன் பிரவிர்த்தகையமாட்டான். புருஷபேத கற்பணையில் சாங்கியர் கருங்கு ஏதேத்தன்மை உண்டாகிறது. தவிர வேதார்த்தத்தையும் அவர்கள் விட்டுவிடுகிறார்கள்.

ஆ:—(தார்க்கிகர்கள்) இச்சாதிகள் ஆத்மாவினிடத்தில் இருக்கின்றன.

ச:—இதுவும் சரியன்று. என்னின், ஆத்மாவில் ஸ்மரணை உண்டாகிறது. அந்த ஸ்மரணைக்குக் காரணம் பாவனை என்னும் பெயருள்ள வாழ்க்கையும். அது அனாவரத ஆத்மாவில் சம்பந்தப்பட மாட்டாது.

ஆ:—ஆத்மாவுக்கும் மனதிற்கும் உண்டான சேர்க்கையால் ஸ்மரணம் உண்டாகிறது.

ச:—அப்போது ஸ்மரண நியமம் சம்பவிக்கமாட்டாது. அதாவது அனுபவகாலத்தில் ஸ்மரணை உண்டாகமாட்டாது என்கிற நியமம் ஏற்படுகிறது. அந்த அனுபவநானத்துக்குக் காரணமான ஆத்மாவைச் சம்போகத்தினாலேயே ஸ்மரணம் உண்டாகும் படித்தில் சீமந்தபொன்ன நியமம் சம்பவிக்கமாட்டாது. அல்லது ஒரே காலத்தில் அநேக ஸ்மரணங்கள் உண்டாகும். மேலும் சமமான ஜாதிகளாகவும், ஸ்வர்க்காதி குணமுள்ளவர்களாகவு் இருக்கிறமல்ை, ஆத்மக்கடா முதலானவைகளிடத்தில் ஒன்றோடொன்று சம்பந்தம் கண்டிருக்கின்றன. கடம், ஆத்மா, மனது இவைகள் அப்படிப்பட்டவைகள். ஆகவே ஆத்மாவுக்கும் மனதிற்கும் சம்பந்தம் சம்பவிக்கமாட்டாது.

ஆ:—விஷயப்பான குணம் முதலியவைகளுக்கு திருவியத்தோடு சம்பந்த மிருக்கிறதுபோல் ஆத்மாவுக்கும் மனதுடன் சம்பந்த மிருக்காட்டில்லை.

ச:—அது சரியன்று; என்னின் திருத்தடந்தம் வாதிப்பிரதிவாதிகளுக்கு சம்பந்தமாக இருக்கவேண்டும். வேதாந்தியின் மதத்தில் திருவியத்தையே குணங்களாவது, கர்மம், சாமான்னியம், விசே

ஷம், சமவாயம் இவைகளாவது வேறாக இல்லை. ஆகவே, இரண்டு வாதிகளுக்கும் சம்மதமான திருஷ்டாந்தம் சித்திக்கவில்லை.

ஆ :—திருவியத்தையிட குணமுதலியவைகளும், ஆத்மாவையிட இச்சை முதலியவைகளும் அத்தியந்தம் வேறுதான் என்று பொன்னால்

ச :—அப்போது ஹிமாசலத்தோடு விர்திய பந்தத்துக்குப் போல, திருவியத்தோடு அவைகளுக்குச் சம்பந்தம் சித்திக்காவிட்டாது.

ஆ :—குணம் முதலியவைகள் திருவியத்தையிட வேறாக இருந்தாலும் அயுத்சித்தங்கள் அதாவது விபிம்பவியாத பந்தத்தினால், அவைகளுக்குச் சமவாயம் என்னும் பெயருள்ள நித்தியமான சம்பந்தம் சித்திக்கிறது. அதில் யாதொரு விசேஷமில்லை.

ச :—இது சரியன்று. பூர்வநித்தமாகவும் நித்தியமாகவும் இருக்கிற ஆத்மாவும் அநித்தியமான இச்சாதிகளும் அயுத்சித்தங்களல்ல. இச்சாதிகள் ஆத்மாவின் அயுத்சித்தங்களாகியிருக்கின்றன என்று சொன்னால், அப்போது ஆத்மாவில் இருக்கிற பந்தத்தையையே போல் இச்சாதிகள் நித்தியமாய்விடும், அப்படி ஒப்புக்கொண்டால் ஆத்மாவுக்கு இச்சாதி பந்தங்களினின்றும் மேலாகவும் சித்திக்காவிட்டாது. மேலும் சமவாயம் என்னும் சம்பந்தம், திரவியத்தையிட வேறு, திரவியத்துக்கும் அந்த சமவாயத்துக்கும் திரவிய குணங்களுக்குப்போல் வேறு சம்பந்தம் சொல்லவேண்டும், அப்போது அவஸ்தை ஏற்படுகிறது. சமவாயமானது நித்திய சம்பந்தமானதால் அதற்கு வேறு சம்பந்தம் வேண்டாம் என்று சொன்னால் அப்போதும் சமவாய சம்பந்தத்தோடு கூடினவன்மையினால் நித்திய சம்பந்தத்தோடு கூடியிருப்பதால் பேதம் சித்திக்காவிட்டாது, திரவிய குணதிகளுக்கு அத்தியந்தபேதம் சொல்லும் பந்தத்தின்படி சம்பந்தத்தோடு கூடின திரவியத்துக்கும் ஸ்வர்சமன்றிரிலிருக்கிற திரவியத்துக்கும் போல் திரவியகுணங்களுக்கு சம்பந்தம் ஏற்படாது, பேதம் ஏற்பட்டிவிநாசமுள்ள இச்சை முதலிய குணங்கள் ஆத்மாவின் நித்தியத்தின் பகூதத்தில் தேகாதிகளுக்குப்போல் ஆத்மாவிற்கு அத்தியந்தம் வரும். மேலும் அவைத்தோடுகூடின தன்மையின் விநாசம் தேகாதிகளுக்குப்போல் பரிகரிக்கமுடியாத தேகங்கள் ஏற்படும் ஆகவே; இச்சாதிகள் ஆத்மகுணங்களல்ல.

ஆகாசம் புனை முதலியவைகளால் அழுக்கடைந்ததாகப் சொல்லப்படுவதுபோல், ஆத்மாவினிடத்தில் அக்கவையத்தால் கழிக்கப்படும் புத்தி முதலிய உபாதியிலுண்டாகும் கருத்துக்காதி தேகங்கள் இருக்கும்போது விபாவஹாரிகமானபந்த போகங்கள் எப்படி

கலாம்; அதில் யாதொரு விரோதமுமில்லை. சர்வவாதிகளும் விய
வஹாரங்கள் அந்நொனத்தால் சுற்றிக்கப்பட்டனவென்றும் பரமார்
த்தமல்லவென்றும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, தார்க்
கிகர்களால் சுற்றிக்கப்பட்ட அத்மபேத சுற்பனை வியர்த்தம். ||84||

रूपकाय'समाख्याश्च भिद्यन्ते तत्रतत्रै ।

आकाशस्य नभेदोऽस्ति तद्वर्णेषु निर्णयः ॥ ४५ ॥

|| பஞ்சமகாபிரஸங்காரம் || ஸீர்த்தெனக்ருதக்ருவெ

செய்யுள் || 85 ||

ரூபகாயீசமாख्या: च मा भव्यकार्य भव्योपाय = ஒரே ஆகாசத்
காசம், சட்டி ஆகாசம் பாளை ஆகாசம் முதலியவைகளின்
பெரிய உபயங்கள், ஜலத்தைக்கொண்டு வருதல் தரித்தல் முத
லியங்கள், காசம் சட்டி ஆகாசம் முதலிய உபாதுகளால்
பாசங்கள், இவைகள்.

தவதவவே $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} \times \frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{16}$ ஒவ்வொரு வியவஹார விதையத்தி
யும்

மிகுந்த அன்புடன் உங்கள் கைகளைப் பிடித்து,

आकाशस्य लक्षणाः (१) = शु.का.न.कं.का.कं.क

பெயர்: வெள்ளையன்

न अस्ति . क मन्वाणी = १००००

[illegible]

જાવેપુ ઈ.પી.૧૫૦૬ - ૧૭૧૭ નાં વચ્ચેનાં વર્ષો

निर्णयः ॥ ११८ ॥

சுபா : அத்தனவதத்துக்கு கருதி விரோதமன்மியிலிருப்பதா
லும், காமம் பரம்போல் காமம், காரியம் ரூபம் இவைகள் தனித்
தனிமே இருந்தால் வீவர்கள் வாஸ்தவத்திலும் வேறாக இருக்கிறார்
கள் என்று அனுபவத்தால் விரோதம் வருகிறபடியால் ஆத்மா
ஒன்றாயினும் அவித்தியா பலத்கால் ஆத்மாக்கள் அநேகம் என்கிற
விபஷணமும் சம்பவிக்கலாம் என்று எப்படிச்சொல்லலாமெனின்,
உத்தரம் கூறுகிறீர்.

ஆகாச ஆகாசத்தில் காபகாசம், மாசகாசம் முதலிய ரூபதே
சங்கள், ஜலதாதம் வெப்பத்தினாலுதல், முதிதல் முதலிய காரியபேதங்
கள், உரகாசம், மாசகாசம் முதலிய நாமங்கள், இப்பேற்பட்ட பே
தங்கள் அந்நூல அந்நூல் எங்கும் காணப்படுகின்றன. ஆகாசத்
தின் பீதங்களால் உண்டான வியவஹாரங்கள் வாஸ்தவங்களல்ல.
வாஸ்தவத்தில் ஆகாசத்தில் யாதொரு பேதமுமில்லை. எப்படி
ஆகாசத்தினால் உண்டான வியவஹார பேதம் ஆகாச பேதத்தை

காண்பிக்காமல் உபாதி பேதங்களை மட்டும் குறிப்பிடுகிறதோ, அப்
படி கடாகாசத்துக்குச் சமானமான ஜீவன் விஷயத்திலும், தே
காதி உபாதிகளால் பேதம் சம்பவிக்கிறதே தவிர, வாஸ்தவத்திலில்லை
யென்பது ஞானிகளின் தீர்மானம். 85

नाऽऽकाशस्य घटाकाशो विकारावयवौ यथा ।

नैवात्मनः सदाजीवो विकारावयवौ तथा ॥ 86 ॥

நாஃஃகாஸஸ்ய வடாகாஸா விகாராவயவௌயயா ।

நெநவாஜீநஃ ஸதாஜீவொ விகாராவயவௌ தயா ॥ 86 ॥

यथा ययौ=எப்படி

घटाकाशः वदकाशौ=கடாகாசம்

आकाशस्य आकाशस्य=மஹாகாசத்தின்

न विकारावयवौ न विकारावयवौ=விகாரமுமல்ல அவயவமு
மல்லவோ

तथा तयौ=அப்படி

जीवः जीवः=ஜீவன்

आत्मनः आत्मनः=பரமாத்மாவின்

सदा न विकारावयवौ सदा न विकारावयवौ எப்போதும் விகா
ரமுமல்ல அவயவமுமல்ல.

ச-பா :—கடாகாசாதி பேதத்தால் ஆகாசத்திலும் வாஸ்தவத்
தில் பேதம் உண்டாகட்டுமே எனின் அது சரியன்று.

ஏனெனில் தங்கத்திலிருந்து மோதிரம் போலும் ஜலத்திலிருந்து
நுரை குமிழ் முதலியவைகள் போலும் கடாகாசம் மகாகாசத்தி
னின்றும் செய்யப்பட்டதல்ல. விருஷத்தினுக்கு கொம்பு அவசிய
மாயிருப்பதுபோல் ஆகாசத்துக்கு கடாகாசம் அவயவமல்ல, ஆகை
யால் கடாகாசாதிகளின் பேத வியவஹாரங்கள் ஆகாசத்துக்கு ஏற்
படவில்லை. இதுபோல் கடகாசஸ்தானத்திலிருக்கிற ஜீவனும் மகா
காசஸ்தானத்திலிருக்கிற பரமாத்மாவின் விகாரமுமல்ல, அவயவமு
மல்ல. ஆகையால் அதாவது, அனுமானத்துக்கு இடமில்லாதபடி
யால் ஆத்மாக்கள் அநேகம் என்கிற வியவஹாரம் மிகத்தவையே. 86 ॥

यथा भवति बालानां गगनं मलिनंमलैः ।

तथाभवत्यबुद्धानामात्माऽपि मलिनोमलैः ॥ 87 ॥

யயாஹவதிஸாநாநா ௮௮ நஃஜீ நஃஜீநெஃ ।

தயாஹவத்யுஃஃநாநா ஜா தூதவிநெநாஜீநெஃ ॥ 87 ॥

बालानां बालानां=பாலர்களுக்கு

गगनं ௮௮ நஃ=ஆகாசமானது

மலை: ॐ௪௪௪ = தூளி முதலான ஆகளால்
 மாலின: ॐ௪௪௪ = அழக்கடைந்ததாக
 यथा ॐ௪௪௪ = அப்படி.
 भवति ॐ௪௪௪ = ஆக்கிறதா
 तथा ॐ௪௪௪ = அப்படி.
 भवद्भानां ॐ௪௪௪ = அஞ்ஞானிகளுக்கும்
 आत्मापि ॐ௪௪௪ = ஆத்மாவும்
 मलै: ॐ௪௪௪ = தோஷங்களால்
 मालिन: ॐ௪௪௪ = மலினமாக
 भवति ॐ௪௪௪ = இருக்கிறது.

தா - ம்:—ஜீவன் பரம்பிரம்மத்தின் அம்சமும்ல்ல வென்றும்
 விகாரமும்ல்ல வென்றும், உபாதியில் பிரவேசித்தபிரம்மமே ஜீவ
 சப்த வாச்சியமென்று கித்தாந்தி சொல்லுவது அக்தமல்ல. ஏனெ
 னில், பிரம்மமாயம் ஒன்றாயும் சுத்தமாய் மிருக்கிறது. ஜீவன் இரா
 காதி தோஷங்களைவிடக் கூடியும், அநேகமாய் மிருக்கிறது. ஆகை
 யால் ஜீவனும் பிரம்மமும் ஒன்றாகாது என்கிற சங்கைக்கு (வாஸ்த
 வத்தில் ஜீவ அக்ஞா பாதொரு தோஷமுமில்லை யென்று இந்த மந்
 திரத்தில் சொல்லுகிறார்.) உபாசாரம் என்கிற பேதபுத்தியால் ரூபாதி
 களின் வியவடிவமாய் உண்டாக்கிற்று. இதுபோல் தேகாதி பேதபுத்
 தியால் ஜன்மம் பாணம் முதலிய வியவடிவமானவர்களும், ராகாதிதோஷங்
 களும் சம்பவிக்கின்றன. பரமபர்த்திகத்தில் பேதமுமில்லை தோஷ
 முமில்லை என்பதை நிரூபித்தத்தால் காட்டுகிறார்:—லோகத்தில்
 அவிவேகிகளான பரமபர்கள் ஆகாசத்தைப்பார்த்து அது மேகத்
 தாலும், தூளிகளாலும், புகையினாலும் சம்பந்தப்பட்டு மலினமான
 தாக பரவிக்கிறார்கள். ஆனால் விவேகிகள் இவைகளுடன் ஆகாச
 சம்பந்தப்படுவதற்கு நனைக்கிறதேயில்லை. இதுபோல் சுத்தஞான
 ஸ்வரூபமான பரம்பிரம்மமும் அஞ்ஞானிகளுக்கு ராகாதிகளுடன்
 கூடினதாக காணப்படுகிறது. மலஷாப்பிரதேசம் தாகமுள்ளவனால்
 ஜலசகிதமாயிருப்பதாக பரவிக்கப்பட்ட போதிலும், எப்படி. வாஸ்த
 வத்தில் அப்படியில்லை போல, அப்படி அஞ்ஞானிகள் ஆத்மாவிடத்தில
 ராகாதி மலங்களை ஆரோபித்தா ளாம் ஆத்மா மலினமாகிறதுமில்லை. 87

मरणं संभवे चैव मत्यागमनयोऽपि ।

स्थितौ सर्वशरीरं आकाशेनाविलक्षणः ॥ 88 ॥

சாணென்பவன் வெவ்வேறு உயிர் உருவமே நயொருபடி ।

ஸ்திதௌவம் ச சர்வசரீரம் ஆகாஸேனாவிலக்ஷணம் ॥ 88 ॥

मरणे शरणे=மரணத்திலும்

समवेचैव सख्ये=உற்பத்தியிலும்

गत्यागमनयोरपि मत्प्राप्तये=போகுதல் வருதல் இவைகளிலும்

स्थितौ स्थिति=இருப்பிலும்

सर्वशरीरेषु सर्वशरीरैश्च=சர்வ சரீரங்களிலும்

(आत्मा अहम्=ஆத்மா)

आकाशेनाविकक्षणः आकाशेनाविकक्षणः=ஆகாசத்துக்கு விலக்ஷணமாயில்லை.

தா-ம்:—ஜீவன் மரணத்துக்குப் பிறகு தர்மத்தை அனுசரித்து ஸ்வர்க்கத்துக்கும், அதர்மத்தை அனுசரித்து நரகத்துக்கும் போகிறான். புண்ணிய பாபயோகம் முடிந்தபின் மறுபடியும் பூலோகத்துக்கு வந்து ஜனிக்கிறான். போகம் உள்ள வரையில் பூமியிலிருந்து மறுபடியும் பரலோகத்துக்குப் போகிறான். இவ்விதமாய் இந்த லோகத்துக்கும் பரலோகத்துக்கும் ஜீவன் வந்துகொண்டும் போய்க்கொண்டு மிருக்கிறான் என்கிற வியவஹாரத்துக்கு அக்வைதம் விருத்தமாயிருக்கிறதே எனில் :—முந்தின மந்திரத்தில் சொல்லிய அர்த்தத்தையே விவரிக்கிறார். கடாகாசத்தின் ஜன்மம், மரணம், கமனம், ஆகமனம் ஸ்திதி இவைகள்போல் சர்வ சரீரங்களிலும் மிருக்கிற ஆத்மாவின் ஜனனாதிகளும் ஆகாச விஷயத்தில் ஜனனாதிகள் எப்படி பிராந்தி மாத்திரமோ, அப்படி ஆத்மா விஷயத்திலும் ஜனனாதிகள் பிராந்தியே. ஆகாசத்துக்கும் ஆத்மாவுக்கும் விலக்ஷணத்வமில்லை. || 88 ||

संघाताः स्वप्नसर्वे आत्मसायाविसर्जिताः ।

आधिक्ये सर्वसाम्ये वा नोपपात्तिर्हि विद्यते ॥ 89 ॥

ஸஹ்யாதாஃ ஸஹ்யாதாஃ=சுதாராயாவிஸஜிதாதாஃ ।

சூயிக்ஷு ஸவ்யஸாரோஷு வாநோபவத்திஹிபுவிஷிக்ஷுகெ || 89 ||

सर्वे सख्ये=சமஸ்தமான

संघाताः सख्यாதाः=தேகாதி சங்காதங்களும்

स्वप्नसर्वे=ஸ்வப்னம் போல்

आत्मसायाविसर्जिताः=ஆத்மாவின் மாயா பலத்தால் உண்டுபண்ணப்பட்டவைகள்

आधिक्ये सूयिके=ஆதிக்கியத்திலாவது

सर्वसाम्ये वा सख्यாதौ=எல்லாம் சமம் என்பதிலாவது

उत्पत्तिः உத்திஃ=புத்தியானது

न विद्यते हि न विद्यते हि னவித்யதெ ஹி=இருக்கவில்லை.

சு-பா :—கடஸ்தா னங்களிலிருக்கிற சமஸ்தமான தேகாதி சங்காதங்களும் ஸ்வப்நத்திற் பார்க்கப்பட்ட தேகாதிகள் போலும், மாயாவி ||ருஷனால் உண்டுபண்ணப்பட்ட தேகாதிகள் போலும், ஆத்மாவின் மாயையால் உண்டாகின்றனவே தவிர வாஸ்தவத்தில் அவைகளிருக்கவில்லை.

தேவதைகள் உத்தமர்களாகையால் அவர்களின் சரீரங்கள் உத்தமமென்று அவிவேகிகளின் நிருஷ்டியால் கற்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும், சர்வ சரீரங்களும் பஞ்சபூத காரியங்களானதால் சமமென்று விவேகியின் நிருஷ்டியால் கற்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும், சரீரங்கள் சத்தியமென்று சொல்ல ஒருகித புத்தியுமில்லை. ஆகையால் அவித்தையால் ஆக்மபேதம் காணப்படுகிறதே தவிர வாஸ்தவத்திலில்லை. ||90||

रसादयो हि ये कोशा व्याख्यातास्तैत्तिरीयके ।

तेषामात्मापरोक्षीवः खं यथासंप्रकाशितः ॥ 90 ॥

ரஸாடியோ ஹி யெ கொஷா வ்யாக்யாநாஸ்தைத்ரியகௌ ।
தெஷாமிதா தாஹொரோக்ஷீவஃ க்ஷம் யதா ஸம்ப்ரகாஸிதஃ ||90||

रसादयः ரஸாடியஃ=அன்ன(ரச) மய, முதலிய

ये ये=எந்த

कोशाः கொஷாஃ=கோசங்கள்

तैत्तिरीयके தெத்ரியகௌ=தைத்திரீய உபநிஷத்தில்

व्याख्याताः வ்யாக்யாநாஃ=சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவே

तेषां தெஷாஃ=அவைகளுக்கு

परः பாஃ=பிரம்மரூபமான

आत्मा ஆத்மா=ஆத்மாவே

जीवः ஜீவஃ=ஜீவன்

यथा யதா=எப்படி

खं க்ஷம்=ஆகாசமோ

(तथा तथा=அப்படி)

संप्रकाशितः ஸம்ப்ரகாஸிதஃ=செவ்வையாய் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறான்.

புருக்கிறான்.

தா - ம்:—ஆத்மா உற்பத்தி முதலியவையிலாத அத்வைத ரூபம் என்பதற்கு கருதிப்பிரமாணம் கொடுக்கிறார். தைத்திரீய உபநிஷத்தில் அன்னமயம் பிராணமயம் முதலிய கோசங்கள் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உறையில் வைக்கப்பட்ட கத்திக்கு உறை

வெளிகோசமாயிருப்பதுபோல் பிராணமயகோசத்துக்கு அன்னமயகோசம் உறைபோல் வெளியாயிருக்கிறது. எல்லா கோசங்களுக்கும் உள் ஆத்மா இருக்கிறது. சகல கோசங்களும் ஜீவிக்க ஆத்மா காரணமாயிருக்கிறபடியால் ஆத்மாவே எல்லாவற்றிற்கும் ஜீவன். இந்த ஜீவன் சத்தியஞான அநந்த ரூபமாயின் பிரம்மமே ஸ்வப்நபதார்த்தம், மாயாவின் சிருஷ்டி, இவைகள் போல் ஆத்மாவின் மாயாபலத்தால் அன்னமயாதி கோசங்கள் உண்டாகின்றன. மூன் டி-வது மந்திரத்தில் இந்த ஆத்மா ஆகாச திருஷ்டாந்தத்தால் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தாக்கிகளால் சொல்லப்பட்ட ஆத்மாவைப் போல் புருஷபுத்தியால் அறியத்தகுந்ததல்லவென்பது கருத்து, 90.

द्वयोर्द्वयोर्मधुज्ञाने परं ब्रह्म प्रकाशितम् ।

पृथिव्यामुदरे चैव यथाऽऽकाशः प्रकाशितः ॥ 91 ॥

உயொஃஉயொஃஹீநெ வரஂஹு ஹுஹுக் காஸிதஃ ।
புயிவ்யாஃஉரெஹெவ யயாஃஃகாஸஃஹுக் காஸிதஃ ॥ 91 ॥

மதுஜ்ஞானே ஹீநெ=மது பிரம்மணத்தில்
द्वयोःद्वयोः உயொஃஉயொஃ=இரண்டு இரண்டு ஸ்தானங்களில்
परं ब्रह्म வரஂஹுஹு=பரமமான பிரம்மம்
प्रकाशितम् ஹுக் காஸிதஃ=பிரகாசமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கி
றது.

यथा ययौ=எப்படி

पृथिव्यां पुयिप्यौ=பூமியிலும்

उदरे च உரெஹு=உதரத்திலும்

आकाशः एव आकाशोऽवगच्छति=ஆகாசமே

प्रकाशितः ஹுக் காஸிதஃ=(அப்படி) அனுமானத்தால் பிரகாசம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது.

ச-பா :—முந்தின மந்திரத்தில் தைதரீயத்தின் தாற்பரியம் சொல்லப்பட்டது. இப்போது பிரஹ்தாரணியத்தின் தாற்பரியம் கூறப்படுகின்றது. இந்த உபநிஷத்தில் மதுப்பிராபணத்தில் அதிதெய்வம் அத்தியாத்மம் என்று பிரிக்கப்பட்ட இரண்டு ஸ்தானங்களிருக்கின்றன. அதிதெய்வமாகிய பிருதிவி முதலியதும் அத்தியாத்மமாகிய சரீரத்திலும் ஜோதிர்மயனாயும் மரணமற்றவனாயும், பூர்ணனாயும் எந்த ஆத்மா இருக்கிறானோ அவனே பிரம்மம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (பிரம்ம வித்தைக்குப்பெயர் மது அதாவது அமிருதம், பரமநந்தத்துக்கு ஹேதுவாக இருப்பதால், அந்த மதுவைக்கூறும் கிரந்தம் மதுப்பிராமணம் எனப்படும். ॥ 91 ॥

जवात्मनोरन्यत्वं मभेदेन प्रशस्यते ।

नानात्वं निन्द्यते यच्च तदेवं हि समञ्जसम् ॥ १२ ॥

ஜீவாத்மனோர் அந்யத்வம் அபேதேன ப்ரஸ்யதே |

நானாத்வம் நிந்த்யதே யச்ச ததேவம் ஹி சமஞ்சஸம் || १२ ||

ஜீவாத்மனோ: ஜீவாத்மனோ: = ஜீவனுடையவும் ஆத்மாவின்னுடைய
வும்

अनन्यत्वं = अन्तर्याமிருத்தல்

अभेदेन = अभेदத்தால்

प्रशस्यते = प्रशस्तிக்கப்படுகிறது

नानात्वं = नानाभावம் = நானாவாயிருத்தல்

निन्द्यते = निन्दिता = நிந்திக்கப்பட்டிருக்கிறது

यच्च = यन् = என்கிறது யாதொன்று உண்டோ

तत् = तच्च = அது

एवं = इति = இப்படியானால்

समञ्जसम् = सम्यक् = சமத்திமாயிருக்கிறது.

ச - பா:—சுருதி யுத்திகளால் நிச்சயிக்கப்பட்ட ஜீவப்பிரம்ம
ஐக்கியம் வியாசம் முதலான ரிஷிகளாலும் சாஸ்திரத்தாலும் ஸ்தூதிக்
கப்பட்டிருக்கிறது, பிரபஞ்ச வியவஹாரத்தில் ஜீவர்கள் அநேக
மாய்க் காணப்படுவதால் ஜீவர்கள் அநேகர் என்று சாஸ்திரவிருத்த
மாய் குதார்க்கிகர்களால் கற்பிக்கப்பட்ட பேதஞானமானது.

(1) ननु तद्वितीयमस्ति (बृ-IV-3-23)

நதது தவிதீயமஸ்தி (வ்-IV-3-23)

(2) द्वितीयाद्वैभयमस्ति (बृ-I-4-2)

தீதீயா அவைபயமஸ்தி (வ்-I-4-2)

(3) उदरमन्तरं कुरुते अथ तस्य भयं भवति

உதரமன்தரங்குருதே அதஸ்ய பயம் பவதி

(4) इदं सर्वयदयमात्मा

இஃ சர்வயதயமா த்மா

(5) मृत्योः समुत्पत्त्यामाप्नोति य इह नानेव पश्यति (कठ-II-1-10) श्रुतेः

மர்த்யோ: சமுத்த்யா மாப்தியா இஹ நானேவ பஸ்யதி (க0-II-1-10)

முதலிய சுருதி வாக்கியங்களாலும் இதர பிரம்ம ஞானிகளா
லும் நிந்திக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேதாந்த சித்தாந்தமே யுத்தி
சகிதமாயிருக்கிறதே தவிர தார்க்கிகர்களுடைய கொள்கை அப்படி
யில்லை, என்பது கருத்து. १२.

जीवात्मनोः पृथक्त्वं यत्प्रागुत्पत्तेः प्रकीर्तितम् ।

भविष्यद्व्यागौणं तन्मुख्यत्वं हि न्युज्यते ॥ १३ ॥

ஜீவாத்மனோஃ பூதக் த்வம் யத் ப்ராஹ்மணோஃ ப்ரகீர்திதம் ।

ஹவிஷ்யோஃ ப்ராஹ்மணம் தந்முக்யத்வம் ஹி ந்யுஜ்யதே ॥ १३ ॥

उत्पत्तेः प्राक् உக்வதேஃ ப்ராஹ்மணம் உற்பத்திக்கு (சிருஷ்டிக்கு)

முன்

यत् यक्ष=யாதொரு

जीवात्मनोः ஜீவாத்மனோஃ=ஜீவாத்மாக்களின்

पृथक्त्वं பூதக் த்வம்=பிரதக்பாவம்

प्रकीर्तितम् ப்ரகீர்திதம்=சொல்லப்பட்டதோ

तत् தக்ஷ=அது

भविष्यद्व्यागौणं ஹவிஷ்யோஃ ப்ராஹ்மணம்=மேல் ஏற்படுகிற விருத்தியால்

गौणं மளணம்=முக்கியமல்ல

तन्मुख्यत्वं தந்முக்யத்வம்=அது முக்கியம் என்பது

न हि युज्यते நஹியுஜ்யதே=கூடாது

சு-பா :—சிருஷ்டிக்குமுன் என்பது சிருஷ்டியைப்பற்றி பிரஸ்தாபிக்கும் உபநிஷத் வாக்கியத்துக்கு முந்திய வாக்கியம் அதாவது கர்ம காண்டத்தில் என்று அர்த்தம். கர்ம காண்டத்தில் ஜீவன் ஆத்மா இவைகளின் பேதமும் ஞானகாண்டத்தில் இவைகளின் அபேதமும் சொல்லியிருப்பதால், ஞானகாண்டத்திற் சொல்லிய அபேதம் யுக்தமென்று எப்படிச் சொல்லலாம்.

(1) यतोवा इमानि भूतानि जायन्ते

யதொவாஹ்மணி ஹதாநிஜாயந்தே

(2) यथाग्नेः क्षुद्राविस्फुलिङ्गाः

யதாஹ்மணோஃ க்ஷுட்ராவிஸ்புலிங்கா

(3) तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूतः

தஸ்மாஹ்வாத்மனாத்மாசாஃ சம்பூதஃ

(4) तदैक्षततत्तजोऽसृजत

ததெஃஷதததெஜாஃஸ்யஜத

முதலிய அபேதத்தைக்கூறும் உபநிஷத் வாக்கியங்களால் கர்ம காண்டத்திற் சொல்லிய பேதம் வாஸ்தவமல்ல, கௌணமே. மகா காசத்துக்கும் கடாகாசத்துக்கு மிருக்கும் பேதம் போலும். இனி மேல் சாதம் ஆகப்போகிற தென்கிற உத்தேசத்தால் சாதம் சமைக்கிறான் என்பதுபோலும். பேதத்தைக்கூறும் கர்மகாண்டத்தின் அர்த்தம் முக்கியமென்று சொன்னால் அஞ்ஞானிகளின் பேத ஞானத்தை அது அனுவதிக்கிறபடியால் முக்கியமாகமாட்டாது. உற்பத்தி

பிரளயங்களைக் கூறும் உபநிஷத் வாக்கியங்கள் லோகத்தால் அறியக் கூடாத அபேத ரூபமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறபடியாலும் தத்வமாசி தக்ஷஸி அந்யோசாவந்யோஹமஸி சுநெந்யாஸாவநெந்யாஹஸி நசவேத நஸநெவடி என்கிற கருதிகளாலும் அந்த அபேதரூபமான அர்த்தம் முக்கியமே. ஆகையால் கர்ம காண்டத்திற் சொல்லிய பேதம் வாஸ்தவமல்லவென்பது கருத்து || 93 ||

मृहो हविस्फुल्लिङ्गाद्यैः सृष्टिर्याः चोदिताऽन्यथा ।

उपायः सोऽवताराय नास्ति भेदः कथंचन ॥ १५ ॥

சீரெய்யா ஹஸீஸு-ஹிம்மாநெஜெஃ ஸூரூபிபு-பாவொஜி தாந நுயா
உபாபு8ஸொதவ தாபாப நாவலிஸெஜெஃகயுஹந || 94 ||

மூலஹாவேலுபுலிமாதே: ஐயுநெய்யாஹவியஸு-அரிமாமாநெடுகு: =மண், இரு
மா, பொயி முதலியவைகளாலும்

अन्यथा का न्युपान्वेय विरकारत्तिशून्यम्

या ॥ प्राज्ञाद्वैतसूत्रेण

சாதி: ஸ்ரீ கீர்த்தி = கிருஷ்ணபாஸாஸா

சாதிதா மொழி-தா-சொல்லப்பட்டதோ

சு:ஸஃ=அ/அ

अवताराय नामावताराय=பிரம்மத்தை அறியும்பொருட்டு

[illegible]

कथंचन कलत्रं न = मूलकापालं கொஞ்சங்கட.

भेदः लक्ष्मण-विप्लवम्

नास्ति मा बन्धि = ॐ नमः.

ச - பா :—சிருஷ்டித்ருமன் எல்லாமொன்றா யிருந்தாலும் சிருஷ்டித்ருமரின் பேதமிருக்கிறதே என்கிற ஆதேதபம் சரியன்று. எனினளின் சிருஷ்டி வாக்விவங்களுக்கு அர்த்தம் வேறு. மஹாகாசம் கடாகாசம்போல் ஆக்மாஷம் ஜீவர்களுக்கும் அபேதம் என்று முன்னமேயே நிரூபித்திருக்கிறோம். (ஆதேதபம்) சிருஷ்டி சுருதிகள் ஸ்வப்ந மாயாதி சிருஷ்டிகளப்போல் மொப்பான சிருஷ்டியைக் கூறுவதால் அதில் அனைவருக்குத் தாற்பரியமில்லைபென்று முன்னமேயே சொல்லியிருக்க திரும்பவும் இங்கு அதைச் சொல்வது வீண், (சமாதானம்) இவ்விடத்தில் சுருதிகளுக்கு சிருஷ்டியில் தாற்பரியமில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. இவ்விடத்தில் ஐக்கியத்திற் தாற்பரியத்தைப் பிரதிபதனம் பண்ணுவதற்காக திரும்பியும் சொல்லுவது வீணல்ல.

மண் முதலிய திருஷ்டாந்தங்களால் எந்த சிருஷ்டி சொல்லப் பட்டிருக்கிறதோ அது ஆத்மாவை அறியச் சாதகமாயிருக்கிறது.

பிராணனுக்கும் இந்திரியங்களுக்கும் நடந்த சம்வாதத்தில் பிராணனுடைய சிருஷ்டத்தன்மையைச் சொல்லும்பொருட்டு தேவாசுர யுத்தம் முதலிய கதையை கற்பித்திருப்பதுபோல் ஜீவப்பிரம்ம லீக்கிய ஞானம் உண்டாவதற்காக சிருஷ்டிகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆ:—பிராண சம்பவத்தில் வாக்காதிகளை தேவதைகளாகச் சொல்லியிருப்பதால் அந்தக்கதை வாஸ்தவமே. ஆனதால் நீ சொன்ன உதாரணம் சரியல்ல.

ச:—பிராண இந்திரிய சம்வாதத்தை வெவ்வேறு சாஸ்திரங்களில் வெவ்வேறுவிதமாய்ச் சொல்லியிருப்பதால் ஒவ்வொரு இடத்திலும் தோன்றும் வெளிப்படையான அர்த்தமே வாஸ்தவமாகாது. அவைகளின் கருத்து மட்டும் ஒன்றாக இருக்கவேண்டும். மற்ற கற்பனைகளெல்லாம் அந்தக் கருத்தை அறியச் சாதகங்களாக இருக்கவேண்டும். ஆகையால் சிருஷ்டியைப்பற்றிச் சொல்லிய சருதி வாக்கியங்களையும் அப்படியே அறியவேண்டியது. ஆதலால் அறிய அவைகள் சாதனங்களென்றே அறியத்தக்கது. சிருஷ்டி சருதிகள் ஒன்றுக்கொன்று பேதமாயிருந்தாலும் கற்பபேதத்தாலாவது உபாசனா பேதத்தாலாவது தாற்பரியத்தைக் கற்பிப்பது பிசகு. கல்பத்துக்குக் கல்பம் சிருஷ்டி வேறாக இருக்கிறதென்று தெரிந்து கொள்வதில் ஒரு பிரயோஜனமுமில்லை. அந்தப்படி உபாசனை செய்யச்சொல்லவுமில்லை. பிராணாதிகளுடைய கலகத்தை உபாசிக்கிறதினால் அநர்த்தமும் உண்டாகும். ஆகவே உற்பத்தி முதலியவைகளால் ஆத்மபேம் சித்திக்கமாட்டாது. ||94||

आश्रमास्त्रिविधा हानमध्यमोत्कृष्टदृष्टयः ।

उपासनोपादिष्टयं तदर्थमनुकम्पया ॥ 95 ॥

சூசு திரிவிதாஹீ ந மயுரோத்யுஷ்டியுஷ்டயம் ।

உபாஸனோபாதிஷ்டயம் தத்யுஷ்டி ந-கம்வயா ॥ 95 ॥

हानमध्यमोत्कृष्टदृष्टयः ஹீ நமயுரோத்யுஷ்டியுஷ்டயம் = மந்த மத்தியம உத்தம திருஷ்டிகளுடன் கூடின

आश्रमाः சூசுதிராஃ = ஆசிரமிகள்

त्रिविधाः திரிவிதாஃ = மூன்று விதங்கள்

तदर्थं தத்யுஷ்டி = மந்தமத்தியம திருஷ்டி உள்ளவர்களின் பொருட்டு

अनुकम्पया சுந-கம்வயா = கிருபையால்

इयं इयम् = இந்த

उपासना உபாஸநா = உபாசனை

उपादिष्टा உபதிஷ்டா = உபதேசிக்கப்பட்டது.

தா-ம் : ... சித்திய சத்த புத்த முத்த ஸ்வபாவமான பரப்பிரம்மமாகிற ஆத்மா சத் என்றும் மற்றவையெல்லாம் அசத் என்றும் சுருதியால் பிரதிபாதிக்கப்பட்டால், வேறு சில சுருதிகளால் ஆத்மா பார்க்கத்தக்கது, நியானிக்கத்தக்கது, உபாசிக்கத்தக்கது, இவ்விதமாய் ஏன் உபதேசம் செய்யவேண்டும்; ஏன் அக்கினி ஹோத்திர முதலான கர்மங்கள் செய்யவேண்டும்; இதற்கு சித்தாந்தி உத்தரம் சொல்லுகிறதாவது. முன்னுவித ஆசிரமிகளிருக்கிறார்கள்.

(1) காரிய பிரம்மத்தைப் பார்க்கும் மந்தபுத்தி சாமர்த்தியத்துடன் கூடினவர்கள் (2) காரணப்பிரம்மத்தை பார்க்கும் மத்திய புத்தி சாமர்த்தியத்துடன் கூடினவர்கள் (3) அத்வைதத்தை பார்க்கும் உத்தம புத்தி சாமர்த்தியத்துடன் கூடினவர்கள். இவைகளில் மந்த மத்திய புத்தி சாமர்த்தியத்துடன் கூடினவர்களின் பொருட்டு இவர்கள் சன்மார்க்கத்தில் செல்லும் பொருட்டு பரம தயாளான வேதம் உபாசனையையும் கர்மத்தையும் உபதேசிக்கிறது. வேதத்தால் செய்யப்படும் இந்த உபதேசம் “ஆத்மா ஒன்றே, அத்விதீயம்” என்கிற நிச்சயமுடைய உத்தம புத்தியுடன் கூடினவர்களுக்கு ஏற்படவில்லை. அவர்களுக்கு வர்ணாகிரம பேதங்களில்லாதபடியால் உபாசனையும் இல்லை கர்மமுமில்லை. || 95 ||

स्वसिद्धान्तव्यवस्थासु द्वैतिनो निश्चितादृढम् ।

परस्परं विरुध्यन्ते तैरयं न विरुध्यते ॥ 96 ॥

ஸ்வஸித்தான்தவ்யவஸ்தாஸு ட்வைதினோ நிஷிதாஹம் ।

பாஸ்பரம் விருத்யந்தே தைரயம் ந விருத்யதே || 96 ||

द्वैतिनः द्वैतान्ति = த்வைதிகள்

स्वसिद्धान्तव्यवस्थासु ஸ்வஸித்தான்தவ்யவஸ்தாஸு = தங்களுடைய சித்தாந்தங்களை ஸ்தாபிக்கிற விஷயங்களில்

दृढम् निश्चिताः ஹம் நிஷிதாஃ = பலமான நிச்சயத்தை யுடையவர்களா யிருக்கிறார்கள்

परस्परं பாஸ்பரம் = பாஸ்பரம்

विरुध्यन्ते विरोधपடுகிறார்கள் = விரோதப்படுகிறார்கள்

अयं अयम् = இந்த அத்வைத பகஷமானது

तैः द्वैतैः = அவர்களுடன்

न विरुध्यते न विरोधப்படுகிறது = விரோதப்படுகிறது இல்லை

சாஸ்திரத்தாலும் யுக்தியாலும் நிச்சயமாய் அறியப்பட்ட ஆத்மஞானந்தான் பிரயான ஞானம், சாஸ்திரத்துக்கும் யுக்திக்கும் விருத்தமாய் அறியப்பட்டது மித்தியா ஞானம், இத்துவைதம் மித்தை என்பதற்கு ஒரு காரணமுண்டு. கபிலர் (சாங்கியகர்த்தா)

கணாதர் (வைசேஷிக கர்த்தா) பெளத்தர் இவர்களாகிற த்வைதிகள் தாங்கள் தங்களுடைய சித்தாந்தங்களே சத்தியம் என்றும் மற்றவை அசத்தியமென்றும் பாவித்து தங்களுடைய சித்தாந்தத்தை ஒப்புக் கொள்ளாதவர்களிடம் கோபம்கொள்ளுகிறார்கள். இவர்களுக்குள்ளேயே பரஸ்பரம் விரோதங்களுண்டு, தங்களுக்கு விரோதியாயிருப்பவர்களை அவர்கள் வெறுக்கிறார்கள். சரீரத்தின் கை கால் முதலியவைகள் சரீரத்துக்கு விரோதமா பிராததுபோல், இந்த அத்வைதம் அவைகளுக்கு விருத்தமாயில்லை. இது எல்லாவற்றையும் அடக்கிக்கொள்ளுகிறது. இராகத்வேஷாதிகள் இல்லாதபடியால் அத்வைதமே சத்தியம். 196||

अद्वैतं परमार्थो हि द्वैतं तद्भेदउच्यते ।

तेषामुभयथा द्वैतं तेनायं नविरुध्यते ॥ 97 ॥

சுருஷுதம் வரோயெயுஹி ஸெருதம் தஜெ ஐஉயுதெ ।

தெஷாஹயயா ஸெருதம் தெநாயம் நவிருயுதெ ॥ 97 ॥

अद्वैतं सुருषुतम् = அத்வைதம்

परमार्थो हि वरோयै-ஹி = பரமார்த்த சத்தியம்

द्वैतं सुருषुतम् = த்வைதம்

तद्भेदः कज्जै-ஹி = அத்வைதத்தின் காரியம் என்று

उच्यते உயுதெ = சொல்லப்படுகிறது

तेषां தெஷாஹ = த்வைதிகளுக்கு

उभयथा உஹயயா = பரமார்த்திகத்திலும் வியாவஹாரிகத்திலும்

द्वैतं सुருषुतम् = த்வைதமே

तेन தெந = அந்தக் காரணத்தால்

अयं अयम् = இந்த அத்வைதம்

नविरुध्यते नविरु-யுதெ = விருத்தப்படுகிறதில்லை.

தா-ம் :—அத்வைதம் எப்படி த்வைதத்துக்கு விருத்தமல்ல வென்பது இப்போது சொல்லப்படுகிறது. அத்வைதமோ பரமார்த்திகசத்தியம் த்வைதமோ அநேகம்; அத்வைதத்தின் காரியம். “ஒரே அத்வீத்யம் இருந்தது, அதுதேஜஸை சிருஷ்டித்தது” இது முதலிய சுருதிகளாலும், சுஷுப்தி மூர்ச்சை சமாதி இவைகளில் த்வைதம் காணப்படாததினாலும், அத்வைதம் சித்திக்கிறது, ஆகையால் த்வைதம் காரியமாக சொல்லப்படுகிறது. த்வைதங்களின் சித்தாந்தத்தின்படி வியாவஹாரிகத்திலும் பரமார்த்திகத்திலும் த்வைதமே சத்தியம். த்வைதியை பிராந்தி திருஷ்டியை யுடையவர்கள். அத்வைதிகள் பிராந்திதிருஷ்டி யில்லாதவர்கள். ஆகையால் “இந்

பிரகரணம்] மாண்புமிகு யோபநிஷத்து.

திரன் மாயையால் வெறு ரூபங்களை அடைகிறான். இரண்டாவது இல்லை” இது முதலிய கருத்தினால் அத்வைதம் த்வைதபாவனைக்கு விருத்தப்படுகிறதில்லை. திருவந்தாரங்கம்:—மதம்பிடித்த யானையின்பேரில் ஏயினவன் ஒருவன் பூமியிலிருந்து கொண்டே மதம்பிடித்தயானையின் பேரில் ஏயியிருப்பதாக நினைக்கிற பைத்தியக்காரன் ஒருவன். அவனைப்பார்த்து இவன் என்பேரில் யானையை செலுத்து என்று சொன்னதினால் அவன் செலுத்துகிறதில்லை. ஏனெனில், அவனுடைய புத்தி விருத்தமாயில்லை, அதாவது ஸ்வாதீனத்தி லில்லாம லில்லை. இதுபோல் அத்வைதமும் த்வைதமும் விருத்தப்படுகிற தில்லை. பரமார்த்தமான பிரம்ம சேதனமே த்வைதவாதிகளின் ஆத்மாவாயிருப்பதால் அத்வைத பக்தம் யாதொரு விரோதத்தையும் அடைகிறதில்லை. || 97 ||

मायया^१ भिद्यते ह्येतन्नान्यथाऽजं कथंचन ।

तत्त्वतो भिद्यमानेहि मर्त्यताममृतं व्रजेत् ॥ १८ ॥

சீரய்யாஸிங்கு) தெய்வறு க ஸ்ரீநாயுடையோட்குயெந்

தகவெகாணி ஐயோமெய்யறி சிறு-காசெய்து-கவ்வென || 98 ||

एतत् वरा कसू=इन्द्र

மன் கரு = அருமை தமான்

मांयया ३॥५५॥ मोनयय्याल

भिद्यते (विद्य) = विद्य, तन्त्र, अण्ड, किरण

சனயதா கத்சன சா.ந)யாகயரவந = வேறொரு பிரகாரத்தாலும்

நா = கோதகுளத்த அண்டுகிழங்கில்லை

तत्त्वतः ~~तत्त्व~~ ~~तः~~ வாஸ் தவத்தில்

பிடிமானை விசாரிப்பதற்கு, நான் சென்றேன். அங்கு, அமைச்சர் தான்

அமர்த் துஷ்ட-கலாபமரணமற்ற அந்நைவதமானது

மலையாள மொழி - கர்நாடக மொழி

ब्रजेस प्र. नं. ४४ = अ. ११॥ ११॥

தா - ம்—தன்னைவதம் அத்தைவதத்தின் காரியமானால் தன்னைவத
மும் அதின் காரணமான அத்தைவதம்போல் சத்தியமாக இருக்க
வேண்டுமே. இந்த ஆலோசனைக்கு உத்தரம். மந்த திருஷ்டி
யுள்ளவன் கண்ணுக்கு ஒரே சந்திரன் அநேக சந்திரன்கள் போலும்
சச்ச சார்பதிகள் போலும் ஒரே அத்தைவதம் மாயையால் பலவித
மாகத் தோன் புகிறது. வாஸ்தவத்தில் ஆத்மாவுக்கு அவயவமில்
லாதபடியால் பேதத்துக்கு இடமில்லை. மண்கடம் முதலிய பல
ரூபங்களை அனைவதம்போல் எதற்கு அவையவம் உண்டோ அது
தான் அவயவபேதத்தால் வெவ்வேறு பேதங்களை அடையக்கூடும்.
அவையவங்களில்லாமலும் ஜனனமில்லாமலும் மிருக்கிற ஆத்மா எந்த

விதத்திலும் பேதத்தை அடையமாட்டாது என்பது கருத்து. தோற்றம் பேதங்கள் எல்லாம் மாயா பலத்தால்தான். ஆத்மவிடத்தில் பேதம் சம்பவிக்குமானால் மரணதர்மமில்லாதது அதற்கு விருத்தமான மரணதர்மத்துடன் கூடினதாக ஆகும். இது அக்கினி ரீதளமாயிற்று என்று சொல்லுவதற்கு சமமாயிருக்கும். ஸ்வபாவம் விபரீத பாவத்தை அடைவது எந்த பிரமாணத்துக்கும் பொருந்தாது. ஆகையால் ஜனனமில்லாமலும் நாசமில்லாமலுமிருக்கிற ஆத்ம தத்வம் மாயையால் பேதத்தை அடைகிறதே தவிர வாஸ்தவத்திலில்லை. த்வதம் அசத்தியமே. 198||

अजातस्यैव भावस्य जातिमिच्छन्तिवादिनः ।

अजातोऽमृतोभावो मर्यातां कथमेष्यति ॥ 99 ॥

சுஜாதெவஸ்ய ஹாவஸ்ய ஜாதிரிஹ்நிவாதிநஃ ।

சுஜாதொஹ்யேதொஹாவொ கத-ஹொதாஃ கயநெஷ்யேதி ॥ 99 ॥

வாதிந: வாதிநஃ=பிரம்மவாதிகள்

अजातस्य சுஜாதஸ்ய=பிறப்பற்ற

भावस्यएव ஹாவஸ்யவாவ=பதார்த்துக்கே, தத்துவத்துக்கே

जातिं ஜாதிஃ=பிறப்பை

इच्छन्ति इ-ஹ்நி=இச்சித்துச் சொல்லுகிறார்கள்

अजात: சுஜாதஃ=ஜனனமில்லாமலும்

अमृत: சுரேதஃ=மரணமில்லாமலுமிருக்கிற

भाव: ஹாவஃ=தத்வம்

कथं कथஃ=எப்படி

मर्यातां கத-ஹொதாஃ=மரணஸ்வபாவத்தை

एष्यति வனஷ்யேதி=அடையும்

தா-ம் :—உபநிஷத்துக்களை வியாக்கியானம் செய்திருக்கிற சில பிரம்மவாதிகளான உபாசகர்கள் வாஸ்தவத்தில் ஜனனமரண தர்மங்களுற்றதான ஆத்மதத்வத்துக்கு, வாஸ்தவத்தில் உற்பத்தியிருப்பதாக பாவிக்கிறார்கள். ஜன்ம மரணமில்லாதது எப்படி மரணத்தை அடையக்கூடும். தன்ஸ்வபாவத்துக்கு விபரீதமான ஸ்வபாவத்தை ஒன்றும் ஒருக்காலத்திலும் அடையமாட்டாது. ॥ 99 ॥

न भवत्यमृतं मर्यं न मर्यममृते तथा ।

प्रकृतेरन्यथाभावो नकथंचिद्विष्यति ॥ 100 ॥

ந ஹவத்யேதஃ கத-ஹொதாஃ ந கத-ஹொதேதஃ கயா ।

புக்ருதொந்யாவாவொ நகயஃவிஷ்யேதி ॥ 100 ॥

अमृतं சுரேதஃ=மரணதர்மமில்லாதது

मर्यं कद-ஹொதாஃ=மரணதர்மமுள்ளதாக

நமவாதி ந ஸ்வாதி = ஆகிறதில்லை
 तथा தயா = அப்படியே
 मर्यं சிக-கூ-0 = மாண தர்மமுள்ளது
 नममृतं நமமூ-கூ-0 = மாண்பில்லாததாக ஆகிறதில்லை
 प्रकृते : புகூ-தெ-0 = ஸ்வபாவத்திற்கு
 अन्यथाभावः அந்யதாஹாவஃ = வேறுபாவம்
 कथंचित् கய-0-யி-0 = எவ்விதத்திலும்
 नमविष्यति நமவிஷ்ய-தி = உண்டாகமாட்டாது.

ச-பா : — உலகத்தில் மரிக்கும்படி பிரபாகது மாணத்தை அடை
 கிறதில்லை. அப்படியே மரிக்கும்படியானது மரிக்காம லிருக்கிற
 தில்லை. ஸ்வபாவம் விபிதபாவத்தை அடைந்ததால் ஸ்வரூபமே
 காசமாய் விடும். ஆகையால் அக்கினி தீதமாகாததுபோல் ஸ்வபா
 வம் வேறு விதமாக ஆகமாட்டாது. || 100 ||

स्वभावेनामृतो यस्य भावो गच्छतिमर्यतां ।
 कृतकेनामृतस्तस्य कथं स्यास्याति निश्चलः ॥ 101 ॥

ஸ்வபாவெனாமூ-தெ-0-யஸ்ய ஸாவொ மஹதி-கூ-0-தாடி ।
 கூ-0-தகெ-நா-கூ-0-தஸஸ்ய கய-0-ஸூ-0-தி நிஹு-0 ॥ 101 ॥

यस्य (யஸ்ய) = எந்த வாதிக்கு
 स्वभावेन ஸ்வபாவெ-ந = ஸ்வபாவத்தில்
 अमृतः அமூ-கூ-0 = மாண தர்மத்தில்லாத
 भावः ஹாவஃ = பாவம்
 मर्यतां சிக-கூ-0-தா-0 = மாண தர்மத்தை
 गच्छति கஹதி = அடைந்ததே
 तस्य (தஸ்ய) = அந்த வாதிக்கு
 अमृतः அமூ-கூ-0 = மாண தர்மத்தில்லாதது
 कृतकेन கூ-0-தகெ-ந = ஜனன வெநையால்
 कथं கய-0 = எப்படி
 निश्चलः நிஹு-0 = உலகத்தில்லாததாக
 स्यास्याति ஸூ-0-தி = இருக்கும்

தா-ம் : — பாவம் உற்பத்திக்குமுன் காரண ரூபத்தால் மா
 ணதர்மத்தில்லாதது இருக்காது, உற்பத்திக்கும் பிறகு காரிய ரூப
 மாய் மாண தர்மத்தை அடைவாக்கவும். அப்போது ரூபபேதங்களை
 அடையாக்கவும். அப்போது தந்தினதற்கும் பிந்தினவைகளுக்கும்
 இருத்தலில்லையே என்று சொல்லப்படும் ஆகையினால் உத்தரம் :
 வபாவத்தில் மாணதில்லாதது ஜனிக்கிறது முலமாக மாணத்தை

அடைகிறதாக சொல்லும் பகஷத்தில், உற்பத்திக்கு முன் மாணமில்லாதது என்று சொல்லுவது வியர்த்தம். எதற்கு ஜனனமுண்டோ அது சலனமற்றது என்று எப்படி சொல்லக்கூடும். ஆத்மாவைக்கு உற்பத்தி உண்டென்று சொல்லுகிறவர்களின் மதத்தில் ஜனனமில்லாதவஸ்து யாதொன்று மில்லை. எல்லாம் மாணதம்மத்துக்குள்பட்டது. ஆகையால் மோக்ஷத்துக்கே இடமில்லை, || 101 ||

भूततोऽभूततो वाऽपि सृज्यमाने समा श्रुतिः ।

निश्चितं युक्तियुक्तं च यत्तद्वति नेतरम् ॥ 102 ॥

ஹததொதஹததொவாதுவி ஸ்ரஜ்யோமெந ஸோப்யுதிஃ
நிஸ்திதம் யுக்தியுக்தம் யதவதிநெதரம் || 102 ||

भूततः ஹததஃ=வாஸ்தவத்திலாவது

अभूततःवापि अஹததஃவாவி=மாயையாலாவது

सृज्यमाने ஸ்ரஜ்யோமெந=சிருஷ்டிக்கத்தருந்த வஸ்துவில்

श्रुतिः ஸ்ருதிஃ=சுருதியானது

समा ஸோ=ஒரேகருத்துள்ளதாயிருக்கிறது

निश्चितं நிஸ்திதம்=சுருதியால் நிச்சயிக்கப்பட்டதாயும்

युक्तियुक्तञ्च யுக்தியுக்தம்=யுக்தியுடன் கூடியதாயும்

यत् யதஃ=எது இருக்கிறதோ

तत् ததஃ=அதுவே

भवति ஹவதி=சுருதியின் அர்த்தமாக இருக்கிறது

नेतरम् நெதரம்=வேறென்றும் சுருதியின் அர்த்தமல்ல.

சுபா:—ஆத்மகாரிய ரூபமாக உண்டாகாத பகஷத்தில் சிருஷ்டியைப் பிரதிபாலிக்கும் சுருதிகள் பிரமாணங்களாகமாட்டா வென்று நீ சொன்னது வாஸ்தவந்தான். ஆயினும் அதின் கருத்து வேறு என்பதை 94-வது மந்திரத்தில் முன்னமேயே சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால் இப்போது தாற்பரியார்த்தத்தைக் குறித்து சிருஷ்டி சுருதிகளிலிருக்கிற பதங்களுக்கு முக்கியார்த்தம் விசேஷப்படுகிறதென்கிற சங்கைக்கு உத்தரம் இந்த மந்திரத்தில் சொல்லப்படுகிறது. வாஸ்தவத்திலாவது மாயையாலாவது சிருஷ்டிக்கப்பட்ட வஸ்துவில் சுருதிக்கு ஒருவித கருந்தே தவிர வேறில்லை. தாற்பரியத்தை உத்தேசித்து சுருதிகளுக்கு அர்த்தம் சொல்லும் பகஷத்தில் முக்கியார்த்தம் தவறிப்போய் விடுகிறது. இப்படி ஆக்ஷேபிப்பது சரியல்லவே எனின் லோகத்தில் சத்திய சிருஷ்டியே பிரதித்தமாக இருக்கவில்லை. அப்படி பிரதித்தமாக இருந்தாலும் அதைப் பிரதிபாதிக்கிறதில் பிரயோசனமுமில்லை. ஆகவேசிருஷ்டியால் சுருதிக்குத்

मायया शिवाय नमः

युज्यते य-ஜு-தெ=கூடும்
 तत्त्वतः தக்வ-தஃ=வாஸ்தவத்தில்
 नतु ந-து=கூடாது
 यस्य य-ஸ-யு=எவனுடைய மதத்தில்
 तत्त्वतः தக்வ-தஃ=வாஸ்தவத்தில்
 जायते ஜா-ய-தெ=ஜனிக்கிறதோ
 तस्य த-ஸ-யு=அவனுடைய மதத்தில்
 जातं ஜா-த-ம்=ஜனித்ததானது
 जायते ஜா-ய-தெ=மறுபடியும் ஜனிக்கும்

தா - ம்:—அநேக சுருதிகளால் ஆத்மதத்துவம் ஒன்றை
 த்தவிர வேறொன்று மில்லையென்று நிச்சயிக்கப்பட்ட ஆத்மதத்து
 வத்தையே யுக்திபாலும் நிச்சயிக்கிறார். ஆத்மா அக்ரொஷிய
 மானால் அஸத்தாயிருக்கக்கூடுமே யெனில் அது சரியன்று. ஆத்
 மாவின் காரியங்களை நாம் நன்றாய்ப் பார்க்கிறோம். ஒரு மாயாவியின்
 மாயா காரியங்களைப்பார்த்து அவைகளைச் செய்கிற மாயாவி ஒருவன்
 இருக்கவேண்டும் என்று நாம் ஊஹிக்கிறதுபோல் திருஷ்டியாதி
 களைப்பார்த்து அவைகளுக்கு அதிர்ஷ்டமான மாய் சத்தியமானது
 ஒன்று இருக்கவேண்டும் என்று நாம் ஊஹிக்கலாம்ஒரு வித்தை
 யாடி இருந்துதான் மாயையில் யானை முதலியவைகளைக் காட்ட
 வேண்டும். இதுபோலவே மாயையால்தான் இந்தஜகத்துண்டா
 யிருக்கவேண்டும். இதற்கு யாதெரரு காரணமுமிராது என்று
 சொல்லக்கூடாது காரணமன்றியில் யாதொன்றும் (உண்டாக
 மாட்டாது. ஆத்மாவினிடத்தி னின்றும் வாஸ்தவத்தில் யாதொ
 ன்றும் உண்டாகிறதில்லை. இரச்சு சர்ப்பாகாத்தை தரிக்கி
 றதுபோல் சத்தே மாயையால் அநேக ரூபங்களை தரிக்கிறது போல்
 காணப்படுகிறது. வாஸ்தவத்தில் அது கிரகிக்கக்கூடிய வஸ்துவல்ல
 மேலும் அஜன்மாவான ஆத்மா ஜனிக்கிறதாக சொல்லுவது தற்
 வோத்திர விருத்தம். ஆத்மாவுக்கு ஜன்மம் இருக்கிறதாகச் சொல்
 லும் பகூத்தில் மறுபடியும் ஜனிக்கிறதாகச் சொல்லவேண்டும்.
 அப்போது அனவஸ்தா தோஷம் சம்பவிக்கும் ஆகையால் ஜனை
 மில்லாத ஆத்மதத்துவமே சித்தியாகிறது. ||106||

असतो माययाजन्म तत्त्वतो नैव युज्यते ।

वध्यापुत्रो न तत्त्वेन मायया वाऽपि जायते ॥ 107 ॥

अ-ஸ-தொ-ரோ-ய-ய-ஜ-ந-த-க்வ-தொ-ந-வ-ய-ஜு-தெ ।
 வ-த்யா-பு-த்ர-வ-தொ-ந-த-க்வ-ந-ரோ-ய-யா-வா-த-வி-ஜா-ய-தெ ||107

असतः कृष्ण-कृते=அசத்தானதற்கு
 मायया शोषयामा=மாயையாலும்
 तत्त्वतः कृष्ण-कृते=வாஸ்தவத்திலும்
 जन्म ३३ ॥ १०७ ॥ உற்பத்தி
 नैवयुज्यते (३३ ॥ १०७ ॥) =கூடாது
 वंध्यापुत्रः (३३ ॥ १०७ ॥) =மலடி மகன்
 तत्वेन कृष्ण-कृते=வாஸ்தவத்திலாவது
 माययावापि शोषयामा=மாயையாலாவது
 नजायते ॥ ३३ ॥ १०७ ॥ =பிறக்கிறதில்லை.

தா-ம்:—திலர் சததத்துக்கும் அசத்துத்தான் காரணம் என்று சொல்லுகிறார்கள். வாஸ்தவத்திலாவது மாயையாலாவது அசத்தினின்றும் சத் உண்டாகும் என்று காட்ட அவர்களால் முடியாது. மலடிமகன் என்பது பாவனை மீது தவிர வாஸ்தவத்தில் ஜனிக்கமாட்டான் மாயையாலும் உண்டாகமாட்டான், ஆகையால் இந்த அசத்வாதம் சத்த பிசகு. || 107 ||

यथा स्वप्ने द्वयाभासं स्पन्दतेमाययामनः ।
 तथाजाग्रद्वयाभासं स्पन्दतेमाययामनः ॥ 108 ॥

யயாஹுஸ்தே பாயாஹாஸஸ்பந்ததே தோயபாஜதஃ ।
 தயாஜாஹு யயாஹாஸஸ்பந்ததே தோயபாஜதஃ || 108 ||

मनः ३३ ॥ १०८ ॥ மனது
 यथा ॥ ३३ ॥ १०८ ॥ யதா
 स्वप्ने ॥ ३३ ॥ १०८ ॥ ஸுப்தத்தில்
 मायया शोषयामा=மாயையால்
 द्वयाभासं ॥ ३३ ॥ १०८ ॥ த்வையாபாஸ ரூபம்
 स्पन्दते ॥ ३३ ॥ १०८ ॥ =ஸ்பந்திக்கிறதோ
 तथा ॥ ३३ ॥ १०८ ॥ யதா
 जाग्रतु ॥ ३३ ॥ १०८ ॥ ஜாக்ரத காலத்தில்
 मनः ३३ ॥ १०८ ॥ மனது
 मायया शोषयामा=மாயையால்
 द्वयाभासं ॥ ३३ ॥ १०८ ॥ த்வையாபாஸ கிராஹகங்களாய்
 स्पन्दते ॥ ३३ ॥ १०८ ॥ =ஸ்பந்திக்கிறது.

தா-ம்:—சத்தவஸ்துவத்திக் மாயையால் உற்பத்தி உண்டாகும் என்பதைக் காட்டுகிறார். சங்கலிதத்தில் கற்பிக்கப்பட்ட சர்ப்பம் சங்குபாசாய் பார்க்கப்படும்போது சத்தாகவே இருக்கிறதுபோல மனதும் ஞானத்தால் ஆத்ம ரூபமாய்ப் பார்க்கப்படும்போது

சத்தாகவே யிருக்கிறது. ஸ்வபாவத்தில் மனது ஒன்றானாலும் கிரகிக்
கப்பட்ட விஷயங்களாகவும் கிரகிக்கிறவனாயும் காணப்படுகிறது.
இதுபோல் ஜாக்கிராவஸ்தையிலும் இதே காரணத்தால் மனது
இரண்டுவிதமாக காணப்படுகிறது. ||108||

अद्वयचद्वयाभासे मनः स्वप्ने न संशयः ।

अद्वयचद्वयाभासं तथा जाग्रन्न संशयः ॥ 109 ॥

சுஅயம்அயாஹாஸம் ஶநஃஸ்வபௌநஸம்ஸாயஃ ।

சுஅயம்அயாஹாஸம் தயாஜாந்நஸம்ஸாயஃ ॥ 109 ॥

अद्वयच्च सुअयनु=அத்வயமான

मनः शनः=மனது

स्वप्ने स्वप्न=ஸ்வப்நத்தில்

द्वयाभासं अयाहासं=இரண்டு விதமாக காணப்படுகிறது

न संशयः नसंशयः=சந்தேகமில்லை

तथा तया=அப்படியே

जाग्रत् जाग्रत्=ஜாக்கிராவஸ்தையிலும்

मनः शनः=மனது

अद्वयच्च सुअयनु=அத்வைதமானாலும்

द्वयाभासं अयाहासं=இரண்டு விதமாக காணப்படுகிறது

न संशयः नसंशयः=சந்தேகமில்லை

தாம் :—ஆனால் த்வைதம் ஸ்வீகரிக்கப்படுகிறதே வெனில்
இல்லை என்று நிஷேதிக்கிறார். ரச்ச ரூபமாக சர்ப்பம் காணப்படு
வதுபோல், வாஸ்தவத்தில் அத்வைத ஆத்ம ரூபமாயிருக்கிற
மனது ஸ்வப்நத்தில் அநேக ரூபங்களை தரிக்கிறது. ஸ்வப்நத்
தில் பார்க்கப்பட்ட யானை முதலிய விஷயங்களும், அவைகளை
அறியும் சக்திராதிகளும் மனதைத்தவிர வேறல்ல வென்பதில்
சந்தேகமில்லை. இதுபோல், ஜாக்கிராவஸ்தையிலும் அத்வைத
ரூபமனதே அநேக ஆகாரங்களை தரிக்கிறது. இதில் யாதொரு
சந்தேகமில்லை. பாரமார்த்திகமான ஞானமாத்நிரமே எப்போ
தும் நிச்சயமாக இருக்கிறது.

॥ 109 ॥

मनोदृश्यामिदं द्वैतं यत्किंचित्सचराचरम् ।

मनसो ह्यमनीभावे द्वैतं नैवोपलभ्यते ॥ 110 ॥

ஶநோஶ்யாமிதம் ட்வைதம் யக்ஞிஹிதவராஶரம் ।

ஶநஸோஹ்யாநீஹாவெட்வைதம்ஶநவொவஹ்யெதஃ ॥110

प्राह्याभावे ग्राह्याभावो=கிரகிக்கப்படும் வஸ்துக்களில்லாவிடத்தில்

तदग्रहं .तद्ग्राह्यं=கிரகிக்கும் கற்பனை||மற்ற மனது
अमनस्तं कर्तव्यं=மனமில்லை என்கிற பாவத்தை
याति याति=அடைகிறது.

தாம் :—மனது எப்படி இல்லாமல் போகிறது என்பதைச் சொல்லுகிறார். ஆத்மதத்வம் அறிந்த மாத்திரத்தில் மனது யா தொன்றையும் சங்கற்பிக்கிறதில்லை. கிரகிக்கும்படியான விஷயங்களை உத்தேசித்து கிரகிக்கிற மனது ஏற்படுகிறது. விஷயங்களெல்லாம் போனால் கிரகிக்கும் மனதுதான் எப்படி யிருக்கும். கட்டையிலல்லாவிட்டால் அக்கினி எப்படி ஜ்வலிக்கும்.

अकल्पकमज्ञं ज्ञानं ज्ञेयाभिन्नं प्रचक्षते ।

ब्रह्म ज्ञेयमज्ञं नित्यमज्ञनाज्ञं विबुध्यते ॥ 112 ॥

சகல கஜஹ்ராநம் ஜெயாஹிஹம் ப்ரஹ்மதே ।

ப்ரஹ்மஜெயஜெநித்யஜெநாஜம் விபுய்யதே ॥ 112 ॥

(ब्रह्मविदः ब्रह्मविद्भिः=பிரம்மவித்துக்கள்)

अकल्पकं सकलं क=சர்வ கற்பனையற்றதாயும்.

अज्ञं सज्ञं=ஜன்மரகிதமாய் மிருக்கிற

ज्ञानं ज्ञातं=சேதன மாத்திரத்தை

ज्ञेयाभिन्नं ज्ञेयाभिन्नं=பாரமார்த்திக சத்பிரம்ம ரூபமான

ஞேயத்துக்கு அபின்னமாக

प्रचक्षते ब्रह्मद्वैत=சொல்லுகிறார்கள்

ब्रह्म ब्रह्म=பிரம்மம்

ज्ञेयं ज्ञेयं=அறியத்தக்க வஸ்து

अज्ञं सज्ञं=பிறப்பில்லாதது

नित्यं नित्यं=நித்தியமானது

अज्ञानं सज्ञानं=ஜனனமில்லாத ஞானந்தால்

अज्ञं सज्ञं=ஜனனமில்லாத ஞேயத்தை அநாவது ஆத்மதத்வத்தை

विबुध्यते विबुध्यते=அறிகிறான்.

மனது முதலிய த்வைதம் இல்லாதபகுதியில் எதனால் ஆத்மதத்வத்தை அறியக்கூடும்? “சத்திய ஞானம் அநந்தம் பிரம்மம்” என்கிற சுருதிப்படி சகல கற்பனைகளும், ஜனனமில்லா

மலுமிருக்கிற ஞானமே பாரமார்த்திக சத்தாகிய பிரம்மரூப ஞானத்துக்கு அன்னியமன்றென்று பிரம்மவேத்தாக்கள் சொல்லுகிறார்கள். அக்கினியும் உஷ்ணமும் அபின்னமாயிருப்பதுபோல் ஞானமான பிரம்மமும் ஞானமும் அபின்னம். சூரியன் தன்னை அழிவதற்கு வேறு பிரகாசத்தை அபேகழிக்காததுபோல், பிரம்மம் தன்னை அழிவதற்கு ஞானம்தரத்தை அபேகழிக்கிறதில்லை. பிரம்மமே ஞான ஸ்வரூபம்.

निगृहीतस्य गणयो निर्भिन्नकल्पस्यधीमतः ।

प्रचारः प्रतुविज्ञेयः सुपुष्टेऽन्यो न तत्समः ॥ ११३ ॥

பிழைக்கின்றவன்) இங்ஙனம் நிமிடக் காலத்து யீழேதஃ.

புறாவுக்கு வலது கிணியுண்டு வலது கிணியுண்டு நகுநகு ॥ 113 ॥

निगृहीतस्य (निगृहीतस्य) = निगृहीतकப்பட்டதாயும்

நிவிக்கலாய .பி.பி.ஆ.யு.வெ.)=தற்போது வாழ்ந்ததாய் மிருக்கிற

பிரமத: $\mu^{\text{நீர்}} = \mu^{\text{நீர்}}_{\text{கிளிசெரின் கலவை}}$

मनसः श्री गुरुभ्यो नमः ।

प्रचारः १५५॥१६॥=विपक्षभाषणाखण्डेऽपि

सः अनु० = ७१/३५

विद्येयः श्रीगुरुभ्यो नमः श्रीगुरुभ्यो नमः श्रीगुरुभ्यो नमः

சுயம் வலமாத் தவென — காதல் மந்திரிவிருக்கிற பிரகாரத்துக்கு

अन्यः कश्चित् इति, तन्मतेन विचार्यते चेत्

न तत्समः किं तु कथं न भिन्नं इति चेत् अत्रानामादिभिर्भेदैः.

தாய் : - அனாதைத் தாய் மரபுப்படி மாத்திரத்தில் சகல சங்
கற்பம் பரமம். அந்நாற்பத்திய விஷயங்களில்லாமற் போய் கட்டை
யில்லாத செழுந்தாய்போல் மனதும் சாந்தமாய் அடங்கிப் போகி
றது என்பதும், அம்மாதிரிப் பின்புதான் தன்னை இல்லாமற் போகி
ற தென்னும் சொல்லப்பட்டது. இம்மாதிரி சங்கற்பமற்றதாயும், அட
ங்கிப் போனதாய் மிகுக்கிற மனதின் ஸ்திதி யோகாப்பியாவிக
ளால் வெகு ஐக்கியமாகியும், அறியத்தக்கது. சஷுப்தியிலும்
மனதின் விசுத்திகளும் அடங்கியிருப்பதால் இந்த அவஸ்தைக்
கூம் சஷுப்தி அவஸ்தைக்கும் வித்தியாஸமில்லையே யெனில்
சஷுப்தியில் தூக்க மலத்தாக்கு பீஜமான அவித்தையும் அநேக
துக்க மலங்கூ பீஜங்கூறும் ஸாமடைந்திருந்தாலும் நாசமாகாம
லிருக்கின்றன. அதனவஸ்தையிலே சகல தூக்க பீஜங்களும்
நாசமற்ற, அதனவஸ்தையிலேயே மனது ஸாமடைந்திருக்கிறது.

ஆகையால் ஞானாவஸ்தையிலும் சுஷுப்தியிலும் மனதின் செயல் வெவ்வாறு யிருக்கிறதே தவிர சமமாயிருக்கவில்லை. ||113||

लीयतेहि सुषुप्ते तन्निगृहीतं नलीयते ।

तदेव निर्भयं ब्रह्मज्ञानलोकं समन्ततः ॥ 114 ॥

லீயதெஹி ஸுஷுப்தௌ தந்நிஈஹீதம் நலீயதே ।

ததேவநிஹபயம் ப்ரஹ்ம ஜ்ஞாநா லொகம் ஸமந்ததஃ || 114 ||

तत् तस् = மனது

सुषुप्ते ஸுஷுப்தௌ = சுஷுப்தியில்

लीयतेहि லீயதெஹி = அஞ்ஞானத்தில் லயமடைந்து விடுகிறது.

निगृहीतं நிஈஹீதம் = நிக்கிரகிக்கப்பட்டானது

नलीयते நலீயதே = லயமடைகிறதில்லை

तदेव ததேவ = அந்த மனதே

निर्भयं நிஹபயம் = பயமற்ற

ब्रह्म ப்ரஹ்ம = பிரம்மம்

समन्ततः ஸமந்ததஃ = எங்கும்

ज्ञानालोकं ஜ்ஞாநாலொகம் = ஞானமாகிற பிரகாசஸ்வரூபம்.

தா - ம்:—சுஷுப்தியிலும் சமாதியிலும் மனதின் வித்தியாஸம் சொல்லப்பட்டது. அதற்குக் காரண மென்னவெனில், சுஷுப்தியில் மனது அஞ்ஞானமாகிற பீஜத்தில் அடங்கியிருக்கிறது. சமாதியில் அஞ்ஞானத்தை மனது அடைகிறதில்லை. சமாதியில் மனதுக்கு விஷய பாவங்களில்லாதபடியால் பாரதம் மத்தையே அடைகிறது. ஆகையால் மனது நிர்ப்பயமான பிரம்மமாயிருக்கிறது. ஏனெனில், பயத்துக்குக் காரணமானதையெல்லாம் யாதொன்றுமில்லை. மேலும் எங்கும் ஏதரசமான ஸ்வரூபமாயிருக்கிறது. ||114||

अजमनिद्रमस्वप्ननामक मरूपकम् ।

सकृद्विभातं सर्वज्ञं नोपचारः कथंचन ॥ 115 ॥

அஜநித்ரமஸ்வப்நநாமக மரூபகம் ।

ஸக்யூவிஹாதம் ஸவஜ்ஞம் நொவஹாரஃ கயம்ஹந || 115 ||

(ब्रह्म ப்ரஹ்ம = பிரம்மம்)

अज அஜம் = ஜன்ம்காரணமில்லாத படியால் அஜமாயிருக்கிறது

अनिद्रं அநித்ரம் = நித்திரையில்லாதது

अस्मिन् कृष्णस्य च सम्पत्तिर्नाशिता

अनासक्तं कृष्णस्य च सम्पत्तिर्नाशिता

अरूपकं कृष्णस्य च सम्पत्तिर्नाशिता

सकृन् विभातं सैव கருணைமயம் = எப்போதும் பிரகாசரூபம்

सर्वज्ञं सैव कृष्णस्य च सम्पत्तिर्नाशिता

कथंचन कृष्णस्य च सम्पत्तिर्नाशिता

उपचारः न = உபாசாரம் = செயல் வேண்டியது யாதொன்றுமில்லை.

தாய்: அறிவாற்றைத் தீய வேறு விதமாய் நிரூபிக்கிறார். ரசத்தில் சர்ப்பம் தீதானது அதற்குக் காரணம் அறிந்ததை ஆகையால் அறிந்ததாய்கிற நிமித்தத்தினின்றும் சர்ப்பம் ஜனிக்கிறதாக சொல்லுகிறோம். ஆதலால் தந்தையத்தை அறிந்த மாத்திரத்தில் அறிந்ததை நீங்கிப் போகிறது. இவ்விதமாய் ஜன்மத்துக்குக் காரணமாயிருக்கிற அறிந்ததாயில்லாமல் நிரம்பமம் அஜன்மாவாயிருக்கிறது. அறிந்ததாய் நாயன மாயாபித்திரை யில்லாதபடியாலும் அந்தைத் தூதனாகிற விழிப்பி லேயே யிருப்பதாலும் பிரம்மம் நித்தியாயத்தாகப் சொல்லப்படுகிறது. அப்படியே ஸ்வப்நமற்றதாய் யிருக்கிறது. சர்க்கை அறியாத காலத்தில் சர்ப்பத்தின் காரணங்கள் விளக்குகின்றன. சர்க்கை அறிந்த மாத்திரத்தில் இவைகள் நீங்கிப் போகின்றன. இதுபோல், பிரம்மத்தை அறிந்த மாத்திரத்தில் காரணங்கள் அற்றுப்போவதால் பிரம்மம் நாமரூப மற்றதாய் இருக்கிறது. அறிந்ததாய்கிற அந்தகாரம் இல்லாதபடியால் பிரம்மம் எப்போதும் சர்வரூபமாயும் ஞானஸ்வரூபமாயும் இருக்கிறது. இப்படியாய் பிரம்மத்தை அறியாமலே முதலிய வியவஹரங்கள் யாதொன்றும் வேண்டியதில்லை. அஞ்ஞானிகள் ஆதம்பஸ்வரூபத்துக்கு வேறான சித்தைதகாக்கிரியம் முதலியவைகளை அடங்காக்கிறார்கள். அறிந்ததை நீங்கின விடத்தில் செய்யவேண்டியது யாதொன்றுமில்லை. வியவஹரங்கள் எல்லாம் அறிந்ததாய் தகையில் ஏற்படுகின்றன. ஞானம் ஜனித்த தகையில் ஒரு வியவஹரத்துக்கு மிடமில்லை. ஆனால் அத்தகைய யில் காணப்படுகியவஹரங்கள் எல்லாம் ஆபாசரூபங்களே.115

सर्वाभिलाषविगतः सर्वचिन्तासमुत्थितः ।

सुप्रशान्तः सकृच्छोतिः समाधि रचलोऽभयः ॥ 116 ॥

ஸௌந்தர அபயிதகஃ ஸௌக்யவிநாஸைதிதகஃ ।

ஸௌபுஸாஹி ஸக்யஜெஸ்தாதிஃ ஸோயிரவதொஃஹயஃ ॥116

सर्वाभिलाषाविगतः स्वयं-प्राप्ति-प्राप्त-विम-तः = சமஸ்தமான வச-
னங்களும் அதீதமானது

सर्वचिन्तासमुत्थितः स्वयं-प्राप्ति-प्राप्त-विम-तः = சிந்தனைகளி-
னின் றும் வெளிப்பட்டது

सुप्रशान्तः स्व-प्र-प्रा-प-तः = வெருசாந்தமானது

सकृज्योतिः स्व-प्र-प्रा-प-तः = எப்போதும் பிரகாச ஸ்வரூப-
மானது

समाधिः स्व-प्रा-प-तः = சமாதியால் அறியத்தகுந்தது

अचलः स्व-प्रा-प-तः = கிரியாரகிதம்

अभयः स्व-प्रा-प-तः = பயமற்றது.

ச-பா :—நாமமற்றதாகச் சொன்ன விஷயம் இன்னும் தெளி-
வாக்கப்படுகின்றது. பிரம்மரூபவிந்துவான்வாக்கு முதலிய சகல
பாஹியகரணங்களில்லாதவன்; அப்பிராண: அமன: என்கிற சுரு-
திப்படி அவன் அந்தக்கரணமில்லாதவன்; விஷயங்களில்லாதபடியால்
எப்போதும் சாந்தமானவன். ஆத்ம சைதன்னிய ஸ்வரூபமாக
இருப்பதால் எப்போதும் பிரகாசஸ்வரூபம். சமாதியிலுண்டான
ஞானத்தால் அறியத்தகுந்ததாயிருப்பதால் சமாதிருபம். அல்-
லது இந்த பிரம்மத்தினிடத்தில் ஜீவனும் அவனுடைய உபநிய-
மிருப்பதால் அது சமாதி என்று சொல்லப்படுகின்றது. யாதொரு
விகாரமும்ில்லாதது. கிரியையில்லாதபடியால் பயமற்றது. ||116||

प्रहो न तत्र नोत्सर्गश्चिन्ता यत्र न विद्यते ।

आत्मसंस्थं तदा ज्ञानमजाति समतांगतम् ॥ 117 ॥

முஹோந தத்ருநோஹ்ம-புஹிநா யத்ருந விடினெத ।
சுஹ்ஸம்ஸம் ததா ஜ்நாநஜாதி ஸதேதாஹ்மதஃ || 117 ||

यत्र यत्ரு=அந்த பிரம்மத்தினிடத்தில்

चिन्ता வினா=யாதொரு சிந்தையும்

नविद्यते நவிடினெத=இல்லையோ

तत्र தத்ரு=அந்த பிரம்மத்தினிடத்தில்

प्रहः முஹம்=கிரகணமும்

न न=இல்லை

उत्सर्गः உஹ்ம-புஹி=உத்ஸர்ச்சனமும்

न न=இல்லை

(यदा यदा=எப்போ)

आत्मस्यानुबोधः (ஆத்மஸ்யாநுபௌ) = அப்படிப்பட்ட ஆத்மாவே சத்தியமென்று ஞானம் உண்டாகிறதோ

तदा तदा = அப்போது

आत्मसंस्थं (ஆத்மஸம்ஸ்தம்) = ஆத்மாவிலேயிருக்கிற

ज्ञानं (ஜ்ஞானம்) = ஞானஸ்வரூபனாகவும்

अजाति (அஜாதி) = ஜன்மமற்றவனாகவும்

समतांगतं (ஸமதாங்கதம்) = சமத்துவத்தை அடைந்தவனாகவும்

भवाति (भवति) = ஆகிவிடுகிறது.

சுபா :- பிரம்மம் விகாரமற்றதாயும் பிரவாயமாய் மிருப்பதால் எடுத்துக்கொள்ளும்படியானது ஒன்றுமில்லை. கொடுத்து விடும்படியானதும் ஒன்றுமில்லை. மனோ வியாபாரத்துக்கே இடமில்லை. எகாஸ்யமன ஞானம் மிருக்கிறதே தவிர வேறுயாதொன்றுமில்லை. எப்போது ஆத்மஞான முண்டாகிறதோ அப்போது விஷயவிராதாபாயால் அக்கினியாயிருக்கிற உஷ்ணம் போல் ஆத்மாவிலேயே இருக்கிற ஞானஸ்வரூபனாகவும் ஜன்மமற்றவனாகவும் பரமசாயியத்தை அடைந்தவனாகவும் ஆகிறது ஆத்மஞான மடைந்தவனுக்கு மற்ற எல்லா ஞானமும் அற்பமாய் விடுகிறது. தத்துவஞானத்தை அறிந்தவன் கிருதகிருத்தியப் பிராமணனாய் விடுகிறது என்பது கருத்து.

இந்த பிரகிரணத்தில் முதலில் அதோவக்ஷ்யமி கதோவக்ஷ்யாதி = என்று சொன்னதை அனுசரித்து அந்த அர்த்தமே இப்போது சொல்லி முடிக்கப்பட்டது. || 117 ||

अस्पर्शयोगो वै नाम दुर्दर्शः सर्वयोगिभिः ।

योगिनो विभ्याति ह्यस्मादभये भयदर्शिनः ॥ 118 ॥

கஸ்ப்ஸ-யுயொமொவெநாதி ஈஈ-யஸ-ஃ ஸவ-யுயொமிஹிஃ ।

யொமிநொஹிஹிதி ஹ்யஸாஹயெ ஹயஸி-யுநஃ ॥ 118 ॥

अस्पर्शयोगो वै नाम कस्पर्श-युयொमொ வெ.நாதி = வர்ணசிர

மாதி சம்பந்தமற்ற யோகமே பிரசித்தம்

सर्वयोगिभिः (ஸர்வயொகிபிஃ) = சகல யோகிகளாலும்

दुर्दर्शः (துர்தர்ஸஃ) = வெகு வருத்தத்துடன் பார்க்கத்தகுந்தது.

अभये (அஹயெ) = பயமற்ற ஆத்மஞானத்தில்

भयदर्शिनः (ஹயதர்ஸி-நஃ) = பயத்தைப்பார்க்கும்

योगिन्ः (யொகி-நஃ) = யோகிகள்

अस्मात् सुखाः=மேற் சொன்ன ஆத்மஞானத்தி னின்றும்
विभ्यति விவிசி=பயப்படுகிறார்கள்.

தா - ம்:—சச்சிதானந்த ரூபமான பிரம்மம் தத்வஞானத் தால் அடையப்படு மானாலும் மூடர்கள் அதற்கு ஏற்பட்ட யோகத் தில் பிரவேசிக்கிறதில்லை. வர்ணசிரமாதிகளின் தர்மா தர்மங்க ளாகிற மலசம்பந்த மன்றியில் கேவலம் பிரம்மமாகப் பானிந்துக் கொண்டிருக்கும் யோகமே உபநிஷத்தில் பிரசிந்தமாய்ச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. வேதாந்த ஞானமில்லாமல் கர்ம நிஷ்டையில் தத்பரர்களான யோகிகளால் சிரவண மனை நிதித்யாசன முதலிய சிரமத்தால் வருத்தத்துடன் இந்த பிரம்மம் அடையத்தக்கது. யாதொரு பயத்துக்கு மிடமில்லாமலிருக்க இப்படிப்பட்ட யோகி கள் இந்த யோகத்தால் தங்கள் ஸ்வரூபத்துக்கு ஓநானிவருமெ ன்று இந்த யோகத்தில் பிரவேசிக்க பின் வாங்குகிறார்கள். ஆகையால்தான் இவர்கள் பிரம்மத்தை அடைவது வெகு வருந்தமான விஷயம். ||118||

मनसो निग्रहाय त्त मभयं सर्वयोगिनाम् ।

दुःखक्षयः प्रबोधश्चाप्यक्षयाशान्तिरेव च ॥ 119 ॥

மனஸோநிஃரஹாயத் துஹயம்ஸவஃபொமிநா ||

दुःखक्षयः प्रबोधश्चाप्यक्षयाशान्तिरेव च ॥ 119 ॥

सर्वयोगिनां स्वयंप्रबोधिनां=சலக யோகிகளுக்கும்

अभयं स्वयम्=பயமில்லாமல் (தத்வஞானம்)

दुःखक्षयः दुःखक्षयः = துக்கநாசம்

प्रबोधश्च प्रबोध्य=ஞானம்

अक्षया अक्षया=நாசமற்ற

शान्तिरेव च शान्तिरेव=சாந்தி இவைகள்

मनसः मनु=மனதில்

निग्रहाय त्तु=மனோநிஃக்கிரகத்தையடையுத்தநா யிருக்கின்றன.

தா - ம்:—மனது முதலானதுகள் ரச்சுசர்ப்பம்போல் எவர்க ளுக்குகற்பிதமாகிறதோநிஜத்தில்இல்லையோ அப்போர்க்கொற்ற பிர ம்மஸ்வரூபத்தை அடைந்த உத்தம புருஷனுக்கு தத்வஞானமும் மோக்ஷமாகிய சாந்தியும் ஸ்வத: சித்தமாகின்றன. அப்படியில் லாத மந்த மத்தியம் திருஷ்டியுள்ள யோகிகள் மனோ நிக்கிரகத் தால்தான் தத்வஞானம், துக்கநாசம், பரமசாந்தி, இவைகளை

அடையலாம். ஆத்மாவும் மனதும் வெவ்வேறு என்றும், மனது ஆத்மாவின் சார்ந்தாய்வுக்கிடம் என்றும் இவர்கள் நினைப்பதால், இந்தமனதை அமைகள் அடக்கினால்தான் சாந்தி முதலியவைகளை அமைகள் அடையலாம். 119

उत्पेकउद्वेयद्वृत्ताशयेनैकविन्दुना ।
मनसोनिम्रहस्तद्वृत्तवदपरिखेदतः ॥ 120 ॥

உத்பேக உத்வேயம் துஷாஸ்யேனேகவிந்துநா ।
மனஸோநிமரஹஸ்தத்வர்தவதபரிஹேததஃ ॥ 120 ॥

कुशाग्रेण कल्पवृक्षेण चतुर्भिर्भुजैः शृङ्गैः च त्रैलोक्यं ।

एकविन्दुना वागकल्पितं च चतुर्भुजैः त्रैलोक्यं ।

उद्वेगः उद्वेगोऽयं स प्रवृत्तिरतिशयः ।

उत्पेकः उद्वेगोऽयं स प्रवृत्तिरतिशयः ।

यद्वत् प्रवृत्तिरतिशयः स प्रवृत्तिरतिशयः ।

तद्वत् प्रவृத்திர்அதிசயம்

अपरिखेदतः कल्पवृक्षेण च चतुर्भिर्भुजैः शृङ्गैः च त्रैलोक्यं ।

முயற்சியால்

मनसः शृङ्गैः च त्रैलोक्यं ।

निम्रहः शृङ्गैः च त्रैलोक्यம் ।

भवेत् शृङ्गैः च त्रैलोक्यம் ।

துஷாஸ்யே : கல்பவர்தக சார்ந்தம் . அடக்கமுடியும் என்றால் சொல்லுகின்ற : அடக்கம் என்கிறபடி துர்ப்பணமில்லின், துணியால் சமுத்திர ஜலத்தை ஒவ்வொரு திவலையாக எடுத்து அமுத்திரத்தை வற்ற வைத்துவிடலாம் என்று நினைக்கிறது. இதுபோல பரபரப்பில்லாமல் அமைதமானது என்பது விவாத முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளும் பதவர்த்தின் மனதை தீர்வாயாய் அடக்கிவிடலாம். 120

उपायेन निगृह्याद्विक्षितं कामभोगयोः ।
सुप्रसन्नं लयेचैव यथाकामो लयस्तथा ॥ 121 ॥

உபாயேன நிஹ்யாத்விஷிதம் காமபோகயோஃ ।
சுபரசந் லயேச்சேவ யதாஹமோ லயஸ்ததா ॥ 121 ॥

कामभोगयोः कायेन च त्रैलोक्यं च त्रैलोक्यं ।

विक्षितं विक्षितं च त्रैलोक्यं च त्रैलोक्यं ।

मनः उपायेन च त्रैलोक्यं

उपायेन च त्रैलोक्यं = உபாயத்தால்

निगृहीयात् நிமுஹீயாக் = நிக்கிரகிக்கவேண்டும்

यथा यथा = எப்படி

कामः का० = காமமோ

तथा तथा = அப்படி

लयः ल० = லயம்

தா-ம்:—மனதை அடக்கவிடாத முயற்சியேபோதானது. இனி சொல்லப்போகிற உபாயங்களாலும் காமபோகங்களில் விசேஷ பத்தை அடைந்த மனதை திருப்பி ஆத்மாவிடத்திலேயே செல்லும்படிச் செய்யவேண்டியது. அப்படியே ஈஷாப்தியாகிற நித்திரையில் லயமடைந்த மனது யாதொரு துக்கத்தை அறியாவிட்டாலும் அதை திருப்பி ஆத்மாவிடத்தில் செலுத்தவேண்டியது. எப்படி இச்சை அநர்த்த காரணமோ அப்படி நித்திரையும் அநர்த்தகாரணம். ஆகையால் காமத்தினின்றும் மனதை நிக்கிரக்கிறது போல் லயத்தில் நின்றும் மனதைத் திருப்பவேண்டியது யென்று அர்த்தம் ||121||

दुःखं सर्वमनुस्मृत्य कामभोगानिवर्तयेत् ।

अजं सर्वमनुस्मृत्य जातं नैव तु पश्यति ॥ 122 ॥

दुःखं = ஸவ் = சமஸ்தமும் கா० = காமமோ

अजं = ஸவ் = சமஸ்தமும் ஜாதம் = நெருவ து = பார்ச்சுதி ||122||

सर्वं सर्वं = சமஸ்தமும்

दुःखं दुःखं = துக்கம் என்று

अनुस्मृत्य अनुस्मृत्य = பாவித்து

कामभोगान् कामभोगान् = இச்சாபோகத்தினின்றும்

निवर्तयेत् निवर्तयेत् = மனதைத் திருப்பவேண்டும்

सर्वं सर्वं = சமஸ்தமும்

अजं अजं = பிரம்மமென்று

अनुस्मृत्य अनुस्मृत्य = பாவித்து

जातं जातं = உண்டாயிருக்கும் சமஸ்த த்வைதத்தையும்

नैव तु पश्यति नैव तु पश्यति = பார்க்கிறதில்லை.

தா-ம் :—மனதை நிக்கிரகம் செய்யும் உபாயம் என்னவெனில், ஞானாப்பியாசமும் வைராக்கியமுமே என்கிறார். அறிந்தையால் உண்டான சர்வத்வைதமும் துக்கமே என்றுபாவித்து விஷயங்களில் பற்றுதலடைந்த மனதை வைராக்கியத்தால் திருப்பவேண்டும். ஜனனமற்ற பிரம்ம ரூபமே சமஸ்தமும் என்று

சாஸ்திரத்தாலும் ஆசாரியருடைய உபதேசத்தால் தெரிந்து
கொண்டவன் த்வைதத்தையே பார்க்கிறதில்லை. அது இல்லவே
யில்லை. ||122||

लयेसंबोधयेचित्तं विक्षिप्तं शमयेत्पुनः ।

सकषायं विजानीयात्समप्राप्तं नचालयेत् ॥ 123 ॥

உயெ ஸம்ஸொயபெஹிதம் விக்ஷிப்தம்ஸம்ஸெபெதம்நஃ।
ஸகஷாயம் விஜானீயாத்ஸம்புராஹம் நவாலயெஸு || 123 ||

लये उये = கஷாயத்தியில்

(लिनं ली = ஸயமடைந்த)

चित्तं उी = மனதை

संबोधयेत् ஸம்ஸொயபெஸு=விழிப்பு முட்டிவிட வேண்டியது.

पुनः पुनः = மறுபடியும்

विक्षिप्तं விக்ஷிப்தம்=விசேஷபந்தை அடைந்த மனதை

शमयेत् ஸம்ஸெபெஸு =சாந்தமாகும்படிச் செய்யவேண்டும்.

सकषायं ஸகஷாயம்=கஷாய தோஷத்துடன் கூடினதாக

विजानीयात् விஜானீயாத்=அறியத்தக்கது

समप्राप्तं ஸம்புராஹம்=சமமானாவத்தை அடைந்த மனதை

नचालयेत् நவாலயெஸு=சலிக்கும்படிச் செய்யக்கூடாது.

தா - ம்:—ஒதாணுப்பரியாவம், வைராக்கியம் இந்த இரண்டு
உபாயங்களால் கஷாயத்தியில் ஸயமடைந்த மனதை விவேகத்தால்
ஆத்மாவை சேரும்படிச் செய்யவேண்டும். கர்ம யோகங்களில்
மனது விசேஷமும் அடைந்திருந்தால் அதை சமனம் செய்து ஆத்
மாவின்னிடத்தில் சேர்ப்பிக்கவேண்டும். இப்படி அடிக்கடி அப்பி
யாசம் செய்யும் நிலையின் தித்தம் கஷாயத்தியையும் அடையாமல்
விஷயத்திலிருந்து திரும்பவும், சபான பாவத்தை எப்போது
அடைகிறதில்லைதியா அப்போது அது கஷாய தோஷத்துடன்
கூடியிருப்பதாக அறியப்படுகிறது. இந்த மத்திமஸ்திதியில் அதை
விடாமல் கிச்சி கல்ப சபாதிக்கு அதைக் கொண்டுபோகவேண்டும்.
அந்த ஸ்திதியில் மனது சபபாவத்தை அடைந்தபிறகு மறுபடி
யும் அது விஷயத்தில் பிரவேசிக்கும்படி செய்யக்கூடாது.

नास्वदत्सुखं तत्र निःसर्गः प्रज्ञा भवेत् ।

निश्चलं निश्चराच्च तमेकैक्यात्प्रयत्नतः ॥ 124 ॥

நாஸ்வதஸுஹம் தத்ருநஃஸம்ஸு ப்ரஹ்மயாவெஸு ।

நிஸ்சலம் நிஸ்சராச்சு தமேகேக்யாத் ப்ரயத்னத: || 124 ||

सुखं ख-व०=சமாதி சுகத்தை

नास्वादयेत् நாஸாடியெக்=ஆசைபடக்கூடாது

तत्र तत् = அந்த சுகத்தில்

प्रज्ञया प्रज्ञेया=புத்தியுடன்

निःसंगः நிஃஸம்=பற்றுதலன்றியில்

भवेत् ஹவெக்=இருக்கவேண்டும்

निश्चलं நிஹயம்=நிச்சலஸ்வபாவத்தையடைந்த

चित्तं சித்தம்=மனது

निश्चरत् நிஹரக்=வெளியே விஷயத்தில் சஞ்சரித்தால்

प्रयत्नतः प्रयत्नतः=பிரயத்தினத்துடன்

एकीकुर्यात् ஏகீகூர்யாத்=ஒன்றாகவேண்டும்.

தா - ம்:—சமாதியில் அடையக்கூடிய சுகத்திற்குடையோகி ஆசைவைக்கக் கூடாது. ஆனால் அந்த சுகமும் அநித்தியாகற்பிதமானதால் மித்தையே விவேக ஞானத்துடன் அதினின்றும் மனதைத் திருப்பவேண்டியது. அப்படித் திருப்பப்பட்டு ஒரு யிடத்தில் நிலை நிறுத்தப்பட்டும் மறுபடியும் மனது விஷயங்களில் பிரவேசித்தால், ஞானாப்பியாசத்தில் முன் சொன்ன உபாயங்களால் அதை தகைத்து ஆத்மாவிடத்தில் திருப்பி ஆத்மவுடன் ஒன்றாகும்படி செய்யவேண்டியது.

यदानलीयते चित्तं नच विक्षिप्यते पुनः ।

अनिङ्गनमनाभासं निष्पन्नं ब्रह्मतत्तदा ॥ 125 ॥

யதாநலீயதெ சித்தம் நசு விக்ஷிப்யதெஹம்நஃ ।

சுநிம்நஃநாஹாஸம் நிஷ்ணம் ஸுஹ தததா ॥ 125 ॥

चित्तं चित्तं=மனது

यदा यदा=எப்போது

नलीयते नலீயதெ=சுஷுப்தியில்லயப்பட வில்லையோ

पुनः च पुनः=மறுபடியும்

नविक्षिप्यते நவிக்ஷிப்யதெ=விசேஷபத்தை அடையவில்லையோ

ஆனால்,

अनिङ्गनं சுநிம்நம்=நிச்சலமாயும், அதாவது

अनाभासं சுநாஹாஸம்=கற்பித விஷயங்களால் பிரகாசிப்பிக்

கப்படாமலும்

(यदाभवात् यदाहवति=எப்போது ஆகிறதோ)

तदा तदा=அப்போது

तत् तृष्ण = அந்த சித்தம்

ब्रह्म निष्पन्नं = பிரம்மருபமாகிறது.

தா-ம் :—நிரோதம் செய்யப்பட்ட மனது சுஷுப்தியில் லீனமாகும், விஷயங்களில் பிரவிர்த்திக்காமலும் எப்போது இருக்கிறதோ, மேலும் காத்து யில்லாதவிடத்திலிருக்கும் தீபம் போல் எப்போது சித்தம் மாகாதிசலன காரணங்களில்லாமலும் இதர பதார்த்தங்களால் பிரகாசிக்கப்படாமல் எப்போது இருக்கிறதோ அப்போது தான் மனது பிரம்மருபமாகிறது. ||125||

स्वस्थशान्तं सनिर्वाणमकथं सुखमुत्तमम् ।

अजमजेन ज्ञेयेन सर्वज्ञं परिचक्षते ॥ 126 ॥

ஸ்வஸ்தம் ஸாந்தம் ஸநிவ ஜாணக்யம் ஸ-வஜ-தஜ்ஜி ।

அஜஜென ஜ்ஜெயென ஸவஜ்ஜம் பரிவக்ஷதெ || 126 ||

(ब्रह्मविदः = பிரம்மவேத்தாக்கள்)

उत्तमं = உத்தம = உத்தமமான பாரமார்த்திக

सुखं = ஸுகம் = சுகத்தை

स्वस्थं = ஸ்வஸ்தம் = எவ்வுருபத்திலேயே யிருப்பதாயும்

शान्तं = ஸாந்தம் = அநர்த்த நிவிர்த்தி ரூபமாயும்

सनिर्वाणं = ஸநிவ ஜாணம் = மேலாகத்துடன் கூடியிருப்பதாயும்

अकथं = அகத்யம் = சொல்ல முடியாததாயும்

अजं = அஜம் = விஷயங்கள் ஜனிக்கிறது போல ஜனிக்காமலும்

अजेन = அஜென = தப்பத்தியற்ற

ज्ञेयम् = ஜ்ஜெயெம் = ஜ்ஜெயவஸ்துவடன்

(अभिज्ञं = அபிஜ்ஞம் = நுயிருக்கிற)

सर्वज्ञं = ஸவஜ்ஜம் = எவ்வுருளுனை பிரம்மமாக

परिचक्षते = பரிவக்ஷதெ = சொல்லுகிறார்கள்.

த-பா :—அபம்யிரஞ்ஞாத சமாதியில் எந்தருபமாக சித்தமாகிறது, அந்த பிரம்ம ஸ்வருபத்தை விளங்கும்படிச் சொல்லுகிறார். மேற்பொன்ன பாரமார்த்தகமான ஆத்மஞானம் தன்னிடத்தில் இருக்கிறதாகவும் அதுசகல அநர்த்த மற்றதாகவும் கைவல்லியத்துடன் கூடினதாகவும், சொல்ல முடியாததாகவும், உத்தம சுகமாகவும், யோகிகளுக்கு மாத்திரம் பிரத்தியக்ஷமாகவும் விஷய சுகத்தாலுண்டாகிற ஞானம்போலிராமல் உற்பத்தி யற்றதாயும் ஜ்ஜெயவஸ்துவக்கு வேருகாமலும், எல்லாவற்றையும் அறிந்ததாயும் இருக்கிற பிரம்மமே சுகம் என்று பிரம்மஞானிகள் சொல்லுகிறார்கள். ||126||

न कश्चिजायते जीवः संभवोऽस्य न विद्यते ।

एतत्तदुत्तमं सत्यं यत्र किञ्चिन्नजायते ॥ 127 ॥

इति गौडपादीय कारिकायामद्वैताख्यम्

तृतीयप्रकरणम् ॥ अतिसत् ॥

ந கஹிஜாயதெஜீவஃ ஸஹவொஃஸ்ய நவிடிதெ ।

வநதததீ-ததீஃ ஸததீஃ யத்ரு கிஹிஹஜாயதெ ॥ 127॥

ஐதி மளவபாஜீயகாரிகாயா 200௨தாவொ.

தூதீயஹ்ஹகாரணம் ॥ ஒஃதகஸஸ ॥

कश्चित् कृषिः = யாதொரு

जीवः जीवः = ஜீவனும்

न जायते नजायதெ = உண்டாகிறதில்லை

अस्य सत्यः = இந்த ஜீவனுக்கு

संभवः ஸஹவஃ = காரணம்

न विद्यते नவிடிதெ = இருக்கவில்லை

यत्र किञ्चिन्नजायते यத்ருகிஹிஹஜாயதெ = எந்த பிரம்மத்தினிடத்தில் யாதொன்றும் உண்டாகிறதில்லையோ

एतत् वनतः = அந்த பிரம்மமானது

उत्तमम् உததீஃ = உத்தமமான

सत्यं ஸததீஃ = சத்தியமாக இருக்கிறது.

தா - ம்:—மனதின் டிக்கிரகம் முதலிய உபாயங்கள், மண், தங்கம் முதலியவைகள் போல் சிருஷ்டி, உபாசனை, இவைகள் எல்லாம் பாரமார்த்திக ஸ்வரூபத்தை அடைய உபாயங்களே தவிர வாஸ்தவமல்லவென்று பிரஸ்தாபிக்கப்படுகின்றன. பாரமார்த்திகத்தில் அவைகள் சத்தியமல்ல. பாரமார்த்திகத்தில் கர்ந்தா போக்தாரூபமான எந்த ஜீவனும் எந்த விதத்திலும் உற்பத்தியாகிறதில்லை. ஆகையால் ஸ்வபாவத்திலேயே ஜனனமில்லாத ஆத்மாவுக்குக் காரணமில்லை. காரணமில்லாததினால்தான் ஜீவன் காரியமன்று. எந்த பிரம்மத்தினிடமிருந்து அனுமாந்திரமும் உண்டாகிறதில்லையோ அந்த பிரம்மமானது இதற்கு முன்சொன்ன வியாவஹாரிக சத்தியமான உபாயங்களுக்குள் உத்தமமான சத்தியம். உபாயங்கள் சத்தியமானால் அத்வைதத்துக்கு ஹானி வருமே, சத்தியமாகாவிட்டால் அவைகள் உபயோகப் படமாட்டாதே என்று ஆசங்கித்து இந்த கடைசிமந்திரம் சொல்லப்பட்டது. ॥129॥

அத்வைத பிரகரணம் முற்றிற்று.

கிரந்தத்தின் ஆதியிலும் மத்தியிலும் முடிவிலும் செய்யப்படும் மங்களாசரணம் கிரந்தத்தின் பிரசித்திக்கு ஹேதுவாயிருப்பதால் இப்போது இந்த நான்காவது பிரகரணத்தின் ஆரம்பத்தில் முதலாவது சுலோகத்தில் அத்வைதஞான சம்பிரதாய கர்த்தரான நாராயணனே அத்வைதத்துக்கு வேறுகாததாக பாவிக்கப்பட்டு நமஸ்கரிக்கப்படுகிறார்.

ஆகாசம்போல் எங்கும் வியாபகமாகவும் ஞோயாபின்ன மாகவும் (அதாவது) சூரியனும் பிரகாசமும் அக்கினியும் உஷ்ணமும் போல ஞோயமான ஆத்மாவுடன் ஒன்றாகவு மிருக்கிற ஞானத்தால் ஆகாசம்போல் வியாபகர்களான ஆத்மாக்களை எவன் அறிகிறானோ அவனே நாராயணனென்னும் பேருடைய நகவரன். அவன் புருஷர்களுக்குள் சிரேஷ்டன். அவனை நமஸ்காரம் பண்ணுகிறேன். ஆசாரியரை நமஸ்காரம் பண்ணுவதால் பரபகூங்களை நிகேஷித்து திருபுடியற்ற பரமார்த்த தத்துவஞானம் இந்த பிரகரணத்தில் பிரதிபாதிக்கப்படுகிறதென்று பிரதிஞ்ஞைபண்ணப்பட்டது. || 128 ||

IV 2-வது சுலோகம்.

अस्पर्शयोगो वै नाम सर्वसत्त्वसुखेहितः ।

अविवादोऽविरुद्धश्च देशितस्तं नमाम्यहम् ॥ 129 ॥

சுஸுஸ்யுயொமொ வெநாஜ ஸவ-ஸுஸுஸு-வெஹிதஃ ।

சுவிவாஜொதவிர-ஐஸு டெஸி-தஸு-நஜாஜிஹம் ॥ 129 ॥

अस्पर्शयोगो वैनाम। சுஸுஸ்யுயொமொ வெநாஜஃ = கைகாலத்திலும் எதுனுடனும் சம்பந்தமற்ற யோகமென்று பிரசித்தமாகவும்

सर्वसत्त्वसुखः ஸவ-ஸுஸுஸு-ஹி-ஸர்வபிராணிகளுக்கும் சுகமாகவும்

हितः ஹிதஃ = அனுகூலமாகவும்

अविवादः சுவிவாஜஃ = விவாதமற்றதாகவும்

अविरुद्धः च சுவிரு-ஐ-வ = விரோதமற்றதாகவுமிருக்கிற

(तत्त्वदर्शनयोगः தத்வதர்ஸனயொஃ = தத்வஞானமானது

देशितः டெஸி-தஃ = காஸ்திரத்தால் உபதேசிக்கப்படுகிறதேநா

तं தஃ = அப்படிப்பட்ட தத்வஞானத்தை

अहं சுஹம் = நான்

नमामि நஜாஜி = நமஸ்கரிக்கிறேன்.

இப்போது அத்தைவத ஞானத்தை ஸ்துதிக்கும் பொருட்டு
அதை நமஸ்கரிக்கிறார் வக்காலத்திலும் எத்துடனும் சம்பந்தப்
படாத யோகமானது பிரம்மஸ்வரூபமே. அது பிரம்மவித்துக்
களுக்கு அஸ்பாசியாகமென்று பிரசித்தம். தபசு மிகவும் சுக
சாதனமா யிருந்தாலும் துக்கரூபமா யிருக்கிறது. இது எல்
லாருக்கும் சுககரமா யிருக்கிறது. விஷயயோகம் சுகமா யிருந்
தாலும் ஹிதமானவில்கை. இந்த ஆத்மஞானமோ எப்போதும்
சுலபமற்றிருப்பதால் ஹிதமானாயும் சுகமா யிருக்கிறது. மேலும்
வாதிப் பிரதிவாதிகளின் விவாதமற்றதாகவும் இருக்கிறது. இப்
படிப்பட்ட அத்தைவத ஞானமானது சாஸ்திரத்தால் உபதேசம்
பண்ணப்படுகிறது. அந்த ஞானத்தை நான் நமஸ்கரிக்கிறேனென்று
அறிந்தார். || 129 ||

IV 3-வது சுலோகம்.

भूतस्य जातिमिच्छन्ति वादिनः केचिदेव हि ।

अभूतस्यापरे धीरा विवदन्तः परस्परम् ॥ 130 ॥

ஹிதமானவில்கை வாதிநர் கெவிதெவ ஹி ।

அஹிதமானவில்கை விவதந்தரஸ்பரம் ॥130॥

केचिन् केवलमिच्छन्ति

वादिनः वादी मीमांसकान्

भूतस्य कालशून्य इत्युक्तं पातञ्जल्युक्तं

जातिं प्राप्तिं - ध्याननाशकम्

इच्छन्ति एव हि मीमांसका वदन्ति - इच्छन्ति

धीरा मीमांसकान् - வான்கிற அபிமானமுடைய

अपरे केवलमिच्छन्ति

अभूतस्य कालशून्य इत्युक्तं

(जाति इच्छन्ति - प्राप्ति - ध्याननाशकम् इच्छन्ति)

(एवं वादनाशकं विवदन्ति)

परस्परम् - பரஸ்பரம் - தாக்காத் தொருவர்

विवदन्तः - விவதந்தரஸ்பரம் - கொல்லுகிறார்கள்.

ச - பா: - அத்தைவதம் அறிந்தவா யிருப்பதால் அதில்
விவாதத்துக்கு இடமில்லை என்பதைத் தெளிவாக்குவதற்காக
முதலில் துவைதிகளின் விவாதங்களை உதாஹரிக்கிறார். துவைத
வாதிகளுக்குள் சாஸ்திரங்கள் பதார்த்தங்கள் உண்டாவதற்கு முன்
இருந்திருக்க வேண்டுகமென்றுப், அவசியவிகர்கள் இருக்கவில்லை

யென்றும் பரஸ்பரம் விருத்தமாக வாதம் செய்கிறார்கள். தாங்களே புத்திமான்கள் என்று ஒருவரையொருவர் ஜபிக்க இச்சுக்கிறார்கள். || 130 ||

IV 4-வது சுலோகம்.

भूतं न जायते किञ्चिद्भूतं नैव जायते ।

विवदन्तोऽद्वया ह्येवमजातिं व्यापयन्ति ते ॥ 131 ॥

ஹதம் நஜாயதெ கிஹிதஹதம் நெவஜாயதெ ।

விவதனொடயபா ஹெவஜாதிஹ வ்யாவயணி தெ || 131 ||

भूतं किञ्चित् ஹதஹிஹிஹ=இருக்கிற பதார்த்தம் யாதொன்றும்

नजायते நஜாயதெ=ஜனிக்கமாட்டாது.

अभूतं சுஹதம்=இல்லாத பதார்த்தமும்

नैव जायते நெவஜாயதெ=ஜெனிக்கமாட்டாது

एवं வனவஹ=இந்த பிரகாரம்

विवदन्तः விவதஹஹ=விருத்தமாய்ச் சொல்லுகிறார்கள்

अद्वयाः ते சுத்யாஹதெ=அத்வைதிகளும்

अजातिं சுஜாதிஹ=ஜனனமில்லை என்பதை

व्यापयन्ति வ்யாவயணி=பிரகாசம் செய்கிறார்கள்.

ச - பா:—சாங்கியர்களுடையவுடம் வைசேஷியர்க ளுடையவுடம் பரஸ்பர விரோதத்தால் அவர்களுடைய மதம் பரஸ்பரம் நிரேஷதிக்கப்படுகிறது. இதனால் என்ன சித்திக்கிறதெனின், சொல்லுகிறார். எது முன்னமேயே இருக்கிறதோ அதை உண்டு பண்ண வேண்டியதில்லை. ஏனெனின், ஆத்மாபோல் அது முன்னமேயே சத்தாயிருக்கிறது. இப்படி அசத்தினின்றும் இருஷ்டி உண்டானதாகச் சொல்லும் வைசேஷிகர்கள் சாங்கியர்களை நிரேஷதிக்கிறார்கள். சாங்கியர்களோ அசத்தினின்றும் சத் பதார்த்தம் உண்டானதாக வைசேஷிகர்கள் சொல்லுவது முயல் கொம்பு போல் சுத்த பிசகு என்று சொல்லுகிறார்கள். || 131 ||

IV 5-வது சுலோகம்.

व्याप्यमानामजातिं तैरनु मोदामहे वयम् ।

विवदामो न तैः सार्धमविवादं निबोधत ॥ 132 ॥

வ்யாவ்யோ நாஜாதிஹ நெதாநஹோஹஹெவயபு ।

விவதாமோ ந தைஹ ஸாஹபுவிவாஹ நிவோயத || 132 ||

தே: தெஃ = அவர்களால்

ஹ்யப்யமானா ஹ்யப்யோநாஃ = பிரகாசம் செய்யப்பட்டிருக்கிற
அஜாதி கலாதிஃ = உற்பத்தியில்லாமையை

வய வயஃ = நாங்கள்

அனுமோதாமஹே ஹம் = நமோநமோ = அனுசரித்து ஆம்என்று ஒப்

புகுகொள்ளுகிறோம்.

தே: சாஹ் தெஃ = அவர்களுடன்

ந விவதாம: நவிவாதி = விவாதம் செய்யவில்லை.

அவிவாத் கவிவாதி = விவாதமற்றதை

நிவோதத நிவோத = தெரிந்துகொள்.

ர- பா: - அவர்கள் அனுற்பத்தியை ஒப்புக்கொள்ளுவதினால்
நாம் அவர்களை நன்குதான் சொல்லவேண்டும் என்பது கருத்தில்தான்.
அந்த அனுற்பத்தியை எங்களுக்கும்தான் சம்மதம். ஆகையால் நாம்
விவாதம் செய்யவேண்டியதில்லை. விவாதம் இல்லாததேதபாரமார்த்
துக சத்தியம் என்று நினைப்பார்கள் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். ||132||

IV 6-வது சுலோகம்.

அஜாதச்யேவ ஧ர்மச்ய ஜாதமிஷ்ணந்தி வாதின: ।

அஜாதோ ஹமநோதமர்மீ மஸ்யதா கதமேஸ்யதி ॥ 133 ॥

அஜாத கலெஸ்யோவ யதி-தஸ்ய ஜாதிநிஷ்ணந்திவாதி-நஃ ।

அஜாதோ ஹமநோதமர்மீ மஸ்யதா கதமேஸ்யதி ॥ 133 ॥

வாதின: வாதி-ந: = அவர்களைத்

அஜாதச்யேவ ஧ர்மச்ய அஜாத கலெஸ்யோவ யதி-தஸ்ய = ஜனனத்தரமடில்

வாத பாரபத்யவந்து

ஜாதி-நாதி = ஜனனத்தை

இஷ்ணந்தி = துரிசிக்கிறார்கள்

அஜாத: அஜாத-ந: = ஜனனமற்றதாயும்

அமந: அமந-ந: = மனமில்லாததாய் நிருக்கிற

தம: அமந-ந: = மனமில்லாததாய்

கதம் கதம் = கதமாய்

மஸ்யதா கதமேஸ்யதி = மஸ்யதா கதமேஸ்யதி யோக்கியத்தை

எஸ்யதி வஸ்யதி = வஸ்யதி யோக்கியம்.

IV 7-வது சுலோகம்.

ந பவஸ்யமூதம் மஸ்யீ ந மஸ்யமமூதததா ।

புருதேஸ்யதாபாவோ நகர்யாச்சிதாவிஸ்யதி ॥ 134 ॥

IV 10-வது சுலோகம்.

जरामरण निर्मुक्ताः सर्वधर्माः स्वभावतः ।

जरामरण मिच्छन्तश्च्यवन्ते तन्मनीषया ॥ 137 ॥

ஜராமரணநிர்முக்தாஃ சர்வதர்மாஃ ச்வபாவதஃ ।

ஜராமரணமிக்ஷந்தஸ்யவந்தே தந்மநீஷயா ॥ 137 ॥

सर्वे स्वभावतः = சமஸ்தமான

धर्माः यज्ञैः = ஜீவர்கள்

स्वभावतः स्वभावतः = ச்வபாவத்தில்

जरामरण निर्मुक्ताः जरामरणनिर्मुक्तாः = ஜனன மரணங்களி
னின்றும் விடுபட்டவர்கள்

तन्मनीषया तन्मनीषया = அனுகூலத்தில் மானிடமால்

जरामरण जरामरण = ஜராமரணங்களை

इच्छन्तः इच्छन्तः = இச்சித்தாக் கொண்டு

च्यवन्ते च्यवन्ते = ச்வபாவத்தில் மின்றும் நழுவுகிறார்கள்.

சு - பா:—சில வாதிகள் முந்திய சுலோகத்தில் சொல்லிய பிரகிருதிக்கு மாறுபாடு உண்டென்று கற்பிக்கிறார்கள். அப்படி கற்பிப்பதில் என்ன தோஷம் எனின், உத்தரம் கூறுகிறார். ச்வபாவத்தில் சகல ஜீவர்களும் ஜராமரணங்களில்லாதவர்கள் எனில் சர்ப்பத்தைக் கற்பிக்கிறதேபோல் ஜீவர்களிடத்தில் ஜராமரணங்களை கற்பிக்கிறார்கள். இப்படி கற்பிப்பதால் அவர்கள் பிரகீர்த்தர்கள் ஆகிறார்கள். அநாவது விகாரமில்லாத ஆத்மாவிடத்தில் விகாரத்தைக் கற்பிக்கிறதினால், அந்த வாஸணையால் அவர்களுடைய ச்வபாவத்துக்கு ஹானி உண்டாகும். ॥ 137 ॥

IV 11-வது சுலோகம்.

कारणं यस्य वै कार्यं कारणं तस्य जायते ।

जायमानं कथमजं भिन्नं नित्यं कथं च तत् ॥ 138 ॥

காரணம் யஸ்ய வெகாயம் காரணம் தஸ்ய ஜாயமதே

ஜாயமானம் கயமஜம் பிந்நம் நித்யம் கயம் ச தத் ॥ 138 ॥

यस्य यस्य = எவனுடைய மதத்தில்

कारणं वै कारणं = காரணமே

कार्यं कार्यं = காரியமாயிருக்கிறதோ

तस्य तस्य = அவன் மதத்தில்

कारणं कारणं = காரணம்.

जायते व्यापिक = ஜனிக்கிறதா.

जायमानं व्यापिक = ஜனிக்கிற பதார்த்தம்

कथं कथं व्यापिक =

अजं कथं = ஜனனத்தில்லாததார்த்தம்க்கும் ?

भिन्नं तत् = வேறுபாடுகொண்டதார்த்தம்க்கிற பதார்த்தம்

कथं कथं व्यापिक =

नित्यं निश्चय = நித்தியம்க்கிறதற்கும் ?

தா - ம் : மாண்குகிபோபநிஷதிகர்கள் தூஷிக்கும் விதம் சொல்லப்படுகிறது. மாண்குகிபோபநிஷதிகளால் மதத்தில் கடத்துக்குமாண் சம்பந்தம் காணப்படுகிறதேபோல உபாதான காரணமான பிரதானமே காணப்படுகிறது. அதாவது மஹத்முதலிய ஆகாரமாகிறது. அஜன்மாவான பிரதானமே பால் நயிராதிருந்து பிரம்ம மஹத்தன்மை முதலிய ஆகாரமாய்ப் பரிணமிப்பதால் அது ஜன்மத்தில்லாதது என்றும் நித்தியம் என்றும் எப்படிச் சொல்லலாம். மாறுதலை அடைவாதது மாறுதலை அடையும் என்பது தத்திவாதம் வீதம். மேலும் பிரதானம் நித்தியம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அது பிரம்ம அடைந்தால் நித்தியம் என்று எப்படிச் சொல்லக்கூகிற. சாதாரணமாய் ஒருகடம் ஒடை மாங்கடமாகும். இதில் நித்தியம் என்று சொல்லப்படவில்லைபோ. இவ்விதமாக அஜன்மாவானது ஜனிக்கிறதா என்றும், நித்தியமானது சாதாரணம் பிரதானமாகிறது என்றும் சொல்லுவதில் நிஷேதம் காணப்படுகிறது.

IV 12-வது சுலோகம்.

कारणाद्यनन्यत्थमतः कार्यमजं यदि ।

जायमानादि ये कार्याकारणं ते कथं ध्रुवम् ॥ 139 ॥

காரணத்தினால் தத்திவாதம் வீதம் யது ।

जायमानादि कार्याकारणं ते कथं ध्रुवम् ॥ 139 ॥

कारणात् कारणात् = காரணத்தைக்காட்டிலும்

अनन्यत्थं यदि = வேறுபாடுகொண்டதாயின் வேறுகாமல் இருந்

தான்

अतः = அதன்க்காரணத்தால்

कार्यं कारणात् = காரணமானது

अजं कथं = ஜனனத்தில்லாததாக ஆகுகிடும்.

यदि = यदि = அதுவாது சொன்னால்

जायमानात् जायमानात् = ஜனனத்தை அடைந்த

कार्यात् कार्यात् = காரியத்தைக் காட்டிலும்

कारणं कारणं = காரணமானது

ते ते = உன்னுடைய மதத்தில்

कथं कथं = எப்படி

ध्रुवं ध्रुवं = நித்தியமாகும் (வேறுகாமலிருக்கும்.)

ச - பா:—முன்கொன்ன அர்த்தமே விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உற்பத்தியற்ற காரணத்தையிட காரியம் வேறுகாமலிருப்பது இஷ்டமானால், காரியமும் ஜனனமற்றதாக ஆகும். அது உன் மதத்தில் இருக்கம். மேலும் காரிய காரணங்களுக்கு அபேதம் சொல்லும் பகுதத்தில் ஜனனத்தை அடைந்த காரியத்தைக் காட்டிலும் காரணம் நித்தியமென்றும் வேறல்லவேன்றும் எப்படி சொல்லக்கூடும், ஒரே பதார்த்தத்தில் சில பாகம் காரியமாகவும் சிலபாகம் காரணமாகவும் நித்தியமாகவும் இருக்குமா? ஒரே கோழியின் சில பாகம் சமைக்கவும் சிலபாகம் முட்டையிடவும் உபயோகப்படுமா? ||139||

IV 13-வது சுலோகம்.

अजाद्वै जायतेयस्य दृष्टान्तस्तस्य नास्तिवै।

जाताच्च जायमानस्य न व्यवस्था प्रसज्यते ॥ 140 ॥

சஜாஹெஜாயதெ யஸ்ய ஐஷ்டாந்தஸஸ்ய நாவஸ்திவெ ।

ஜாதாச்ச ஜாயமானஸ்ய ந வ்யவஸ்தா ப்ரசஜ்யதெ ॥ 140 ॥

यस्य यस्य = எந்த பிரதானவாதி மதத்தில்

अजात् अजात् = ஜனனமில்லாததிலிருந்து

जायते जायते = காரியம் ஜனிக்கிறதோ

तस्य तस्य = அந்த மதத்தில்

दृष्टान्तः दृष्टान्तः = திருஷ்டாந்தம்

नास्तिवै नास्तिवै = இல்லை

जातात् जातात् = ஜனித்ததினின்றும்

जायमानस्य जायमानस्य = ஜனிப்பதற்கு

न व्यवस्था प्रसज्यते न व्यवस्था प्रसज्यते = அனவஸ்தை ஏற்படும்.

தா - ம்:—சாங்கிய மதப்படி யாதொரு காரணத்தினின்றும் உண்டாகாத ஒரு காரணத்தினின்றும் காரியங்கள் உண்டாகிறதாகச் சொல்லுவதற்குத் திருஷ்டாந்தமில்லை, மேலும் காரணத்

தவியா கையா = உன் னால்

एषितव्यः என அறிதவ்யஃ = நிச்சயிக்கத்தக்கது.

यस्मात् எனவாஸ்தே = எனினினில்

युगपत्संभवे யுஃபத்ஸம்பவெ = ஒரே காலத்தில் உண்டாவதில்

विपाणवत् விபாணவத் = கொம்பு போல்

असंबन्धः அஸம்பந்தஃ = சம்பந்தமில்லாமல் போகும்

தாயம் : - ஒன்றுவாதி, மேற்கொன்னபடி நீர் அங்கீகாரம் செய்
யாயிட்டுப் பால் லேறுதா முன்னு பாலன் முன்னு என்பதை நீர் நிச்சயம்
சொற்பாடு என் றீர். ஒரே காலத்தில் இரண்டும் உண்டாவதாக இருந்
ததால் ஒது பதபயம் இன் இரண்டு கொம்புகளுக்கும் எப்படி காரி
யாகவன பால சம்பந்தமில்லைபோய் அப்படி லேறுதாவுக்கும் பாலனு
க்கும் சம்பந்த லிதக்காய் பதது. ||143||

फलद्वययमानः सन्नते हेतुः प्रसिध्याति ।

अप्रसिद्धिः कथं हेतुः फलमुत्पादयिष्यति ॥ 144 ॥

வாஸ்தே ஸத்வஜ்ஜோகஸ்தே வஸ்துதே ஹேதஃ ப்ரஸிடியதி ।

அப்ரஸிடியதி கதம் ஹேதஃ ஹேதஃ ஹேதஃ ஹேதஃ ஹேதஃ ॥ 144 ॥

ते फलद्वययमानः सन्नते हेतुः प्रसिध्याति ।

हेतुः प्रसिद्धिः कथं हेतुः फलमुत्पादयिष्यति ॥ 144 ॥

यस्मात् எனவாஸ்தே = எனினினில்

उत्पद्यमानः सन् उत्पद्यमानः = உற்பத்தியானதாய்

न प्रसिध्याति = அந்ரஸிடியதி = அந்ரஸித்தியை அடையமாட்டாது

अप्रसिद्धिः = அப்ரஸித்தி = அந்ரஸித்தியை

हेतुः = ஹேதஃ = காரணம்

कथं = கதம் = எப்படி

फल = ஫ல் = பதவித

उत्पादयिष्यति = உத்பாடியிஷ்யதி = உண்டிபண்ணும்

தாயம் : - இரண்டும் ஒரே காலத்தினு உண்டாவதாக இருந்
ததால் ஒது பதபயம் இன் இரண்டு கொம்புகளுக்கும் எப்படி காரி
யாகவன பால சம்பந்தமில்லைபோய் அப்படி லேறுதாவுக்கும் பாலனு
க்கும் சம்பந்த லிதக்காய் பதது. ||143||
தாயம் : - இரண்டும் ஒரே காலத்தினு உண்டாவதாக இருந்
ததால் ஒது பதபயம் இன் இரண்டு கொம்புகளுக்கும் எப்படி காரி
யாகவன பால சம்பந்தமில்லைபோய் அப்படி லேறுதாவுக்கும் பாலனு
க்கும் சம்பந்த லிதக்காய் பதது. ||143||
தாயம் : - இரண்டும் ஒரே காலத்தினு உண்டாவதாக இருந்
ததால் ஒது பதபயம் இன் இரண்டு கொம்புகளுக்கும் எப்படி காரி
யாகவன பால சம்பந்தமில்லைபோய் அப்படி லேறுதாவுக்கும் பாலனு
க்கும் சம்பந்த லிதக்காய் பதது. ||143||

ஈடுபொலிருப்பதால் ஒழுக்காலத்திலும் காரியத்தை உண்டிபண்ண மாட்டாது. தங்களுடைய சித்தியின் பெருட்டு மரம்பரம் அபேக்ஷிக்கிற இரண்டு விஷயங்கள் முயல் கொம்புரீபல் ஒழுக்காலத்திலும் காரிய காரண சம்பந்தத்தை அடையாட்டாது, அல்லது ஆதார ஆதேய நுடமான வெறுவித சம்பந்தத்தையும் அடைய மாட்டா. ||144||

यदि हेतोः फलासिद्धिः फलासिद्धिश्च हेतुतः ।

कतरत्पूर्वनिष्पन्नं यस्य सिद्धिरपेक्षया ॥ 145 ॥

யடிஹெதோஃ ஹெதாஸித்திஃ ஹெதாஸித்திஷ் ஹேதுதஃ ॥ 144 ॥

கதரத் துவ-நிஷ்பன்னம் யஸ்ய சித்திரபேக்ஷயா ॥ 145 ॥

फलात् हेतोः = பலத்தினின், நாம்

हेतोः हेतोः = ஹேதுவின், நாம்

यदिसिद्धिः यदिसिद्धिः = சித்தியை (அதாவது) உற்பத்தியை, அங்கீகரித்தாலும்

हेतुतः हेतुतः = ஹேதுவின், நாம்

फलासिद्धिः फलासिद्धिः = பலன் உண்டாகிறதாக அங்கீகரித்தாலும்

अपेक्षया अपेक्षया = தீர்வதற்கு, அபேக்ஷிதா

तस्य यस्य = யாதொரு உண்டாகாவிடக்கூறாத உற்பத்தத்தின்

सिद्धिः सिद्धिः = உற்பத்தியானது சித்திக்குரிய அத்தேவது பலங்களுக்கும்

पूर्वनिष्पन्नं पूर्वनिष्पन्नं = முன்கூட்டியே உற்பத்தியானது

कतरप कतरप = எது

ச-ம்:—மேற்கொள்ளியபடி. ஹேது பலன்களுக்கும் காரிய காரண பாவ சம்பந்தம் சித்தித்தாமாட்டாது. ஆனால் தீர்வதற்கு லும் மறுபடியும் அவர்கள் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றாக உண்டாகலாம் என்று பிடிவாதமாய்ச் சொல்லும் படித்தத்தில் அவை தீர்க்கிறதாவது அவ்விரண்டில் எது முன்னும் எது பின்னும் உண்டாகின்றது. பின்னால் உண்டாகிறதற்குக் காரணம் எது இருக்கிறது. அதைச் சொல்லவும். ||145||

अशक्तिरपरिज्ञानं क्रमकोपोऽथ वा पुनः ।

एवं हि सर्वथा बुद्धेरजातिः परिदीपिता ॥ 146 ॥

சுஸக்திரபரிஜ்ஞாநம் க்ரஃகோபௌதயவாபுநாஃ ।

வ்வஃ ஹி வ்வயுயாஃ பரிதீபிதா ॥146॥

அசாதி: காரணம் = இதை சொல்ல முடியாது என்பது
அபரிஜாதம் காரணம் = தக்கதை அறியாத முடதன்மை

(பா)

அथவா காரணம் = இல்லாவிட்டால், அல்லது

புன: காரணம் = மாறுபாடு

கமகோப: கருணைகோபம் = நெருத்தினினின்னும் பலம் பலத்தினி
ன் கருணை, இன்னிதமான கிராமமில்லாமை

(ஸ்யாத் காரணம் = இருக்கிறது)

ஏவாஹி காரணம் = இத்தம் பிரகாரம்

சர்வதா காரணம் = எந்த விதத்திலும்

புன: காரணம் = பற்றிவான்களால்

அசாதி: காரணம் = நெருத்தினினின்னும்

பரிதாபிதா காரணம் = பிரகாசம் பண்ணப்படுகிறது.

புன: காரணம் காரணம் கிராமத்தை சொல்ல முடியாது என்ப
தால், அந்தகாரணம் கிராமமாகிறது. சொன்னால் முன் காட்டிய
நெருத்தினின்னும் பற்றிவான்களால், இன்னிதத்திலும் பண்டிதர்கள் அனுத்
பற்றி பண்டிதத்தை கிராமத்தாகும் செய்யும்படி நேரிகிறது. ||146||

விஜாங்குராஹ்யோ டுதாந்த: சதா சாஹ்யசமோஹிச:

ந ஹிசாஹ்யசமோஹிது: சித்தோ சாஹ்யசய யுஜ்யதே || 147 ||

விஜாங்குராஹ்யோ டுதாந்த: ஸதாஸாஹ்யோஸுஹிசு ||
ந ஹிசாஹ்யசமோஹிது: சித்தோ சாஹ்யசய யுஜ்யதே || 147 ||

விஜாங்குராஹ்ய: விஜாங்குராஹ்யம் = விதை முளை என்கிற

டுதாந்த: டுதாந்தம் = பாடலாம் எதுபோ

ச: ஸதம் = சதா

சதா ஸதம் = சதா

சாஹ்யசம: ஹி ஸாஹ்யசமோஹிது = பற்றிவான்களால் தார்க்குதாந்திதத்
தத்தம் காரணம் காரணம் இருக்கிறது

சாஹ்யசம: ஸாஹ்யசமோஹிது = தார்க்குதாந்திதத்தத்துக்கு சமமானமாயி
ருக்கிறது

ஹி: ஹிசு = திதத்தம் காரணம்

சாஹ்யசய ஸாஹ்யசய = பற்றிவான்களால் பண்ணுதாய

சித்தோ கிராமம் கிராமம் கிராமம்

நயுஜ்யதேஹி காரணம் = பிரமான குசலர்களால் பிரயோ
கிக்கப்படுகிறது.

ச-பா:—ஹேது பலன்களுக்குள் காரிய காரணமாவம் உண்
 டென்று நாங்கள் சொன்னதை அவலம்பித்து, புத்திரணிபுத்தி
 னின்றும் பிதாவின் ஜன்மப்பேராலும், எக்காலத்திலுண்டாகிற
 கொம்புகளில்பேராலும், காரணகாரியமாவம் தாம் சொன்னபடி
 சம்பவிக்கமாட்டாது என்று நீ ஆரோஷித்தாய். அதித்தமன ஹேது
 துவினின்றும் பலசித்தியையும், அதித்தமன பலத்தினின்று ப்ஹேது
 துவின்கித்தியையும் நாம் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. பின்னேயே வெ
 னின், பீஜாங்குரம்போல் காரிய காரணமாவத்தை ஒப்புக்கொண்
 டிருக்கிறோம். ஆகையால் அன்னியோபான்னி யாதிரிய சீகாஷையில்லை.

இப்படிச் சொல்லும் தூர்வாக்கூழியைப் பார்த்து இனி உத்த
 ரம் சொல்லுகிறார்.

பீஜாங்குர திருஷ்டாந்தம் மொழந்தாது. என்னெனின் ஹேது
 விரையினின்றும் ஒரு முனை உண்டாகிறது. அதினின்றும் விரை
 உண்டாகிறது. இப்படி உண்டாவதை ஆதி என்று பிரத்தியக்ஷ
 யமாய்க் கண்டிருக்கிறோம். இப்படியே ஹேது பலன்களையும்
 சொல்லவேண்டும். அப்போது மேற்கூறிய அன்னியோபான்னியா
 சிரய தோஷம் சம்பவிக்கும் பீஜ சந்ததிக்கும் அங்குர சந்ததித்
 கும் அனாதியாயிருக்கும் தன்மையும் ஒன்றுக்கொன்று காரணமா
 யிருக்கும் தன்மையும் இருப்பதில் யாதொரு விபேசமுமில்லை
 என்று சொல்லுவது சரியன்று. பீஜாங்குரத்தை அனாதியாக
 ஒப்புக்கொள்ளுகிற வாதிகள் பீஜாங்குர சந்ததியையும் ஹேது பல
 சந்ததியையும் அனாதியாக ஒப்புக்கொள்ளுகிறதில்லை. ஆகவே
 ஹேதுவையும் பலனையும் எப்படி அனாதி என்று சொல்லலாம்.
 ||147||

पूर्वापरापरिज्ञानमजातेः परिदीपकम् ।

जायमानाद्वै धर्माकथं पूर्वनृद्यते ॥ 148 ॥

வகுவபாவராவரிஜாத ஜாதெகேவரிஜீவகபு.

ஜாயமாதாநாஜிவெயஜேபுதயம் வகுவபுநமுமதுதெ||148||

पूर्वापरापरिज्ञानं वकवप्रावरावरीज्जातं=ஹேதுபலன்களில்
 இன்னதுதான் காரணம், இன்னது காரியம், என்று அறியாமை
 अजातेः सजातेः=உற்பத்தியில்லை என்னும் பகுத்தனைத
 परिदीपकं वरीजीवकपु=பிரகாசம் செய்கிறது
 जायमानात् जायराजा=உற்பத்தியாகும்
 द्वै अववे=பிரசித்தமான.

धर्मात् यत्-ஆக = காரியத்தினின்றும்

पूर्वं यत्-ஓ = காரணம்

कथं कथं = எப்படி.

न गृह्यते न-பு-ஓ = கிரகிக்க முடியாது

தா-ம்:—19-வது கலோகத்தில் பண்டிதர்கள் அனுதபத்தி காரிய ஆக்கிற்றதாக சொல்லப்பட்டது. அது எப்படி எனில் உற்பத்தியாகிய பதார்த்தம் கிரகிக்கப்பட்டால், அதின் காரண மும் கிரகிக்கப்பட வேண்டும். காரியத்தை கிரகிக்கிறவன் காரண தைத அவசியம் கிரகிக்கவேண்டியது. எனெனில் ஜன்னிய ஜனகங் களுக்கு உற்பத்தம் எப்போதும் இருக்கிறது. அது கிரகிக்கப்படா மற் றேயானால் ஜன்னிய ஜனகமாவமே இல்லையென்று சித்திப்பதால் அஃது பொய்க்கிற உற்பத்தி இல்லாமலுக்கி இது அதாவது காரிய காரண அபாவமே பிரகாரமாகும். ||148||

स्वतो वा परतो वापि न किञ्चिद्वस्तु जायते ।

सदसस्सदसद्वापि न किञ्चिद्वस्तु जायते ॥ 149 ॥

ஸ்வ-ஓ காரணமொத்தாவாவி நகிஹிவஸு-ஜாயதே ।

ஸதஸஸ-ஓ ஸதஸவாவி நகிஹிவஸு-ஜாயதே ॥ 149 ॥

स्वतः वा-ஸ்வ-ஓ = தானாகவாவது, அதாவது தன்னிடத்திலி ருந்தவாவது

परतो वापि-யொத்தாவாவி = வேறு ஒன்றிலிருந்தாவது

किञ्चित्-வஸு-ஓ = எவ்வளவு பதார்த்தமும்

न जायते-ந-பு-ஓ = உண்டாகிறதில்லை

सद-ஸத-ஓ = சத்தாயிருந்தாலும் சரி

असद-அஸத-ஓ = அசத்தாயிருந்தாலும் சரி

सदस-ஸதஸ-ஓ = சத சத்தாயிருந்தாலும் சரி

किञ्चिद्वस्तु-கிஞ்சிவஸு-ஓ = வஸ்து எவ்வளவேனும்

न जायते-ந-பு-ஓ = உண்டாகிற்றதில்லை

தா-ம்:—வஸ்துவத்தில் வஸ்துவுக்கு உற்பத்தியில்லை என்ப தை இத்த கலோகத்தில் சொல்லுகிறார். கடத்திலிருந்து கடம் உண்டாகத்ததுபோல் ஒரு வஸ்து தன்னிடத்திலிருந்தே உண்டாக மாட்டாது. தவிரியிலிருந்து கடம் உண்டாகாததுபோல் ஒரு வஸ்து வேறு ஒன்றிலிருந்தும் உண்டாகமாட்டாது. கடமும் தவிரியும் போன்ற ஒரு கடத்தை உண்டுபண்ணாததுபோல் ஒரு வஸ்து தன்னிடத்திலிருந்தும்வேறுஒன்றினிட மிருந்தும் உண்டா

கமாட்டாது. மண்ணிலிருந்து கடமும் மாதா மிகாக்கவிடமிருந்து குழந்தைகளும் உண்டாவதைப் பார்க்கிறேன்மென்று ஓருவன் ஆடுகையிக்குடும் பசுத்தத்தில் குட்டங்களின் நிரந்தரப்படி வளமுடன் வசனமுடன் வேறு மிருப்பதாகத் தென்றலாம்.

ஞானிகளின் அபிப்பிராயப்படி உற்பத்தியானவைகளை பற்றுவிடுவதைச் செய்து பார்க்குமளவில் வசனத்துக்கும் ஞானத்துக்கும் விஷயங்களான கடம் புத்திரன் முதலியவைகள் சத்தியமாய்த் காணப்பட்டால் சத்த மாத்நிரமாகவே காணப்படுகின்றன. கருதியும் அப்படியே சொல்லுகிறது. மேலும் மிருத்தியினைப் பற்றாமல் வஸ்து சத்தாயிருந்தால் அதற்கு ஜன்மம் சொல்லவேண்டியதில்லை. முயல்கொம்புபோல அசத்தாயிருந்தால் அது ஓருக்காலத்திலும் உண்டாகமாட்டாது. சத்த சத்தாயிருக்குப்பசுத்தத்தில் ஓடு வஸ்து இருட்டும் பிரகாசமும்தோல் விருத்த தர்மங்களுடன் கூடி மிராத படியால் அவைகளினின்றும் ஒன்றும் உற்பத்தி யாகமாட்டாது. ஆகையால் ஒன்றும் உற்பத்தியாகிறதில்லை என்று சொல்லுவது யுத்தமே. பெளத்தர்கள் வஸ்துக்களைக் கூறாமல் மென்மும் ஒன்றையே கிரிபை ஹேது பலம் என்றும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். அது சரியல்ல பதார்த்தங்களைக் கூறாமென்று சொல்லும்படித்தில் இது வஸ்து அதின் காலம் இன்னதுதான் என்றும் நிர்ணயப்பண்ணின பிறகு அனுபவம் உண்டாகக்கூடும். அந்தவஸ்து இரத்ததால் அனுபவம் உண்டாகவில்லை. அதின் விஷய ஸ்வரணமுடன் உண்டாக மாட்டாது. ஆகையால் அந்த மதம் விருத்தமானபடியிலே தூரம் தள்ளப்பட்டது.

हेतुर्न जायतेऽनादेः फलं चापि स्वभावतः ।

आदिर्न विद्यते यस्य तस्य ह्यादिर्न विद्यते ॥ 150 ॥

ஹேது-பத-ஜாயதெ-த-நா-அ-ஃ-மெய்-ஹா-வி-ஸ-வ-த-ஃ ।

சு-அ-ந-வி-டி-தெ-ய-ஸ-த-ஸ-ஹ-அ-ந-வி-டி-தெ-ஃ ॥ 150 ॥

अनादेः स-ना-दे-ः=ஆதியில்லாத பலத்தினின்றும்

हेतुः हेत-ः=ஹேதுவானது

न जायते न-जा-य-ते=உண்டாகமாட்டாது

अनादेः स-ना-दे-ः=ஆதியில்லாத ஹேதுவினின்றும்

फलञ्चापि फल-ञ्चा-पि=பலமும்

स्वभावतः स्व-भाव-त-ः=ஸ்வபாவத்தில்

न जायते न-जा-य-ते=உண்டாகமாட்டாது

यस्य यन्त्र) = அதற்கு

आदि: (शुद्ध) = காரணம்

न विद्यते = கவிஷ்ட) = இல்லை

तस्य यन्त्र) = அதற்கு

आदि: (शुद्ध) = காரணம்

न विद्यते = கவிஷ்ட) = இல்லை

பொருள் : இஃதேவா பலவீனங்களுக்கு ஆகியில்லை என்று சொல்லு
கொண்ட அமைதி உற்பத்தியாகவில்லை என்றும் ஒப்புக்கொள்ள
கொண்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணமில்லை யோ அது அனாதை. அதற்குக்
காரணம், உக்கிரமே, அதுதான் ஆகியுள்ளது. எப்போது ஒன்று
அமைதியாகிவிட்டால் அப்போது காரணமில்லை. ஆகையால் உற்பத்
தியாகவில்லை. || 150 ||

प्रश्नः सनिमित्तत्वमन्यथा द्वयनाशतः ।

संशयोपलब्धेश्च परतन्त्राऽस्तित्वा मता ॥ 151 ॥

உருகிவிட்டால் மனமில்லை. நயோ அபநாஸகம் ।

மனமில்லை. மனமில்லை. மனமில்லை. மனமில்லை. மனமில்லை. மனமில்லை. || 151 ||

प्रश्नः सनिमित्तत्वमन्यथा द्वयनाशतः ।

संशयोपलब्धेश्च परतन्त्राऽस्तित्वा मता ॥ 151 ॥

கருது அதாவது மனமில்லை. மனமில்லை. மனமில்லை. மனமில்லை. மனமில்லை. மனமில்லை.

अन्यथा (मनः) = அப்படி. இல்லாவிடில்

द्वयनाशतः (मनः) = மனமில்லை. மனமில்லை. மனமில்லை. மனமில்லை. மனமில்லை. மனமில்லை.

संशयोपलब्धेश्च (मनः) = அதுக்கத்தினால்தான்

परतन्त्रास्तित्वा (मनः) = அதுக்கத்தினால்தான்

मता (मनः) = இதுமாதிரி. இதுமாதிரி. இதுமாதிரி. இதுமாதிரி. இதுமாதிரி. இதுமாதிரி.

मता (मनः) = இதுமாதிரி. இதுமாதிரி. இதுமாதிரி. இதுமாதிரி. இதுமாதிரி. இதுமாதிரி.

பொருள் : இஃதேவா பலவீனங்களுக்கு ஆகியில்லை என்று சொல்லு
கொண்ட அமைதி உற்பத்தியாகவில்லை என்றும் ஒப்புக்கொள்ள
கொண்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணமில்லை யோ அது அனாதை. அதற்குக்
காரணம், உக்கிரமே, அதுதான் ஆகியுள்ளது. எப்போது ஒன்று
அமைதியாகிவிட்டால் அப்போது காரணமில்லை. ஆகையால் உற்பத்
தியாகவில்லை. || 151 ||

ஞானத்தைவிட வேறான பாஹிய விஷயமிருப்பதாகவே ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். ஸ்படி-கத்துக்கு நிலம் முதலிய உபநிதிகளன்றியில் பேதம் ஏற்படமாட்டாதுபோல் பிரகாசமாதிக் கொள்ளப்படமான ஞானத்துக்கு விஷயபேதமன்றியில் பேதம் ஏற்படமாட்டாது. மேலும் அக்கினி இருந்தால்தான் சுடுதல் என்கிற ஞானமும் துக்கமும் உண்டாகும். இல்லாவிட்டால் இவை உண்டாகமாட்டா. ஆகையால் பாஹியமான விஷயமிருக்கிறதாகவே ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும் (இது பூர்வபக்ஷி சுலோகம்.)

प्रज्ञतेः सनिमित्तत्वमिष्यते युक्तिदर्शनात् ।

निमित्तस्या निमित्तत्वमिष्यते भूतदर्शनात् ॥ 152 ॥

புணைஹை: ஸநிதி-தகுவிஷ்ய)தெதப-நிதி-ப-நாசு ||

நிதி-தஹை-நிதி-தகுவிஷ்ய)தெத ஹை-த-ப-நாசு || 152 ||

युक्तिदर्शनात् य-நிதி-ப-நாசு=யுக்திமை கண்டி முன்புதான்

प्रज्ञतेः प्र-ஹை=பிரஞ்ஞப்திக்கு

सनिमित्तत्वं ஸநிதி-தகுவம்=விஷயத்துடன் கூடினதன்மை.

इष्यते ஐஷ்ய)தெ=ஒன்னால் சொல்லப்படுகிறது.

निमित्तस्य निதி-தஹை=கடாதிருப நிமித்தத்துக்கு

अनिमित्तत्वं அநிதி-தகுவம் =காரணமன்றி இருப்பது, அகாவது

விஷயமன்றி இருப்பது

भूतदर्शनात् ஹை-த-ப-நாசு=பாரமார்த்திக நிருஷ்டியால்

इष्यते ஐஷ்ய)தெ=எங்களால் சொல்லப்படுகிறது.

ச-பா :—ஞான பேதத்தைதரும் துக்கத்தைதரும் பார்த்து பிரஞ்ஞப்திக்குக் காரணமாகிற பாஹிய விஷயமிருக்கவேண்டும் என்றா நீ சொன்னாய். விசார நிருஷ்டியால் நாம் பார்க்கும்போது காரணமான விஷயமிருக்கிறதாகத் தோன்றவில்லை. கடாம் நிதர்த்தவ ரூபமாகப் பார்க்கப்படும்போது அதற்கு வேறாகக் காணப்படவில்லை. அப்படியே படம் தந்துவைவிட வேறில்லை. இப்படி எல்லாம் பாரமார்த்தத்தைவிட வேறில்லை. ஆகையால் சர்வபதர்த்தங்களும் நிஷேதிக்கப்படுவதால் பிரஞ்ஞப்திக்கு நிமித்தம் காணப்படவில்லை.

அல்லது இரச்சுவில் சர்ப்பாதிகள் பரமார்த்தீயமாக இயங்குபோல் ஞானத்துக்கும் விஷயம் பாரமார்த்திகமாயில்லை. கஷ்டவந்தி, சமாதி, முக்தி, இவைகளில் பிராந்தி ஞானமன்றியில் ஆகப்படுவதுவிட வேறு விஷயம் காணப்படவில்லை. உன் மத்தகனால் காணப்

பட்ட வஸ்து உன்மந்தனூரிராதனாலும் அப்படியே காணப்படா
ததுபோலும். ஆகையால் யுக்தி கண்டிருப்பதால் ஞானமானது
விஷயத்தோடு கூடியிருக்கவேண்டும் என்று சொன்னதானது நிரா
கரிக் காட்டியது.

चित्तं न संस्पृश्यर्थं नार्थभासं तथैव च ।

अमृतो हि यतश्चार्थो नार्थभासस्ततः पृथक् ॥ 153 ॥

சித்தம் ந ஸ்ஸ்ப்ருச்யர்த்தம் நார்த்தபாஸம் ததேவ ச |
அமர்தோ ஹி யதஸ்சார்த்தோ நார்த்தபாஸஸ்ததஃ ப்ரதக் || 153 ||

चित्तं = மனது

अर्थः = அர்த்தம் = விஷயங்கள்

न संस्पृशति = ந ஸ்ஸ்ப்ருசதி = தொடுகிறதில்லை

तथैव च = ததேவ ச = அப்படியே

अर्थभासं = அர்த்தபாஸம் = மனோரஸ்சியமான விஷயப்பாசங்களை

யும்

न = தொடுகிறதில்லை

यतः = யதஃ = எனினில்

अर्थः = அர்த்தம் = விஷயம்

अमृतः हि = அமர்தஃ ஹி = இல்லை

अर्थभासः = அர்த்தபாஸஃ = விஷயப்பாசம்

ततः = ததஃ = அதற்கு (மனதுக்கு)

पृथक् = ப்ரதக் = தனித்தன

न = தொடுகிறதில்லை

தமன் : - - - - - விஷயத்தை ஒட்டியே ஞானம் சம்ப
விக்கிறதாயின் விஷயமில்லாவிட்டால் ஞானமூலில்லாமற் போகு
மே வஸ்து உன்மந்தனூரிராதனாலும் அப்படியே காணப்படா
ததுபோலும். ஆகையால் யுக்தி கண்டிருப்பதால் ஞானமானது
விஷயத்தோடு கூடியிருக்கவேண்டும் என்று சொன்னதானது நிரா
கரிக் காட்டியது.

तस्य अन्त्ये = अन्ति
जातिं प्राप्तिं = பிறப்பினை
ये (प्राप्त) = எவர்கள்
पश्यन्ति (प्राप्ति) = பார்க்கிறார்களோ
ते (प्राप्ति) = அவர்கள்
ये (प्राप्ति) = ஆகாசத்தில்
पदम् (प्राप्ति) = நிலத்தில்
पश्यन्ति वे (प्राप्ति) = பார்க்கிறார்கள்

பாபம் :—பாபவிய அபித்தவாதியின் பகதத்தை நிஷேதிக்கிற
பெளத்த பகதத்தை ஆசாரியர் ஒப்புக்கொண்டு அதை ஹேதுவாய்
வைத்துக்கொண்டு அந்த பகதத்தைக் கண்டிக்கிறார். கெடாதி
விஷயம், நான் நான் கடாகாரமாகத் தோன்றுகிறதென்று
விஞ்ஞானவாதிகள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். வாஸ்தவத்தைப் பார்ப்ப
தில் அது பரிதாபம் வன்று அக்வைதிகளும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கி
றார்கள். ஆகையால் நான் அந்த உற்பத்தியன்றியில் கடாகாரத்
தெய்வம் பரிபலிப்பதென்று பெளத்தன் செய்யும் ஆசை
பகதத்தை உத்தமம் யதெனின் நான் உற்பத்தியை அடைய
வில்லை. கெடாத்தாம் அறியக்கூடிய வஸ்துவம் உற்பத்தியாக
வில்லை. அப்படியானால் அந்த நான் உண்டாகிறதென்றும்,
கஷாயிதென்றும், துக்கமென்றும், சூன்னியமென்றும் அனாத்மா
மென்றும், கெடாத்தாம் நான் நான் வஸ்துவத்தை அறிய அசமர்த்
தர்களானவர்க்கு விஞ்ஞானவாதிகள் பார்க்கிறார்களோ அவர்கள்
ஆகாசத்தில் பரிபலிப்பதெனின் அடியை பார்ப்பார்கள்.
நான் அந்த ஆகாசத்திலேயே நிகழும் சாஹஸ்கிருத்திய முடைய
வர்கள் என்று அந்தம். எவன் சர்வத்தையும் சூன்னியம் என்று
பார்த்தான் அடியை நான் தையும் சூன்னியமாகப் பிரதிஞ்ஞான
மன்னுமதென்று, அவன் விஞ்ஞான வாதியைவிடசாஹஸிகன். அவ
ன் ஆகாசத்தை வகக்குள் அடக்க இயலாது— ||155||

अजातं जायते यस्मादजातिः प्रकृतिस्ततः ।

प्रकृतेरन्यथाभावो न कथंचिद्विविष्यति ॥ 156 ॥

அகாலத்தான் யசுமாத்ஜாதிஃ ப்ரகூதிஸ்ததஃ ।

ப்ரகூதேரந்யதாவொ ந கதங்கிவ்விஷ்யதி ॥ 156 ॥

யஸாத் ப்ரகூதகாலத்த காரணத்தால்

அஜாத் ப்ரகூதம்—ஜனனமில்லாத பிரம்மம்

जायते ज्ञायते=ஜனனத்தை அடைகிறதென்று பொதிகளால்
கற்பிக்கப்படுகிறதோ

ततः तदर्थ=அந்த காரணத்தால்

अजातिः अजाति=உற்பத்தி இல்லாமையே

प्रकृतिः प्रकृति=ஸ்வபாவம்

प्रकृतेः प्रकृत्यर्थ=அந்த ஸ்வபாவத்துக்கு

अन्यथाभावः अन्यथाभाव=மாறுதல்

कथंचित् कथंचित्=ஒரு விதத்தாலும்

न भविष्यति नभविष्यति=உண்டாகமாட்டாது.

ச-பா :—மேற்சொன்ன ஹேதுக்களால் பிரம்மம் உற்பத்தி
யற்றதென்றும் ஏகமென்றும் முதலில் பிரதிஞ்ஞை செய்யப்பட்
டது. இந்த சுலோகத்தில் இது உபநிஷதார்த்தம் செய்யப்படுகிறது.

अनादेरन्तवत् च संसारस्य न सेत्स्यति ।

अनन्तता चादिमतो मोक्षस्य न भविष्यति ॥ 157 ॥

अनादेः अनादे=ஆதியில்லாத

अन्तवत् अन्तवत्=முடிவு

च संसारस्य च संसार=சம்சாரத்துக்கு

न सेत्स्यति न सेत्स्यति=யுத்தியால் தித்திக்கிறதில்லை

अदिमतः अदिमत=ஞானேற்பத்திகாலத்தில்

न भविष्यति न भविष्यति=உண்டாகிறதில்லை

யால் ஆதியுடன்கூடின

मोक्षस्य मोक्षस्य=மோக்சத்துக்கு

अनन्तता अनन्तता=முடிவு இல்லாமையே

न भविष्यति न भविष्यति=உண்டாகிறதில்லை

ச-பா :—ஆத்மாவைக்கு பந்தமோக்சங்கள் பரமார்த்தங்கள் எ
ன்று சொல்லுகிறவாதியின்மதத்தில் இந்ததேதாதாம் சொல்லப்படுகி
ன்றது. ஆதியில்லாத சம்சாரத்துக்கு யுத்தியால் முடிவு தித்திக்கிறதி
ல்லை ஏனெனின் அனாதியின் ஒருபதார்த்தமும் சிலாகத்தில் அந்த
த்தோடுகூடினதாகக் காணப்படுகிறதில்லை. பிஜாங்குரத்தின் சம்பந்
தம் துடர்ச்சியா யிருப்பதுபோல் அந்தத்தோடு கூடினதென்று
சொல்லும்பகூத்தில் பிஜாங்குர சம்பந்தம் ஒன்றாக இராமல் பல
மாக இருப்பதால் ஆதியுடன்கூடினதாக இருக்கிறது. அப்படியே
ஞானகாலத்தில் உண்டாகிறமோக்சமும் கெடாதிகளப்போல் முடிவு

அற்றதாய் ஆகாமல் டாது. தொடரிகளின் நாசம்போல் அந்தமில்லா
தது என்று சொன்னால் அந்த விநாசம் சுபாவமாகையால் முயற்
கொள்வதில்லை. அழைந்தாகவேயிருக்கிறது. ஆகையால் மோகூடம்
பாபபித்தலென்று சொன்ன பிரதிஞ்ஞைக்கு ஹானிவருகிறது.

आदावन्ते च यन्नास्ति वर्तमानेऽपि तत्तथा ।

वितथेः सदृशाः सन्तोऽवितथा इव लक्षिताः ॥ 158 ॥

ஆதாவன்தொன்றுமில்லை வத-போலே நடவிததயா .

விததெயெனவென்று ஸன்தோடவிதயாஹவலகூறி தாஃ ॥ 158 ॥

सप्रयोजनता तेषां स्वप्ने विप्रतिपद्यते ।

तस्मादाद्यन्तवत्त्वेन मिथैव खलु ते स्मृताः ॥159 ॥

ஸப்ரயோஜனதாததோடு கந்தாவஸ்தொபவிபு-திவடிதெ .

தஸ்தாடாடியந்தவத்தெந மிதெயெவவத-தஸ்யுதாஃ ॥ 159 ॥

பாப:- இம், 31-32-வது சுலோகங்கள் இரண்டாவது அத்
தியாயத்தில் 6-7-வது சுலோகங்களே. உற்பத்திமோகூடங்கள் வா
ஸ்தவத்திலின்பை என்பதை திடம்பண்ண இவ்விடத்தில் மறுபடி
யும் சுமார்பாடி முக்கின்றன,

सर्वं भर्मा भूया स्वप्ने कायस्यान्तर्निर्दर्शनात् ।

सर्वेऽस्मिन्प्रदेशे वै भूतानां दर्शनं कुतः ॥ 160 ॥

ஸர்வம் பர்மா பூயா ஸ்வப்னே காயஸ்யாந்தர்நி-டர்ஸநாட் நாக் .

ஸர்வெ-ஸமிந்-புரேஷெயெவெஹதா நாஃடிஸ-ட-த-கஃ ॥ 160 ॥

स्वप्ने पुनरपि यन्मात्रத்தில்

सर्वं यन्मात्र-தஸ்யமந்தாமன

यमाः यन्मात्र-பதார்த்தங்களும்

कायस्य कायஸ்ய-காயஸ்யரீரத்துக்கு

अन्तः अन्त-அந்தர்

निर्दर्शनात् निर्दर्श-நி-டர்ஸ-காணப்படுவதால்

भूयाः भूया-பூய-பூய-பூய

सर्वेऽस्मिन् सर्व-ஸர்வ-ஸர்வ-ஸர்வ

अस्मिन् अस्मिन्-அஸ்தி

प्रदेशे प्रदेश-பிரதேஷ-பிரதேஷ-பிரதேஷ

भूतानां भूत-பூத-பூத-பூத-பூத-பூத-பூத-பூத

दर्शनं दर्शन-டர்ஸ-டர்ஸ-டர்ஸ

कुतः कुत-கூ-கூ-கூ-கூ-கூ-கூ-கூ

यस्मिन्निदृशेति=ஸ்வர்ணம் முதலிய யாதொருபதார்
த்தத்தையும்

प्रतिबुद्धः=விழித்துக்கொண்டவன்

नपश्यति=பார்க்கிறதில்லை

பொய் ஸ்வப்னத்தில் நிற்கண்ட வஸ்துக்கள் விழித்துக்கொண்டபின்முது சாஸ்த்ரத்தை அடைவதால் பொய்யாயிருப்பதுபோல் ஜாக்கிரத்காலத்தில் பிரம்மஞானிகளுடைய உபதேசத்தால் அவித்தையாகிய நித்தியாவஸ்தாவின் விழித்துக்கொண்டவன் எல்லாம்பொய் ஸ்வப்ன அபிவிருத்தி அப்படி அமிந்தவனுக்கு எல்லாரும் நித்தியவஸ்துக்கள் என்று நிர்ணயமிருப்பதால் ஞானம்வருகிறதற்குமுன் பொய் நித்தியவஸ்துக்களையும் நிர்ணயிக்கவேண்டியதென்கிறஞானமும் இவ்வாறெல்லாம் பிரமாந்தி என்று கூறுகிறார்.

स्वप्ने चावस्तुकः कायः पृथगन्यस्य दर्शनात् ।

यथा कायस्तथा सर्वं चित्तदृश्यमवस्तुकम् ॥ 163 ॥

ஸ்வப்னே சாவஸ்துக்கஃ காயஃ ப்ருதகந்யஸ்ய டர்ஸனாட் ।

யதா காயஸ்ததா சர்வம் சித்தத்ருஷ்யமவஸ்துகம் ॥ 163 ॥

स्वप्ने=ஸ்வப்னத்தில் (காணப்படும், வியவஹாரிக்கு)

कायः=பொய்

अवस्तुकः=அவஸ்துக்கஃ=பொய் (ஏனெனில்)

अन्यस्य=அந்யஸ்ய=அந்த ஸ்வப்ன சரீரத்துக்கு

पृथक्=ப்ருதக்=பெரிசுரண (ஜாக்கிரத்காலத்திலுள்ள சரீரம்)

दर्शनात्=டர்ஸனாட்=காணப்படுகிறது

यथा=யதா=அப்படி

कायः=காயஃ (ஸ்வப்னத்தில் பார்க்கப்பட்ட) சரீரம் (அசத்தோ)

तथा=ததா=அப்படி (ஜாக்கிரதத்திலும்)

चित्तदृश्यं=சித்தத்ருஷ்யம்=மனதால் அறியக்கூடிய

सर्वं=சர்வம்=பொய், தவிர

अवस्तुकः=அவஸ்துக்கஃ=பொய்யெ

பொய் ஸ்வப்னத்தில் எஞ்சாறிக்கிறதாகத் தோன்றும் சரீரம் பொய்யெனினால் ஸ்வப்னம் பார்க்கிறவன் தூங்குகிற இடத்திலேயே அந்த பொய் தவிர வேறொன்றும் இருக்கிறதென்பதால் பொய் ஸ்வப்னத்தில் காணப்படும் பதார்த்தங்களும் பொய். ஏனெனில் தூக்கம் மட்டிலாகத்தான். ஸ்வப்னம்போல் ஜாக்கிரதும் பொய் என்பதுகூறுகிறார்.

ग्रहणाज्जागरीतवत्तद्धेतुः स्वप्न इष्यते ।

तद्धेतुत्वात् तस्यैव सजागरितमिष्यते ॥ 164 ॥

ஹணாஜாமரி தவத் துஃ ஸப்தேஷ்யதே ।

ததுஃ துஃசா துஃ துஃஸ்யேவ ஸஜாமரி தபிஷ்யதே ॥ 164 ॥

जागरितवत् जागरीतवत्=जाक्किरात्तம்போல்

हणात् ஹணாசு=கிராஹிய கிராஹகருமாய் ஸ்வப்நம் கிர
கிகப்படுவதால்

तद्धेतुः ததுஃ=ஜாக்கிரதத்தை ஹேதுவாய் உண்டத்தால்
ருக்கிற அதாவது ஜாக்கிரத்தின் காரியமாக

स्वप्नः ஸப்தே=ஸ்வப்நம்

इष्यते इष्यதே=சொல்லப்படுகிறது

तद्धेतुत्वात् ததுஃ துஃசாசு=ஜாக்கிரதக் காரியமாகிருப்பதால்

तस्यैव துஃஸ்யேவ=ஸ்வப்ந திருஷ்டாவாக்ரிக

जागरितं जागरीत=ஜாக்கிராவஸ்தை

सत् स=இருப்பதாக

इष्यते इष्यதே=சொல்லப்படுகிறது

சு-பா :—ஜாக்கிரத்தின் அசத்தவம்இந்த தலைகத்திலும் சொ
ல்லப்படுகிறது ஜாக்கிராவஸ்தையில் கிராஹிய கிராஹகருமாய்க்கரி
ருப்பதுபோல் ஸ்வப்நாவஸ்தையிலு மிருக்கின்றன. ஸ்வப்நம் ஜாக்
கிரத்தின்காரியம் ஸ்வப்நகாலத்தில் ஸ்வப்ந திருஷ்டாவாக்ரிக ஸ்வ
ப்நம் உண்மையாய்த் தோன்றுவதுபோலவும் ஸ்வப்நத்தின்காரண
மான ஜாக்கிரதமும் அவனாக்ரே சத்தியமாகிருக்கிறதேதநிபாபந்
றவர்களுக்கு இல்லை. ஆகையால் ஜாக்கிராவஸ்தைக்கள் ஸ்வப்நம்போ
ல்மிதத்தையே.

उत्पादस्याप्रसिद्धत्वादनं सर्वमुदाहृतम् ।

न च भूतादभूतस्य संभवोऽस्ति कथंचन ॥ 165 ॥

உத்பாடியாபுபுலிஃசுபாடிஸவ-ஃ ஸாஹுதபு ।

நவஹ.தாடிஸதஸ்ய ஸவஃஸவாஃஸுபுலிஃஸவஃ ॥ 165 ॥

उत्पादस्य உத்பாடியா=உற்பத்திக்கி

अप्रसिद्धत्वात् அபுபுலிஃசுபாசு=பிரதித்தியில்லாததினால்

सर्वं ஸவ-ஃ=சமஸ்தமும்

अनं சுஃ=பிறப்பில்லாததாக

उदाहृतं உதாஹுத=சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

மூலம் : அஃகிததாம் வ்னாப்தததுக்ருக் காரணமாயிருப்பதா
 ஸ்மாரணம் பிபம் ஜாக்கிதததாம் பெயர் என்று சொல்லக்கூடாது.
 என்னெனின் வ்னாப்தம் வ்நிபாஸ்ய, ஜாக்கிததமேமாஸ்திரம். ஆகையால்
 ஓரங்கம் வ்நிபாஸ்யம் காரணமாகியிருக்கின்றன. இப்படி ஒருவன் ஆகை
 யிந்த அஃகிதததாம் வ்நிபாஸ்யம் :—ஒவாதியே நீசொல்லுவா
 து அஃகிதததாம் வ்நிபாஸ்யம் வ்நிபாஸ்யம், விவேகியானவன் ஒருவன்
 வ்நிபாஸ்யம் வ்நிபாஸ்யம் வ்நிபாஸ்யம், அஃகிதததாம் வ்நிபாஸ்யம்.
 “எல்லாம் ஆத்மா” என்
 கிற காரணமாக வ்நிபாஸ்யம் ஜனனமற்றதே. மேலும் ஜாக்கிதததின்
 தாம் வ்நிபாஸ்யம் வ்நிபாஸ்யம் வ்நிபாஸ்யம் வ்நிபாஸ்யம் வ்நிபாஸ்யம்.
 ஓரங்கம் வ்நிபாஸ்யம் வ்நிபாஸ்யம் வ்நிபாஸ்யம் வ்நிபாஸ்யம்.
 வ்நிபாஸ்யம் வ்நிபாஸ்யம் வ்நிபாஸ்யம் வ்நிபாஸ்யம் வ்நிபாஸ்யம்.

अमन्नागरिन् दृष्ट्वा स्वप्नं पश्यति तन्मयः ।
 असुराभिर्वाप्य दृष्ट्वा च प्रतिबुद्धो न पश्यति ॥ 166 ॥

அமந்நாஸரிந் துஷ்ட்வா சுவப்னம் பஸ்யதி தன்மய: |
 அஸுராபிர்வாப்ய துஷ்ட்வா ச ப்ரதிபுஷ்டுந பஸ்யதி || 166 ||

அமந்நாஸரிந் : அமந்நாஸரிந் : அஃகிதததாம் வ்நிபாஸ்யம்
 அமந்நாஸரிந் : அஃகிதததாம் வ்நிபாஸ்யம்
 துஷ்ட்வா : அஃகிதததாம் வ்நிபாஸ்யம்
 சுவப்னம் : அஃகிதததாம் வ்நிபாஸ்யம்
 பஸ்யதி : அஃகிதததாம் வ்நிபாஸ்யம்
 தன்மய : அஃகிதததாம் வ்நிபாஸ்யம்
 || 166 ||
 அமந்நாஸரிந் : அஃகிதததாம் வ்நிபாஸ்யம்
 அமந்நாஸரிந் : அஃகிதததாம் வ்நிபாஸ்யம்
 துஷ்ட்வா : அஃகிதததாம் வ்நிபாஸ்யம்
 சுவப்னம் : அஃகிதததாம் வ்நிபாஸ்யம்
 பஸ்யதி : அஃகிதததாம் வ்நிபாஸ்யம்
 தன்மய : அஃகிதததாம் வ்நிபாஸ்யம்
 || 166 ||
 அமந்நாஸரிந் : அஃகிதததாம் வ்நிபாஸ்யம்
 அமந்நாஸரிந் : அஃகிதததாம் வ்நிபாஸ்யம்
 துஷ்ட்வா : அஃகிதததாம் வ்நிபாஸ்யம்
 சுவப்னம் : அஃகிதததாம் வ்நிபாஸ்யம்
 பஸ்யதி : அஃகிதததாம் வ்நிபாஸ்யம்
 தன்மய : அஃகிதததாம் வ்நிபாஸ்யம்
 || 166 ||

மூலம் அந்நாடு = இது நிகழ்காலம். தினின்று
 அமலம் அந்நாடு = இல்லாததின்
 சம்பவம் = அந்நாடு நிகழ்காலம்
 காலம் அந்நாடு = இது நிகழ்காலம்
 நான் அந்நாடு = இது நிகழ்காலம்

[illegible]

अम जागरितं हृद्वा स्वप्नं पश्यति तन्मयः ।

अमरं नमोऽपि दृष्ट्वा च प्रतिबुद्धो न पश्यति ॥ 166 ॥

(U.S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE) 16-70812-3

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குத் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[illegible]

अथ चतुर्थः प्रश्नः । अथ चतुर्थः प्रश्नः । अथ चतुर्थः प्रश्नः । अथ चतुर्थः प्रश्नः । अथ चतुर्थः प्रश्नः ।

2011 年 11 月 11 日

செய்து, அதற்குரிய அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்

1941

पञ्चमः अध्यायः

अथवा २००० रु. प्रति वर्ष, ५००० रु. प्रति वर्ष, १०००० रु. प्रति वर्ष

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

701 11 11 11 11 11

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கீழ்க்கண்டிருவதன்

சுயமேவ சிவமேவ சிவமேவ ஸ்வயம்புரம். சமர்க்கிறதில்லை

புது உலகத்தின் பரிகாரம் எந்தவஸ்துவும் எந்தவஸ்துவும்

[illegible]

தா-ம் :— 37-வது சுலோகத்தில் ஸ்வப்நம் ஜாக்கிறத்தின் காரியம் என்று சொல்லப்பட்டதுமறுபடியும் 38ல் உற்பத்தியேயில்லை என்றும் சொல்லப்பட்டது. இவ்விரண்டும் எப்படி பொருந்தும்மெனில், சித்தாந்தியினுடைய காரியகாரண பாவப்படி பொருந்தும் என்பதை கேள். ஜாக்கிறத்தாலத்தில் எச்ச சர்ப்பம்மேயால் கற்பிக்கப்பட்ட வஸ்துவையே பார்த்து, அந்த கற்பிதவஸ்துவின் வசனையுடன் கூடினவனால் ஸ்வப்நத்திலும் ஜாக்கிறத்தில் மேல் விஷயங்கனையும் இந்திரியங்களையும் கற்பித்துக்கொண்டு அவைகளைப்பார்க்கிறான். அப்படியே ஸ்வப்நத்திலும் கற்பித பதார்த்தங்களைப்பார்த்து விழித்துக்கொண்டபிறகு அவைகளைப்பார்க்கிறதில்லை. ஸ்வப்நத்தில் தான் கற்பித்தபதார்த்தங்களைத்தான் பார்க்கிறதெனினதனிர ஜாக்கிரத பதார்த்தம் எக்காலத்திலும் ஸ்வப்நத்தில் பாய்க்கப்படுகிறதில்லை. ஜாக்கிரதமானது ஸ்வப்நத்துக்கு ழேறதுவே. அதுபாமார்த்த சத்தல்ல. இப்படி அசத்தான பதார்த்தங்களுக்கும் தான் காரிய காரணபாவம் ஏற்படும். வஸ்துவத்தில் ஒரு பதார்த்தமும் சத்தியமன்று.

नास्यसद्देतुक मसत्सदसद्देदुकं तथा ।

सच्च सद्देतुकं नास्ति सद्देतुक मसत्कृतः ॥ 167 ॥

நாஸ்யஸடுதெக மசத்ஸதஸடுதெகம் ததா ।

சச்சஸடுதெகம் நாஸ்தி சடுதெக மசத்கருதஃ ॥ 167 ॥

असत् काले = अशक्तानां

असद्देतुकं काले अशक्तं = अशक्तिकार्यामात्र

नास्ति नास्ति = இல்லை

तथा अशक्त = அப்படி

सत् काले = சத்தானது

असद्देतुकं काले अशक्तं = अशक्तिकार्यामात्र

नास्ति नास्ति = இல்லை

सच्च सच्च = சத்தம்

सद्देतुकं काले अशक्तं = अशक्तिकार्यामात्र

नास्ति नास्ति = இல்லை

असत् काले = அசத்தானது

कृतः कृतः = எப்படி

सद्देतुकं काले अशक्तं = अशक्तिकार्यामात्र இருக்கக்கூடும்.

தமிழ் - ம் :- ஐயா நீதி, ஸ்வாமிநங்களுக்கும் காரியகாரண பாவ
மாவது இது வாய்ப்பில் வியாபிஷாரிக திருஷ்டியால் சொல்லப்பட்ட
மாவது பாவம், நீதித்தில் காரியகாரணபாவமேயில்லை என்பதை இ
நீதிபதன பொருளாகிழை :-

(1) வாயுவை, உயிரியைமயமாகிய அஞ்ஞானத்தி லிருந்து அவ ன்று உணர்வாகியதது வந்து நில்லி சொல்லுவது சரியன்று. எப்படி யானிற் பழயற் கொம்பிலிருந்து ஆகாபுஷ்பம் உண்டாகமாட்டாது

(2) தகவல் விபரம் : அடித்திட்டமிருந்து கடன் ஊண்டாகித் தராத சொல்லு வது பரிசீலனை மூலமாகப் பரிசீலிக்கப்படுகின்றது. கடன் ஊண்டாகாதது போலும்.

(3) பங்குதாரர்கள் முதலாளிகள் தாரிய காரணங்கள் இரண்டும்
 உத் தன் டு பங்குதாரர்கள் இதுவும் தாரியல்ல. கட்டத்திலிருந்து

மாமல் உண்ப உணவு, உதாரணமாக (4) எக் பிராம்மத்தினின் தும் மித்தியா பிராம்மம் உண்ப உணவு சிலை கொல்லுவதும் சரியன்று. சத்திலி

[illegible]

சுற்றிச் சுற்றும் முடியாது. ஆகையால் விடுவதுபாணவன் காரியகாரண
பாணவன், தழுவும் தழுவும் என்னிதத்திலும் எற்றுக்கொள்ள மாட்டான்.

निपयांसाद्यथा जाग्रदीक्षित्यान्भूतवत्स्पृशेत् ।

तथा स्वप्ने विषयासाद्गर्भास्तत्रैव पश्यति ॥ 168 ॥

சென்னை தாண்டிப்பாளையம் அருகில் உள்ள குதவசுப்பேட்டை சென்னை

சுருதிபாஷ்யம் 168

4241 4242 4243 4244 4245 4246 4247 4248 4249 4250 4251 4252 4253 4254 4255 4256 4257 4258 4259 4260 4261 4262 4263 4264 4265 4266 4267 4268 4269 4270 4271 4272 4273 4274 4275 4276 4277 4278 4279 4280 4281 4282 4283 4284 4285 4286 4287 4288 4289 4290 4291 4292 4293 4294 4295 4296 4297 4298 4299 4300 4301 4302 4303 4304 4305 4306 4307 4308 4309 4310 4311 4312 4313 4314 4315 4316 4317 4318 4319 4320 4321 4322 4323 4324 4325 4326 4327 4328 4329 4330 4331 4332 4333 4334 4335 4336 4337 4338 4339 4340 4341 4342 4343 4344 4345 4346 4347 4348 4349 4350 4351 4352 4353 4354 4355 4356 4357 4358 4359 4360 4361 4362 4363 4364 4365 4366 4367 4368 4369 4370 4371 4372 4373 4374 4375 4376 4377 4378 4379 4380 4381 4382 4383 4384 4385 4386 4387 4388 4389 4390 4391 4392 4393 4394 4395 4396 4397 4398 4399 4400 4401 4402 4403 4404 4405 4406 4407 4408 4409 4410 4411 4412 4413 4414 4415 4416 4417 4418 4419 4420 4421 4422 4423 4424 4425 4426 4427 4428 4429 4430 4431 4432 4433 4434 4435 4436 4437 4438 4439 4440 4441 4442 4443 4444 4445 4446 4447 4448 4449 4450 4451 4452 4453 4454 4455 4456 4457 4458 4459 4460 4461 4462 4463 4464 4465 4466 4467 4468 4469 4470 4471 4472 4473 4474 4475 4476 4477 4478 4479 4480 4481 4482 4483 4484 4485 4486 4487 4488 4489 4490 4491 4492 4493 4494 4495 4496 4497 4498 4499 4500 4501 4502 4503 4504 4505 4506 4507 4508 4509 4510 4511 4512 4513 4514 4515 4516 4517 4518 4519 4520 4521 4522 4523 4524 4525 4526 4527 4528 4529 4530 4531 4532 4533 4534 4535 4536 4537 4538 4539 4540 4541 4542 4543 4544 4545 4546 4547 4548 4549 4550 4551 4552 4553 4554 4555 4556 4557 4558 4559 4560 4561 4562 4563 4564 4565 4566 4567 4568 4569 4570 4571 4572 4573 4574 4575 4576 4577 4578 4579 4580 4581 4582 4583 4584 4585 4586 4587 4588 4589 4590 4591 4592 4593 4594 4595 4596 4597 4598 4599 4600 4601 4602 4603 4604 4605 4606 4607 4608 4609 4610 4611 4612 4613 4614 4615 4616 4617 4618 4619 4620 4621 4622 4623 4624 4625 4626 4627 4628 4629 4630 4631 4632 4633 4634 4635 4636 4637 4638 4639 4640 4641 4642 4643 4644 4645 4646 4647 4648 4649 4650 4651 4652 4653 4654 4655 4656 4657 4658 4659 4660 4661 4662 4663 4664 4665 4666 4667 4668 4669 4670 4671 4672 4673 4674 4675 4676 4677 4678 4679 4680 4681 4682 4683 4684 4685 4686 4687 4688 4689 4690 4691 4692 4693 4694 4695 4696 4697 4698 4699 4700 4701 4702 4703 4704 4705 4706 4707 4708 4709 4710 4711 4712 4713 4714 4715 4716 4717 4718 4719 4720 4721 4722 4723 4724 4725 4726 4727 4728 4729 4730 4731 4732 4733 4734 4735 4736 4737 4738 4739 4740 4741 4742 4743 4744 4745 4746 4747 4748 4749 4750 4751 4752 4753 4754 4755 4756 4757 4758 4759 4760 4761 4762 4763 4764 4765 4766 4767 4768 4769 4770 4771 4772 4773 4774 4775 4776 4777 4778 4779 4780 4781 4782 4783 4784 4785 4786 4787 4788 4789 4790 4791 4792 4793 4794 4795 4796 4797 4798 4799 4800 4801 4802 4803 4804 4805 4806 4807 4808 4809 4810 4811 4812 4813 4814 4815 4816 4817 4818 4819 4820 4821 4822 4823 4824 4825 4826 4827 4828 4829 4830 4831 4832 4833 4834 4835 4836 4837 4838 4839 4840 4841 4842 4843 4844 4845 4846 4847 4848 4849 4850 4851 4852 4853 4854 4855 4856 4857 4858 4859 4860 4861 4862 4863 4864 4865 4866 4867 4868 4869 4870 4871 4872 4873 4874 4875 4876 4877 4878 4879 4880 4881 4882 4883 4884 4885 4886 4887 4888 4889 4890 4891 4892 4893 4894 4895 4896 4897 4898 4899 4900 4901 4902 4903 4904 4905 4906 4907 4908 4909 4910 4911 4912 4913 4914 4915 4916 4917 4918 4919 4920 4921 4922 4923 4924 4925 4926 4927 4928 4929 4930 4931 4932 4933 4934 4935 4936 4937 4938 4939 4940 4941 4942 4943 4944 4945 4946 4947 4948 4949 4950 4951 4952 4953 4954 4955 4956 4957 4958 4959 4960 4961 4962 4963 4964 4965 4966 4967 4968 4969 4970 4971 4972 4973 4974 4975 4976 4977 4978 4979 4980 4981 4982 4983 4984 4985 4986 4987 4988 4989 4990 4991 4992 4993 4994 4995 4996 4997 4998 4999 5000

1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. 1901. 1902. 1903. 1904. 1905. 1906. 1907. 1908. 1909. 1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 2134. 2135. 2136. 2137. 2138. 2139. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2145. 2146. 2147. 2148. 2149. 2150. 2151. 2152. 2153. 2154. 2155. 2156. 2157. 2158. 2159. 2160. 2161. 2162. 2163. 2164. 2165. 2166. 2167. 2168. 2169. 2170. 2171. 2172. 2173. 2174. 2175. 2176. 2177. 2178. 2179. 2180. 2181. 2182. 2183. 2184. 2185. 2186. 2187. 2188. 2189. 2190. 2191. 2192. 2193. 2194. 2195. 2196. 2197. 2198. 2199. 2200. 2201. 2202. 2203. 2204. 2205. 2206. 2207. 2208. 2209. 2210. 2211. 2212. 2213. 2214. 2215. 2216. 2217. 2218. 2219. 2220. 2221. 2222. 2223. 2224. 2225. 2226. 2227. 2228. 2229. 2230. 2231. 2232. 2233. 2234. 2235. 2236. 2237. 2238. 2239. 2240. 2241. 2242. 2243. 2244. 2245. 2246. 2247. 2248. 2249. 2250. 2251. 2252. 2253. 2254. 2255. 2256. 2257. 2258. 2259. 2260. 2261. 2262. 2263. 2264. 2265. 2266. 2267. 2268. 2269. 2270. 2271. 2272. 2273. 2274. 2275. 2276. 2277. 2278. 2279. 2280. 2281. 2282. 2283. 2284. 2285. 2286. 2287. 2288. 2289. 2290. 2291. 2292. 2293. 2294. 2295. 2296. 2297. 2298. 2299. 2300. 2301. 2302. 2303. 2304. 2305. 2306. 2307. 2308. 2309. 2310. 2311. 2312. 2313. 2314. 2315. 2316. 2317. 2318. 2319. 2320. 2321. 2322. 2323. 2324. 2325. 2326. 2327. 2328. 2329. 2330. 2331. 2332. 2333. 2334. 2335. 2336. 2337. 2338. 2339. 2340. 2341. 2342. 2343. 2344. 2345. 2346. 2347. 2348. 2349. 2350. 2351. 2352. 2353. 2354. 2355. 2356. 2357. 2358. 2359. 2360. 2361. 2362. 2363. 2364. 2365. 2366. 2367. 2368. 2369. 2370. 2371. 2372. 2373. 2374. 2375. 2376. 2377. 2378. 2379. 2380. 2381. 2382. 2383. 2384. 2385. 2386. 2387. 2388. 2389. 2390. 2391. 2392. 2393. 2394. 2395. 2396. 2397. 2398. 2399. 2400. 2401. 2402. 2403. 2404. 2405. 2406. 2407. 2408. 2409. 2410. 2411. 2412. 2413. 2414. 2415. 2416. 2417. 2418. 2419. 2420. 2421. 2422. 2423. 2424. 2425. 2426. 2427. 2428. 2429. 2430. 2431. 2432. 2433. 2434. 2435. 2436. 2437. 2438. 2439. 2440. 2441. 2442. 2443. 2444. 2445. 2446. 2447. 2448. 2449. 2450. 2451. 2452. 2453. 2454. 2455. 2456. 2457. 2458. 2459. 2460. 2461. 2462. 2463. 2464. 2465. 2466. 2467. 2468. 2469. 2470. 2471. 2472. 2473. 2474. 2475. 2476. 2477. 2478. 2479. 2480. 2481. 2482. 2483. 2484. 2485. 2486. 2487. 2488. 2489. 2490. 2491. 2492. 2493. 2494. 2495. 2496. 2497. 2498. 2499. 2500. 2501. 2502. 2503. 2504. 2505. 2506. 2507. 2508. 2509. 2510. 2511. 2512. 2513. 2514. 2515. 2516. 2517. 2518. 2519. 2520. 2521. 2522. 2523. 2524. 2525. 2526. 2527. 2528. 2529. 2530. 2531. 2532. 2533. 2534. 2535. 2536. 2537. 2538. 2539. 2540. 2541. 2542. 2543. 2544. 2545. 2546. 2547. 2548. 2549. 2550. 2551. 2552. 2553. 2554. 2555. 2556. 2557. 2558. 2559. 2560. 2561. 2562. 2563. 2564. 2565. 2566. 2567. 2568. 2569. 2570. 2571. 2572. 25

நிபயாஸாத கி. பி. 2000-க்குப் பின், அகில இந்தியத் தரத்தில்

अचिन्त्यान् अविज्ञेयान्) आदि-तिष्ठितिकल्पकभावात् प्रत्येकं शास्त्राद्व्यक्तिका

மூலபுத்ரன் தான் அந்த மரத்தின் கீழே நின்றுகொண்டிருக்கிறான்.

[illegible]

दशम

உயிர் மூலக் கருவியாகிய உயிர்

विषयांसात्

பெரிய பணியை முடிவாக முடித்துக் கொடுத்தார்கள்.

சனேவ ச. செ. கு. வ. அ. த. அ. வ. ஸ். த. யி. லே. யே

पश्यति चन्द्रो जलं पानीं किं कुरुते

தா-ம் :—ஜாக்கிற ஸ்வாப்தங்களுக்கும் காரிய காரணபாவங்க
ளின் சங்கை இல்லை என்பதை மறுபடியும் காட்ட. இத்தகையதொரு
பிரவிர்த்தித் திருக்கிறது. விவேகந்தால்ஜாக்கிமுன்வந்ததாயிற் பங்க
ளில் ஒருக்காலத்திலும் சார்பாப்பார்க்காப்பாப்பாது. ஆரி அம்மு
ருவன் விபரீத நூனத்தா ன்கடி. பார்க்கிறதொரு பாவிக் கக்கிம்.
இதுபோல ஸ்வாப்தத்திலும் பாலை முதலிய பதவர்த்தங்களை பார்க்
கிறதுபோல் பாவிக் கக்கிம். இரண்டு அவஸ்தைகளிலும் இரெக்
கும் அனுபவங்கள் வெள்ளை நிறம். இவைகளுக்கு பபதேகமுர
ம்பந்தமுமில்லை.

उपलम्भात्समाचारादास्त वस्तुत्ववादिनाम् ।

जातिस्तु देशिता बुद्धैरजातेस्त्रसतां सदा ॥ 169 ॥

உபலம்புலாது சமாதாராதுஸ்தவஸ்துவாதிநாமா

ஜாதிஸ்து-தேசரிதாஸ்து-புத்திரஜாதேஸ்ஸதாஸ்தா ॥ 169 ॥

उपलम्भात् உபலம்புலாது = த்வைத பிரதிதியாலும்

समाचारात् ஸமாதாராது = வர்ணாகிரம தர்மங்களை செவ்வையா
ய் ஆசரிக்கிறதினாலும்

अस्तिवस्तुत्ववादिनां காவியவஸ்துவவாதிநாம = த்வைதம் என்ற
சொல்லிக்கொண்டு

अजातेः अजादे=ஜன்மபற்றதின்னின் தாம்

सदा सदा=எப்போதும்

त्रसतां து-ஸ்தா=பாபந்துகொண்டிருக்கிறவர்களின் விபரீதம்.

6

बुद्धेः बुद्ध=நூனிகளால்

जातिः जाति=ஜனனவாதம்

देशिता देशित=உபதேசிக்கப்படுகிறது

தா-ம் :—காரியகாரணபாவம் வாஸ்தவத்தில் இல்லாவிட்டா
ல் வியாசரால் இரண்டாவது சூத்திரத்தில் பிரம்மத்தினின்றும் ஜ
கத் உண்டானதாக சொல்லப்பட்டிருப்பானே. இந்த சங்கையைய
பிரவிர்த்திக்க இந்தசுலோகம்பிரவிர்த்தித்திருக்கிறது. த்வைதிகள்ஜக
த் பிரத்தியக்ஷத்தில் காணப்படுகிறதே என்கிறார்கள். தர்மத்திலே
யே சிரத்தையுள்ள இந்த பிரதிதியுள்ள புருஷர்கள் வர்ணாகிரம தர்
மங்களை செவ்வையாய் அனுஷ்டிக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். இந்
த இரண்டு காரணங்களால் ஜகத் சத்தியம் என்கிறார்கள். இவைகள
ளே ஸ்தூலபுத்தியால் பஹிர்முகமாய் தங்களுக்கு நாமம் வரும் எ

[illegible]

ஷமிருந்தாலும் சம்மியஞ்ஞானம் வராததினால் இந்த தோஷம் சம்பவிக்கிறது.

उपलम्भात्समाचारात्मायाहस्ती यथोच्यते ।

उपलम्भात्समाचारादस्ति वस्तु तथोच्यते ॥ 171 ॥

உபலம்ஹா^ஸத^ஸமோவாரா^ஸத^ஸமாயாஹஸ்தீ^ஸயதோ^ஸயதே^ஸ ।

உபலம்ஹா^ஸத^ஸமோவாரா^ஸத^ஸமாயாஹஸ்தீ^ஸயதோ^ஸயதே^ஸ ॥ 171 ॥

यथा यथा = எப்படி.

मायाहस्ती^ஸ மோவாரா^ஸத^ஸமாயாஹஸ்தீ^ஸ = மாயாஹஸ்தீயானை

उपलम्भात् உபலம்ஹா^ஸத^ஸ = பிரதிநியா^ஸனம்

समाचारात्^ஸ மோவாரா^ஸத^ஸ = ஆசாரணையானம்

उच्यते உயதே^ஸ = யானை என்று சொல்லப்படுகிறது.

तथा^ஸ தயா^ஸ = அப்படி.

उपलम्भात् உபலம்ஹா^ஸத^ஸ = பிரதிநியா^ஸனம்

समाचारात्^ஸ மோவாரா^ஸத^ஸ = ஆசாரணையானம்

अस्ति वस्तु^ஸ ஸ்வபிவஸ்த^ஸ = என்பது இருக்கிறதென்று

उच्यते உயதே^ஸ = சொல்லப்படுகிறது

தா-ம் :—தன்மைதம் காணப்படுவதாலும் ஆசரிக்கப்படுவதாலும் இல்லை என்று சொல்லக்கூடாதெனில் அது சரியன்று எனினில் அனாவமும் ஆசாரமும் வியாபிரிச்சிக்கின்றன. எப்படியெனில் மாயாஹஸ்தீயானது யானேபோல் தோன்றுகிறது. இதர யானைகளை கட்டுதல் அவைகளின்பேரில் வருதல் முதலிய வியாபிரிசங்களை நடத்துகிறதுபோல் இந்த மாயாஹஸ்தீயானை கிடைத்திலும் நடத்துகிறோம். இந்தப்படி அனாவதந்தாலும் ஆசாரணையானம் வாஸ்தவத்தி லில்லாத யானையும் யானையாகச் சொல்லப்படுவது போல், வாஸ்தவத்திலில்லாத பிரபஞ்சமும் வஸ்துபோல் சொல்லப்படுகிறது. இந்த தோற்றம் ஆசாரம், இவைகள் துன்மைதம் வாஸ்தவம் என்று ஸ்தாபிக்கச் சாத்தகங்களல்ல ॥ 171 ॥

एवं न जायते चित्तमेवं धर्मा अजाः स्मृताः ।
एवमेवं विजानन्तो न पतन्ति विपर्यये ॥ 173 ॥

வனவம் நஜாயதெஹிதெஹிவம் யஜிபூகஜாரஃஸூதாரி :
வனவதெஹிவம்விஜாநனொநபதணிவிபயப்யெ ॥ 173 ॥

एवं वनवम् = இந்த காரணங்களால்
चित्तं हि = பிரம்ம சைதன்ரியம் (ஆத்மா)
न जायते न जायते = ஜனிக்கிறதில்லை
एवं वनवम् = ஆகையாலும்
धर्माः यजिपू = ஜீவர்கள்
अजाः अजाः = ஜனமற்றவர்களாக
स्मृताः स्मृताः = பிரம்ம சைதன்யங்களால் பாலிக்கப்படுகின்ற

கள்

एवमेव वनवतेह = இத்தப்பிரகாரமே
विजानन्तः विजा नन्ते = அழிகிறவர்கள்
विपर्यये विपय-ये = விபரீத ஞானத்தில்
न पतन्ति न पतन्ति = விழுகிறதில்லை

சு-பா :—மேற்சொன்ன காரணங்களால் தித்தத்தத்தத்தம் ஜீவர்கள்
தத்தத்தம் ஜன்மமில்லை என்று பிரம்ம ஞானிகள் சொல்வதற்கு
கள். நெரு தேக பேதத்தை உத்தேசித்த ஜீவர்கள் என்னும்
பண்ணைப் பிரயோகம் ஏற்பட்டது. ஜன்மமற்ற அத்தனைத அத்தம்
ஸ்வரூபத்தை தேவல ஞானஸ்வரூபமாக அறிந்தவர்கள் விஷயங்
களில் இச்சைபற்றவர்களாய் மனாபுரம் பிராந்தி கரீண்டனம்
லில் விழுகிறதில்லை. तत्रकोमोहः कः शोकः एकस्वमनुष्यतः, एकस्व
மோஹஃ கஃ சொகஃ வனசுக்ஷிதம் = அத்தனைதத்தத்த அறி
ந்த இடத்தில் சோகமேது மோஹமேது என்று சொல்லப்படுகி
சொல்லுகிறது. ॥173॥

ऋजुवक्रादिकाभास मलातस्पन्दितं यथा ।
ग्रहण ग्राहकभासं विज्ञानस्पन्दितं तथा ॥ 174 ॥

஋ஜுவகாஹிகாஹஸலைதஸ்பந்திதம் யதா ॥
ஸ்ரஹணஸ்ரஹகாஹஸம் விஜ்ஞானஸ்பந்திதம் ததா ॥ 174 ॥

यथा यथा = எப்படி.

अलातस्पन्दितं अलातस्पन्दितं = கொள்ளிக்கட்டையில் அலை

வானது

● ● ● ● ●

நிவிர்த்தியானவுடன் சலனமில்லாமலு மிருக்கிற விஞ்ஞானம் உற்
பத்தி முதலியவைகளின் தோற்றமன்றியிருக்கிறது. || 175 ||

अलाते स्पन्दमाने वै नाभासाऽन्यतोभुवः ।

न ततोऽन्यत्र निस्पन्दान्नालातं प्रविशन्ति ते ॥ 176 ॥

சுராதெஹுதூரோந வெநாஹாஸா சுநுதோஹாவஃ ।

ந ததோதநுதூ நிஹுதூநாநாதஃ ப்ரவிஸந்திதே ॥ 176 ॥

அலாதே சுராதே = கொள்ளிக்கட்டை

स्पन्दमाने ஹுதூரோந = அசையுமளவில்

आभासाः சூஹாஸாஃ = நேர்கோணல் முதலிய ரூபங்கள்

अन्यतोभुवः சுநுதோஹாவஃ = கொள்ளிக்கட்டைமேல் தவிர

வேறு இடத்திலிருந்துண்டானதாக

न न = ஆகமாட்டா

ततः निस्पन्दात् ததஃ நிஹுதூநாத = அசையாத கொள்ளிக்கட்டை

க்கு

अन्यत्र சுநுதூ = வேறான யிடத்தில்

न न = அந்த ஆபாசங்கள் தோன்றுகிறதில்லை

ते ते = அவைகள்

अलातं சுராதஃ = கொள்ளிக்கட்டைமேல்

न प्रविशन्ति நப்ரவிஸந்தி = பிரவேசிக்கிறதில்லை

தா-ம் : — கொள்ளிக்கட்டை. அசைவிலிருக்குமீடபதா நேர்

கோணல் முதலிய தோற்றங்கள் வேறு ஒன்றிலிருந்து கொள்ளிக்
கட்டைக்கு வருகிறதில்லை. (2) கொள்ளிக்கட்டை அசையாம
லிருக்கும்போது இந்த ஆபாசங்கள் வேறு இடத்திற் காணப்படு
கிறதில்லை. (3) கொள்ளிக்கட்டை அனைந்துபோனமீடபதா அ
வைகள் இதில் பிரவேசித்து விகிறதில்லை. || 176 ||

।ननिर्गता अलातात्ते द्रव्यत्वाभावयोगतः ।

विज्ञानेऽपि तथैव स्युराभासस्याविशेषतः ॥ 177 ॥

நநிமடூதாசுராதாதே ஐவுகூஹாவயொபாதஃ ।

விஞ்ஞானேதவிதயெவஸூராவாஸஸூரவிபெஸதே ॥ 177 ॥

द्रव्यत्वाभावयोगतः ஐவுகூஹாவயொபாதஃ = திரவியமாய் இல்

லாததினால்

ते ते = அந்த நேர் கோணல் முதலிய ஆபாசங்கள்

।लातात् சுராதாஃ = கொள்ளிக்கட்டையினின்றும்

ந நிர்வா: மகாபுருஷாநி=வெளியே போகிறதில்லை

அபாபசு: அபாபசு=ஆபாசம்

அவ்ஸயன: அவ்ஸயன=விசேஷமானிராதபடியால்

விஜானி: விஜானி=விஞ்ஞான விஷயத்திலும்

ததேவ: ததேவ=அப்படியே

சு: சு=இதற்கும்

பொருள்: மகாபுருஷனின் அம் வெளியே போகிறதுபோல் கொ
ள்கின்றவன் அப்பின் அம் மேற்சொல்லிய ஆபாசங்கள் வெளியே
போகத்தக்கன. அவ்வெளிதான் அவைகள் வாஸ்தவத்தில் திரவியங்
களாகின்றன. வெளியே போவதாம் உன்னே வருவதும் வஸ்துக்க
ளுக்கும் உத்தேயமே தவிர ஆபாசங்களுக்கு சாத்தியமல்ல. அப்
படியே விஞ்ஞான விஷயத்திலும் அறியத்தக்கது. இவ்விடத்தி
லும் அபாபாசங்கள் காண்படுகின்றன. ஆபாச பாவங்கள் இர
ண்டிக்கும் வாம். ||177||

विज्ञानं स्पन्दमानं वै नाभासा अन्यतोभूवः ।

न तत्तान्यत्र निस्पन्दात्र विज्ञानं विशन्ति ते ॥ 178 ॥

விஜ்ஞானம் ஸ்பந்தமானம் வை நாபாசா அந்யதோபூவஃ

ந தத் தான்யத்ர நிஸ்பந்தாத்ர விஜ்ஞானம் விசந்தி தெ || 178 ||

विज्ञानं: விஜ்ஞானம்=விஞ்ஞானம்

स्पन्दमानं वै: ஸ்பந்தமானம்=சலிக்கும்போது

नाभासा: நாபாசா=அஞ்ஞானாபாசங்கள்

अन्यतोभूवः: அந்யதோபூவஃ=இடத்தினின்றும் உண்

பொருள்:

न: அந்

तत्: தத்

निस्पन्दात्र: நிஸ்பந்தாத்ர=அசலமான விஞ்ஞானத்தை

வி:

अन्यत्र: அந்யத்ர=இடத்தில்

न: அந்

विज्ञानं: விஜ்ஞானம்=விஞ்ஞானம்

न विशन्ति: அந் விசந்தி=அஞ்ஞானத்திற்குள்

ते: தெ=அவ்விடத்திலே

பொருள்:—ஆபாசம் அப்பின் அம் எனில்:—விஞ்ஞானம்

அந் தான்யத்ர நிஸ்பந்தாத்ர விசந்திவிருந்து விஞ்ஞானாபாசங்கள் வரு

கிறதென்க. அப்படியே விஞ்ஞானம் சலிக்காமலிருக்கும்போது இ

ந்த ஆபாசங்கள் வேறு இடத்தில் காணப்படுகிறதில்லை. மேலும் இந்த ஆபாசங்கள் விஞ்ஞானத்தில் பிரவேசிக்கிறதில்லை. ஏனெனினில் விஞ்ஞானம் அவைகளுக்கு உபநிஷதமானதாயில்லை. || 178 ||

न निर्गतास्ते विज्ञानाद् द्रव्यत्वाभावयोगतः ।

कार्यकारणताभावाद्यतोऽचिन्त्याः सदैव ते ॥ 179 ॥

நநிமடதாஸெவிஜ்ஞாநாஃ ஐ வுக்ஷாஹாவயொபாமதஃ

காரயடகாரணதாஹாவாஃ தோதலிஹொஃஸெஷெவதெ || 179 ||

द्रव्यत्वाभा वयोगतः ஐ வுக்ஷாஹாவயொபாமதஃ = திரவியமாயில்

லாதபடியால்

ते தெ = அந்த ஆபாசங்கள்

विज्ञानात् விஜ்ஞாநாஃ = விஞ்ஞானத்தினின்றும்

न निर्गताः நநிமடதாஃ = வெளிபேய் போகிறதில்லை

यतः யதஃ = ஏனெனினில்

कार्यकारणताभावात् காரயடகாரணதாஹாவாஃ = விஞ்ஞான மாத

ங்களுக்கும் காரிய காரணபாவம் இல்லாதபடியால்

ते தெ = அவைகள்

सदैव ஸெஷெவ = எப்போதும்

अचिन्त्याः அசிஹொஃ = சிந்திக்கக்கூடியவைகளல்ல

यतः யதஃ = இப்படி இருப்பதால்

(अतो मृषैव अतो मृषैव = அதுகள் மித்தையே)

தா-ம் :—எப்படி ஆபாசம் விஞ்ஞானத்தில் பிரவேசிக்கிறதில்லையோ அப்படி விஞ்ஞானத்தினின்றும் வெளிபேய் போகிறதில்லை. ஏனெனினில் அவைகள் வாஸ்தவங்களல்ல. விஞ்ஞானத்துக்கும் கொள்ளிக்கட்டைக்கும் சாதிரியானவைகள் அநேகமிருந்தாலும் விஞ்ஞானம் எப்போதும் அசலமாயிருப்பதே இரண்டுக்கும் வித்தியாசம். அப்படி அசலமான விஞ்ஞானத்தினிடத்தில் ஜன்மாதிக் ஆபாசங்கள் எதினால் காணப்படுகின்றன என்றால் சொல்லுகிறார். ஆபாசங்களுக்கும் விஞ்ஞானத்துக்கும் ஜன்னிய ஜனக பாவங்களில்லாதபடியால், ஆபாசங்கள் எப்போதும் அநிர்வசனியங்களே. ஆகையால் அவைகள் மித்தை. கொள்ளிக்கட்டை விஷயத்தில் வாஸ்தவத்தில் நேர்கோணல் முதலிய ஆபாசங்கள் இல்லாமலிருக்க அவைகள் காணப்படுவதுபோல் விஞ்ஞான விஷயத்திலும் வாஸ்தவத்தில் ஜன்மாதிகளில்லாமலிருக்க அவைகள் இருப்பதாக தோன்றுவது மித்தையே இது சமுதாய அர்த்தம்.

द्रव्यं द्रव्यस्य हेतुः स्यादन्यदन्यस्य चैव हि ।
द्रव्यत्वमन्यभावो वा धर्माणां नोपपद्यते ॥ 180 ॥

தெய்வம் தீவ்யத்தொழுவதற்கு ஸ்யாதந்யதந்யஸ்ய சைவ ஹி ।
தெய்வத்தன்மை தீவ்யத்தொழுவதற்கு அல்லவெனவொரு நொயவவதற்கு 180

द्रव्यं द्रव्यस्य हेतुः स्यादन्यदन्यस्य चैव हि ।
द्रव्यस्य द्रव्यत्वमन्यभावो वा धर्माणां नोपपद्यते ॥ 180 ॥
हेतुः स्यान् द्रव्यस्य हेतुः स्यादन्यदन्यस्य चैव हि ।
अन्यत्त्वमन्यभावो वा धर्माणां नोपपद्यते ॥ 180 ॥
अन्यस्य चैव हि द्रव्यस्य हेतुः स्यादन्यदन्यस्य चैव हि ।
अन्यस्य चैव हि द्रव्यस्य हेतुः स्यादन्यदन्यस्य चैव हि ।

द्रव्यस्य द्रव्यत्वमन्यभावो वा धर्माणां नोपपद्यते ॥ 180 ॥
अन्यभावः वा द्रव्यत्वमन्यभावो वा धर्माणां नोपपद्यते ॥ 180 ॥
धर्माणां नोपपद्यते ॥ 180 ॥
नोपपद्यते ॥ 180 ॥

தெய்வம் தீவ்யத்தொழுவதற்கு ஸ்யாதந்யதந்யஸ்ய சைவ ஹி ।
தெய்வத்தன்மை தீவ்யத்தொழுவதற்கு அல்லவெனவொரு நொயவவதற்கு 180
தெய்வம் தீவ்யத்தொழுவதற்கு ஸ்யாதந்யதந்யஸ்ய சைவ ஹி ।
தெய்வத்தன்மை தீவ்யத்தொழுவதற்கு அல்லவெனவொரு நொயவவதற்கு 180
தெய்வம் தீவ்யத்தொழுவதற்கு ஸ்யாதந்யதந்யஸ்ய சைவ ஹி ।
தெய்வத்தன்மை தீவ்யத்தொழுவதற்கு அல்லவெனவொரு நொயவவதற்கு 180
தெய்வம் தீவ்யத்தொழுவதற்கு ஸ்யாதந்யதந்யஸ்ய சைவ ஹி ।
தெய்வத்தன்மை தீவ்யத்தொழுவதற்கு அல்லவெனவொரு நொயவவதற்கு 180

एवं न निरुज्जा धर्माश्च सं वापि न धर्मजम् ।
एवं न निरुज्जा धर्माश्च सं वापि न धर्मजम् ॥ 181 ॥

எவ் வளவொன்று தீவ்யத்தொழுவதற்கு ஸ்யாதந்யதந்யஸ்ய சைவ ஹி ।
எவ் வளவொன்று தீவ்யத்தொழுவதற்கு அல்லவெனவொரு நொயவவதற்கு 181

एवं न निरुज्जा धर्माश्च सं वापि न धर्मजम् ।
धर्मो न निरुज्जा धर्माश्च सं वापि न धर्मजम् ॥ 181 ॥
न निरुज्जा धर्माश्च सं वापि न धर्मजम् ॥ 181 ॥
न निरुज्जा धर्माश्च सं वापि न धर्मजम् ॥ 181 ॥

न निरुज्जा धर्माश्च सं वापि न धर्मजम् ॥ 181 ॥
न धर्मजम् ॥ 181 ॥
एवं न निरुज्जा धर्माश्च सं वापि न धर्मजम् ॥ 181 ॥
मनीषिणः ॥ 181 ॥

हेतुफलाभाति हेतु-त-म-य-या-ति० = காரண காரியங்களின் அ
னுற்பத்தியை

प्रविशन्ति प्रविशन्ति = நிச்சயிக்கிறார்கள்.

தா-ம் :—விஞ்ஞான ஸ்வரூபமே பிரம்மம் இது கடாதி பா
ஹியங்களினின்றும் உண்டாகிறதில்லை. அவைகள் பிரம்மத்தினின்
றும் உண்டாகிறதில்லை. ஜீவர்களும் பிரம்ம சைதன்னியாபாயங்க
ளானதால் அதினின்றும் உண்டாகிறதில்லை. இப்படி காரணத்தி
னின்றும் காரியம் காரியத்தினின்றும் காரணம் உண்டாகமாட்டா
தென்று வித்வான்கள் நிச்சயம் செய்கிறார்கள், பிரம்ம வித்துக்
கள் ஆத்மாவினிடத்தில் காரியகாரணங்களில்லை என்று அழிகிறா
கள் என்பது அர்த்தம். ||181||

यावद्धेतु फलवेशस्तावद्धेतु फलोद्भवः ।

क्षीणे हेतुफलवेशे नास्ति हेतु फलोद्भवः ॥ 182 ॥

யாவஹேது ஫லவெஸ்தாவஹேது ஫லோஹவஃ ।

க்ஷீணேஹேது஫லவெஸெநாஸ்திஹேது஫லோஹவஃ 182

यावत् यावत् = எதுவரையில்

हेतु फलवेशः हेतु-त-म-य-या-ति० = ஹேது பலங்கள் இருப்ப

தாக பாவிக்கப்படுகின்றனவோ

तावत् तावत् = அதுவரையில்

हेतु फलोद्भवः हेतु-त-म-य-या-ति० = ஹேது பலங்களின் பிர

விர்த்தியிருக்கிறது

हेतु फलवेशे हेतु-त-म-य-या-ति० = ஹேது பலங்களில் அபி

மானம்

क्षीण क्लीणे = க்ஷயித்தவளவில்

हेतु फलोद्भवः हेतु-त-म-य-या-ति० = ஹேது பலங்களின் பிர

விர்த்தி

नास्ति नास्ति = இருக்கிறதில்லை

தா-ம் :—தர்மாதர்மங்களுக்கு நான் கார்த்தா அவைகள் என
க்கிருக்கின்றன. அவைகளை நான் செய்து காலாந்திரத்தில் சிதையாந்
திரத்தில் அவைகளின் பலன்களை நான் அனுபவிப்பேன். இப்படி
ஒருவன் பாவிக்கிறவரையில் தர்மாதர்மங்களும் அவைகளின் பலன்
களும் விடாமல் இருந்துக்கொண்டேயிருக்கும். மந்திரம் ஜபன
தம் முதலிய உபாயங்களால் ஆவேசம் வெளியேயேபோய் விடுவது
போல் அத்வைத ஞானத்தால் அவித்தியா காரியமான பிராந்திவி

மதிவன மட்டாட்டி-மயமபித்த சத்பாவத்தால்

सर्वं षड्व-0=சமஸ்தமும்

अजं हि ऋ० ऋ०=ஜனனமற்றது

तेन ते॒न=ஆனதால்

उच्छेदः उ०=விநாசமும்

नास्ति वै ना०=இல்லை

தா-ம் :—அஜன்மாவான ஆத்மாவுக்கு அன்னியமானது வே
றுஒன்று மில்லை என்று நீங்கள் சொல்லும்படிஷத்தில், ஷேஷதபலன்
கள், சம்சாரத்தின் உற்பத்தி நாசங்கள் இவைகளை நீங்கள் அங்கீக
ரிப்பானே இதற்கு உத்தரம் :— அவித்யையால் சர்ப்பம் அடா
து ஜகத்து உண்டாகிறதுபோலும் நாசமாகிறதுபோலும் இல்ல
ப்படுகிறது. சம்சாரம் ஒருக்காலத்திலும் சாஸ்தியில்லை. எல்லாப் பி
ரம்மஸ்வரூபமா யிருப்பதால் எல்லாம் ஜன்மமாகி ஆத்மாபோலே ஜன
னமே யில்லாதபடியால் நாசமுமில்லை. எதிரிலிருக்கும் சர்ப்பவாய
ர்த்து ஒருமுடன் சர்ப்பம் என்று பாவித்து ஓடுகிறான். விடுவது அ
து சச்சதான், ஏன் பயந்து ஓடுகிறாய் என்கிறான். இதுனால் அ
னுடைய வசனம் விருத்தப்படுகிறதில்லை. இதுபோல மாமரத்தக்
டஸ்தாத்மாவை அறிவதும் வியாவஹாரிக ஜன்மாதி வசனத்தால்
விருத்தமாகிறதில்லை. ||184||

धर्माय इति जायन्ते जायन्ते ते न तत्त्वतः ।

जन्म मायोपमं तेषां सा च माया न विद्यते ॥ 185 ॥

யஜுராய ஐதிஜாயன்தே ஜாயன்தே தெந தத்வதஃ ।

ஜந்மமாயோபமஃதேஷாம் சா ச மாயா ந வித்யதே ॥ 185 ॥

ये ये=எந்த

धर्माः यजु०=ஜீவர்கள், இதரபதார்த்தங்கள்

जायन्ते जायन्ते=உண்டாகின்றனவோ

ते ते॒=அவைகள்

तत्त्वतः त०=வாஸ்தவத்தில்

न जायन्ते न जायन्ते=உண்டாகிறதில்லை

तेषां तेषां=அவைகளின்

जन्म ज०=ஜன்மம்

मायोपमं मा०=மாயைக்கு ஒப்பந்தம்

सा च माया सा च माया=அந்தமாயையும்

न विद्यते न विद्यते=இல்லை

2514

दिक्षु निष्क=திக்குகளில்

स्थितान् ஸிதானு=இருக்கிற

யான் யானு=எந்த

अण्डजान् சுண்டஜானு=அண்டஜங்களாயும்

स्वेदजान्वापि ஸ்வேதஜானு வாவி=ஸ்வெதஜங்களாயும்பிரக் கிற

जीवान् ஜீவானு=பிராணிகளை

सदा ஸதா=எப்போதும்

पश्यति பஸ்யதி=பார்க்கிறான்

ச-பா :—வாக்குக்கு விஷயமான துணைதம் பெயர் என்பது அடியிற்கண்ட காரணத்தாலும் விளங்குகிறது. எவ்வாறெனில் ஒரு வன் பலதிக்ருகளில் எஞ்சாந்ஞெய்து அண்ட ஜாதி, ஸ்வேத பிராணிகளைப் பார்க்கிறான். || 190 ||

स्वमदक् चित्तदृश्यास्ते न विद्यन्ते ततः पृथक् ।

तथा तद्दृश्यमेवेदं स्वमदक् चित्तमिष्यते ॥ 191 ॥

ஸ்வமதக் சித்ததூஷாஸ்தி தூஷ்யாஸ்தி ந வித்யெநை தத: பூதக்

தயா தூஷ்யாஸ்தி வெத்யெவெத்யெத்யாஸ்தி தித்யெதெ || 191 ||

ते ते=அந்த பிராணிகள்

स्वमदक् चित्तदृश्या: ஸ்வமதக் சித்ததூஷாஸ்தி தூஷ்யாஸ்தி=எவ்வாறெனத்த

க்கிறவனுடைய மனதால் பார்க்கப்பட்டவைகளை

ततः தத: =அந்த மனதின்னாலும்

पृथक् பூதக் =ஒன்றாக

न विद्यन्ते ந வித்யெநை=அவைகளிடக்கில்லை

तथा தயா = அப்படியே

इदं இதம்=இந்த

स्वमदक् चित्तं ஸ்வமதக் சித்தம் தூஷ்யாஸ்தி தூஷ்யாஸ்தி=எவ்வாறெனத்த பார்க்கிறவனு

டைய மனது

तद्दृश्यमेव தூஷ்யாஸ்தி வெத்யெவ= அவனால் பார்க்கப்பட்டதெனவன்று

इष्यते இத்யெதெ= சொல்லப்படுகிறது.

அவைகள் அவனுடைய மனதுக்கு வெளியேயில்லை, அதாவது மனதே இந்த பிரகாரம் காணப்படுகிறது. அதுபோல் எவ்வாறெனத்தவரின் மனதும் அவனைவிட்டு வேறாக இருக்கிறது என்பது யாதொன்று மில்லை. || 191 ||

தாம்:...(65-66) திருஷ்டாந்தத்திற் அசான்னைத தார்ஷ்டாந்தத்தில் பூரிக்கிறார். ஜாக்கிரவஸ்தையில் ஒருவன் அநேக பதார்த்தங்களை பார்க்கிறான், அவைகள் இவ்வுடைய மனதைவிட வேறு இடத்திலிருக்கவில்லை. மனதன்மையில் அவைகள் மார்க்கப் படுகிறதில்லை. மனதும் ஜாக்கிரமிமானிருந்தால் பிரத்தியக்ஷமே ஒழிய வேறு ஒருவனுக்குமில்லை. ஆகையால் எவ்வுடைய மனதோ ஜாக்கிரதமனதும் திருஷ்டாந்தக்கு வேறல்ல.

उभे ह्यन्यो न्यदृश्ये ते किं तदस्तीति चोच्यते ।

लक्षणाशून्यमभयं तन्मते नैव ग्रह्यते ॥ 194 ॥

உஹெஹ்ய)தெந்ய)ந்ய)ஹ்ய)தெ கிம் ததஸ்தீதி சிவெவ்ய)தெ
லக்ஷணாஸூந்ய)அபயம் தந்மதெநைவ)ஹ்ய)தெ ॥ 194 ॥

தெ தெ=இந்த

उभे உஹெ=ஜீவனும் சித்தமும்

अन्योन्यदृश्ये சுதெந்ய)ந்ய)ஹ்ய)=பாஸ்பதம் திருமியங்க ளாயி

ருக்கின்றன

तत् किं अस्तीति தத கிம் ததஸ்தீதி=அவைகளுக்கும் இது இது

கிறது என்று எது

उच्यते உஹ்ய)தெ=சொல்லப்படுகிறது

उभयं உஹ்ய)தெ=இரண்டும்

लक्षणाशून्यं லக்ஷணாஸூந்ய)தெ=பிரமாண குண வியாய்

तन्मतेन एव தந்மதெந)எவ)வ)வ=அந்த சித்தத்தொழில்

ग्रह्यते ஹ்ய)தெ=இரண்டும் கிரகிக்கப்படுகிறது

சு-பா :—ஜீவன் சித்தம் இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று விஷயம். ஜீவனை உத்தேசித்து மனதும், மனதை உத்தேசித்து ஜீவனும் சித்திக்கிறார்கள். ஆகையால் இவ்விரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று விஷயம் ; அதாவது ஒன்று மற்றொன்றால் அறியப்படுகிறது. இப்படி ஒன்று மற்றொன்றால் சித்திக்கிறதனால் அன்னிபோய் அன்னியாசிரய தோஷம் சம்பவிக்ருமே, வாஸ்தவத்தில் ஒன்று மில்லையோ வென்னும் கேள்விக்கு விளேகி உத்தரம் சொல்லுகிற தாவது, சொப்பனத்திற் கண்ட யானையும் அதை அறியும் சித்தமும் கற்பிதம் போல், ஜாக்கிரத காலத்திலும் காணப்படும் ஜீவனும் சித்தமும் பிரமாணமில்லாததால் மித்யைவே. ஆனால் லௌகிகர்களுக்கும் சாஸ்திரஞ்ஞாநகளுக்கும் பிரமாணம் பிரமேயம், இவைகளின் பேதபிரவிந்தி எப்படி உண்டாகக்

கூடுகின்றன, கெடாதானமுண்டாகும் போதே கெடும், அதின்
கொளம் இன்னும் கிரகிக்காப்படுகிறது. ஆனதால் அவைகளின் பே
தும் கற்பிக்கமுடியாது என்பது கருத்து. || 194 ||

यथा स्वप्नमयो जीवो जायते म्रियतेऽपि च ।

तथा जीवा अमी सर्वे भवन्ति न भवन्ति च ॥ 195 ॥

யதா ஸ்வப்னமயோ ஜீவோ ஜாயதே த்ரீயதேததவிது ।

ததா ஜீவா அமீ ஸர்வெ ஸ்வந்தி ந ஸ்வந்திது || 195 ||

यथा स्वप्नमयो

स्वप्नमयः स्वप्नमयो-வினைதயாடியின்

जीवः जीवा-ஜிவான்

जायते जायते-பிறக்கிறதே

म्रियते च त्रீयதே அ-இறந்து போகிறதே

तथा स्वप्न-அப்படி

अमी अमी-இந்த

सर्वे सर्वे-செய்ததமான

जीवाः जीवा-ஜிவான்களும்

भवन्ति भवन्ति-இருக்கின்றன

न भवन्ति च न भवन्ति-அ-இருக்கவில்லை

यथा मायामयो जीवो जायते म्रियतेऽपि च ।

तथा जीवा अमी सर्वे भवन्ति न भवन्ति च ॥ 196 ॥

யதா மாயாமயோ ஜீவோ ஜாயதே த்ரீயதேததவிது ।

ததா ஜீவா அமீ ஸர்வெ ஸ்வந்தி ந ஸ்வந்திது || 196 ||

यथा मायामयो

मायामयः मायामयो-வினைதயாடியின் மாயையால் உண்டான

जीवः जीवा-ஜிவான்

जायते जायते-பிறக்கிறது

म्रियते च त्रீயதே அ-இறந்து போகிறது

तथा स्वप्न-அப்படி

अमी अमी-இந்த

सर्वे सर्वे-செய்ததமான

जीवाः जीवा-ஜிவான்களும்

भवन्ति भवन्ति-இருக்கின்றன

न भवन्ति च न भवन्ति-அ-இருக்கவில்லை

यथा निर्मितको जीवो जायते म्रियेतऽपि वा ।

तथा जीवा अमी सर्वे भवन्ति न भवन्ति च ॥ 197 ॥

யதா நிமிதகோ ஜீவோ ஜாயதெ ம்ரியெதஃபி வா ।

ததா ஜீவா அமீ ஸர்வெ பவந்தி ந பவந்தி ச ॥ 197 ॥

यथा यथा=எப்படி

निर्मितको जीवः நிமிதகோ ஜீவஃ=மந்திரம் ஒளவுதகம் இவை

களால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட பிராணி

जायते ஜாயதெ=பிறக்கிறதே

म्रियते च त्रियதெ உ=இறந்து போகிறதே

तथा तथा=அப்படி

अमी अमी=இந்த

सर्वे सर्वे=சமஸ்தமான

जीवाः जीवाः=பிராணிகளும்

भवन्ति भवन्ति=இருக்கின்றன

न भवन्ति न भवन्ति=இருக்கவில்லை.

தா-ம் :—(68-70) ஸ்வப்னத்தில் பார்க்கப்பட்ட பிராணிகள்-
மாயையால் வித்தையாடியால் கற்பிக்கப்பட்ட பிராணிகள், மந்-
திர ஒளவுதங்களால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட பிராணிகள் எப்படி,
உண்டாகி மறக்கின்றனவோ அப்படி இந்த மனுவதியாகி பிராணி-
களும் வாஸ்தவத்திலில்லாமலை சித்தந்தால் கற்பிக்கப்பட்டவை
வோ.

न कश्चिज्जायते जीवः संभवोऽस्य न विद्यते ।

एतच्चदुष्कृतं सत्ये यत्र किञ्चित् जायते ॥ 198 ॥

நகஸ்சிஜ்ஜாயதெ ஜீவஃஸம்ஹவொதஸ்ய நவிடிதெ ।

ஏதச்சதுக்ருதம் சத்யே யத்ர கிஞ்சித் ஜாயதெ ॥ 198 ॥

कश्चित् कश्चित्=யாதொரு

जीवः जीवः=ஜீவனும்

न जायते न ஜாயதெ=உண்டாகிறதில்லை

अस्य अस्य=ஜீவனுக்கு

संभवः संभवः=காரணம்

न विद्यते न விடிதெ=இல்லை

यत्र यत्र=இந்த சத்தியஸ்வரூப பிரம்மத்தினிடத்தில்

किञ्चित् किञ्चित्=யாதொன்றும்

न जायते न ஜாயதெ=உண்டாகிறதில்லை

यथा निर्मितको जीवो जायते म्रियेतऽपि वा ।

तथा जीवा अमी सर्वे भवन्ति न भवन्ति च ॥ 197 ॥

யயா நிதிபூதகொஜ்வொஜாபதெத்ரிபதெதவியா !

தயாஜீவாசுரீஸ்வெய்ய ஹவத்ரி-நஸவத்ரிய || 197 ||

यथा $1119 \div 6 = 186.5$

निर्मितको जीवः மிதி-சுகமொ ஜீவஃ-மந்திரம் ஓவா வதகம் இவா

களால் நிறுமாணிக்கப்பட்ட பிராணி

जायते बायते = பிறக்கிறது (கூடு)

மியதே ச சூயதே உ=இதம்.அ போகிமுக்கு

तथा $\frac{dU}{dt} = \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m v^2 \right)$

અમી જાડી = ૭૫/૬૫

सर्वे षोडश-सुखमस्मृताः

जीवाः खीवाः = பிராணிகளுள்

भवान्ति अवन्ति = இருக்கின்றன

न भवन्ति நமவந்தி = இருக்கவில்லை.

தா-ம் :—(68-70) எம்பெருமான் பார்ச்சுப்பட்ட பிராணிகள்-
மாயையால் வித்தையாடியால் கற்பிக்கப்பட்ட பிராணிகள், மந்-
திர ஓவத்தங்களால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட பிராணிகள் எப்படி
உண்டாகி மழிக்கின்றனவோ அப்படி இந்த மனுவதியாதி பிராணி-
களும் வாஸ்தவத்திலில்லாமலே சித்தத்தால் கற்பிக்கப்பட்டவை
வோ.

न काश्चिज्जायते जीवः संभवोऽस्य न विद्यते ।

एतत्तदुत्तमं सत्ये यत्र किञ्चिन्न जायते ॥ १७८ ॥

நகரப் பாய்தல் தலைவரவர்களின் உத்தரவு. நகர்ப்பாய்தல் தலைவரவர்களின் உத்தரவு.

வளநாடு திருவிழைத் தலைமைக் குழு || பஞ்சபிண்டியாபுரம் || 198 ||

कश्चित् सङ्गृहीतं = पाठेताम्

जीवः जीवः=जीवन्मुक्तम्

न जायते न जायते न जायते = உண்டாகித் திஸ்கை

अस्य कस्मिन्=जीवन्मुक्ते

சம்பவ: ஸுஹவரீ=காரணம்

न विद्यते न विद्यते न विद्यते

यत्र यत् = இந்த சத்தியஸ்வரூப மீர்ம்மத்தினிடத்தில்

കിंचിത് കീറിക്കൾ=പാറുകാൻ ഗ്രാമം

ந ஜாயதே ந ஜாயதே = உண்டாகிறது திரிசுலோகம்

परमार्थेन वाग्येय-उक्त-वास्तव्य-व्यक्ति-
 नास्ति ना-व्य-इति

परतन्त्राभि-संवृत्या वा-उक्त-वा-व्य-उक्त-वा-व्य-उक्त-वा-व्य-उक्त-वा-
 अन्नीय-सास्त्र-वि-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-
 व्या-उक्त-वा-व्य-उक्त-वा-व्य-उक्त-वा-व्य-उक्त-वा-व्य-उक्त-वा-व्य-उक्त-वा-
 परमार्थ-तः वाग्येय-उक्त-वा-व्य-उक्त-वा-व्य-उक्त-वा-व्य-उक्त-वा-
 नास्ति ना-व्य-इति (अ-व्य) इति.

தா-ம் :—ஆத்மா கருணங்களானால், சாஸ்திரம், சித்தியன்,
 சிதைக்க இவைக ளிருக்கக் கூடாதே எனில், சாஸ்திராதிகள் பரமார்
 த்தத்தை அறிய உபாயங்கள், அவைகள் கற்பிதங்களை வாஸ்தவத்
 தில் அவைகளில்லை. வைசேதிகன் எது இருக்கிறதென்று சொல்
 லுகிராணே அது பரமார்த்தமாயில்லை. ஆகையால் அசங்கள் என்று
 சொன்னது சரிதான்.

अजः कल्पितसंवृत्या परमार्थेन नाप्यजः ।

परतन्त्राऽभिनिष्पत्त्या संवृत्या जायते तु सः ॥ 201 ॥

अज-कल्पित-संवृत्या-परमार्थेन-नाप्यजः ।

परतन्त्रा-अभिनिष्पत्त्या-संवृत्या-जायते-तु-सः ॥ 201 ॥

कल्पितसंवृत्या अ-कल्पित-संवृत्या-उक्त-वा-व्य-उक्त-वा-व्य-उक्त-वा-
 पद-वि-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-
 अजः अज-कल्पित-संवृत्या-परमार्थेन-नाप्यजः ।

अजः अज-कल्पित-संवृत्या-परमार्थेन-नाप्यजः ।

परमार्थेन वाग्येय-उक्त-वा-व्य-उक्त-वा-व्य-उक्त-वा-
 नाप्यजः ना-व्य-इति (अ-व्य) इति.

अजः अज-कल्पित-संवृत्या-परमार्थेन-नाप्यजः ।

परतन्त्राभिनिष्पत्त्या = वा-उक्त-वा-व्य-उक्त-वा-व्य-उक्त-वा-
 राङ्ग-वि-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-व्य-
 संवृत्या व्या-उक्त-वा-व्य-उक्त-वा-व्य-उक्त-वा-व्य-उक्त-वा-
 सः व्या-उक्त-वा-व्य-उक्त-वा-व्य-उक्त-वा-
 जायते जा-य-उक्त-वा-व्य-उक्त-वा-
 त-मः :—சாஸ்திராதிகள் கற்பிதங்களானால் அவைகளால்
 உபதேசிக்கப்பட்ட ஆத்மாவின் அஜந்வமும் கற்பிதமாக வேண்டு
 மே எனில், சரிதான் கற்பிதமே, வாஸ்தவத்தில் ஆத்மாவை அஜ
 மாகக்கூடச் சொல்லக்கூடாது. ஆத்மாவைக்கு ஜன்மம் இருக்கிற
 தாகச் சொல்லுகிறவர்களை கண்டிக்கும் பொருட்டு ஆத்மா . அஜன்
 மாவென்று சொல்லப்பட்டதே தவிர வாஸ்தவத்தில் இதுவும் கற்
 பினேயே. ॥ 201 ॥

द्वयाभावे स नृपेय निर्निमित्तो न जायते ॥ 202 ॥

நிதி-பிரதான நாயகன் || 202 ||

அமரர் மனியா: அமர குடிரிவெய்யு=அசத்தியத்தில் ஆக்கிர

பெரிய அளவுக்குள்ளேயே இருக்கிறது.

1944

பி.சி.சி. - இயக்ககணினி

ஆமாம். நம்முடைய கல்வித் திட்டம் அப்படிப்பட்டது.

[Faint handwritten signature]

RE: [illegible]

निनिमिसः मीमांसी च अक्षरानुसारेण विमिश्रितकृतकानुसारेण

[illegible]

தாம்: வித்தியா ஞானத்துக்குவிஷயம் சம்சாரம். அந்தசம்
பாத்தும் ஆக்கம் மாத்திரம் உண்டாகிறது. ஆத்மாவின்
நிம்மியபொருளை ஆக்கமுமில்லை, த்வைதமுமில்லை. இப்படி
த்வைதப்பலத்தம் அடக்கிதான் ஆக்கம் மற்றவனும் ஜன்மபாவ
த்வைதம் அமைத்திருக்கிறது. சம்சாரம் வாஸ்தவமா யிருந்தால்
அதன் கலித்தொழும் பொருட்டு சாதனமும் வாஸ்தவம் என்று
பொருள்படும். ஆனால் சம்சாரம் மித்தையாயிருப்பதினால் அது மித்
தையாக, உபபத்தினால் உண்டாகிறது என்று தந்திர ஞானத்தால்
விவரித்திருக்கப்படுகிறது. || 202 ||

यदा न लभते हेतुनृत्तमाश्रममध्यमान् ।

तदा न जायते चित्तं हेत्यभावे फलं कुतः ॥ 203 ॥

...தொகுதி (பெரு.கரு.ந-த)ஜாபஜிபுஜோங் ।

தரநாபதே மிதம் மெய்வலாவெ மையுசுதஃ || 203 ||

உத்யோகமபித்யோகம் உத்தம மத்தியம அத

20.000.000.000

இதன் மூலமாகத் தெரிகிறதே

पिसं

यदा यदा-तदा तदा तदा

ந லம்தெ த குறெ-த=அடைய வில்லையோ

तदा $2R = \frac{1}{2} \times 100$

न जायते न जायते = பிறக்கிறதில்லை

हेत्वभावे = ஹேதுவாவெ = ஹேது இல்லாவிடின்

कृतः कृतः = எங்கிருந்து

फलं = பலனுண்டாகும்

தா-ம்:—வாஸு சிரமங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற கர்மங்களை பலாபேசைக்கு யன்மியில் தேவபாவத்தை அடைபயம்பெய்யுமி சொய்தல் உத்தமஹேது. மனுவத்ய பாவத்தை அடைப தம்மா தம்மங் களைச் செய்தல் மத்தியமஹேது. திரியகாதி அதமாவன ஜன்மங் களை அடைப சாதகமான அதர்மத்தைச் செய்தல் அதமஹேது. எப் போது மனது அவித்தியா சுற்றிதங்களான இம்முனிதஹேதுக்களை விட்டிருப்பது சுற்பனையொ அப்போது, சித்தம் உத்தமாதிகளான தேவாதிருபங்களுடன் பிறக்கிறதில்லை. அவினேகியான குழந்தைகள் ஆகாசத்தில் அழுக்கைப்பார்க்கிறதுபோல் வினேகியானவன் பார்க் காததுபோலும். விராயில்லாவிட்டால் தான்னியம் உண்டாகாதது போல்ஹேதுக்களில்லாவிட்டால்பலன்என்பாடிஎங்கிருந்துண்டாகும்?

अनिमित्तस्य चित्तस्य याऽनुत्पत्तिः समाऽद्वया ।

अजातस्यैव सर्वस्य चित्तदृश्यं हि तद्यतः ॥ 204 ॥

அநிமித்தஸ்ய சித்தஸ்ய யா: அநுத்பத்தி: சமா: அஹ்வயா ।

அஜாதஸ்யைவ சர்வஸ்ய சித்ததர்ஸ்யம் ஹி தத்யத: ॥ 204 ॥

अनिमित्तस्य अनिमीक्ष्य = விமித்தமில்லாத

चित्तस्य चित्तदृश्यं = சித்தமென்னும் பேருள்ள ஸ்பர்ஷணத்துக்கு

या या = யாதொரு

अनुत्पत्तिः अनुत्पत्तिः = மோஷ்டமாகிற அனுற்பத்தி அண்டோ

அது

समा अद्वया सति अक्षय = நிர் விசேஷமாயும் அத்வைதருபமாய் பிறக்கிறது

अजातस्य अजातस्य = இந்த அஜாதமான சித்தத்தினுடைய

सर्वस्य एव सख्य = அந்வயத்துக்கே

(सर्वदा अनुत्पत्तिः सख्य-द्वया अनुत्पत्तिः = எப்போதும் அனுற் பத்தி சித்திக்கிறது)

यतः यतः = ஏனெனில்

तत् तत् = த்வைத பிரபஞ்சமும் அதின் உற்பத்தியும்

चित्तदृश्यं चित्तदृश्यं = ஞான முண்டாகிறதற்கு முன்னிருந்த சித்தத்தின் திருசியமாயிருக்கிறது.

பெருந்திவ்வென வாய்க்குகத்தில் ஹேறுது யில்லாததினால் சித்தம்
 உயர்வதற்கு உயர்ந்து கொல்லப்பட்டது. அந்த சித்தத்தின்
 ஆயுதத்தினைப் பற்றி இருக்கிறது எனில் சொல்லுகிறார். பரமார்
 த்ருவமாய்ந்தவன் தப்பாதம்மங்களில்லாமல் போவதால் சித்தம் அனி
 யத்தவாய்ந்தவனாகிறது. இந்த வித்தத்தின் மோகதமாகிற அனுற்
 பத்தி உயர்வதற்கு உயர்ந்துவாயும், அதனைத் தருமாயுமிருக்கிறது.
 பத்தி உயர்வதற்கு உயர்ந்துவாயும், அதனைத் தருமாயுமிருக்கிறது.
 பத்தி உயர்வதற்கு உயர்ந்துவாயும், அதனைத் தருமாயுமிருக்கிறது.
 பத்தி உயர்வதற்கு உயர்ந்துவாயும், அதனைத் தருமாயுமிருக்கிறது.
 பத்தி உயர்வதற்கு உயர்ந்துவாயும், அதனைத் தருமாயுமிருக்கிறது.
 பத்தி உயர்வதற்கு உயர்ந்துவாயும், அதனைத் தருமாயுமிருக்கிறது.
 பத்தி உயர்வதற்கு உயர்ந்துவாயும், அதனைத் தருமாயுமிருக்கிறது.

அந்நிம்மசா சயா ஹேத் பூயநாஸுவுந் ।

பாவஸாக் சயா காமமயம் பதமஸுதே ॥ 205 ॥

அந்நிம்மசா சயா ஹேத் பூயநாஸுவுந் ।
 பாவஸாக் சயா காமமயம் பதமஸுதே ॥ 205 ॥

அந்நிம்மசா சயா ஹேத் பூயநாஸுவுந் ।
 பாவஸாக் சயா காமமயம் பதமஸுதே ॥ 205 ॥

அந்நிம்மசா சயா ஹேத் பூயநாஸுவுந் ।
 பாவஸாக் சயா காமமயம் பதமஸுதே ॥ 205 ॥

மார்

சுயம் ஹேத் பூயநாஸுவுந் ।
 பாவஸாக் சயா காமமயம் பதமஸுதே ॥ 205 ॥

சுயம் ஹேத் பூயநாஸுவுந் ।
 பாவஸாக் சயா காமமயம் பதமஸுதே ॥ 205 ॥

சுயம் ஹேத் பூயநாஸுவுந் ।
 பாவஸாக் சயா காமமயம் பதமஸுதே ॥ 205 ॥

சுயம் ஹேத் பூயநாஸுவுந் ।
 பாவஸாக் சயா காமமயம் பதமஸுதே ॥ 205 ॥

சுயம் ஹேத் பூயநாஸுவுந் ।
 பாவஸாக் சயா காமமயம் பதமஸுதே ॥ 205 ॥

சுயம் ஹேத் பூயநாஸுவுந் ।
 பாவஸாக் சயா காமமயம் பதமஸுதே ॥ 205 ॥

சுயம் ஹேத் பூயநாஸுவுந் ।
 பாவஸாக் சயா காமமயம் பதமஸுதே ॥ 205 ॥

சுயம் ஹேத் பூயநாஸுவுந் ।
 பாவஸாக் சயா காமமயம் பதமஸுதே ॥ 205 ॥

சுயம் ஹேத் பூயநாஸுவுந் ।
 பாவஸாக் சயா காமமயம் பதமஸுதே ॥ 205 ॥

சுயம் ஹேத் பூயநாஸுவுந் ।
 பாவஸாக் சயா காமமயம் பதமஸுதே ॥ 205 ॥

சுயம் ஹேத் பூயநாஸுவுந் ।
 பாவஸாக் சயா காமமயம் பதமஸுதே ॥ 205 ॥

சுயம் ஹேத் பூயநாஸுவுந் ।
 பாவஸாக் சயா காமமயம் பதமஸுதே ॥ 205 ॥

अभूताभिनिवेशाद्धि सदृशे तत्प्रवर्तते ।

वस्वाभावं स बुद्धेव निःसंगं विनिवर्तते ॥ 206 ॥

சுலகுதாவிநிவெஸாஜி ஸஜுஸெதக்ஷபுதகுதெக ।

வஸூவாவம்ஸபை-ஜெஹ நிஃ ஸம்மஹிவிவதகுதெக ॥ 206 ॥

அபூதாभिनिवेशात् சுலகுதாவிநிவெஸாஜி=அசத்தில் அபிமானம் வைப்பதினால்

सदृशे ஸஜுஸெ=அந்த அபிமானத்துக்கு அனுசரணையான விஷயத்தில்

तत्प्रवर्तते தக்ஷபு வதகுதெ=திந்தம் பிரவிர்த்திக் கிறது

सः ஸஃ=புருஷன்

वस्वाभावं வஸூவாவம்=த்வைதரூப வஸ்துவமில்லை என்பதை

बुद्धेव बु-ஜெஹ=அறிந்தே

निःसंगं நிஃஸம்மம்=பற்றுத லன்றியில்

विनिवर्तते விவிவதகுதெ=திரும்புகிறான்

தா-:—முந்தின சுலோகத்தில் மோக்ஷபதம் அடையப்பட்டதாக சொல்லப்பட்டது. மோக்ஷம் எப்போதும் இருக்கிறபடியால் அதை அடைவதாக எப்படி சொல்லக்கூடும் எனில், நித்தையான த்வைதபிரபஞ்சம் இருக்கிறதாக அபிமானமுண்டாவதினால், அந்த அபிமானத்துக்குச் சதிருசியமன்னமித்தியாவிஷயங்களில் மனது பிரவிர்த்திக்கிறது. எப்போது த்வைதமில்லை என்று மனிதன் அறிகிறானோ அப்போது அந்த நித்தியா விஷயங்களை அபேக்ஷிக்காதவனாய் அவைகளினின்றும் மனதை திருப்புகிறான்.

निवृत्तस्याप्रवृत्तस्य निश्चला हि तदा स्थितिः ।

विषयः स हि बुद्धानां तत्साम्यमजमद्वयम् ॥ 207 ॥

நிவ்ருத்யுபவ்ருத்யு நிஹுவாஹி தயாவ்ஹிதிஃ ।

விஷயஃ ஸஹிபை-ஜாதாஃ தக்ஷராஜேஜேயபு ॥ 207 ॥

निवृत्तस्य நிவ்ருத்யு=விஷயங்களினின்றும் திரும்பின

अप्रवृत्तस्य அபவ்ருத்யு=விஷயத்தில் மறுபடியும் பிரவிர்த்திக் காத சித்தம்

तदा ததா=அப்போது

निश्चला நிஹுவா=நிச்சலமான

स्थितिः ஸ்திதிஃ=பிரம்மரூபமாகிறது

सः ஸஃ=மோக்ஷரூப ஆத்மா

बुद्धानां बु-ஜாதாஃ=ஞானிகளுக்கு

यस्य कस्य च धर्मस्य यस्मिन् कस्मिन् वा यज्ञेऽस्मिन् = எந்த தன்மை
வஸ்துவானாலும் சரி அந்த

ग्रहेण முஹண = கிரகிக்கிறதினால்

नित्यं நித்யம் = நித்தியமான

सुखं ஸுகம் = சுகம்

आव्रियते சூவியதெ = மறைபட்டுப்போகிறது

दुःखं டுகம் = துக்கம்

सदा ஸதா = எப்போதும்

विव्रियते விவியதெ = பிரகடமாகிறது

असौ அஸௌ = இந்த

भगवान् ஹமவாஹ = பகவான் ஆதீபா

न गृह्यते நக்யதெ = கிரகிக்கப்படுகிறதில்லை.

தா-ம் :... இப்பேர்ப்பட்ட பரமாத்மதத்துவம் சாதாரண ஜனங்களால் ஏன் அடையப்படவில்லை என்றால் சொல்லுகிறார். எந்த தன்மை வஸ்துவை கிரகித்தாலும் அது ஆத்மதத்வம்வருப துக்கத்தை மறைத்து விடுகிறது. துக்கமேமேலிகிறது. ஆகையால் வேதாந்த சாஸ்திரத்தாலும் ஆசாரியராலும் உபநிஷதரிக்கப்பட்டதும் ஆத்மதத்வம் அறியமுடிகிறதில்லை.

अस्ति नास्यस्ति नास्तीति नास्ति नास्तीति वा पुनः ।

चलस्थिरोभयाभावै रावृणोत्येव बालिशः ॥ 210 ॥

சூவிய நாவூவிய நாவூதி நாவூதி நாவூதி வா வொஹதி ।

வவூவியொஹபாஹாவெ ராவூணொதெவ வொ ஸ்யஸி ॥ 210 ॥

अस्ति சூவிய = ஆத்மா இருக்கிறது என்றும்

नास्ति நாவூதி = ஆத்மா இல்லை என்றும்

अस्ति नास्ति சூவிய நாவூதி = இருக்கிறது இல்லை என்றும்

नास्तीति नास्ति वा पुनः नாவூதி நாவூதி வா வொஹதி - இல்லையென்றும்

चलस्थिरोभयाभावैः வவூவியொஹபாஹாவெஹம் ஸ்திரம் பலமும் ஸ்திரமும் அபாவம் இவைகளால்

बालिशः வாலிஸம் = மூடர்கள்

आवृणोत्येव சூவூணொதெவ = ஆத்மாவை மறைக்கிறார்கள்.

தா-ம் :—ஆத்மஸ்வரூபம் சூட்சும விஷயங்களை மறக்கிற பண்டிதர்களுக்கே மறைப்பட்டிருக்க மூடர்கள் விஷயத்தில் சீக்கட்பானேன். வைசேஷிகர்கள் தேகத்துக்கு அன்னியப்பன ஆத்மா (பிரமாதா) ஒன்று இருக்கிறதாக அறிகிறார்கள். சூதலிக விஷ

सदावृतः ஸதாவ்ர-தஃ=ஆத்மா எப்போதும் மூடப்பட்டிருக்கி
றதோ

एताः ஏதா: வள-தா: = அப்படிப்பட்ட

कोश्यः கொடியஃ = பசுதங்கள்

चतस्रः சதஸ்ரஃ = நான்காம்

आभिः அபி: சூலிஃ = இவைகளுடன்

भगवान् பகவான் = ஆத்மா

अस्पृष्टः அஸ்ப்ரஸ்தஃ = சம்மந்தப். படாதவன்

येन யேந = எவனால்

दृष्टः ட்ரஸ்தஃ = ஆத்மா இப்படிப் பார்க்கப்படுகிறதோ

सः ஸஃ = அவன்

सर्वदृक् ஸர்வ-ட்ரடிக் = சர்வஞ்ஞன்

தா-ம்:—எதை: அறிவதால் அகிலேவகிகள் விலேவகிளாவார்
களோ அப்படிப்பட்ட பரமார்த்தத்வம் சொல்லப்படுகிறது. ஆத்மா
வை முன்சொல்லியபடி 4-விதமாக பாகிச்சிஞ்ஞர்கள். ஆனால் இந்த
கற்பனைகள் எல்லாம் ஆத்மாவின்னிடத்தில் ஒவ்வாது இப்படி. எவன்
அறிகிறானோ அவன்தான் சர்வஞ்ஞன். பரமார்த்தத்தை அறிந்த
வன். அவன்பண்டிதன் ||21.1||

प्राप्य सर्वज्ञतां कृत्स्नां ब्राह्मण्यं पदमद्वयम् ।

अनापन्नादिमध्यान्तं किमतः परमीहते ॥ 212 ॥

புராவ்யஸர்வ-ஜ்ஞதாம் க்ரூத்ஸ்நாம் ப்ராஹ்மண்யம் பதம-அ-
அ-நா-ப-நா-தி-ம-த்ய-அ-ந-த-ம்-கி-ம-த-ஃ-ப-ர-ம-இ-த-ம் ॥ 212 ॥

कृत्स्नां க்ரூத்ஸ்நாம் = சமஸ்தமான

सर्वज्ञतां ஸர்வ-ஜ்ஞதாம் = சர்வஞ்ஞதையை

प्राप्य புராவ்ய = அடைந்து

अद्वयं அ-அ-யம் = அத்வயமாயும்

अनापन्नादिमध्यान्तं அ-நா-ப-நா-தி-ம-த்ய-அ-ந-த-ம் = உற்பத்தி ஸ்திதி

லயங்களில்லாமாலு மிருக்கிற

ब्राह्मण्यपदं ப்ராஹ்மண்ய-ப-த-ம் = பிரம்மபாவ ரூப ஸ்திதியை

प्राप्य புராவ்ய = அடைந்து

अतःपरं அ-த-ஃ-ப-ர-ம் = இந்த உத்திருஷ்ட ஆத்மலாபத்துக்குப்

பிறகு

किं கிம் = என்ன

ईहते ஈ-ஹ-த-ம் = இச்சிக்கத் தகக்கதா யிருக்கிறது

தாமஸ் பிள்ளைகள் ஸ்வரூபமாயும் அந்வயமாயும் உற்பத்தி ஸ்தி
திவாய் உண்டாயிற்று மிகுக்கிற பிரம்மபாவத்தை அறிந்த
பிரம்மணன் உடனே இத்திக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது ஒன்றுமில்
லை. பிரம்மணப்பத்தில் இரண்டாவது மந்திரத்தில் யாவதஜீவம் கா
மாய சிவப்பிவாங்கியது என்று சொல்லியது ஞானிக்கும் என்ற சங்
கவனம் தந்தது. கரீராகத்தில் அது அஞ்ஞானிக் கேதவிர ஞானிக்கு
அந்தவென்று பொன்னதாக வருந்து.

विप्राणां विनयो विष शमः प्राकृतउच्यते ।

॥ २१३ ॥

விபிராணா விநயோ விஷ சமஃ பிராகுத உச்சுதே ।

|| 213 ||

विप्राणां विप्रानामाचार्यैः

विनयः विप्रानां विनयः विप्रानां विनयः

விபிராணா

विनयः विप्रानां विनयः

विनयः विप्रानां विनयः

विनयः विप्रानां विनयः

विनयः विप्रानां विनयः

विनयः विप्रानां विनयः

விபிராணா

विनयः विप्रानां विनयः

विनयः विप्रानां विनयः

विनयः विप्रानां विनयः

विनयः विप्रानां विनयः

विनयः विप्रानां विनयः

தாமஸ்—விபிராணா அக்கினிபீஷாத்திராதிகளைச் செய்யவேண்டி
யதில் உண்டா வெள்ளப்பாட்டை. ஆனால் அவனுக்கும் சமதமாதி
கள் செய்யவேண்டிய என்ற ஆரீகூடாம்வா, உத்தரம் சொல்லுகி
றார். விபிராணை அறிந்த பிரம்மணன் ஆத்மஸ்வரூபத்திலிருப்பதே
ஸ்வபாவவிகாரம். அவன் கருதுகிறார். செய்யவேண்டியது யாதொ
ன்றுமில்லை. கவாபவிகாரம் சமம் ஏற்படுகிறதே தவிர சுருதி
ஆந்தவாபவம் ஏற்பா வில்லை. அப்படியே தமமும் ஸ்வத:வித்தமா
யிருக்கிறது. இப்படி கூடவந்த ரூபமான ஆத்ம தத்வத்தை அறி
கிறவன் சமந்தவிகாரங்க ளற்றதாகிய பிரம்ம ஸ்வரூபத்திலிருக்கி

றவனாய் ஸ்வாபாவிகபிரம்மரூபமான சாந்தியாகிற சமத்தை அடை
கிறான். பிரம்ம ரூபமாக இருக்கிறான் என்பது கருத்து.

सवस्तु सोपलम्भञ्च द्वयं लौकिकमिष्यते।

अवस्तु सोपलम्भं च शुद्धं लौकिकमिष्यते ॥ 214 ॥

ஸவஸ்து-ஸொபலம்ஹம் உ அப-ஹம் லௌகிகமிஷ்யதே ।

அவஸ்து-ஸொபலம்ஹம் உ ஸ-ஹம் லௌகிகமிஷ்யதே ॥ 214 ॥

सवस्तु ஸவஸ்து-ஸ்தூல வியவஹாரத்துடன் கூடினதாயும்

सोपलम्भञ्च ஸொபலம்ஹனு-பிரதிதியுடன் கூடியாயிருக்கி

ற

द्वयं அப-ஹம்=த்வைதம்

लौकिकं லௌகிகம்=லோகபிரசித்தமான ஜாக்கிராவஸ்தை என்று

इष्यते ஐஷ்யதே=சொல்லப்படுகிறது

अवस्तु அவஸ்து-ஸ்தூல வியவஹாரமில்லாமலும்

सोपलम्भञ्च ஸொபலம்ஹனு-பிரதிதியுடன் கூடியாயிருக்கிற

शुद्धं ஸ-ஹம்=ஸ்தூலமான ஜாக்கிரததைவிட சூட்சுமமானது

लौकिकं லௌகிகம்=லோக பிரசித்தமான ஸ்வப்நம் என்று

इष्यते ஐஷ்யதே=சொல்லப்படுகிறது.

ச-பா :—அன்னியோன்னிய விருத்தங்களான பரமதங்கள்
சம்சாரத்தை நிஜம்போல் காண்பித்ததுக்கொண்டும் இராக,அவே
ஷாதிகளை உண்டு பண்ணிக்கொண்டும் இருக்கின்றன. அவைக
ளின் யுக்தியாலேயே அவைகளைக் கண்டித்து முற்கூறிய நான்ரு
கோடிகளற்றதாயும், இராக துவேஷாதிகளற்றதாயும், அவையால்
சுவாபாவிகமாய் சாந்தமாயுமிருப்பதால் அத்வைத சாஸ்திரமே சரி
யான சாஸ்திரம் என்று முடிக்கிறார்.

தா-ம் :—பிறருடைய மதங்களைக் கண்டித்து தன்னுடைய
சித்தாந்தத்தைச் சொல்லும்பொருட்டு ஆத்மாவின் மூன்று அவஸ்த
ைகளில் முதல் இரண்டு அவஸ்தைகளை வர்ணிக்கிறார். இந்திரி
யங்களால் அறியத்தக்க பிராதிபாசிகவியாவஹாரிக பதார்த்த சமு
கமே ஜாக்கிராவஸ்தை என்று வேதாந்தத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட
டிருக்கிறது. ஸ்தூலவியவஹாரமில்லாமல் கேவலம் தோற்றம் மட்
டும் எந்த அவஸ்தையிலிருக்கிறதோ அது ஸ்வப்நாவஸ்தை என்
பது வேதாந்த சித்தாந்தம்.

अवस्त्वनुपलम्भं चलोकोत्तरामिति स्मृतम् ।

ज्ञानज्ञेयं च विज्ञेयं सदाबुद्धैः प्रकीर्तितम् ॥ 215 ॥

महाधियः श्रुत्याप्यो=மஹாபுத்திசாலியினுடைய

स्वयमेव श्रुत्यो=ஆத்மஸ்வரூபமே

सर्वत्र श्रुत्यो=எப்போதும்

सर्वज्ञता श्रुत्या=சர்வரூபமாயும் ஞானஸ்வரூபமாயும்

भवति श्रुत्या=ஆகிறது,

தா-ம் :—ஞானம் மூன்றும் அவஸ்தைகளினது. ஞேயம் இம் மூன்றும் அவஸ்தைகள். முதலாவது ஸ்தூலம். இது இல்லாததினால் சுத்தமாயிருக்கிற அவஸ்தை சூட்சுமம் ; இவ்விரண்டு மில்லாதது வியவஹாராதிதம். இம்மூன்றும் அபாவங்கள் என்பதும், துரியமான ஆத்மாவே பரமார்த்த சத்தியம் என்பதும் அறியப்பட்டவுடன், மகாபுத்திசாலியானவன் எப்போதும் ஆத்ம ஸ்வரூபத்திலிருப்பதால் சர்வஞ்ஞனாய் விடுகிறான், தார்க்கிகள் முதலானவர்களின் மதத்தில் ஞானமுண்டாகி நாசமடைவதுபோல் இந்த ஆத்ம ஸ்வரூபமான அத்வைத ஞானம் உண்டாகி நாசமடைகிறதில்லை.

हेयज्ञेयाप्य पाक्यानि विज्ञेयान्यग्रयाणतः ।

तेषामन्यत्र विज्ञेयादुपलम्भस्त्रिषु स्मृतः ॥ 217 ॥

ஹெயஜ்னேயாப்யபாக்யானி விஜ்னேயான்யாணதஃ ।

தெஷாமந்யத்ர விஜ்னேயாஃ-உபலம்பஸ்த்ரிஷு ஸ்மர்தஃ ॥ 217 ॥

अग्रयाणतः श्रुत्या=முதலில்

ஹேஜ்னேய அப்யபாக்யானி ஹெயஜ்னேய ஸூப்யபாக்யானி = தள்ளத் தக்கது, அறியத்தக்கது, அடையத்தக்கது, பகவும் பண்ணத்தக்கது இன்னது இன்னது என்று

विज्ञेयानि विज्ञेयानि=அறியத்தக்கது

तेषां तेषां=அவைகளுக்குள்

विज्ञेयात् विज्ञेया=ஞேய பிரம்மத்தைவிட

अन्यत्र अन्यत्र=இதரமான

त्रिषु त्रिषु=மூன்றுகளிலும்

उपलम्भः उपलम्भः=ஞானம் அவித்தியா கற்பித மாந்திரம் என்று

स्मृतः स्मृतः=பிரம்மவித்துக்களால் அறியப்பட்டிருக்கிறது.

தா-ம் :—அவஸ்தாதிரயங்களும் ஞேயங்களானால், அவைகள் பரமார்த்த சத்தியமாகுமே யெனில், அது சரியல்ல வென்கிறார். இரச்சவினிடத்தில் சர்ப்பமில்லாததுபோல் ஆத்மாவின்னிடத்தில் ஜாக்கிரதாதி 3-அவஸ்தைகளில்லாதபடியால் அவைகள் தியாகம்

பெரியவராம். அந்திமுதலிய நான்கு பகஷங்களன்றி யிலி முற்றப் பார்ப்பத்தத் தத்வமேனோயம். சிரவணாதி சாதனங்களே அமைத்ததற்காவை இயகதுவேஷாதிகள் தெளிய செய்யத்தக் காவை, பன்னியபரியபவவன் முதலில் இவைகளை அறியவேண்டி யது. தத்தவம் விக்ந்தேனோயவன பரமார்த்த தத்வம் தவிரமற்ற அன்றாம அறித்திய கற்பனைகளே, பரமார்த்த சத்தியம் அல்ல வென்ற பரிபா வித்துங்கள் அறிநெருங்கள்.

प्रकृत्याकाशवज्र्याः सर्वं धर्मा अनादयः ।

विद्यन्ते हि नानात्वं तेषां कचन किंचन ॥ 218 ॥

புருஷ சகாசவஜ்ரயோரி ஸவெபுயஜே-ஹ ஸநாடியஃ ।

வித்யந்தே ஹி நானாத்வம் தஸாங்கசன கிச்சன ॥ 218 ॥

प्रकृत्या एतच्छुद्धि-
सर्वं धर्मा अनादयः ।

विद्यन्ते हि नानात्वं तेषां कचन किंचन ॥ 218 ॥

प्रकृत्या एतच्छुद्धि-
सर्वं धर्मा अनादयः ।

विद्यन्ते हि नानात्वं तेषां कचन किंचन ॥ 218 ॥

புருஷ சகாசவஜ்ரயோரி ஸவெபுயஜே-ஹ ஸநாடியஃ ।
வித்யந்தே ஹி நானாத்வம் தஸாங்கசன கிச்சன ॥ 218 ॥

अनादयः स कालोप-
विद्यन्ते हि नानात्वं तेषां कचन किंचन ॥ 218 ॥

प्रकृत्या एतच्छुद्धि-
सर्वं धर्मा अनादयः ।

विद्यन्ते हि नानात्वं तेषां कचन किंचन ॥ 218 ॥

अनादयः स कालोप-
विद्यन्ते हि नानात्वं तेषां कचन किंचन ॥ 218 ॥

अनादयः स कालोप-
विद्यन्ते हि नानात्वं तेषां कचन किंचन ॥ 218 ॥

अनादयः स कालोप-
विद्यन्ते हि नानात्वं तेषां कचन किंचन ॥ 218 ॥

अनादयः स कालोप-
विद्यन्ते हि नानात्वं तेषां कचन किंचन ॥ 218 ॥

अनादयः स कालोप-
विद्यन्ते हि नानात्वं तेषां कचन किंचन ॥ 218 ॥

அனாதயஃ ச காலோப-
வித்யந்தே ஹி நானாத்வம் தஸாங்கசன கிச்சன ॥ 218 ॥

आंशुदाः प्रकृत्यव सर्वं धर्माः सुनिश्चिताः ।

यस्यैव भवांत क्षान्तिः साऽमृतत्वाय कल्पते ॥ 219॥

ஆன்சுதாஃ ப்ரகத்யவ சர்வம் தர்மாஃ சுநிஷிதாஃ ।
யஸ்யேவ பவாந்த் க்ஷாந்திஃ சாஃமரூதத்வாய கல்பதே ॥ 219॥

அனாதயஃ ச காலோப-
வித்யந்தே ஹி நானாத்வம் தஸாங்கசன கிச்சன ॥ 218 ॥

सर्वे सव्वे = சமஸ்தமான

धर्माः धर्म-ஃ = ஜீவர்களாலும்

प्रकृत्यैव प्रकृत्यெதெய = ஸ்வபாவத்திலேயே

आदिबुद्धाः आदिबुद्ध-ஃ = தித்திய போதஸ்வரூபங்கள் என்று

सुनिश्चिताः सुनिश्चि-தாஃ = நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்

यस्य यस्य = எவனுக்கு

एवं एवं = இந்தப் பிரகாரம்

क्षान्तिः क्षान्ति-ஃ = சாந்தி

भवति भवति = உண்டாகிறதோ

सः सः = அவன்

अमृतत्वाय अमृत-தகவாய = மோகதத்துக்கு

कल्पते कल्प-தெ = ஏற்படுகிறான்.

தாம் :—ஆத்மா ஞேயம் என்று சொன்னதுங்கூட வியவ ஹாசத்தில் ஒழிய பார மார்த்திகத்திலன்று. சூரியன் அதிமுதல் அதாவது எப்போதும் பிரகாச ஸ்வரூபமாயிருப்பது போல் ஆத் மாக்களும் ஸ்வபாவத்திலேயே தித்திய ஞானஸ்வரூபங்கள் அவை களின் ஸ்வரூபம் அப்படியோ இப்படியோ, என்று இனி நிச்சயிக் கத்தக்கதாயில்லை. ஏனெனில் ஞான ஸ்வரூபம் தான் என்பது எப்போதும் நிச்சயம். சூரியன் தன்பொருட்டாவது மற்றவைகளின் பொருட்டாவது இதரபிரகாசத்தை அபேக்ஷிக்காததுபோல் எவன் தனக்கு உபதேசம் செய்வேண்டும் என்று வேறு ஒன்றையும் அபேக்ஷிக்கவில்லையோ, அவன் மோகதத்துக்கு அர்ஜுனனாகிறான்.

आदिशान्ताह्युत्पन्नाः प्रकृत्यैव सुनिर्वृताः ।

सर्वे धर्माः समाभिन्ना अजं साम्यं विशांरदम् ॥ 220 ॥

आदिशान्ताह्य-ஃ = தித்தியம் சாந்தமாயிருக்கின்றன
सर्वे धर्माः समाभिन्ना = ஸமமாயும் அபின்னங்களாயிருக்கின்
अजं साम्यं विशांरदम् ॥ 220 ॥

सर्वे सव्वे = சமஸ்தமான

धर्माः धर्म-ஃ = ஜீவாத்மாக்களும்

आदिशान्ताः आदिशान्ता-ஃ = தித்தியம் சாந்தமாயிருக்கின்றன

अनुसन्नाः अनुसन्ना-ஃ = உற்பத்தியற்றவை

प्रकृत्यैव प्रकृत्यெதெய = ஸ்வபாவத்திலேயே

सुनिर्वृताः सुनिर्वृ-தாஃ = தித்திய முக்த ஸ்வபாவ முள்ளவை

கள்

समाभिन्नाः समाभिन्ना-ஃ = ஸமமாயும் அபின்னங்களாயிருக்கின்

றன்

அ. ச. ஸ்வாமிநாதன்

சாஸ்திரம் என்பது அபாயம் அதாவது ஆத்மதத்வம்
பிரபலம் என்பதற்குத் தாமயிருக்கிறது.

தாம் இவ் ஆத்ம விஷயத்தில் செய்ய வேண்டியது யாதென
அறிவார் என்பதைச் சொல்லுகிறார். ஆத்மா ஸ்வபாவத்தில் நித்தி
யாய்வு செய்து பார்ப்பதற்குப் பதாம் அதின் விஷயத்தில் மோகஜாத்
தாம் இவ்விஷயம் செய்ய யாதென அறிவிலை. மோகஜமும் செய்
படுவதற்குரியது. அப்படி தாம் நிமிர்ந்தியின் பொருட்டாவது
அவ்விஷயத்தில் இவ்விஷயம் செய்யவேண்டியது யாதென
அறிவார் என்பதற்குத் தாம் ஆத்மா நித்திய நித்தமாயிருக்கிறது. ||220||

वेशास्य न वे नास्ति भिद विचरतां सदा ।

भेदनिश्चाः पुनरावासास्मासे कृपणाः स्मृताः ॥ 221 ॥

வேசம் இல்லாதது. வேசம் இல்லாதது. வேசம் இல்லாதது. வேசம் இல்லாதது.

வேசம் இல்லாதது. வேசம் இல்லாதது. வேசம் இல்லாதது. வேசம் இல்லாதது.

மேதவியை விடாமல்

மேதவியை விடாமல்

விவரம் இல்லாதது. வேசம் இல்லாதது.

வேசம் இல்லாதது. வேசம் இல்லாதது.

நாசம் இல்லாதது. (அவ்வளவில்)

புனரவாசம் இல்லாதது. இல்லாதது. இல்லாதது. இல்லாதது.

அ. ச. ம. பி.

மேதவியை விடாமல் முழுக்குறவர்கள்

மேதவியை விடாமல்

மேதவியை விடாமல்

மேதவியை விடாமல் அவர்கள் என்று

மேதவியை விடாமல் முழுக்குறவர்கள்.

மேதவியை விடாமல் — தவறாதது. தவறாதது. தவறாதது. தவறாதது.
மேதவியை விடாமல் — தவறாதது. தவறாதது. தவறாதது. தவறாதது.
மேதவியை விடாமல் — தவறாதது. தவறாதது. தவறாதது. தவறாதது.
மேதவியை விடாமல் — தவறாதது. தவறாதது. தவறாதது. தவறாதது.
மேதவியை விடாமல் — தவறாதது. தவறாதது. தவறாதது. தவறாதது.

अने साम्य तु ये कचिद्वाविष्यन्ति सुनिश्चिताः ।

ते हि लोक महाशानास्तच्च लोको न गाहते ॥ 222 ॥

ஈஜெஸாஜெத-யெகெவிஹிஷ்டேதிஸ-நிஹிதாஃ !

தெஹியொகெஜெஹாஹாநாஸுஸுயொகெநமாஹதே ||222||

ये केचित् यो केहिस्=எவர்களானாலும்

अजे ईजे=அஜன்மாவாயும்

साम्ये साओजे=பரமார்த்ததத்வமாயுமிருக்கிற விஷயத்தில்

सुनिश्चिताः भविष्यन्ति स-निहि-தாஃ ஹிஷ்டேதி = நல்ல நிச்சய

முடையவர்களா யிருக்கிறார்களோ

ते ते=அவர்கள்

लोके योके =பிரபஞ்சத்தில்

महाज्ञानाः जेஹாஹாநாஃ=மஹாஞானிகள்

तच्च तच्च=அவர்களுடைய மார்க்கத்தை

लोकः योके=லோகம்

न गाहते न माहते=எட்டுகிறதில்லை.

தா-ம் :—இப்போது வித்வத் ஸ்துதி சொல்லப்படுகிறது. ஸ்திரீகள் உள்பட எவர்களானாலும் சரிபரமார்த்த தத்வம் இன்னது என்று நிச்சயமாக அறிந்தவர்கள் மஹாஞானிகளாகிறார்கள். அவர்களுடைய பரமார்த்த தத்வரூப மார்க்கத்தை சாமான்னிய புத்தியுள்ள ஜனங்கள் ஆகாசத்தில் பகழிகளின் அடிவைப்பை மக்காணமுடியாததுபோல், சர்வபிரானிகளுக்கு ஒறிதமாயும் ஆத்ம ஸ்வரூபமாய் மிருக்கிற ஆத்மஞானியின் மார்க்கத்தை அறியாதவர்களும் அசமர்த்தர்கள் என்கிற ஸ்மிருதிப்படி எட்டுகிறதில்லை.

अजेष्वजमसंकान्तं धर्मेषुज्ञानमिष्यते ।

यतो न कमते ज्ञानमसङ्गं तेनकीर्तितम् ||223||

ஈஜெஷ்வஜமஸங்க்ராஹெ யஜெஷ்வ-ஹிஷ்டேதி .

யதொநகமுஜெஹாநஸெம்மதேநகீதி-தே || 223||

अजेषु ईजेஷ्व=ஜன்மமற்ற

धर्मेषु यजेஷ्व=ஜீவர்களுக்குள்

ज्ञानं ज्ञाந=ஞானமானது

अजं ईजे=ஜன்னமன்றியிலும்

असंकान्तं ऋषेः=இதரவிஷயத்தில் போகாமலிருப்ப

காயும்

इष्यते इष्येत=சொல்லப்படுகிறது

ज्ञानं ज्ञाந=ஞானமானது

यतः य-த=எந்தக் காரணத்தால்

[illegible]

கிமுத கிழை-த=சொல்ல வேண்டியது என்ன விருக்கிறது

ச-பா :—சித்தாந்தத்தில் கூடஸ்தபிரம்மமே தந்துவாம். அது வே ஞானம் அதுவே அசங்கம் என்று சொல்லப்பட்டது. மதநாந் தரத்தில் ஞானம் விஷய சகிதம் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட டிருப்பதால் அது அசங்கமாக மாட்டாது என்பதைக்கூறுகிறார். அஞ்ஞானியின் மனதில் எவ்வித பேதாபந்தி எவ்வளவு அற்பமாகி லுமிருக்குமே யாயின் அது அசங்கப் பிரம்மத்தை அவன் எட்டுப் படி செய்யமாட்டாது- அப்படியிருக்க அசங்கத்தை மறைக்கிற காரணத்தை அது நிவிர்த்திக்கமாட்டாது என்று சொல்ல வேண் மொ. || 224 ||

अलब्धावरणाः सर्वे धर्माः प्रकृतिनिर्मलाः ।

आदौ बुद्धास्तथामुक्ता बुध्यन्त इति नायकाः ॥ 225 ॥

சுவுஸ்பாவரணாஃ ஸவெ-யஜைஃ ப்ருக்ஷதீபிஜை-யுராஃ
சூரிஸை-ஜாஸ்யாஜை-கூஸ்ய-யுஜை உதி நாயகாஃ || 225 ||

सर्वे ஸவெ-ய=சமஸ்தமான

धर्माः யஜைஃ=ஆத்மாக்களும்

अलब्धावरणाः சுவுஸ்பாவரணாஃ = அவித்தியாதி ரூபபந்தங்க ளற்றவை

प्रकृतिनिर्मलाः ப்ருக்ஷதீபிஜை-யுராஃ=ஸ்வபாவத்திலேயே சுத்தந் கள்

आदौबुद्धाः சூரிஸை-ஜாஃ=நித்திய ஞானஸ்வரூபங்கள்

तथा तद्व्या=அப்படியே

मुक्ताः ஜை-கூஃ=நித்திய முக்தர்கள்

नायकाः நாயகாஃ=அறிய சமர்த்தமாக இருப்பதால் ஸ்வாதி யாக

बुध्यन्ते-வை-ஜை-யுஜை=அறியப்படுகிறார்கள்.

தா-ம்:—ஆவார்ணநாசமில்லை என்று சொன்னதினால் ஆவரணம் இருக்கும் என்று சந்தேகம் ஜனிக்க, நித்தியசுத்த புத்த முக்த ஸ்வபாவமாக சமஸ்தமான ஜீவர்களிருக்க, ஆவரணம் அப்படி இருக்கக்கூடும், சூரியன் நித்திய பிரகாச ஸ்வரூபமாயிருந்தாலும் சூரியன் பிரகாசிக்கிறான் என்று சொல்லப்படுவது போலும், எப் போதும் அசலமாக பர்வதமிருந்தாலும், பர்வதம் அசலமாயிருக்கி றது என்று சொல்லப்படுவதுபோலும், அசலத்தை அறியசமர்த்த மான ஆத்மா ஞானசக்தியுடன் கூடியிருந்தாலும், அறியக்கூடியதா யிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. || 225 ||

कमते न हिबुद्धस्य ज्ञानं धर्मेषु तापिनः ।

सर्वे धर्मास्तथा ज्ञानं नैतद्बुद्धेन भाषितम् ॥ 226 ॥

கருமதே நஹிபுஷ்ய ஜ்ஞானம் தமேஷு தாபினஃ ।

ஸர்வெ தர்மஸ்ததா ஜ்ஞானம் நைதத் துத்தேன பாஷிதம் ॥ 226 ॥

तापिनः त्राविनः=पिरकाशस्वरूपिकलान

बुद्धस्य बुद्ध=बुद्धिकानुदय

ज्ञानं ज्ञानम्=ज्ञानम्

धर्मेषु धर्मेषु=इतरविषयங்களில்

न कमते न कृत=पिरविर்த்தिक्रित्तिल्लै

सर्वे सर्वे=समस्तमान

धर्माः धर्मः=आत्मकाकलम्

तथा तदा=अप्यप्य

एतत् एतत्=इत

ज्ञानं ज्ञानम्=ज्ञानम्

बुद्धेन बुद्धेन=बुद्धिकानुदय

न भाषितं न भाषितं=नोल्लापित्तिल्लै

दुर्दर्शमातिगंभीरमजं साम्यं विशारदम् ।

बुद्ध्यापदमनानात्वं नमस्कुर्मो यथा बलम् ॥ 227 ॥

ஹ்ருத்யாபதமநானாத்வம் நமஸ்குமோ யதா பலம் ॥ 227 ॥

புத்தியாபதமநானாத்வம் நமஸ்குமோ யதா பலம் ॥ 227 ॥

इति गौडपादाचार्यकृत माण्डूक्योपनिषत्कारिकाः

संपूर्णाः ॥ ओं तत्सत् ॥

இதி கௌடபாடாசார்யகருத மாண்டூக்யோபநிஷத்காரிகாஃ

ஸம்பூர்ணாஃ ॥ ஓம் தத்ஸத் ॥

दुर्दर्शं दुर्दर्शं=कष्टदृष्टिर्न पेरील्ल பார்க்கத்தக்கதாயும்

अतिगंभीरं अतिगंभीरं=अहं पुत्तिमान்களால் அறியக்கூ

டாததாயும்

अजं अजं=अविनाशित्तாயும்

साम्यं साम्यं=सममान्ततமாயும்

विशारदं विशारदं=कष्टतमாயும்

अनानात्वं अनानात्वं=नानात्वविक्रितमாயுமிருக்கிற

पदं पदं=अहं, त्वं, इति

बुद्ध्या बुद्ध्या=अहं, त्वं, इति

यथाबलं यथाशक्तं = சக்தியானுபஸாரம்

नमस्कृतम्: நமஸ்குருதம் = நமஸ்கரிக்கிறோம்.

தா-ம் :--சாஸ்திரத்தை முடிக்கும் பொருட்டு பரமார்த்த தத்வ நமஸ்காரம் சொல்லப்படுகிறது, இந்த பரமார்த்த தத்வம் வியவஹாரத்துக்கு உட்படாவிட்டாலும், மாயாவியவஹாரத்தை அவலம்பித்துக்கொண்டு நமஸ்கரிக்கிறோம் || 227 ||

अजमपि जनियोगं प्रापद्वैश्वर्ययोगादगतिच गतिमत्तां प्रापदेकं ह्यनेकम् ।

विंवधविषयधर्मग्राहिमुग्धेक्षणानां प्रणतभय विहन्तु ब्रह्मयत्तन्नतोऽस्मि ॥

अजमपि अजमதி = பிரம்பற்றதானாலும்
प्रापद्वैश्वर्ययोगा = பிராவெஷெஸ்வர்யயோக = சாமர்த்தியத்தால்
जनियोगं ஜனியோம = ஜனனசம்பந்தத்தை
प्रापत् प्राप = அடைகிறதாயும்
अगति अமதி = சலனமற்றதானாலும்
गतिमत्तां மதிதேதா = சலனத்தவற்றை
प्रापत् प्राप = அடைகிறதாயும்
विंवधविषयधर्मग्राहिमुग्धेक्षणानां விவியவிஷயயோகபிராஹிணெஸ்
कृष्णारना = பலவிஷயங்களைப்பார்க்கிறதினால்மலினப்பாட்டிருக்கும்
अन्तर्दृष्टौ = அந்தர்சக்ஷணை அடையும்கருக்கு

अजमपि अजमதி = பிரம்பற்றதானாலும்

प्रापद्वैश्वर्ययोगात् பிராவெஷெஸ்வர்யயோக = சாமர்த்தியத்தால்

जनियोगं ஜனியோம = ஜனனசம்பந்தத்தை

प्रापत् प्राप = அடைகிறதாயும்

अगति अमதி = சலனமற்றதானாலும்

गतिमत्तां மதிதேதா = சலனத்தவற்றை

प्रापत् प्राप = அடைகிறதாயும்

विंवधविषयधर्मग्राहिमुग्धेक्षणानां விவியவிஷயயோகபிராஹிணெஸ்

कृष्णारना = பலவிஷயங்களைப்பார்க்கிறதினால்மலினப்பாட்டிருக்கும்

अन्तर्दृष्टौ = அந்தர்சக்ஷணை அடையும்கருக்கு

एकं எனக = ஏகமானாலும்

अनेकं अनेக = நானத்தத்தை அடைகிறதாயும்

प्रणतभयविहन्तु प्रणतभयविहन्तु = எவர்கள் அதை

அடைகிறார்களோ அவர்களுடைய பயத்தைப் போக்கடிக்கிறதாயும்

यत् य = யாதொரு

ब्रह्म ब्र = பிரம்மமுண்டோ

तत् त = அதை

नतोऽस्मि நதொஸ்மி = நமஸ்கரிக்கிறேன்.

தா-ம் :--ஸ்ரீ சங்கராசாரியார் பாஷியத்தை முடிக்கும்பொருட்டு மங்களாசரணத்தைச் சொல்லுகிறார். பிரம்மம் ஜன்மாதி சமஸ்த விகாரங்களற்றதாயும், வாஸ்தவத்தில் கூடஸ்தமாயுந் தானும் அநிர்வசநீய அஞ்ஞானசக்தியாகிய ஐசுவரிய பலத்தால் ஆகாததி

ருபமாக ஜனனசம்பந்தத்தை அடைகிறது ; அதாவது ஜகத்துக்கு உபாதான காரணமாக வியவஹரிக்கப்படுகிறது. மேலும் பிரம்மம் கூடஸ்தமான மாஹாத்மியத்தால் காரிய பிரம்மமாகிற ரூபத்தை அடைகிறது. மேலும் நானாபாவரகிதனாலும் அவித்தியாபலத்தால் அவிவேகிகளுக்கு ஜீவன், ஜகத்து ஈசுவரன் முதலிய ஆரோகபாவத்தை அடைகிறது. மேலும் ஆசாரியரிடம் உபதேசம் பெற்று பிரம்மநிஷ்டனானவனுக்கு அவித்தியாதிகளின் பயம் நாசமாய்விடுகிறது.

प्रज्ञा वैशाखवेधक्षुभितजलानिधेर्वेदनाम्नोऽन्तरस्थं भूतान्यालोक्य मग्नान्यवि-
रतजननग्राहवोरे समुद्रे । कारुण्यादुदधारामृतामिदं ममरैर्दुर्लभं भूतेहेतोर्यस्तं पूज्याभि-
पूज्यं परमगुरुम् । पादपातैर्नतोऽस्मि ॥

புத்திராவெய்வ வெயக்கா ஹிதஜவநியெவெட்ட நாடு
 எரவெய் வகுதா நயாவொகா சிறநயவிரு தஜ ந நயாஹவொ ரெ
 வசெ லெய் காருணராடி யாராஜித சிசிசெரெடி யுடும்ஹி
 கலெய்தொய்யுடும் வகுஜாஹிவகுஜம் வரஜமருஜிம் வராடி
 பொருத நட்டுதாதுஸி ||

அவிரதஜனன ஸாஹவோ ॥ கவிநாதஜ ந நம: ॥ ஹவொரொ=ஒய்னில்

பெரிய ஜன்னலாண்டு : தலைகளால் பயங்கரமான

சமுதே ஸுதே "ரெ" = சம்சாரசமுத்திரத்தில்

மழைநீர் $\frac{1}{2}$ லாபம் = $\frac{1}{2}$ கி.மீ. நூக்கிற

முதலாம் அருட்காந்தி = பிராணிகளோ

आलोक्य $(\frac{d}{dt} (v) T_{\infty, 2}) = \text{LITII, क. प्र.}$

காரணம் $\frac{1}{2} \times 100 = 50\%$ பதமாக குணியால்

பதநாம: $\frac{1}{2} \pi \frac{1}{2} = \frac{1}{2} \pi$ கெதமென்னும் பெயருள்ள

புராணமெவ்வாறெவ்வயுகம் - விதஜய

மத்தியின் மூலம் மத்தியில் கடைந்து குழப்பப்பட்ட சமுத்திர

அந்தரங்க உலகம் எப்போதும் என்னிடங்கியிருக்கிறதாயும்

அமரர்: சாதி (வெள்ளை) தேவர்கள் களால்

தூதர் உரை = அடையக்கூடாததாயிருக்கிற

३५०

அமல் கட்டி கர = ஞானநுட்பாமிருத்தத்தை

உபகாரத்தின் பொரு

126 Questions 126

यः यः = எவர்

उद्धार उद्धार = வெளிப்படுத்தினாரோ

तं तं = அந்த

पूज्यामिपूज्यं वञ्ज्यान् वञ्ज्यान् = பூஜ்ஜியான்க்கும் பூஜ்ஜியான

अर्मु अर्मु = இந்த

परमगुरुं वरुणमगुरुं = பரமகுருவை (கௌட பாசாரியசுவா
மிகளை)

पादपातैः पादपातैः = பாடங்களில் விழுந்ததினால்

नतोस्मि नतोस्मि = நமஸ்கரிக்கிறேன்,

தா-ம்:--இதில் காரிகையில் கந்தகாபகிய கௌட பாசா
சாரிய சுவாமிகளை நமஸ்கரிக்கிறார்.

यत्प्रज्ञालोकभासाप्रतिहतिमगमत्स्वान्तमोहान्धकारो मज्जोन्मज्जच्च घोरे व्यस
कृदुपजनोदन्वति त्रासनेमे । यत्पादावाश्रितानां श्रुतिशमावेनय प्राप्तिरग्राह्यमोघातत्
पादौ पावनीयौ भवभयविनुदौ सर्वभावेर्नमत्ये ॥

யசுப் பூஜா மொகஸாஸா பூதி ஹதி மஜ்ஜி கஸாஸா (மொகஸா பூ
காரொ மஜ்ஜி நஜ்ஜி மொரொ ஹஸக்யுஜ்ஜி மொநாடி பூதி தூஸா
மெநெடி யசுபாஜாவாஸி தாநா மஜ்ஜி சமவேநய நயபூதி மொநா
ஹி மொஸா தசுபாஜா வாவநீயா ஹஸயவி நுநா ஸவபூஜா
மெவ ந-ஹிஸெ) ॥

यत्प्रज्ञालोकभासा यत्प्रज्ञालोकभासा = எவருடைய பத்தி
ரூபப்பிரகாசத்தால்

घोरे व्यस घोरे व्यस = குரூரமாயும்

त्रासने त्रासने = பயங்கரமாய்மிருக்கிற

असकृदुपजनोदन्वति अस्वக்யுஜ்ஜி மொநாடி பூதி = அநேகவித ஜன்
மமய சமுத்திரத்தில்

मज्जोन्मज्जत् मज्ஜி நஜ்ஜி = ஒரு காலத்தில் காரிய ரூபமாய் விய
க்தமாயும் ஒரு காலத்தில் அவ்வியக்தமாய் மிருக்கிற

मे मे = என்னுடைய

स्वान्तमोहान्धकारः स्वान्तमोहान्धकारः = அந்தக் கரணத்தினி
டலுதிள்ள அஞ்ஞானந்தகாரம்

प्रतिहतिप्रतिहति = நாசத்தை

अगमत् अगमत् = அடைந்தது

यस्यपादौ यक्षपादौ = எவர்களுடைய பாதங்களை

आश्रितानां कुश्रितानां = ஆசிரயித்தவர்களான இதர சிஷ்
யர்களுக்கு

अव्या कुश्रित = சிரேஷ்டமாயும்

अमोघा कुश्रित = பல சகிதமாபுமிருக்கிற

श्रुतिशमाविनयप्राप्तिः शुभ-तिश्रुति-नयप्रोक्षः = சிரவணமனன,

நிதித்தியாசன சகிதமான ஞானம், இந்திரிய உபாதியாகிற சாந்தி
அகர்வம் இவைகள் அடையப்படுகின்றனவோ அப்பேற்பட்ட

पावनियो वावनीय = சர்வஜகத்தையும் பவித்திரமாக

भवभय विनुदौ अवबपवि नुदौ = சம்சாரத்தாலுண்டாகும் பயத்
தை நாசம் செய்யும்

तत्पादौ तत्पादौ = அந்த பாதங்களை

सर्वभावेः सर्वभावे = மனது' வாக்கு, கிதகம், இவைகளா
கிற சமஸ்தபாவங்களை

नमस्ये नमस्ये

தா-ம்:—இதில் ஸ்வகுரு நமஸ்காரம் சொல்லப்படுகிறது.

மாண்கேகிய உபநிஷத்து காரிகையுடன்

முற்றிற்று.

ஓம் தத் சத்.

மாண்புமிகு உபநிர்வாகத்தின் மந்திரங்களுடையவும் கௌடபாதா சாரியருடைய சுலோகங்களுடையவும் வரிசையை அனுசரித்து விஷயங்களைக்காட்டும் அட்டவணை.

சுதந்திரம்.			விசேஷத்தலைவரும்.		துலைவரும்.
முதலாவது ஆயப்பிரபாணம்.			முதலாவது பாகம்.		முதலாவது பாகம்.
1	1	13	1. தக்க கவிரத்தியின் பொருட்டு பிரணவருப பிரம்மத்தின் உபாசனை பிரம்மம் பரிபூர்ணம்.	1. பிரணவத்தால் பிரம்மோபாசனை, பிரம்மம் பரிபூர்ணம்.	1. பிரணவத்தால் பிரம்மோபாசனை, பிரம்மம் பரிபூர்ணம்.
2	2	23	2. ஆத்மா பிரம்மம், பகவானுடைய நான்கு பாதங்களாகிற சரீரங்கள்	2. பரிபூர்ணத்தின் விவரம்.	2. பரிபூர்ணத்தின் விவரம்.
3	2	28	முதல் பாதம் வைசுவாதரன்	இரண்டாவது பாகம்.	
4	4	34	2-வது பாதம் தைஜஸன்	1. முதல்பாதம் ஜாக்கிராவஸ்தையை உண்டு பண்ணுகிறவனுடைய ஸ்தானம், வியாபாரம் ரூபம் புலிக்கத்தக்கவஸ்து	3. விசேஷ்டாத் வைதத்தில் போல்.
5	5	37	3-வது பாதம் பிராஞ்ஞன்	2. 2-வது பாதம் ஸ்வப்னாபிமானிதைஜஸன்	4. வி.
6	6	44	4-வது பாதம் பிராஞ்ஞஸ்வருபம்	3. 3-வது பாதம் சுஷுப்திஸ்தனம் பிராஞ்ஞன்	5. வி.
7	1	48	ஒரே ஆத்மாவில் விசுவாதி ரூபங்கள்	4. பகவானுடைய ரூபங்களின் மகிமை	6. வி.
				5. முன் சொல்லிய விஷயமாய் பிரம்மாவால் சொல்லிய சுலோகம்	7. வி.

பொது	தமிழ்நாடு	மாண்புமிகு	அண்மை.	விவரம்.
8	2	48	ஒரு சரிசூத்தில் விசுவாதிக்களின் ஸ்தானங்கள்	6. ஜாக்கிரதி ஸ்தான விஷயமாகச் செலாகும்
9	3	56	விசுவாதிக்களின் ஸ்தானங்களை அனுப்புகள்	7. ஸ்தான புக முத்தியவைகளின் அர்த்தம்
10	4	58	போகத்தாலுண்டாகும் திருத்தி	8. திருத்தி கீட்டாரும்
11	5	59	போகத்தா போக்கிய ரூனபலன்	9. விசுவாதிக்களின் ரூபாதிக்களின் ரூனபலன்
12	6	61	பிரணன் காண என்னும் விசாரம்	10. அத்வைதத்தில் போலவே
13	7	64	சிஞ்சி விஷயமாக மதேபெதங்கள்	11. பரிணாம வர்த்தவாதங்களின் விசாரம்
14	8	67	சகவர விழுதி ஸ்வப்ந மாயாரும்	12. இச்சை காலம் காரணங்கள்
15	9	70	சகவர இச்சையே காரணம் காலம்	13. உலகானுக் கிரகத்துக்காக சிஞ்சிஸ்வா பாவிக்கும்
16	7	74	4 வது யாதம் தூயம்	14. அ
17	10	91	தூயத்தால் துக்கதாகம் தூய விவரம்	15. 4-வது ரூபத்துக்கு பிரமாணம் பிரபஞ்சோ பசமம்
18	11	93	விசுவாதிக்களின் விசேஷணத்தைக் கீழ்க் குறிக்கிறதில் தூயத்தின் கீழ்ப்பணம்	16. தூயத்துக்கும் விசுவாதிக்களுக்கும் பேதம்
19	12	96	பிரஞ்ஜன் அஞ்ஞாபத்தன்	17. தூய பிரஞ்ஞபேதம்

பொது	பகுதி	அதிகாரம்.	விசேஷ அபிவிருத்தி.	தேவை.
31	20	133	தேவஸ்து உகாரம் ஒன்று	6. வி-2-வது சுலோகம்.
32	21	135	பிரஞ்ஞமம் மகாரமும் ஒன்று	7. வி-3-வது சுலோகம்.
33	22	136	இந்த ஞானத்தின் பலன்	8. வி.
34	23	138	அகாராதிகளின் தனித்தனி தியான பலன்	9. வி.
			4-வது பாகம்.	4-வது பாகம்.
35	12	142	ஒக்கார ஞானபலன்	1. வி.
36	24	147	ஹை	2. வி.
37	25	149	பிரணவ ஞானமற்றவனுக்குப் பிரணவத்தியானம்	3. வி.
38	26	151	பிரணவமே பர அபரபிரம்மம்	4. வி.
39	27	154	பிரணவம் தூய்மை என்பதற்கு ஹை	5. வி.
40	28	156	பிரணவம் ஹை	6. ஹையின் மஹிமை.
41	29	158	தூய்மை என்பதை அடைந்தவனுடைய ஸ்துதி	7. பகவத் ஞானியின் ஸ்துதி

| பக்கம். | காரிகை
நெ. | காரிகை
நெ. | பக்கம். |
|---------|---------------|---|---------|
| | | காரிகையின் 2-வது வைதத்தியப்பிரகாரணம்
நரீகந்தால் துவைத நிராகரணம். | |
| 42 | 1 | ஸ்வப்ன பதார்த்தம் பொய் (1) சரீரத்துக்குள் உண்டாவ
தால் | |
| 43 | 2 | ஷை (2) வெளியே உண்டாகாததால் ... | 161 |
| 44 | 3 | ஷை (3) ஸ்வப் நஸ்தானநாடியில் இரதாதி
பதார்த்தம் இருக்கமாட்டாது ... | 162 |
| 45 | 4 | ஸ்வப்ன ஜாகிரத் பேதாபேதங்கள் ஜாக்கிரத்மித்தை ... | 163 |
| 46 | 5 | ஷை ... | 164 |
| 47 | 6 | ஷை-க்கு அனுமானப்பிரமாணம் ... | 164 |
| 48 | 7 | ஸ்வப்ன ஜாக்கிரதாபேதம் ... | 165 |
| 49 | 8 | ஷை ... | 166 |
| 50 | 9 | ஷை ... | 167 |
| 51 | 10 | ஜாக்கிரத் மித்தை என்பதற்கு திருஷ்டாந்தம் ... | 168 |
| 52 | 11 | மித்தையானால் வியவஹாரம் ஏற்படமாட்டாதே என்னும்
சங்கடம் ... | 169 |
| 53 | 12 | வியவஸ்தை ஏற்படலாம் ... | 170 |
| 54 | 13 | ஆத்மாவால் அனுபவகற்பணை ... | 170 |
| 55 | 14 | கற்பனாகாலத்திவ் பதார்த்தசித்தி ... | 171 |
| 56 | 15 | ஸ்வப்ன ஜாக்கிரத் பேதாபேதங்கள் ... | 172 |
| 57 | 16 | கற்பணையின் பிரகாரம் ஜீவகற்பணை ... | 174 |
| 58 | 17 | திருஷ்டாந்தம் ... | 174 |
| 59 | 18 | அந்வைத சித்திகாலம் ... | 176 |
| 60 | 19 | ஷை ... | 177 |
| 61 | 20 | ஆத்மாவின்மீடத்தில் பிராணதிகற்பணை ... | 178 |
| 62 | 21 | ஷை ... | 179 |
| 63 | 22 | ஷை பாதா திகற்பணை ... | 180 |
| 64 | 23 | ஷை வேதா திகற்பணை ... | 181 |
| 65 | 24 | ஷை சூட்சுமாதிகற்பணை ... | 182 |
| 66 | 25 | ஷை காலதிகற்பணை ... | 183 |
| 67 | 26 | ஷை மனதிகற்பணை ... | 184 |
| 68 | 27 | ஷை 25 தத்துவகற்பணை ... | 185 |
| 69 | 28 | ஷை லோகாதிகற்பணை ... | 186 |
| 70 | 29 | திருஷ்டிஸ்திதி வகைராதத்துவம் ... | 187 |
| 71 | 30 | கற்பணைகளின் சுருக்கம் ... | 188 |
| 72 | 31 | புத்தமாவைத்தின் ஸ்துதி ... | 189 |
| 73 | 32 | துவைதம் சுந்தர்வபட்டணம்போலும் மித்தை ... | 190 |
| 74 | 33 | அந்வைதம் சுத்தியம் ... | 193 |
| 75 | 34 | எல்லாம் ஆத்மாவில் கற்பிதங்கள் ... | 195 |
| 76 | 35 | துவைதம் சுந்தர்வபட்டணம்போலும் ஆத்ம தாதாத்மிய மாயுமில்
... ... | 196 |
| 77 | 36 | துவைதம் சுந்தர்வபட்டணம்போலும் ஆத்ம தாதாத்மிய மாயுமில்
... ... | 197 |
| 78 | 37 | துவைதம் சுந்தர்வபட்டணம்போலும் ஆத்ம தாதாத்மிய மாயுமில்
... ... | 198 |
| 79 | 38 | துவைதம் சுந்தர்வபட்டணம்போலும் ஆத்ம தாதாத்மிய மாயுமில்
... ... | 198 |
| 80 | 39 | துவைதம் சுந்தர்வபட்டணம்போலும் ஆத்ம தாதாத்மிய மாயுமில்
... ... | 199 |

| ஜெனரல்
நெ. | காரிகை
நெ. | 3 - வது பிரகாணம் - அந்நைவதம்
தர்க்கத்தால் நிபுணம். | பக்கம். |
|---------------|---------------|--|---------|
| 80 | 1 | உபாசினையின் சிந்தை | 201 |
| 81 | 2 | உற்பத்தியற்ற பிரம்மத்தைச் சொல்லபிரதிஞ்ஞை | 202 |
| 82 | 3 | பிரம்மஸ்வரூபம் ஜீவ உற்பத்தி | 203 |
| 83 | 4 | ஜீவ உற்பத்தி நாசங்கள் ஓளபாதிகங்கள் | 205 |
| 84 | 5 | ஜீவனுக்கு சுகாதி சம்பந்தபாவம் | 205 |
| 85 | 6 | உபாதிகளுக்குள் பேதம் | 209 |
| 86 | 7 | உபஹிதத்துக்கு பேதாபாவம் | 210 |
| 87 | 8 | ஜீவன் இராகாதி தோஷமற்றவன் | 210 |
| 88 | 9 | ஜீவனுக்கு ஜனனாதிகள் பிராந்தி | 211 |
| 89 | 10 | சரீரங்களின் தோற்றம் மாயாகாரியம் | 212 |
| 90 | 11 | ஆத்மாவின் கோசங்கள் தைத்திரீய அபிப்பிராயம் | 213 |
| 91 | 12 | ஷை பிரதாரணியக ஷை | 214 |
| 92 | 13 | பிரம்ம சூத்திரப்பிரமாணம் | 215 |
| 93 | 14 | கர்மகாண்டபேதம் வாஸ்தவமல்ல | 216 |
| 94 | 15 | பேதம் பிரம்மத்தை அறிய உபாயம் | 217 |
| 95 | 16 | வர்க்கசிரமாதி பேதங்களை அபேக்ஷித்து உபாசனாதி
விதிகள் | 218 |
| 96 | 17 | சத்திய மித்தியா ஞானங்கள் | 219 |
| 97 | 18 | அந்நைவதம் துவைதவிருத்தமல்ல | 220 |
| 98 | 19 | மாயாபலத்தால் பேதத்தோற்றம் | 221 |
| 99 | 20 | உற்பத்தியற்ற ஆத்மாவுக்கு உற்பத்தியபாவம் | 222 |
| 100 | 21 | மரிக்காதது மரிக்கமாட்டாது ஸ்வபாவம் மாறமாட்டாது... | 222 |
| 101 | 22 | ஆத்மாவுக்கு உற்பத்தியிருந்தால் மோக்ஷத்துக்கிடமில்லை .. | 223 |
| 102 | 23 | சுருதிபுத்தி நிச்சிதம்தான சத்தியம் | 224 |
| 103 | 24 | துவைதாபாவத்துக்கு சுருதி பிரமாணம் | 225 |
| 104 | 25 | காரிய விஷேதத்தால் காரணவிஷேதம் | 226 |
| 105 | 26 | நேதிசுருதியாலும் துவைதாபாவம் | 227 |
| 106 | 27 | சிருஷ்டிமாயாரூபம் | 227 |
| 107 | 28 | அசத்துக்கு ஜன்மமேயில்லை | 228 |
| 108 | 29 | சத்வஸ்துவக்கே மாயையா லுற்பத்தி | 229 |
| 109 | 30 | துவைதம் மனோவிகாரம் | 230 |
| 110 | 31 | ஷை | 230 |
| 111 | 32 | ஆத்மசித்தியால் மனோநாசம் | 231 |
| 112 | 33 | பிரம்மஞான ஸ்வரூபம் | 232 |
| 113 | 34 | சுஷுப்தி மோக்ஷங்களில் மனதின்வித்தியாசம் | 233 |
| 114 | 35 | ஷை-க்குக்காரணம் | 234 |
| 115 | 36 | பிரம்மசிருபணம் | 234 |
| 116 | 37 | ஷை | 235 |
| 117 | 38 | ஷை | 236 |
| 118 | 39 | ஞானயோகத்தில் பயத்தால் மூடர்களின் அப்பிரவிர்த்தி | 237 |
| 119 | 40 | மனோநிக்கிரகம் | 238 |
| 120 | 41 | இது சாவதானத்தால் சாத்தியம் | 239 |
| 121 | 42 | ஷை | 239 |

| ஆனந்த
கே. | கார்த்திகை
கே. | கார்த்திகையின் 3 - வது பிரகரணம்
அத்வைதம் தர்க்கத்தால் நிரூபணம். | பக்கம். |
|------------------------------|-------------------|--|------------|
| 122 | 43 | ஷை | |
| 123 | 44 | ஆத்மபிராப்தி உபாயம் | 240 |
| 124 | 45 | ஷை | 241 |
| 125 | 46 | ஷை | 241 |
| 126 | 47 | பிரம்மஸ்வரூபம் பாரமார்த்திகசுநம் | 242 |
| 127 | 48 | உபாயங்கள் வியாவஹாரிக சத்தியங்கள்
பிரம்மம் பாரமார்த்திக சத்தியம் | 243
244 |
| 4-வது அலாதசாந்திப் பிரகரணம். | | | |
| 128 | 1 | நாராயணனுக்கு நமஸ்காரம் | |
| 129 | 2 | அத்வைத ஞானத்துக்கு நமஸ்காரம் | 245 |
| 130 | 3 | சாங்கியவைசேஷிக கொள்கைகள் | 246 |
| 131 | 4 | ஷை பரஸ்பரவிருத்தம் | 247 |
| 132 | 5 | வாதிகளின் அனுற்பத்தி அங்கீகாரம் | 248 |
| 133 | 6 | 3 ன் 20-வது சுலோகம்பார்க்க | 248 |
| 134 | 7 | 3 ன் 21 | 249 |
| 135 | 8 | 3 ன் 22 | 249 |
| 136 | 9 | பிரகிருதிஸ்வரூபம் | 251 |
| 137 | 10 | ஷை | 250 |
| 138 | 11 | சாங்கியர்களின் தூஷணை | 252 |
| 139 | 12 | ஒன்றே காரியமாயும் காரணமாயு மிருக்கமாட்டாது | 252 |
| 140 | 13 | அன்னி யோன்னியாசிரய தோஷம் | 253 |
| 141 | 14 | தர்மாதர்ம சரீராதிகளின் உற்பத்தி | 254 |
| 142 | 15 | ஷை-யில் விரோதம் | 255 |
| 143 | 16 | நேருபலன் ஒரேகாலத்தில் சம்பவிக்கமாட்டா | 256 |
| 144 | 17 | ஷை-க்கு யுக்தி | 256 |
| 145 | 18 | ஷை | 257 |
| 146 | 19 | ஷை | 258 |
| 147 | 20 | ஷை | 258 |
| 148 | 21 | அஜாதவாதம் | 259 |
| 149 | 22 | வஸ்துவைக்கு வாஸ்தவ உற்பத்தியில்லை | 260 |
| 150 | 23 | ஷை | 261 |
| 151 | 24 | பாவிய பதார்த்தம் ஞானத்தைவிட வேறல்ல | 262 |
| 152 | 25 | ஷை | 263 |
| 153 | 26 | ஷை | 264 |
| 154 | 27 | விஷயமன்றியில் ஞானம் விஷயாகாரமாகிறது | 265 |
| 155 | 28 | விஞ்ஞானவாத கண்டனம் | 266 |
| 156 | 29 | பிரம்மம் உற்பத்தியற்றது | 266 |
| 157 | 30 | சுடஸ்தமதம் சத்தியம் | 267 |
| 158 | 31 | 2-ன் 6-வது சுலோகம் | 268 |
| 159 | 32 | 2-ன் 7-வது ஷை | 269 |
| 160 | 33 | 25-வது சுலோக விவரம் | 269 |
| 161 | 34 | ஜாக்மிர ஸ்வபக சமதை | 269 |
| 162 | 35 | பிரம்மத்தைத் தவிர எல்லாம் பொய் | 270 |
| 163 | 36 | ஸ்வபக வியாவஹாரம் பொய் | 270
271 |

| ஹேனரல்
நெ. | காரிகை
நெ. | காரிகையின் 4-வது அலாபகாந்தி பிரகாசம் | பக்கம். |
|---------------|---------------|---|---------|
| 164 | 37 | ஜாக்கிரத் மித்தை | 272 |
| 165 | 38 | ஜாக்கிரத் ஸ்வப்ந சமதை | 272 |
| 166 | 39 | அசத் பதார்த்தங்களுக்குள் காரியகாரண பாவம் | 273 |
| 167 | 40 | ஜாக்கிர ஸ்வப்நங்களுக்குள் காரியகாரண பாவமில்லை | 274 |
| 168 | 41 | ஹே ஹே | 275 |
| 169 | 42 | உபதேசத்தின் பொருட்டு காரியகாரண வியவஹாரம் | 276 |
| 170 | 43 | ஞானிகளுக்கு வியவஹார பேதத்தால் தோஷப்பாவம் | 277 |
| 171 | 44 | பேத வியவஹாரத்தால் துவைதம் சத்தியமாகமாட்டாது | 278 |
| 172 | 45 | கற்பிதத்தின் கதிஷ்டானந்தம் | 279 |
| 173 | 46 | சித்தத்திற்கு பிறப்பில்லை | 280 |
| 174 | 47 | அவிதையால் ஜகத்தின் தோற்றம் | 280 |
| 175 | 48 | திருஷ்டாந்தம் | 281 |
| 176 | 49 | ஹே | 282 |
| 177 | 50 | ஹே | 282 |
| 178 | 51 | ஞானம் ஆபாசத்துக்கு உபாதானமல்ல | 283 |
| 179 | 52 | ஆபாசம் மாயையால் தோற்றம் | 284 |
| 180 | 53 | காரிய காரணபாவ நிரூபணம் | 285 |
| 181 | 54 | ஹே | 285 |
| 182 | 55 | ஹேது பலன்களில் அவிசுவாசம் | 286 |
| 183 | 56 | அவிசுவாசத்தால் சம்சாரநாசம் | 287 |
| 184 | 57 | பாரமார்த்திகம் வியாவ ஹாரிகத்தால் பாதிக்கப்படுகிற தில்லை | 287 |
| 185 | 58 | ஹே ஹே | 288 |
| 186 | 59 | ஜீவ ஜன்மாதிகள் வாஸ்தவமல்ல | 289 |
| 187 | 60 | ஞானஸ்வ ரூபத்தில் சித்தியா சித்திய வியவஹாரமில்லை | 289 |
| 188 | 61 | ஸ்வப்நத்தில் மனது மாயையால் சலிக்கிறது | 290 |
| 189 | 62 | மனது எப்போதும் அத்வயம் | 291 |
| 190 | 63 | துவைதம் பொய் என்பதற்கு திருஷ்டாந்தம் | 291 |
| 191 | 64 | ஹே ஹே | 292 |
| 192 | 65 | ஜாக்கிரத்திலும் பதார்த்தங்களுக்கு மாயையால் தோற்றம் | 293 |
| 193 | 66 | ஹே ஹே | 294 |
| 194 | 67 | ஜீவன் - சித்தம் - பரஸ்பரம் விசையம் | 295 |
| 195 | 68 | ஜன்மாதிகள் மாயா கற்பிதங்கள் | 295 |
| 196 | 69 | ஹே ஹே | 296 |
| 197 | 70 | ஹே ஹே | 296 |
| 198 | 71 | ஜனன மரணங்கள் மித்தை | 297 |
| 199 | 72 | ஆத்மா சிர்விஷய ஞானஸ்வரூபம் | 297 |
| 200 | 73 | ஹே அசங்கன் | 297 |
| 201 | 74 | அஜத்வாதிகள் கற்பிதங்கள் | 298 |
| 202 | 75 | மித்தியா சம்சாரம் மித்தியா உபாதியால் சிவிர்த்தி | 299 |
| 203 | 76 | ஹே ஹே | 299 |
| 204 | 77 | சித்தத்துக்கு உற்பத்தியில்லை | 300 |
| 205 | 78 | துவைத மிராததால் அபய பிராப்தி | 301 |
| 206 | 79 | மித்தியாஞான சிவிர்த்தியே மோகூதம் | 302 |
| 207 | 80 | ஹே | 302 |
| 208 | 81 | ஆத்மஸ்வரூபம் | 303 |

| குறியிடல்
கூடு. | காரிகை
கூடு. | காரிகைபிள்ளை 2-வது வைத்தியப் பிரகாரணம்
நரீகந்தால் துவைத நிராகரணம். | பக்கம் |
|--------------------|-----------------|---|--------|
| 209 | 82 | அதை கிரகிக்காமலிருக்க துவைதமே காரணம் | 304 |
| 210 | 83 | ஆத்ம விஷயத்தில் மதபேதங்கள் | 304 |
| 211 | 84 | ஆத்ம வர்ணனை உபசம்காரம் | 305 |
| 212 | 85 | ஞானிக்கு கர்மாபாவம் | 306 |
| 213 | 86 | ஞானிக்கு சமதமாதிகள் சுவாபாவிகங்கள் | 307 |
| 214 | 87 | ஆத்மாவின் ஜாக்கிர ஸ்வப்நாவஸ்தைகள் | 308 |
| 215 | 88 | ஆத்மாவின் சுஷுப்தி அவஸ்தை | 308 |
| 216 | 89 | அவஸ்தாதிச ஆத்மஞானம் | 309 |
| 217 | 90 | அவஸ்தைகள் ஞேயங்களானாலும் வாஸ்தவங்களல்ல | 310 |
| 218 | 91 | ஜீவன் சுவபாவத்தில் அசங்கன் | 311 |
| 219 | 92 | ஆத்மா ஞேயம் என்பது வியாவஹாரிகமே | 311 |
| 220 | 93 | மோகம் செய்யவேண்டியதாக இல்லை | 312 |
| 221 | 94 | அவித்வத் கிந்தனை | 312 |
| 222 | 95 | வித்வத் பிரசம்சை | 313 |
| 223 | 96 | ஆத்மாவின் மஹாஞானம் | 314 |
| 224 | 97 | மதாந்திர ஞானம் அசங்கமன்று | 315 |
| 225 | 98 | ஆத்மாவின் ஞேயத்வம் வியாவஹாரிகம் | 316 |
| 226 | 99 | ஞானியின் ஞானத்துக்கு விஷயமில்லை | 317 |
| 227 | 100 | மங்களா சரணம் | 317 |
| | | ஆசாரியருடைய மங்களா சரணங்கள் | 318 |

மாண்டுக்கிய உபநிஷத்தின் மந்திரங்களுடையவும்
கௌடபாதகாரிகையின் சுலோகங்களினுடைய
வும் பூர்வார்த்த உத்தரார்த்தங்களின்
முதலெழுத்தை அனுசரித்த
அகாராதி அட்டவணை.

| நாகரம். | கீரந்தம். | உபதி. | காரி. | | ஜெ.
நெ. | பக்க |
|--------------|---------------|-------|-------|-----|------------|------|
| | | | அத். | நெ. | | |
| அ. | அ. | | | | | |
| அகாரோ ஜாயதே | அகாரொ ராயதெ | 9 | 0 | 0 | 27 | 118 |
| அகார: ப்ரதம: | அகாரம ஸ்ரீயஜே | 0 | 1 | 23 | 34 | 138 |
| அபிராஹ் | அபிராஹ்யம் | 7 | 0 | 0 | 16 | 74 |
| அபிந்ய | அபிந்யம் | 7 | 0 | 0 | 16 | 74 |
| அஜ் | அஜம் | 0 | 1 | 16 | 23 | 106 |
| " | " | 0 | 3 | 36 | 115 | 234 |
| " | " | 0 | 3 | 43 | 122 | 240 |
| " | " | 0 | 4 | 81 | 208 | 303 |
| அஜமாபி | அஜமேபி | 0 | 0 | 0 | 0 | 0 |
| அஜ: | அஜம் | 0 | 4 | 74 | 201 | 298 |
| அஜாந் | அஜாநம் | 0 | 4 | 45 | 172 | 279 |
| அஜாந்ய | அஜாந்யம் | 0 | 3 | 20 | 99 | 222 |
| " | " | 0 | 4 | 6 | 133 | 249 |
| " | " | 0 | 4 | 77 | 204 | 300 |
| அஜாதோஹி | அஜாதோஹி | 0 | 3 | 20 | 99 | 222 |
| அஜாதே: | அஜாதே: | 0 | 4 | 47 | 170 | 277 |
| அஜாத் | அஜாதம் | 0 | 4 | 29 | 156 | 267 |
| அஜாத: | அஜாதம் | 0 | 4 | 6 | 133 | 249 |
| அஜாத் | அஜாதம் | 0 | 4 | 13 | 140 | 254 |
| அஜாயமான | அஜாயமான | 0 | 3 | 24 | 103 | 225 |
| அஜே | அஜே | 0 | 4 | 95 | 222 | 313 |
| அஜேபு | அஜேபு | 0 | 4 | 96 | 223 | 314 |
| அஜ்ஜ | அஜ்ஜ | 0 | 4 | 63 | 190 | 291 |
| " | " | 0 | 4 | 65 | 192 | 233 |

மாண்டுக்கிய உபநிஷத்தின் மந்திரங்களுடையவும்
 கௌடபாதகாரிகையின் சுலோகங்களினுடைய
 வும் பூர்வார்த்த உத்தரார்த்தங்களின்
 முதலெழுத்தை அனுசரித்த
 அகாராதி அட்டவணை.

| நாகரம். | கீரந்தம். | உபதி. | காரி. | | ஜெ.
நெ. | பக்க |
|--------------|---------------|-------|-------|-----|------------|------|
| | | | அத். | நெ. | | |
| அ. | அ. | | | | | |
| அகாரோ ஜாயதே | அகாரொ ராயதெ | 9 | 0 | 0 | 27 | 118 |
| அகார: ப்ரதம: | அகாரமஃ ப்ரதமஃ | 0 | 1 | 23 | 34 | 138 |
| அபிராஹ் | அபிராஹ் | 7 | 0 | 0 | 16 | 74 |
| அபிந்ய | அபிந்ய | 7 | 0 | 0 | 16 | 74 |
| அஜ் | அஜ் | 0 | 1 | 16 | 23 | 106 |
| " | " | 0 | 3 | 36 | 115 | 234 |
| " | " | 0 | 3 | 43 | 122 | 240 |
| " | " | 0 | 4 | 81 | 208 | 303 |
| அஜமாபி | அஜமேபி | 0 | 0 | 0 | 0 | 0 |
| அஜ: | அஜஃ | 0 | 4 | 74 | 201 | 298 |
| அஜாந் | அஜாந் | 0 | 4 | 45 | 172 | 279 |
| அஜாந்ய | அஜாந்ய | 0 | 3 | 20 | 99 | 222 |
| " | " | 0 | 4 | 6 | 133 | 249 |
| " | " | 0 | 4 | 77 | 204 | 300 |
| அஜாதோஹி | அஜாதோஹி | 0 | 3 | 20 | 99 | 222 |
| அஜாதே: | அஜாதேஃ | 0 | 4 | 47 | 170 | 277 |
| அஜாத் | அஜாதம் | 0 | 4 | 29 | 156 | 267 |
| அஜாத: | அஜாதஃ | 0 | 4 | 6 | 133 | 249 |
| அஜாத் | அஜாதம் | 0 | 4 | 13 | 140 | 254 |
| அஜாயமான | அஜாயமான | 0 | 3 | 24 | 103 | 225 |
| அஜே | அஜே | 0 | 4 | 95 | 222 | 313 |
| அஜேபு | அஜேபு | 0 | 4 | 96 | 223 | 314 |
| அஜ்ஜ | அஜ்ஜ | 0 | 4 | 63 | 190 | 291 |
| " | " | 0 | 4 | 65 | 192 | 233 |

| நாகரம். | கீரந்தம். | உயி. | காரி. | | ஜெ.
நெ. | பக்க. |
|------------|-------------------------|------|-------|-----|------------|-------|
| | | | அ.ந். | நெ. | | |
| அபுமலே | சுண - ரோ - கு | 0 | 4 | 97 | 224 | 315 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 0 | 3 | 2 | 81 | 202 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 0 | 2 | 2 | 43 | 162 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 7 | 0 | 0 | 16 | 74 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 0 | 3 | 29 | 108 | 229 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 0 | 4 | 62 | 189 | 291 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 7 | 0 | 0 | 16 | 74 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 12 | 0 | 0 | 35 | 142 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 0 | 2 | 36 | 77 | 198 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 0 | 3 | 18 | 97 | 220 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 0 | 1 | 10 | 17 | 91 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 8 | 0 | 0 | 26 | 115 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 8 | 0 | 0 | 26 | 115 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 0 | 2 | 26 | 67 | 185 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 0 | 4 | 30 | 157 | 268 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 0 | 1 | 26 | 38 | 151 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 0 | 1 | 26 | 38 | 151 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 0 | 1 | 29 | 41 | 158 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 0 | 1 | 16 | 23 | 106 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 0 | 4 | 30 | 157 | 268 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 0 | 4 | 85 | 212 | 306 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 0 | 3 | 36 | 115 | 234 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 0 | 1 | 9 | 15 | 70 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 0 | 4 | 81 | 208 | 303 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 0 | 4 | 27 | 154 | 266 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 0 | 4 | 77 | 204 | 300 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 0 | 3 | 46 | 125 | 242 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 0 | 2 | 17 | 58 | 176 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 0 | 1 | 23 | 34 | 138 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 0 | 2 | 1 | 42 | 161 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 0 | 2 | 4 | 45 | 164 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 0 | 1 | 15 | 22 | 103 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 0 | 1 | 26 | 38 | 151 |
| அதாவத்யாமி | சு - தொவ - கு - ரா - தி | 0 | 2 | 7 | 49 | 167 |

| நாகரம். | கந்தம். | உபநி. | காரி. | | ஜெ.
நெ. | பக்க. |
|--------------|--------------|-------|-------|-----|------------|-------|
| | | | அத். | நெ. | | |
| அபிராஹ்ம: | அபிராஹ்ம: | 0 | 4 | 17 | 144 | 257 |
| அபாஹ்: | அபாஹ்: | 0 | 1 | 26 | 38 | 151 |
| அபாவ | அபாவ | 0 | 2 | 3 | 44 | 164 |
| அபூத | அபூத | 0 | 4 | 4 | 131 | 248 |
| அபூதஸ்ய | அபூதஸ்ய | 0 | 4 | 3 | 130 | 247 |
| அபூதாபிநிவேச | அபூதாபிநிவேச | 0 | 4 | 75 | 232 | 299 |
| " | " | 0 | 4 | 79 | 206 | 302 |
| அபூத: | அபூத: | 0 | 4 | 26 | 153 | 265 |
| அமன | அமன | 0 | 3 | 2 | 111 | 231 |
| அமாந | அமாந | 12 | 0 | 0 | 35 | 142 |
| அமாநோநந்த | அமாநோநந்த | 0 | 1 | 29 | 41 | 158 |
| அமர்த | அமர்த | 0 | 4 | 37 | 164 | 272 |
| அயமாந | அயமாந | 0 | 1 | 16 | 23 | 106 |
| அரூப | அரூப | 0 | 3 | 36 | 115 | 234 |
| அலக்ஷண | அலக்ஷண | 9 | 4 | 98 | 225 | 316 |
| அலக்ஷண | அலக்ஷண | 7 | 0 | 0 | 16 | 74 |
| அலக்ஷண | அலக்ஷண | 0 | 4 | 49 | 176 | 282 |
| அலக்ஷண | அலக்ஷண | 0 | 4 | 87 | 214 | 308 |
| அலக்ஷண | அலக்ஷண | 0 | 4 | 87 | 215 | 308 |
| அலக்ஷண | அலக்ஷண | 0 | 2 | 15 | 56 | 174 |
| அலக்ஷண | அலக்ஷண | 7 | 0 | 0 | 16 | 74 |
| அலக்ஷண | அலக்ஷண | 0 | 1 | 26 | 38 | 151 |
| அலக்ஷண | அலக்ஷண | 7 | 0 | 0 | 16 | 74 |
| அலக்ஷண | அலக்ஷண | 12 | 0 | 0 | 35 | 142 |
| அலக்ஷண | அலக்ஷண | 0 | 4 | 19 | 146 | 258 |
| அலக்ஷண | அலக்ஷண | 0 | 4 | 39 | 166 | 273 |
| அலக்ஷண | அலக்ஷண | 0 | 4 | 39 | 166 | 273 |
| அலக்ஷண | அலக்ஷண | 0 | 3 | 28 | 107 | 228 |
| அலக்ஷண | அலக்ஷண | 0 | 4 | 97 | 224 | 315 |
| அலக்ஷண | அலக்ஷண | 0 | 4 | 84 | 211 | 305 |
| அலக்ஷண | அலக்ஷண | 0 | 4 | 50 | 177 | 282 |
| அலக்ஷண | அலக்ஷண | 0 | 3 | 39 | 118 | 237 |
| அலக்ஷண | அலக்ஷண | 0 | 4 | 2 | 129 | 248 |
| அலக்ஷண | அலக்ஷண | 0 | 3 | 36 | 115 | 234 |
| அலக்ஷண | அலக்ஷண | 0 | 4 | 81 | 208 | 303 |

| நாகரம். | கரந்தம். | உபநி. | காரி. | | ஜெ.
நெ. | பக்க. |
|----------------|--------------|-------|-------|-----|------------|-------|
| | | | அத். | நெ. | | |
| அ. | சூ. | | | | | |
| आकाशस्य | சூகாஸஸ்ய | 0 | 3 | 6 | 85 | 209 |
| आकाशे | சூகாஸெ | 0 | 1 | 1 | 7 | 48 |
| ” | ” | 0 | 3 | 4 | 83 | 205 |
| आत्मसत्यानुबोध | சூதஸத்யநுபொ | 0 | 3 | 32 | 111 | 331 |
| आत्मसंस्थे | சூதஸஸ்தெ [ய] | 0 | 3 | 38 | 117 | 236 |
| आत्माहि | சூதகாஹி | 0 | 3 | 3 | 82 | 203 |
| आत्मैव | சூதெதவ | 12 | 0 | 0 | 35 | 142 |
| आदावन्ते | சூதாவன்தெ | 0 | 2 | 5 | 47 | 135 |
| ” | ” | 0 | 4 | 29 | 158 | 269 |
| आदिःन | சூதஃந | 0 | 4 | 23 | 159 | 262 |
| आदिबुद्धाः | சூதபுபுஃ | 0 | 4 | 92 | 219 | 311 |
| आदिशान्ताः | சூதபுராந்தாஃ | 0 | 4 | 93 | 220 | 312 |
| आदीबुद्धा | சூதபுபுஃ | 0 | 4 | 98 | 225 | 316 |
| आधिक्ये | சூதபிக்யெ | 0 | 3 | 10 | 89 | 212 |
| आनन्दभुक् | சூதநந்ஸபுக் | 5 | 0 | 0 | 5 | 37 |
| ” | ” | 3 | 1 | 3 | 9 | 56 |
| आनन्दमयः | சூதநந்ஸபிஃ | 5 | 0 | 0 | 5 | 37 |
| आनन्दश्च | சூதநந்ஸ | 0 | 1 | 4 | 10 | 58 |
| आश्रयाः | சூதஸ்யாஃ | 0 | 2 | 19 | 68 | 186 |
| ” | ” | 0 | 3 | 16 | 95 | 218 |
| इ. | உ. | | | | | |
| इदं सर्वं | உதம் ஸர்வம் | 0 | 1 | 7 | 13 | 64 |
| इच्छामात्रं | உத்சாமாத்ரம் | 0 | | 8 | 14 | 67 |
| उ. | உ. | | | | | |
| उकारः | உகாரஃ | 10 | 0 | 0 | 28 | 122 |
| ” | ” | 0 | 1 | 23 | 34 | 138 |
| उत्सेकः | உதெகஃ | 0 | 3 | 41 | 120 | 239 |
| उत्पादस्य | உத்பாஹஸ்ய | 0 | 4 | 38 | 165 | 272 |
| उपदेशात् | உதபெஷாத் | 0 | 1 | 18 | 25 | 112 |

நாகரம்.	கந்தம்.	உபநி.	காரி.		ஜெ. நெ.	பக்க.
			அத்.	நெ.		
उपलंभात्	உவலுஹாஸு	0	4	42	1 6 9	276
"	"	0	4	44	171	278
उपायः	உபாயஃ	0	3	15	94	217
उपायेन	உபாயெந	0	3	42	121	239
उपासनाश्रितः	உபாஸநாஸரிதஃ	0	3	1	80	201
उपासनोपदिष्टा	உபாஸநெநாபடிஷ்டா	0	3	16	95	218
उभयोरपि	உஹயொரபி	0	3	11	52	170
उभेहि	உஹெஹி	0	4	67	194	294
क.	க.					
कञ्	ககஞ	0	4	47	174	280
ए.	ஏ.					
एकएव	ஏனகுவேவ	0	1	1	7	48
एकत्रिशक	ஏனகத்ரிஸக	0	2	26	67	185
एकात्मप्रत्ययसार	ஏனகாத்மபுத்ரயஸார	7	0	0	16	74
एकामूनः	ஏனகாமூநஃ [ஹ]	5	0	0	5	37
एकोनविंशतिमुखः	ஏனகொநவிஸ்திமுகஃ	10	0	0	28	122
एतत्	ஏனதத	0	3	48	127	244
"	"	0	4	71	198	296
एतेः	ஏனதெஃ	0	3	30	71	189
एतेन	ஏனதெந	0	4	46	173	280
"	"	0	4	54	181	285
एवमेव	ஏனவமேவ	0	4	47	173	280
एवयो	ஏனவாயொ	0	3	30	71	189
एवंहि	ஏனவஹி	0	1	27	39	154
"	"	0	4	19	146	258
एवंहित	ஏனவஹித	0	4	54	181	285
एष अन्तर्यामि	ஏஷ அந்நர்யாமி	6	0	0	6	44
एष यानिः	ஏஷ யானிஃ	6	0	0	6	44
एष सर्वज्ञः	ஏஷ சர்வஜ்ஞஃ	6	0	0	6	44
एष सर्वेश्वरः	ஏஷ சர்வேஸ்வரஃ	6	0	0	6	44

| நாகரம். | க்ரந்தம். | உபதி. | காரி. | | ஜெ.
நெ. | பக்க. |
|-------------|--------------|-------|-------|-----|------------|-------|
| | | | அ.த். | நெ. | | |
| அ. | ஒ. | | | | | |
| அஃகார: | ஒஃகாரம் | 8 | 0 | 0 | 26 | 115 |
| ” | ” | 12 | 0 | 0 | 35 | 142 |
| அஃகாரவித | ஒஃகாரவித | 0 | 1 | 29 | 41 | 158 |
| அஃகார பாதச: | ஒஃகாரபாஷம் | 0 | 1 | 24 | 36 | 147 |
| அமிலேத | ஒஃகாரத | 0 | 1 | 7 | 13 | 64 |
| க. | க. | | | | | |
| க ஏதாந் | கவன தாந் | 0 | 2 | 5 | 52 | 170 |
| க தரத் | தரத் | 6 | 4 | 18 | 145 | 258 |
| கல்யாதி | கல்யாதி | 0 | 2 | 12 | 53 | 170 |
| கலிதா | கலிதா | 0 | 2 | 14 | 55 | 172 |
| ” | க ” | 0 | 2 | 15 | 56 | 174 |
| காரண | காரணம் | 0 | 4 | 11 | 138 | 282 |
| காரணவேதா | காரணகாரணவேதா | 0 | 1 | 11 | 18 | 93 |
| காரணதாபா | காரணகாரணதாபா | 0 | 4 | 52 | 179 | 284 |
| கால | கால [வ | 0 | 2 | 24 | 65 | 188 |
| காலாபுரூப | காலாபுரூப | 0 | 1 | 8 | 14 | 67 |
| கூதகேந | கூதகேந | 0 | 3 | 22 | 101 | 223 |
| கோத்ய: | கோத்யம் | 0 | 4 | 84 | 211 | 305 |
| கோவெந் | கோவெந் | 0 | 3 | 25 | 104 | 226 |
| கமதே | கமதே | 0 | 4 | 99 | 226 | 317 |
| கோத்ய | கோத்யம் | 0 | 1 | 9 | 15 | 70 |
| க. | க. | | | | | |
| கந்தர்வநகர | கந்தர்வநகர | 0 | 2 | 31 | 72 | 190 |
| குண: | குணம் | 0 | 2 | 20 | 61 | 179 |
| குஹித் | குஹித் | 0 | 4 | 35 | 162 | 270 |
| முஹநகர | முஹநகர | 0 | 4 | 47 | 174 | 280 |
| முஹநகர | முஹநகர | 0 | 4 | 37 | 164 | 272 |
| முஹநகர | முஹநகர | 0 | 3 | 38 | 117 | 236 |

| நாகரம், | கந்தம். | உபநி. | காரி. | | ஜெ.
நெ. | பக்க. |
|---------------|--------------------------|-------|-------|-----|------------|-------|
| | | | அத். | நெ. | | |
| घ. | वा. | | | | | |
| घटादेवत | வட்டாழிவகல் | 0 | 3 | 3 | 82 | 203 |
| घटादेपु | வட்டாரெஷ்டு | 0 | 3 | 4 | 83 | 205 |
| घनप्रज्ञः | வா. ந. ப. ஜ்ஞஃ | 0 | 1 | 1 | 7 | 48 |
| च. | च. | | | | | |
| चतुर्थ | சுதத-ஸு-ஸு | 7 | 0 | 0 | 16 | 74 |
| चरन् | சுராஸு | 0 | 4 | 65 | 192 | 293 |
| चलाचल | சுலாசுல | 0 | 2 | 37 | 78 | 198 |
| चित्तकाला | சிதககாலா | 0 | 2 | 14 | 55 | 172 |
| चित्तस्पन्दित | சிதஸ்பந்தித | 0 | 4 | 72 | 199 | 297 |
| चित न | சிதந | 0 | 4 | 26 | 153 | 265 |
| .. निर्विशेष | .. நிவிஷெஷ | 0 | 4 | 77 | 199 | 297 |
| चितमिति | சிதமிதி | 0 | 2 | 14 | 65 | 183 |
| चेतांमुखः | செதெ-சு-முகஃ | 5 | 0 | 0 | 5 | 37 |
| ज. | ज. | | | | | |
| जन्म | ஜந்ம் | 0 | 4 | 58 | 185 | 288 |
| जरामरण | ஜராமரண | 0 | 4 | 10 | 137 | 252 |
| जागरितस्थान | ஜா. ர. மி. து. ஸ்தா. னம் | 3 | 0 | 0 | 3 | 28 |
| .. | .. | 0 | 1 | 3 | 9 | 56 |
| जाग्रजित्त | ஜா. ரு. ஜி. து. | 0 | 4 | 66 | 193 | 293 |
| जाग्रदृतावपि | ஜா. ரு. து. தா. வ. பி. | 0 | 2 | 10 | 51 | 169 |
| जाताच | ஜா. தா. சூ. | 0 | 4 | 13 | 140 | 254 |
| जातिदोषाः | ஜா. தி. டி. ஷா. ஷா. ஷா. | 0 | 4 | 43 | 170 | 277 |
| जातिस्त | ஜா. தி. ஸ்த. | 0 | 4 | 42 | 169 | 276 |
| जात्याभासं | ஜா. து. ஜா. ஸா. ஸம் | 0 | 4 | 45 | 172 | 279 |
| जायमानानु | ஜா. ய. மி. னா. னு. | 0 | 4 | 21 | 148 | 260 |
| जायमानं | ஜா. ய. மி. னா. | 0 | 4 | 11 | 138 | 252 |
| जावात्मनोः | ஜா. வ. து. மி. னா. ஷா. | 0 | 3 | 13 | 92 | 215 |
| .. | .. | 0 | 3 | 14 | 93 | 216 |

| நாகரம். | க்ரந்தம். | உபதி. | காரி. | | ஜெ.
நெ. | பக்த. |
|-------------------|-----------------|-------|-------|-----|------------|-------|
| | | | அ.ந். | நெ. | | |
| जीवंकल्पयते | ஜீவங்கலபதெ | 0 | 2 | 16 | 57 | 174 |
| त. | த. | | | | | |
| तत्त्वमव्यात्मिकं | தகவய்யாதிசு | 0 | 2 | 38 | 79 | 199 |
| तत्त्वतः | தகவதஃ | 0 | 3 | 19 | 98 | 221 |
| ” | ” | 0 | 3 | 27 | 106 | 227 |
| तत्त्वोभूत | தத்வஹூத | 0 | 3 | 38 | 79 | 199 |
| तथाजाग्रत | தயாஜாஹுத | 0 | 3 | 29 | 108 | 229 |
| ” | ” | 0 | 4 | 61 | 188 | 290 |
| तथाजीवा | தயாஜீவா | 0 | 4 | 68 | 195 | 295 |
| ” | ” | 0 | 4 | 69 | 196 | 295 |
| ” | ” | 0 | 4 | 70 | 197 | 296 |
| ” | ” | 0 | 4 | 64 | 191 | 292 |
| तथातदृक् | தயா தத்யு | 0 | 4 | 66 | 193 | 293 |
| तथातदस्य | தயா தத்யஸ்ய | 0 | 4 | 66 | 193 | 293 |
| तथाविश्वं | தயாவிஸ்வ | 0 | 2 | 31 | 72 | 190 |
| तथास्वप्नं | தயாஸ்வப்ந | 0 | 4 | 41 | 168 | 275 |
| तदान | ததாந | 0 | 4 | 76 | 203 | 299 |
| तदेव | ததெவ | 0 | 3 | 35 | 114 | 234 |
| तद्वैतु | ததெயித | 0 | 4 | 17 | 144 | 257 |
| तस्मादाद्यन्त | தஸ்மாடாடியந்த | 0 | 2 | 7 | 48 | 166 |
| ” | ” | 0 | 4 | 32 | 159 | 269 |
| तस्मादिवं | தஸ்மாடெவ | 0 | 2 | 36 | 77 | 198 |
| तस्मान्न | தஸ்மான | 0 | 4 | 28 | 155 | 266 |
| तस्यपश्यन्ति | தஸ்யபஸ்யந்தி | 0 | 4 | 28 | 155 | 267 |
| तानयं | தாநய | 0 | 2 | 7 | 49 | 167 |
| तेषामन्यत्र | தெஷாமிந்யத்ர | 0 | 4 | 90 | 217 | 310 |
| तेषामात्मा | தெஷாமிதா | 0 | 3 | 11 | 90 | 213 |
| तेषामुभयथा | தெஷாமிஹயயா | 0 | 3 | 18 | 97 | 220 |
| तेहि | தெஹி | 0 | 4 | 90 | 222 | 313 |
| तैजसः | தெஜஸஃ | 4 | 0 | 0 | 4 | 34 |
| ” | ” | 0 | 1 | 23 | 34 | 138 |
| ” उकारः | ” உகாரஃ | 10 | 0 | 0 | 28 | 122 |
| ” प्रविविक्तभुक् | ” ப்ரவீக்தபுக்த | 0 | 1 | 3 | 9 | 56 |

| நாகரம். | கந்தம். | உபதி. | காரி. | | ஜெ.
நெ. | பக்க |
|---------------|----------------|-------|-------|-----|------------|------|
| | | | அத். | நெ. | | |
| தேவசஸ்ய | தெகஜஸஸ்ய | 0 | 1 | 20 | 31 | 133 |
| திரிபுதாமசு | திரிஷ்டாபரஸஸ்ய | 0 | 1 | 5 | 11 | 59 |
| ,, | ,, | 0 | 1 | 22 | 35 | 136 |
| த. | த. | | | | | |
| தம: | தம: | 0 | 4 | 86 | 213 | 307 |
| தாஷ்ணாஷி | தாஷ்ணாஷி | 0 | 1 | 1 | 7 | 48 |
| திஷ இதி | திஷ இதி | 0 | 2 | 24 | 65 | 183 |
| தூக் | தூக் | 0 | 1 | 15 | 22 | 103 |
| தூக் விவிரயதே | தூக் விவிரயதே | 0 | 4 | 87 | 209 | 303 |
| தூக் | தூக் | 0 | 4 | 100 | 227 | 317 |
| தூக் | தூக் | 0 | 1 | 9 | 15 | 70 |
| தூக் | தூக் | 0 | 2 | 21 | 62 | 180 |
| தூக் | தூக் | 0 | 4 | 53 | 180 | 285 |
| தூக் | தூக் | 0 | 4 | 75 | 202 | 299 |
| தூக் | தூக் | 0 | 3 | 12 | 91 | 214 |
| தூக் | தூக் | 0 | 1 | 13 | 20 | 99 |
| தூக் | தூக் | 0 | 1 | 5 | 11 | 59 |
| த. | த. | | | | | |
| தமா | தமா | 0 | 2 | 25 | 66 | 184 |
| தமாய | தமாய | 0 | 4 | 58 | 185 | 288 |
| த. | த. | | | | | |
| தகஷித் | தகஷித் | 0 | 3 | 48 | 127 | 244 |
| ,, | ,, | 0 | 4 | 71 | 198 | 296 |
| த சோத்பாத்தி: | த சோத்பாத்தி: | 0 | 3 | 32 | 73 | 192 |
| த ச மூதாத் | த ச மூதாத் | 0 | 4 | 38 | 165 | 272 |
| த ததா | த ததா | 0 | 4 | 49 | 176 | 282 |
| ,, | ,, | 0 | 4 | 51 | 178 | 283 |
| த நித்ரா | த நித்ரா | 0 | 1 | 14 | 21 | 101 |
| த நிர்மதா | த நிர்மதா | 0 | 4 | 50 | 177 | 282 |

| நாகரம். | க்ரந்தம். | உபநி. | காரி. | | ஜெ.
நெ. | பக்க. |
|---------------|--------------|-------|-------|-----|------------|-------|
| | | | அ.த். | நெ. | | |
| ” | ” | 0 | 4 | 52 | 179 | 284 |
| ந நிரோத | ந நிரோத | 0 | 2 | 32 | 73 | 192 |
| ந பृதக் | ந பூயசு | 0 | 2 | 34 | 75 | 196 |
| ந ப்ரஜ் | ந பூஜம் | 7 | 0 | 0 | 16 | 74 |
| ந ப்ரஜானவந | ந பூஜா நபை ந | 7 | 0 | 0 | 16 | 74 |
| ந வஹி:ப்ரஜ் | ந வஹி:ப்ரஜ் | 1 | 0 | 0 | 16 | 74 |
| ந பவதி | ந வஹி:ப்ரஜ் | 0 | 3 | 21 | 100 | 222 |
| ந முமுகு: | ந வஹி:ப்ரஜ் | 0 | 2 | 32 | 73 | 192 |
| ந யுக்த | ந வஹி:ப்ரஜ் | 0 | 4 | 34 | 101 | 270 |
| ந சர்வ | ந வஹி:ப்ரஜ் | 0 | 3 | 5 | 84 | 205 |
| ந ஹி சாஹ்யசம: | ந வஹி:ப்ரஜ் | 0 | 4 | 20 | 147 | 259 |
| நாகாசஸ்ய | ந வஹி:ப்ரஜ் | 0 | 3 | 7 | 86 | 210 |
| நாஜே | ந வஹி:ப்ரஜ் | 0 | 4 | 60 | 187 | 289 |
| நாஸ்த்மாபவெந | ந வஹி:ப்ரஜ் | 0 | 2 | 34 | 75 | 196 |
| நாஸ்த்மாந் | ந வஹி:ப்ரஜ் | 0 | 1 | 12 | 19 | 96 |
| நானாத்வம் | ந வஹி:ப்ரஜ் | 0 | 3 | 13 | 92 | 215 |
| நான்த:ப்ரஜ் | ந வஹி:ப்ரஜ் | 7 | 0 | 0 | 16 | 74 |
| நாப்ரஜ் | ந வஹி:ப்ரஜ் | 7 | 0 | 0 | 16 | 74 |
| நாமாத்ரே | ந வஹி:ப்ரஜ் | 0 | 1 | 23 | 34 | 138 |
| நாஸௌவிஷய: | ந வஹி:ப்ரஜ் | 0 | 4 | 59 | 186 | 289 |
| நாஸ்யஸத் | ந வஹி:ப்ரஜ் | 0 | 4 | 40 | 167 | 274 |
| நாஸ்வாதயேத் | ந வஹி:ப்ரஜ் | 0 | 3 | 45 | 124 | 241 |
| நிஹிதஸ்ய | ந வஹி:ப்ரஜ் | 0 | 3 | 34 | 113 | 233 |
| நிமித்தச் | ந வஹி:ப்ரஜ் | 0 | 4 | 27 | 154 | 266 |
| நிமித்தஸ்ய | ந வஹி:ப்ரஜ் | 0 | 4 | 25 | 152 | 264 |
| நியதா | ந வஹி:ப்ரஜ் | 0 | 2 | 13 | 54 | 171 |
| நிர்நமஸ்கார | ந வஹி:ப்ரஜ் | 0 | 2 | 37 | 78 | 198 |
| நிர்விகல்ப | ந வஹி:ப்ரஜ் | 0 | 2 | 35 | 76 | 197 |
| நிவ்ருத்தஸ்ய | ந வஹி:ப்ரஜ் | 0 | 4 | 25 | 152 | 264 |
| நிவ்ருத்த: | ந வஹி:ப்ரஜ் | 0 | 1 | 10 | 17 | 91 |
| நிஷ்ல | ந வஹி:ப்ரஜ் | 0 | 3 | 45 | 124 | 241 |
| நிஷ்விதாயா | ந வஹி:ப்ரஜ் | 0 | 2 | 18 | 59 | 177 |
| நிஷ்வத் | ந வஹி:ப்ரஜ் | 0 | 3 | 13 | 92 | 215 |
| நிஸ்துதி | ந வஹி:ப்ரஜ் | 0 | 2 | 47 | 78 | 198 |
| நி:ஸ்வாஹா | ந வஹி:ப்ரஜ் | 0 | 2 | 47 | 78 | 198 |

| நாகரம். | கந்தம். | உபநி. | காரி. | | ஜே.
நெ. | பக்க. |
|-------------|-------------|-------|-------|-----|------------|-------|
| | | | அத். | நெ. | | |
| நெஹ | நெஹ | 0 | 3 | 24 | 103 | 225 |
| நௌயத: | நௌயத: | 7 | 0 | 0 | 16 | 74 |
| ப. | வ. | | | | | |
| பரதந்த | வரதந்த | 0 | 4 | 73 | 200 | 297 |
| " | " | 0 | 4 | 74 | 201 | 298 |
| பரஸ்பர் | வரஸ்பர் | 0 | 3 | 17 | 96 | 219 |
| பாட: ப்ரதம: | வாடிப்ரதம | 10 | 0 | 0 | 28 | 122 |
| " த்விதீய: | " த்விதீய | 0 | 1 | 23 | 34 | 138 |
| " த்ரிதீய: | " த்ரிதீய | 0 | 1 | 25 | 37 | 149 |
| பாடா: இதி | வாடி இதி | 0 | 2 | 21 | 62 | 180 |
| " மாத்ரா: | " மாத்ரா | 8 | 0 | 0 | 26 | 115 |
| பூர்வாபர | வகுவா-பர | 0 | 4 | 21 | 148 | 260 |
| ப்ரகதி: | ப்ரகதி | 0 | 4 | 9 | 136 | 251 |
| ப்ரகதே: | ப்ரகதே | 0 | 3 | 21 | 100 | 222 |
| " | " | 0 | 4 | 29 | 156 | 267 |
| ப்ரகத்யாகாச | ப்ரகத்யாகாச | 0 | 4 | 91 | 218 | 311 |
| ப்ரகார: | ப்ரகார | 0 | 3 | 34 | 113 | 233 |
| ப்ரணவோபர | ப்ரணவோபர | 0 | 1 | 25 | 37 | 149 |
| ப்ரணவோபர | ப்ரணவோபர | 0 | 1 | 26 | 38 | 151 |
| ப்ரணவோபர | ப்ரணவோபர | 0 | 1 | 28 | 40 | 156 |
| ப்ரணவோபர | ப்ரணவோபர | 0 | 2 | 1 | 42 | 161 |
| ப்ரணவோபர | ப்ரணவோபர | 0 | 4 | 34 | 161 | 270 |
| " | " | 7 | 0 | 0 | 16 | 74 |
| ப்ரணவோபர | ப்ரணவோபர | 12 | 0 | 0 | 35 | 142 |
| " | " | 0 | 1 | 17 | 24 | 109 |
| ப்ரணவோபர | ப்ரணவோபர | 0 | 1 | 6 | 12 | 61 |
| ப்ரணவோபர | ப்ரணவோபர | 6 | 0 | 0 | 6 | 44 |
| ப்ரணவோபர | ப்ரணவோபர | 0 | 4 | 81 | 208 | 303 |
| ப்ரணவோபர | ப்ரணவோபர | 4 | 0 | 0 | 4 | 34 |
| ப்ரணவோபர | ப்ரணவோபர | 0 | 1 | 3 | 9 | 56 |
| " | " | 0 | 1 | 4 | 10 | 58 |
| ப்ரணவோபர | ப்ரணவோபர | | | | | |

| நாகரம். | க்ரந்தம். | உபதி. | காரி. | | ஜெ.
நெ. | பக்க. |
|---------|-----------|-------|-------|-----|------------|-------|
| | | | அ.த. | நெ. | | |
| புணெஹ் | புணெஹ் | 0 | 4 | 24 | 151 | 263 |
| புணெஹ் | புணெஹ் | 0 | 4 | 25 | 152 | 264 |
| புணெஹ் | புணெஹ் | 5 | 0 | 0 | 5 | 37 |
| புணெஹ் | புணெஹ் | 0 | 3 | 1 | 80 | 201 |
| புணெஹ் | புணெஹ் | 0 | 2 | 20 | 61 | 179 |
| புணெஹ் | புணெஹ் | 0 | 2 | 19 | 60 | 178 |
| புணெஹ் | புணெஹ் | 0 | 4 | 85 | 212 | 306 |
| புணெஹ் | புணெஹ் | 5 | 0 | 0 | 5 | 37 |
| புணெஹ் | புணெஹ் | 0 | 1 | 3 | 9 | 56 |
| புணெஹ் | புணெஹ் | 0 | 1 | 23 | 34 | 138 |
| புணெஹ் | புணெஹ் | 0 | 1 | 11 | 18 | 93 |
| புணெஹ் | புணெஹ் | 0 | 1 | 12 | 19 | 96 |
| புணெஹ் | புணெஹ் | 11 | 0 | 0 | 29 | 126 |
| புணெஹ் | புணெஹ் | 0 | 4 | 17 | 144 | 257 |
| புணெஹ் | புணெஹ் | 3 | 0 | 0 | 3 | 28 |
| புணெஹ் | புணெஹ் | 0 | 1 | 1 | 7 | 48 |
| புணெஹ் | புணெஹ் | 0 | 2 | 9 | 50 | 168 |
| புணெஹ் | புணெஹ் | 0 | 2 | 10 | 51 | 169 |
| புணெஹ் | புணெஹ் | 0 | 2 | 16 | 57 | 174 |
| புணெஹ் | புணெஹ் | 0 | 1 | 13 | 20 | 99 |
| புணெஹ் | புணெஹ் | 0 | 4 | 20 | 147 | 259 |
| புணெஹ் | புணெஹ் | 0 | 4 | 78 | 205 | 301 |
| புணெஹ் | புணெஹ் | 0 | 4 | 100 | 227 | 317 |
| புணெஹ் | புணெஹ் | 0 | 3 | 33 | 112 | 232 |
| புணெஹ் | புணெஹ் | 0 | 4 | 84 | 211 | 305 |

| நாகரம். | கந்தம். | உபநி. | காரி. | | ஜெ.
நெ. | பக்க. |
|--------------------|-----------------------|-------|-------|-----|------------|-------|
| | | | அத். | நெ. | | |
| भविष्यत् | ஹவிஷ்யத் | 0 | 3 | 14 | 93 | 216 |
| भावाः | ஹாவாஃ | 0 | 2 | 33 | 74 | 195 |
| भावैः | ஹாவெஃ | 0 | 2 | 33 | 74 | 195 |
| भवनानि | ஹவநாநி | 0 | 2 | 24 | 65 | 183 |
| भूततः | ஹுததஃ | 0 | 3 | 13 | 92 | 215 |
| भूतस्य | ஹுதஸ்ய | 0 | 4 | 3 | 130 | 247 |
| भूतजायते | ஹுதஜாயதெ | 0 | 4 | 4 | 131 | 248 |
| भूतभवत् | ஹுதஹவத் | 1 | 0 | 0 | 1 | 13 |
| भेदानिन्दा | ஹேதநிந்நா | 0 | 4 | 94 | 221 | 313 |
| भेदानां | ஹேதநாநா | 0 | 2 | 5 | 46 | 164 |
| भोक्तेति | ஹொக்தேதி | 0 | 2 | 22 | 63 | 181 |
| भोगार्थं | ஹொமார்தம் | 0 | 1 | 9 | 15 | 270 |
| भोज्ये | ஹொஜ்யே | 0 | 2 | 21 | 63 | 181 |
| म. | ம. | | | | | |
| मकारः | மகாரஃ | 11 | 0 | 0 | 29 | 126 |
| “ | “ | 0 | 1 | 23 | 34 | 138 |
| मकारभावे | மகாரஹாவெ | 0 | 1 | 21 | 32 | 135 |
| मकारश्च | மகாரஸ்ச | 0 | 1 | 23 | 34 | 138 |
| मन इति | மந இதி | 0 | 2 | 25 | 66 | 184 |
| मनसः | மநஸஃ | 0 | 3 | 31 | 110 | 230 |
| “ | “ | 0 | 3 | 41 | 120 | 239 |
| मनस्यन्तः | மநஸ்யந்தஃ | 0 | 1 | 1 | 7 | 48 |
| मनोदृश्यं | மநோத்யூஸ்யம் | 0 | 3 | 31 | 110 | 230 |
| मरणं | மரணம் | 0 | 3 | 9 | 88 | 211 |
| मात्रापादाः | மாத்ராபாடாஃ | 8 | 0 | 0 | 26 | 115 |
| मात्रासंप्रतिपत्तौ | மாத்ராஸம்ப்ரதிபத் திவ | 0 | 1 | 19 | 30 | 131 |
| “ | “ [தள | 0 | 1 | 20 | 31 | 133 |
| “ | “ | 0 | 1 | 21 | 32 | 135 |
| मायया | மாயயா | 0 | 3 | 19 | 18 | 221 |
| मायामात्रं | மாயாமாத்ரம் | 0 | 1 | 17 | 24 | 109 |
| मायेषा | மாயேஷா | 0 | 2 | 19 | 63 | 178 |
| वित्राद्यैः | வித்ராட்யேஃ | 0 | 4 | 35 | 162 | 270 |

| நாகரம். | க்ரந்தம். | உபதி. | காரி. | | ஜெ.
நெ. | பக்க. |
|--------------|---------------|-------|-------|-----|------------|-------|
| | | | அத். | நெ. | | |
| மூலோ
மூத் | ஜெயோ ஹ | 0 | 3 | 15 | 94 | 217 |
| | ஜெயோ து | 0 | 2 | 23 | 64 | 182 |
| ய. | ய. | | | | | |
| யச்சான்யத் | யஸா நுக் | 1 | 0 | 0 | 1 | 13 |
| யதோந | யதொந | 0 | 4 | 96 | 223 | 314 |
| யத்ரவ் | யத்ரவண-டு | 0 | 4 | 60 | 187 | 289 |
| யத்ரஸுத் | யத்ரஸுத் | 5 | 0 | 0 | 5 | 37 |
| யதாக்காய: | யயாக்காய் | 0 | 4 | 36 | 163 | 271 |
| யதாதத் | யயா தத் | 0 | 2 | 4 | 45 | 164 |
| யதானஜாயதே | யயா நஜாயதெ | 0 | 3 | 2 | 81 | 202 |
| யதானிமித் | யயா நிமி-டுத் | 0 | 4 | 70 | 197 | 296 |
| யதாபவதி | யயா பவதி | 0 | 3 | 8 | 87 | 210 |
| யதாமாயா | யயா மாயா | 0 | 4 | 59 | 186 | 289 |
| யதா | யயா | 0 | 4 | 69 | 196 | 295 |
| யதா | யயா | 0 | 3 | 29 | 108 | 229 |
| யதா | யயா | 0 | 4 | 61 | 188 | 290 |
| யதா | யயா | 0 | 4 | 68 | 195 | 295 |
| யதா | யயா | 0 | 4 | 68 | 195 | 295 |
| யதா | யயா | 0 | 3 | 5 | 84 | 205 |
| யதா | யயா | 0 | 4 | 76 | 203 | 299 |
| யதா | யயா | 0 | 3 | 46 | 125 | 242 |
| யதா | யயா | 0 | 3 | 46 | 125 | 242 |
| யதா | யயா | 0 | 4 | 18 | 145 | 258 |
| யதா | யயா | 0 | 4 | 82 | 209 | 303 |
| யதா | யயா | 0 | 4 | 92 | 219 | 311 |
| யதா | யயா | 0 | 2 | 21 | 63 | 181 |
| யதா | யயா | 0 | 2 | 29 | 70 | 188 |
| யதா | யயா | 0 | 4 | 55 | 182 | 286 |
| யதா | யயா | 0 | 4 | 56 | 183 | 287 |
| யதா | யயா | 0 | 4 | 16 | 143 | 256 |
| யதா | யயா | 0 | 1 | 25 | 37 | 149 |
| யதா | யயா | 0 | 3 | 39 | 118 | 237 |
| யதா | யயா | 0 | 4 | 81 | 200 | 297 |

| நாகரம், | கந்தம், | உபதி. | காரி. | | ஜெ.
நெ. | பக்க. |
|--------------|---------------|-------|-------|-----|------------|-------|
| | | | அத். | நெ. | | |
| ர. | ர. | | | | | |
| रजरेव | ரஜரெவ | 0 | 2 | 18 | 59 | 177 |
| रसादयः | ரஸாடிய | 0 | 3 | 11 | 90 | 213 |
| रूपकार्य | ரூபகாரிய | 0 | 3 | 6 | 85 | 209 |
| ल. | ல. | | | | | |
| लयसंबन्ध | லாயஸம்பந்த | 0 | 3 | 4 | 123 | 241 |
| लक्षणाशून्यं | லக்ஷணாசூன்யம் | 0 | 4 | 67 | 194 | 294 |
| लीयतेहि | லீயதேஹி | 0 | 3 | 35 | 114 | 234 |
| लोका इति | லோகா இதி | 0 | 2 | 21 | 62 | 180 |
| लोकान् | லோகான | 0 | 2 | 27 | 68 | 186 |
| व. | வ. | | | | | |
| वन्ध्यापुत्र | வந்த்யாபுத்ர | 0 | 3 | 28 | 107 | 228 |
| वस्त्राभावं | வஸ்திராபாவம் | 0 | 4 | 77 | 206 | 302 |
| वादा इति | வாடா இதி | 0 | 2 | 24 | 65 | 183 |
| विक्रमांत | விக்ரமாந்த | 0 | 2 | 13 | 54 | 171 |
| विकल्प | விகல்ப | 0 | 1 | 18 | 25 | 112 |
| वितथैः | விததே | 0 | 2 | 6 | 47 | 165 |
| विद्यते | வித்யதே | 0 | 4 | 31 | 158 | 269 |
| विपर्ययात् | விபரய்யாத் | 0 | 4 | 91 | 218 | 311 |
| विपर्ययासे | விபரய்யாஸே | 0 | 4 | 41 | 168 | 275 |
| विप्राणां | விபிராணா | 0 | 1 | 18 | 22 | 103 |
| विभक्ति | விபக்தி | 0 | 4 | 86 | 213 | 307 |
| विबदन्तः | விவதந்த | 0 | 1 | 7 | 13 | 64 |
| विबदामः | விவதாம | 0 | 4 | 4 | 131 | 248 |
| विश्वं | விஷ்வம் | 0 | 4 | 5 | 132 | 248 |
| विश्वस्य | விஷ்வஸ்ய | 0 | 1 | 23 | 34 | 138 |
| विश्वानि | விஷ்வானி | 0 | 1 | 19 | 30 | 131 |
| विषयः | விஷய | 0 | 2 | 28 | 69 | 187 |
| | விஷய | 0 | 4 | 80 | 207 | 302 |

| நாகரம். | கீரந்தம். | உபதி. | காரி. | | ஜெ.
நெ. | பக்க. |
|---------------|----------------|-------|-------|-----|------------|-------|
| | | | அ.த். | நெ. | | |
| विषया इति | விஷயா இதி | 0 | 2 | 21 | 62 | 180 |
| विज्ञाने | விஜ்ஞானே | 0 | 4 | 50 | 177 | 282 |
| ” | ” | 0 | 4 | 51 | 178 | 283 |
| वातराग | வீதரா.ம | 0 | 2 | 35 | 76 | 197 |
| वातशोक | வீதசொக | 0 | 4 | 78 | 205 | 301 |
| वेदा इति | வெடா இதி | 0 | 2 | 21 | 63 | 181 |
| वेदैतत् | வெடெதது | 0 | 1 | 5 | 11 | 59 |
| वैतथ्यं | வெதத்யம் | 0 | 2 | 1 | 42 | 161 |
| वैतध्यः | வெதத்யம் | 0 | 2 | 3 | 44 | 163 |
| वैशारद्यन्तु | வெசாரத்யந்து | 0 | 4 | 94 | 221 | 313 |
| वैश्वानरः | வெசுவாநரம் | 3 | 0 | 0 | 3 | 28 |
| ” अकारः | ” அகாரம் | 0 | 1 | 9 | 9 | 56 |
| श. | ஸ. | | | | | |
| शान्तं | சாந்தம் | 7 | 0 | 0 | 16 | 74 |
| शिवं | சிவம் | 7 | 0 | 0 | 16 | 74 |
| ” | ” | 12 | 0 | 0 | 35 | 142 |
| शिवः | சிவம் | 0 | 1 | 20 | 41 | 158 |
| ष. | ஷ. | | | | | |
| षड्विंश | ஷடவிம்ச | 0 | 2 | 26 | 67 | 185 |
| स. | ஸ. | | | | | |
| स आत्मा | ஸ ஆத்மா | 7 | 0 | 0 | 16 | 74 |
| स एव | ஸ ஏவ | 0 | 2 | 12 | 53 | 170 |
| स एष | ஸ ஏஷ | 0 | 3 | 26 | 105 | 227 |
| स कषायं | ஸ கஷாயம் | 0 | 3 | 44 | 123 | 241 |
| सकृत् प्रकाशं | ஸக்யக் புகாசம் | 0 | 4 | 81 | 208 | 303 |
| ” विभातं | ” விபாதம் | 0 | 3 | 36 | 115 | 234 |
| सश्च | ஸசு | 0 | 4 | 40 | 167 | 274 |
| सतोहि | ஸதோஹி | 0 | 8 | 27 | 106 | 227 |
| सदसत् | ஸதஸத் | 0 | 4 | 22 | 149 | 261 |

| நாகரம். | கந்தம். | உபதி. | காரி. | | ஜெ.
நெ. | பக்க. |
|---------------|-------------------|-------|-------|-----|------------|-------|
| | | | அத். | நெ. | | |
| सद्भावेन | ஸதீ ராவெந | 0 | 4 | 57 | 184 | 287 |
| संपूज्यः | ஸபௌஜ்யம் | 0 | 1 | 22 | 33 | 136 |
| सताङ्ग | ஸதாங்க | 3 | 0 | 0 | 3 | 28 |
| ” | ” | 4 | 0 | 0 | 4 | 34 |
| सर्पधारा | ஸபயுயாரா | 0 | 2 | 17 | 58 | 176 |
| सर्वज्ञ | ஸவஜ்ஞ | 0 | 4 | 87 | 214 | 308 |
| सर्वमग्राह्य | ஸவ-மீ-ம-ஹ்யம் | 0 | 3 | 26 | 105 | 227 |
| सर्वव्यापिनं | ஸவ-வ-ய-பி-நம் | 0 | 1 | 28 | 40 | 156 |
| सर्वस्य | ஸவ-யு-ஸ்ய | 0 | 1 | 27 | 39 | 154 |
| सर्वज्ञता | ஸவ-மீ-ஜ்ஞ-தா | 0 | 4 | 89 | 216 | 309 |
| सर्वज्ञ | ஸவ-மீ-ஜ்ஞம் | 0 | 3 | 36 | 115 | 234 |
| सर्वाभिलाषं | ஸவ-யு-அ-பி-லா-ஷம் | 0 | 3 | 37 | 116 | 235 |
| सर्वे | ஸவெ-யு | 0 | 4 | 33 | 160 | 269 |
| सर्वे धर्माः | ஸவெ-யு-ய-மீ-ய-மாஃ | 0 | 4 | 93 | 220 | 312 |
| ” | ” | 0 | 4 | 99 | 226 | 317 |
| सर्वजनपाति | ஸவெ-யு-ஜ-ந-ப-தி | 0 | 1 | 6 | 12 | 61 |
| सर्वहि | ஸவெ-யு-ஹி | 2 | 0 | 0 | 2 | 23 |
| संक्रेश | ஸங்க்ரேஸ | 0 | 4 | 24 | 151 | 263 |
| संघाताः | ஸங்கா-தாஃ | 0 | 3 | 10 | 89 | 212 |
| संभवे | ஸம்-ப-வெ | 0 | 4 | 16 | 143 | 256 |
| संभूतेः | ஸம்-ப-ஹ-தேஃ | 0 | 3 | 25 | 104 | 226 |
| संवृत्ते | ஸவ்ரு-தே | 0 | 4 | 33 | 160 | 269 |
| संवृत्या | ஸவ்ரு-த-யா | 0 | 4 | 57 | 184 | 287 |
| सांसिद्धिकी | ஸா-ஸி-திகீ | 0 | 4 | 9 | 136 | 251 |
| मुखं | ஸ-ம-ம | 0 | 4 | 82 | 209 | 303 |
| मुप्रशान्तः | ஸ-ம-பு-ஸா-ந்தஃ | 0 | 3 | 37 | 116 | 235 |
| मुपुष्टं | ஸ-ம-பு-ஸ-தம் | 0 | 3 | 47 | 126 | 243 |
| मुपुष्टस्थानः | ஸ-ம-பு-ஸ-த-ஸா-நம் | 5 | 0 | 0 | 5 | 37 |
| ” प्राज्ञः | ” ப்ராஜ்ஞம் | 11 | 0 | 0 | 29 | 126 |
| मुक्षमदिति | ஸக்ஷ-ம-தி | 0 | 2 | 23 | 64 | 182 |
| सष्टिरिति | ஸஷ்டி-ரி-தி | 0 | 2 | 28 | 69 | 187 |
| सोयमात्मा | ஸோ-ய-ம-தா | 2 | 0 | 0 | 2 | 23 |
| ” ध्यक्षरं | ” ய-க்ஷ-ரம் | 0 | 1 | 2 | 8 | 48 |
| स्थिति | ஸி-தி | 0 | 2 | 28 | 69 | 187 |

நாகரம்.	கந்தம்.	உயி.	காரி.		ஜெ. நெ.	பக்க.
			அ.ந்.	நெ.		
स्थितौ	ஸி_தள	0	3	9	88	211
स्थूल इति	ஸ-குஹ_தி	0	2	23	64	182
स्थूलभक्	ஸ-குஹ_ஈ	0	1	3	9	56
”	”	0	1	5	11	59
स्थूलांतर्पयते	ஸ-குஹ_ஈ_தப_ப_தெ	0	1	4	10	58
स्वतोवा	ஸ_தெ_தா_வா	0	4	22	149	261
स्वभावेन	ஸ_ஹ_ஹ_வ_ந	0	3	22	101	223
स्वप्रयोजन	ஸ_ப_ப_ய_ஜ_ந	0	2	7	48	166
स्वप्नजागरितं	ஸ_ப_ஜ_ஈ_ம_பி_த_ந	0	2	4	45	164
स्वप्नदृक्	ஸ_ப_ஜ_ஈ_ஈ	0	4	63	190	291
”	”	0	4	64	191	292
स्वप्ननिद्रा	ஸ_ப_ப_நி_ந்ர_ஈ	0	1	14	21	101
स्वप्नमाया	ஸ_ப_ப_ஈ_ம_ய_ஈ	0	1	7	13	64
स्वप्नमाये	ஸ_ப_ப_ஈ_ம_ய_ஈ	0	2	31	72	190
स्वप्नस्थान	ஸ_ப_ப_ஸ_ஈ_ந	4	0	0	4	34
”	”	10	0	0	28	122
स्वप्नस्थं	ஸ_ப_ப_ஸ_ஈ_ந	0	3	47	126	243
स्वप्नवृत्तावापि	ஸ_ப_ப_வ_ர_த_த_ஈ_வ_ஹி	0	2	9	50	168
स्वप्नेच	ஸ_ப_ப_ஹ	0	4	36	163	271
स्वप्नसिद्धान्त	ஸ_ப_ப_ஸி_ஈ_ஹ_ஈ	0	3	17	96	219
हेतुः	ஹ_த_ஹ_ஈ	0	4	23	150	262
हेतोः	ஹ_த_ஹ_ஈ	0	4	15	142	256
”	”	0	4	16	143	256
हेय	ஹ_ஹ_ய	0	4	90	217	310
क्षीणे	க்ஷ_ஈ_ஹ_ஈ	0	4	55	182	286
”	”	0	4	56	183	287
ज्ञानेच	ஜ_ஹ_ஹ_த_ஹ	0	4	89	216	309
ज्ञानेन	ஜ_ஹ_ஹ_த_ந_ந	0	4	1	128	245
ज्ञानं	ஜ_ஹ_ஹ_ந_ந	0	4	88	215	308
ज्ञेयाभिनेन	ஜ_ஹ_ய_ஹி_ஹ_ஹ_ந	0	4	1	128	245

மாண்கீகிய விஷயங்களைக்காட்டும்

அகாராதி அட்டவணை.

அ.

அகாரம் விசுவம் 118, 131.

அகாராதிகளை விசுவாதிகளாக அறிவதென்பலன் 138.

அங்கங்கள் எழு 29, 32, 34, 35.

அத்தத்துக்கு ஜன்மமில்லை 224.

அத பதார்த்தங்களுக்குள் காரிய காரணபாவம் 274.

அஜக்தவம் கல்பிதம் 298.

அஜாதவாதம் 261.

அனுவாதிகள் 182.

அத்வைதசருக்தம் 1.

அத்வைதம் வாஸ்தவம் 109, 112.

அத்வைத சித்திகாலம் 177.

அத்வைதம் துவைத விருத்தமல்ல 221.

அத்தியாசூரம் 115, 117,

அதிகாரி 20.

அதிமாத்திரம் 115, 117.

அதிஷ்டானந்தம் 279.

அந்தம்மிரஞ்சன் 35, 48.

அந்தர்யாமி 44, 46.

அநிநுத்தன் 31.

அபாவம் பிரளயாதிகளின் 192.

„ உற்பத்தியின் 192.

„ மோகத்தின் 192.

„ முமுக்ஷுவின் 192.

அமாத்திரம் 142.

அர்த்தம் பிரணவத்தின் 17.

அன்னியாகிருதம் 31.

அவஸ்தாதீத ஆத்மஞானம் 310.

அவஸ்தைகள் வாஸ்தவமல்ல 310.

அவித்வந்நிந்தை 313.

அவித்தையால் ஜகத்தின் தோற்றம் 281.

ஆ.

ஆகமவாதம் 183.

ஆசிரமங்கள் 186.

ஆத்மதர்சனம் இராகாதிகளற்றவர்களுக்கு 76.

ஆத்ம சித்தியில் மனோநாசம் 232.

ஆத்மபிராப்தி உபாயம் 241, 243.

ஆத்மஸ்வரூபம் 303.

ஆத்மவிஷய மதபேதம் 304.

ஆத்மா நிர்விஷய ஞானஸ்வரூபம் 199, 200.

ஆத்மாவால் அனுபவகற்பனை 171.

ஆத்மாவில் கற்பனைகள் 178-188.

ஆத்மாவின் கோசங்கள் 213.

„ ஜாக்கிர ஸ்வப்நாஸ்தை 308

„ சுஷுப்தி அவஸ்தை 309.

„ மஹாஞானம் 315.

„ பாதங்கள் 25.

ஆத்மாவுக்கு உற்பத்தியில்லை 222.

„ உற்பத்தியிருந்தால் மோஷத்தாக்கிடமில்லை 223.

ஆத்மாஞ்ஞம் என்பதும் வியாவஹாரிகம் 312.

ஆநந்தமயன் 39-43.

ஆநந்தபுக 39-43.

ஆபாசம் மாயையின் தோற்றம் 284.

உ.

உகாரம் தைஜஸன் 122, 123.

உபதேசத்தின்பொருட்டு காரியகாரண வியாவஹாரம் 276.

உபநிஷத்தின் பிரமாணம் 213, 214.

„ பிரயோஜனம் 17.

உபவியாக்கியானம் 13.

உபாசனைக்கு ஸ்தானம் 157.

உபாசனையின் பிரயோஜனம் 219.

„ நிந்தை 80.

உபாதிகளுக்குள்தான் பேதம் 85.

ஏ.

ஏகபூதன் 39-43.

க.

கந்தர்வநகரம் 190.

கற்பனைபிரகாரம் 172-175.

கற்பிதகாலத்தில் பதார்த்தகித்தி 173.

கர்மகாண்டத்தில் பேதம் அவாஸ்தவம் 216.

கனம் 41, 43.

கனப்ரிஞ்ஞன் 41, 43, 48.

கஷாயம் 241.

காரிகையின் சுருக்கம் 2, 14, 15.

காரியகாரணம் வியவஹார்த்தத்தின் பொருட்டு 169.

காரியகாரண பாவநிலேஷதம் 285.

கார்ஷாபணம் 25.

கப ஸ்தமதம் 268.

கோசங்கள் 213.

ச.

சகலத்துக்கும் சாரணம் 44, 46.

சங்கர்ஷணன் 41.

சத்திய நித்தியா ஞானங்கள் 219.

சத்வஸ்துவங்கே மாயையால் உற்பத்தி 239.

சந்தஸ் 21.

சப்தாங்கம் 29, 32,

சம்பந்தம் 90.

சரீரங்கள் மாயா கற்பிதங்கள் 213.

சர்வஜ்ஞன் 44-46.

சர்வேசுவரன் 44-46.

சாங்கியமதம் 180, 182, 185, 247.

சாங்கிய வைசேஷிக பஸ்பா விரோதம் 247, 248.

சாங்கிய தூஷணை 253, 254.

சாதகம் பிரம்மத்தை அறிய 15, 16.

சாந்தி சந்திரம் 11.

சாஸ்வதமதம் 183.

சித்தத்துக்கு உற்பத்தியில்லை 280, 301,

சிருஷ்டி விஷயமாய் மதபேதங்கள் 64-74.

„ மாயாருபம் 228.

கபலம் மாரமாட்டாது 223.

சுருக்கம் அத்தைதப்படி 1.

„ காரிகையின் 2.

„ துவைதப்படி 2.

„ பிரகரணத்தின் 13.

„ விசிஷ்டா த்வைதம் 2.

சுருதியுத்தி நிச்சிதம் தான் சத்தியம் 224.
சுஷுப்தி அபிமானி 38.

ஸ்தானம் 40, 41, 43.
சுஷுப்தி மோஷங்களில் மனது 233, 234.
சுஷுப்தி அவஸ்தை 309.
சூன்னியவாதம் 183
சேதோமுகன் 40, 42.
சைவமதம் 180.

ஜ

ஜனனமரணங்கள் மித்தை 198.
ஜாக்கிரதமித்தை 164, 167, 271.
ஸ்வம்நசமதை 270, 273.
வியவஹாரங்கள் 272.
ஜாக்கிராவஸ்தை 308.
ஜீவகற்பணை 175.
ஜீவஜன்மாதிகள் வாஸ்தவமல்ல 289, 212.
ஜீவன் இராகாதி தோஷமற்றவன் 211.
சித்தம் பரஸ்பரம் விஷயம் 294.
சுவபாவத்தில் அசங்கள் 311, 206.
ஜீவப்பிரம்ம இக்கியம் 13.
ஜீவாத்மாக்களின் உற்பத்தி 204.
ஜெ ஒளபசாரிகம்பன் 205, 209.
ஜோதிஷ சாஸ்திரஞ்ஜர்கள் 184.

த

தத்துவ போதகாலம் 106.
தகஷன் 186,
திருப்தி 58,
தூரிய நிச்சயம் 25.
நிருபணம் 74, 91.
தூரியத்தால் துக்கநாசம் 91.
தூரியம் மாறுதலற்றது 92.
பிரகாசஸ்வரூபம் 92, 39.
தூரியனுக்கு அஞ்ஞான பிராந்தியில்லை 99.
தூரிய விசுவாதி பேதம் 93, 95.
தூரியனுக்கும் பிராஞ்ஞனுக்கும் பேதம் 96, 97, 99, 101.
ஜெ பேதாபேதம் 99, 103.
தூரியானுபவம் 104, 105.
தூரிய ஸ்துதி 158.

துவைத சுருக்கம் 2

துவைதம் அவித்தியாக காரியம் 14.

„ மாயை 109, 190.

„ உபசமம் 158.

„ ஸ்வதந்திரமாயும் ஆத்ம தாதரத்மப ரூபமாயுள்ளன 190.

துவைதநோற்றம் மாயாபலத்தால் 221.

துவைதாபாவத்துக்கு சுருதிபிரமாணம் 225.

துவைதாபாவம் 227.

துவைதம் மனோவிகாரம் 230, 231.

தேவதை உபநிஷத்தின் 21.

தைஜஸன் 31, 34, 48, 56.

„ உகாரம் 122, 133.

தைஜஸனும் விசுவனும் ஒன்று 50.

„ பிரஞ்ஞனும் ஒன்று 51.

தைஜஸனுக்கு அஞ்ஞான பிராந்திகளுண்டு 94.

ப

பகவத்கர்சனம் 107,

பகவத்ஞானி ஸ்துதி 160,

பகவான் தேகத்தில் 3 விதம் 56.

பந்தமோஷாதிகள் சுற்பிதங்கள் 192, 195.

பலன் விகவாதிகளை அகாராதிகளாக அறிந்தவனுக்கு 136.

„ அகாராதி தியானத்தின் 138.

„ ஓங்கார ஞானத்தின் 142, 147.

பாமாத்மா விசுவனல்ல 74.

„ தைஜஸனல்ல 74.

„ பிரஞ்ஞனல்ல 74.

பாமாத்மா ஞானஸ்வரூபம் 74,

„ அபிநிவனல்ல 74.

„ ஜடமல்ல 75.

„ ஜானேந்திரியந்தா லறியத்தக்கதல்ல 75.

„ கர்மேந்திரியந்தால் கிரகிக்கத்தகாதது 75.

„ லிங்கந்தால் ஊகிக்கமுடியாதது 75.

„ மனதால் நினைக்கமுடியாதது 75.

„ எல்லா அவஸ்தைகளிலும் ஒன்று என்கிற ஞானத்தால்

அறியத்தக்கது 75.

„ ஜாக்கிரதாதி தர்மமற்றது 75.

„ ராகதுவேஷாதிக ளற்றது 75.

- ,, பரமாத்மஸ்வரூபம் 75.
 ,, அந்வைதம் 75.
 ,, ஸ்வஸ்தானம் 83.
 ,, ஷடூர்மி அற்றது 83.
 ,, மங்களஸ்வரூபம்.
 பஹிர்விரஞ்ஞன் 29, 32, 33, 48.
 பாசுபதர்கள் 186.
 பாதங்கள் 25, 115, 117.
 பாதம் முதலாவது 28.
 ,, 2 வது 34.
 ,, 3 வது 40.
 ,, 4 வது 74, 142.
 பாதஞ்சலர்கள் 186.
 பாரமார்த்திகசகம் 243.
 பிரகிருதி 252.
 பிரணவம் பிரம்மத்தை அறிய சாதகம் 15, 16.
 ,, சர்வஸ்வரூபம் 17, 19.
 ,, பிரம்மம் 17, 21.
 ,, மும் ஆத்மாவும் ஒன்று 115.
 பிரணவதிரான பலன் 142, 147.
 பிரணவ ஞானமற்றவனுக்கு பிரணவதிரானம் 149.
 பிரணவமே பர அபரபிரம்மம் 152.
 ,, பூர்ணம் 153.
 ,, துரியம் என்பதற்கு வேறு 155.
 ,, ஹிருதயத்திலிருக்கிற ஈசன் 156.
 பிரத்யும்னன் 35.
 பிரபஞ்சம் அசுத் 109.
 பிரம்மத்தை அறிய சாதகம் 15, 16.
 பிரம்மம் அக்ஷரம் 17, 22.
 ,, சமஸ்தம் 24.
 ,, நான்கு பாதமுள்ளது 24.
 ,, பிரத்தியக்ஷம் 24.
 ,, உற்பத்தியற்றது 202.
 ,, சமம் 202.
 ,, பூமா 202.
 ,, சூட்சுமம் 204.
 ,, திரவயவம் 204.
 ,, சர்வகதம் 204.

- „ ஞானஸ்வரூபம் 233.
 பிரம்ம ஞத்திர பிரமாணம் 215.
 பிரம்மத்தை அறிய பேதம் உபாயம் 217.
 பிரம்மம் அஃம் 234.
 „ நித்திரையற்றது 234.
 „ ஸ்வப்நமற்றது 235.
 „ நாமமற்றது 235.
 „ ரூபமற்றது 235.
 „ பிரகாசரூபம் 235.
 „ சர்வஞ்ஞம் 235.
 பிரம்மம் வசனாதிகம் 236.
 „ சாந்தம் 236.
 „ சமாதிஞேயம் 236.
 „ கிரியாக்ரமம் 236.
 „ அபயம் 236.
 „ பாரமார்த்திக்கம் 243.
 „ ஏகம் 268.
 பிரம்மாணு சந்தானம் 200.
 பிரயோசனம் 14.
 „ உபநிஷத்தின் 17, 20.
 பிரளயாதிகளின் அபாயம் 192.
 பிரவினிக்ஷயக் 35, 36, 37.
 பிரபஞ்ஞானிகளின் 39, 43.
 பிராணாதி கற்பணை 179.
 பிராஞ்ஞ ஸ்வரூபம் 30, 40, 41, 43, 44, 48, 57.
 பிராஞ்ஞனும் தைஜஸனும் ஒன்று. 51
 பிராஞ்ஞன் காரணம் 61.
 பிராஞ்ஞனுக்கு அஞ்ஞானம் மட்டுமுண்டு 94, 97.
 பிராஞ்ஞன் மகாராம் 126, 135.
 பிராகத்தால் திருப்தி 58.
 பிராக்தா யோக்கிய ஞானபலன் 59.
 பிரோதாயன 181.
 பிரளயாலிகர்கள் மதம் 181, 185.
 ம.
 மகாராம் பிராஞ்ஞன் 126, 135.
 மங்கலபரணம் 215.
 மனது பாலையால் அலிக்கிறது 290.
 „ எம்மீயதும் அக்ஷயம் 291,

மனோ நிக்நிரகம் 245.

மாண்புகுடியம் என்றும் பெயர் 1.

„ இதின் பிரிவுகள் 1.

மாத்தினைகள் 115, 117.

மாயை இச்சை 110.

மாயையால் துளைத்தோற்றம் 221.

மித்தியைக்கு மித்தியையால் நிவர்த்தி 299.

மித்தியானூன நிவர்த்தியே மோக்ஷம் 302.

மீமாம் சகர்கள் 185.

முகங்கள் 29, 32, 34, 36.

மோக்ஷம் அகாரியம் 313.

மிஷி 20.

ல.

லோகாயதனமதம் 179, 184.

வ.

வஸ்துவைக்கு வாஸ்தவத்தில் உற்பத்தியில்லை 262.

வாத்ஸாயனமதம் 180.

விசுஷ்டாத்வைத சருக்சம் 2.

விசுவாதிகள் ஆக்மாவின் ரூபபேதங்கள் 48.

„ தவின் ஸ்தானங்கள் தேசத்தில் 48.

„ அனூபவம் ஜாங்கிரத்தில் 49.

விசுவனும் தைஜஸனும் ஒன்று 50.

விசுவாதி விஷயமாய் பிரம்மாவால் சொல்லப்பட்ட கலைகம் 54.

விவசன் 48, 56.

விசுவாதிகளின் பேதங்கள் 56.

வசுவனுக்கு அஞ்ஞான பிராந்தி 94.

விசுவாதிகளின் பேதாபேதங்கள் 102, 103.

விசுவன் அகாரம் 118, 131.

விசுவாதிகளின் பிராந்தி 140.

விசுவாதி ரூபங்களுக்கும் மூலரூபத்துக்கும் அபேதம் 153.

வித்வத் பிரசம்சை 314.

விபு 91.

விராட்சிசுவா நரன் 30.

விராட்டும் விசுவனும் ஒன்று 30, 31.

விஷயம் 13, 20, 21.

„ உபநிஷத்தின் பிரயோசனம் 17.

„ பிரணவத்தின் அர்த்தம் 17.

விஞ்ஞான வாதவிசாரம் 267.

வைசேஷிகம் 249, 179.
 வைகவாநான் 28, 31, 34.
 வைப்பாகரணிமதம் 187.

ஸ.

ஸ்ரீப்த: 42.
 ஸ்ரீபுரிக் 30, 32, 33.
 ஸ்வப்நாபிமானி 34.
 ஸ்வப்ந முண்டாகும் காலம் 104.
 ஸ்வப்நபதார்த்தம் பொய் 161, 152, 163.
 ஸ்வப்ந ஜாக்கிரத் பேதாபேதங்கள் 164, 168.
 ஸ்வப்நாவஸ்தை 308.
 ஸ்வப்நவியவஹாரம் பொய் 271.

ஹ.

ஹிரணிப கர்பமதம் 179.
 ஹிரணிப கர்பனும் தைஜஸனும் ஒன்று 31.

ஞ.

ஞானம் மதாந்திரத்தில் 316.
 ஞானம் ஆபாசத்துக்கு உபாதானம் 284.
 ஞானியின் விசுவஹாரம் 198, 278.
 ஞானிஸ்வரூபத்தில் நித்தியாநித்திய வியவஹாரமில்லை 290.
 ஞானிக்கு கர்மாபாவம் 307.

,, சமதமாநிகள் சுவாவரவிகங்கள் 307.

ஞானியின் ஞானத்துக்கு விஷயமில்லை 317.

ஷ.

ஷட்விதலிங்கம் 3.

| | | பக்கம். | பாடற்
றெகை |
|------|-----------------------------|---------|---------------|
| உரு. | திருமுடிசூட்டல் | ௬௩ | ௧௮ |
| உசு. | களங்காட்டல் | ௬௬ | ௧௦ |
| உஎ. | கூழடுவார் | ௬௭ | ௧ |
| உஅ. | சும்முலக்கை | ௬௯ | ௮ |
| உக. | கூழ்சமைப்பு | ௭௦ | ௪ |
| ௩௦. | கூழ்வார்ப்பு | ௭௧ | ௧௭ |
| ௩௧. | தோரத்திரமாகிய குணலைவாழ்த்து | ௭௩ | ௨௦ |

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-தத்துவராயசுவாமிகள் அருளிச்செய்த
அஞ்ஞவதைப்பரணி.

இ ஃ து

சுமிவனே கஷத்திரமென்னுங்கோயிலூர்

ஸ்ரீ-முத்தாராமலிங்க சுவாமிகளின்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சி த ம் ப ர சுவாமி க ள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இ ரா ம சுவாமி க ளா ல்

கோயிலூர் ஏட்டுப்பிரதிப்படி

பரிசோதித்து

சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வியவாஸ வைகாசிமீ

| | | பச்சம். | பாடற்
றெகை. |
|------|----------------------------|---------|----------------|
| உரு. | திருமுடிசூட்டல் | சூந | கஅ |
| உசு. | களங்காட்டல் | சூசு | க௦ |
| உஎ. | கூழடுவார் | சூஎ | கூ |
| உஅ. | சும்முலக்கை | சூகூ | அ |
| உகூ. | கூழ்சமைப்பு | எ௦ | சு |
| ந௦. | கூழ்வார்ப்பு | எக | கஎ |
| கக. | தோத்திரமாகிய குணலைவாழ்த்து | எந் | உ௦ |

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-தத்துவராயசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

அஞ்ஞவதைப்பரணி.

இ ஃ து

சமிவனேக்ஷத்திரமென்னுங்கோயிலூர்

ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்க சுவாமிகளின்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இராமசுவாமிகளால்

கோயிலூர் ஏட்டுப்பிரதிப்படி

பரிசோதித்து

சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வியவஸ் வைகாசிமீ

மாயமனோவிருத்திவிடயாஞ்ஞானம் போக்கியவ்வி
டயந்தோற்றுவிக்கு மகண்டமெனும்விருத்தி, தூய
சிதஞ்ஞானத்தைப் போக்கியச்சாட்சியையேதோ
ற்றுவிக்கும் விவேகவிருத்தியு மகண்டாஞ்ஞானம்,
பேயிடச்சீவன்சாட்சி பூரணமேதானும் போதநி
லை பொருத்துமெனப் புகன்றிடுநான் மறையே. (ச)

மிக்கபராதீனர்களே யுலகமெலாமதில்விருப்பு
வெறுப்பற்றோர்க, டொக்கமனோவிருத்தியனுமாத்
திரமாவறிவகண்டசொருபமாகு, மக்கதிகடே. ராதா
ரறிவனுவாமனோவிருத்தி யகண்டமாகத், தக்கபி
ராரத்தவசத்தவராகிப் பிறந்திறந்து தளர்கின்றோ.

தோற்று முபரதி வைராக்கியஞான மூன்றி
வைகடொழிற்பட்டாரு, னேற்று முபரதியுடையா
ர்பிரமதிபதமடைவ ரிகலோகத்திற், போற்றும்
வைராக்கியர்க்கு மப்பதமுண்டாஞானம் பொருந்
தினோர்க்குச், சாற்றரியதனிமுத்தி சரீராரந்தத்தெ
னவுரைப்பர் தகைமையோரோ. (சு)

மெய்வாய்கண்ணொடுமுக்குச் செவியாலுண்ப
துவிடயம் விடயமியாவு, மைவாயிலரவெனவுற்று
ணர்தன்மனோ விருத்தியவை யறிவதாகிப், பொய்
வாயின்செயல்களெல்லாந் தனதாய்நின்றிடல் சீவ
போதம்வேறாய்த், தைவாய் வெண்பிறைபோலத்
திரிபுடிக்குஞ் சமசாட்சிதானேதானும். (எ)

ஓதரியவஞ்ஞானந்தனையறியாவுணர்விதற்கோ
ருறுதிமூல, மாதன்மேனாவிருத்தியவைபகற்றியொ
ளி தனையறியுமகண்டாகாரங், காதலினாலருளியசற்
குருவருளாற்பெருமகண்டாகாரமாகுஞ், சாதகமே
தானாகி யிருப்பதேததுசொருப சாட்சியாமே. (அ)

விருத்தியஞ்சீவனும் விடயத்தினைப் பார்க்கிற்
பெரிதாம் விருத்தியின் ஞானம் விடயாஞ்ஞானத்
தையகற்றின், விருத்தியஞ்சீவனும் விடயாகாரம
தாமதுபோல் விருத்தியஞ்சீவனுஞ் சத்தாகாரம
தாயமைந்தால், விருத்தியைச்சீவனை விடயத்தினை
யறியுஞ்சாட்சி வேந்தனசையாதிருந்து மேன்மை
பெறுந்திறம்போல், விருத்திவிடயஞ்சீவன் சாட்சி
யிவைதோன்றா விபுவாவன் ஞானியென விளம்பு
முபநிடதம். (க)

போற்றியவிந்திரியமின்றி விடயமெலாந்தோ
ன்றாபொறிகளைந்துங் கரணமின்றிப் பொலிவொடு
தோன்றாவால், சாற்றுகரணமுஞ்சீவனின்றியக்கா
ற்றேன்றாசாட்சியன்றிச்சீவனிலேதானுணர்வுதோ
ன்றா, தாற்றலினாலிந்தியங்கள்விடயமட்டு மறியுமவ்
விரண்டுங்கரணமறிந்திடுமவைமூன்றினையுந், தேற்
றமொடுசீவனறிவுறுமவை நான்கினையுந்தெளிந்தறி
யுஞ் சாட்சியதீதப்பொருளாமிதுவே. (க0)
கற்பனைசெய் யவத்தைகண் மூன்றினுக்குஞ்
சாட்சி கலந்தொருதன்மையினிலகுங்காட்சிகூறிற்,